Omgevingsplan Amsterdam

Basisregeling

Toelichting (artikelsgewijs deel)

Definitieve participatieversie (14 september 2022)

Inhoudsopgave

II. ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING 4

HOOFDSTUK 1: ALGEMENE BEPALINGEN 4
HOOFDSTUK 2: ALGEMENE REGELS OVER HET GEBRUIK VAN GRONDEN EN BOUWWERKEN 8
Afdeling 2.1 Algemeen 8
Afdeling 2.2 Toegestaan ruimtelijk gebruik 9
Afdeling 2.3 Overgangsbepalingen met betrekking tot afwijkmogelijkheden, wijzigingsbevoegdheden en uitwerkingsplichten opgenomen in het tijdelijk deel omgevingsplan 11
Afdeling 2.4 Algemene regels van ruimtelijke aard over gebruik van gronden en bouwwerken 14
Afdeling 2.5 Overige regels over het gebruik van bouwwerken, open erven en terreinen (regels, voorheen gesteld door het Rijk) 34
HOOFDSTUK 3: RUIMTELIJKE REGELS OVER HET GEBRUIK VAN GRONDEN EN BOUWWERKEN 42
Afdeling 3.1 Algemeen 42
Afdeling 3.2 Gebruiksdoelen van locaties, toegestaan gebruik en regels over dat gebruik 42
HOOFDSTUK 4 ALGEMENE REGELS OVER ACTIVITEITEN MET BETREKKING TOT BOUWWERKEN 99
Afdeling 4.1 Algemeen 99
Afdeling 4.2 Vergunningplicht voor het bouwen, in stand houden en gebruiken van bouwwerken 103
Afdeling 4.2a Vergunningplichtige sloopactiviteiten ter plaatse van de aanduiding 'beschermingszone stads- of dorpsgezicht' 157
Afdeling 4.3 Overige regels over bouwwerken en activiteiten met betrekking tot bouwwerken 157
HOOFDSTUK 5 RUIMTELIJKE REGELS OVER BOUWWERKEN 168
Afdeling 5.1 Algemeen 168
Afdeling 5.2 Ruimtelijke regels over bouwwerken 171
HOOFDSTUK 6 AANLEGACTIVITEITEN (HET UITVOEREN VAN WERKEN, GEEN BOUWWERK ZIJNDE, OF VAN WERKZAAMHEDEN) 187
Afdeling 6.1 Vergunningplichtige aanlegactiviteiten ter plaatse van de aanduiding 'beschermingszone archeologie' 187
Afdeling 6.2 Vergunningplichtige aanlegactiviteiten ter plaatse van de aanduiding 'beschermingszone bovengrondse hoogspanningsverbindingen' 191
Afdeling 6.3 Vergunningplichtige aanlegactiviteiten ter plaatse van de aanduiding 'beschermingszone ondergrondse hoogspanningsverbindingen' 192
Afdeling 6.4 Vergunningplichtige aanlegactiviteiten ter plaatse van de aanduiding 'beschermingszone buisleiding met gevaarlijke stoffen' 193
Afdeling 6.5 Vergunningplichtige aanlegactiviteiten ter plaatse van de aanduiding 'beschermd stads- of dorpsgezicht' 195
Afdeling 6.6 Regels van toepassing op aanlegvergunningplichten opgenomen in een ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan 196
HOOFDSTUK 7 HET AANLEGGEN OF WIJZIGEN VAN EEN GEMEENTEWEG, WATERSCHAPSWEG OF LOKALE SPOORWEG, OF HET WIJZIGEN VAN GEBRUIK VAN EEN LOKALE SPOORWEG 199
HOOFDSTUK 8 VANWEGE INSTRUCTIEREGELS AANGEWEZEN GEBIEDEN EN LOCATIES (HOOFDSTUK 8) 200
HOOFDSTUK 9 KOSTENVERHAAL 202
HOOFDSTUK 10 MILIEUBELASTENDE ACTIVITEITEN 204
Afdeling 10.1 Algemene bepalingen 204
Afdeling 10.2 Milieubelastende activiteiten anders dan lozingen 209
Afdeling 10.3 Lozen op het riool en op of in de bodem 279
HOOFDSTUK 11 GEMEENTELIJKE MONUMENTEN EN ACTIVITEITEN MET BETREKKING TOT GEMEENTELIJKE MONUMENTEN 309
Afdeling 11.2 Provinciale monumenten: regels opgenomen vanwege instructieregels provinciale omgevingsverordening 324

HOOFDSTUK 22 ACTIVITEITEN (BRUIDSSCHAT VAN HET RIJK) 329
HOOFDSTUK 23 OVERGANGSRECHT.....330
HOOFDSTUK 24 SLOTBEPALING 334

II. ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Hoofdstuk 1: Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

Artikel 1.1 heeft betrekking op begrippen die in het omgevingsplan worden gehanteerd. Dit artikel komt in de plaats van artikel 1.1 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan.

Eerste lid:
In het eerste lid wordt bepaald dat de in bijlage I opgenomen begripsbepalingen op het omgevingsplan van toepassing zijn. Die bijlage bevat definities van begrippen die in het omgevingsplan worden gebruikt. Voor de toegankelijkheid en leesbaarheid van het omgevingsplan zijn die begripsbepalingen gebundeld opgenomen in een bijlage. Voor een toelichting op de begripsbepalingen wordt verwezen naar de toelichting bij de bijlage [MOET NOG GEBEUREN, VOOR ZOVER NODIG]. Definities van begrippen die op een enkele plaats in het omgevingsplan worden gebruikt worden overigens niet altijd in de bijlage opgenomen, maar zijn in een aantal gevallen in het betreffende artikel of onderdeel. Dat gebeurt in elk geval wanneer een begrip in verschillende regelonderdelen van dit omgevingsplan een uiteenlopende betekenis kan hebben.

Niet elk begrip behoeft een begripsomschrijving. In veel gevallen zal duidelijk zijn wat onder een bepaald begrip wordt begrepen. Daarbij wordt in beginsel gekeken naar wat in het normale taalgebruik onder een begrip wordt verstaan. Wanneer dat niet tot een eenduidige uitleg leidt, kan een begripsomschrijving worden opgenomen. Wanneer een begrip gelet op het normale taalgebruik geen uitleg behoeft, wordt van opname van een omschrijving afgezien.

Tweede lid:
Een groot aantal in het omgevingsplan gehanteerde begrippen kent een definitie op grond van de Omgevingswet of een uitvoeringsregeling. In het tweede lid van dit artikel zijn de begripsbepalingen van de Omgevingswet en het Omgevingsbesluit, het Besluit kwaliteit leefomgeving, het Besluit bouwwerken leefomgeving, het Besluit activiteiten leefomgeving en de Omgevingsregeling eveneens van toepassing verklaard op dit omgevingsplan. Daarbij is gekozen voor een zogenaamde dynamische verwijzing. Dat betekent dat latere wijzigingen van de begrippen in de Omgevingswet of de AMvB's van invloed kunnen zijn op de betekenis van de begrippen in zoals gehanteerd in dit omgevingsplan. Deze begripsomschrijvingen zijn dus niet in bijlage I overgenomen. Dit komt de eenduidige uitleg van het omgevingsrecht ten goede. In het tweede lid is wel de mogelijkheid opengelaten voor het in bijlage I opnemen van een andere definitie van een begrip.

Derde lid:
Het derde lid bevat een voorrangsbepaling van overgangsrechtelijke aard. Bepaald wordt dat ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen' de begripsbepalingen zoals die zijn opgenomen in het ter plaatse geldende ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan van toepassing zijn op de ruimtelijke regels in dat ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan.

In bijlage I is opgenomen dat onder het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan wordt verstaan de ruimtelijke besluiten, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, die bij wijze van overgangsrecht als tijdelijk deel onderdeel zijn van dit omgevingsplan, totdat deze bij wijzigingsbesluit voor een locatie zijn komen te vervallen. Het gaat om bestemmingsplannen, wijzigingsplannen,

uitwerkingsplannen, exploitatieplannen en dergelijke. Die ruimtelijke plannen bevatten zelf ook begripsbepalingen voor de toepassing van de regels in de desbetreffende besluiten. Zolang de desbetreffende ruimtelijke plannen nog van toepassing zijn, is van belang dat de begripsbepalingen, zoals opgenomen in die besluiten zelf, van toepassing blijven. Omdat die begripsbepalingen niet in bijlage I staan, is een bepaling nodig die daarvoor zorgt. Het derde lid regelt dit.

Het werkingsgebied van dit artikel is beperkt tot die gebieden ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen'. Daarmee wordt ook in de viewer inzichtelijk waar dit artikel van toepassing is, en waar niet. Met het door de tijd heen vervangen en laten vervallen van ruimtelijke plannen, zal dat werkingsgebied, dat eerst heel Amsterdam is, geleidelijk aan steeds kleiner worden.

Artikel 1.2 Oogmerk van de regels

Regels in dit omgevingsplan hebben een bepaald doel. Dat doel moet in overeenstemming zijn met de maatschappelijke doelen van de Omgevingswet. In artikel 1.3 van de Omgevingswet zijn de maatschappelijke doelen van de Omgevingswet bepaald:

Deze wet is, met het oog op duurzame ontwikkeling, de bewoonbaarheid van het land en de bescherming en verbetering van het leefmilieu, gericht op het in onderlinge samenhang:

a. bereiken en in stand houden van een veilige en gezonde fysieke leefomgeving en een goede omgevingskwaliteit, ook vanwege de intrinsieke waarde van de natuur, en
b. doelmatig beheren, gebruiken en ontwikkelen van de fysieke leefomgeving ter vervulling van maatschappelijke behoeften.

Voor regels in het omgevingsplan is dit het uiterste doel met het oog waarop regels kunnen worden gesteld (zie meer uitgebreid hierover hoofdstuk 3 van de algemene toelichting bij dit omgevingsplan). Dat betekent dat de regels in dit omgevingsplan niet met het oog op een ander doel dan genoemd in artikel 1.3 van de Omgevingswet mogen worden gesteld. Maar de regels mogen wel een meer beperkt oogmerk hebben. In artikel 1.2 van dit omgevingsplan is vastgelegd dat de regels in dit omgevingsplan zijn gesteld met het oog op de maatschappelijke doelen, bepaald in artikel 1.3 van de Omgevingswet, tenzij uit de regels van dit omgevingsplan volgt dat het oogmerk is beperkt.

Een beperking van het oogmerk kan expliciet zijn aangegeven. Een beperking kan ook impliciet uit de regels volgen, bijvoorbeeld uit de beoordelingsregels die van toepassing zijn op een bepaalde vergunningplicht.

Artikel 1.3 Geografisch werkingsgebied van de regels, overzicht van informatieobjecten

Artikel 1.3 bevat bepalingen over het geografisch werkingsgebied van de regels en over het overzicht van informatieobjecten dat onderdeel uitmaakt van dit omgevingsplan.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat de regels in dit omgevingsplan gelden binnen het gehele grondgebied van de gemeente Amsterdam, tenzij in de regels is bepaald of uit de regels volgt dat het geografisch werkingsgebied beperkt is. Een juridische regel heeft altijd een werkingsgebied, dat wil zeggen een gebied waar die regel geldt. Dat geldt voor elke regel. Heel veel regels in het omgevingsplan gelden overal in Amsterdam. Andere regels gelden uitsluitend op specifieke locaties. Als uitgangspunt geldt dat het werkingsgebied van de regels in dit omgevingsplan het hele gemeentelijk grondgebied is. De regel geldt dan overal binnen Amsterdam. Wanneer het werkingsgebied van een regel of regelonderdeel is beperkt, wordt dat in de regels aangegeven, of volgt dat uit de regel(s) zelf. Hoewel dit een algemeen juridisch gegeven is voor juridische regels, is ervoor gekozen dit expliciet in dit artikel op te nemen, als uitgangspunt voor de uitzondering op die regel.

Tweede lid:
In het tweede lid is opgenomen dat bijlage VI van dit omgevingsplan een overzicht van informatieobjecten bevat. Met informatieobjecten wordt gedoeld op geografische begrenzingen van het werkingsgebied van regels, of geografische begrenzingen van locaties waarnaar in regels wordt verwezen. Ook kan het gaan om de normwaarde van omgevingsnormen of omgevingswaarden die op een bepaalde locatie gelden. Dergelijke informatieobjecten maken onderdeel uit van de regels. Vanuit de regels wordt een koppeling gelegd naar dergelijke informatieobjecten. Ze zijn als bijlage opgenomen bij de regels. In de viewer van het Digitale Stelsel Omgevingswet kunnen de regels in samenhang met deze informatieobjecten worden geraadpleegd.

Artikel 1.4 Normadressaat

Artikel 1.4 bepaalt tot wie de regels van dit omgevingsplan zijn gericht. Het artikel bevat een hoofdregel, maar laat ruimte om daarop elders in dit omgevingsplan uitzonderingen te maken. De hoofdregel is dat de regels zijn gericht tot degene die de activiteit verricht waarop die regels betrekking hebben. Diegene moet zorg dragen voor de naleving van de regels die voor de activiteit gelden.

Onder 'degene die de activiteit verricht' wordt, zoals ook blijkt uit de toelichting op het Besluit activiteiten leefomgeving en het Besluit bouwwerken leefomgeving ook verstaan degene die de activiteit laat verrichten. Zo bepaalt artikel 4.3 van dat besluit dat aan de regels in hoofdstuk 4 wordt voldaan "door degene die het bouwwerk bouwt". Blijkens de toelichting op dat artikel (staatsblad 2018, nr. 291) wordt daaronder ook degene verstaan die een bouwwerk laat bouwen door een ander. Dit houdt bijvoorbeeld ook in dat een opdrachtgever er voor zorgt dat eventuele werknemers of andere bedrijven die binnen de activiteit in opdracht deelactiviteiten uitvoeren de regels naleven.

Onder degene die de activiteit verricht wordt dus meer verstaan dan alle degene die feitelijk de activiteit verricht. De Omgevingswet noch de AMvB's bevatten een nadere duiding aan welke criteria 'degene die de activiteit verricht' in een concreet geval zou moeten voldoen. Wel is een aantal elementen aan te geven (zie meer uitgebreid paragraaf 2.3.2 van de Nota van toelichting bij het Besluit activiteiten leefomgeving (Staatsblad 2018, nr. 293). Degene moet (economische) zeggenschap hebben over de activiteit. Dat is degene die het feitelijk of juridisch voor het zeggen heeft/in zijn macht heeft om de activiteit te starten, aanpassen of staken (de overtreding te beëindigen). Bij meeste activiteiten is het degene die de vergunning aanvraagt of melding doet. In andere gevallen: degene met zeggenschap. Vaak zal het de eigenaar of huurder van het perceel/pand zijn. Er is een voorbeeld van een bodemenergiesysteem opgenomen. De eigenaar / huurder heeft zeggenschap over het wel of niet installeren van een bodemenergiesysteem op het perceel en is ook degene die voor het installeren van het systeem de vereiste vergunning kon aanvragen. Hij is veelal ook degene die een aannemer de opdracht heeft gegeven het systeem aan te leggen.

Dit alles is eveneens van toepassing op de uitleg van wie moet worden verstaan onder degene die de activiteit verricht, zoals opgenomen in dit artikel 1.4. Het artikel biedt wel ruimte om elders in dit omgevingsplan, mocht dat nodig blijken, een afwijkende normadressaat te bepalen. Dit laatste in navolging van wat bijvoorbeeld gebeurd in het Besluit bouwwerken leefomgeving, waarin voor een aantal regelonderdelen een van de hoofdregel afwijkende normadressaat wordt aangegeven.

Artikel 1.5 Algemene gegevens bij het verstrekken van gegevens en bescheiden

Artikel 1.5 komt in de plaats van artikel 22.46 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De bepaling is ongewijzigd. Door opname van de bepaling in dit hoofdstuk 1 is het toepassingsbereik verruimd tot heel het omgevingsplan.

Als op grond van een bepaling in dit omgevingsplan, gegevens en bescheiden aan het bevoegd gezag worden verstrekt, worden die gegevens en bescheiden begeleid door een aantal algemene gegevens. Dat wordt bepaald in dit artikel. De plicht zelf om gegevens te verstrekken vloeit niet voort uit dit artikel. Die plicht is namelijk per activiteit opgenomen in de paragrafen van deze afdeling. Als in een paragraaf van deze afdeling het verstrekken van gegevens en bescheiden is voorgeschreven, bijvoorbeeld vóórdat wordt begonnen met die activiteit, wordt daarbij om specifieke gegevens gevraagd. Die gegevens worden dan verstrekt in aanvulling op de algemene gegevens uit dit artikel. Deze systematiek komt overeen met die van het Besluit activiteiten leefomgeving en voorkomt dat bij iedere meldings- of informatieplicht de algemene gegevens herhaald moeten worden. De term bescheiden wordt gebruikt om allerlei vormen van schriftelijke documentatie of bewijsstukken aan te duiden. Overwogen is deze bepaling ook van toepassing te laten zijn op vergunningaanvragen en verzoeken on een maatwerkvoorschrift. Hierin is echter reeds voorzien in artikel 4.2 van de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 1.6 Gegevens bij wijzigen naam, adres of normadressaat

Artikel 1.6 komt in de plaats van artikel 22.47 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De bepaling is inhoudelijk ongewijzigd.

Aanhef:
Uit de aanhef volgt dat deze bepaling alleen van toepassing is op gegevens en bescheiden die zijn verstrekt met het oog op de uitoefening van een milieubelastende activiteit als bedoeld in hoofdstuk 10.

Onderdeel a:
Onderdeel a regelt dat een naamswijziging of adreswijziging wordt doorgegeven aan het bevoegd gezag vóórdat de wijziging een feit is. Dat is vooral voor de initiatiefnemer zelf van belang: diegene wil immers dat correspondentie van het bevoegd gezag op het juiste adres aankomt.

Onderdeel b:
Onderdeel b regelt dat bij overdracht van de activiteit naar iemand anders, de daardoor gewijzigde gegevens aan het bevoegd gezag worden verstrekt. Bijvoorbeeld omdat een bedrijf onder dezelfde bedrijfsnaam en op hetzelfde adres wordt voorgezet, maar wisselt van eigenaar. Dit sluit aan op artikel 5.37 van de Omgevingswet, waar hetzelfde over vergunninghouders is geregeld.

Artikel 1.7 Algemene meet- en rekenbepalingen

Artikel 1.7 bevat meet- en rekenbepalingen die op dit omgevingsplan van toepassing zijn. In diverse onderdelen in dit omgevingsplan worden aanvullend ook nog specifieke, op die onderdelen van toepassing zijnde, meet- en rekenregels gegeven.

Eerste lid:
Het eerste lid bevat een regel over het bepalen van de bruto-vloeroppervlakte. Bij het toekennen van een maximum programma voor een bepaalde vorm van gebruik wordt gebruik gemaakt van bruto-vloeroppervlakte. Daarmee wordt aangesloten op het Besluit bouwwerken leefomgeving. Op grond van de in het Besluit bouwwerken leefomgeving opgenomen begripsbepaling, die op grond van artikel 1.1 ook van toepassing is op dit omgevingsplan, wordt onder bruto-vloeroppervlakte verstaan bruto-vloeroppervlakte als bedoeld in NEN 2580. Dit houdt tevens een meetregel in, namelijk dat de bruto-vloeroppervlakte wordt bepaald overeenkomstig NEN 2580. Dat wordt in dit eerste lid bepaald.

Tweede lid:
Een aantal regels in dit hoofdstuk bevat locatiegerichte normen. Die normen worden veelal niet weergegeven in de tekst van de regels, maar worden vastgelegd in een informatieobject, dat vervolgens wordt weergegeven op de digitale kaart in het Digitale Stelsel Omgevingswet. Gedacht kan worden aan

een regel die het maximum aantal woningen voor een locatie bepaalt. Deze regels bevatten altijd een zinsnede van de strekking 'ter plaatse van de aanduiding X geldt de daar bepaalde waarde'.

In de begripsbepalingen is aangegeven wat onder een aanduiding wordt verstaan, namelijk 'een geometrisch bepaald vlak of figuur, waarmee gronden zijn aangeduid, waarnaar in de regels wordt verwezen, en waarmee in samenhang met die regeltekst regels worden gesteld ten aanzien van het gebruik en/of het bebouwen van deze gronden'.

Een en dezelfde aanduiding kan aan meerdere locaties worden gegeven. Kijk bijvoorbeeld naar de volgende regel: "Ter plaatse van de aanduiding 'aantal woningen' is het maximum aantal woningen de daar bepaalde waarde." De aanduiding 'aantal woningen' kan op meerdere plekken binnen de gemeente aan een locatie worden gekoppeld. De daarop betrekking hebben norm kan per locatie verschillen, maar het kan ook voorkomen dat de norm ook dezelfde is. Dat kan ertoe leiden dat niet duidelijk is of de norm geldt voor alle locaties te samen waar die norm geldt, of voor elke locatie afzonderlijk. Het tweede lid maakt duidelijk dat dit laatste het geval is.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat op het bepalen van de geluidbelasting op een gevel de meet- en rekenvoorschriften, gesteld bij en krachtens de Omgevingswet, van toepassing zijn.

Hoofdstuk 2: Algemene regels over het gebruik van gronden en bouwwerken

Afdeling 2.1 Algemeen

Artikel 2.1 Toepassingsbereik

Artikel 2.1 bepaalt dat de regels in hoofdstuk 2 gaan over het gebruik van gronden en bouwwerken.

Artikel 2.2 Vervallen

Artikel 2.3 Specifieke meet- en rekenbepalingen tijdelijk deel omgevingsplan

Artikel 2.3 bevat een specifieke meet- en rekenbepalingen van overgangsrechtelijke aard. Bepaald wordt dat ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen' de meet- en rekenbepalingen zoals die zijn opgenomen in het ter plaatse geldende ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan van toepassing zijn op de ruimtelijke regels in dat ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan.

Het werkingsgebied van dit artikel is beperkt tot die gebieden ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen'. Daarmee wordt ook in de viewer inzichtelijk waar dit artikel van toepassing is, en waar niet. Met het door de tijd heen vervangen en laten vervallen van ruimtelijke plannen, zal dat werkingsgebied, dat eerst heel Amsterdam is, geleidelijk aan steeds kleiner worden.

In bijlage I is opgenomen dat onder het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan wordt verstaan de ruimtelijke besluiten, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, die bij wijze van overgangsrecht als tijdelijk deel onderdeel zijn van dit omgevingsplan, totdat deze bij wijzigingsbesluit voor een locatie zijn komen te vervallen. Het gaat om bestemmingsplannen, wijzigingsplannen, uitwerkingsplannen, exploitatieplannen en dergelijke.

Artikel 1.7 bevat meet- en rekenbepalingen voor de toepassing van het gehele omgevingsplan. Deze bepalingen moeten overal in Amsterdam van toepassing zijn, en zijn daarom opgenomen in een regelonderdeel dat in één keer voor heel de gemeente van toepassing is geworden. Die meet- en rekenbepalingen hebben ook betrekking op de regels over gebruik in dit omgevingsplan. De regels over gebruik, opgenomen in onder meer afdeling 3.2, zullen echter gebied voor gebied van toepassing

worden. Dat gebeurt door de geldende ruimtelijke besluiten, zoals bestemmingsplannen, gebiedsgewijs te vervangen. Totdat die ruimtelijke besluiten zijn komen te vervallen, gelden de daarin opgenomen regels. Die ruimtelijke besluiten bevatten eveneens regels over gebruik en ook daarop van toepassing zijnde meet- en rekenvoorschriften. Artikel 2.3 bepaalt dat zolang die regels nog niet zijn komen te vervallen, de daarin opgenomen meet en rekenregels van toepassing zijn op de daarin opgenomen regels over gebruik.

Afdeling 2.2 Toegestaan ruimtelijk gebruik

Artikel 2.4 Toegestaan gebruik

Artikel 2.4 regelt in samenhang met de regels in afdeling 3.2 welk gebruik op welke locatie is toegestaan. Met het artikel wordt de basis gelegd voor een voortzetting van de systematiek zoals we die ook onder oud recht kenden. Die hield in dat in bestemmingsplannen werd bepaald welke bestemming op een locatie gold, waarbij in de bestemmingsomschrijving werd bepaald welk gebruik daar was beoogd, en waarbij tevens specifieke gebruiksregels over dat gebruik konden worden gesteld. Daarboven hing als het ware artikel 2.1, eerste lid, onder c van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, dat een verbod bevatte om gronden en bouwwerken te gebruiken in strijd met die ruimtelijke regelingen.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat het verboden is gronden of bouwwerken te gebruiken op een wijze die niet in overeenstemming is met een onder afdeling 3.2 aan een locatie gegeven gebruiksdoel of gebruiksdoelen en de daarop betrekking hebbende regels over gebruik, of op een wijze die in strijd is met de regels over gebruik, bedoeld in afdeling 2.4 en afdeling 2.5. In afdeling 3.2 wordt geregeld waar welk gebruiksdoel geldt. Aan een locatie kunnen meerdere gebruiksdoelen kunnen zijn gegeven. Met betrekking tot het gebruiksdoel worden ook regels gesteld over het gebruik. Hetzelfde geldt voor de regels over gebruik die zijn gesteld in afdeling 2.4 en afdeling 2.5. Ook die regels moeten op grond van dit eerste lid in acht worden genomen. Overigens geldt dit ook voor regels elders gesteld in dit omgevingsplan, die in ruimere zin ook betrekking hebben op het gebruik van gronden en bouwwerken, zoals bijvoorbeeld de regels over milieubelastende activiteiten, zoals gesteld in hoofdstuk 10.

Tweede lid:
Het tweede lid is van overgangsrechtelijke aard, en regelt hetzelfde als het eerste lid voor gebieden waar het onder oud recht vastgesteld ruimtelijk plan nog niet is komen te vervallen. Bepaald wordt dat het ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen' verboden is gronden of bouwwerken te gebruiken op een wijze die niet in overeenstemming is met de in het ter plaatse geldende ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan aan een locatie gegeven bestemming, of op een wijze die in strijd is met de daarop betrekking hebbende regels over gebruik.

In bijlage I is opgenomen dat onder een ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan worden verstaan ruimtelijke besluiten, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, die bij wijze van overgangsrecht als tijdelijk deel onderdeel is van dit omgevingsplan, totdat deze bij wijzigingsbesluit voor een locatie zijn komen te vervallen. Het gaat om bestemmingsplannen, wijzigingsplannen, uitwerkingsplannen, exploitatieplannen en dergelijke. Die ruimtelijke plannen bevatten zelf per bestemming regels over gebruik. Daar waar een ruimtelijk besluit nog van toepassing zijn, wordt de vraag welk gebruik wel of niet is toegestaan beantwoord aan de hand van de daarin opgenomen regels. Het tweede lid regelt dit.

Het werkingsgebied van dit artikel is beperkt tot die gebieden ter plaatse van de aanduiding ‘ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen’. Daarmee wordt ook in de viewer inzichtelijk waar dit artikel van toepassing is, en waar niet. Met het door de tijd heen vervangen en laten vervallen van ruimtelijke plannen, zal dat werkingsgebied, dat eerst heel Amsterdam is, geleidelijk aan steeds kleiner worden.

Derde lid:
In bestemmingsplannen werd veelal in de bestemmingsomschrijving aangegeven dat gronden mede waren bedoeld voor bepaalde bijbehorende voorzieningen, zoals groenvoorzieningen en waterpartijen, nutsvoorzieningen, en eventueel voor het gebruiksdoel benodigde ontsluitingsinfrastructuur. Hoewel dergelijke bijbehorende voorzieningen moeten vanzelfsprekend moeten worden geacht in overeenstemming te zijn met alle gebruiksdoelen, is in het derde lid expliciet bepaald dat dit een gebruik betreft dat in overeenstemming is met een aan een locatie gegeven gebruiksdoel. Een soortgelijke bepaling met betrekking tot een nog geldende bestemming is niet nodig, omdat dit in bestemmingsplannen geregeld is in de bestemmingsomschrijvingen.

Artikel 2.5 Waar bepaalde vormen van planologisch gebruik zijn toegestaan

Artikel 2.5 bepaalt voor een aantal vormen van planologisch gebruik waar die zijn toegestaan. Op andere locaties dan de aangegeven locaties is de betreffende vorm van planologisch gebruik niet toegestaan. Waar in artikel 2.4 het gebruiksdoel van locatie en wat daarbinnen is toegestaan voorop staat, met als regel dat gronden en bouwwerken niet mogen worden gebruikt op een wijze die in strijd is met dat gebruiksdoel, staan in artikel 2.5 de vormen van planologisch gebruik centraal, en waar die zijn toegestaan. Per vorm van planologisch gebruik wordt daarbij verwezen naar het in afdeling 3.2 opgenomen regelonderdeel waarin verdere regulering van die vorm van planologisch gebruik plaatsvindt. Die regelonderdelen hebben op hun beurt betrekking op zowel dat planologisch gebruik, als op het gebruiksdoel van gronden en bouwwerken.

Opgemerkt wordt dat niet alle regelonderdelen in afdeling 3.2 betrekking hebben op vormen van planologisch gebruik die ook in artikel 2.5 worden gereguleerd. Zo bevat afdeling 3.2 regels over de gebruiksdoelen ‘groen’ en ‘water’, maar wordt in artikel 2.5 niet bepaald dat dat groen- en watervoorzieningen uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de desbetreffende gebruiksdoelen.

Eerste lid:
Het eerste lid bevat een bepaling van overgangsrechtelijke aard. Bepaald is dat de na het eerste lid volgende leden niet van toepassing zijn ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen'. Daar bepalen de regels over gebruik zoals die zijn opgenomen in het ter plaatse geldende ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan waar welke vormen van planologisch gebruik zijn toegestaan.

In bijlage I is opgenomen dat onder een ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan worden verstaan ruimtelijke besluiten, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, die bij wijze van overgangsrecht als tijdelijk deel onderdeel is van dit omgevingsplan, totdat deze bij wijzigingsbesluit voor een locatie zijn komen te vervallen. Het gaat om bestemmingsplannen, wijzigingsplannen, uitwerkingsplannen, exploitatieplannen en dergelijke. Die ruimtelijke plannen bevatten zelf per bestemming regels over gebruik. Zolang en daar waar de desbetreffende ruimtelijke plannen nog van toepassing zijn, is van belang dat de vraag welk gebruik wel of niet is toegestaan wordt beantwoord aan de hand van de daarin opgenomen regels. Omdat die regels niet staan in de afdelingen waarnaar het eerste lid verwijst, maar in die nog van toepassing zijnde ruimtelijke plannen, is een bepaling nodig die daarvoor zorgt. Het tweede lid regelt dit.

Het werkingsgebied van het tweede en de daarop volgende leden is beperkt tot die gebieden ter plaatse van de aanduiding ‘ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen’. Daarmee wordt ook in de viewer inzichtelijk waar dit artikel van toepassing is, en waar niet. Met het door de tijd heen vervangen en laten vervallen van ruimtelijke plannen, zal dat werkingsgebied, dat eerst heel Amsterdam is, geleidelijk aan steeds kleiner worden.

Tweede lid en daarop volgende leden:
In het tweede lid en de daarop volgende leden wordt per onderscheiden vorm van planologisch gebruik bepaald waar die is toegestaan. Per vorm van planologisch gebruik wordt een kruisverwijziging op genomen naar het betreffende regelonderdeel. Behalve de juridisch functie van deze kruisverwijzing (die

regelonderdelen zijn van toepassing op de betreffende vormen van planologisch gebruik) moet ook dit bijdragen aan een overzichtelijke ontsluiting van de voor de lezer relevante regels.

Afdeling 2.3 Overgangsbepalingen met betrekking tot afwijkmogelijkheden, wijzigingsbevoegdheden en uitwerkingsplichten opgenomen in het tijdelijk deel omgevingsplan

Artikel 2.6 Omgevingsplanactiviteit: omgevingsvergunning afwijking tijdelijk deel omgevingsplan

Artikel 2.6 is van overgangsrechtelijke aard en heeft betrekking op de binnenplanse afwijkmogelijkheid die in ruimtelijke plannen, zoals bestemmingsplannen, kunnen zijn opgenomen en die van rechtswege onderdeel zijn geworden van dit omgevingsplan. Dit artikel komt in de plaats van artikel 22.280, 22.281 en 22.286 zoals die bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel zijn geworden van dit omgevingsplan.

Eerste lid

Het eerste lid bepaalt het werkingsgebied van dit artikel. Het artikel geldt uitsluitend ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen'. Daarmee wordt ook in de viewer inzichtelijk waar dit artikel van toepassing is, en waar niet. Met het door de tijd heen vervangen en laten vervallen van ruimtelijke plannen, zal dat werkingsgebied, dat eerst heel Amsterdam is, geleidelijk aan steeds kleiner worden.

Tweede lid

Het tweede lid, dat in de plaats komt van artikel 22.280, bepaalt dat voor zover in een ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan voor een in dat plan aangegeven locatie is bepaald dat voor een activiteit met betrekking tot gebruik van gronden en bouwwerken bij omgevingsvergunning kan worden afgeweken van daarbij aangegeven regels, deze bepaling geldt als verbod om op die locatie de activiteit zonder omgevingsvergunning te verrichten.

In bijlage I is opgenomen dat onder een ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan worden verstaan de ruimtelijke besluiten, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, die bij wijze van overgangsrecht als tijdelijk deel onderdeel zijn van dit omgevingsplan, totdat deze bij wijzigingsbesluit voor een locatie zijn komen te vervallen. Het gaat om bestemmingsplannen, wijzigingsplannen, uitwerkingsplannen, exploitatieplannen en dergelijke. Dergelijke ruimtelijke plannen kunnen een afwijkmogelijkheid bevatten. Het tweede lid bepaalt dat die afwijkmogelijkheid geldt als verbod om de activiteit zonder omgevingsvergunning te verrichten. Dergelijke afwijkingsmogelijkheden konden op grond van artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder c, van de voormalige Wet ruimtelijke ordening worden gesteld in bestemmingsplannen, beheersverordeningen en andere ruimtelijke regelingen. Voor de inwerkingtreding van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht hadden deze bepalingen de vorm van een bevoegdheid om een (binnenplanse) ontheffing te verlenen. Onder de (oude) Wet op de Ruimtelijke Ordening werd nog gesproken van een (binnenplanse) vrijstelling. In de redactie van de ruimtelijke regelingen die onder de voormalige Wet ruimtelijke ordening en de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht zijn vastgesteld, hebben de bepalingen, zoals al vermeld, een vorm waarin wordt bepaald dat bij omgevingsvergunning van een gestelde regel kan worden afgeweken. Uit de letterlijke redactie van dergelijke bepalingen vloeit niet een zelfstandig verbod voort om een activiteit te verrichten zonder omgevingsvergunning. Onder de werking van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht werden al deze bepalingen dan ook in juridische vorm ‘gevangen’ onder de werking van het verbod behoudens omgevingsvergunning uit artikel 2.1, eerste lid, onder c. Deze wet is echter bij de inwerkintreding van de Omgevingswet ingetrokken, zodat de explicitering van de vergunningplicht voor deze afwijkingsmogelijkheden niet langer is geregeld. In plaats daarvan werd deze explicitering van de vergunningplicht van rechtswege in eerste instantie in artikel 22.280 van dit omgevingsplan geregeld. Deze bepaling is opgegaan in dit tweede lid. Met deze bepaling wordt buiten

twijfel gesteld dat de bepalingen uit het tijdelijke deel waarin de mogelijkheid wordt geboden om bij omgevingsvergunning van regels af te wijken, gelden als binnenplans verbod om de betrokken activiteit zonder omgevingsvergunning te verrichten. Ook de nog voorkomende redacties in oude ruimtelijke regelingen die deel uitmaken van het tijdelijke deel van het omgevingsplan, met termen als ontheffing en vrijstelling, worden door dit binnenplanse verbod om de betrokken activiteit zonder omgevingsvergunning te verrichten aangestuurd.

Dergelijke binnenplanse afwijkmogelijkheden kunnen betrekking hebben op zowel het gebruik als op bouwwerken. Artikel 2.6 heeft betrekking op het gebruik. In artikel 4.22 is een soortgelijke bepaling opgenomen met betrekking tot bouwwerken.

Derde lid
Het derde lid bepaalt dat op de beoordeling van een aanvraag om een omgevingsvergunning, bedoeld in het tweede lid, de daarop betrekking hebbende beoordelingsregels van toepassing zijn zoals opgenomen in het ter plaatse geldende ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan.

Vierde lid
Het vierde lid, dat in de plaats komt van artikel 22.281, bepaalt dat voor zover in het ter plaatse geldende ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan de mogelijkheid is opgenomen om bij omgevingsvergunning af te wijken van regels in dat tijdelijke deel, en die regels de verplichting bevatten om als de activiteit niet in strijd is met die regels de omgevingsvergunning te verlenen, deze verplichting wordt gelezen als een bevoegdheid.

Dit vierde lid moet worden gelezen in samenhang met het tweede en derde lid en heeft ook betrekking op de in het tijdelijke deel van dit omgevingsplan opgenomen mogelijkheden om bij omgevingsvergunning van gestelde regels te kunnen afwijken. Zoals al toegelicht bij het eerste lid vielen dergelijke afwijkingsmogelijkheden onder de juridische werking van de vergunningplicht van artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 1 , van de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, konden deze omgevingsvergunningen worden verleend. De Afdeling advisering van de Raad van State heeft er in haar advies over het ontwerp Invoeringsbesluit Omgevingswet terecht op gewezen dat uit de werking van de beoordelingsregel in artikel 8.0a, eerste lid, van het Besluit kwaliteit leefomgeving een imperatieve werking voortvloeit, die ertoe leidt dat een omgevingsvergunning voor activiteiten als hier bedoeld moet worden verleend als de activiteit niet in strijd is met de regels die in het omgevingsplan zijn gesteld over het verlenen van de omgevingsvergunning. Hierdoor zou de mogelijkheid uit artikel 2.12 van de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht om de vergunning, ook als werd voldaan aan de in de betrokken planologische regeling gestelde regels over afwijking, toch te kunnen weigeren, komen te vervallen. Voor zover de regels voor het kunnen verlenen van een omgevingsvergunning voor deze afwijkingsmogelijkheden geen zelfstandige beslissingsruimte bieden (maar een imperatieve redactie kennen die kan dwingen tot vergunningverlening), zou dit onder de werking van het nieuwe stelsel tot het probleem kunnen leiden dat het bevoegd gezag wordt gedwongen een vergunning te verlenen terwijl onder oud recht artikel 2.12 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht nog de afwegingsruimte bood de vergunning in die omstandigheid toch te kunnen weigeren. Om een neutrale overgang naar het nieuwe stelsel te borgen, werd met artikel 22.281, dat wordt vervangen door dit derde lid, beslissingsruimte toegevoegd aan de imperatief geformuleerde regels voor het verlenen van deze vergunningen. Daarmee blijft het net als onder de werking van het oude stelsel mogelijk een afweging te maken en de vergunning voor een geboden afwijkingsmogelijkheid in voorkomende omstandigheden toch te weigeren, in het geval de regels voor het verlenen van de afwijking zouden dwingen om de vergunning te verlenen. Het zal overigens in de praktijk geregeld voorkomen dat een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bestaande uit een dergelijke afwijking van een regel gezamenlijk wordt verleend met een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bestaande uit een bouwactiviteit en het in stand houden en gebruiken van het te bouwen bouwwerk.

Vijfde lid
Het vijfde lid, dat in de plaats komt van artikel 22.286, bevat aanvraagvereisten voor een aanvraag om een omgevingsvergunning om af te wijken van regels in het tijdelijke deel van dit omgevingsplan als bedoeld in het tweede lid. De aanvraagvereisten zijn ontleend aan artikel 3.2 van de voormalige Regeling omgevingsrecht.

Artikel 2.7 Omgevingsplanactiviteit: specifieke beoordelingsregel omgevingsvergunning afwijking tijdelijk deel omgevingsplan, bij regels over een wijzigingsbevoegdheid of uitwerkingsplicht

Artikel 2.7 is van overgangsrechtelijke aard en heeft betrekking op de binnenplanse uitwerkingsplicht of wijzigingsmogelijkheid die in ruimtelijke plannen, die van rechtswege onderdeel zijn geworden van dit omgevingsplan, zoals bestemmingsplannen, kunnen zijn opgenomen. Dit artikel komt in de plaats van artikel 22.282 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel is geworden van dit omgevingsplan.

Eerste lid
Het eerste lid bepaalt het werkingsgebied van dit artikel. Het artikel geldt uitsluitend ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen'. Daarmee wordt ook in de viewer inzichtelijk waar dit artikel van toepassing is, en waar niet. Met het door de tijd heen vervangen en laten vervallen van ruimtelijke plannen, zal dat werkingsgebied, dat eerst heel Amsterdam is, geleidelijk aan steeds kleiner worden.

Tweede lid
Het tweede lid, dat in de plaats komt van artikel 22.282, bepaalt dat zover een activiteit met betrekking tot gebruik van gronden en bouwwerken in strijd is met de in het ter plaatse geldende ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan opgenomen regels over het gebruik van gronden en bouwwerken, omgevingsvergunning kan worden verleend voor het verrichten van die activiteit als de activiteit niet in strijd is met in het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan gestelde regels voor de toepassing van een wijzigingsbevoegdheid of het voldoen aan een uitwerkingsplicht in dat tijdelijke deel.

In bijlage I is opgenomen dat onder een ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan worden verstaan de ruimtelijke besluiten, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, die bij wijze van overgangsrecht als tijdelijk deel onderdeel zijn van dit omgevingsplan, totdat deze bij wijzigingsbesluit voor een locatie zijn komen te vervallen. Het gaat om bestemmingsplannen, wijzigingsplannen, uitwerkingsplannen, exploitatieplannen en dergelijke. Dergelijke plannen kunnen een wijzigingsbevoegdheid of uitwerkingsplicht bevatten.

Het tweede lid biedt voor een activiteit met betrekking tot gebruik van gronden en bouwwerken die in strijd is met de in het ter plaatse geldende ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan opgenomen regels over het gebruik van gronden en bouwwerken, de mogelijkheid om een omgevingsvergunning te verlenen voor het verrichten van die activiteit als de activiteit niet in strijd is met regels voor de toepassing van een wijzigingsbevoegdheid of het voldoen aan een uitwerkingsplicht in dat tijdelijke deel.

Dit betreft regels die in (van het tijdelijke deel van het omgevingsplan deel uitmakende) bestemmingsplannen of inpassingsplannen kunnen zijn opgenomen op grond van artikel 3.6, eerste lid, onder a en b, van de voormalige Wet ruimtelijke ordening. Voor het voortzetten van de figuren van wijzigingsplannen en uitwerkingsplannen is door het Rijk niet in overgangsrecht voorzien. Het college van burgemeester en wethouders kan na inwerkingtreding van de Omgevingswet dan ook geen toepassing meer geven aan deze bepalingen. Als het gebruik in strijd is met de in artikel 2.4, tweede lid bedoeld regels over gebruik, maar het gebruik niet in strijd is met de regels die zijn gegeven voor de toepassing van een wijzigingsbevoegdheid of uitwerkingsplicht, kan toch binnenplans vergunning worden verleend.

Hierbij bestaat overigens beslissingsruimte. Onder de werking van de voormalige Wet ruimtelijke ordening moest bij de toepassing van een wijzigingsbevoegdheid of een uitwerkingsplicht (voor zover de bij een uitwerkingsplicht in acht te nemen regels daarvoor de ruimte laten) ook nog zelfstandig beoordeeld worden of het wijzigings- of uitwerkingsplan, los van de daarbij in acht te nemen regels, in overeenstemming was met een goede ruimtelijke ordening. Om die reden is geen imperatief karakter gegeven aan deze aanvullende mogelijkheid om een vergunning voor een bouwplan, dat niet in strijd is met die voor een wijziging- of uitwerking gegeven regels, toch te kunnen verlenen. Het gevolg hiervan is dat, ook al is een bouwplan met de regels voor de toepassing van een wijzigingsbevoegdheid of uitwerkingsplicht niet in strijd, ook nog een zelfstandige beoordeling moet plaatsvinden of het bouwplan uit een oogpunt van een evenwichtige toedeling van functies aan locaties aanvaardbaar kan worden geacht.

Veelal zal niet alleen sprake zijn van een gebruik dat in strijd is met de in artikel 2.4, tweede lid bedoeld regels over gebruik, maar ook van een bouwplan dat in strijd is met de in artikel 4.19, tweede lid, bedoelde regels over bouwwerken. In dat geval kan met toepassing van artikel 4.21, voor zover dat bouwwerk niet in strijd is met de regels die zijn gegeven voor de toepassing van een wijzigingsbevoegdheid of uitwerkingsplicht, ook voor die omgevingsplanactiviteit bouwwerken vergunning worden verleend.

Derde lid

In het derde lid van dit artikel worden alle instructieregels en instructies waaraan moet worden getoetst bij de beslissing op een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit van overeenkomstige toepassing verklaard op de beslissing of een omgevingsvergunning met toepassing van het eerste lid kan worden verleend. Ook dit vindt zijn oorsprong in de voormalige Wet ruimtelijke ordening. Bij de toepassing van een wijzigingsbevoegdheid of een uitwerkingsplicht moesten, los van de daarbij in acht te nemen regels uit het moederplan, ook de regels uit het voormalige Besluit algemene regels ruimtelijke ordening en de provinciale ruimtelijke verordening in acht worden genomen. Met het tweede lid wordt verzekerd dat ook bij de in het eerste lid geïntroduceerde mogelijkheid om binnenplans een vergunning te verlenen met toepassing van de regels die zijn gesteld voor een wijzigingsbevoegdheid of uitwerkingsplicht, geen situatie ontstaat die niet is toegelaten op grond van een onder nieuw recht gestelde instructieregel of gegeven instructie.

Vierde lid

Het vierde lid bevat aanvraagvereisten voor een aanvraag om een omgevingsvergunning om af te wijken van regels in het tijdelijke deel van dit omgevingsplan als bedoeld in het tweede lid. De aanvraagvereisten zijn ontleend aan artikel 3.2 van de voormalige Regeling omgevingsrecht.

Afdeling 2.4 Algemene regels van ruimtelijke aard over gebruik van gronden en bouwwerken

Paragraaf 2.4.1 Algemeen

Artikel 2.8 Toepassingsbereik

Artikel 2.8 bepaalt dat afdeling 2.4 van toepassing is op het gebruik van gronden en bouwwerken. Naast deze regels over gebruik zijn ook elders in dit omgevingsplan gestelde regels over gebruik onverkort van toepassing.

Artikel 2.9 Voorrangsbepaling met betrekking tot regels in het tijdelijk deel omgevingsplan

Artikel 2.9 bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen' de regels in deze afdeling buiten toepassing blijven voor zover deze regels in strijd zijn met regels die zijn opgenomen in het ter plaatse geldende ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan. In dat geval zijn de regels in dat tijdelijk deel van toepassing.

In bijlage I is opgenomen dat onder een ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan worden verstaan de ruimtelijke besluiten, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, die bij wijze van overgangsrecht als tijdelijk deel onderdeel zijn van dit omgevingsplan, totdat deze bij wijzigingsbesluit voor een locatie zijn komen te vervallen. Het gaat om bestemmingsplannen, wijzigingsplannen, uitwerkingsplannen, exploitatieplannen en dergelijke.

Het werkingsgebied van dit artikel is beperkt tot die gebieden ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen'. Daarmee wordt ook in de viewer inzichtelijk waar dit artikel van toepassing is, en waar niet. Met het door de tijd heen vervangen en laten vervallen van ruimtelijke plannen, zal dat werkingsgebied, dat eerst heel Amsterdam is, geleidelijk aan steeds kleiner worden.

De voorrangsregel is nodig omdat afdeling 2.4 algemene regels over gebruik bevat die in beginsel overal binnen Amsterdam gelden. Het gaat onder meer om regels over het inrichten en gebruik van erven, over ondergeschikte activiteiten die plaatsvinden binnen een hoofdgebruik dat op grond van afdeling 3.2 is toegestaan, en over parkeernormering. Het gaat om regels die van toepassing zijn op alle of in elk geval veel vormen van gebruik. Het gaat om regels van planologische aard, waarmee wordt bedoeld dat het gaat om onderwerpen die in het verleden veelal in bestemmingsplannen werden geregeld. Juist daarom is deze voorrangsbepaling ook nodig. De regels vloeien voort uit gemeentebreed vastgesteld beleid. Deze regels moeten overal binnen de gemeente gelden (met eventueel de mogelijkheid van lokale maatwerkregels). De afgelopen jaren werd dit beleid veelal vertaald in regels in bestemmingsplannen. Omdat beleid in de loop der tijd wijzigde, of omdat in bepaalde gevallen maatwerk nodig was, zijn die regels niet altijd overal gelijk. Ruimtelijke plannen zoals bestemmingsplannen kunnen onderling afwijkende regels bevatten. Deze ruimtelijke plannen zijn bij wijze van overgangsrecht op grond van artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet tijdelijk onderdeel van dit omgevingsplan geworden. Deze ruimtelijke plannen blijven van toepassing, totdat ze zijn komen te vervallen.

De regels in deze ruimtelijke plannen kunnen, zoals hiervoor aangegeven, afwijken van de regels zoals opgenomen in deze afdeling 2.4. Beide maken echter onderdeel uit van het omgevingsplan. Bij van elkaar afwijkende regels is het van belang dat duidelijk wordt gemaakt welke regels van voorrang hebben. Dat regelt artikel 2.9. Om recht te doen aan de gebiedsspecifieke afweging die in het verleden bij het vaststellen van bestemmingsplannen is gemaakt, is in artikel 2.9 bepaald dat de regels in deze afdeling buiten toepassing blijven voor zover deze regels in strijd zijn met het ter plaatse geldende ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan. In dat geval gelden de regels uit dat tijdelijk deel. Zijn in het tijdelijk deel geen regels over de in deze afdeling opgenomen onderwerpen opgenomen, dan is er geen sprake van strijd, en dan gelden de regels van deze afdeling.

Paragraaf 2.4.2 Inrichten en gebruik van bij een hoofdgebouw behorend erf en erfbebouwing

Artikel 2.10 Inrichting en gebruik van het bij een hoofdgebouw behorend erf, erfbebouwing

Artikel 2.10 bevat algemene regels over het gebruik van het bij hoofdgebouwen behorend erf en de daarop aanwezige erfbebouwing.

Eerste lid
Het eerste lid bepaalt dat het gebruik en het erf behorende bij een hoofdgebouw overeenkomstig het gebruiksdoel van dit hoofdgebouw dient te zijn. Het gebruiksdoel volgt uit afdeling 3.2. Het bij een hoofdgebouw behorende erf zal in de meeste gevallen hetzelfde gebruiksdoel hebben als dat van het hoofdgebouw. Omdat het hoofdgebouw meerdere gebruiksdoelen kan hebben, kan dat ook gelden voor het bijbehorend erf. Ook is mogelijk dat bij een hoofdgebouw met meerdere gebruiksdoelen het bijbehorend erf slechts een enkel gebruiksdoel heeft.

Tweede lid
Het tweede lid bepaalt dat onder het gebruik van een bij een hoofdgebouw behorend erf dat in

overeenstemming is met een onder afdeling 3.2 aan een locatie gegeven gebruiksdoel wordt verstaan een inrichting en gebruik op een wijze die naar algemene maatstaven als een normale inrichting en gebruik van het bijbehorende erf wordt beschouwd. Denk hierbij een parkeervoorzieningen op het erf behorend bij een bedrijf, het gebruik van het erf bij een woning als tuin, speelmogelijkheden voor kinderen op een bij een kinderdagverblijf behorend erf, of dat bij een kantoor medewerkers zich in de tuin begeven om te lunchen. Hiermee wordt de jurisprudentie onder de Wro gevolgd (zie o.a. ABRvS 20 april 2011 ECLI:NL:RVS:2011:BQ1895 en ABRvS 5 juli 2017, ECLI:NL:RVS:2017:1790).

Derde lid
Indien het onwenselijk wordt geacht dat het erf bedrijfsmatig wordt gebruikt, dan kan de aanduiding 'tuin' aan de gronden zijn toegekend. Het derde lid verbindt aan die aanduiding het gevolg dat daar een bedrijfsmatig gebruik van het erf niet is toegestaan.

Vierde lid
Wat onder bedrijfsmatig gebruik, bedoeld in het derde lid, moet worden verstaan, is niet nader bepaald. Wel bepaalt het vierde lid dat onder een bedrijfsmatig gebruik in ieder geval opslag wordt begrepen.

Paragraaf 2.4.3 Parkeernormen voor auto's, bromfietsen en fietsen bij gebruik van gronden en bouwwerken

Subparagraaf 2.4.3.1 Parkeernormering auto's

Artikel 2.11 Toepassingsbereik

In onderdeel 2.4.3 zijn regels opgenomen over het aantal parkeerplaatsen voor auto's en stallingsplaatsen voor bromfietsen en fietsen. Paragraaf 2.4.3.1 bevat de regels over het aantal parkeerplaatsen voor auto's. Artikel 2.11 geeft aan waarover de regels in deze paragraaf gaan, namelijk over het aantal parkeerplaatsen dat bij het gebruik van gronden en bouwwerken feitelijk op eigen terrein beschikbaar mag en moet zijn ten behoeve van het gebruik. De bepaling bevat een aantal elementen die voorafgaand aan de toelichting op de inhoudelijke regels toelichting behoeven.

In zijn algemeenheid geldt dat het gebruik van gronden en bouwwerken passend moet zijn binnen het gebruiksdoel en de daaromtrent gestelde regels over gebruik (artikel 2.4). Welk gebruik van gronden en bouwwerken op een bepaalde locatie is toegestaan, volgt uit de regels zoals opgenomen in afdeling 3.2.

Bij dat gebruik dient een bepaald aantal parkeerplaatsen beschikbaar te zijn op het eigen terrein. Hiermee wordt uitgedrukt dat de zorg voor het aantal parkeerplaatsen dat beschikbaar dient te zijn voor vormen van gebruik voor de ondernemer, verhuurder, de bewoner, beperkt blijft tot het eigen terrein. De zorg over het aantal parkeerplaatsen dat in de openbare ruimte beschikbaar mag of moet zijn, ligt bij de beheerder die gaat over de inrichting van die openbare ruimte.

Verder gaat het om het aantal parkeerplaatsen dat beschikbaar mag en moet zijn. Daarmee wordt uitgedrukt dat het aantal parkeerplaatsen zowel door een ondergrens als een bovengrens wordt bepaald. Die onder- en bovengrens kunnen een bandbreedte inhouden, maar kunnen ook dezelfde zijn. De bovengrens strekt er mede toe de automobiliteit terug te dringen. De ondergrens dient ertoe te voorzien in de minimale behoefte, zodat geen onevenredige parkeerdruk ontstaat. De minimale parkeernorm kan ook een norm van nul parkeerplaatsen inhouden. Er bestaat in dat geval geen verplichting om parkeerplaatsen ten behoeve van het planologisch gebruik te realiseren. De beleidsmatige onderbouwing van deze balans is opgenomen in het op enig moment geldende parkeernormenbeleid.

Het gaat om parkeerplaatsen die feitelijk beschikbaar mogen en moeten zijn. Een op eigen terrein met markeringen als parkeerplaats aangegeven plaats waar een betonnen plantenbak staat, is geen parkeerplaats die feitelijk beschikbaar is. Dat is bijvoorbeeld van belang wanneer vanwege een wijziging van het gebruik het aantal parkeerplaatsen naar beneden moet worden bijgesteld. Elke maatregel die

erin voorziet dat het feitelijk gebruik van een parkeerplaats onmogelijk wordt gemaakt, kan daarin voorzien. Er hoeft in die gevallen geen sprake te zijn van een onomkeerbare maatregel.

Tot slot gaat het om het aantal parkeerplaatsen dat beschikbaar mag en moet blijven. Uitgangspunt voor de regeling is de bestaande situatie. De regels in dit onderdeel hebben betrekking op het wijzigen van die bestaande situatie.

Artikel 2.12 Van toepassing zijnde parkeernormen

In artikel 2.12 is bepaald welke parkeernomen van toepassing zijn.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat voor de toepassing van deze subparagraaf de normen zoals opgenomen in bijlage V de geldende parkeernormen zijn. In bijlage V zijn de parkeernormen opgenomen zoals die zijn vastgesteld in de Nota parkeernormen Auto 2017 (hierna: Nota parkeernormen). Vanuit de regels wordt via artikel 2.12 naar die bijlage verwezen. De bijlage maakt daarmee onderdeel uit van de regels. Een wijziging in die bijlage werkt direct door.

Tweede tot en met vierde lid:
In artikel 2.12 wordt conform het geldend beleid een onderscheid gemaakt tussen drie verschillende typen locatie, met elk een eigen parkeernormering. Het gaat om de volgende gebieden:

- A-locaties: kenmerken zich door een zeer goede OV-bereikbaarheid. Gebieden die dicht bij een intercitystation zijn als A-locatie aangemerkt. Ook de binnenstad van Amsterdam en de Wibautas zijn als A-locatie geclassificeerd. In deze gebieden schrijft de gemeente alleen een maximumparkeernorm voor.
- B-locaties: hebben goed openbaar vervoer, maar liggen verder van de intercitystations af. Het grootste deel van Amsterdam wordt als Blocatie geclassificeerd. Hier kiest de gemeente ervoor om naast een maximumparkeernorm ook een minimumparkeernorm te hanteren. Ontwikkelaars worden verplicht om bij nieuwbouw een minimum aantal parkeerplaatsen op eigen terrein te realiseren.
- C-locaties: bestaan uit Landelijk Noord, Driemond, het Havengebied en een aantal bedrijventerreinen en sportlocaties. De bereikbaarheid per openbaar vervoer is minder goed dan in de rest van de stad. Bij nieuwbouwplannen in deze gebieden is maatwerk nodig. Het kan zijn dat de gemeente eist dat het parkeren op eigen terrein opgelost wordt, maar ook het parkeren op straat kan een optie zijn.

De onderscheiden locaties worden met aanduidingen in het omgevingsplan aangegeven. Het is dan duidelijk welke locatie-type op een specifieke locatie van toepassing is.

Uitgangspunt bij die onderverdeling zijn de bestaande A-, B- en C-locaties. Het is echter mogelijk dat bij nieuwe gebiedsontwikkelingen of transformatie op basis van een specifieke afweging andere normen, of bijvoorbeeld een gebiedsnorm, meer gewenst zijn. Ook in dergelijke gevallen kan de afwijkende norm aan de desbetreffende locatie worden gekoppeld. Hetzelfde geldt uiteraard ook voor bestaande ontwikkelingsgebieden waarvoor het voorheen van toepassing zijnde bestemmingsplan voorzag in een specifieke norm, en waarbij de ontwikkeling nog niet is afgerond. Ook in dat geval is nodig dat (indien gewenst) de afwijkende norm specifiek van toepassing wordt verklaard. Pas wanneer de ontwikkeling is afgerond is immers sprake van een bestaande situatie die, ongeacht de algemeen geldende parkeernorm, in stand gehouden mag worden.

Artikel 2.13 Regels bij het binnenplans wijzigen van bestaand gebruik

In artikel 2.13 zijn de regels opgenomen met betrekking tot het benodigd aantal parkeerplaatsen bij het wijzigen van bestaand gebruik. Het gaat om wijziging van bestaand gebruik die binnen de regels van het

omgevingsplan is toegestaan. Op grond van artikel 2.4 in samenhang met de regels onder afdeling 3.2 wordt per locatie bepaalt welke gebruik van gronden en bouwwerken is toegestaan. In heel veel gevallen zullen er op één locatie meerdere gebruiksdoelen gelden, en zijn dus meerdere vormen van gebruik toegestaan. Bijvoorbeeld dat op een locatie zowel wonen, zakelijke en administratieve dienstverlening als maatschappelijke dienstverlening zijn toegestaan.

Wanneer op een locatie verschillende vormen van gebruik zijn toegestaan, dan maakt dit een wijziging van gebruik mogelijk. Wel kunnen er aan een wijziging van planologisch gebruik in zijn algemeenheid beperkingen of voorwaarden worden gesteld. Dit gebeurt in artikel 2.13.

Eerste lid
In het eerste lid is een verbod opgenomen het bestaand gebruik te wijzigen naar een andere vorm van gebruik, wanneer het aantal feitelijk beschikbare parkeerplaatsen op eigen terrein niet in overeenstemming is of wordt gebracht met de voor het nieuwe gebruik geldende parkeernorm. Daarbij is aangegeven dat dit in aanvulling is op het bepaalde in artikel 2.4. Dat houdt in dat het vereiste in dat artikel in elk geval blijft gelden; het moet gaan om passend gebruik. Bij een wijziging van gebruik moet dus worden voldaan aan de geldende parkeernorm. Wat die gelden parkeernorm is, volgt uit het bepaalde in artikel 2.12.

Tweede lid
In het tweede lid wordt het toepassingsbereik van deze voorwaarde beperkt, namelijk tot die wijzigingen van planologisch gebruik die in de Nota parkeren als transformatie wordt gezien. Gelet op de Nota parkeren hoeft bij een binnenplanse wijziging van gebruik alleen te worden voldaan aan de gestelde normen wanneer sprake is van wat in de nota 'transformatie' wordt genoemd.

Van transformatie zoals bedoeld in de Nota parkeren is alleen sprake wanneer sprake is van een van de volgende gebruikswijzigingen:

a. van wonen naar een andere vorm van gebruik dan wonen
b. van zakelijke en administratieve dienstverlening naar een andere vorm van gebruik dan zakelijke en administratieve dienstverlening (in de nota 'kantoor' genoemd)
c. van een vorm van gebruik, niet zijnde wonen of zakelijke en administratieve dienstverlening, naar wonen of zakelijke en administratieve dienstverlening.

In het tweede lid is daarom bepaald dat de voorwaarde, zoals die is opgenomen in het eerste lid, alleen van toepassing is op deze drie gevallen van wijziging van planologisch gebruik. In andere gevallen is wijziging van gebruik toegestaan zonder dat de parkeernormen daarbij een rol spelen. Uiteraard moet het nieuwe gebruik, gelet op het bepaalde in artikel 2.4, wel passend zijn.

Om een voorbeeld te geven: wanneer het omgevingsplan op een locatie zowel een restaurant als detailhandel toestaat, dan kan wijziging van een restaurant naar detailhandel plaatsvinden, zonder dat het aantal parkeerplaatsen met het nieuwe gebruik in overeenstemming behoeft te worden gebracht. De afweging dat dit passend is, is reeds gemaakt bij het besluit waarmee beide vormen van gebruik op dit locatie zijn toegestaan. Wanneer het omgevingsplan op dezelfde locatie ook zakelijke en administratieve dienstverlening zou toestaan, dan moet bij een omzetting van restaurant naar zakelijke dienstverlening wél aan de parkeernormering voor zakelijke dienstverlening voldaan worden.

Artikel 2.14 Vervallen

Artikel 2.15 Regels over het wijzigen van het aantal parkeerplaatsen op eigen terrein

In artikel 2.15 zijn regels opgenomen over het wijzigen van het aantal parkeerplaatsen op eigen terrein.

Eerste lid
In de Nota parkeren is geen beleid geformuleerd ten aanzien van het wijzigen van het aantal

parkeerplaatsen bij behoud van bestaand gebruik en bestaande bebouwing. Als uitgangspunt is gehanteerd dat een bestaand aantal parkeerplaatsen niet gewijzigd wordt. Het is van belang dit uitgangspunt wel juridisch te borgen. Dat gebeurt in artikel 2.15. Het zorgt ervoor dat bij behoud van een bestaand bouwwerk, en bij voortzetting van bestaand gebruik, het aantal parkeerplaatsen niet zomaar gewijzigd kan worden. Daartoe is in het eerste lid als hoofdregel opgenomen dat het verboden is het aantal parkeerplaatsen dat feitelijk op eigen terrein beschikbaar is, te wijzigen.

Tweede lid In het tweede lid wordt een tweetal uitzonderingen gemaakt. Onder a wordt bepaald dat de wijziging van het aantal parkeerplaatsen is toegestaan indien daarmee wordt voldaan aan de geldende parkeernomen. Wat die gelden parkeernorm is, volgt uit het bepaalde in artikel 2.12. Dit is in elk geval relevant wanneer de parkeernorm bestaat uit een bandbreedte. Elke wijziging bij ongewijzigd planologisch gebruik van het aantal parkeerplaatsen binnen de gegeven bandbreedte is dan toegestaan. Maar ook wanneer de bestaande situatie niet voldoet aan de norm, maar voorzien wordt in een wijziging van het aantal parkeerplaatsen waarmee wel aan de norm voldaan zal worden, is toegestaan. Dat kan bijvoorbeeld aan de orde zijn wanneer de geldende parkeernorm sinds het ontstaan van de bestaande situatie, is gewijzigd.

Onder b is bepaald dat de wijziging eveneens is toegestaan wanneer het nieuwe aantal parkeerplaatsen weliswaar niet in overeenstemming is met de geldende parkeernormen, maar daar wel meer mee in overeenstemming komt. Ook hier geldt dat dit zich kan voordoen wanneer de geldende parkeernorm sinds het ontstaan van de bestaande situatie, is gewijzigd. Elke wijziging van het aantal parkeerplaatsen waarmee meer op het geldend beleid wordt aangesloten, is toegestaan.

Wanneer voor een bepaald gebied, bijvoorbeeld bij een nieuwe gebiedsontwikkeling of transformatie, een specifieke gebiedsnorm is opgenomen in artikel 2.12, dan dient het feitelijk aantal parkeerplaatsen daarmee ook in overeenstemming te blijven of te komen.

Derde lid:
Het derde lid bevat vervolgens een uitzondering op het tweede lid. Bij nieuwe gebiedsontwikkeling of transformatie komt het vaak voor dat op basis van een specifieke afweging andere normen, of bijvoorbeeld een gebiedsnorm, meer gewenst zijn. Hetzelfde geldt uiteraard ook voor bestaande ontwikkelingsgebieden waarvoor het voorheen van toepassing zijnde bestemmingsplan voorzag in een specifieke norm. Ook in dat geval is nodig dat (indien gewenst) de afwijkende norm specifiek van toepassing wordt verklaard. In die gevallen is van belang dat het feitelijk aantal parkeerplaatsen daarmee ook in overeenstemming blijft. Het derde lid voorziet hierin.

Artikel 2.16 Vervallen

Artikel 2.17 Maatwerkvoorschrift met betrekking tot het aantal parkeerplaatsen

Artikel 2.17 biedt de mogelijkheid om bij maatwerkvoorschrift in concrete gevallen af te wijken van de aangegeven artikelen. Daarbij is aangegeven in welke gevallen van deze bevoegdheid gebruik kan worden gemaakt.

Eerste lid
In het eerste lid, onder a, wordt voorzien in de situatie dat op andere wijze in voldoende mate in parkeergelegenheid wordt voorzien. De beschikbare autoparkeerplaatsen in de openbare ruimte kunnen een rol spelen bij deze beoordeling, indien wordt aangetoond dat deze autoparkeerplaatsen beschikbaar zijn, maar bijvoorbeeld ook de mogelijkheid van dubbelgebruik van parkeergelegenheid en de mate waarin dat is geborgd kan worden betrokken. Indien bijvoorbeeld meerdere activiteiten in een gebouw plaatsvinden kan sprake zijn van dubbelgebruik, waardoor kan worden afgeweken van de minimum parkeernorm. De initiatiefnemer kan dit aantonen met bijvoorbeeld een parkeerbalans.

Onder b wordt de situatie genoemd waarbij sprake is van bestaande gebouwde parkeervoorzieningen en het voldoen aan de parkeernorm op overwegende bezwaren stuit. Indien bijvoorbeeld sprake is van een gebouwde parkeervoorziening en het bestaande gebruik van het gebouw wordt gewijzigd naar een functie met een hogere (minimum) parkeernorm, kan het onder omstandigheden onevenredig bezwarend zijn om uitbreiding van het aantal parkeerplaatsen als voorwaarde te stellen.

Tot slot is onder c voorzien in (overige) bijzondere omstandigheden. De genoemde omstandigheden onder a en b zijn niet uitputtend. Er kunnen ook nog andere gevallen zijn waarbij het voldoen aan de minimum- of maximumparkeernorm door bijzondere omstandigheden op overwegende bezwaren stuit.

De vraag of aan de gestelde condities is voldaan, is aan het bevoegd gezag dat op een verzoek om een maatwerkvoorschrift heeft te beslissen.

Tweede en derde lid
In het tweede lid is aangegeven dat aan het maatwerkvoorschriften kunnen worden verbonden die nodig zijn om het behoud van een passend aantal parkeerplaatsen te waarborgen. Een belanghebbende kan een verzoek indienen tot het geven van een maatwerkvoorschrift. In het derde lid zijn specifiek hierop betrekking hebbende aanvraagvereisten geformuleerd.

Subparagraaf 2.4.3.2 Normering fietsstalling [gereserveerd]

Artikel 2.18 Gereserveerd

Artikel 2.19 Gereserveerd

Artikel 2.20 Gereserveerd

Artikel 2.21 Gereserveerd

Artikel 2.22 Gereserveerd

Artikel 2.23 Gereserveerd

Artikel 2.24 Gereserveerd

Paragraaf 2.4.4 Ondergeschikte en additionele vormen van gebruik

Artikel 2.25 Ondergeschikt kantoorgebruik

Artikel 2.25 bevat regels over het gebruik van bedrijfsruimte als ondergeschikte kantoorruimte. Dit artikel vormt een juridische vertaling van het in de voorheen geldende Structuurvisie Amsterdam 2040 opgenomen beleid ten aanzien van ondergeschikte kantoorruimte. Daarin was opgenomen dat bedrijven maximaal 30% kantoorvloer per vestiging hebben. Heeft een onderneming meer dan 30% kantoorvloer, dan is sprake van een kantoor, aldus het beleid. Dit beleid is overgenomen in de in door de gemeenteraar vastgestelde Bedrijvenstrategie 2020-2030 (20 mei 2020, online te raadplegen op https://www.amsterdam.nl/ondernemen/bedrijfsruimte/bedrijvenstrategie-2020-2030 /).

Eerste lid
Het eerste lid bepaalt dat het inrichten en in gebruik te nemen van bedrijfsruimte als kantoor, anders dan ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: zakelijke en administratieve dienstverlening', is toegestaan, maar uitsluitend als aan de aangegeven voorwaarden wordt voldaan. De voorwaarden zijn cumulatief weergegeven, dat wil zeggen dat aan beide voorwaarden moet worden voldaan. Allereerst eerst is in onderdeel a bepaald dat het moet gaan om niet-zelfstandige kantoorruimte die ondersteunend is aan de eigen bedrijfsuitoefening. De ondergeschiktheid aan de eigen bedrijfsuitoefening staat hier centraal. Hieronder valt bijvoorbeeld niet het inrichten van een deel van een bedrijfsruimte als kantoor en het verhuren daarvan als zelfstandige kantoorruimte. Dan is sprake van zakelijke en administratieve

dienstverlening. Ten tweede is in onderdeel b bepaald dat het gaat om een maximum van 30% kantoorvloer per vestiging. In de begripsbepalingen is opgenomen dat onder kantoorvloer moet worden verstaan een ruimte, die hoofdzakelijk is ingericht voor bureauwerkzaamheden. Het gebruik tot maximum 30% van de bedrijfsruimte als kantoorvloer ten behoeve van het eigen bedrijfsuitoefening is hiermee overal bij recht toegestaan.

Tweede lid
Het tweede lid bevat een locatiegerichte uitzondering. Bepaald is dat in afwijking van het eerste lid ter plaatse van de aanduiding 'afwijkend maximum percentage ondergeschikt kantoorvloer' in afwijking van het eerste lid, onder b, als maximum percentage kantoorvloer per vestiging de daar bepaalde waarde geldt. Dit lid is van toepassing in gebieden waar het in het eerste lid bepaalde maximum van 30% onredelijk bezwarend is. Dat kan bijvoorbeeld het geval zijn op bepaalde bestaande bedrijventerreinen waar op grond van de voorheen geldende regeling een hoger percentage was toegestaan. Deze regel biedt de mogelijkheid om locatiegericht maatwerk toe te passen. De afwijking heeft alleen betrekking op het maximum percentage zoals genoemd in het eerste lid, onder b. Het vereiste dat het moet gaan om niet-zelfstandige kantoorruimte die ondersteunend is aan de eigen bedrijfsuitoefening blijft van toepassing.

Derde lid:
Het derde lid bevat een eveneens locatiegerichte uitzondering. Bepaald is dat ter plaatse van de aanduiding 'uitzondering maximum percentage ondergeschikt kantoorvloer' het in het eerste lid, onder b, genoemd maximum percentage niet van toepassing is op bedrijven die zich uitsluitend of overwegend bezighouden met opslag in de open lucht. Omdat het percentage, genoemd in het eerste lid, onder b, gerekend wordt over het totaal bruto-vloeroppervlakte aan bedrijfsgebouwen, zou dit percentage voor de locaties waar de aanduiding geldt te beperkend zijn.

Vierde lid
Het vierde lid bepaalt hoe het percentage kantoorvloer wordt bepaald. Het percentage kantoorvloer wordt bepaald over het totaal bruto-vloeroppervlakte aan bedrijfsgebouwen, waarbij ruimten voor algemeen gebruik zoals gangen, toiletruimten, trappenhuizen, verblijfsruimte en dergelijke evenredig worden verdeeld over de bedrijfsruimte en de ondergeschikte kantoorruimte, waarbij de verdeling op basis van vierkante meters plaatsvindt. Aan het oppervlak kantoorvloer wordt dus ook een deel van ruimten voor algemeen gebruik toegerekend.

Artikel 2.26 Ondergeschikte detailhandel

Artikel 2.26 bevat regels over ondergeschikte detailhandel. Het artikel vormt een juridische vertaling van het detailhandelsbeleid met betrekking tot ondergeschikte detailhandel zoals dat is opgenomen in het Detailhandelsbeleid 2018 - 2022 (p. 58). Kern van dat beleid is dat detailhandel wordt geclusterd, waarop een aantal uitzonderingen geldt, onder meer met betrekking tot ondergeschikte detailhandel. Vanuit de daar gegeven beleidsuitgangspunten is de regeling in dit artikel opgebouwd.

Eerste lid
In het eerste lid is bepaald dat het uitoefenen van ondergeschikte vormen van detailhandel op een locatie waar detailhandel op grond van afdeling 3.2 niet is toegestaan, uitsluitend is toegestaan als aan de onder b tot en met c genoemde voorwaarden is voldaan. Met de verwijzing naar afdeling 3.2 wordt bepaald dat daar waar op grond van die afdeling detailhandel is toegestaan, de beperkingen niet van toepassing zijn.

Het is mogelijk dat op grond van afdeling 3.2 op één locatie bijvoorbeeld maatschappelijke dienstverlening én detailhandel zijn toegestaan. In dat geval mag zonder de in dit artikel genoemde beperkingen detailhandel worden uitgeoefend.

Voor die locaties waar detailhandel op grond van afdeling 3.2 niet is toegestaan, bepaald het eerste lid, aanhef en onder a, allereerst dat ondergeschikte detailhandel dan alleen is toegestaan binnen de

uitoefening van een ambachtelijk bedrijf, consumentgerichte dienstverlening, alcoholvrije horeca of een cultuurinstelling. De onder b en c gestelde aanvullende voorwaarden borgen dat het daadwerkelijk gaat om ondergeschikte detailhandel. Onder b is bepaald dat het assortiment moet liggen in het verlengde van de onder a bedoelde bedrijfsuitoefening. Onder c is als voorwaarde toegevoegd dat het gaat om maximaal 20% (met een plafond van 50 m^2) van de brutovloeroppervlakte van het desbetreffende bedrijf.

In afwijking van het beleid is niet opgenomen dat deze uitzondering alleen geldt buiten winkelgebieden. Dat zou immers tot de situatie leiden dat binnen winkelgebieden binnen een ambachtelijke bedrijf, culturele instelling of bij consumentgerichte dienstverlening zoals een kapsalon géén ondergeschikte detailhandel zou mogen plaatsvinden, en daarbuiten wel. Dat is niet conform de bedoeling van het beleid. De betreffende regels zijn derhalve overal van toepassing.

Tweede lid
In het tweede lid is de mogelijkheid opgenomen om bij maatwerkvoorschrift af te wijken van de in het derde lid, onder c, gestelde normering. Dit biedt de mogelijkheid voor maatwerk voor gevallen waarin toepassing van het eerste lid onredelijk bezwarend is.

Derde lid
Het derde lid bepaalt dat de omvang van de ondergeschikte detailhandel bestaat uit het deel van het bruto vloeroppervlak van een gebouw dat daadwerkelijk wordt gebruikt voor verkoopdoeleinden.

Artikel 2.27 Ondergeschikte horeca-activiteiten [gereserveerd]

Artikel 2.28 Gereserveerd

Artikel 2.29 Gereserveerd

Artikel 2.30 Gereserveerd

Artikel 2.31 Gereserveerd

Artikel 2.32 Gereserveerd

Paragraaf 2.4.5 Vergunningplicht voor wijziging van het gebruik als niet-geluidgevoelig gebouw naar een gebruik als geluidgevoelig gebouw

Artikel 2.33 Toepassingsbereik

In paragraaf 2.4.5 is een vergunningplicht opgenomen voor het wijzigen van het gebruik als niet-geluidgevoelig gebouw naar een gebruik als geluidgevoelig gebouw. De regeling is aanvullend op het in artikel 2.4 opgenomen verbod om gronden of bouwwerken te gebruiken op een wijze die niet in overeenstemming is met een onder afdeling 3.2 aan een locatie gegeven gebruiksdoel of gebruiksdoelen, of op een wijze die in strijd is met de daarop betrekking hebbende regels over gebruik. Uit de formulering van dat artikel blijkt al dat aan een locatie één gebruiksdoel kan zijn gegeven, maar dat dat er ook meerdere kunnen zijn. Artikel 2.4 staat er op zich zelf niet aan in de weg dat wanneer aan een locatie meerdere gebruiksdoelen gegeven zijn, het gebruik vrijelijk gewijzigd kan worden. Onder oud recht werd dit ook vaak binnen bestemmingsplannen toegestaan. Zo kon aan een bepaalde locatie een gemengde bestemming worden gegeven, waarbinnen het gebruik in beginsel zonder nader beoordelingsmoment kon worden gewijzigd. In bepaalde gevallen is een nader toetsmoment echter noodzakelijk. Dat is bijvoorbeeld het geval wanneer een wijziging van gebruik plaatsvindt waardoor het gebouw na wijziging gebruik moet worden aangemerkt als een geluidgevoelig gebouw, terwijl het dat daarvoor niet was.. Een dergelijke wijziging kan alleen worden toegestaan wanneer dat niet leidt tot een onaanvaardbare geluidbelasting. De regels in deze paragraaf voorzien erin dat die afweging kan worden gemaakt.

Artikel 2.33 bepaalt het toepassingsbereik van deze paragraaf.

Eerste lid
Het eerste lid bepaalt dat deze paragraaf van toepassing is op het verrichten van een omgevingsplanactiviteit wijziging gebruik, uitsluitend voor zover de activiteit bestaat uit het wijzigen van het gebruik van een niet-geluidgevoelig gebouw naar een gebruik als geluidgevoelig gebouw.

In bijlage I is bepaald dat onder een omgevingsplanactiviteit wijziging gebruik wordt verstaan een omgevingsplanactiviteit bestaande uit het wijzigen van het bestaand gebruik van gronden of bouwwerken. Deze paragraaf is daarop dus van toepassing, maar uitsluitend voor zover het gaat om een wijziging van het gebruik van een niet-geluidgevoelig gebouw naar een gebruik als geluidgevoelig gebouw. Wat onder een geluidgevoelig gebouw wordt verstaan, is vastgelegd in het Besluit kwaliteit leefomgeving. In PM van het algemene deel van de toelichting is hier nader op ingegaan. Kortheidshalve wordt daarnaar verwezen.

Tweede lid
Het tweede lid bepaalt dat voor de toepassing van deze paragraaf onder geluid uitsluitend het geluid door wegen, spoorwegen en industrieterreinen wordt verstaan. Hiermee wordt verduidelijkt welke geluidsbronnen bij de beoordeling van het criterium 'aanvaardbare mate van geluidbelasting' worden betrokken. Bij de toepassing van deze paragraaf gaat dus alleen om de geluidbronnen die voorheen door de voormalige Wet geluidhinder, nu door paragraaf 5.1.4.2a van het Besluit kwaliteit leefomgeving worden gereguleerd.

Ten aanzien van geluid door andere activiteiten zijn regels opgenomen in hoofdstuk 10 van dit omgevingsplan. Toetsing aan die regels en aan artikel 5.59 Besluit kwaliteit leefomgeving (aanvaardbaarheid) vindt vooraf bij de toelating van geluidgevoelige en/of geluidveroorzakende activiteiten plaats. Nadere regels voor wijziging gebruik als niet-geluidgevoelige gebouwen naar gebruik als geluidgevoelige gebouw voor geluid door die activiteiten is derhalve niet nodig.

Artikel 2.34 Waar waarden gelden

Artikel 2.34 bepaalt waar de waarden voor het geluid door een activiteit gelden. Hiermee wordt uitvoering gegeven aan artikel 5.78, derde lid, van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Onder a tot en met d wordt bepaald op welk punt de waarden gelden die voor het geluid door een activiteit op een geluidgevoelig gebouw worden gesteld.

Onderdeel a:
Als het geluidgevoelige gebouw al gerealiseerd is gelden de waarden op de gevel van dat gebouw.

Onderdeel b:
Onder b is bepaald dat de waarde voor geluid voor woonschepen en woonwagens geldt op de grens van de locatie. Dit heeft te maken met de verplaatsbaarheid van de woonwagen en het woonschip binnen de locatie en de lagere eisen aan de gevels van dergelijke gebouwen. Net als onder oud recht worden de ligplaatsen van woonschepen en de standplaatsen van woonwagens beschermd tegen geluidhinder. Anders dan onder oud recht worden woonschepen en woonwagens wel als geluidgevoelig gebouw aangemerkt en wordt daarvoor niet de aparte benaming 'gevoelige terreinen' gehanteerd. In bijlage I bij het Besluit kwaliteit leefomgeving is een woonschip gedefinieerd als 'drijvende woonfunctie op een locatie die in het omgevingsplan is aangewezen als een ligplaats voor een woonschip'. In bijlage I bij het Besluit bouwwerken leefomgeving wordt onder een woonwagen verstaan: woonfunctie op een locatie bestemd voor het plaatsen van een woonwagen.

Onderdeel c:
Onderdeel c regelt waar de waarden gelden die voor het geluid door een activiteit binnen geluidgevoelige gebouwen in het omgevingsplan worden gesteld, namelijk in de geluidgevoelige

ruimten. Het begrip geluidgevoelige ruimte is in artikel 3.22 van het Besluit kwaliteit leefomgeving anders gedefinieerd dan in de voormalige Wet geluidhinder. Zo heeft de oude regelgeving het over een keuken van ten minste 11 m². Die ondergrens van 11 m² vervalt. Een geluidgevoelige ruimte wordt gedefinieerd als een verblijfsruimte of verblijfsgebied van de aangewezen gebruiksfuncties. In de praktijk kunnen zodoende kleine verschillen optreden.

Artikel 2.35 Vergunningplicht omgevingsplanactiviteit wijziging gebruik

Artikel 2.35 bevat een verbod om zonder omgevingsvergunning een omgevingsplanactiviteit wijziging gebruik te verrichten. Onder een omgevingplanactiviteit wijziging gebruik wordt blijkens de omschrijving in bijlage I verstaan een omgevingsplanactiviteit bestaande uit het wijzigen van het bestaand gebruik van gronden of bouwwerken. Deze vergunningplicht is het uitgangspunt voor de regeling. In heel veel gevallen zal een vergunningplicht echter niet nodig zijn. Voor die gevallen wordt in de volgende artikelen een uitzondering op de vergunningplicht gemaakt.

Artikel 2.36 Uitzondering op vergunningplicht omgevingsplanactiviteit wijziging gebruik

Artikel 2.36 bevat een tweetal uitzondering op de in het vorig artikel opgenomen vergunningplicht.

Eerste lid
Allereerst is in het eerste lid bepaald dat de vergunningplicht niet geldt wanneer het gebouw, waarvan het gebruik wordt gewijzigd, zich buiten een geluidaandachtsgebied bevindt. Of een betreffende gebouw zich binnen een geluidaandachtsgebied bevindt, moet van geval tot geval worden beoordeeld aan de hand van onderzoek. Die beoordeling is in beginsel aan de initiatiefnemer. Alleen wanneer sprake is van ligging binnen een geluidaandachtsgebied geldt vervolgens de vergunningplicht.

Tweede lid
Het tweede lid bepaalt dat de vergunningplicht ook niet geldt voor zover het gebruik als geluidgevoelig gebouw reeds betrokken is bij een verleende omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken. Het is goed mogelijk dat een gebruiksomzetting van een bestaand gebouw naar een geluidgevoelig gebouw gepaard gaat met een verbouwing waarvoor een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken is vereist. Wanneer de verbouwing plaatsvindt met het oog op het nieuwe gebruik, dan zal op grond van subparagraaf 4.2.4.7 bij de beoordeling van de aanvraag ook de mate van geluidbelasting op het beoogde geluidgevoelig gebouw worden betrokken. Wanneer die beoordeling heeft plaatsgevonden is het niet nodig dat voor de wijziging van gebruik zelf nog een vergunning wordt aangevraagd. Dit twee lid voorziet hierin.

Artikel 2.37 Uitzondering op vergunningplicht wijziging gebruik als het gebruik in ovreeenstemming is met het tijdelijk deel omgevingsplan

Artikel 2.37 bevat een uitzondering op de vergunningplicht ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen'. Ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen' is het tijdelijke deel van dit omgevingsplan, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, nog niet komen te vervallen. Het gaat om bestemmingsplannen, wijzigingsplannen, uitwerkingsplannen, exploitatieplannen en dergelijke, die van rechtswege tijdelijk onderdeel zijn geworden van het omgevingsplan.

Het werkingsgebied van dit artikel is beperkt tot die gebieden ter plaatse van de aanduiding ‘ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen’. Daarmee wordt ook in de viewer inzichtelijk waar dit artikel van toepassing is, en waar niet. Met het door de tijd heen vervangen en laten vervallen van ruimtelijke plannen, zal dat werkingsgebied, dat eerst heel Amsterdam is, geleidelijk aan steeds kleiner worden.

In ruimtelijke plannen, zoals bestemmingsplannen, was het niet mogelijk een vergunningplicht op te nemen anders dan in de vorm van een binnenplanse afwijkvergunning. Het doorschuiven van bepaalde beoordelingsaspecten naar het moment van de bouwaanvraag was daardoor niet goed mogelijk. De

aanvaardbaarheid van een voorgenomen geluidgevoelig gebouw moest al bij vaststelling van het bestemmingsplan worden aangetoond en geborgd. Dat maakt dat bestemmingsplannen die voorzien in geluidsgevoelige gebouwen veelal gedetailleerde regels bevatten over bijvoorbeeld de binnenplanse omzetting van een niet-geluidgevoelig gebouw naar een geluidgevoelig gebouw. De beoordeling waarop een vergunningaanvraag voor een wijziging gebruik betrekking heeft, heeft in die gevallen reeds plaatsgevonden in het kader van vaststelling van het ruimtelijk plan. Voor zover een initiatief voldoet aan de in dat plan gestelde regels, dan dient een hernieuwde beoordeling achterwege te blijven. Dit artikel voorziet hierin.

Artikel 2.38 Beoordelingsregels wijziging gebruik als niet-geluidgevoelig gebouw naar een gebruik als geluidgevoelig gebouw

Artikel 2.38 bevat beoordelingsregels die van toepassing zijn op een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een wijziging gebruik als niet-geluidgevoelig gebouw naar een gebruik als geluidgevoelig gebouw.

Onderdeel a:
De aanhef en onderdeel a bepaalt allereerst dat een omgevingsvergunning, bedoeld in artikel 2.35, alleen verleend als de activiteit in overeenstemming is met artikel 2.4. Dat artikel bepaalt dat het verboden is gronden of bouwwerken te gebruiken op een wijze die niet in overeenstemming is met een in afdeling 3.2 aan een locatie gegeven gebruiksdoel en de daarop betrekking hebbende regels, of op een wijze die in strijd is met de regels over gebruik. Voor zover het onder oud recht vastgestelde ruimtelijk plan nog niet is vervallen, wordt daarin tevens bepaald dat het verboden is gronden of bouwwerken te gebruiken op een wijze die niet in overeenstemming is met de in het ter plaatse geldende ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan aan een locatie gegeven bestemming, of op een wijze die in strijd is met de daarop betrekking hebbende regels over gebruik. Artikel 2.35 voorziet er dus in dat preventief wordt getoetst of de wijziging passend is met elders gestelde regels over gebruik. Heeft de vraag betrekking op een wijziging naar gebruik als wonen, maar wonen is op grond van artikel 2.4 op de betreffende locatie niet toegestaan, dan moet de omgevingsvergunning wijziging gebruik worden geweigerd.

Onderdeel b:
De aanhef en onderdeel b bevat de feitelijke beoordelingsregel met betrekking tot het wijzigen van het gebruik naar een geluidgevoelig gebouw in een geluidaandachtgebied. In dit onderdeel is bepaald dat een omgevingsvergunning bedoeld in artikel 2.35 alleen wordt verleend als de mate van geluidbelasting op het geluidgevoelige gebouw, gelet op het belang van de bescherming van de gezondheid, aanvaardbaar is.

Artikel 2.39 Wijziging gebruik aanvaardbaar wanneer wordt voldaan aan de standaardwaarde

Met artikel 2.39 wordt uitvoering gegeven aan de instructieregel zoals opgenomen in artikel 5.78t van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Die instructieregel bepaalt dat een omgevingsplan dat een nieuw geluidgevoelig gebouw toelaat, erin voorziet dat het geluid op dat gebouw niet hoger is dan de standaardwaarde, bedoeld in tabel 5.78t van het Besluit kwaliteit leefomgeving.

Eerste lid
Artikel 2.39 neemt als uitgangspunt dat aan de voorwaarde van aanvaardbare geluidbelasting in elk geval is voldaan wanneer het geluid op het geluidgevoelig gebouw niet hoger is dan de standaardwaarde, bedoeld in tabel 5.78t van het Besluit kwaliteit leefomgeving

Tabel 5.78t van het Besluit kwaliteit leefomgeving:

Tabel 5.78t van het Besluit kwaliteit leefomgeving:

Geluidbronsoort	Standaardwaarde
Provinciale wegen en rijkswegen	50 L_{den}
Gemeentewegen en waterschapswegen	53 L_{den}
Lokale spoorwegen en hoofdspoorwegen	55 L_{den}
Industrieterreinen	50 L_{den}
	40 L_{night}

Wanneer aan de standaardwaarde wordt voldaan, dan vormt de geluidbelasting geen reden om de omgevingsvergunning, bedoeld in artikel 2.35, te weigeren.

Als het geluid initieel niet voldoet aan de standaardwaarde kunnen geluidbeperkende maatregelen worden getroffen om het geluid te verminderen tot de standaardwaarde. In artikel 2.44 is bepaald dat aan de vergunning voorschriften kunnen worden verbonden over het treffen van geluidbeperkende maatregelen. Daarmee kan worden geborgd dat noodzakelijke maatregelen om te voldoen aan de standaardwaarde ook daadwerkelijk worden genomen. Het kan daarbij uiteraard alleen gaan om maatregelen waarbij het in de macht van de vergunninghouder ligt om die te nemen.

Tweede lid
In het tweede lid worden het tweede tot en met het vierde lid van artikel 5.78t van het Besluit kwaliteit leefomgeving van overeenkomstige toepassing verklaard.

Artikel 2.40 Overschrijding van de standaardwaarde

Artikel 2.40 bepaalt dat ook een hogere geluidbelasting aanvaardbaar kan zijn. Voorwaarde is dat:

a. geen geluidbeperkende maatregelen kunnen worden getroffen om aan de standaardwaarde te voldoen;
b. de overschrijding van de standaardwaarde door het treffen van geluidbeperkende maatregelen zoveel mogelijk wordt beperkt; en
c. het geluid op geluidgevoelige gebouwen niet hoger is dan de grenswaarde, bedoeld in tabel 5.78u van het Besluit kwaliteit leefomgeving.

Met dit artikel wordt binnenplans invulling gegeven aan de mogelijkheid die artikel 5.78u van het Besluit kwaliteit leefomgeving biedt. Dat artikel maakt mogelijk dat als het geluid op een toe te laten geluidgevoelig gebouw hoger is dan de standaardwaarde, besloten kan worden om meer geluid dan de standaardwaarde toe te laten. Daaraan worden wel eisen gesteld. Die eisen zijn onder a tot en met c één op één overgenomen.

Eerste lid
In onderdeel a van het eerste lid is allereerst bepaald dat meer geluid dan de standaardwaarde alleen toelaatbaar is als er geen geluidbeperkende maatregelen getroffen kunnen worden. Onder een geluidbeperkende maatregel wordt in het Besluit kwaliteit leefomgeving verstaan een maatregel die het geluid op een geluidgevoelig gebouw verlaagt. Het gaat om maatregelen aan de bron en in de overdracht om de geluidbelasting te laten voldoen aan de standaardwaarde van artikel 4.43. Als het nemen van geluidbeperkende maatregelen mogelijk is in een mate waarmee aan de standaardwaarde kan worden voldaan, kan het betreffende gebouw worden toegelaten zonder dat de standaardwaarde wordt overschreden.

In onderdeel b van het eerste lid is bepaald dat, als niet door het treffen van maatregelen kan worden voldaan aan de standaardwaarde, de overschrijding van die standaardwaarde wel zoveel mogelijk wordt beperkt met geluidbeperkende maatregelen.

Tot slot is in onderdeel c van het eerste lid bepaald dat afwijken mogelijk is tot ten hoogste de grenswaarden van tabel 5.78u van het Besluit kwaliteit leefomgeving.

Tabel 5.78u van het Besluit kwaliteit leefomgeving:

Tabel 5.78u van het Besluit kwaliteit leefomgeving:

Geluidbronsoort	Grenswaarde
Provinciale wegen en rijkswegen	60 L_{den}
Gemeentewegen en waterschapswegen	70 L_{den}
Lokale spoorwegen en hoofdspoorwegen	65 L_{den}
Industrieterreinen	55 L_{den}
	45 L_{night}

Artikel 2.40 biedt dus flexibiliteit tussen de standaardwaarde en de grenswaarde. Net als in artikel 5.78t van het Besluit kwaliteit leefomgeving is in artikel 5.78u van dat besluit bepaald dat het omgevingsplan erin moet voorzien dat aan de grenswaarde wordt voldaan. De instructieregel schrijft niet voor hoe en op welk moment toetsing aan die norm moet plaatsvinden. Het is aan de gemeente om dit concreet in te vullen. De toetsing kan plaatsvinden bij de vaststelling van het omgevingsplan zelf. Maar het feitelijke toetsen van het geluid kan ook worden doorgeschoven naar een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit. Met dit artikel is voor dat laatste gekozen.

Tweede lid
In het tweede lid is opgenomen dat geluidbeperkende maatregelen in aanmerking worden genomen als die financieel doelmatig zijn en daartegen geen overwegende bezwaren van stedenbouwkundige, verkeerskundige, vervoerskundige, landschappelijke of technische aard bestaan. Deze bepaling is nodig, omdat het technisch gezien vrijwel altijd mogelijk is om maatregelen te treffen die het geluid beperken tot de standaardwaarde, echter deze kunnen stuiten op bezwaren. Zo kan een geluidscherm langs een gemeenteweg erg effectief zijn om het geluid te beperken maar kan een dergelijke maatregel uit stedenbouwkundig oogpunt onaanvaardbaar worden gevonden. Daarom is in het tweede lid van dit artikel bepaald dat alleen de maatregelen in aanmerking worden genomen die financieel doelmatig zijn en niet stuiten op overwegende bezwaren van stedenbouwkundige, landschappelijke, verkeerskundige, vervoerskundige of technische aard.

De gemeente kan in beleid aanvullende voorwaarden stellen waaronder zij gebruik zal maken van de beleidsruimte tussen standaardwaarde en grenswaarde. Daarbij kan worden gedacht aan voorwaarden die onder de Wet geluidhinder waren verbonden aan de vaststelling van de zogenoemde hogere waarden. Een voorbeeld daarvan is het eisen van een geluidluwe buitenruimte die grenst aan een geluidluwe gevel, of kwantitatieve eisen aan het geluid op een geluidluwe gevel. Tegen deze achtergrond is in 2.41, eerste lid (in navolging van artikel 5.78ab, eerste lid, van het Besluit kwaliteit leefomgeving) geregeld dat bij toepassing van dit artikel het belang van het beschermen van de gezondheid door een geluidluwe gevel wordt betrokken.

Derde en vierde lid
Het derde en vierde lid bevatten een tweetal regels waarin is aangegeven wanneer voor woningen in elk geval aan het vereiste van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat is voldaan. Wanneer aan de gestelde voorwaarde is voldaan, vormt artikel 2.38 geen weigeringsgrond voor het verlenen van een omgevingsvergunning. Het derde en vierde lid moeten volgordelijk worden doorlopen.

In het derde lid is bepaald dat als de aanvraag betrekking heeft op een of meer woningen, en geluidbeperkende maatregelen om aan de standaardwaarden te voldoen niet doelmatig zijn, sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat als iedere woning beschikt over een geluidluwe gevel waarop ten hoogste de standaardwaarde is berekend. Bij het bepalen van die waarde moet het gezamenlijk geluid zijn betrokken. Op grond van het Besluit kwaliteit leefomgeving wordt onder een geluidluwe gevel verstaan een gevel die ten opzichte van de andere gevels van een geluidgevoelig gebouw relatief weinig wordt belast door geluid.

Gemeenten moeten hier invullen wat wordt verstaan onder 'relatief weinig ten opzicht van andere gevels'. Een gemeente heeft daarbij beleidsvrijheid. Een gemeente kan zeggen dat er sprake is van een geluidluwe gevel als op die gevel ten hoogste de standaardwaarde is berekend. In het derde lid is hieraan invulling gegeven door te bepalen dat sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat als elke afzonderlijke woning beschikt over een geluidluwe gevel waarop ten hoogste de standaardwaarde is berekend.

In het vierde lid is bepaald dat als de aanvraag betrekking heeft op een gebouw of gedeelte van een gebouw waar is toegestaan, en geluidbeperkende maatregelen om aan de standaardwaarden te voldoen gelet op het bepaalde in het tweede lid niet doelmatig of bezwaarlijk zijn, sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat als elke afzonderlijke woning beschikt over een bijnageluidluwe gevel. Daaronder wordt blijkens de begripsbepaling, opgenomen in bijlage I, verstaan een gevel waarop het berekende geluid niet hoger is dan de standaardwaarde +3dB.

Kan niet aan de voorwaarde gesteld in het derde of vierde lid worden voldaan, dan kan op grond van het eerste lid alsnog een hogere waarde aanvaardbaar worden gevonden. Of geluidbeperkende maatregelen in dat geval, mede gelet op het tweede lid, wel of niet genomen kunnen worden, moet in dat geval blijken uit de aanvraag.

Het begrip woning, zoals gebruikt in het derde en vierde lid, is in bijlage I omschreven als een zelfstandige woonruimte, of een geheel aan onzelfstandige woonruimten die onderdeel uitmaken van hetzelfde adres. Deze omschrijving is ook op het derde en vierde lid van toepassing. Dat betekent dat wanneer sprake is van een woning met daarin meerdere onzelfstandige woonruimten, de woning als geheel wordt beschouwd, en dus niet elke onzelfstandige woonruimte afzonderlijk.

Vijfde lid:
In het vijfde lid worden het tweede en vierde lid van artikel 5.78u van het Besluit kwaliteit leefomgeving van overeenkomstige toepassing verklaard.

Artikel 2.40a Overschrijding grenswaarde bij functiewijziging [gereserveerd]

Artikel 2.41 Belang van een geluidluwe gevel

Artikel 2.41 bevat een regeling die analoog is aan artikel 5.78ab van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Het artikel geeft aan hoe in de belangafweging het belang van een geluidluwe gevel een rol moet spelen. Het artikel schrijft voor dat bij de toepassing van artikel 2.40 het belang van het beschermen van de gezondheid door een geluidluwe gevel moet worden betrokken. Het 'betrekken bij' van dit belang geldt als het geluid hoger is dan de standaardwaarde, maar lager is dan de grenswaarde. Het gemeentelijk beleid onder oud recht was dat bij andere geluidgevoelige gebouwen dan woningen, het belang van een stille zijde niet werd meegewogen. Het Besluit kwaliteit leefomgeving schrijft echter voor dat met het oog op de gezondheid dit bij alle geluidgevoelige gebouwen moet gebeuren. Dit betekent dat het vereiste zoals opgenomen in dit artikel zowel bij woningen geldt als bij andere geluidgevoelige gebouwen.

Artikel 2.42 Beoordelen aanvaardbaarheid gecumuleerd geluid

Artikel 2.42 bevat een aanvullend beoordelingscriterium dat analoog is aan artikel 5.78ac van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Artikel 2.40 voorziet in de mogelijkheid tot het toelaten van geluid dat de standaardwaarde overschrijdt. Het kan zijn dat het geluidgevoelige gebouw ook wordt belast door geluid afkomstig van andere geluidbronsoorten. Bijvoorbeeld een woning die wordt belast door geluid afkomstig van een gemeenteweg en tegelijkertijd ook door geluid afkomstig van een industrieterrein. Als zo'n woning binnen het geluidaandachtsgebied van beide geluidbronsoorten wordt toegelaten, moet uiteraard getoetst worden aan de standaard- en grenswaarden van beide geluidbronsoorten. In artikel 2.42 is bepaald dat de gemeente bij het toepassen van de artikelen waarmee de standaardwaarde overschreden kan worden, ook de aanvaardbaarheid van het gecumuleerde geluid op de betreffende geluidgevoelige gebouwen moet beoordelen.

Het artikel beoogt (in navolging van artikel 5.78ac van het Besluit kwaliteit leefomgeving) dezelfde werking als artikel 3.38 van het Besluit kwaliteit leefomgeving. In de begripsbepaling van bijlage I bij het Besluit kwaliteit leefomgeving wordt voor de uitleg van dit begrip ook verwezen naar artikel 3.38 van dat besluit. Vanwege artikel 1.1, tweede lid, van dit omgevingsplan is die begripsbepaling ook van toepassing op dit omgevingsplan.

Het gecumuleerde geluid is het geluid door geluidbronsoorten en andere activiteiten tegelijk, opgeteld met correctie voor de verschillen in hinderlijkheid. Daarbij wordt in artikel 3.38 van het Besluit kwaliteit leefomgeving tevens aangegeven welke geluidbronsoorten bij het bepalen van het gecumuleerde geluid in ieder geval worden betrokken (derde lid) en dat op het bepalen van het gecumuleerde geluid de bij ministeriële regeling gestelde regels van toepassing zijn (vierde lid). Hoewel dit uit de begripsbepaling kan worden opgemaakt, is (om elke twijfel daarover te voorkomen) in het tweede lid van artikel 4.50 bepaald dat artikel 3.38, derde en vierde lid, van het Besluit kwaliteit leefomgeving, van overeenkomstige toepassing zijn. Voor meer informatie over het bepalen en beoordelen van de aanvaardbaarheid van het gecumuleerde geluid wordt verwezen naar de toelichting op artikel 3.38 van het Besluit kwaliteit leefomgeving en de daarin opgenomen toelichting op het begrip 'gecumuleerd geluid' (Staatsblad 2020, nr. 557).

Artikel 2.43 Bepalen van gezamenlijk geluid

Artikel 2.43 bepaalt dat bij de toepassing van de artikelen 2.40 het gezamenlijk geluid op de gevel van geluidgevoelige gebouwen wordt bepaald en in de omgevingsvergunning, bedoeld in artikel 2.35, vastgelegd. Deze verplichting is analoog aan de verplichting zoals die is opgenomen in artikel 5.78ad van het Besluit kwaliteit leefomgeving, zij het dat op grond van artikel 2.40 het gezamenlijk geluid niet in het omgevingsplan moet worden vastgelegd, maar in de omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken.

Het artikel beoogt (in navolging van artikel 5.78ad van het Besluit kwaliteit leefomgeving) dezelfde werking als artikel 3.39 van het besluit kwaliteit leefomgeving. In de begripsbepaling van bijlage I bij het Besluit kwaliteit leefomgeving wordt voor de uitleg van het begrip gezamenlijk geluid ook verwezen naar artikel 3.39 van dat besluit. Vanwege artikel 1.1, tweede lid, van dit omgevingsplan is die begripsbepaling ook van toepassing op dit omgevingsplan.

Het gezamenlijk geluid is het geluid door geluidbronsoorten en andere activiteiten tegelijk, energetisch opgeteld zonder correctie voor de verschillen in hinderlijkheid. Kenmerkend is dat het geluid door bronsoorten en andere geluidbronnen – anders dan bij cumulatie, bedoeld in artikel 2.42 – wordt opgeteld zonder daarbij te corrigeren voor verschillen in hinderlijkheid. Het gezamenlijke geluid wordt alleen toegepast bij het bepalen van geluidwerende maatregelen waarbij verschillen in hinderlijkheid niet relevant zijn.

Verder wordt in artikel 3.39 van het Besluit kwaliteit leefomgeving tevens aangegeven welke geluidbronsoorten bij het bepalen van het gecumuleerde geluid in ieder geval worden betrokken (derde lid) en dat op het bepalen van het gezamenlijk geluid de bij ministeriële regeling gestelde regels van toepassing zijn (vierde lid). Voor meer informatie over het bepalen en beoordelen van de aanvaardbaarheid van het gecumuleerde geluid wordt verwezen naar de toelichting op artikel 3.39 van het Besluit kwaliteit leefomgeving en de daarin opgenomen toelichting op het begrip 'gezamenlijk geluid' (Staatsblad 2020, nr. 557). Als de in artikel 4.51, eerste lid, genoemde artikelen worden toegepast, besluit het bevoegd gezag om een nieuw geluidgevoelig gebouw toe te laten op een locatie waar het geluid hoger is dan de standaardwaarde voor de betreffende geluidbronsoort. Artikel 5.78ad van het Besluit kwaliteit leefomgeving, waarvan dit artikel 4.51 is afgeleid, bepaalt dan dat als het toe te laten geluidgevoelige gebouw door meerdere geluidbronsoorten of geluidbronnen wordt belast, de waarde van het gezamenlijk geluid bij het nemen van dat besluit moet worden bepaald en in het omgevingsplan worden vastgelegd.

De wetgever gaat ervan uit dat het geluid wordt bepaald bij het toelaten van het betreffende gebouw in het omgevingsplan of een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit. Het bepalen van dat geluid kan ook worden verschoven naar een omgevingsvergunning voor een binnenplanse omgevingsplan (zie Staatsblad 2020 557, p. 356). Zoals toegelicht bij artikel 4.40 biedt de Omgevingswet de mogelijk om het toelaten en het toetsen aan standaard- en grenswaarden door te schuiven naar het moment waarop een omgevingsvergunning voor bouwen wordt aangevraagd. In voorliggend omgevingsplan is het doorschuiven van dat toetsmoment als uitgangspunt genomen. Het is dan ook in het kader van de vergunningaanvraag dat definitief over een mogelijke toepassing van artikel 2.40 wordt besloten. Dat is ook het eerste moment dat het gezamenlijk geluid op de gevel van geluidgevoelige gebouwen kan worden bepaald en vastgelegd. Het is om die reden dat in artikel 2.43 is bepaald dat het gezamenlijk geluid op de gevel van geluidgevoelige gebouwen niet in het omgevingsplan, maar in de omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken wordt vastgelegd.

De waarde van dat gezamenlijk geluid is nodig voor het toepassen van de regels van het Besluit bouwwerken leefomgeving met betrekking tot de geluidwering van het nieuwe geluidgevoelige gebouw. In artikel artikel 4.103, eerste lid, van het Besluit bouwwerken leefomgeving wordt verwezen naar het gezamenlijk geluid op de gevel van het geluidgevoelige gebouw. Bij de toepassing van artikel 4.103 Van het Besluit bouwwerken leefomgeving hoeft geen onderzoek te worden gedaan naar het geluid op de gevel van het geluidgevoelige gebouw dat maatgevend is voor de geluidwering van het gebouw. De waarde van het gezamenlijke geluid wordt al bepaald bij het toelaten van het betreffende gebouw in het omgevingsplan of een buitenplanse omgevingsplanactiviteit of, als de bepaling is doorgeschoven, bij het verlenen van een omgevingsvergunning voor een binnenplanse omgevingsplanactiviteit (Staatsblad 2020 557, p. 357). Bij de meeste nieuwe geluidgevoelige gebouwen moet de geluidwering leiden tot het voldoen aan een binnenwaarde van 33 dB.

Artikel 2.44 Vergunningvoorschriften

Artikel 2.44 bepaalt dat aan de omgevingsvergunning die voorschriften kunnen worden verbonden die nodig zijn met het oog op het voorkomen van onaanvaardbare geluidhinder.

Artikel 2.45 Aanvraagvereisten

PM

Paragraaf 2.4.6 Beperkingen voor beperkt kwetsbare en kwetsbare gebouwen in een beperkingengebied plaatsgebonden risico

Artikel 2.46 Werkingsgebied en oogmerk

Met paragraaf 2.4.6 wordt uitvoering gegeven aan enkele instructieregels uit paragraaf 5.1.2.2 van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Deze paragraaf ziet erop dat binnen een 'beperkingengebied externe veiligheid' beperkt kwetsbare en kwetsbare gebouwen zich niet of niet zonder meer kunnen vestigen. Zeer kwetsbare gebouwen en kwetsbare locaties zijn uiteraard ook niet toegestaan, maar die gebruiksdoelen worden dan ook niet mogelijk gemaakt binnen het beperkingengebied. Zeer/ kwetsbaar of beperkt kwetsbare gebouwen en kwetsbare en beperkt kwetsbare locaties zijn in bijlage VI bij het Besluit kwaliteit leefomgeving aangewezen. Gelet op de begripsbepaling in bijlage I Besluit kwaliteit leefomgeving en op het bepaalde in artikel 1.1, tweede lid in dit omgevingsplan, hoeft voor die begrippen in het omgevingsplan niet opnieuw een definitie te worden opgenomen.

De aanduiding 'beperkingengebied' wordt gekoppeld aan locaties waar het plaatsgebonden risico van een aangewezen risicoactiviteit 1 op de 1.000.000 per jaar of hoger is.

Het plaatsgebonden risico is de kans op het overlijden van een onbeschermd en continu aanwezig persoon buiten de begrenzing van de locatie waar een activiteit wordt verricht als rechtstreeks gevolg van een ongewoon voorval veroorzaakt door die activiteit (artikel 5.6 Besluit kwaliteit leefomgeving).

In een omgevingsplan wordt een grenswaarde voor het plaatsgebonden risico van een activiteit in acht genomen van ten hoogste 1 op de 1.000.000 per jaar voor kwetsbare en zeer kwetsbare gebouwen en kwetsbare locaties (artikel 5.7, eerste lid Besluit kwaliteit leefomgeving).

Daarnaast geldt er een standaardwaarde voor het plaatsgebonden risico van een aangewezen risicoactiviteit van 1 op de 1.000.000 per jaar voor beperkt kwetsbare gebouwen en beperkt kwetsbare locaties. Hiermee wordt in een omgevingsplan rekening gehouden (artikel 5.11, eerste lid Besluit kwaliteit leefomgeving). De term 'rekening houden' betekent in de systematiek van het Besluit kwaliteit leefomgeving dat van de standaardwaarde gemotiveerd afgeweken kan worden.

De activiteiten waarvoor een plaatsgebonden risico geldt zijn in bijlage VII bij het Besluit kwaliteit leefomgeving aangewezen.

Het Besluit kwaliteit leefomgeving verplicht er niet toe om het plaatsgebonden risico in het omgevingsplan aan te wijzen. Omwille van de zichtbaarheid en rechtszekerheid worden de locaties waar het plaatsgebonden risico 1 op de 1.000.000 per jaar of hoger is in dit omgevingsplan als 'beperkingengebied plaatsgebonden risico' aangewezen. Dit is conform de praktijk in voormalige bestemmingsplannen.

Eerste lid
De beschermende regeling in deze paragraaf hoeft alleen te gelden daar waar het plaatsgebonden risico 1 op de 1.000.000 per jaar of hoger is. De gebieden waar dat het geval is, worden in dit omgevingsplan aangewezen met de aanduiding 'beperkingengebied plaatsgebonden risico'. In het eerste lid is bepaald dat deze afdeling alleen daar van toepassing is. Daarbuiten geldt deze afdeling dus niet.

Tweede lid
In het tweede lid is het oogmerk van de regeling opgenomen, namelijk de bescherming van kwetsbare en beperkt kwetsbare gebouwen. De bescherming wordt bereikt door de vestiging van deze gebouwen binnen het beperkingengebied te beperken. Hiermee blijven deze gebouwen (en uiteraard de daarin verblijvende personen) op een grotere (en dus meer veilige) afstand van de risicobronnen.

Artikel 2.47 Verbod gebruik kwetsbaar gebouw

Eerste lid
Op grond van artikel 5.7, eerste lid van het Besluit kwaliteit leefomgeving wordt in een omgevingsplan een grenswaarde voor het plaatsgebonden risico van een activiteit in acht genomen van ten hoogste 1 op de 1.000.000 per jaar voor kwetsbare en zeer kwetsbare gebouwen en kwetsbare locaties.

Het plaatsgebonden risico is de kans op het overlijden van een onbeschermd en continu aanwezig persoon buiten de begrenzing van de locatie waar een activiteit wordt verricht als rechtstreeks gevolg van een ongewoon voorval veroorzaakt door die activiteit (artikel 5.6 Besluit kwaliteit leefomgeving).

Aan deze instructieregel wordt in de eerste instantie uitvoering gegeven om in het beperkingengebied (waar het plaatsgebonden risico hoger is dan genoemde grenswaarde) geen gebruiksdoelen toe te laten die kwetsbare en zeer kwetsbare gebouwen en kwetsbare locaties kunnen bevatten.

Bij enkele gebruiksdoelen (zoals bedrijf en administratieve dienstverlening) zijn zowel beperkt kwetsbare als kwetsbare gebouwen denkbaar. Om het gebruik van gebouwen als kwetsbaar gebouw te voorkomen is het verbod in het eerste lid opgenomen.

Kwetsbare gebouwen zijn in bijlage VI bij het Besluit kwaliteit leefomgeving aangewezen. Gelet op de begripsbepaling in bijlage I Besluit kwaliteit leefomgeving en op het bepaalde in artikel 1.1, tweede lid in dit omgevingsplan, hoeft voor die begrippen in het omgevingsplan niet opnieuw een definitie te worden opgenomen.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat dit artikel ziet op het gebruik van bestaande gebouwen. Het oprichten van een nieuwe kwetsbare gebouwen binnen het beperkingengebied is tevens verboden op grond van de samenhang van de artikelen 4.19, 5.14, 2.4 en dit artikel.

Tweede lid
Op grond van artikel 5.5 Besluit kwaliteit leefomgeving geldt de grenswaarde voor het plaatsgebonden risico niet voor functioneel gebonden kwetsbare gebouwen. Met het tweede lid wordt aan die instructieregel uitvoering gegeven.

Artikel 2.48 Vergunningplicht wijziging naar beperkt kwetsbaar gebouw

Eerste lid
Op grond van artikel 5.11, eerste lid Besluit kwaliteit leefomgeving geldt er een standaardwaarde voor het plaatsgebonden risico van een aangewezen risicoactiviteit van 1 op de 1.000.000 per jaar voor beperkt kwetsbare gebouwen en beperkt kwetsbare locaties. Hiermee wordt in een omgevingsplan rekening gehouden. De term 'rekening houden' betekent in de systematiek van het Besluit kwaliteit leefomgeving dat van de standaardwaarde gemotiveerd afgeweken kan worden.

Het plaatsgebonden risico is de kans op het overlijden van een onbeschermd en continu aanwezig persoon buiten de begrenzing van de locatie waar een activiteit wordt verricht als rechtstreeks gevolg van een ongewoon voorval veroorzaakt door die activiteit (artikel 5.6 Besluit kwaliteit leefomgeving).

Beperkt kwetsbare gebouwen zijn in bijlage VI bij het Besluit kwaliteit leefomgeving aangewezen. Gelet op de begripsbepaling in bijlage I Besluit kwaliteit leefomgeving en op het bepaalde in artikel 1.1, tweede lid in dit omgevingsplan, hoeft voor die begrippen in het omgevingsplan niet opnieuw een definitie te worden opgenomen.

Aan deze instructieregel wordt in de eerste instantie uitvoering gegeven om in het beperkingengebied (waar het plaatsgebonden risico hoger is dan genoemde standaardwaarde) geen gebruiksdoelen toe te laten die beperkt kwetsbare gebouwen en beperkt kwetsbare locaties kunnen bevatten, alsmede door in hoofdstuk 4 de bouwmogelijkheden te beperken. In voorkomende gevallen is het wel mogelijk om beperkt kwetsbare gebouwen en beperkt kwetsbare locaties toe te laten mits dit bij wijziging van het omgevingsplan zorgvuldig wordt gemotiveerd.

In aanvulling op deze werkwijze stelt dit artikel beperking aan het gebruik van gebouwen binnen het beperkingengebied om te voorkomen dat nieuwe of andere beperkte kwetsbare gebouwen zullen worden gebruikt. Dit artikel ziet op een tweetal situaties.

Ten eerste geldt er een beperking wanneer het gebruik van een niet-kwetsbaar gebouw (een gebouw dat niet aan te merken is als kwetsbaar, beperkt kwetsbaar of zeer kwetsbaar gebouw) wordt omgezet naar een beperkt kwetsbaar gebouw (passend in het toegestane gebruiksdoel). Dergelijke niet-kwetsbaar gebouw kan bij voorbeeld een berging zijn ('overige gebruiksfunctie' conform het Besluit bouwwerken leefomgeving). Als bijvoorbeeld een bedrijf (binnen het gebruiksdoel bedrijf) dergelijke berging in gebruik wil nemen voor productieactiviteiten (gebruiksfunctie industrie cf. Besluit bouwwerken leefomgeving). Na die wijziging kan het gebouw als beperkt kwetsbaar gebouw gezien worden.

Ten tweede geldt er een beperking voor het wijzigen van een reeds bestaand beperkt kwetsbaar gebouw. De wijziging kan bestaan uit omzetting naar een andere (toegelaten) gebruiksfunctie, bv. de omzetting van een bedrijfsruimte naar kantoor. De wijziging kan ook aanpassing van de bedrijfsvoering zijn waardoor het aantal te verblijven personen toeneemt. Toename van het aantal verblijvende personen heeft gevolgen voor het groepsrisico (aantal doden in geval van een calamiteit), maar ook voor de mogelijkheden van hulpverlening en rampenbestrijding. Dit is in lijn met de beperking die nu al geldt in Westpoort.

Voor deze situaties geldt de beperking dat de wijziging niet zonder meer is toegestaan, maar alleen door middel van een vergunning. Gelet op het Besluit kwaliteit leefomgeving zijn beperkt kwetsbare gebouwen in het beperkingengebied in principe niet wenselijk en daarom alleen na zorgvuldige belangenafweging mogelijk. Het instrument omgevingsvergunning biedt het bevoegd gezag de ruimte om een maatwerk-beoordeling te maken voor het specifieke geval.

Tweede lid
Op grond van artikel 5.5 Besluit kwaliteit leefomgeving geldt de standaardwaarde voor het plaatsgebonden risico niet voor functioneel gebonden beperkt kwetsbare gebouwen. Met het tweede lid wordt aan die instructieregel uitvoering gegeven.

Artikel 2.49 Beoordelingsregels

In dit artikel is bepaald waaraan een aanvraag om een omgevingsvergunning voor het nieuwe / gewijzigde gebruik van een beperkt kwetsbaar gebouw wordt getoetst.

Eerste lid
Zoals bij artikel 2.48 toegelicht, zijn beperkt kwetsbare gebouwen in het beperkingengebied in principe niet wenselijk. Daarom kan een nieuw / gewijzigd gebruik alleen worden toegestaan zwaarwegende economische of maatschappelijke redenen dit rechtvaardigen (onderdeel b). Hiernaast wordt de beoordeeld de veiligheidssituatie beoordeeld. Om de risico's zo veel mogelijk te beperken moeten alle redelijkerwijs te vergen maatregelen getroffen zijn (onderdeel c). De hier maatregelen kunnen zowel brongericht als effectgerichte maatregelen zijn als andere maatregelen die de kans op een ongewoon voorval bij de risico veroorzakende activiteit voldoende beperken, zoals het instellen van venstertijden. Tevens is het van belang dat er voldoende mogelijkheden zijn voor personen om zichzelf in veiligheid te brengen (zelfredzaamheid).

Tweede lid
Bij de beoordeling van de aanvraag wordt rekening gehouden met het advies van de veiligheidsregio. De veiligheidsregio heeft de meeste expertise over de mogelijke gevolgen voor een ramp, alsmede over de mogelijke maatregelen m.b.t. risicobeperking en zelfredzaamheid.

Derde lid
Gelet op artikel 5.11, tweede lid van het Besluit kwaliteit leefomgeving is het niet mogelijk beperkt kwetsbare objecten binnen de 'plaatsgebonden risico 10-5 zone' van een windturbine te realiseren. Bij windturbines geldt er een grenswaarde voor het plaatsgebonden risico van ten hoogste 1 op de 100.000 per jaar. Van deze grenswaarde is het niet mogelijk om af te wijken, ook niet voor beperkt kwetsbare gebouwen.

Artikel 2.50 Vergunningvoorschriften

Op grond van artikel 4.5 van de Omgevingswet kunnen aan een omgevingsvergunning voorschriften verbonden worden indien hiervoor expliciet de mogelijkheid is opgenomen in het omgevingsplan. Daartoe dient dit artikel. In een vergunningvoorschrift kunnen (al dan niet naar aanleiding van het advies van de veiligheidsregio) maatregelen worden opgenomen omwille van veiligheid.

Artikel 2.51 Aanvraagvereisten

Dit artikel bevat de aanvraagvereisten met betrekking tot de door de aanvrager te verstrekken informatie. Deze gegevens zijn nodig voor het bevoegd gezag om de aanvraag te kunnen beoordelen.

Paragraaf 2.4.67 Beperkingen voor zeer kwetsbare, kwetsbare en beperkt kwetsbare gebouwen en kwetsbare en beperkt kwetsbare locaties in een beperkingengebied vuurwerk (gereserveerd)

Paragraaf 2.4.78 Beperkingen voor zeer kwetsbare, kwetsbare en beperkt kwetsbare gebouwen en kwetsbare en beperkt kwetsbare locaties in een beperkingengebied ontplofbare stoffen (gereserveerd)

Afdeling 2.5 Overige regels over het gebruik van bouwwerken, open erven en terreinen (regels, voorheen gesteld door het Rijk)

Paragraaf 2.5.1 Algemeen

Artikel 2.52 Maatwerkvoorschriften

Artikel 2.51 komt in de plaats van artikel 22.4 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Met dit artikel is de mogelijkheid tot het stellen van maatwerkvoorschriften breed opengesteld voor onderwerpen die in deze afdeling zijn opgenomen. Het artikel is inhoudelijk ten opzichte van artikel 22.4 Bruidsschat ongewijzigd.

Paragraaf 2.5.2 Gebruik van bouwwerken

Artikel 2.53 Verbod op overbewoning woonruimte

Artikel 2.52 komt in de plaats van artikel 22.16 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De inhoud is ongewijzigd.

Eerste lid
Het eerste lid stelt met het oog op het beschermen van de gezondheid van de bewoners regels over

hoeveel bewoners een woonruimte mogen bewonen. Dit artikel is bedoeld om te voorkomen dat de gezondheid van de bewoners door overbewoning in het geding komt. Dit voorschrift is nadrukkelijk niet bedoeld als normstelling in het kader van de verdeling van woonruimte. Op basis van dit voorschrift kan het bevoegd gezag alleen optreden in het uitzonderlijke geval dat er zoveel mensen in een woning of woonwagen wonen dat dit problemen voor de gezondheid kan opleveren. Voor de normering in het eerste lid is aangesloten bij wat hierover in het Bouwbesluit 2012 was opgenomen. Voor dat besluit werd het onderwerp lokaal in de bouwverordening geregeld en werden verschillende afmetingen gehanteerd. Gemeenten kunnen nu zelf bezien of lokaal een eis op het vlak van overbewoning nodig is en zo ja, met welke maatvoering. De consequenties van het laten vervallen van de bepaling of het stellen van een andere maatvoering zijn moeilijk te voorzien. Enerzijds blijkt uit de handhavingspraktijk niet dat er op gehandhaafd is. In elk geval in het recente verleden hebben zich geen situaties voorgedaan waarbij de hoeveelheid bewoners leiden tot problemen voor de gezondheid. Anderzijds kan dat mede het gevolg zijn van het bestaan van de regel. Bovendien moet de regel ook worden gezien als stok achter de deur voor als zich die gezondheidsproblemen voordoen. Alleen dan kan handhavend worden opgetreden. Gelet hierop zijn de regel en maatvoering een op een overgenomen.

Tweede lid
Uit het tweede lid blijkt dat de eis over overbewoning niet van toepassing is op een woonfunctie waarin door het Centraal Orgaan opvang asielzoekers opvang aan asielzoekers wordt geboden. Zo'n opvang moet voldoen aan de normen zoals vastgelegd in de Richtlijn van de Raad van de Europese Unie van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten (2003/9/EG).

Artikel 2.54 Bouwvalligheid nabijgelegen bouwwerk

Artikel 2.54 komt in de plaats van artikel 22.17 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De bepaling is ongewijzigd.

Dit artikel heeft betrekking op het staken van het gebruik van een bouwwerk als dat gebruik gevaarlijk is in verband met de bouwvalligheid van een nabij gelegen bouwwerk. Voordat sprake kan zijn van een overtreding waartegen handhavend kan worden opgetreden is het nodig dat het bevoegd gezag eerst een mededeling heeft gedaan dat het gebruik vanwege de technische kwaliteit van dat andere bouwwerk gevaarlijk is.

Die mededeling is een mededeling van feitelijke aard en geen beschikking. Als het gebruik na ontvangst van de bedoelde mededeling toch wordt voortgezet, kan op grond van artikel 125 van de Gemeentewet en artikel 5:32, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht handhavend worden opgetreden door oplegging van een last onder bestuursdwang of een last onder de dwangsom. In spoedeisende gevallen kan bestuursdwang zo nodig zonder voorafgaande last worden toegepast (artikel 5:31 van de Algemene wet bestuursrecht).

Artikel 2.55 Specifieke zorgplicht gebruik bouwwerk

Artikel 2.55 komt in de plaats van artikel 22.18 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De bepaling is ongewijzigd.

In dit artikel zijn onderdelen terug te vinden die voorheen waren opgenomen in artikel 1a, tweede lid, van de Woningwet, en de artikelen 7.21 en 7.22 van het Bouwbesluit 2012. Deze zorgplicht ('kapstokartikel') heeft betrekking op gebruik van bouwwerken waarin niet is voorzien door de andere voorschriften van dit omgevingsplan en het Besluit bouwwerken leefomgeving. Hiermee heeft het bevoegd gezag een 'kapstok' om in een specifiek geval in te grijpen wanneer het gebruik van een bouwwerk leidt tot hinder, overlast, gezondheidsrisico's en veiligheidsrisico's anders dan de brandveiligheidsrisico's die al in het Besluit bouwwerken leefomgeving zijn geregeld.

Eerste lid
De zorgplicht opgenomen in het eerste lid geldt voor eenieder die een bouwwerk gebruikt. De term gebruiken moet ruim worden uitgelegd en omvat zowel het zelf gebruiken als het door een ander laten gebruiken. Het eerste lid regardeert dus enerzijds degene die (als eigenaar, beheerder, verhuurder of anders) het gebouw laat gebruiken door een ander, evenals degene die (zelf) gebruik maakt van een bouwwerk. Al deze personen zijn gehouden het noodzakelijke te doen, voor zover dat in hun vermogen ligt, om het ontstaan of voortduren van gevaar voor de gezondheid of veiligheid te voorkomen of te beëindigen. Dit vereist adequaat en tijdig optreden waarbij zowel (tijdelijke) beheersmaatregelen als (permanente) eindmaatregelen noodzakelijk kunnen zijn, afhankelijk van de aard en omvang van een bepaald gevaar.

De zorgplicht is steeds van toepassing, ook in het kader van vergund of op een andere manier toegestaan handelen, al zal in de regel het naleven van de reguliere veiligheids- en gezondheidsbepalingen ertoe leiden dat geen gevaar voor de gezondheid of de veiligheid ontstaat of voortduurt. De geëiste maatregelen op grond van dit artikel moeten altijd in verhouding staan tot het te bestrijden risico. De gemeente zal de noodzaak hiervan in het concrete geval moeten kunnen onderbouwen.

Enkele voorbeelden van situaties waarin een beroep op dit zorgplichtartikel gerechtvaardigd kan zijn:

a. als sprake is van geluidhinder;
b. als sprake is van ernstige rookhinder door het stoken van hout of andere stoffen;
c. als stankverwekkende stoffen zijn opgeslagen;
d. als sprake is van een illegale hennepkwekerij;
e. als op gevaarlijke wijze materiaal is gestapeld (bijvoorbeeld voor kinderen bereikbare vaten die kunnen gaan rollen);
f. als asbestbevattende materialen of restanten hiervan zich in een zodanige staat bevinden dat het risico van verspreiding van asbestvezels te vrezen valt. Het Asbestverwijderingsbesluit 2005 ziet op de situatie van sloop en is niet toepasbaar op de situatie van verweren of slijtage.

Tweede lid
Met het tweede lid, onderdeel c, is beoogd dat een bouwwerk in een dusdanig nette staat is dat daardoor geen hinder voor personen ontstaat en dat er geen gevaar voor de veiligheid of gezondheid ontstaat. Op grond van dit artikel kan bijvoorbeeld worden opgetreden wanneer in een woning overmatig veel last is van schadelijk of hinderlijk gedierte of wanneer de algemene reinheid (gezondheid) dat betaamt. Het moet gaan om ernstige gevallen.

Het derde lid geeft aan dat dit artikel niet gaat over gebruik van bouwwerken dat al geregeld is in afdeling 6.2 van het Besluit bouwwerken leefomgeving (zie ook hierboven). Die regels zijn namelijk uitputtend en er bestaat geen ruimte dat gebruik daarnaast onderwerp van dit omgevingsplan te laten zijn.

Artikel 2.56 Regel die bepaalt in welke gevallen huisvesting in verband met mantelzorg is toegestaan

Artikel 2.56 bepaalt in welke gevallen huisvesting in verband met mantelzorg is toegestaan, maar geeft tevens situaties aan waarin dat niet het geval is.

Eerste lid
Het eerste lid, komt in de plaats van en is inhoudelijk gelijk aan artikel 22.36, onder c, zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan.

In het eerste lid is geregeld dat het gebruiken van een bestaand bouwwerk voor huisvesting in verband met mantelzorg is toegestaan. Dit is inhoudelijk gelijk aan het bepaalde in artikel 2, lid 22, van bijlage II bij het voormalige Besluit omgevingsrecht.

Tweede lid
Het tweede lid bevat uitzonderingen op het eerste lid vanwege het belang van de externe veiligheid. Vanwege externe veiligheid zijn in het Besluit kwaliteit leefomgeving instructieregels opgenomen. Met het tweede lid wordt uitvoering gegeven aan deze instructieregel, opgenomen in artikel 5.7 van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Daarin is bepaald dat in een omgevingsplan een grenswaarde voor het plaatsgebonden risico van een activiteit in acht wordt genomen van ten hoogste 1 op de 1.000.000 per jaar voor kwetsbare en zeer kwetsbare gebouwen en kwetsbare locaties.

De beperkingen in het tweede lid krijgen toepassing nadat aan de betreffende zones de in het tweede lid genoemde aanduidingen zijn gegeven. De beperking dat het eerste lid niet van toepassing is, geldt immers alleen ter plaatse van de in het tweede lid, onder a tot en met f, genoemde onderdelen.

Het verbinden van die aanduidingen aan de betreffende zones zal gebiedsgewijs gebeuren, bij het vervangen van nog geldende ruimtelijke besluiten, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, die bij wijze van overgangsrecht als tijdelijk deel onderdeel zijn van dit omgevingsplan. Tot het moment dat die ruimtelijke besluiten zijn vervallen, wordt met het derde lid voorzien in een overgangsregeling.

Derde lid
Het derde lid, onderdelen a en b, komt in de plaats van en is inhoudelijk gelijk aan artikel 22.39 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Onderdeel c is daaraan toegevoegd.

Ook het derde lid bevat uitzonderingen op het eerste lid vanwege het belang van de externe veiligheid. De in dit lid opgenomen uitzonderingen gelden daar waar het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan nog niet is komen te vervallen. Deze uitzonderingen waren opgenomen in artikel 5, derde lid, van bijlage II bij het voormalige Besluit omgevingsrecht. Ook hieraan ligt ten grondslag de grenswaarde voor het plaatsgebonden risico van ten hoogste een op de miljoen per jaar voor kwetsbare en zeer kwetsbare gebouwen en kwetsbare locaties die op grond van artikel 5.7 van het Besluit kwaliteit leefomgeving in een omgevingsplan in acht moet worden genomen. Voor zover het eerste lid betrekking heeft op die gebouwen is het niet wenselijk dat op locaties waar door de in die onderdelen bedoelde activiteiten overschrijding van de norm voor het plaatsgebonden risico aan de orde zou kunnen zijn, vergunningvrij de in die onderdelen bedoelde activiteiten zouden kunnen worden verricht. Het derde lid bepaalt dat in dat geval het eerste lid niet van toepassing is. Tenzij op grond van bepalingen elders in dit omgevingsplan alsnog toegestaan, betekent dit dat mantelzorg binnen die zones in strijd is met dit omgevingsplan, en dat een buitenplanse omgevingsvergunning of wijziging van het omgevingsplan is vereist.

Het gaat in de eerste plaats om de locaties waarvoor het tijdelijke deel van dit omgevingsplan, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, zelf al vanwege de overschrijding van het plaatsgebonden risico bouwmogelijkheden die kunnen leiden tot kwetsbare of zeer kwetsbare gebouwen niet toelaat. Het gaat hier om artikel 2.55, derde lid, onder a, dat een omzetting is van artikel 5, derde lid, onder b, van bijlage II bij het voormalige Besluit omgevingsrecht. De verwijzing naar dit omgevingsplan is hier uitdrukkelijk beperkt tot het tijdelijke deel van dit omgevingsplan, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, dat kort samengevat bestaat uit de onder het voormalige recht geldende planologische regelingen. Dit omdat die regelingen uitgaan van de in de desbetreffende onderdelen van artikel 5, derde lid, gehanteerde begrippen en systematiek, die onder de Omgevingswet anders zijn. Het is aan gemeenten om daar bij het vaststellen van het omgevingsplan toepassing aan te geven. Dat zal gebiedsgewijs bij het vervangen van dit tijdelijk deel bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de

Omgevingswet, gebeuren. Tot dat dit gebeurd is blijft de bepaling zoals die bij wijze van bruidsschat was opgenomen in artikel 22.39 van toepassing, zij het dat die bepaling is verplaatst naar dit derde lid. Daarbij is de bepaling in artikel 22.39, onder a, komen te vervallen, omdat die situatie zich binnen Amsterdam niet voordoet.

Artikel 2.56, derde lid, onder b, zondert daarnaast ook vergunningvrije activiteiten als bedoeld in het eerste lid uit, als de beoogde locatie voor die activiteiten is gelegen binnen afstanden die degene die een vergunningvrije milieubelastende activiteit verricht op grond van het Bal in verband met het plaatsgebonden risico in acht moet nemen. Het gaat dan om de afstanden tussen bepaalde installaties of opslagvoorzieningen waar met stoffen wordt gewerkt die een veiligheidsrisico voor de omgeving met zich kunnen brengen en te beschermen gebouwen en locaties. Op grond van het Bal geldt als hoofdregel dat veiligheidsafstanden zoals hier bedoeld gelden tot de begrenzing van de locatie waarop de milieubelastende activiteit wordt verricht. Hierdoor zijn er ook geen beperkingen aan de gebruiksruimte buiten die begrenzing. Maar het Bal staat in een aantal situaties afwijking van deze regel toe. Onderdeel c is alleen voor die gevallen van praktisch belang. De zinsnede 'voor zover … van toepassing is' in de verschillende subonderdelen van artikel 2.56, derde lid, onder c, brengt dat tot uitdrukking. Degene die een milieubelastende activiteit als hier bedoeld verricht, moet op grond van het Bal op het moment dat de veiligheidsafstanden van toepassing worden buiten de locatie waar hij zijn activiteit verricht, het bevoegd gezag daarover informeren. Het bevoegd gezag moet ervoor zorgen dat deze gegevens terecht komen in het landelijk register externe veiligheidsrisico's en aldus voor eenieder kenbaar zijn.

Bij de opsomming van activiteiten in het derde lid, onder c, is aangesloten bij de opsomming van activiteiten in bijlage VII, onder A, bij het Besluit kwaliteit leefomgeving. Dat onderdeel van die bijlage geeft voor de daarin genoemde vergunningvrije milieubelastende activiteiten uit het Bal vastgestelde afstanden waarbij wordt voldaan aan de norm voor het plaatsgebonden risico. De opgesomde activiteiten, zoals die in het derde lid, onder c, onder verwijzing naar de desbetreffende artikelen uit het Bal zijn overgenomen, omvatten zes activiteiten die niet worden genoemd in artikel 5, derde lid, onder c, van bijlage II bij het voormalige Besluit omgevingsrecht. Het gaat hier om de subonderdelen 2°, 5°, 6°, 7°, 12° en 13°. Voor de activiteit, bedoeld in subonderdeel 2° (het tanken van voertuigen of werktuigen met LPG), heeft dat als achtergrond dat deze activiteit onder het recht voor de Omgevingswet nog vergunningplichtig was. Door de verschuiving van vergunningplichtig naar vergunningvrij moet de activiteit nu aan de opsomming in het derde lid, onder c, worden toegevoegd. Voor de overige toegevoegde activiteiten is gelet op het belang van de externe veiligheid evenmin aanleiding om deze voor de toepassing van het derde lid, onder c, buiten beschouwing te laten.

Paragraaf 2.5.3 In stand houden en gebruiken van open erven en terreinen (heel par. 22.2.5 BS)

Artikel 2.57 Aanwezigheid brandgevaarlijke stoffen nabij bouwwerken

Artikel 2.57 komt in de plaats van artikel 22.19 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De bepaling is ongewijzigd.

Dit artikel heeft betrekking op de aanwezigheid van relatief beperkte hoeveelheden brandgevaarlijke stoffen nabij bouwwerken, de zogenoemde huishoudelijke opslag. De regels over opslag van brandgevaarlijke stoffen waren voorheen opgenomen in het Bouwbesluit 2012 (voor opslag in, op of nabij een bouwwerk) en het Besluit brandveilig gebruik en basishulpverlening overige plaatsen (voor opslag in, op of nabij een bouwsel). De inwerkingtreding van de Omgevingswet brengt geen verandering in de regeling van de opslag in, op of nabij een bouwsel, wel in de regeling van de opslag in, op of nabij een bouwwerk. De opslag in of op een bouwwerk is voortaan geregeld in het Besluit bouwwerken leefomgeving. Dat besluit bevat geen regels over de opslag nabij een bouwwerk omdat het geen regels bevat over zaken buiten een bouwwerk. Om te voorkomen dat er op dit punt een hiaat in de regelgeving

ontstaat, wordt de opslag van brandgevaarlijke stoffen nabij een bouwwerk voortaan geregeld in dit omgevingsplan.

Eerste lid
Onder brandgevaarlijke stoffen wordt in dit verband verstaan: vaste stoffen, vloeistoffen en gassen die brandbaar of brandbevorderend zijn of bij brand gevaar opleveren. Voor zover die stoffen aanwezig zijn in of op een bouwwerk is die aanwezigheid voortaan landelijk geregeld met de specifieke zorgplicht voor het brandveilig gebruik van bouwwerken (artikel 6.4 van het Besluit brandveilig gebruik bouwwerken). Het stellen van regels over bedrijfsmatige opslag van stoffen die zowel brand- als milieugevaarlijk zijn, geschiedt in het Bal en in omgevingsvergunningen voor milieubelastende activiteiten. Dit artikel beperkt zich tot huishoudelijke opslag, dat wil zeggen kleinere hoeveelheden die – rekening houdend met de gevaarsaspecten van die stoffen – voor de goede bedrijfsvoering als werkvoorraad mogen worden beschouwd. Dit is in dit artikel uitgewerkt in een verbod op het aanwezig hebben van brandgevaarlijke stoffen in combinatie met expliciete uitzonderingen op dat verbod. In de bij dit artikel opgenomen tabel is per soort stof en verpakkingsgroep aangegeven welke hoeveelheid van een brandgevaarlijke stof is toegestaan.

In de eerste kolom van de tabel zijn die stoffen geordend in overeenstemming met de deelverzameling 'stoffen die zowel milieu- als brandgevaarlijk zijn' van de ADR (Europese overeenkomst van 30 september 1957 betreffende het internationaal vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg; Trb. 1959, 171). Conform de ADR-terminologie wordt daarbij de netto massa in kilo's gehanteerd als eenheid voor het vaststellen van hoeveelheden vaste stoffen, vloeibaar gemaakte gassen en onder druk opgeloste gassen en wordt de nominale inhoud in liters als eenheid gehanteerd wanneer het gaat om vloeistoffen en samengeperste gassen.

In het eerste lid is het verbod op het aanwezig hebben van een brandgevaarlijke stof opgenomen. Of iets een brandgevaarlijke stof is, is te lezen in tabel 2.57. Uit deze tabel blijkt dat ook medicinale zuurstof een gas is dat onder het voorschrift van dit artikel valt.

Tweede lid
Op grond van het tweede lid is het in het eerste lid gestelde verbod niet van toepassing wanneer de toegestane maximum hoeveelheid van een bepaalde stof niet wordt overschreden (onderdeel a), de stof deugdelijk is verpakt (onderdeel b) en die stof met inachtneming van de op de verpakking aangegeven gevaarsaanduidingen wordt gebruikt (onderdeel c). Hierbij geldt dat de totale hoeveelheid stoffen niet meer mag zijn dan 100 kilogram of liter. De stof moet zodanig verpakt zijn dat de verpakking tegen een normale behandeling bestand is (wat bij de originele verpakking in de regel al het geval zal zijn) en van de inhoud niets onvoorzien uit de verpakking kan ontsnappen (wat bij deugdelijke sluiting van een geopende originele verpakking in de regel het geval zal zijn). Bij gebruik in overeenstemming met de gevaarsaanduiding moeten de zogenoemde R- en S-zinnen in acht worden genomen. Die zinnen, die in de regel op de originele verpakking zijn aangegeven, geven de producteigenschappen aan (R = risc: bijvoorbeeld 'ontvlambaar') en bevatten gebruiksinstructies (S = safety: bijvoorbeeld 'niet roken tijdens het gebruik').

Derde lid
In het derde lid wordt een aantal zelfstandig te lezen afwijkingen van het eerste lid gegeven. Bij de bepaling van de totale hoeveelheid toegestane stoffen hoeft geen rekening te worden gehouden met de in het derde lid opgenomen stoffen. Er hoeft bijvoorbeeld geen rekening te worden gehouden met de in een auto of scooter aanwezige motorbrandstoffen (onder a) of met voor consumptie bestemde alcoholhoudende dranken (onder c).

Onderdeel f van het derde lid bepaalt dat het eerste lid niet van toepassing is op brandgevaarlijke stoffen voor zover de aanwezigheid daarvan bij of krachtens de Omgevingswet is toegestaan. Hiermee wordt

zeker gesteld dat voor die stoffen alleen eventuele algemene regels en een omgevingsvergunning voor een milieubelastende activiteit gelden en zodoende strijdige voorschriften worden uitgesloten.

Vierde lid
Op grond van het vierde lid moet de inhoudsmaat van een aangebroken verpakking volledig worden meegerekend. Als bijvoorbeeld in een vat nog vier liter zit van de oorspronkelijke tien liter dan moet gerekend worden met tien liter.

Enkele rekenvoorbeelden op basis van dit artikel. Ongeacht de aanwezigheid van andere stoffen mogen altijd gasflessen met een maximum inhoud van in totaal 115 liter en maximaal 1.000 liter diesel-, gas- of lichte stookolie (vlampunt tussen 61°C en 100°C) aanwezig zijn. Bij de overige stoffen gaat het niet alleen om een maximum hoeveelheid voor stoffen per ADR-klasse (bijvoorbeeld: geen grotere hoeveelheid van stoffen van ADR-klasse 3 uit verpakkingsgroep II dan totaal 25 liter) maar mag ook de hoeveelheid van stoffen uit alle genoemde ADR-klassen samen niet meer dan 100 kilogram of liter bedragen. Wanneer bijvoorbeeld in een bouwwerk 50 liter vloeistof van ADR-klasse 3 uit verpakkingsgroep III en 50 kilogram stoffen van ADR-klasse 5.1 aanwezig zijn, is die grens van de toegestane maximum hoeveelheid van 100 kilogram of liter bereikt. In dat geval mogen daarnaast nog wel de eerdergenoemde gasflessen en oliesoorten tot maximaal de daarvoor aangegeven maximum hoeveelheid aanwezig zijn maar geen van de overige in de tabel aangegeven stoffen.

Vijfde lid
In het vijfde lid is geregeld dat in afwijking van het derde lid, onder e, meer dan 1.000 liter van een in dat artikelonderdeel bedoelde oliesoort aanwezig mag zijn als de wijze van opslag en gebruik daarvan zodanig is dat het ontstaan van een brandgevaarlijke situatie en de ontwikkeling van brand naar het oordeel van het bevoegd gezag voldoende worden voorkomen. Op grond daarvan kan het bevoegd gezag dus instemmen met de aanwezigheid van een grotere hoeveelheid. De reikwijdte van die bevoegdheid is beperkt tot gevallen die buiten de werkingssfeer van de het Bal of een omgevingsvergunning voor een milieubelastende activiteit vallen.

Artikel 2.58 Specifieke zorgplicht staat en gebruik open erven en terreinen

Artikel 2.58 komt in de plaats van artikel 22.20 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De bepaling is ongewijzigd.

In dit artikel zijn onderdelen terug te vinden die voorheen waren opgenomen in artikel 1a, tweede lid, van de Woningwet, en de artikelen 7.21 en 7.22 van het Bouwbesluit. Deze zorgplicht ('kapstokartikel') heeft betrekking op de staat en het gebruik van open erven en terreinen waarin niet is voorzien door de andere voorschriften van dit omgevingsplan. Hiermee heeft het bevoegd gezag een 'kapstok' om in een specifiek geval in te grijpen wanneer de staat of het gebruik van een open erf of terrein leidt tot hinder, gezondheidsrisico's en veiligheidsrisico's. Ook als de staat of het gebruik op zich voldoet aan de voorschriften van dit omgevingsplan kan er reden zijn voor een beroep op dit artikel.

De zorgplicht opgenomen in het eerste lid geldt voor eenieder die een open erf of terrein gebruikt. De term gebruiken moet ruim worden uitgelegd en omvat zowel het zelf gebruiken als het door een ander laten gebruiken. Al deze personen zijn gehouden het noodzakelijke te doen, voor zover dat in hun vermogen ligt, om het ontstaan of voortduren van gevaar voor de gezondheid of veiligheid te voorkomen of te beëindigen. Dit vereist adequaat en tijdig optreden waarbij zowel (tijdelijke) beheersmaatregelen als (permanente) eindmaatregelen noodzakelijk kunnen zijn, afhankelijk van de aard en omvang van een bepaald gevaar.

De zorgplicht is steeds van toepassing, ook in het kader van vergund of op een andere manier toegestaan handelen, al zal in de regel het naleven van de reguliere veiligheidsbepalingen ertoe leiden dat geen gevaar voor de gezondheid of de veiligheid ontstaat of voortduurt.

De geëiste maatregelen op grond van dit artikel moeten altijd in verhouding staan tot het te bestrijden risico. De gemeente zal de noodzaak hiervan in het concrete geval moeten kunnen aantonen.

Enkele voorbeelden van situaties waarin een beroep op dit kapstokartikel gerechtvaardigd kan zijn:

a. als sprake is van lawaaihinder;
b. als sprake is van ernstige rookhinder door het stoken van hout of andere stoffen;
c. als stankverwekkende stoffen zijn opgeslagen;
d. als sprake is van een illegale hennepkwekerij;
e. op gevaarlijke wijze materiaal is gestapeld (bijvoorbeeld voor kinderen bereikbare vaten die kunnen gaan rollen);
f. als asbestbevattende materialen of restanten hiervan zich in een zodanige staat bevinden dat het risico van verspreiding van asbestvezels te vrezen valt. Het Asbestverwijderingsbesluit 2005 ziet op de situatie van sloop en is niet toepasbaar op de situatie van verweren of slijtage.

Het Asbestverwijderingsbesluit 2005 ziet op de situatie van sloop en is niet toepasbaar op de situatie van verweren of slijtage. Met het derde lid onderdeel c is beoogd dat een open erf of terrein in een dusdanig nette staat verkeert dat daardoor geen hinder voor personen ontstaat en dat er geen gevaar voor de veiligheid of gezondheid ontstaat. Op grond van dit artikel kan bijvoorbeeld worden opgetreden wanneer op een erf overmatig veel last is van schadelijk of hinderlijk gedierte of wanneer de algemene reinheid (gezondheid) dat betaamt. Een open erf en terrein behoort geen gevaar voor de veiligheid of gezondheid op te leveren door drassigheid, stank, verontreiniging, (on)gedierte, begroeiing of voorwerpen. Het moet gaan om ernstige gevallen.

Artikel 2.59 Bouwvalligheid nabijgelegen bouwwerk

Artikel 2.59 komt in de plaats van artikel 22.21 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De bepaling is ongewijzigd.

Dit artikel heeft betrekking op het staken van het gebruik van een open erf of terrein als dat gebruik gevaarlijk is in verband met de bouwvalligheid van een nabij gelegen bouwwerk. Voordat sprake kan zijn van een overtreding waartegen het handhavend kan worden opgetreden is het nodig dat het bevoegd gezag eerst een mededeling heeft gedaan dat het gebruik vanwege de technische kwaliteit van dat andere bouwwerk gevaarlijk is. Die mededeling is een mededeling van feitelijke aard en geen beschikking. Als het gebruik na ontvangst van de bedoelde mededeling toch wordt voortgezet kan op grond van artikel 125 van de Gemeentewet en artikel 5:32, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht handhavend worden opgetreden door oplegging van een last 17 onder bestuursdwang of een last onder de dwangsom. In spoedeisende gevallen kan bestuursdwang zo nodig zonder voorafgaande last worden toegepast (artikel 5:31 van de Algemene wet bestuursrecht).

Hoofdstuk 3: Ruimtelijke regels over het gebruik van gronden en bouwwerken

Afdeling 3.1 Algemeen

Artikel 3.1 Toepassingsbereik

Artikel 3.1 bepaalt dat de regels in dit hoofdstuk betrekking hebben op het gebruik van gronden en bouwwerken. Daarmee wordt een invulling gegeven aan regulering van gebruik zoals we dat onder oud recht in de vorm van een 'bestemming' en de daarop betrekking hebbende 'gebruiksregels' kenden. Het aan de locatie gegeven gebruiksdoel, en de regels over gebruik van gronden en bouwwerken, vormen het uitgangspunt voor de regulering van wat kan worden gekenschetst als planologisch gebruik.

Artikel 3.2 Vervallen

Artikel 3.3 Gereserveerd

Artikel 3.4 Gereserveerd

Artikel 3.5 Gereserveerd

Artikel 3.6 Gereserveerd

Artikel 3.7 Gereserveerd

Afdeling 3.2 Gebruiksdoelen van locaties, toegestaan gebruik en regels over dat gebruik

Paragraaf 3.2.1 Wonen

Subparagraaf 3.2.1.1 Algemene regels over wonen

Artikel 3.8 Toepassingsbereik

In afdeling 3.2 worden gebruiksdoelen aan locaties gegeven, wordt bepaald welk gebruik daar is toegestaan, en worden regels over het gebruik gegeven. Paragraaf 3.2.1 bevat regels over wonen. Artikel 3.8 bepaalt het toepassingsbereik van de regels in deze paragraaf.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat de paragraaf van toepassing is op a) het gebruiksdoel van locaties met de aanduiding 'gebruiksdoel: wonen', en b) op het gebruik van gronden en bouwwerken ten behoeve van wonen. De inhoudelijke regels over gebruiksdoel en gebruik volgen in de overige bepalingen.

In bijlage I is bepaald wat in dit omgevingsplan onder wonen wordt verstaan. Het gaat om het benutten van een woonruimte ten behoeve van bewoning en de het daarbij benutten van de daarbij behorende gronden en opstallen. Wonen wordt niet alleen gereguleerd door het omgevingsplan, maar ook door de Huisvestingsverordening. Met het gebruik van begrippen en de definitie ervan wordt zo veel als mogelijk aangesloten op de Huisvestingsverordening. Om die reden zal worden gebruik gemaakt van het begrip woonruimte in plaats van woning. Deze afdeling reguleert ook het gebruik van het bij de woonruimte behorende erf en de daarop staande opstallen. Hiermee wordt het gebruik van het bij de woning behorende erf dus eveneens gereguleerd door de regels in dit onderdeel.

Tweede lid:
In het tweede lid is bepaald dat de paragraaf geldt ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: wonen'.

Hiermee is het geografisch werkingsgebied van de regels bepaald. Het gaat om het maximale werkingsgebied. Voor een aantal regels in deze paragraaf geldt dat het werkingsgebied nader ingeperkt is.

Artikel 3.9 Gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: wonen', toegestaan gebruik

In artikel 3.9 bevat regels over het gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: wonen', en over het daar toegestaan gebruik.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat de locatie ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: wonen' als gebruiksdoel wonen heeft.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt vervolgens dat de gronden en bouwwerken ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: wonen' gebruikt mogen worden ten behoeve van wonen. Daarbij moeten uiteraard de overige regels die op het gebruiksdoel en het gebruik betrekking hebben, in acht worden genomen.

Derde lid:
Het derde lid tot slot bepaalt dat een ander gebruik van woonruimte of van de daarbij behorende opstallen dan voor wonen, uitsluitend is toegestaan voor zover dat in deze paragraaf is aangegeven, en met inachtneming van de daarvoor geldende regels. Het gaat daarbij onder meer om regulering van de uitoefening van een beroep aan huis, maar ook over bijvoorbeeld het aanbieden van Bed & Breakfast.

Artikel 3.10 Omvang en situering van wonen

Artikel 3.10 bevat regels over de omvang en situering van wonen. Met dit artikel kunnen locatiegericht beperkingen zijn gesteld. Deze regels zijn alleen van toepassing voor zover de betreffende aanduiding op een locatie van toepassing is. Is geen aanduiding opgenomen, dan gelden de betreffende beperkingen niet.

Eerste lid:
Het eerste lid bevat een beperking voor het maximum bruto-vloeroppervlak wonen dat is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'maximum bruto-vloeroppervlakte wonen'. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum oppervlak. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'aantal woningen' het maximum aantal woningen de daar bepaalde waarde is. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum aantal. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak.

Derde lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'bouwlaag waarin maatschappelijke dienstverlening is toegestaan' maatschappelijke dienstverlening uitsluitend is toegestaan in de daar bepaalde bouwlaag of bouwlagen. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaald in welke bouwlaag of bouwlagen maatschappelijke dienstverlening is toegestaan.

Vierde lid:
In het vierde lid is bepaald dat ter plaatse van de aanduiding 'bouwlaag waarin wonen niet is toegestaan' wonen niet toegestaan in de daar bepaalde bouwlaag. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaald in welke bouwlaag of bouwlagen maatschappelijke dienstverlening is toegestaan.

Artikel 3.11 Specifieke regels over het gebruik van het bij een woonruimte behorend erf

In artikel 3.11 is een aantal regels opgenomen over het gebruik van het bij een woonruimte behorend erf. Deze regels zijn aanvullend op de algemene regels die betrekking hebben op het gebruik van erven, zoals opgenomen in artikel 2.10. Artikel 2.10 blijft daarbij onverminderd van toepassing.

Eerste lid:
Het eerste lid verbiedt om bij een woonruimte behorende bijgebouwen te gebruiken voor bewoning. In bijlage I is bepaald dat onder een bijgebouw wordt verstaan een op het bij een hoofdgebouw behorend erf gerealiseerd gebouw dat niet in directe verbinding staat met het hoofdgebouw door bijvoorbeeld een opening of deur. Hierin verschilt het bijgebouw met een aanbouw of uitbouw. Kort gezegd: een schuur mag worden gebruik als schuur, maar niet voor bewoning. In artikel 2.55 wordt hierop overigens een uitzondering gegeven met betrekking tot huisvesting in verband met mantelzorg.

Tweede lid:
Het tweede lid bevat een verbod om motorrijtuigen op het bij woonruimte behorend erf te parkeren, tenzij het bijbehorende erf daarvoor klaarblijkelijk bedoeld is. Dat verbod is nodig omdat binnen het gebruik van een erf, zoals dat in artikel 2.10 voor alle vormen van planologisch gebruik wordt geregeld, parkeren op eigen erf wordt beschouwd als normaal gebruik van het erf. Voor gronden met als gebruiksdoel 'wonen' geldt de in het tweede lid opgenomen uitzondering. Parkeren op eigen erf mag slechts a) binnen een daartoe klaarblijkelijk bedoeld bouwwerk (denk aan een garage/carport) of b) buiten een daartoe klaarblijkelijk bedoeld bouwwerk, voor zover de bestaande inrichting van de openbare ruimte en de aansluiting van het erf op de openbare weg hieraan niet in de weg staan. Hiervan is sprake indien er bijvoorbeeld inritten aanwezig zijn en daarmee een aansluiting op de openbare weg.

Derde lid:
In uitzonderingsgevallen kan het (denk bijvoorbeeld aan een erf in de zin van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990) vanwege de aansluiting van het eigen erf op die openbare ruimte mogelijk zijn dat er op eigen erf geparkeerd wordt, maar is dit toch niet wenselijk. Het derde lid voorziet in die gevallen in de mogelijkheid om parkeren op eigen terrein uit te zonderen.

Vierde lid:
Tot slot bepaalt het vierde lid dat het verbod voor parkeren op eigen terrein niet geldt voor motorrijtuigen met twee wielen of een gehandicaptenvoertuig, bedoeld in het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990. Daaronder wordt verstaan een voertuig dat is ingericht voor het vervoer van een gehandicapte, niet breder is dan 1,10 meter en niet is uitgerust met een motor, dan wel is uitgerust met een motor waarvan de door de constructie bepaalde maximumsnelheid niet meer dan 45 km per uur bedraagt, en geen bromfiets is.

Artikel 3.12 Het uitoefenen van een beroep of bedrijf aan huis

Artikel 3.12 reguleert de uitoefening van een beroep of een bedrijf aan huis.

Eerste lid:
Het is niet ongebruikelijk dat woonruimte wordt gebruikt voor de uitoefening van een beroep of bedrijf aan huist. Daaraan worden wel bepaalde grenzen gesteld. Deze zijn opgenomen in het eerste lid, namelijk a) dat het gebruik van de woonruimte ten behoeve van bewoning overheersend blijft en b) dat het beroep of bedrijf aan huis door de bewoner zelf wordt uitgeoefend.

In bestemmingsplannen werd het gebruik van een woning voor de uitoefening van een beroep of bedrijf ook binnen bepaalde grenzen toegestaan. En ook de Huisvestingsverordening voorziet hierin. Daarbij worden wel verschillende begrippen en randvoorwaarden gesteld. Zo is op grond van de Huisvestingsverordening geen onttrekkingsvergunning vereist voor een gebruik van woonruimte als kantoor of praktijkruimte door de eigenaar onder voorwaarde dat de bestemming tot bewoning overheersend blijft. In bestemmingsplannen werd veelal gesproken van een beroep of bedrijf aan huis, en

werd vaak een maximum percentage gesteld. Bestemmingsplannen onderling verschilden daarbij sterk. In dit artikel is ervoor gekozen de lijn van de Huisvestingsverordening te volgen. Ook bij de verschillende regelingen in bestemmingsplannen gaat het er in hoofdzaak om dat het gebruik van de woonruimte ten behoeve van bewoning overheersend blijft. Dit is als eerste vereiste in het eerste lid, onder a, opgenomen.

De beperking dat het beroep of bedrijf wordt uitgeoefend door de eigenaar, zoals opgenomen in de Huisvestingsverordening, is niet overgenomen. Er zijn met het oog op de doelen van de Omgevingswet geen redenen om huurders van deze mogelijkheid uit te sluiten. Dat laat onverlet dat privaatrechtelijk of vanuit de Huisvestingsverordening beperkingen op dit punt gelden. Wel is opgenomen dat het de bewoner zelf is die het beroep of bedrijf uitoefent. Dat laat onverlet dat deze wel ten behoeve van de beroeps- of bedrijfsuitoefening personeel in dienst kan hebben. Het is dus niet uitsluitend de bewoner die werkzaam mag zijn, maar wel zo dat het beroep of bedrijf door de bewoner moet worden uitgeoefend.

De mogelijkheid voor het uitoefenen van een beroep of bedrijf aan huis is als algemene regel geformuleerd. Er geldt geen vergunningplicht. Het is in beginsel aan de bewoner zelf om te bepalen dat aan de voorwaarden wordt voldaan. Hoewel gewerkt wordt met een open norm (namelijk dat het gebruik van woonruimte ten behoeve van bewoning overheersend blijft) lijkt deze norm niet problematisch. Mocht dit nodig blijken, dan kan alsnog worden overgegaan tot een beleidsregel die aan de open norm een invulling geeft.

Tweede lid:
Het tweede lid sluit het uitoefenen van een beroep of bedrijf aan huis uit indien dat gepaard gaat met geluidhinder of geurhinder.

Derde lid:
Het derde lid maakt dat het uitoefenen van bedrijfsmatige seksuele dienstverlening niet is toegestaan.

Vierde en vijfde lid:
In het vierde lid is een bijzondere zorgplicht opgenomen voor degene die een beroep of bedrijf aan huis uitoefent, namelijk datgene in het werk te stellen wat redelijkerwijze kan worden verlangd om hinder op de woonomgeving als gevolg van de uitoefening van het beroep of bedrijf aan huis, te voorkomen. In het vijfde lid is de mogelijkheid opgenomen tot het geven van een maatwerkvoorschrift om onaanvaardbare hinder voor het woon- en leefklimaat tegen te gaan.

Overigens wordt opgemerkt wordt dat de milieuregels zoals opgenomen in hoofdstuk 10 ook van toepassing zijn op beroep en bedrijf aan huis. Onder oud recht viel een beroep of bedrijf aan huis onder het begrip 'inrichting' ("elke door de mens bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was, ondernomen bedrijvigheid die binnen een zekere begrenzing pleegt te worden verricht"). Het Activiteitenbesluit milieubeheer was echter niet op alle vormen van bedrijf of beroep aan huis van toepassing. Hiervoor was mede bepalend of het betreffend bedrijf of beroep onder een aangewezen categorie viel zoals opgenomen in bijlage I bij het Besluit omgevingsrecht. Voor bedrijven en beroepen die onder oud recht onder een aangewezen categorie vielen, verandert er weinig. Ze moeten na de inwerkingtreding van de Omgevingswet voldoen aan de regels die in dit omgevingsplan zijn opgenomen (en indien van toepassing: aan het Besluit activiteiten leefomgeving). Deze regels komen vrijwel overeen met de regels van het Activiteitenbesluit.

Voor bedrijven en beroepen die niet onder een aangewezen categorie vallen, betekent echter dat deze ook aan de milieuregels moeten voldoen. Deze verandering komt doordat het centrale begrip van de Omgevingswet 'milieubelastende activiteit' is dat een veel breder scope heeft dan het Activiteitenbesluit. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat voor de niet aangewezen beroepen en bedrijven in het huidig recht de Algemene Plaatselijke Verordening tevens bepalingen bevat om hinder voor de omgeving te voorkomen. Gelet hierop verandert voor deze bedrijven en beroepen aan huis in feite ook weinig.

Artikel 3.13 Beperkende regel over waar short stay is toegestaan

In artikel 3.13 is het huidig beleid met betrekking tot short stay geeffectueerd, dat kort gezegd inhoud dat geen medewerking wordt verleend aan nieuwe short stay. Short stay is uitsluitend toegestaan daar waar dit (vanwege eerdere toestemming) is bepaald. Deze locaties dienen te zijn aangewezen met de aanduiding 'short stay toegestaan'. In bijlage I is bepaald dat onder short stay wordt verstaan het structureel aanbieden van een zelfstandige woning voor tijdelijke bewoning aan een huishouden voor een aaneensluitende periode van tenminste een (1) week en maximaal zes (6) maanden. Voor het overige wordt de woning als woonruimte gebruikt.

Artikel 3.14 Garageboxen

In dit artikel zijn enkele regels met betrekking tot garageboxen opgenomen. In bijlage I is bepaald dat onder een garagebox wordt verstaan een gebouw, in hoofdzaak bedoeld voor het stallen van vervoermiddelen.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'garagebox' geldt dat daar uitsluitend één of meerdere garageboxen ten behoeve van wonen zijn toegestaan.

Dit artikel is opgenomen omdat een garagebox een gebouwde parkeervoorziening is ten behoeve van een bepaald hoofdgebruik. Dat hoofdgebruik kan wonen zijn. In dat geval wordt aan de locatie van de betreffende garagebox het gebruiksdoel wonen gegeven. Garageboxen ten behoeve van dat hoofdgebruik wonen kunnen op het bij het hoofdgebouw behorend erf staan, maar ze kunnen ook op een separate locatie staan. Om zeker te maken dat in dat geval het gebouw wordt gebruikt als garagebox, kan aan de locatie de aanduiding 'garagebox' worden gegeven.

Tweede lid:
Een garagebox kan ook op het woonperceel zelf zijn gelegen. Het kan gaan om een vrijstaand gebouw, of om een tegen het hoofdgebouw aangelegen gebouw. Er kan dan sprake zijn van een directe verbinding met het hoofdgebouw door bijvoorbeeld een opening of deur. In dat geval is sprake van een aan- of uitbouw. Om in dat geval te voorkomen dat een garagebox als woonruimte kan worden gebruikt, kan aan de locatie de aanduiding 'garagebox' worden gegeven. Het tweede lid bepaalt dan dat het gebruik van de garagebox voor bewoning niet is toegestaan. Dat geldt uiteraard ook voor locatie met de aanduiding 'garagebox' die is gelegen buiten het woonperceel.

Subparagraaf 3.2.1.2. Regels over specifieke woonvormen en doelgroepen

Artikel 3.15 Locaties aangewezen voor bedrijfswoningen

Artikel 3.15 regelt de aanwijzing van woonruimte als bedrijfswoning.

In bijlage I is bepaald dat onder een bedrijfswoning wordt verstaan een woning die gezien ligging en functie bedoeld is voor de huisvesting van personen wier aanwezigheid gelet op het gebruiksdoel van een gebouw of terrein noodzakelijk is. Hiermee wordt aangesloten op de begripsomschrijving zoals die in de provinciale omgevingsverordening wordt gehanteerd, zij het dat het begrip 'de bestemming' is vervangen door 'het gebruiksdoel'.

Eerste lid:
In het eerste lid is gesteld dat het benutten van woonruimte als bedrijfswoning uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'bedrijfswoning'.

Tweede lid:
In het tweede lid is bepaald dat waar een bedrijfswoning is toegestaan, woonruimte ook uitsluitend als bedrijfswoning in gebruik mag worden genomen. Met andere woorden, de functionele binding dient behouden te blijven.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'bedrijfswoning' maximaal één bedrijfswoning is toegestaan. Het vierde lid maakt als uitzondering op het derde lid mogelijk dat ter plaatse van de aanduiding 'twee bedrijfswoningen toegestaan' twee bedrijfswoningen toegestaan.

Vierde lid:
Het vierde lid vormt een uitzondering op het derde lid, en geldt ter plaatse van de aanduiding ' twee bedrijfswoningen toegestaan'. Op locaties met die aanduiding zijn twee bedrijfswoningen toegestaan.

Artikel 3.16 Locaties aangewezen voor studentenhuisvesting

Artikel 3.16 bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'uitsluitend studentenwoningen' woonruimte uitsluitend mag worden benut voor studentenhuisvesting. De regel beoogt specifieke woonlocaties voor bewoning door studenten te behouden.

In bijlage I is bepaald dat onder een studentenwoning wordt verstaan een studentenwoning, bedoeld in de Huisvestingsverordening. Daarin is bepaald dat het betreft een woonruimte die door burgemeester en wethouders is erkend als studentenwoning en die wordt verhuurd met een huurovereenkomst waarin is bepaald dat de woonruimte na beëindiging van de huurovereenkomst opnieuw aan een student zal worden verhuurd (campuscontract als bedoeld in artikel 274d, vijfde lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek).

Artikel 3.17 Locaties aangewezen voor zorgwoningen

Artikel 3.17 bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding ' zorgwoning' woonruimte uitsluitend gebruikt mag worden als zorgwoning. De regel beoogt de specifieke woonlocatie voor zorgwoningen te behouden.

In bijlage I is bepaald dat onder een zorgwoning wordt verstaan een woning of wooneenheid, bestemd voor verzorgd wonen, die niet via de reguliere woningdistributie beschikbaar komt, maar waarvan de bewoner(s) vanwege hun beperktere zelfredzaamheid vanaf aanvang van bewoning op basis van een ter zake van overheidswege gehanteerd systeem zijn geïndiceerd voor zorg, die beschikbaar is in de directe nabijheid van die woning of wooneenheid en welke zorg door die bewoner(s) ook daadwerkelijk wordt afgenomen.

Artikel 3.18 Gereserveerd

Artikel 3.19 Gereserveerd

Artikel 3.20 Gereserveerd

Artikel 3.21 Gereserveerd

Subparagraaf 3.2.1.3 Regels over activiteiten waarvoor een vergunningplicht op grond van de Huisvestingsverordening geldt

Artikel 3.22 Het gebruik van woonruimte of bijbehorende opstallen voor het aanbieden van Bed and Breakfast

In subparagraaf 3.2.1.3 wordt voor bepaalde activiteiten een link gelegd naar de Huisvestingsverordening, en de daarin opgenomen vergunningplicht. Een van die activiteiten betreft het gebruik van woonruimte of bijbehorende opstallen voor Bed and Breakfast, waarover in artikel 3.22 de volgende regels zijn gesteld.

Eerste lid:
Het eerste lid maakt dat het verboden is woonruimte te gebruiken voor het aanbieden van Bed and

Breakfast, tenzij daarvoor de op grond van de Huisvestingsverordening benodigde vergunning is verleend. De ratio hierachter is dat bij de afweging in het kader van die vergunningplicht de gevolgen op de omgevingskwaliteit volledig worden betrokken. Een aparte vergunningplicht op grond van het omgevingsplan is daarmee overbodig. Wanneer op grond van de Huisvestingsverordening de benodigde vergunning is verleend, dan is de activiteit ook op grond van dit omgevingsplan toegestaan. Het zondermeer toestaan van Bed and Breakfast, ervan uitgaande dat regulering door middel van de vergunning op grond van de Huisvestingsverordening plaatsvindt, is geen goede keuze, omdat in geval van nieuw te bouwen woningen een deel dat direct na oplevering voor Bed and Breakfast zou worden gebruikt geen onderdeel uitmaakt van de woonruimte, zodat de Huisvestingsverordening daarop niet van toepassing is. De Huisvestingsverordening geldt namelijk alleen wanneer iets een woonruimte is of is geweest. De Huisvestingsverordening geldt immers alleen voor woonruimten. Wanneer een ruimte binnen een woning direct voor Bed and Breakfast wordt gebruikt, heeft het deze functie niet (gehad) en geldt de Huisvestingsverordening niet.

Wat onder Bed and Breakfast wordt verstaan, is bepaald in bijlage I. Daarin is opgenomen dat het gaat om het ter plaatse van de functie wonen tegen betaling in gebruik geven van:

a. een onzelfstandige woonruimte binnen een zelfstandige woonruimte voor kort verblijf bij de bewoner van de zelfstandige woonruimte;
b. bij zelfstandige woonruimte behorende opstallen voor kort verblijf bij de bewoner van de zelfstandige woonruimte.

Deze omschrijving wijkt af van die in de Huisvestingsverordening. Dat is nodig omdat de Huisvestingverordening alleen van toepassing is op woonruimte, maar niet op de daarbij behorende gronden en opstallen. Omdat het omgevingsplan daarop wel betrekking heeft, is het bepaalde onder b toegevoegd.

Tweede lid:
Het tweede lid maakt dat het verboden is Bed & Breakfast aan te bieden in de bij woonruimte behorende bijgebouwen. In bijlage I is bepaald dat onder een bijgebouw wordt verstaan een op het bij een hoofdgebouw behorend erf gerealiseerd gebouw dat niet in directe verbinding staat met het hoofdgebouw door bijvoorbeeld een opening of deur. Hierin verschilt het bijgebouw met een aanbouw of uitbouw. De huisvestingsverordening ziet op woonruimte, maar niet op de daarbij behorende bijgebouwen. Om dit te ondervangen is deze bepaling opgenomen.

Derde lid:
Het derde lid wijst locaties aan waar het eerste en tweede lid niet van toepassing is. Daar is Bed & Breakfast op grond van het omgevingsplan wel toegestaan. Daarbij is evenwel bepaald dat de Huisvestingsverordening onverminderd van toepassing is. Voor zover op de aangewezen locatie woonruimte aanwezig is, dan is op gebruik van die woonruimte voor Bed & Breakfast op grond van de Huisvestingsverordening nog altijd een onttrekkingsvergunning nodig. Deze bepaling is met name bedoeld om situaties waarin het bestemmingsplan Bed & Breakfast toestond, te consolideren.

Artikel 3.23 Kamerverhuur

In subparagraaf 3.2.1.3 wordt voor bepaalde activiteiten een link gelegd naar de Huisvestingsverordening, en de daarin opgenomen vergunningplicht. Een van die activiteiten betreft het omzetten van zelfstandige woonruimte in onzelfstandige woonruimten, oftewel kamerverhuur.

Eerste lid:
Artikel 3.23 bevat het uitgangspunt dat woonruimte uitsluitend is toegestaan in de vorm van zelfstandige woonruimte. Dat is vastgelegd in de aanhef van het eerste lid. Wanneer nieuwe woonruimte wordt gerealiseerd, en deze direct als onzelfstandige woonruimte in gebruik wordt genomen, dan is daarop de vergunningplicht voor het omzetten van zelfstandige naar onzelfstandige woonruimte niet van

toepassing. Daarmee zou, door een nieuw gerealiseerde woning direct als onzelfstandige woonruimte in gebruik te nemen, onder die vergunningplicht uitgekomen kunnen worden. Dan zou de te maken afweging waarin de vergunningplicht voorziet, niet gemaakt kunnen worden. De aanhef van artikel 3.23 voorkomt dit. Op het uitgangspunt dat woonruimte zelfstandige woonruimte is, geldt een drietal uitzonderingen. De eerste twee zijn opgenomen in het eerste lid.

Onder a is als uitzondering opgenomen woonruimte die is gerealiseerd op grond van een buitenplanse omgevingsvergunning voor zover die vergunning betrekking heeft gehad op het realiseren van onzelfstandige woonruimte. Bij de afweging van die buitenplanse vergunning kunnen dan de overwegingen die in het kader van de vergunning op grond van de Huisvestingsverordening worden betrokken, worden meegenomen.

Onder b is als uitzondering dat de op grond van de Huisvestingsverordening benodigde omzettingsvergunning is verleend. De ratio hierachter is dat bij de afweging in het kader van die vergunningplicht de gevolgen op de omgevingskwaliteit volledig worden betrokken. Een aparte vergunningplicht op grond van het omgevingsplan is daarmee overbodig. Wanneer op grond van de Huisvestingsverordening de benodigde vergunning is verleend, dan is de activiteit ook op grond van dit omgevingsplan toegestaan. Het tweede lid bevat een uitzondering op het in het eerste lid bedoelde verbod voor locaties ter plaatse van de aanduiding 'kamerverhuur toegestaan'. De Huisvestingsverordening blijft in dat geval onverminderd van toepassing.

Tweede lid:
In het tweede lid is als uitzondering opgenomen dat onzelfstandige woonruimte ook is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'onzelfstandige woonruimte toegestaan'. Net als bij een buitenplanse omgevingsvergunning geldt dat bij wijziging van het omgevingsplan de overwegingen die in het kader van de vergunning op grond van de Huisvestingsverordening worden betrokken, kunnen worden betrokken.

Derde en vierde lid:
Het derde en vierde lid bepalen dat op de aangegeven locaties een daar geldend minimum respectievelijk maximum aantal onzelfstandige woonruimten geldt dat is toegestaan.

Artikel 3.24 Woningvorming

In subparagraaf 3.2.1.3 wordt voor bepaalde activiteiten een link gelegd naar de Huisvestingsverordening, en de daarin opgenomen vergunningplicht. Een van die activiteiten betreft het verbouwen en in die verbouwde staat behouden van een woonruimte tot twee of meer woonruimten. Dit wordt woningvorming genoemd. Woningvorming kan gevolgen hebben voor de fysieke leefomgeving. Artikel 3.24 bepaalt dat het verboden is dit te doen, tenzij daarvoor de op grond van de Huisvestingsverordening benodigde woningvormingsvergunning is verleend. De ratio hierachter is dat bij de afweging in het kader van die vergunningplicht de gevolgen op de omgevingskwaliteit volledig worden betrokken. Een aparte vergunningplicht op grond van het omgevingsplan is daarmee overbodig. Wanneer op grond van de Huisvestingsverordening de benodigde vergunning is verleend, dan is de activiteit ook op grond van dit omgevingsplan toegestaan.

Paragraaf 3.2.2 Maatschappelijke dienstverlening

Subparagraaf 3.2.2.1 Algemene regels over maatschappelijke dienstverlening

Artikel 3.25 Toepassingsbereik

In afdeling 3.2 worden gebruiksdoelen aan locaties gegeven, wordt bepaald welk gebruik daar is toegestaan, en worden regels over het gebruik gegeven. Paragraaf 3.2.2 bevat regels over maatschappelijke dienstverlening. Maatschappelijke dienstverlening is een veel omvattend begrip,

waaronder sterk uiteenlopende vormen van gebruik vallen. De mate waarin de vormen van gebruik gevoelig zijn voor gevolgen vanuit de fysieke leefomgeving, of waarin ze gevolgen kunnen hebben op de fysieke leefomgeving, lopen uiteen. Mede om die redenen worden in subparagraaf 3.2.2.2 aanvullende regels gesteld over allerlei vormen van maatschappelijke dienstverlening. Artikel 3.25 bepaalt het toepassingsbereik van de regels in dit onderdeel.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat de paragraaf van toepassing is op a) het gebruiksdoel van locaties met de aanduiding 'gebruiksdoel: maatschappelijk', en b) op het gebruik van gronden en bouwwerken voor maatschappelijke dienstverlening. De inhoudelijke regels over gebruiksdoel en gebruik volgen in de overige bepalingen.

In bijlage I is bepaald dat onder maatschappelijke dienstverlening wordt verstaan het verlenen van publieksgerichte diensten of het bieden van voorzieningen op het gebied van educatie, onderwijs, welzijn, gezondheidszorg, en levensbeschouwing.

Onder maatschappelijke dienstverlening vallen in elk geval:

a. instellingen gericht op het geven van basisonderwijs, voortgezet onderwijs, middelbaar beroepsonderwijs en hoger beroeps en universitair onderwijs, en instellingen gericht op het geven van avondonderwijs;
b. ziekenhuizen en daarmee vergelijkbare medische centra;
c. overige voorzieningen voor medische zorgverlening zoals huisartsenposten, GGZ-instellingen, revalidatiecentra, tandartsen- of fysiotherapiepraktijken, dierenartspraktijken;
d. overige dienstverlening op het gebied van zorg en welzijn zoals een verpleeghuis, een verzorgingshuisconsultatiebureaus, apotheken, afkickklinieken, jeugdzorginstelling, dak- en thuislozenopvang, drugsopvang, asielzoekerscentra;
e. overige voorzieningen op het gebied van maatschappelijke dienstverlening zoals een buurtcentrum, bibliotheek, kinderopvang, muziek- en dansschool, religieuze instelling en school(werk)tuin.

Tweede lid:
In het tweede lid is bepaald dat de paragraaf geldt ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: maatschappelijke dienstverlening'. Hiermee is het geografisch werkingsgebied van de regels bepaald.

Artikel 3.26 Gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: maatschappelijke dienstverlening', toegestaan gebruik

Artikel 3.26 bevat regels over het gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: maatschappelijke dienstverlening', en over het daar toegestaan gebruik.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat de locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: maatschappelijke dienstverlening' als gebruiksdoel maatschappelijke dienstverlening hebben.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt vervolgens dat de gronden ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: maatschappelijke dienstverlening' gebruikt mogen worden ten behoeve van maatschappelijke dienstverlening. Daarbij moeten uiteraard de overige regels die op het gebruiksdoel en het gebruik betrekking hebben, in acht worden genomen.

Artikel 3.27 Omvang en situering van maatschappelijke dienstverlening

Artikel 3.27 bevat beperkende regels over de omvang en situering van maatschappelijke dienstverlening. Met dit artikel kunnen locatiegericht beperkingen zijn gesteld. Deze regels zijn alleen van toepassing

voor zover de betreffende aanduiding op een locatie van toepassing is. Is geen aanduiding opgenomen, dan gelden de betreffende beperkingen niet.

Eerste lid:
Het eerste lid bevat een beperking voor het maximum bruto-vloeroppervlak maatschappelijke dienstverlening dat is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'maximum bruto-vloeroppervlakte maatschappelijke dienstverlening'. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum oppervlak. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'bouwlaag waarin maatschappelijke dienstverlening is toegestaan' maatschappelijke dienstverlening uitsluitend is toegestaan in de daar bepaalde bouwlaag of bouwlagen. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaald in welke bouwlaag of bouwlagen maatschappelijke dienstverlening is toegestaan.

Artikel 3.28 Kinderopvang

Artikel 3.28 bevat specifieke regels over kinderopvang. In bijlage I is bepaald dat onder kinderopvang wordt verstaan het bedrijfsmatig opvangen, verzorgen, opvoeden en bijdragen aan de ontwikkeling van kinderen, zoals dat plaatsvindt in een kindercentrum, kinderdagverblijf, peuterspeelzaal, buitenschoolse opvang, en naar de aard daarmee vergelijkbare activiteiten, niet zijnde opvang aan huis. Opvang aan huis is expliciet uitgesloten van het toepassingsbereik. Dat is een vorm van een beroep of bedrijf aan huis en wonen is als activiteit niet toegestaan binnen het gebruiksdoel kinderopvang. Waar wonen is toegestaan wordt geregeld in onderdeel 3.2.1. Opvang aan huis wordt daarin gereguleerd door artikel 3.12. De omschrijving is afgeleid van de begripsbepalingen voor kinderopvang uit de Wet kinderopvang. In de Wet kinderopvang wordt kinderopvang anders dan om niet door bijvoorbeeld gastouders ook onder het begrip kinderopvang geplaatst. In de regeling bij dit omgevingsplan valt deze vorm van opvang buiten de reikwijdte van de definitiebepaling (want wordt aangemerkt als een huis verbonden bedrijf of beroep). In deze paragraaf gaat het dus uitsluitend om bedrijfsmatige kinderopvang anders dan verbonden aan een huis.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat het bieden van kinderopvang uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'kinderopvang toegestaan'. Reden voor deze beperkende regel is onder meer dat gebouwen met een bijeenkomstfunctie voor kinderopvang met bedgebied in artikel 3.21 van het Besluit kwaliteit leefomgeving in beginsel zijn aangewezen als geluidgevoelig gebouw. Dat maakt dat kinderopvang, anders dan allerlei andere vormen van maatschappelijke dienstverlening, niet overal kan worden toegestaan waar maatschappelijke dienstverlening in zijn algemeenheid is toegestaan. Overigens spelen bij die beoordeling meer aspecten. Ook kan kinderopvang bepaalde effecten op de omgeving kan hebben. Met dit eerste lid wordt binnen locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: maatschappelijke dienstverlening' gestuurd op waar kinderopvang gevestigd mag worden.

Tweede lid:
Het tweede lid bevat een beperking die uitsluitend geldt ter plaatse van de aanduiding 'bouwlaag waarin kinderopvang is toegestaan'. Daar is kinderopvang uitsluitend toegestaan in de daar bepaalde bouwlaag of bouwlagen. Die bepaalde bouwlaag of bouwlagen zijn voor elke locatie waar deze aanduiding geldt, op de digitale viewer weergegeven.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'geen geluidgevoelige ruimten' zijn geen geluidgevoelige ruimten toegestaan. Op grond van artikel 3.21, tweede lid, van het Besluit kwaliteit

leefomgeving is een gedeelte van een gebouw waar op grond van het omgevingsplan geen geluidgevoelige ruimten zijn toegelaten, geen geluidgevoelig gebouw. Artikel 3.22 van het Besluit kwaliteit leefomgeving bepaalt wat geluidgevoelige ruimten zijn.

Artikel 3.29 Onderwijs

Artikel 3.29 bevat specifieke regels over de in het eerste tot en met het vierde lid aangegeven vormen van onderwijs.

Eerste tot en met vierde lid:
Het eerste tot en met het vierde lid bepalen dat de aangegeven vormen van onderwijs uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aangegeven aanduidingen. Reden voor deze beperkende regel is onder meer dat gebouwen met een onderwijsfunctie in artikel 3.21 van het Besluit kwaliteit leefomgeving zijn aangewezen als geluidgevoelig gebouw. Dat maakt dat deze vormen van onderwijs niet overal kan worden toegestaan waar maatschappelijke dienstverlening in zijn algemeenheid is toegestaan. Overigens spelen bij die beoordeling meer aspecten. Genoemde onderwijsinstellingen kunnen bepaalde effecten op de omgeving hebben. Met dit artikel wordt binnen locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: maatschappelijke dienstverlening' gestuurd op waar de genoemde vormen van onderwijs gevestigd mag worden.

Vijfde lid:
Het vijfde lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'geen geluidgevoelige ruimten' zijn geen geluidgevoelige ruimten toegestaan. Op grond van artikel 3.21, tweede lid, van het Besluit kwaliteit leefomgeving is een gedeelte van een gebouw waar op grond van het omgevingsplan geen geluidgevoelige ruimten zijn toegelaten, geen geluidgevoelig gebouw. Artikel 3.22 van het Besluit kwaliteit leefomgeving bepaalt wat geluidgevoelige ruimten zijn.

Zesde lid:
Zowel middelbaar beroepsonderwijs als hoger beroeps- en universitair onderwijs kunnen worden gegeven in de vorm van avondonderwijs. Dat vindt ook plaats in gebouwen met een andere functie dan een onderwijsfunctie. De leeftijd van de doelgroep en de verblijfsduur is over het algemeen wel anders dan bij het reguliere middelbaar- en hoger beroepsonderwijs. De redenen om voor ook het reguliere middelbaar- en hoger beroepsonderwijs vestigingsbeperkingen op te nemen, zijn niet van toepassing op het geven van avondonderwijs. Dat is overal toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: maatschappelijke dienstverlening'.

Artikel 3.30 Ziekenhuizen en daarmee vergelijkbare instellingen

Artikel 3.30 bevat specifieke regels over het bieden van medische zorgverlening in een ziekenhuis of universitair medisch centrum. Het wordt voldoende duidelijk geacht wat wordt verstaan onder medische zorgverlening in een ziekenhuis of universitair medisch centrum. Er is daarom afgezien van begripsomschrijvingen.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat het bieden van medische zorgverlening in een ziekenhuis of universitair medisch centrum uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'ziekenhuis toegestaan'. Reden voor deze beperkende regel is onder meer dat gebouwen met een gezondheidszorgfunctie met bedgebied in artikel 3.21 van het Besluit kwaliteit leefomgeving zijn aangewezen als geluidgevoelig gebouw. Een bedruimte is volgens het Besluit bouwwerken leefomgeving een verblijfsruimte voor een of meer bedden voor slapen of voor het verblijf van bedgebonden patiënten in die ruimte. Beschikt een gezondheidszorgfunctie over een dergelijk bedgebied, dan is sprake van een geluidgevoelig gebouw. Dat maakt dat een ziekenhuis, anders dan allerlei andere vormen van maatschappelijke dienstverlening, niet overal kan worden toegestaan waar maatschappelijke dienstverlening in zijn algemeenheid is toegestaan. Overigens spelen bij die beoordeling meer aspecten. Ziekenhuizen kunnen

bepaalde effecten op de omgeving hebben. Met dit artikel wordt binnen locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: maatschappelijke dienstverlening' gestuurd op waar een ziekenhuis gevestigd mag worden.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'geen geluidgevoelige ruimten' zijn geen geluidgevoelige ruimten toegestaan. Op grond van artikel 3.21, tweede lid, van het Besluit kwaliteit leefomgeving is een gedeelte van een gebouw waar op grond van het omgevingsplan geen geluidgevoelige ruimten zijn toegelaten, geen geluidgevoelig gebouw. Artikel 3.22 van het Besluit kwaliteit leefomgeving bepaalt wat geluidgevoelige ruimten zijn.

Artikel 3.31 Verpleeghuizen en verzorgingshuizen

Artikel 3.31 bevat specifieke regels over verpleeghuizen en verzorgingshuizen. Bijlage I bevat begripsbepalingen voor een verpleeghuis of verzorgingshuis. Onder een verpleeghuis wordt verstaan een voorziening voor veelal oudere maar ook jongere patiënten, die als gevolg van een of meer functiestoornissen (tijdelijk) niet meer zelfstandig kunnen functioneren en voortdurende verpleegkundige zorg behoeven in aansluiting op een medische behandeling. Onder een verzorgingshuis wordt verstaan een voorziening voor het bieden van uitgebreide zorg, ondersteuning en een beschutte woonomgeving, voor mensen die door ouderdom of ziekte niet meer zelfstandig kunnen wonen, ook niet met hulp van naasten, mantelzorg of thuiszorg. Hieronder wordt mede begrepen een hospice.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat een verpleeghuis of verzorgingshuis uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'verpleeghuis of verzorgingshuis toegestaan'. Reden voor deze beperkende regel is onder meer dat gebouwen met een woonfunctie en gebouwen met een gezondheidszorgfunctie met bedgebied, in artikel 3.21 van het Besluit kwaliteit leefomgeving zijn aangewezen als geluidgevoelig gebouw. Een bedruimte is volgens het Besluit bouwwerken leefomgeving een verblijfsruimte voor een of meer bedden voor slapen of voor het verblijf van bedgebonden patiënten in die ruimte. Beschikt een gezondheidszorgfunctie over een dergelijk bedgebied, dan is sprake van een geluidgevoelig gebouw. Dat maakt dat een verpleeghuis of verzorgingshuis, anders dan allerlei andere vormen van maatschappelijke dienstverlening, niet overal kan worden toegestaan waar maatschappelijke dienstverlening in zijn algemeenheid is toegestaan. Overigens spelen bij die beoordeling meer aspecten. Met dit artikel wordt binnen locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: maatschappelijke dienstverlening' gestuurd op waar de genoemde vormen van onderwijs gevestigd mag worden.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'geen geluidgevoelige ruimten' zijn geen geluidgevoelige ruimten toegestaan. Op grond van artikel 3.21, tweede lid, van het Besluit kwaliteit leefomgeving is een gedeelte van een gebouw waar op grond van het omgevingsplan geen geluidgevoelige ruimten zijn toegelaten, geen geluidgevoelig gebouw. Artikel 3.22 van het Besluit kwaliteit leefomgeving bepaalt wat geluidgevoelige ruimten zijn.

Artikel 3.32 Overige instellingen met een gezondheidszorgfunctie

Artikel 3.32 bevat specifieke regels over overige instellingen met een gezondheidszorgfunctie. In bijlage I is bepaald dat hieronder worden verstaan instellingen met een gezondheidszorgfunctie, bedoeld in artikel 3.21 van het Besluit kwaliteit leefomgeving, voor zover die niet vallen onder artikel 3.30 en artikel 3.31 van dit omgevingsplan.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat overige instellingen met een gezondheidszorgfunctie, voor zover die een bedgebied hebben, uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'overige instellingen met gezondheidszorgfunctie met bedgebied of bijeenkomstfunctie toegestaan'. Is sprake van een instelling

met een gezondheidszorgfunctie zonder een bedgebied, dan geldt deze beperking niet. Reden voor deze beperkende regel is onder meer dat instellingen met een gezondheidszorgfunctie met bedgebied en nevengebruiksfuncties daarvan, in artikel 3.21 van het Besluit kwaliteit leefomgeving zijn aangewezen als geluidgevoelig gebouw. In het kader van dat is een gezondheidszorgfunctie een gebruiksfunctie voor medisch onderzoek, verpleging, verzorging of behandeling. Om niet alle gezondheidszorgfuncties – zoals praktijken van huisartsen of voor fysiotherapie – geluidgevoelig te maken, is er in het Besluit kwaliteit leefomgeving voor gekozen om alleen gezondheidszorgfuncties met bedgebied aan te wijzen. Bedgebieden zijn een bijzondere categorie verblijfsgebieden. In een bedgebied ligt ten minste één bedruimte, maar er kunnen daarnaast ook andere (verblijfs)ruimten liggen. Een bedruimte is volgens het Besluit bouwwerken leefomgeving een verblijfsruimte voor een of meer bedden voor slapen of voor het verblijf van bedgebonden patiënten in die ruimte. Beschikt een gezondheidszorgfunctie over een dergelijk bedgebied, dan is sprake van een geluidgevoelig gebouw. Dat maakt dat een gezondheidszorgfunctie met bedgebied, anders dan allerlei andere vormen van maatschappelijke dienstverlening, niet overal kan worden toegestaan waar maatschappelijke dienstverlening in zijn algemeenheid is toegestaan. Overigens spelen bij die beoordeling meer aspecten. Met dit artikel wordt binnen locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: maatschappelijke dienstverlening' gestuurd op waar de genoemde vormen van onderwijs gevestigd mag worden.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'geen geluidgevoelige ruimten' zijn geen geluidgevoelige ruimten toegestaan. Op grond van artikel 3.21, tweede lid, van het Besluit kwaliteit leefomgeving is een gedeelte van een gebouw waar op grond van het omgevingsplan geen geluidgevoelige ruimten zijn toegelaten, geen geluidgevoelig gebouw. Artikel 3.22 van het Besluit kwaliteit leefomgeving bepaalt wat geluidgevoelige ruimten zijn.

Artikel 3.33 Kinderboerderijen

Artikel 3.33 bepaalt dat binnen locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: maatschappelijke dienstverlening' kinderboerderijen alleen ter plaatse van de aanduiding ' kinderboerderij' zijn toegestaan. Kinderboerderijen kunnen vanwege de te houden dieren leiden tot overlast voor omwonenden. Dat maakt dat een kinderboerderij niet overal is toe te staan waar maatschappelijke dienstverlening in zijn algemeenheid is toegestaan. Het wordt voldoende duidelijk geacht wat wordt verstaan onder een kinderboerderij. Er is daarom afgezien van een begripsomschrijving.

Artikel 3.34 Begraafplaatsen

Artikel 3.34 bepaalt waar binnen locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: maatschappelijke dienstverlening' begraafplaatsen zijn toegestaan. Een begraafplaats is vanwege het bijzondere karakter ervan een vorm van maatschappelijke dienstverlening die niet overal kan worden toegestaan waar maatschappelijke dienstverlening in zijn algemeenheid toelaatbaar is. Met dit artikel wordt binnen locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: maatschappelijke dienstverlening' gestuurd op waar een begraafplaats gevestigd mag worden.

Artikel 3.35 Crematoria

Artikel 3.35 bepaalt waar binnen locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: maatschappelijke dienstverlening' crematoria zijn toegestaan. Een crematorium is vanwege het bijzondere karakter ervan een vorm van maatschappelijke dienstverlening die niet overal kan worden toegestaan waar maatschappelijke dienstverlening in zijn algemeenheid toelaatbaar is. Met dit artikel wordt binnen locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: maatschappelijke dienstverlening' gestuurd op waar een crematorium gevestigd mag worden.

Subparagraaf 3.2.2.3 Locaties waar uitsluitend specifieke vormen van maatschappelijke dienstverlening zijn toegestaan

Artikel 3.36 Beperking ter plaatse van de aanduiding 'uitsluitend school(werk)tuin'

Artikel 3.36 bevat een locatiespecifieke beperking voor maatschappelijke dienstverlening. Ter plaatse van de aanduiding 'uitsluitend school(werk)tuin' is maatschappelijke dienstverlening uitsluitend in de vorm van een school(werk)tuin toegestaan. In bijlage I is bepaald dat onder een school(werk)tuin wordt verstaan het gebruik van tuinen, kassen en kwekerijen ten behoeve van educatie. Andere vormen van maatschappelijke dienstverlening zijn op de bedoelde locatie niet toegestaan. Ter plaatse van de aanduiding 'uitsluitend school(werk)tuin' is maatschappelijke dienstverlening uitsluitend in de vorm van een school(werk)tuin toegestaan.

Artikel 3.37 Beperking ter plaatse van de aanduiding 'uitsluitend kinderboerderij'

Artikel 3.37 bevat een locatiespecifieke beperking voor maatschappelijke dienstverlening. Ter plaatse van de aanduiding 'uitsluitend kinderboerderij' is maatschappelijke dienstverlening uitsluitend in de vorm van een kinderboerderij toegestaan. Het wordt voldoende duidelijk geacht wat wordt verstaan onder een kinderboerderij. Er is daarom afgezien van een begripsomschrijving. Andere vormen van maatschappelijke dienstverlening zijn op de bedoelde locatie niet toegestaan.

Paragraaf 3.2.3 Zakelijke en administratieve dienstverlening (kantoor)

Artikel 3.38 Toepassingsbereik

In afdeling 3.2 worden gebruiksdoelen aan locaties gegeven, wordt bepaald welk gebruik daar is toegestaan, en worden regels over het gebruik gegeven. Paragraaf 3.2.3 bevat regels over zakelijke en administratieve dienstverlening. Artikel 3.38 bepaalt het toepassingsbereik van de regels in dit onderdeel.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat de paragraaf van toepassing is op a) het gebruiksdoel van locaties met de aanduiding 'gebruiksdoel: zakelijke en administratieve dienstverlening', en b) op het gebruik van gronden en bouwwerken ten behoeve van zakelijke en administratieve dienstverlening. De inhoudelijke regels over gebruiksdoel en gebruik volgen in de overige bepalingen.

Tweede lid:
In het tweede lid is bepaald dat de paragraaf geldt ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: zakelijke en administratieve dienstverlening'. Hiermee is het geografisch werkingsgebied van de regels bepaald. Het gaat om het maximale werkingsgebied. Voor een aantal regels in deze paragraaf geldt dat het werkingsgebied nader ingeperkt is.

Artikel 3.39 Gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: zakelijke en administratieve dienstverlening', toegestaan gebruik

Artikel 3.39 bevat regels over het gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: zakelijke en administratieve dienstverlening', en over het daar toegestaan gebruik. In bijlage I is bepaald wat in dit omgevingsplan onder zakelijke en administratieve dienstverlening wordt verstaan. Het gaat om een onderneming of instelling die is gericht op dienstverlening op bestuurlijk, financieel, zakelijk, juridisch of administratief gebied, al dan niet met een daaraan ondergeschikt zijnde baliefunctie. Dienstverlening op bestuurlijk, financieel, zakelijk, juridisch of administratief gebied moet ruim worden geïnterpreteerd, in die zin dat het ook gaat om dienstverlening naar de samenleving toe. Dat wil zeggen dat ook overheidsinstellingen zoals rechtbanken, stads(deel)kantoren, politiebureaus, en dergelijke onder de reikwijdte van deze afdeling vallen. In al deze gevallen wordt in hoofdzaak ‘kantoorwerk’ verricht.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: zakelijke en administratieve dienstverlening' als gebruiksdoel zakelijke en administratieve dienstverlening hebben.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt vervolgens dat de gronden ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: zakelijke en administratieve dienstverlening' gebruikt mogen worden ten behoeve van zakelijke en administratieve dienstverlening. Daarbij moeten uiteraard de overige regels die op het gebruiksdoel en het gebruik betrekking hebben, in acht worden genomen.

Derde lid:
Van zakelijke en administratieve dienstverlening moet worden onderscheiden consumentgerichte dienstverlening, zoals dat wordt gereguleerd in paragraaf 3.2.4. Het onderscheid zit hem met name in het feit dat consumentgerichte dienstverlening in hoofdzaak betrekking heeft op rechtstreeks contact met consumenten, terwijl dit rechtstreeks contact binnen zakelijke en administratieve dienstverlening incidenteel is. Het derde lid maakt expliciet dat dit gebruik niet in overeenstemming is met het in het eerste lid bedoelde gebruiksdoel. Consumentgerichte dienstverlening op een locatie waar zakelijke en administratieve dienstverlening is daardoor alleen toegestaan wanneer met toepassing van paragraaf 3.2.4 aan de locatie ook de functie 'consumentgerichte dienstverlening' is gegeven.

Artikel 3.40 Omvang en situering van zakelijke en administratieve dienstverlening

Artikel 3.40 bevat regels over de omvang en situering van zakelijke en administratieve dienstverlening. Met dit artikel kunnen locatiegericht beperkingen zijn gesteld. Deze regels zijn alleen van toepassing voor zover de betreffende aanduiding op een locatie van toepassing is. Is geen aanduiding opgenomen, dan gelden de betreffende beperkingen niet.

Eerste lid:
Het eerste lid bevat een beperking voor het maximum bruto-vloeroppervlak zakelijke en administratieve dienstverlening dat is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'maximum bruto-vloeroppervlakte zakelijke en administratieve dienstverlening'. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum oppervlak. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'bouwlaag waarin zakelijke en administratieve dienstverlening is toegestaan' zakelijke en administratieve dienstverlening uitsluitend is toegestaan in de daar bepaalde bouwlaag of bouwlagen. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaald in welke bouwlaag of bouwlagen zakelijke en administratieve dienstverlening is toegestaan.

Artikel 3.41 Beperkingen met betrekking tot baliefuncties

Op grond van artikel 3.41 kunnen beperkingen gelden voor baliefuncties. Bepaalde vormen van zakelijke en administratieve dienstverlening zullen een baliefunctie nodig hebben. Bij zakelijke en administratieve dienstverlening moet het wel gaan om een ondergeschikte baliefunctie. Daarbij kan worden gedacht aan overheidsinstellingen waarbij hoofdzakelijk administratieve taken aan het bureau plaatsvinden, maar die een publieksloket hebben, aan rechtbanken, maar ook aan bankfilialen met een baliefunctie. In bepaalde gevallen is het echter noodzakelijk daaraan beperkingen te stellen, of ze zelfs geheel uit te sluiten. Op grond van het eerste lid kunnen baliefuncties op een specifiek aangeduide locatie geheel uitgesloten zijn. Op basis van het tweede lid kunnen baliefuncties zijn toegestaan, maar uitsluitend in de eerste bouwlaag (op de begane grond). Deze regels zijn alleen van toepassing voor zover de betreffende aanduiding op een locatie van toepassing is. Is geen aanduiding opgenomen, dan gelden de betreffende beperkingen niet.

Artikel 3.42 Aanbieden aan derden van vergader- en congresfaciliteiten

Artikel 3.42 bevat regels over het aanbieden van faciliteiten aan derden voor het houden van vergaderingen en congressen.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat het aanbieden van vergader- en congresfaciliteiten aan derden is toegestaan voor zover dit ondergeschikt is aan het hoofdgebruik van zakelijke en administratieve dienstverlening. Wanneer geen sprake is van ondergeschiktheid, of wanneer de bedrijfsvoering zelfs uitsluitend is gericht op het aanbieden van faciliteiten aan derden voor het houden van vergaderingen en congressen, dan is paragraaf 3.2.24 van toepassing.

Tweede lid:
Op grond van het tweede lid kunnen wel beperkingen gelden. Die beperkingen gelden uitsluitend ter plaatse van de aangegeven locatie. De beperkingen hebben nadrukkelijk betrekking op het aanbieden aan derden van vergader- en congresfaciliteiten. Voor zover beperkingen zijn gesteld, gelden die niet voor de eigen vergader- en congresruimten voor eigen gebruik.

Paragraaf 3.2.4 Detailhandel en consumentgerichte dienstverlening

Subparagraaf 3.2.4.1 Algemene regels over detailhandel en consumentgerichte dienstverlening

Artikel 3.43 Toepassingsbereik

In afdeling 3.2 worden gebruiksdoelen aan locaties gegeven, wordt bepaald welk gebruik daar is toegestaan, en worden regels over het gebruik gegeven. Paragraaf 3.2.4 bevat regels over detailhandel en consumentgerichte dienstverlening. Artikel 3.43 bepaalt het toepassingsbereik van de regels in dit onderdeel.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat de paragraaf van toepassing is op a) het gebruiksdoel van locaties met de aanduiding 'gebruiksdoel: detailhandel en consumentgerichte dienstverlening' en b) op het gebruik van gronden en bouwwerken ten behoeve van detailhandel en consumentgerichte dienstverlening. De inhoudelijke regels over gebruiksdoel en gebruik volgen in de overige bepalingen.

In bijlage I is bepaald wat in dit omgevingsplan onder detailhandel wordt verstaan. Het gaat om het bedrijfsmatig ter plekke te koop aanbieden, waaronder begrepen de uitstalling ten verkoop, het verkopen, het verhuren of het leveren van goederen aan in hoofdzaak consumenten. Onder de omschrijving van detailhandel vallen ook een eetwinkel, zijnde een vorm van detailhandel die zich richt op de verkoop van niet ter plaatse bereide etenswaren en/of drankjes, voor in hoofdzaak directe consumptie, en een traiteur, zijnde een vorm van detailhandel die zich richt op de verkoop van ter plaatse bereide etenswaren en/of drankjes voor niet-directe consumptie. Dat is niet het geval bij een onderneming die in hoofdzaak is gericht op het ter plekke te koop aanbieden van ter plaatse bereide, voor directe consumptie bedoelde fastfoodproducten. In de begripsomschrijving is bepaald dat dit niet valt onder detailhandel. Bij die activiteit is sprake van horeca. In artikel 3.46 wordt hierop wel een uitzondering gemaakt, maar dan moet het wel gaan om een ondergeschikte omvang.

In bijlage I is verder bepaald wat in dit omgevingsplan onder consumentgerichte dienstverlening wordt verstaan. Het gaat om het bedrijfsmatig verlenen van diensten met rechtstreeks contact aan consumenten, zoals bankfilialen met hoofdzakelijk een baliefunctie, reisbureaus, kappers, nagelstudio's en naar de aard daarmee te vergelijken vormen van dienstverlening. Onder consumentgerichte dienstverlening kunnen dus ook vormen van bijvoorbeeld juridische of financiële dienstverlening worden, waarbij het onderscheid ten opzichte van zakelijke en administratieve dienstverlening met name zit in de mate van rechtstreeks contact met de consument. Het betreft een nietlimitatieve opsomming, waarbij

ruimte bestaat voor interpretatie. Voor specifieke gevallen die niet worden genoemd, moet aan de hand van de aard van het geval worden beoordeeld of deze vergelijkbaar is met de wel genoemde gevallen, en dus is toegestaan. Daarbij moet met name worden gekeken naar de gevolgen op de fysieke leefomgeving en de gevoeligheid voor effecten vanuit de fysieke leefomgeving. Mochten zich gevallen voordoen waarover twijfel blijft bestaan, of waarover zich maatschappelijke discussie voordoet, dan kan worden overwogen de hier opgenomen opsomming aan te vullen.

Tweede lid:
In het tweede lid is bepaald dat de paragraaf geldt ter plaatse van de de aanduiding 'gebruiksdoel: detailhandel en consumentgerichte dienstverlening'. Hiermee is het geografisch werkingsgebied van de regels bepaald. Het gaat om het maximale werkingsgebied. Voor een groot aantal van de regels in deze paragraaf geldt dat het werkingsgebied nader ingeperkt is.

Artikel 3.44 Gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: detailhandel en consumentgerichte dienstverlening', toegestaan gebruik

Artikel 3.44 bevat regels over het gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: detailhandel en consumentgerichte dienstverlening', en over het daar toegestaan gebruik.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat de locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: detailhandel en consumentgerichte dienstverlening' als gebruiksdoel detailhandel en consumentgerichte dienstverlening hebben.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt vervolgens dat de gronden ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: detailhandel en consumentgerichte dienstverlening' gebruikt mogen worden ten behoeve van detailhandel en consumentgerichte dienstverlening. Daarbij moeten uiteraard de overige regels die op het gebruiksdoel en het gebruik betrekking hebben, in acht worden genomen.

Artikel 3.45 Omvang en situering van detailhandel en consumentgerichte dienstverlening

Artikel 3.45 bevat regels over de omvang en situering van detailhandel en consumentgerichte dienstverlening. Met dit artikel kunnen locatiegericht beperkingen zijn gesteld. Deze regels zijn alleen van toepassing voor zover de betreffende aanduiding op een locatie van toepassing is. Is geen aanduiding opgenomen, dan gelden de betreffende beperkingen niet.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'maximum bruto-vloeroppervlakte detailhandel en consumentgerichte dienstverlening' geldt dat de maximum bruto-vloeroppervlakte die ten behoeve van detailhandel en consumentgerichte dienstverlening mag worden gebruikt de ter plaatse van die aanduiding bepaalde waarde waarde is. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum oppervlak. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'bouwlaag waarin detailhandel en consumentgerichte dienstverlening is toegestaan' geldt dat detailhandel en consumentgerichte dienstverlening uitsluitend is toegestaan in de daar bepaalde bouwlaag of bouwlagen. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaald in welke bouwlaag of bouwlagen detailhandel en consumentgerichte dienstverlening is toegestaan.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'maximum bruto-vloeroppervlakte detailhandel' geldt dat de maximum brutovloeroppervlakte die ten behoeve van detailhandel mag

worden gebruikt de ter plaatse van die aanduiding bepaalde waarde waarde is. Deze beperking geldt uitsluitend detailhandel. De aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum oppervlak. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak.

Vierde lid:
Het vierde lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'bouwlaag waarin detailhandel is toegestaan' geldt dat detailhandel uitsluitend is toegestaan in de daar bepaalde bouwlaag of bouwlagen. Deze beperking geldt uitsluitend detailhandel. De aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaald in welke bouwlaag of bouwlagen detailhandel is toegestaan.

Vijfde lid:
Het vijfde lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'maximum bruto-vloeroppervlakte consumentgerichte dienstverlening' geldt dat de maximum bruto-vloeroppervlakte die ten behoeve van consumentgerichte dienstverlening mag worden gebruikt de ter plaatse van de aanduiding bepaalde waarde is. Deze beperking geldt uitsluitend consumentgerichte dienstverlening. De aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum oppervlak. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak.

Zesde lid:
Het zesde lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'bouwlaag waarin consumentgerichte dienstverlening is toegestaan' geldt dat consumentgerichte dienstverlening uitsluitend is toegestaan in de daar bepaalde bouwlaag of bouwlagen. Deze beperking geldt uitsluitend consumentgerichte dienstverlening. De aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaald in welke bouwlaag of bouwlagen consumentgerichte dienstverlening is toegestaan.

Artikel 3.46 Ondergeschikte verkoop van ter plaatse bereide etenswaren [gereserveerd]

Artikel 3.47 Het verstrekken van etenswaren en dranken [gereserveerd]

Artikel 3.48 Locaties waar detailhandel niet is toegestaan of waar uitsluitend een afhaaldepot van goederen is toegestaan

Artikel 3.48 wijst locaties aan binnen de functie 'detailhandel en consumentgerichte dienstverlening' waar detailhandel niet is toegestaan, of waar uitsluitend een afhaaldepot van goederen is toegestaan.

Eerste lid:
Detailhandel en consumentgerichte dienstverlening zijn weliswaar vormen van gebruik die vaak naast elkaar binnen winkelgebieden aanwezig zijn, maar waar detailhandel in beginsel uitsluitend binnen winkelgebieden is toegestaan, kan daarbuiten wel consumentgerichte dienstverlening gewenst zijn. Dit artikel voorziet erin dat op de locaties waaraan de aanduiding 'detailhandel niet toegestaan' is gegeven, wel consumentgerichte dienstverlening mag plaatsvinden, maar geen detailhandel.

Tweede lid:
Binnen de omschrijving van detailhandel kan het leveren van goederen als zelfstandige activiteit worden gezien als detailhandel. Binnen bepaalde detailhandelconcepten is voorzien in een apart afhaaldepot. De elders of elektronisch gekochte goederen kunnen dan in dat afhaaldepot worden opgehaald. Wanneer op een dergelijke locatie detailhandel wordt toegestaan zonder enige restrictie, zou dat afhaaldepot kunnen worden omgezet naar een volwaardige detailhandelslocatie. Dat is niet altijd gewenst. In dat geval kan aan de locatie de aanduiding 'uitsluitend afhaaldepot goederen' zijn gegeven. Het tweede lid voorziet erin dat ter plaatse van die aanduiding uitsluitend het leveren aan de consument van elders of elektronisch aangekochte goederen toegestaan. Hiermee is het omzetten naar volwaardig detailhandel of consumentgerichte dienstverlening op die locatie uitgesloten.

Subparagraaf 3.2.4.2 Vormen van detailhandel en consumentgerichte dienstverlening die uitsluitend zijn toegestaan op aangewezen locaties

Artikel 3.49 Beperkende regel over waar loketverkoop is toegestaan

In subparagraaf 3.2.4.2 zijn beperkende regels opgenomen over vormen van detailhandel die om uiteenlopende redenen slechts bij uitzondering en alleen op aangewezen locaties zijn toegestaan. Artikel 3.49 bepaalt dat dit geldt voor loketverkoop. Loketverkoop is uitsluitend toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'loketverkoop toegestaan'. In bijlage I is bepaald dat onder loketverkoop wordt verstaan het verkopen van goederen of eetwaren vanuit de gevel van een gebouw gelegen aan de openbare weg. Dit sluit aan op de definities die hiervoor in bestemmingsplannen werden gehanteerd.

Artikel 3.50 Beperkende regel over waar sekswinkels zijn toegestaan

In subparagraaf 3.2.4.2 zijn beperkende regels opgenomen over vormen van detailhandel die om uiteenlopende redenen slechts bij uitzondering en alleen op aangewezen locaties zijn toegestaan. Artikel 3.50 bepaalt dat dit geldt voor sekswinkels. Die zijn uitsluitend toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'sekswinkel toegestaan'. In bijlage I is bepaald dat onder een sekswinkel wordt verstaan een voor publiek toegankelijke besloten ruimte waar uitsluitend of hoofdzakelijk zaken van erotisch-pornografische aard aan particulieren worden verkocht of verhuurd. Hiermee wordt aangesloten op de omschrijving zoals die in de Algemene Plaatselijke Verordening is opgenomen.

Artikel 3.51 Gereserveerd

Artikel 3.52 Beperkende regel over waar een verkooppunt motorbrandstoffen is toegestaan

In subparagraaf 3.2.4.2 zijn beperkende regels opgenomen over vormen van detailhandel die om uiteenlopende redenen slechts bij uitzondering en alleen op aangewezen locaties zijn toegestaan. Artikel 3.52, eerste lid, bepaalt dat dit geldt voor de verkoop van motorbrandstoffen. De verkoop daarvan is uitsluitend toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'verkooppunt motorbrandstoffen toegestaan'. Het tweede lid vult hierop aan dat ter plaatse van de aanduiding 'verkooppunt motorbrandstoffen toegestaan' de verkoop van LPG uitsluitend toegestaan is ter plaatse van de aanduiding 'verkoop LPG toegestaan'.

Artikel 3.52a Beperkende regel over waar smartshops, headshops, seedshops, growshops en naar de aard daarmee vergelijkebare vormen van detailhandel en / of consumentgerichte dienstverlening zijn toegestaan

Artikel 3.52a bepaalt, in navolging van wat voorheen in bestemmingsplan gebruikelijk was, dat een smartshop, headshop, seedshop, growshop en naar de aard daarmee vergelijkebare vormen van detailhandel en / of consumentgerichte dienstverlening zijn niet toegestaan, met uitzondering van de onder a tot en met d genoemde gevallen.

Artikel 3.52b Beperkende regel over waar geldwisselkantoren zijn toegestaan

Artikel 3.53a bepaalt, in navolging van wat voorheen in bestemmingsplan gebruikelijk was, dat een geldwisselkantoor uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding ‘geldwisselkantoor’.

Artikel 3.52c Beperkende regel over waar telefoneerinrichtingen en belhuizen zijn toegestaan

Artikel 3.53a bepaalt, in navolging van wat voorheen in bestemmingsplan gebruikelijk was, dat een telefoneerinrichting of belhuis uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding ‘telefoneerinrichting’.

Artikel 3.52d Beperkende regel over waar internetcafés zijn toegestaan

Artikel 3.53a bepaalt, in navolging van wat voorheen in bestemmingsplan gebruikelijk was, dat een internetcafé uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding ‘internetcafé’.

Subparagraaf 3.2.4.3 Regels over supermarkten

Artikel 3.53 Beperkende regels over waar supermarkten en mini-supermarkten zijn toegestaan

In subparagraaf 3.2.4.3 zijn regels opgenomen die specifiek betrekking hebben op supermarkten. Artikel 3.53 bevat regels over waar supermarkten zijn toegestaan, en over locaties waar uitsluitend supermarkten zijn toegestaan.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat supermarkten uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'supermarkt toegestaan'. Dat betekent dat waar detailhandel is toegestaan, een supermarkt in beginsel niet is toegestaan, tenzij dit expliciet middels een aanduiding een van beide aanduidingen is mogelijk gemaakt.

In bijlage I is bepaald dat onder een supermarkt wordt verstaan een zelfbedieningswinkel waar hoofdzakelijk voedingsmiddelen, waaronder verse groente, brood en vlees (= dagelijkse goederen), persoonlijke verzorging en soms enige niet-dagelijkse (bijvoorbeeld huishoudelijke) artikelen worden verkocht en waarbij het winkelvloeroppervlak meer dan 300 m² bedraagt. Met het minimum van 300 m² winkelvloeroppervlak wordt een onderscheid gemaakt ten opzichte van mini-supermarkten. Met het begrip winkelvloeroppervlak is aangesloten op de gemeentelijk detailhandelsbeleid. Het begrip wordt uitsluitend gebruikt om een supermarkt te definiëren. Gebruikmaking van het bruto-vloeroppervlak zou als nadeel hebben dat daaronder ook magazijnruimten worden verstaan. Blijkens het detailhandelsbeleid is bepalend het winkelvloeroppervlak. Voor zover artikel 3.45 beperkingen stelt aan de omvang van detailhandel, en beperkingen ook van toepassing zijn op supermarkten, dan is heeft dat maximum wel betrekking op de bruto-vloeroppervlakte.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat mini-supermarkten uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'minisupermarkt toegestaan'. In het Detailhandelsbeleid 2018-2022 Sterke winkelgebieden in een groeiende stad is aangegeven dat een mini-supermarkt een supermarkt is van circa 300 m² winkelvloeroppervlak. Analoog daaraan is in bijlage I bepaald dat onder een mini-supermarkt wordt verstaan een zelfbedieningswinkel waar hoofdzakelijk voedingsmiddelen, waaronder verse groente, brood en vlees (= dagelijkse goederen), persoonlijke verzorging en soms enige niet-dagelijkse (bijvoorbeeld huishoudelijke) artikelen worden verkocht, met een maximum winkelvloeroppervlak van 300 m². Met het maximum van 300 m² winkelvloeroppervlak onderscheid de mini-supermarkt zich van de 'gewone' supermarkt.

Het onderscheid tussen een supermarkt en een mini-supermarkt wordt bepaald door normatief element, namelijk de omvang winkelvloeroppervlak. Tot en met 300 m is sprake van een mini-supermarkt, daarboven is sprake van een supermarkt. In het verleden werd niet in alle stadsdelen hetzelfde onderscheid gevoerd. Zo is in bestemmingsplannen in de binnenstad bepaald dat sprake is van een mini-supermarkt wanneer het bruto bedrijfsvloeroppervlak niet meer dan 400 m² bedraagt. Voor zover in concrete gevallen sprake is van een winkelvloeroppervlak dat groter is dan 300 m², dan kan bij het vervangen van het bestemmingsplan gekozen worden voor de aanduiding 'supermarkt toegestaan', in combinatie met een beperking van het maximum bruto-vloeroppervlakte voor een supermarkt tot 400 m². Artikel 3.55, eerste lid, biedt die mogelijkheid. Voor zover in dat geval ook een kleiner winkelvloeroppervlak aanvaardbaar is, dan kan aan de locatie ook nog de aanduiding 'mini-supermarkt toegestaan' worden gegeven. Voor zover in concrete gevallen sprake is van een winkelvloeroppervlak dat 300 m of kleiner is, dan kan aan de locatie de aanduiding 'minisupermarkt toegestaan' worden gegeven, in combinatie met een beperking van het maximum bruto-vloeroppervlakte voor een minisupermarkt tot 400 m². Artikel 3.56, eerste lid, biedt die mogelijkheid.

Artikel 3.54 Locaties waar uitsluitend een supermarkt is toegestaan

Artikel 3.54 bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'uitsluitend supermarkt toegestaan' detailhandel alleen in de vorm van een supermarkt is toegestaan. Daarbij is expliciet bepaald dat consumentgerichte dienstverlening als zelfstandige activiteit niet is toegestaan.

Artikel 3.55 Omvang en situering van supermarkten

Artikel 3.55 bevat regels over de omvang en situering van specifiek supermarkten. Met dit artikel kunnen locatiegericht beperkingen zijn gesteld. Deze regels zijn alleen van toepassing voor zover de betreffende aanduiding op een locatie van toepassing is. Deze beperkingen zijn aanvullend op eventuele beperkingen over omvang en situering van detailhandel in zijn algemeenheid. Is geen aanduiding opgenomen, dan gelden de betreffende beperkingen niet.

Eerste lid:
Het eerste lid bevat een beperking voor het maximum bruto-vloeroppervlak supermarkt dat is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'maximum bruto-vloeroppervlakte supermarkt'. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum oppervlak. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'bouwlaag waarin een supermarkt is toegestaan' een supermarkt uitsluitend is toegestaan in de daar bepaalde bouwlaag of bouwlagen. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaald in welke bouwlaag of bouwlagen een supermarkt is toegestaan.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'aantal supermarkten' het maximum aantal supermarkten de daar bepaalde waarde is. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum aantal. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak.

Artikel 3.56 Omvang en situering van mini-supermarkten

Artikel 3.55 bevat regels over de omvang en situering van specifiek mini-supermarkten. Met dit artikel kunnen locatiegericht beperkingen zijn gesteld. Deze regels zijn alleen van toepassing voor zover de betreffende aanduiding op een locatie van toepassing is. Deze beperkingen zijn aanvullend op eventuele beperkingen over omvang en situering van detailhandel in zijn algemeenheid. Is geen aanduiding opgenomen, dan gelden de betreffende beperkingen niet.

Eerste lid:
Het eerste lid bevat een beperking voor het maximum bruto-vloeroppervlak mini-supermarkt dat is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'maximum bruto-vloeroppervlakte mini-supermarkt'. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum oppervlak. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'bouwlaag waarin een mini-supermarkt is toegestaan' een mini-supermarkt uitsluitend is toegestaan in de daar bepaalde bouwlaag of bouwlagen. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaald in welke bouwlaag of bouwlagen een mini-supermarkt is toegestaan.

Subparagraaf 3.2.4.4 Locaties waar uitsluitend specifieke vormen van detailhandel zijn toegestaan

Artikel 3.57 Locaties bedoeld voor grootschalige detailhandelsvestigingen en perifere detailhandel

Subparagraaf 3.2.4.4 bevat regels over locaties waar specifiek aangegeven vormen van detailhandel zijn toegestaan, met uitsluiting van andere vormen van detailhandel. Nadrukkelijk wordt opgemerkt dat dit niet betekent dat deze vormen van detailhandel elders niet zijn toegestaan. Vanwege de fysieke beperkingen kunnen deze vormen van detailhandel op reguliere detailhandelslocaties praktisch gezien niet plaatsvinden. Het is om die reden dat ze op andere locaties dan reguliere detailhandelslocaties kunnen worden toegestaan, waarbij reguliere detailhandel wordt uitgesloten.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'uitsluitend grootschalige detailhandel' detailhandel alleen in de vorm van grootschalige detailhandel is toegestaan. In bijlage I is bepaald dat onder een grootschalige detailhandelsvestiging wordt verstaan een winkel met een winkelvloeroppervlak van minimaal 1.500 m2 per bedrijfsvestiging in één branche. Met deze omschrijving wordt aangesloten op het Detailhandelsbeleid 2018-2022 Sterke winkelgebieden in een groeiende stad. In de tweede volzin is bepaald dat shop-in-shop en verkoop van dagelijkse artikelen binnen een grootschalige detailhandelsvestiging niet zijn toegestaan. Hiermee wordt aangesloten op het Detailhandelsbeleid 2018-2022 Sterke winkelgebieden in een groeiende stad.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'uitsluitend perifere detailhandel' detailhandel alleen in de vorm van perifere detailhandel is toegestaan. In bijlage I is bepaald dat onder perifere detailhandel wordt verstaan een winkel die vooral volumineuze artikelen (goederen) verkoopt, uitsluitend voor zover het betreft detailhandel in auto's, boten, caravans en tenten, op het gebied van woninginrichting, waaronder de verkoop van keukens, badkamers en meubelen, en detailhandel in de vorm van doe-het-zelf bouwmarkten en tuincentra. Vanwege de volumineuze aard van de goederen zijn deze niet goed inpasbaar is in de reguliere winkelcentra. Het is daarom dat dergelijke vormen worden toegestaan op perifere locaties. Andere vormen van detailhandel zijn hier niet toegestaan. Het zevende lid bepaalt dat ook consumentgerichte dienstverlening als zelfstandige activiteit niet is toegestaan.

Derde tot en met zesde lid:
Niet overal waar perifere detailhandel is toegestaan, kunnen alle vormen van perifere detailhandel worden toegestaan. Om diverse redenen kan een bepaalde mate van branchering noodzakelijk zijn. In het tweede tot en met vijfde lid worden waar nodig die beperkingen aangebracht. Hiermee wordt aangesloten op het Detailhandelsbeleid 2018-2022 Sterke winkelgebieden in een groeiende stad. Daarbij wordt opgemerkt dat de verkoop van auto's, boten, caravans en tenten (ABC-goederen) en tuincentra in dat beleid niet worden genoemd. Vanwege de aard en omvang ervan, een gegeven het feit dat ook die vormen van detailhandel op grond van geldende juridische regelingen veelal zijn gevestigd op zogenoemde PDV-locaties, zijn deze vormen van detailhandel in dit artikel ondergebracht. Het derde lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'uitsluitend ABC-goederen' uitsluitend de verkoop van auto's, boten, caravans en tenten is toegestaan. Het vierde lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'uitsluitend woninginrichting' uitsluitend de verkoop van artikelen op het gebied van woninginrichting, waaronder keukens, badkamers en meubelen, is toegestaan. Het vijfde lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'uitsluitend bouwmarkt' uitsluitend doe-het-zelf bouwmarkten zijn toegestaan. Het zesde lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'uitsluitend tuincentrum' uitsluitend tuincentra zijn toegestaan. Deze beperkingen zijn alleen van toepassing voor zover de betreffende aanduiding op een locatie van toepassing is.

Zevende lid:
Het zevende lid bepaalt voor alle in het eerste tot en met zesde lid genoemde locaties dat consumentgerichte dienstverlening als zelfstandige activiteit niet is toegestaan.

Achtste lid:
Het achtste lid bepaalt dat als aan een locatie meerdere van de in lid 1 tot en met lid 6 bedoelde aanduidingen zijn gegeven, dat dan op die locatie al de desbetreffende vormen van detailhandel zijn toegestaan, met uitsluiting van overige vormen van detailhandel. De regels in lid 1 tot en met 6 staan elk een specifieke vorm van detailhandel toe, met uitsluiting van andere vormen van detailhandel. Het kan echter voorkomen dat op één locatie meerdere van de in lid 1 tot en met lid 6 genoemde vormen van detailhandel zijn toegestaan. Bijvoorbeeld zowel een bouwmarkt als een tuincentrum. Elk van de leden sluit dan de vorm van perifere detailhandel die op grond van het andere lid is toegestaan, uit. Het achtste lid voorkomt dat, en maakt duidelijk dat in dat geval beide vormen van perifere detailhandel zijn toegestaan.

Paragraaf 3.2.5 Bedrijf (Industrie, ambacht, groothandel, opslag en transport

Subparagraaf 3.2.5.1 Algemene regels over bedrijven

Artikel 3.58 Toepassingsbereik

In afdeling 3.2 worden gebruiksdoelen aan locaties gegeven, wordt bepaald welk gebruik daar is toegestaan, en worden regels over het gebruik gegeven. Deze paragraaf bevat regels over bedrijven. Artikel 3.58 bepaalt het toepassingsbereik van de regels in dit onderdeel.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat de paragraaf van toepassing is op a) het gebruiksdoel van locaties met de aanduiding 'gebruiksdoel: bedrijf', en b) op het gebruik van gronden en bouwwerken ten behoeve van de uitoefening van een bedrijf. De inhoudelijke regels over gebruiksdoel en gebruik volgen in de overige bepalingen. Wat onder 'bedrijf wordt verstaan in deze paragraaf is omschreven in artikel 3.59.

Tweede lid:
In het tweede lid is bepaald dat de paragraaf geldt ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: bedrijf'. Hiermee is het geografisch werkingsgebied van de regels bepaald. Het gaat om het maximale werkingsgebied. Voor een aantal regels in deze paragraaf geldt dat het werkingsgebied nader ingeperkt is.

Derde lid:
In het derde lid is bepaald wat onder bedrijf in deze paragraaf moet verstaan worden. Het begrip bedrijf heeft in algemeen spraakgebruik een bredere betekenis dan in deze paragraaf. In het algemeen spraakgebruik (en dus ook in andere afdelingen of hoofdstukken in dit omgevingsplan) wordt onder bedrijf een onderneming of zaak verstaan. Deze afdeling gaat echter alleen over bedrijf in engere zin, namelijk een bedrijf gericht op het bedrijfsmatig produceren, bewerken, verwerken, herstellen, opslaan, distributie en groothandel van goederen. Omwille van de leesbaarheid van deze paragraaf wordt in dit artikel bepaald dat in deze paragraaf onder het begrip bedrijf uitsluitend een bedrijf gericht op het bedrijfsmatig produceren, bewerken, verwerken, herstellen, opslaan, verhuren van goederen en de distributie en groothandel van goederen moet verstaan worden.

Met deze afbakening van wat onder een bedrijf bedoeld in deze paragraaf (bedrijf in enge zin) wordt verstaan, wordt aangesloten bij de begripsbepaling die doorgaans in Amsterdamse bestemmingsplannen werd gebruikt. Omdat het begrip 'bedrijf' elders in dit omgevingsplan terugkomt met een ruimere betekenis, is ervan afgezien de begripsomschrijving in bijlage I op te nemen. De omschrijving in het derde lid geldt uitsluitend deze paragraaf.

Vierde lid:
In het vierde lid is is bepaald dat het verhuren van goederen in hoofdzaak aan consumenten niet onder het begrip van bedrijf valt. Die activiteit valt onder detailhandel.

Vijfde lid:
In IV is een Lijst met bedrijfsactiviteiten opgenomen. Deze lijst is een essentieel element in de regeling milieuhinder zoals opgenomen in subparagraaf 3.2.5.2. Door het gebruik van deze begripsbepaling wordt voorkomen dat in iedere regel waarin de Lijst van bedrijfsactiviteiten wordt benoemd de vindplaats ervan (bijlage IV) vermeld hoeft te worden. Dat komt de leesbaarheid van de betreffende regels ten goede. De toepassing van de Lijst van bedrijfsactiviteit is nader toegelicht bij artikel 3.60.

Artikel 3.59 Gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: bedrijf', toegestaan gebruik

Artikel 3.59 bevat regels over het gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: bedrijf', en over het daar toegestaan gebruik.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat de locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: bedrijf' als gebruiksdoel de uitoefening van een bedrijf hebben.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt vervolgens dat de gronden ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: bedrijf' gebruikt mogen worden ten behoeve van de uitoefening van een bedrijf. Daarbij moeten uiteraard de overige regels die op het gebruiksdoel en het gebruik betrekking hebben, in acht worden genomen.

Artikel 3.60 Regels over omvang en situering bedrijf

Dit artikel bevat regels over de omvang en situering van een bedrijf. Met het eerste lid kunnen locatiegericht beperkingen worden gesteld aan de omvang van het totale bedrijvenprogramma in een groter gebied of per perceel. Er kunnen ook beperkingen gesteld worden aan de situering van een bedrijf in een gebouw, namelijk op de begane grond (twee lid). Deze regels zijn alleen van toepassing voor zover de betreffende aanduiding op een locatie van toepassing is. Is geen aanduiding opgenomen, dan gelden de betreffende beperkingen niet. Uiteraard kan het bedrijf dan nog in omvang zijn beperkt vanwege de maxima die gelden voor de bebouwing (maximum bouwhoogte, bebouwingspercentage of bouwvlak).

Subparagraaf 3.2.5.2 Vergunningplicht voor een omgevingsplanactiviteit bedrijf in verband met milieuhinder

Artikel 3.61 Vergunningplicht voor bedrijf

In subparagraaf 3.2.5.2 wordt een vergunningplicht in het leven geroepen voor het oprichten van een bedrijf en het wijzigen van de bedrijfsvoering van een bedrijf. Daarbij worden uitzonderingen op die vergunningplicht aangegeven, en bevat het onderdeel beoordelingsregels en aanvraagvereisten. De vergunningplicht, zoals opgenomen in artikel 3.61, is nieuw. Alvorens inhoudelijk op dit artikel in te gaan, volgt hieronder eerst een onderbouwing voor de keuze een vergunningplicht op te nemen.

Eerste lid:
In het eerste lid is een verbodsbepaling opgenomen om zonder omgevingsvergunning een bedrijf op te richten of wijzigen. Het verbod geldt niet voor bedrijven die op het moment van de gelding van deze paragraaf reeds bestonden. Deze bedrijven kunnen zonder vergunning hun bestaande bedrijfsvoering voortzetten. Het verbod heeft wel betrekking op het wijzigen van de bedrijfsvoering van (bestaande en nieuwe) bedrijven.

Tweede lid:
Wijzigingen in de bedrijfsvoering die niet leiden tot meer uitstoot van geluid, geur en stof behoeven eveneens geen vergunning. Omdat de vergunningplicht ingesteld is om te kunnen sturen op de milieuhinder van nieuwe activiteiten, is er geen aanleiding om 'milieuneutrale' wijzigingen te beoordelen.

Artikel 3.62 Uitzondering vergunningplicht voor toegestane milieuhindercategorieën

Nieuwe bedrijven (of bestaande bedrijven die hun bedrijfsvoering willen wijzigen) hebben in beginsel een omgevingsvergunning voor de omgevingsplanactiviteit bedrijf nodig. De verbodsbepaling geldt echter niet voor bedrijven waarvan de bedrijfsactiviteiten op grond van dit artikel zijn toegestaan. Via dit artikel wordt dus een grote groep bedrijven toegelaten die zich zonder vergunning mogen vestigen.

Op alle locaties waar bedrijven worden toegelaten, wordt tevens door middel van een aanduiding de maximale milieuhindercategorie voor bedrijven bepaald. Hoe hoger de maximale milieuhindercategorie is, hoe meer milieuhinder te verwachten valt. Een bedrijf dat zich op een bepaalde locatie wil vestigen dient dus niet alleen na te gaan of de locatie het gebruiksdoel 'bedrijf' heeft, maar ook of het voldoet aan de maximale milieuhindercategorie zoals op die locatie via de aanduiding aangegeven. Hierbij moet men de Lijst van bedrijfsactiviteiten zoals opgenomen in bijlage IV raadplegen. Mocht een bedrijf hoger ingeschaald zijn in de Lijst van bedrijfsactiviteiten, dan kan dat bedrijf per omgevingsvergunning alsnog toegestaan worden als de milieugevolgen gelet op de concrete bedrijfsvoering vergelijkbaar zijn met die van de toegestane categorieën (zie artikel 3.64). Ook bedrijven die niet in de Lijst van bedrijfsactiviteiten voorkomen, kunnen onder dezelfde voorwaarden toegestaan worden.

Artikel 3.63 Uitzondering vergunningplicht ter plaatse van de aanduiding 'functiemenging'

Voor gemengde gebieden is een afwijkende regeling opgenomen aangezien hier nadere nuancering van de milieuhindercategorieën nodig is. Gelet op de geringe afstand tussen bron en ontvanger is immers de kans op hinder door bedrijven voor de omgeving groter in gemengde gebieden. Daarom is het van belang om terughoudend te zijn met het toestaan van nieuwe bedrijven (toestaan van wijzigingen van bestaande bedrijven). Onder het voormalige recht was het gebruikelijk om in bestemmingsplannen in gemengde gebieden bedrijven toe te staan die vielen in de milieuhindercategorie 1 en 2, en in sommige gevallen ook in 3.1 onder voorwaarden. Uit de praktijk is gebleken dat op deze milieuhindercategorieën ook bedrijven bevatten die potentieel relatief veel milieuhinder kunnen veroorzaken waardoor ze minder passen in een gemengd gebied. Daarom is de lijst van bedrijfsactiviteiten met milieuhindercategorie 1, 2 en 3.1 doorgelicht en beoordeeld van welke bedrijven in ieder geval geen onaanvaardbaar milieuhinder is te verwachten. Het resultaat hiervan is een relatief korte lijst zoals opgenomen in dit artikel. Bovendien heeft deze korte lijst het voordeel dat het op één oogopslag helder is welke bedrijven uitgezonderd zijn van de vergunningplicht van artikel 3.61, zonder dat men de Lijst van bedrijfsactiviteiten hoeft te raadplegen of dat men hoeft te beoordelen of er wordt voldaan aan de criteria. De lijst in dit artikel kan na voortschrijdend inzicht aangepast worden. Het valt aan te nemen dat in de toekomst meer bedrijven toegevoegd kunnen worden. Zoals in de toelichting op artikel 3.60 reeds uitgelegd, ziet de verbodsbepaling van dat artikel alleen op het oprichten van nieuwe bedrijven (of het wijzigen van de bedrijfsvoering van bedrijven). Bedrijven die in een gemengd gebied reeds gevestigd zijn maar niet op de korte lijst staan, kunnen uiteraard zonder meer hun huidige bedrijfsvoering voortzetten. Omdat de lijst in dit artikel korter dan wat doorgaans in bestemmingsplannen in gemengde gebieden werd toegestaan, heeft dit enig gevolg voor de gebruiksmogelijkheden. Dit gevolg is echter relatief beperkt. Door middel van de omgevingsvergunning voor het (binnenplanse) omgevingsplanactiviteit bedrijf kan men een bedrijf alsnog toestaan indien er wordt voldaan aan de beoordelingscriteria zoals opgenomen in artikel 3.64. Bedrijven die daaraan niet voldoen kunnen door middel van een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit toegelaten worden waarbij wordt getoetst aan het criterium van evenwichtige toedeling van functies aan locaties.

Artikel 3.64 Beoordelingscriteria omgevingsvergunning omgevingsplanactiviteit bedrijf

Zoals in de artikelsgewijze toelichting op artikel 3.60 reeds opgemerkt, kunnen bedrijven die niet voldoen aan de criteria van de vorige artikelen met een omgevingsvergunning toegestaan worden. Het gaat om bedrijven die (a) in de Lijst van bedrijfsactiviteiten in een hogere milieuhindercategorie vallen dan ter plaatse toegestaan, (b) in die lijst niet voorkomen of (c) niet in artikel 3.62 zijn genoemd.

Ad (a): De milieuhindercategorieën zijn gebaseerd op de gemiddelde bedrijfsvoering van een gemiddeld bedrijf met een bepaalde bedrijfsactiviteit. Deze categorieën geven dus slechts een indicatie van de te verwachten milieuhinder. Hierbij zijn vooral de aspecten geluid, geur en stof bepalend. Voor externe veiligheid zijn specifieke regels in het Besluit activiteiten leefomgeving opgenomen die dit onderwerp voldoende regelen. Bij concrete initiatieven kan de indeling in de Lijst van bedrijfsactiviteiten soms 'te hoog' uitvallen (bv. als het betreffende bedrijf extra geluidarme apparatuur gebruikt). In dergelijk geval kan een bedrijf alsnog toegelaten door middel van de omgevingsvergunning. Een vergelijkbare mogelijkheid bestond ook voorheen in bestemmingsplannen (binnenplanse afwijkmogelijkheid).

Ad (b): Hoewel de Lijst van bedrijfsactiviteiten een uitgebreide lijst is, staan niet alle denkbare bedrijfsactiviteiten daarop. Dat betekent echter niet dat activiteiten die niet op de Lijst staan per definitie nergens welkom zijn. Dergelijke activiteiten kunnen per omgevingsvergunning op aanvraag alsnog toegelaten worden door middel van een omgevingsvergunning.

Ad (c): In artikel 3.63 zijn bedrijfsactiviteiten benoemd waarvan in ieder geval aannemelijk is dat ze geen onaanvaardbaar hinder zullen veroorzaken. Bedrijven die niet in dat artikel zijn benoemd kunnen ook aantonen dat ze vergelijkbare geluid-, geur- en stofemissies hebben als de bedrijven die wel benoemd zijn.

In artikel 3.64 zijn de beoordelingscriteria vastgelegd. Zoals in de toelichting op artikel 3.61 reeds beschreven, vindt bij het toekennen van het gebruiksdoel bedrijf aan een betreffende locatie de beoordeling plaats of er sprake is van een evenwichtige toedeling van functies op locaties. Bij dat toekennen van het gebruiksdoel bedrijf op een concrete locatie wordt ook de toegestane milieuhindercategorie bepaald. Daarmee worden bedrijven uit de toegestane milieuhindercategorie (of lager) in beginsel aanvaardbaar gevonden. Het ligt dan ook in de rede om ook andere bedrijven met dezelfde geluid-, geur- en stofbelasting aanvaardbaar te vinden. Daarom kan de vergunning op grond van dit artikel worden verleend als een bedrijf niet meer uitstoot veroorzaakt dan bedrijven die van de vergunningplicht uitgezonderd zijn. Als het bedrijf meer uitstoot veroorzaakt, dan kan het alleen door middel van een buitenplanse vergunning worden toegelaten. Hiervoor wordt beoordeeld of bij de zwaardere milieugevolgen toch nog sprake is van een evenwichtige toedeling van functies aan locaties.

Artikel 3.65 Aanvraagvereisten omgevingsvergunning omgevingsplanactiviteit bedrijf

In dit artikel zijn de aanvraagvereisten voor de omgevingsvergunning voor de omgevingsplanactiviteit bedrijf vastgelegd. Deze zijn globaal omschreven. In een vooroverleg tussen initiatiefnemer en de behandelende ambtenaar kan besproken hoe gedetailleerde informatie benodigd is. In sommige gevallen zal volstaan kunnen worden met een kwalitatieve beschrijving, in andere gevallen zal een uitgebreid onderzoek nodig zijn.

Artikel 3.66 Voorschriften omgevingsvergunning omgevingsplanactiviteit bedrijf

Om te borgen dat de milieueffecten van een bedrijf daadwerkelijk beperkt blijven tot die van de rechtstreeks toegestane bedrijven, kunnen aan de vergunningvoorschriften gebonden worden. Hierbij worden voorbeelden gegeven van mogelijke vergunningvoorschriften. Als verplichte maatregel (als bedoeld in onderdeel a) kan gedacht worden aan het toepassen van geluidarme apparatuur of het realiseren van een geluidscherm. De beperking van de bedrijfsactiviteit kan bestaan uit beperking van openingstijden of beperking van duur of frequentie van bepaalde hindergevende processen. Door middel van aanwijzingen kan het bevoegd gezag bv. de locatie van bepaalde geluidbronnen verplicht voorschrijven.

Subparagraaf 3.2.5.3 Vormen van bedrijf die uitsluitend zijn toegestaan op aangewezen locaties

Artikel 3.67 Beperkende regel over waar risicobedrijven zijn toegestaan

Artikel 3.67 bevat een beperkende regel over waar risicobedrijven zijn toegestaan.

Eerste lid:
Uit het eerste lid volgt dat het gaat om bedrijven waar een activiteit plaatsvindt die in Bijlage VII t/m X bij het Besluit kwaliteit leefomgeving is aangewezen. Dergelijke bedrijven zijn uitsluitend toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'risicobedrijf toegestaan'.

De vestiging van een bedrijf dat in het Besluit kwaliteit leefomgeving als risicovolle activiteit is aangewezen betekent veiligheidsrisico's voor de omgeving (personen en objecten). Om deze risico's te beperken, worden beperkingen aan het gebruik van gronden in de omgeving gesteld. Gelet hierop kunnen risicobedrijven alleen op nader aangewezen locaties zich gaan vestigen.

Ter plaatse van de aanduiding 'risicobedrijven toegestaan' kunnen dus nieuwe risicoactiviteiten starten. Bij de vestiging van deze bedrijven is daarnaast een melding of nadere toestemming vereist (omgevingsvergunning voor een milieubelastende activiteit op grond van het Besluit activiteiten leefomgeving of een omgevingsvergunning op grond van Hoofdstuk 10 van dit omgevingsplan). In voorkomende gevallen worden de risico's vooraf beperkt door in het omgevingsplan een aandachtsgebied toe te laten waaraan vergunningaanvragen kunnen worden getoetst. Meer over de risico's en beperkingen kunt u lezen in paragraaf 9.8 Omgevingsveiligheid van het Algemene deel van de toelichting.

Tweede lid:
Het tweede lid bevat uitzonderingen waarop het eerste lid niet van toepassing is. Allereerst zijn windturbines uitgesloten van toepassing van het eerste lid. Hoewel windturbines ook in bijlage VII bij het Besluit kwaliteit leefomgeving zijn opgenomen, zijn deze uitgezonderd voor de toepassing van dit artikel. Voor windturbines gelden beperkingen op grond van artikel 3.70. De veiligheidsrisico's bij het toelaten van windturbines wordt bij toepassing van dat artikel afgewogen.

In onderdeel b en c zijn uitzonderingen opgenomen voor gasdrukregel- en meetstations en voor propaantanks. Dit zijn risicoactiviteiten die als ondersteunende activiteit veelvuldig voorkomen bij een andere (hoofd)activiteit. Deze activiteiten kunnen overal in de stad voorkomen en vanuit ruimtelijk oogpunt is er geen noodzaak om locaties aan te wijzen waar deze activiteiten mogen worden verricht. Dit uiteraard voor zover de externe veiligheidsrisico's beperkt voor de omgeving beperkt blijven. Daarvoor zijn in beide onderdelen een tweetal voorwaarden opgenomen. Voor gasdrukregel- en meetstations en voor propaantanks bevat het Besluit activiteiten leefomgeving bevat regels met het oog op waarborgen van externe veiligheid. Zo zijn in tabel 4.421, respectievelijk in tabel 4.899 afstanden opgenomen die verplicht aangehouden moeten worden tot (zeer) kwetsbare gebouwen en locaties. Deze afstanden dienen op eigen terrein blijven om risico's en gebruiksbeperkingen voor de omgeving te voorkomen. Als er een andere aangewezen risicoactiviteit aanwezig is, dan geldt de locatiebeperking van het eerste lid ook onverminderd.

Artikel 3.68 Beperkende regel over waar activiteiten die in aanzienlijke mate geluid kunnen veroorzaken zijn toegestaan

Artikel 3.68 bevat een beperkende regel over waar activiteiten die in aanzienlijke mate geluid kunnen veroorzaken zijn toegestaan. In artikel 5.78b van het Besluit kwaliteit leefomgeving zijn activiteiten aangewezen die 'in aanzienlijke mate geluid kunnen veroorzaken'. Deze bedrijven, die in de praktijk grote lawaaimakers worden genoemd, mogen zich alleen op nader aangeduide locaties vestigen. Enerzijds noopt de te verwachten geluidproductie van deze bedrijven ertoe om deze bedrijven uitsluitend op specifieke plekken (percelen of delen van industrieterreinen) toe te staan waar deze geluidbelasting geen onaanvaardbare hinder voor de omgeving met zich meebrengt. Anderzijds heeft de vestiging van dergelijke bedrijven ook juridische consequenties, namelijk een plicht voor de gemeenten om de geluidproductie van de betreffende gronden te reguleren via de systematiek van geluidproductieplafonds (voorheen: geluidzonering). De aanduiding bedoeld in dit artikel valt overigens doorgaans niet samen met de grens van het industrieterrein waarvoor de zonering-/ gpp-plicht geldt; het

industrieterrein beslaat meestal een groter gebied dan de gronden waar grote lawaaimakers zijn toegestaan.

Artikel 3.69 Beperkende regel over waar datacenters zijn toegestaan

Artikel 3.69 bevat een beperkende regel over waar datacenters zijn toegestaan. Het vestigingsbeleid Datacenters gemeente Amsterdam 2020-2030 (vastgesteld door de gemeenteraad op 17 december 2020) biedt ruimte voor de selectieve groei van datacenters onder voorwaarden. Gelet hierop mogen datacenters niet overal waar bedrijven zijn toegestaan zich vestigen, maar alleen op nader aangewezen locaties die voldoen aan de criteria van het beleid.

Artikel 3.70 Beperkende regel over waar windturbines zijn toegestaan

Artikel 3.70 bevat een beperkende regel over waar windturbines zijn toegestaan. Vanwege de bijzondere ruimtelijke uitstraling en te verwachten milieuhinder (geluid en slagschaduw) en risico's zijn windturbines slechts op nader aangeduide locaties toegestaan. De Omgevingsverordening van de provincie Noord-Holland bevat tevens beperkingen voor het toestaan van windturbines.

Artikel 3.71 Beperkende regel over waar complexe bedrijven zijn toegestaan

Artikel 3.71 bevat een beperkende regel over waar complexe bedrijven zijn toegestaan. De zogenaamde complexe bedrijven, die in Afdeling 3.3 van het Besluit activiteiten leefomgeving zijn aangewezen, behoren tot de zwaarste categorieën van bedrijven. Daarom is het wenselijk dat deze zwaarste categorie zich uitsluitend in nader aan te wijzen gebieden mag vestigen.

Artikel 3.72 Beperkende regel over waar Rie-bedrijven zijn toegestaan

Artikel 3.72 bevat een beperkende regel over waar Rie-bedrijven zijn toegestaan. De zogenaamde Rie-bedrijven die in de Richtlijn industriële emissies zijn aangewezen, behoren tot de zwaarste categorieën van bedrijven. Daarom is het wenselijk dat deze zwaarste categorie zich uitsluitend in nader aan te wijzen gebieden mag vestigen.

Subparagraaf 3.2.5.4 Locaties waar uitsluitend specifieke vormen van bedrijven zijn toegestaan

Artikel 3.73 Locaties bedoeld voor havengebonden bedrijven

Artikel 3.73 bevat een beperking voor locaties die zijn bedoeld voor havengebonden bedrijven. Havengebonden bedrijven moeten aan een kade liggen. Deze schaarse locaties worden beschermd door hier niet alle type bedrijfsactiviteiten toe te staan maar alleen havengebonden bedrijvigheid.

Artikel 3.74 Locaties bedoeld voor windturbines

Artikel 3.74 bevat een beperking voor locaties die zijn bedoeld voor windturbines. Het exploiteren van windturbines is een bijzondere bedrijfsactiviteit. De locaties voor windturbines zijn daarom ook niet zonder meer inwisselbaar voor andere bedrijfsactiviteiten.

Paragraaf 3.2.6 Culturele voorzieningen

Artikel 3.75 Toepassingsbereik

In afdeling 3.2 worden gebruiksdoelen aan locaties gegeven, wordt bepaald welk gebruik daar is toegestaan, en worden regels over het gebruik gegeven. Paragraaf 3.2.6 bevat regels over culturele voorzieningen. Culturele voorziening is een veel omvattend begrip, waaronder sterk uiteenlopende vormen van gebruik vallen. De mate waarin de vormen van gebruik gevoelig zijn voor gevolgen vanuit de fysieke leefomgeving, of waarin ze gevolgen kunnen hebben op de fysieke leefomgeving, lopen uiteen.

Mede om die redenen worden aanvullende regels gesteld over specifieke culturele voorzieningen. Artikel 3.75 bepaalt het toepassingsbereik van de regels in dit onderdeel.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat de subparagraaf van toepassing is op a) het gebruiksdoel van locaties met de aanduiding 'gebruiksdoel: culturele voorziening', en b) op het gebruik van gronden en bouwwerken ten behoeve van een culturele voorziening. De inhoudelijke regels over gebruiksdoel en gebruik volgen in de overige bepalingen.

In bijlage I is bepaald dat onder een culturele voorziening wordt uitsluitend verstaan een:

a. theater of concertzaal;
b. museum of expositieruimte;
c. bioscoop of filmhuis; en
d. debatcentrum.

Tweede lid:
In het tweede lid is bepaald dat de paragraaf geldt ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: culturele voorziening'. Hiermee is het geografisch werkingsgebied van de regels bepaald.

Artikel 3.76 Gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: culturele voorziening', toegestaan gebruik

Artikel 3.76 bevat regels over het gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: culturele voorziening', en over het daar toegestaan gebruik.

Eerste lid:
Het eerste lid dat de locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: culturele voorziening' als gebruiksdoel hebben het gebruik ten behoeve van een culturele voorziening.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt vervolgens dat de gronden ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: culturele voorziening' gebruikt mogen worden ten behoeve van een culturele voorziening. Daarbij moeten uiteraard de overige regels die op het gebruiksdoel en het gebruik betrekking hebben, in acht worden genomen.

Artikel 3.77 Omvang en situering van culturele voorzieningen

Artikel 3.77 bevat beperkende regels over de omvang en situering van culturele voorzieningen. Met dit artikel kunnen locatiegericht beperkingen zijn gesteld. Deze regels zijn alleen van toepassing voor zover de betreffende aanduiding op een locatie van toepassing is. Is geen aanduiding opgenomen, dan gelden de betreffende beperkingen niet.

Eerste lid:
Het eerste lid bevat een beperking voor het maximum bruto-vloeroppervlak culturele voorzieningen dat is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'maximum bruto-vloeroppervlakte culturele voorziening'. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum oppervlak. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'maximum aantal bezoekers culturele voorziening' het maximum aantal bezoekers dat gelijktijdig aanwezig is binnen culturele voorzieningen de daar bepaalde waarde.. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart

weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum aantal bezoekers. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak.

Derde lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'bouwlaag waarin culturele voorzieningen zijn toegestaan' culturele voorzieningen uitsluitend zijn toegestaan in de daar bepaalde bouwlaag of bouwlagen. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaald in welke bouwlaag of bouwlagen culturele voorzieningen zijn toegestaan.

Artikel 3.78 Beperkende regel over waar theaters en concertzalen zijn toegestaan

Artikel 3.78 bepaalt waar binnen locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: culturele voorziening' theaters en concertzalen zijn toegestaan. Dit betekent dat aan de betreffende locatie zowel de aanduiding 'gebruiksdoel: culturele voorziening' moet zijn gegeven, als een aanvullende aanduiding 'manege'. In bijlage I is bepaald dat onder theater en concertzaal wordt verstaan een instelling gericht op het aanbieden van voorstellingen en op- en uitvoeringen van toneel, kleinkunst, circus, muziek, muziektheater, opera, en daarmee vergelijkbare activiteiten.

Artikel 3.79 Beperkende regel over waar musea en expositieruimten zijn toegestaan

Artikel 3.79 bepaalt waar binnen locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: culturele voorziening' musea en expositieruimten zijn toegestaan. Dit betekent dat aan de betreffende locatie zowel de aanduiding 'gebruiksdoel: culturele voorziening' moet zijn gegeven, als een aanvullende aanduiding 'manege'. In bijlage I is bepaald dat onder musea en expositieruimtes worden verstaan voor het publiek toegankelijke instellingen waar materiële en immateriële getuigenissen van de mens en zijn omgeving op het gebied van kunst, cultuur, historie en techniek worden verzameld, bewaard, onderzocht en/of tentoongesteld, en waarbij informatie wordt verstrekt voor studie, educatie en/of recreatie.

Artikel 3.80 Beperkende regel over waar bioscopen en filmhuizen zijn toegestaan

Artikel 3.80 bepaalt waar binnen locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: culturele voorziening' bioscopen en filmhuizen zijn toegestaan. Dit betekent dat aan de betreffende locatie zowel de aanduiding 'gebruiksdoel: culturele voorziening' moet zijn gegeven, als een aanvullende aanduiding 'manege'. Het wordt voldoende duidelijk geacht wat wordt verstaan onder een bioscoop of filmhuis. Om die reden is geen begripsomschrijving opgenomen.

Artikel 3.81 Beperkende regel over waar debatcentra zijn toegestaan

Artikel 3.81 bepaalt waar binnen locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: culturele voorziening' debatcentra zijn toegestaan. Dit betekent dat aan de betreffende locatie zowel de aanduiding 'gebruiksdoel: culturele voorziening' moet zijn gegeven, als een aanvullende aanduiding 'manege'. In bijlage I is bepaald dat onder dat onder een debatcentrum wordt verstaan een voor publiek toegankelijke instelling die in hoofdzaak is gericht op het organiseren van debatten.

Paragraaf 3.2.7 Hotels

Artikel 3.82 Toepassingsbereik

In afdeling 3.2 worden gebruiksdoelen aan locaties gegeven, wordt bepaald welk gebruik daar is toegestaan, en worden regels over het gebruik gegeven. Paragraaf 3.2.7 bevat regels over het gebruik voor hotels. Artikel 3.82 bepaalt het toepassingsbereik van de regels in dit onderdeel.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat de paragraaf van toepassing is op a) het gebruiksdoel van locaties met de

aanduiding 'gebruiksdoel: hotel', en b) op het gebruik van gronden en bouwwerken voor het exploiteren van een hotel. De inhoudelijke regels over gebruiksdoel en gebruik volgen in de overige bepalingen.

In bijlage I is bepaald dat onder een hotel wordt verstaan het bedrijfsmatig aanbieden van faciliteiten ten behoeve van overnachten voor recreatief of zakelijk verblijf in een gebouw, voor de duur van 1 dag tot en met 12 maanden, anders dan op een kampeerterrein of vakantiepark, met inbegrip van bijbehorende faciliteiten voor hotelgasten en congresfaciliteiten.

Onder een hotel wordt niet verstaan het gebruik van woonruimte of de daarbij behorende opstallen voor bed & breakfast, short stay of vakantieverhuur.

Hostels en jeugdherbergen vallen wel onder de omschrijving. Overnachting op kampeerterreinen en vakantieparken in tenten, toercaravans en campers vallen niet onder de hier opgenomen regels, aangezien hier geen sprake is van overnachten in een gebouw. Huisjes op kampeerterreinen en vakantieparken vallen eveneens buiten de reikwijdte. Deze worden gereguleerd door onderdeel 3.2.20.

Bij bijbehorende faciliteiten voor hotelgasten moet worden gedacht aan een ontvangstruimte, een lobby, een ontbijtruimte, een hotelbar, een fitnessruimte en een spa. Bed & breakfast en vakantieverhuur betreft overnachten in een woning. Short stay betreft het gebruik van woonruimte voor 'kort wonen'. Dit valt buiten dit onderdeel. Dit is in de omschrijving van hotel expliciet bepaald. Omdat de woonfunctie in die gevallen primair is, terwijl het bedrijfsmatig faciliteren van overnachten voor recreatief of zakelijk gebruik in die woning niet steeds en evenmin in de gehele woning hoeft plaats te vinden, zijn regels over deze activiteiten opgenomen in onderdeel 3.2.1.

Tweede lid:
In het tweede lid is bepaald dat de paragraaf geldt ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: hotel'. Hiermee is het geografisch werkingsgebied van de regels bepaald.

Artikel 3.83 Gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: hotel', toegestaan gebruik

Artikel 3.83 bevat regels over het gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: hotel', en over het daar toegestaan gebruik. Op dit gebruiksdoel is het Overnachtingsbeleid van toepassing zoals dat op 26 oktober 2021 door het college van burgemeester en wethouders is vastgesteld.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat de locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: hotel' als gebruiksdoel hebben het exploiteren van een hotel.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt vervolgens dat de gronden ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: hotel' gebruikt mogen worden voor het exploiteren van een hotel. Daarbij moeten uiteraard de overige regels die op het gebruiksdoel en het gebruik betrekking hebben, in acht worden genomen.

In combinatie met artikel 2.4, eerste lid, betekent dit dat hotels op andere locaties niet zijn toegestaan. Dat volgt overigens ook rechtstreeks uit artikel 2.5. Hiermee kan op adequate wijze uitvoering worden gegeven aan het Overnachtingsbeleid, voor zover dat betrekking heeft op hotelvestiging. Bestaande hotellocaties kunnen worden geconsolideerd door aan de locatie de aanduiding te verbinden. Nieuwe hotelvestiging kan eveneens en op dezelfde wijze worden gefaciliteerd, mits dat passend is binnen het Overnachtingsbeleid.

Artikel 3.84 Omvang en situering van hotels

Artikel 3.84 bevat beperkende regels over de omvang en situering van faciliteiten voor ontspanning en vermaak. Met dit artikel kunnen locatiegericht beperkingen zijn gesteld. Deze regels zijn alleen van toepassing voor zover de betreffende aanduiding op een locatie van toepassing is. Is geen aanduiding opgenomen, dan gelden de betreffende beperkingen niet.

Hiermee wordt voorzien in verschillende manieren van regulering van hotels, zoals dat ook in bestemmingsplannen voorkomt. Het uitgangspunt van het overnachtingsbeleid is dat in 'nee' gebieden geen nieuwe overnachtingsfaciliteiten worden mogelijk gemaakt. Ook in 'nee, tenzij' gebieden mogen zonder juridische borging van de voorwaarden uit het overnachtingsbeleid geen rechten voor extra capaciteit in het leven worden geroepen. Dit artikel biedt daarom de mogelijkheid om de bestaande rechten (zoals dit ook gebeurde in bestemmingsplannen) in te kaderen in het omgevingsplan. Deze regels zijn alleen van toepassing voor zover de betreffende aanduiding op een locatie van toepassing is. Is geen aanduiding opgenomen, dan gelden de betreffende beperkingen niet. Uiteraard kan een hotel dan nog in omvang zijn beperkt vanwege de maxima die gelden voor de bebouwing.

Eerste lid:
Het eerste lid bevat een beperking voor het maximum bruto-vloeroppervlak hotel dat is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'maximum bruto-vloeroppervlakte hotel'. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum oppervlak. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'bouwlaag waarin hotel is toegestaan' het exploiteren van een hotel uitsluitend is toegestaan in de daar bepaalde bouwlaag of bouwlagen. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaald in welke bouwlaag of bouwlagen faciliteiten voor ontspanning en vermaak zijn toegestaan.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'maximum aantal hotelkamers' het maximum aantal hotelkamers dat er mag zijn de daar bepaalde waarde is. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum aantal hotelkamers. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak.

Vierde lid:
Het vierde lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'maximum aantal bedden' het maximum aantal bedden dat er mag zijn de daar bepaalde waarde is. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum aantal bedden. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak.

Vijfde lid:
Het vijfde lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'maximum aantal bedden per kamer' het maximum aantal bedden dat er per kamer mag zijn de daar bepaalde waarde is. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum aantal bedden per kamer. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak.

Artikel 3.85 Bijbehorende faciliteiten uitsluitend voor hotelgasten

Artikel 3.85 bevat regels over bij het hotel behorende faciliteiten. Dat is nodig, omdat uit artikel 3.83, derde lid, volgt dat waar een hotel is toegestaan, daar ook bijbehorende faciliteiten voor hotelgasten mogen worden gerealiseerd en geëxploiteerd. Gedacht moet worden aan ontvangstruimte, een lobby, een ontbijtruimte, maar ook een hotelbar, een fitnessruimte en een spa. Uitgangspunt is dat dergelijke voorzieningen uitsluitend zijn bedoeld voor hotelgasten. Voor een deel zijn dergelijke faciliteiten ook gericht op niet-hotelgasten. Dat hoeft in beginsel niet ongewenst te zijn, maar vraagt wel om regulering.

Eerste lid:
In het eerste lid wordt als uitgangspunt genomen dat bij het hotel behorende faciliteiten voor hotelgasten uitsluitend door hotelgasten mogen worden gebruikt.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'bijbehorende hotelfaciliteiten ook voor niet-hotelgasten' geldt dat bij het hotel behorende faciliteiten voor hotelgasten ook voor niet-hotelgasten mogen worden opengesteld. Die aanduiding kan zijn gegeven aan de gehele locatie waar het hotel is toegestaan, of aan delen ervan. Artikel 3.87, aanhef en eerste lid, biedt in dat geval wel de mogelijkheid dat, voor zover die nodig zijn ter voorkoming van onaanvaardbare overlast op de omgeving, maatwerkvoorschriften kunnen worden gesteld.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat het aanbieden van vergader- en congresfaciliteiten aan derden is toegestaan voor zover dit ondergeschikt is aan het hoofdgebruik van hotel. Wanneer geen sprake is van ondergeschiktheid, of wanneer de bedrijfsvoering zelfs uitsluitend is gericht op het aanbieden van faciliteiten aan derden voor het houden van vergaderingen en congressen, dan is paragraaf 3.2.24 van toepassing.

Vierde lid:
Op grond van het vierde lid kunnen met betrekking tot het derde lid beperkingen gelden. Die beperkingen gelden uitsluitend ter plaatse van de aangegeven locatie. De beperkingen hebben nadrukkelijk betrekking op het aanbieden aan derden van vergader- en congresfaciliteiten. Voor zover beperkingen zijn gesteld, gelden die niet voor de eigen vergader- en congresruimten voor eigen gebruik.

Artikel 3.86 Verboden gebruik bijbehorende gronden en bouwwerken

Artikel 3.86 bevat regels over de bij het hotel behorende gronden en bouwwerken. Uit het algemeen van toepassing zijnde artikel 2.10 volgt dat bijbehorende gronden en bouwwerken bedrijfsmatig mogen worden gebruikt. Dat geldt uiteraard alleen als aan die gronden ook de aanduiding 'gebruiksdoel: hotel' is gegeven. Artikel 3.86, eerste lid, brengt daarin, als dat het geval is, een beperking aan.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat de bij een hotel behorende gronden en bijbehorende bouwwerken niet gebruikt mogen worden voor het aanbieden van faciliteiten ten behoeve van overnachten of ten behoeve van bijbehorende faciliteiten voor hotelgasten en congresfaciliteiten. Dit zou een uitbreiding van overnachtingscapaciteit met zich meebrengen, en strookt niet met de beleidsintentie zoals opgenomen in het Overnachtingenbeleid. Gebruik van gronden of bijbehorende bouwwerken voor andere faciliteiten voor hotelgasten of congresfaciliteiten kan eveneens leiden tot een uitbreiding van overnachtingscapaciteit. Als bijvoorbeeld een congresruimte in een bijbehorend gebouw wordt gerealiseerd, zou sprake kunnen zijn van een verschuiving van die functie van het hoofdgebouw naar het bijgebouw, waardoor in het hoofdgebouw meer ruimte voor bedden ontstaat. Uit de uitgangspunten van het beleid vloeit voort dat dit moet worden voorkomen. Het eerste lid zorgt daarvoor. Daarbij wordt duidelijk gemaakt dat artikel 2.10 onverminderd van toepassing blijft. Dat wil zeggen dat dit artikel 3.86 daar bovenop komt, en niet in de plaats van.

Tweede lid:
Het tweede lid bevat een uitzondering op het eerste lid, namelijk dat het verbod niet geldt voor het gebruik van gronden als horecaterras voor hotelgasten. Dat maakt mogelijk dat bij een hotel behorende gronden als horecaterras voor hotelgasten mogen worden gebruikt. Maar dat geldt alleen als aan die gronden ook de aanduiding 'gebruiksdoel: hotel' is gegeven.

Aan dat gebruik als horecaterras voor hotelgasten kunnen wel beperkingen worden gesteld. Artikel 3.87, aanhef en tweede lid, biedt de mogelijkheid dat, voor zover die nodig zijn ter voorkoming van onaanvaardbare overlast op de omgeving, maatwerkvoorschriften worden gesteld. Een andere beperking die kan gelden is dat aan het bij het hotel behorende erf de aanduiding 'tuin' is gegeven. Op grond van artikel 2.10, derde, geldt dan dat een bedrijfsmatig gebruik van het bijbehorend erf,

waaronder gebruik voor horecadoeleinden, alsmede gebruik voor opslag, niet is toegestaan. Onder een dergelijk bedrijfsmatig gebruik valt ook het gebruik als horecaterras voor hotelgasten.

Artikel 3.87 Mogelijkheid tot het stellen van maatwerkvoorschriften

Artikel 3.87 geeft het bevoegd gezag de mogelijkheid tot het stellen van maatwerkvoorschriften.

Eerste lid:
Met welk doel en waarover een maatwerkvoorschrift kan worden gegeven is in het eerste lid bepaald. Daarin staat dat het gericht moet zijn op het voorkomen van onaanvaardbare overlast op de omgeving. Daarbij gaat het uiteraard om overlast vanwege het hotel. Een maatwerkvoorschrift kan in dat geval worden gesteld over a) het gebruik van bij het hotel behorende faciliteiten voor hotelgasten door niet-hotelgastenen b) het gebruik van bij het hotel behorende gronden en bouwwerken als horecaterras voor hotelgasten.

Tweede lid:
Het tweede lid maakt duidelijk dat een maatwerkvoorschrift over het gebruik van bij het hotel behorende gronden en bouwwerken als horecaterras voor hotelgasten kan inhouden dat het verboden is om bij het hotel behorende gronden en bouwwerken als horecaterras voor hotelgasten te gebruiken.

Paragraaf 3.2.8 Sportvoorzieningen

Artikel 3.88 Toepassingsbereik

In afdeling 3.2 worden gebruiksdoelen aan locaties gegeven, wordt bepaald welk gebruik daar is toegestaan, en worden regels over het gebruik gegeven. Paragraaf 3.2.8 bevat regels over sportvoorzieningen. Artikel 3.88 bepaalt het toepassingsbereik van de regels in dit onderdeel.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat de paragraaf van toepassing is op a) het gebruiksdoel van locaties met de aanduiding 'gebruiksdoel: sportvoorziening', en b) op het gebruik van gronden en bouwwerken als sportvoorziening. De inhoudelijke regels over gebruiksdoel en gebruik volgen in de overige bepalingen. Deze paragraaf gaat nadrukkelijk over gebruik van gronden en bouwwerken als sportvoorziening, en niet over de activiteit van het sporten zelf. Dit onderdeel regelt dus niet het voetballen, tennissen of schaatsen zelf, maar gaat over het gebruik van gronden en bouwwerken voor voorzieningen die deze sporten mogelijk maken. Dit onderdeel gaat niet over het hardlopen in parken, maar over specifieke hardloopfaciliteiten zoals een atletiekbaan. Daarmee richten de regels zich ook niet tot de sporter zelf, maar tot degene die met de sportvoorziening het sporten faciliteert.

In bijlage I is in een begripsbepaling bepaald wat onder een sportvoorziening wordt verstaan:

Onder a is aangegeven dat hieronder vallen terreinen bedoeld voor de uitoefening van sport, zoals sportvelden en/of sportbanen. Daarmee wordt gedoeld op sportvoorzieningen in de open lucht. Het gaat bij buitensport vaak om grotendeels onbebouwde terreinen, waarop wel allerlei bouwwerken aanwezig zijn ten behoeve van de sportbeoefening. Om die reden wordt in dit geval expliciet aangegeven dat de betreffende bouwwerken eveneens vallen onder het begrip sportvoorziening. het gaat om bijbehorende bouwwerken, zoals tribunes, dug-outs, lichtmasten en met verenigingsgebouwen, kantines, kleedkamers en andere naar de aard daarmee te vergelijken accommodaties.

Onder b is bepaald dat het ook kan gaan om gebouwen of gedeelten van een gebouw bedoeld voor de uitoefening van sport. Dit betekent dat zowel sporthallen vallen onder het begrip sportvoorziening, maar dat ook sportvoorzieningen binnen een gedeelte van een gebouw onder het begrip sportvoorziening vallen. Dus ook bijvoorbeeld een sportschool die zich in een gedeelte van een gebouw bevindt, valt hieronder.

Tot slot wordt onder c bepaald dat ook bouwwerken en andere faciliteiten ten behoeve van de uitoefening van watersport in de openbare buitenruimte onder het begrip sportvoorziening vallen. Het gaat hierbij om bouwwerken en andere faciliteiten ten behoeve van watersport, waarbij de sportuitoefening zelf plaatsvindt in de publieke buitenruimte. Gedacht kan worden aan voorzieningen ten behoeve van de roei- en kanosport. De sportuitoefening zelf mag plaatsvinden op het water in de publieke buitenruimte, en behoeft ook geen nadere regulering op grond van het omgevingsplan. Anders is dat voor bijvoorbeeld de locaties waar stalling van roeiboten, kano's en opslag van overige materialen plaatsvindt. Die locaties vallen onder de reikwijdte van dit onderdeel.

Ten overvloede wordt opgemerkt dat, hoewel expliciet wordt opgemerkt dat onder sportvoorzieningen ook bepaalde bouwwerken vallen, dit regelonderdeel niet de regels over bouwwerken bevat. Het oprichten, in stand houden en gebruiken van bouwwerken wordt gereguleerd in hoofdstuk 4.

Tweede lid:
In het tweede lid is bepaald dat de paragraaf geldt ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: sportvoorziening'. Hiermee is het geografisch werkingsgebied van de regels bepaald.

Artikel 3.89 Gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: sportvoorziening', toegestaan gebruik

Artikel 3.89 bevat regels over het gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: sportvoorziening', en over het daar toegestaan gebruik.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat de locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: sportvoorziening' als gebruiksdoel hebben het gebruik als sportvoorziening.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt vervolgens dat de gronden ter plaatse van de functie 'sportvoorziening' gebruikt mogen worden als sportvoorziening. Daarbij moeten uiteraard de overige regels die op het gebruiksdoel en het gebruik betrekking hebben, in acht worden genomen.

Artikel 3.90 Gereserveerd

Artikel 3.91 Omvang en situering van sportvoorzieningen

Artikel 3.91 bevat beperkende regels over de omvang en situering van sportvoorzieningen. Met dit artikel kunnen locatiegericht beperkingen zijn gesteld. Deze regels zijn alleen van toepassing voor zover de betreffende aanduiding op een locatie van toepassing is. Is geen aanduiding opgenomen, dan gelden de betreffende beperkingen niet.

Eerste lid:
Het eerste lid bevat een beperking voor het maximum bruto-vloeroppervlak sportvoorzieningen dat is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'maximum bruto-vloeroppervlakte sportvoorziening'. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum oppervlak. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'maximum aantal bezoekers sportvoorziening' het maximum aantal bezoekers dat gelijktijdig aanwezig is binnen sportvoorzieningen de daar bepaalde waarde. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum aantal bezoekers. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak.

Derde lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'bouwlaag waarin sportvoorzieningen zijn toegestaan' sportvoorzieningen uitsluitend zijn toegestaan in de daar bepaalde bouwlaag of bouwlagen. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaald in welke bouwlaag of bouwlagen sportvoorzieningen zijn toegestaan.

Artikel 3.92 Beperkende regel over waar maneges zijn toegestaan

Artikel 3.92 bevat beperkingen voor maneges.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat maneges uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'manege toegestaan'. Dit betekent dat aan de betreffende locatie zowel de aanduiding 'gebruiksdoel: sportvoorziening' moet zijn gegeven, als een aanvullende aanduiding 'manege toegestaan'. Dit betekent ook dat naast een manege wel ook andere vormen van sportvoorzieningen zijn toegestaan.

In bijlage I wordt bepaald dat onder een manege wordt verstaan een bedrijf gericht op het lesgeven in paardrijden aan derden en daarvoor paarden houdt. Met deze omschrijving wordt aangesloten op de provinciale omgevingsverordening. Het begrip 'bedrijf' moet ruim worden uitgelegd in die zin dat ook een instelling zonder winstoogmerk die is gericht op het lesgeven in paardrijden aan derden en daarvoor paarden houdt, onder het toepassingsbereik valt.

Tweede lid:
In het tweede lid is bepaald dat niet-overdekte paardenbakken uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'niet-overdekte paardenbak toegestaan'.

Artikel 3.93 Beperkende regel over waar kunstijsbanen zijn toegestaan

Artikel 3.93 bevat beperkingen ten aanzien van kunstijsbanen. Het eerste lid bepaalt dat kunstijsbanen uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'kunstijsbaan toegestaan'. Dit betekent dat aan de betreffende locatie zowel de aanduiding 'gebruiksdoel: sportvoorziening' moet zijn gegeven, als een aanvullende aanduiding 'kunstijsbaan toegestaan'. Dit betekent ook dat naast een kunstijsbaan wel ook andere vormen van sportvoorzieningen zijn toegestaan.

In bijlage I wordt bepaald dat onder een kunstijsbaan wordt verstaan een al dan niet overdekte voorziening voor het beoefenen van sport op kunstijs. Of sprake kan zijn van een al dan niet overdekte kunstijsbaan wordt in hoofdzaak bepaald door de regels over het oprichten, in stand houden en gebruiken van bouwwerken, zoals opgenomen in hoofdstuk 4.

Artikel 3.94 Beperkende regel over waar sportscholen en fitnesscentra zijn toegestaan

Artikel 3.94 bevat de beperking voor sportscholen en fitnesscentra dat die uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'sportschool toegestaan'. Dit betekent dat aan de betreffende locatie zowel de aanduiding 'gebruiksdoel: sportvoorziening' moet zijn gegeven, als een aanvullende aanduiding 'sportschool toegestaan'. Wat onder een sportschool of fitnesscentrum naar normale maatstaven moet worden verstaan is voldoende duidelijk, zodat van een nadere omschrijving is afgezien.

Artikel 3.95 Beperkende regel over waar zwembaden zijn toegestaan

Artikel 3.95 bevat beperkingen met betrekking tot zwembaden.

Eerste lid:
In het eerste lid is de beperking opgenomen dat zwembaden uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'zwembad toegestaan'. Dit betekent dat aan de betreffende locatie zowel de aanduiding 'gebruiksdoel: sportvoorziening' moet zijn gegeven, als een aanvullende aanduiding 'zwembad

toegestaan'. Dit betekent ook dat naast een zwembad in principe ook andere vormen van sportvoorzieningen zijn toegestaan. Een combinatie met een sporthal is daarmee goed mogelijk.

Tweede lid:
In het tweede lid wordt bepaald dat in deze paragraaf onder een zwembad wordt verstaan zowel een bebouwde als onbebouwde voorziening voor het lesgeven in zwemmen, de zwemsport en het recreatief beoefenen daarvan, met bijbehorende bouwwerken, zoals binnen- en buitenbaden, kinderbaden, waterglijbanen en ligweides. Deze betekenis die aan het begrip zwembad wordt gegeven geldt alleen voor deze paragraaf.

Derde lid:
Niet-overdekte zwembaden zijn uitsluitend toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'niet-overdekt zwembad toegestaan'. Dit betekent dat aan de betreffende locatie zowel de aanduiding 'gebruiksdoel: sportvoorziening' moet zijn gegeven, als een aanvullende aanduiding 'niet-verdekt zwembad toegestaan'.

Artikel 3.96 Locaties bedoeld voor watersport-gerelateerde faciliteiten

Artikel 3.96 bevat de regel dat ter plaatse van de aanduiding 'watersportvoorzieningen' geen andere sportvoorzieningen dan watersportgerelateerde faciliteiten zijn toegestaan. In bijlage I wordt bepaald dat onder een watersport-gerelateerde faciliteit moet worden verstaan een voorziening die specifiek is bedoeld voor het beoefenen van sport op het water, met bijbehorende bouwwerken zoals steigers, opslag- of botenloods, clubhuis en kantine. Of en waar deze bouwwerken daadwerkelijk mogen worden gerealiseerd wordt bepaald in hoofdstuk 4.

De uitoefening van watersport is in de publieke buitenruimte uiteraard toegestaan, evenals dat je in een park mag hardlopen. Dit hoeft niet specifiek mogelijk gemaakt te worden. In bepaalde gevallen is het wel nodig dat er faciliteiten worden geboden voor die buitensport, bijvoorbeeld voor de stalling van boten of bergruimte voor andere materialen. Het is van belang dat die ruimten ook daadwerkelijk beschikbaar zijn en blijven voor specifiek dat doel. Dat wordt met dit eerste lid bepaald.

Paragraaf 3.2.9 Faciliteiten op het gebied van ontspanning en vermaak

Artikel 3.97 Toepassingsbereik

In afdeling 3.2 worden gebruiksdoelen aan locaties gegeven, wordt bepaald welk gebruik daar is toegestaan, en worden regels over het gebruik gegeven. Paragraaf 3.2.9 bevat regels over faciliteiten op het gebied van ontspanning en vermaak. Artikel 3.97 bepaalt het toepassingsbereik van de regels in dit onderdeel.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat de paragraaf van toepassing is op a) het gebruiksdoel van locaties met de aanduiding 'gebruiksdoel: ontspanning en vermaak', en b) op het gebruik van gronden en bouwwerken voor faciliteiten op het gebied van ontspanning en vermaak. De inhoudelijke regels over gebruiksdoel en gebruik volgen in de overige bepalingen.

Tweede lid:
In het tweede lid is bepaald dat de paragraaf geldt ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: ontspanning en vermaak'. Hiermee is het geografisch werkingsgebied van de regels bepaald.

Derde lid:
In het derde lid is aangegeven wat onder ontspanning en vermaak wordt verstaan. Het is lastig deze te vatten onder een dekkende omschrijving, anders dan dat het gaat om faciliteiten op het gebied van vrijetijdsbesteding waar tegen betaling gebruik van wordt gemaakt. Dit geeft echter onvoldoende

afbakening. Om die reden is er voor gekozen de vormen van ontspanning en vermaak expliciet te benoemen. Het is een limitatieve opsomming. Andere vormen van ontspanning en vermaak zijn niet toegestaan op grond van dit regelonderdeel. In de regels waarnaar in het derde lid wordt verwezen wordt voor de betreffende vorm van ontspanning en vermaak aangegeven waar die is toegestaan.

In bijlage I is overigens ook een begripsbepaling opgenomen voor 'ontspanning en vermaak'. In die begripsbepaling wordt verwezen naar dit artikel. De reden voor die begripsbepaling is artikel 2.5, tiende lid, dat ook een regel bevat met betrekking tot het gebruik van gronden en bouwwerken voor faciliteiten op het gebied van ontspanning en vermaak. Via de in de begripsbepaling opgenomen verwijzing naar dit artikel 3.97 wordt geborgd dat onder faciliteiten op het gebied van ontspanning en vermaak overal hetzelfde wordt verstaan.

Artikel 3.98 Gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: ontspanning en vermaak', toegestaan gebruik

Artikel 3.98 bevat regels over het gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: ontspanning en vermaak', en over het daar toegestaan gebruik.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat de locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: ontspanning en vermaak' als gebruiksdoel hebben het bieden van faciliteiten op het gebied van ontspanning en vermaak.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt vervolgens dat de gronden ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: ontspanning en vermaak' gebruikt mogen worden ten behoeve van het bieden van faciliteiten op het gebied van ontspanning en vermaak. Daarbij moeten uiteraard de overige regels die op het gebruiksdoel en het gebruik betrekking hebben, in acht worden genomen.

Artikel 3.99 Omvang en situering van faciliteiten op het gebied van ontspanning en vermaak

Artikel 3.99 bevat beperkende regels over de omvang en situering van faciliteiten voor ontspanning en vermaak. Met dit artikel kunnen locatiegericht beperkingen zijn gesteld. Deze regels zijn alleen van toepassing voor zover de betreffende aanduiding op een locatie van toepassing is. Is geen aanduiding opgenomen, dan gelden de betreffende beperkingen niet.

Eerste lid:
Het eerste lid bevat een beperking voor het maximum bruto-vloeroppervlak faciliteiten voor ontspanning en vermaak dat is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'maximum bruto-vloeroppervlakte faciliteiten voor ontspanning en vermaak'. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum oppervlak. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'maximum aantal bezoekers faciliteiten voor ontspanning en vermaak' het maximum aantal bezoekers dat gelijktijdig aanwezig is binnen faciliteiten voor ontspanning en vermaak de daar bepaalde waarde is. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum aantal bezoekers. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak.

Derde lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'bouwlaag waarin faciliteiten voor ontspanning en vermaak zijn toegestaan' faciliteiten voor ontspanning en vermaak uitsluitend zijn toegestaan in de daar bepaalde bouwlaag of bouwlagen. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart

weergegeven waarde. Die waarde bepaald in welke bouwlaag of bouwlagen faciliteiten voor ontspanning en vermaak zijn toegestaan.

Artikel 3.100 Beperkende regel over waar faciliteiten op het gebied van spel en vermaak zijn toegestaan

Artikel 3.100 bepaalt dat faciliteiten gericht op spel en vermaak uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'spel en vermaak toegestaan'. In bijlage I wordt omschreven wat onder faciliteiten gericht op spel en vermaak wordt verstaan. Onder spel en vermaak valt een breed arsenaal aan uiteenlopende activiteiten. Een omschrijving met een duidelijke afbakening is niet goed te geven, vandaar dat in het tweede lid een opsomming is gegeven van activiteiten die hier in elk geval onder vallen. Het gaat om een bowlingbaan, minigolf, speelparadijs, gamehal, arcadehal, gelegenheid voor laser-gamen, escaperoom, biljart- en snookerzalen, speel- en spelvoorzieningen, activiteiten gericht op belevingen, en naar de aard daarmee te vergelijken faciliteiten. Met dat laatste wordt duidelijk gemaakt dat het geen limitatieve opsomming betreft. Ook (toeristische) activiteiten gericht op belevingen ('experience') vallen onder deze paragraaf.

Om te voorkomen dat het misverstand zou ontstaan dat ook kartbanen, speelautomatenhallen, casino's, maar bijvoorbeeld ook bioscopen en dergelijk onder spel en vermaak als bedoeld in dit artikel vallen, is expliciet toegevoegd dat de overige in deze paragraaf of elders in deze afdeling specifiek genoemde faciliteiten hier niet onder vallen. Die zijn dus uitsluitend toegestaan voor zover dat volgt uit de regels die specifiek op die faciliteiten betrekking hebben.

Artikel 3.101 Beperkende regel over waar kartbanen zijn toegestaan

Artikel 3.101 bepaalt dat kartbanen uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'kartbaan toegestaan'. Het is overbodig geacht een omschrijving op te nemen.

Artikel 3.102 Beperkende regel over waar dierentuinen zijn toegestaan

Artikel 3.102 bepaalt dat dierentuinen uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'dierentuin toegestaan'. Het is overbodig geacht een omschrijving op te nemen.

Artikel 3.103 Beperkende regel over waar speelautomatenhallen zijn toegestaan

Artikel 3.103 bepaalt dat speelautomatenhallen uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'speelautomatenhal toegestaan'. In bijlage I is aangegeven dat onder een speelautomatenhal wordt verstaan een speelautomatenhal als bedoeld in de Verordening kansspelautomaten en speelautomatenhallen Amsterdam. Daarin wordt bepaald dat eronder wordt verstaan een inrichting als bedoeld in artikel 30c, eerste lid, onder b, van de Wet op de kansspelen. Daar wordt gesproken van een inrichting, anders dan een hoogdrempelige inrichting, bestemd om het publiek de gelegenheid te geven een spel door middel van kansspelautomaten te beoefenen, indien het houden van een zodanige inrichting krachtens een vergunning van de burgemeester bij gemeentelijke verordening is toegestaan. Er is afgezien van het opnemen van een eigen omschrijving, om te voorkomen dat aan een en hetzelfde begrip onbedoeld een verschillende uitleg kan worden gegeven. Door de verwijzing is uitgesloten dat een horecabedrijf met kansspelautomaten onder het begrip speelautomatenhal valt. Een horecabedrijf waarbinnen op grond van de Verordening speelautomaten(hallen) maximaal twee spelautomaten zijn toegestaan, valt daarmee ook niet onder het toepassingsbereik van deze paragraaf.

Artikel 3.104 Beperkende regel over waar casino's zijn toegestaan

Artikel 3.104 bepaalt dat casino's uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'casino toegestaan'. In het tweede lid is aangegeven dat onder een casino wordt verstaan een speelcasino als bedoeld in artikel 27g, tweede lid, van de Wet op de kansspelen. Daarin is bepaald dat onder een speelcasino wordt verstaan de voor het publiek opengestelde of bedrijfsmatig gedreven inrichting, waar

door middel van gemeenschappelijk beoefende kansspelen aan de deelnemers de gelegenheid wordt gegeven om mede te dingen naar prijzen of premies, indien de aanwijzing der winnaars geschiedt door enige kansbepaling, waarop de deelnemers in het algemeen geen overwegende invloed kunnen uitoefenen. Er is afgezien van het opnemen van een eigen omschrijving, om te voorkomen dat aan een en hetzelfde begrip onbedoeld een verschillende uitleg kan worden gegeven.

Artikel 3.105 Beperkende regel over waar wellness is toegestaan

Artikel 3.105 bepaalt dat wellness uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'wellness toegestaan'. In bijlage I is aangegeven dat onder wellness wordt verstaan een voorziening die is gericht op het aanbieden van faciliteiten voor ontspanning voor lichaam en geest in de vorm van combinaties van met name sauna, zwembaden, massageruimten, relaxruimten, zonnestudio's, of kapsalons.

Paragraaf 3.2.10 Seks en erotiek

Subparagraaf 3.2.10.1 Prostitutiebedrijven

Artikel 3.106 Toepassingsbereik

PM

Artikel 3.107 Gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: prostitutiebedrijf', toegestaan gebruik

PM

Artikel 3.108 Beperkende regel over waar raamprostitutie is toegestaan

PM

Artikel 3.109 Omvang en situering prostitutiebedrijf

PM

Subparagraaf 3.2.10.2 Seksinrichtingen

Artikel 3.110 Toepassingsbereik

PM

Artikel 3.111 Gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: seksinrichting', toegestaan gebruik

PM

Artikel 3.112 Omvang en situering seksinrichtingen

PM

Artikel 3.113 Gereserveerd

PM

Artikel 3.114 Gereserveerd

PM

Artikel 3.115 Gereserveerd

Paragraaf 3.2.11 Agrarische bedrijven

Subparagraaf 3.2.11.1 Veehouderijen en paardenfokkerijen

Artikel 3.116 Toepassingsbereik

In afdeling 3.2 worden gebruiksdoelen aan locaties gegeven, wordt bepaald welk gebruik daar is toegestaan, en worden regels over het gebruik gegeven. Paragraaf 3.2.11 bevat regels over het gebruik voor agrarische activiteiten. Subparagraaf 3.2.11.1 gaat over veehouderijen en paardenfokkerijen. Artikel 3.116 bepaalt het toepassingsbereik van de regels in dit onderdeel.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat de subparagraaf van toepassing is op a) het gebruiksdoel van locaties met de aanduiding 'gebruiksdoel: veehouderij of paardenfokkerij', en b) op het gebruik van gronden en bouwwerken ten behoeve van agrarische activiteiten in de vorm van een veehouderij of paardenfokkerij. De inhoudelijke regels over gebruiksdoel en gebruik volgen in de overige bepalingen. In bijlage I wordt een omschrijving gegeven van wat wordt verstaand onder een paardenfokkerij. De omschrijving is gelijk aan die van productiegerichte paardenhouderij zoals gedefinieerd in de provinciale omgevingsverordening. Het gaat om een agrarisch bedrijf gericht op het houden van paarden, waarbij uitsluitend of in hoofdzaak handelingen aan en met paarden worden verricht die primair gericht zijn op het voortbrengen, africhten, trainen en verhandelen van paarden. Een nadere omschrijving van veehouderij is niet gegeven. Wat hieronder wordt verstaan, wordt voldoende duidelijk geacht.

Tweede lid:
In het tweede lid is bepaald dat de subparagraaf geldt ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: veehouderij of paardenfokkerij'. Hiermee is het geografisch werkingsgebied van de regels bepaald.

Artikel 3.117 Gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: veehouderij of paardenfokkerij', toegestaan gebruik

Artikel 3.117 bevat regels over het gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: veehouderij of paardenfokkerij', en over het daar toegestaan gebruik.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat de locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: veehouderij of paardenfokkerij' als gebruiksdoel hebben het gebruik voor de uitoefening van een agrarisch bedrijf in de vorm van een veehouderij of paardenfokkerij.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt vervolgens dat de gronden ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: veehouderij of paardenfokkerij' gebruikt mogen worden voor een agrarisch bedrijf in de vorm van een veehouderij of paardenfokkerij. Daarbij moeten uiteraard de overige regels die op het gebruiksdoel en het gebruik betrekking hebben, in acht worden genomen.

Artikel 3.118 Beperking met betrekking tot intensieve veehouderijen

Artikel 3.118 bevat een beperking voor de uitoefening van een agrarisch bedrijf in de vorm van een intensieve veehouderij. Dat is alleen toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'intensieve veehouderij. Daarbij is tevens bepaald dat ten hoogste één bouwlaag gebruikt mag worden voor het houden van dieren.

In bijlage I is opgenomen dat onder een intensieve veehouderij moet worden verstaan een intensieve veehouderij als bedoeld in de provinciale omgevingsverordening. Die omschrijft het als een niet-

grondgebonden agrarisch bedrijf dat slacht-, fok-, leg-, pels- of melkdieren houdt, zonder of nagenoeg zonder weidegang of vrije uitloop, met uitzondering van veehouderij waarin producten worden vervaardigd die gecertificeerd zijn volgens in Nederland geldende regelgeving van de Europese Unie voor biologische producten en met uitzondering van viskwekerij.

Artikel 3.119 Beperking met betrekking tot opslag

Artikel 3.119 bepaalt dat opslag uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'agrarisch bedrijfsperceel'.

Artikel 3.120 Beperking met betrekking tot paardenbakken

Artikel 3.120 bevat een beperking met betrekking tot paardenbakken, namelijk dat deze uitsluitend zijn toegestaan ten behoeve van het agrarisch bedrijf, en uitsluitend ter plaatse van de aanduiding 'agrarisch bedrijfsperceel'. Daarbij is in het tweede lid bepaald dat de maximum bruto-vloeroppervlakte van de paardenbak de ter plaatse van de aanduiding 'maximum oppervlak paardenbak' bepaalde waarde bedraagt. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum oppervlak. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak. Is een dergelijke aanduiding niet opgenomen, dan geldt geen maximum oppervlakte.

Artikel 3.121 Beperking met betrekking tot de teelt van ruwvoedergewassen

Artikel 3.121 bepaalt dat de teelt van ruwvoedergewassen is toegestaan tot maximaal 10% van de gronden behorende bij een agrarisch bedrijf waarbij de gronden duurzaam in gebruik zijn en de teelt bedoeld is voor de eigen bedrijfsvoering. In bijlage I is een definitie opgenomen van wat ruwvoedergewassen zijn. Tot gronden die duurzaam in gebruik zijn behoren zowel de gronden die in eigendom zijn als gronden die langdurig via huur of pacht deel uitmaken van het bedrijf.

Subparagraaf 3.2.11.2 Het telen van gewassen in de open lucht

Artikel 3.122 Toepassingsbereik

In afdeling 3.2 worden gebruiksdoelen aan locaties gegeven, wordt bepaald welk gebruik daar is toegestaan, en worden regels over het gebruik gegeven. Paragraaf 3.2.11 bevat regels over het gebruik voor agrarische activiteiten. Subparagraaf 3.2.11.2 gaat over het telen van gewassen in de open lucht. Artikel 3.122 bepaalt het toepassingsbereik van de regels in dit onderdeel.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat de subparagraaf van toepassing is op a) het gebruiksdoel van locaties met de aanduiding 'gebruiksdoel: gewassenteelt in de open lucht', en b) op het gebruik van gronden en bouwwerken voor de uitoefening van een agrarisch bedrijf in de vorm van het telen van gewassen in de open lucht. De inhoudelijke regels over gebruiksdoel en gebruik volgen in de overige bepalingen.

Tweede lid:
In het tweede lid is bepaald dat de subparagraaf geldt ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: gewassenteelt in de open lucht'. Hiermee is het geografisch werkingsgebied van de regels bepaald.

Artikel 3.123 Gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: gewassenteelt in de open lucht', toegestaan gebruik

Artikel 3.123 bevat regels over het gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: gewassenteelt in de open lucht', en over het daar toegestaan gebruik.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat de locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: gewassenteelt in de

open lucht' als gebruiksdoel hebben het gebruik voor agrarische activiteiten in de vorm van het telen van gewassen in de open lucht.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt vervolgens dat de gronden ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: gewassenteelt in de open lucht' gebruikt mogen worden voor de uitoefening van een agrarisch bedrijf gericht op het telen van gewassen in de open lucht, niet zijnde bosbouw, sier- en fruitteelt. Daarbij moeten uiteraard de overige regels die op het gebruiksdoel en het gebruik betrekking hebben, in acht worden genomen.

Artikel 3.124 Beperking met betrekking tot opslag

Artikel 3.124 bepaalt dat opslag uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'agrarisch bedrijfsperceel'.

Artikel 3.125 Beperking met betrekking tot teeltondersteunende voorzieningen

Artikel 3.125 bevat een beperking met betrekking tot teeltondersteunende voorzieningen. Die zijn uitsluitend toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'agrarisch bedrijfsperceel'. In bijlage I is aangegeven dat onder teeltondersteunende voorzieningen worden verstaan voorzieningen die toegepast worden om de teelt van groente, fruit, bomen of potplanten te bevorderen en te beschermen, zoals hagelnetten, stellingen en regenkappen en teeltondersteunende kassen.

Artikel 3.126 Vervallen

Subparagraaf 3.2.11.3 Het telen van gewassen in een gebouw

Artikel 3.127 Toepassingsbereik

In afdeling 3.2 worden gebruiksdoelen aan locaties gegeven, wordt bepaald welk gebruik daar is toegestaan, en worden regels over het gebruik gegeven. Paragraaf 3.2.11 bevat regels over het gebruik voor agrarische activiteiten. Subparagraaf 3.2.11.3 gaat over het telen van gewassen in een gebouw. Artikel 3.127 bepaalt het toepassingsbereik van de regels in dit onderdeel.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat de subparagraaf van toepassing is op a) het gebruiksdoel van locaties met de aanduiding 'gebruiksdoel: gewassenteelt in een gebouw', en b) op het gebruik van gronden en bouwwerken voor de uitoefening van een agrarisch bedrijf in de vorm van glastuinbouw en andere vormen van het telen van gewassen in een gebouw. De inhoudelijke regels over gebruiksdoel en gebruik volgen in de overige bepalingen.

Tweede lid:
In het tweede lid is bepaald dat de subparagraaf geldt ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: gewassenteelt in een gebouw'. Hiermee is het geografisch werkingsgebied van de regels bepaald.

Artikel 3.128 Gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: gewassenteelt in een gebouw', toegestaan gebruik

In artikel 3.123 bevat regels over het gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: gewassenteelt in een gebouw', en over het daar toegestaan gebruik.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat de locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: gewassenteelt in een gebouw' als gebruiksdoel hebben de uitoefening van een agrarisch bedrijf in de vorm van glastuinbouw en andere vormen van het telen van gewassen in een gebouw.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt vervolgens dat de gronden ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: gewassenteelt in een gebouw' gebruikt mogen worden voor de uitoefening van een agrarisch bedrijf in de vorm van glastuinbouw en andere vormen van het telen van gewassen in een gebouw. Daarbij moeten uiteraard de overige regels die op het gebruiksdoel en het gebruik betrekking hebben, in acht worden genomen.

Artikel 3.129 Beperking met betrekking tot kassen

Artikel 3.129 bepaalt dat kassen uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'kas toegestaan'. Wat onder een kas moet worden verstaan is bepaald in bijlage I, waarbij wordt verwezen naar de provinciale omgevingsverordening. Daarin is opgenomen dat het gaat om een bouwwerk van hoofdzakelijk glas of ander lichtdoorlatend materiaal, bedoeld voor de teelt van assimilerende organismen. Op het bouwen, in stand houden en gebruiken van een kas zijn uiteraard de regels in hoofdstuk 4 van toepassing.

Artikel 3.130 Beperking met betrekking tot teeltondersteunende voorzieningen

Artikel 3.125 bevat een beperking met betrekking tot teeltondersteunende voorzieningen. Die zijn uitsluitend toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'agrarisch bedrijfsperceel'. In bijlage I is aangegeven dat onder teeltondersteunende voorzieningen worden verstaan voorzieningen die toegepast worden om de teelt van groente, fruit, bomen of potplanten te bevorderen en te beschermen, zoals hagelnetten, stellingen en regenkappen en teeltondersteunende kassen.

Paragraaf 3.2.12 Water

Artikel 3.131 Toepassingsbereik

In afdeling 3.2 worden gebruiksdoelen aan locaties gegeven, wordt bepaald welk gebruik daar is toegestaan, en worden regels over het gebruik gegeven. Paragraaf 3.2.12 bevat regels over het gebruiksdoel van locaties met de aanduiding 'gebruiksdoel: water'. Artikel 3.131 bepaalt het toepassingsbereik van de regels in dit onderdeel. Het eerste lid bepaalt dat deze paragraaf van toepassing is op het gebruiksdoel, de inrichting en het gebruik van locaties met de aanduiding 'gebruiksdoel: water'. In het tweede lid is bepaald dat deze paragraaf geldt ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: water'. De inhoudelijke regels over gebruiksdoel en gebruik volgen in de overige bepalingen.

Artikel 3.132 Gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: water', toegestaan gebruik

Artikel 3.132 bevat regels over het gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: water', en over het daar toegestaan gebruik.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: water' bedoeld zijn voor waterberging, waterhuishouding en watervoorzieningen, waaronder in ieder geval worden begrepen sloten, vijvers, vaarten, kanalen, grachten, plassen, waterwegen en overige waterpartijen. Met dit gebruiksdoel wordt een vervolg gegeven aan een werkwijze die ook in bestemmingsplannen onder de voorheen geldende Wet ruimtelijke ordening werd gehanteerd met waterbestemmingen.

Tweede lid:
In waterbestemmingen werd voorheen veelal ruimte gelaten voor allerlei voorzieningen, bouwwerken en andere werken. Dit wordt in het tweede lid gecontinueerd. Het tweede lid bepaalt dat de gronden ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: water' in elk geval bedoeld zijn voor het realiseren van de daar aangegeven voorzieningen, bouwwerken en andere werken. Het gaat om voorzieningen, bouwwerken

en andere werken die over het algemeen passend zijn binnen groenvoorzieningen zoals bruggen, beschoeiingen, (aanleg)steigers, en daarmee vergelijkbare werken en bouwwerken en overige naar aard en omvang ondergeschikte werken en bouwwerken, maar ook groenvoorzieningen van ondergeschikte omvang, nutsvoorzieningen, ondergrondse infrastructurele voorzieningen en waterstaatkundige werken. Daarbij wordt in de aanhef van het tweede lid wel het voorbehoud gemaakt dat elders in dit omgevingsplan een bepaling is opgenomen op grond waarvan in specifieke gevallen een bepaalde voorziening, een bepaald bouwwerk of ander werk, niet is toegestaan. Daarmee wordt ruimte gelaten voor locatiespecifieke maatwerkregels.

Derde lid:
Het derde lid maakt expliciet dat het tweede lid niet betekent dat die het realiseren van daarin genoemde voorzieningen, bouwwerken, en andere werken, zondermeer zijn toegestaan. Er kunnen aanvullende regels van toepassing kunnen zijn, bij voorbeeld in de vorm van een vergunningplicht. Gedacht kan worden aan de regels voor het oprichten, in stand houden en gebruiken van bouwwerken, zoals die zijn opgenomen in hoofdstuk 4 van dit omgevingsplan, en die onverkort van toepassing zijn op het realiseren van de in het tweede lid genoemde bouwwerken. Voor zover het oprichten, in stand houden en gebruiken van een bouwwerk niet vergunningvrij is, dan moet de bouwaanvraag ook worden getoetst op de vraag of het beoogde gebruik in overeenstemming is met het bepaalde in artikel 2.4. Dat volgt uit artikel 4.19 in samenhang gelezen met artikel 5.14. Oftewel, een bouwaanvraag voor een vergunningplichtig bouwwerk wordt getoetst aan het gebruiksdoel zoals vastgelegd in dit artikel 3.132. In wezen is dit niet anders dan onder oud recht, waarbij de bouwvergunning wanneer die op grond van de toenmalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht nodig was, werd geweigerd wanneer die in strijd was met de geldende bestemming.

Vierde lid:
Het vierde lid tot slot bepaalt dat gronden en bouwwerken ter plaatse van de functie 'water' mogen worden gebruikt op een wijze die gelet op de inrichting passend is.

Paragraaf 3.2.13 Verkeer

Subparagraaf 3.2.13.1 Algemene regels over het gebruiksdoel verkeer

Artikel 3.133 Toepassingsbereik

In afdeling 3.2 worden gebruiksdoelen aan locaties gegeven, wordt bepaald welk gebruik daar is toegestaan, en worden regels over het gebruik gegeven. Paragraaf 3.2.13 bevat regels over het gebruiksdoel van locaties met de aanduiding 'gebruiksdoel: verkeer'. Artikel 3.133 bepaalt het toepassingsbereik van de regels in dit onderdeel. Het eerste lid bepaalt dat deze paragraaf van toepassing is op het gebruiksdoel, de inrichting en het gebruik van locaties met de aanduiding 'gebruiksdoel: verkeer'. In het tweede lid is bepaald dat deze paragraaf geldt ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: verkeer'. De inhoudelijke regels over gebruiksdoel en gebruik volgen in de overige bepalingen.

Artikel 3.134 Gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: verkeer', toegestaan gebruik

Artikel 3.134 bevat regels over het gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: verkeer', en over het daar toegestaan gebruik.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: verkeer' bedoeld zijn voor het realiseren, in stand houden en gebruiken van wegen, OV-stations, spoorwegen, metrolijnen, trambanen, woonerven, publiek toegankelijke parkeergarages en publiek toegankelijke parkeerterreinen, overige parkeergelegenheid in de openbare ruimte, voet- en fietspaden, publiek

toegankelijke fietsparkeergarages en publiek toegankelijke fietsparkeerterreinen, en pleinen. Met dit gebruiksdoel wordt een vervolg gegeven aan een werkwijze die ook in bestemmingsplannen onder de voorheen geldende Wet ruimtelijke ordening werd gehanteerd met bestemmingen Verkeer. In bestemmingsplannen werd daarbij vaak onderscheid gemaakt tussen verschillende verkeersbestemmingen, waarbij de ene bijvoorbeeld wel wegen of spoorwegen toestond, en de andere niet. Dit onderscheid is in dit omgevingsplan niet gemaakt. In subparagraaf 3.2.13.2 zijn regels opgenomen die specifiek bepalen waar bepaalde specifieke vormen van verkeer, zoals wegen en spoorwegen, wel en niet zijn toegestaan.

Tweede lid:
In verkeersbestemmingen werd voorheen veelal ruimte gelaten voor allerlei voorzieningen, bouwwerken en andere werken. Dit wordt in het tweede lid gecontinueerd. Het tweede lid bepaalt dat de gronden ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: verkeer' in elk geval bedoeld zijn voor het realiseren van de daar aangegeven voorzieningen, bouwwerken en andere werken. Het gaat om bruggen en duikers, de tot de wegen of paden behorende bermen, taluds en zijkanten, waterstaatkundige en civieltechnische (kunst)werken, alsmede de aan de wegen liggende parkeerplaatsen en ondergrondse infrastructurele voorzieningen, beschoeiingen, (aanleg)steigers, en daarmee vergelijkbare ondergeschikte werken en bouwwerken en overige naar aard en omvang ondergeschikte werken en bouwwerken, groenvoorzieningen en watervoorzieningen van ondergeschikte omvang en nutsvoorzieningen. Daarbij wordt in de aanhef van het tweede lid wel het voorbehoud gemaakt dat elders in dit omgevingsplan een bepaling is opgenomen op grond waarvan in specifieke gevallen een bepaalde voorziening, een bepaald bouwwerk of ander werk, niet is toegestaan. Daarmee wordt ruimte gelaten voor locatiespecifieke maatwerkregels.

Derde lid:
Het derde lid maakt expliciet dat het tweede lid niet betekent dat die het realiseren van daarin genoemde voorzieningen, bouwwerken, en andere werken, zondermeer zijn toegestaan. Er kunnen aanvullende regels van toepassing kunnen zijn, bij voorbeeld in de vorm van een vergunningplicht. Gedacht kan worden aan de regels voor het oprichten, in stand houden en gebruiken van bouwwerken, zoals die zijn opgenomen in hoofdstuk 4 van dit omgevingsplan, en die onverkort van toepassing zijn op het realiseren van de in het tweede lid genoemde bouwwerken. Voor zover het oprichten, in stand houden en gebruiken van een bouwwerk niet vergunningvrij is, dan moet de bouwaanvraag ook worden getoetst op de vraag of het beoogde gebruik in overeenstemming is met het bepaalde in artikel 2.4. Dat volgt uit artikel 4.19 in samenhang gelezen met artikel 5.14. Oftewel, een bouwaanvraag voor een vergunningplichtig bouwwerk wordt getoetst aan het gebruiksdoel zoals vastgelegd in dit artikel 3.134. In wezen is dit niet anders dan onder oud recht, waarbij de bouwvergunning wanneer die op grond van de toenmalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht nodig was, werd geweigerd wanneer die in strijd was met de geldende bestemming.

Vierde lid:
Het vierde lid tot slot bepaalt dat gronden en bouwwerken ter plaatse van de functie 'water' mogen worden gebruikt op een wijze die gelet op de inrichting passend is.

Subparagraaf 3.2.13.2 Aanvullende regels over waar wegen en spoorwegen zijn toegestaan

Artikel 3.135 Beperkende regels over wegen

Artikel 3.135 bevat beperkingen voor wegen. Naast deze ruimtelijke beperkingen zijn in hoofdstuk 7 regels opgenomen over het aanleggen of het wijzigen van een gemeenteweg, waterschapsweg of lokale spoorweg. De in dat hoofdstuk opgenomen vergunningplicht is bedoeld om een beoordeling te kunnen doen op gevolgen voor geluidgevoelige bouwwerken. Op grond van het Besluit kwaliteit leefomgeving moet in een omgevingsplan dat de aanleg of wijziging van een gemeenteweg of waterschapsweg mogelijk maakt, aan bepaalde voorwaarden worden voldaan (artikel 5.78m Besluit kwaliteit

leefomgeving). In hoofdstuk 7 wordt aan deze instructieregels gevolg gegeven. Dat betekent dat ook voor de aanleg van bijvoorbeeld een gemeenteweg ter plaatse van de aanduiding 'weg toegestaan', behoudens in hoofdstuk 7 aangegeven uitzonderingen, een vergunningplicht geldt.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt in het eerste lid dat binnen de gronden met de aanduiding 'gebruiksdoel: verkeer' wegen uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'weg toegestaan'.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat het eerste lid niet van toepassing is als het gaat om een erf in de zin van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990, of als een maximumsnelheid geldt van 30km/u. In die gevallen is een weg overal ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: verkeer' toegestaan.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'maximum aantal rijstroken' het maximum aantal rijstroken dat is toegestaan de daar bepaalde waarde is. Deze beperking geldt alleen ter plaatse van de genoemde aanduiding. Deze aanduiding gaat altijd gepaard van een op de digitale kaart weergegeven waarde. Die waarde bepaalt het maximum aantal hotelkamers. Gelet op artikel 2.2, tweede lid, geldt dat maximum per afzonderlijk aanduidingsvlak.

Artikel 3.136 Beperkende regels over spoorwegen

Artikel 3.136 bepaalt dat binnen de gronden met de aanduiding 'gebruiksdoel: verkeer' wegen uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'spoorweg toegestaan'.

Artikel 3.137 Beperkende regels over tram- en metrolijnen

Artikel 3.137 bevat beperkingen voor waar binnen de gronden met de aanduiding 'gebruiksdoel: verkeer' tram- en metrolijnen zijn toegestaan. Het eerste lid bepaalt dat bovengrondse metrolijnen uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'bovengrondse metro toegestaan'. Het tweede lid bepaalt dat ondergrondse metrolijnen uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'ondergrondse metro toegestaan'. Het derde lid bepaalt dat tramlijnen uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'tram toegestaan'.

Artikel 3.138 Vervallen

Subparagraaf 3.2.13.3 Aanvullende regels over publiektoegankelijke parkeervoorzieningen en fietsstalling

Artikel 3.139 Publiektoegankelijke parkeervoorzieningen

Artikel 3.139 bevat regels met betrekking tot publiektoegankelijke parkeervoorzieningen. Met dit artikel wordt voor de gronden met het gebruiksdoel verkeer bepaald waar publiektoegankelijke parkeervoorzieningen zijn toegestaan. Daarbij wordt een onderscheid gemaakt tussen gebouwde autoparkeervoorzieningen en parkeerterreinen (lid 2). Voor gebouwde parkeervoorzieningen is een regel opgenomen over waar die mogen komen. Voor parkeerterreinen geldt dat die overal ter plaatse van het gebruiksdoel verkeer zijn toegestaan. Wel kunnen daarbinnen locaties worden aangewezen die uitsluitend voor parkeerterrein zijn bedoeld.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat gebouwde publiektoegankelijke autoparkeervoorzieningen uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'gebouwde publiektoegankelijke parkeervoorziening'. Bij gebouwde autoparkeervoorzieningen moet gedacht worden aan de openbare autoparkeergarages waar tegen betaling door een ieder geparkeerd kan worden.

Er kan ook sprake zijn van gebouwde parkeervoorzieningen die deels publiektoegankelijk zijn, deels behoren bij een ander gebruiksdoel. In dat geval zal aan de locatie behalve het gebruiksdoel verkeer nog een ander gebruiksdoel moeten zijn toegekend. Indien bijvoorbeeld sprake is van een autoparkeergarage in een gebouw die door bewoners van de bovengelegen woningen kan worden gebruikt, maar die ook al dan niet deels publiektoegankelijk is, dan is (deels) sprake van een publiektoegankelijke autoparkeervoorziening, deels van een parkeervoorziening behorend bij het gebruiksdoel wonen.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'parkeerterrein , de gronden moeten worden ingericht en gebruikt als parkeerterrein. Bij parkeerterreinen moet gedacht worden aan de P+R op Zeeburgereiland en het parkeerterrein in het Amsterdamse bos. Autoparkeervoorzieningen in de openbare ruimte (denk aan parkeervakken langs een rijbaan) zijn niet uitsluitend binnen de aanduiding 'parkeerterrein' toegestaan, maar zijn zonder nadere aanduiding binnen het gebruiksdoel 'verkeer' toegestaan.

Derde en vierde lid:
Het derde en vierde lid bevatten elk een beperkende regels met betrekking tot het minimum respectievelijk maximum aantal parkeerplaatsen dat beschikbaar moet of mag zijn voor publiektoegankelijk gebruik. Deze beperkingen gelden uitsluitend ter plaatse van de aangegeven locaties.

Artikel 3.140 Publiektoegankelijke (brom)fietsstalling

Artikel 3.140 bevat enkele regels met betrekking tot publiektoegankelijke (brom)fietsstallingen.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'publiektoegankelijke (brom)fietsstalling' een publiektoegankelijke (brom)fietsstalling moet worden gerealiseerd en in stand gehouden. Dit eerste lid betekent dat er een realisatieplicht geldt voor de aangegeven locatie. Het betekent niet dat publiektoegankelijke (brom)fietsstalling uitsluitend op die locaties zijn toegestaan. Publiektoegankelijke (brom)fietsstalling is ook elders toegestaan, voor zover dat in overeenstemming is met een aan de locatie gegeven gebruiksdoelen. Zo zijn voorzieningen voor fietsstalling (zoals fietsnietjes of fietsenrekken) ook elders toegestaan.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'minimum aantal publiektoegankelijke fietsstallingsplaatsen' het minimum aantal fietsstallingsplaatsen dat in ieder geval beschikbaar dient te zijn voor publiektoegankelijk gebruik de daar bepaalde waarde is.

Paragraaf 3.2.14 Groen

Artikel 3.141 Toepassingsbereik

In afdeling 3.2 worden gebruiksdoelen aan locaties gegeven, wordt bepaald welk gebruik daar is toegestaan, en worden regels over het gebruik gegeven. Paragraaf 3.2.14 bevat regels over het gebruiksdoel van locaties met de aanduiding 'gebruiksdoel: groen'. Artikel 3.141 bepaalt het toepassingsbereik van de regels in dit onderdeel. Het eerste lid bepaalt dat deze paragraaf van toepassing is op het gebruiksdoel, de inrichting en het gebruik van locaties met de aanduiding 'gebruiksdoel: groen'. In het tweede lid is bepaald dat deze paragraaf geldt ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: groen'. De inhoudelijke regels over gebruiksdoel en gebruik volgen in de overige bepalingen.

Artikel 3.142 Gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: groen', toegestaan gebruik

Artikel 3.142 bevat regels over het gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: groen', en over het daar toegestaan gebruik.

Eerste lid:
In het eerste lid wordt bepaald dat locaties ter plaatse van de functie 'groen' bedoeld zijn voor groenvoorzieningen in de open lucht, waaronder in ieder geval worden begrepen (bos)parken, plantsoenen en open speelplekken, met de daarbij behorende waterpartijen. Met dit gebruiksdoel wordt een vervolg gegeven aan een werkwijze die ook in bestemmingsplannen onder de voorheen geldende Wet ruimtelijke ordening werd gehanteerd met groenbestemmingen. Voor de gronden met een bestemming 'Groen' werd veelal in de bestemmingsomschrijving opgenomen dat die waren bedoeld voor groenvoorzieningen. Groenvoorzieningen werden dan in veel gevallen omschreven als groenvoorzieningen in de open lucht, waaronder in ieder geval werden begrepen (bos)parken, plantsoenen en open speelplekken, met de daarbij behorende waterpartijen. Deze omschrijving is als gebruiksdoel voor de gronden met de functie 'groen' overgenomen.

Tweede lid:
In groenbestemmingen werd voorheen veelal ruimte gelaten voor allerlei voorzieningen, bouwwerken en andere werken. Dit wordt in het tweede lid gecontinueerd. Het tweede lid bepaalt dat de gronden ter plaatse van de functie 'groen' mede bedoeld zijn voor het realiseren van de daar aangegeven voorzieningen, bouwwerken en andere werken. Het gaat om voorzieningen, bouwwerken en andere werken die over het algemeen passend zijn binnen groenvoorzieningen zoals (bos)parken, plantsoenen en open speelplekken, die het gebruik daarvan ondersteunen, of die over het algemeen geen afbreuk aan die groenvoorzieningen en het gebruik ervan. Daarbij wordt in de aanhef van het tweede lid wel het voorbehoud gemaakt dat elders in dit omgevingsplan een bepaling is opgenomen op grond waarvan in specifieke gevallen een bepaalde voorziening, een bepaald bouwwerk of ander werk, niet is toegestaan. Daarmee wordt ruimte gelaten voor locatiespecifieke maatwerkregels. Denkbaar is bijvoorbeeld dat in bepaalde parken het uitbreiden van verhardingen niet gewenst is. In dergelijke gevallen kan een beperkende maatwerkregel worden opgenomen die aan die gebieden wordt verbonden. Bij voorkeur worden dergelijke beperkingen, voor zover die specifiek betrekking hebben op gronden met de functie 'groen' en op de daarop betrekking hebbende regels, in dit regelonderdeel opgenomen.

Derde lid:
Het derde lid maakt expliciet dat het tweede lid niet betekent dat die het realiseren van daarin genoemde voorzieningen, bouwwerken, en andere werken, zondermeer zijn toegestaan. Er kunnen aanvullende regels van toepassing kunnen zijn, bij voorbeeld in de vorm van een vergunningplicht. Gedacht kan worden aan de regels voor het oprichten, in stand houden en gebruiken van bouwwerken, zoals die zijn opgenomen in hoofdstuk 4 van dit omgevingsplan, en die onverkort van toepassing zijn op het realiseren van de in het tweede lid genoemde bouwwerken. Voor zover het oprichten, in stand houden en gebruiken van een bouwwerk niet vergunningvrij is, dan moet de bouwaanvraag ook worden getoetst op de vraag of het beoogde gebruik in overeenstemming is met het bepaalde in artikel 2.4. Dat volgt uit artikel 4.19 in samenhang gelezen met artikel 5.14. Oftewel, een bouwaanvraag voor een vergunningplichtig bouwwerk wordt getoetst aan het gebruiksdoel zoals vastgelegd in dit artikel 3.142. In wezen is dit niet anders dan onder oud recht, waarbij de bouwvergunning wanneer die op grond van de toenmalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht nodig was, werd geweigerd wanneer die in strijd was met de geldende bestemming.

Vierde lid:
Het vierde lid tot slot bepaalt dat gronden en bouwwerken ter plaatse van de functie 'groen' mogen worden gebruikt op een wijze die gelet op de inrichting passend is.

Paragraaf 3.2.15 Hoogspanningsverbindingen

Artikel 3.143 Toepassingsbereik

In afdeling 3.2 worden gebruiksdoelen aan locaties gegeven, wordt bepaald welk gebruik daar is toegestaan, en worden regels over het gebruik gegeven. Paragraaf 3.2.15 bevat regels over hoogspanningsverbindingen. Artikel 3.143 bepaalt het toepassingsbereik van de regels in dit onderdeel.

Eerste lid:
In het eerste lid is in onderdeel a bepaald dat deze paragraaf van toepassing is op het gebruiksdoel van locaties met de aanduidingen 'gebruiksdoel: bovengrondse hoogspanningsverbinding van tenminste 220 kV', 'gebruiksdoel: bovengrondse hoogspanningsverbinding van 150 kV' en 'gebruiksdoel: ondergrondse hoogspanningsverbinding van 150 kV'.

In onderdeel b is bepaald dat deze paragraaf van toepassing is op het gebruik van gronden en bouwwerken voor een hoogspanningsverbinding van 150 kV en hoger, en de daarmee verbonden schakel- en transformatorstations en andere voor die hoogspanningsverbinding noodzakelijke hulpmiddelen. Met dat laatste wordt één op één aangesloten op de formulering in artikel 5.159, eerste lid, Besluit kwaliteit leefomgeving. De inhoudelijke regels over gebruiksdoel en gebruik volgen in de overige bepalingen.

Tweede lid:
In het tweede lid is bepaald dat de paragraaf geldt ter plaatse van de in het eerste lid, onder a, bedoelde aanduidingen. Deze paragraaf geldt dus ter plaats van de aanduidingen 'gebruiksdoel: bovengrondse hoogspanningsverbinding van tenminste 220 kV', 'gebruiksdoel: bovengrondse hoogspanningsverbinding van 150 kV' en 'gebruiksdoel: ondergrondse hoogspanningsverbinding van 150 kV'.

Artikel 3.144 Gebruiksdoel ter plaatse van de in artikel 3.143, eerste lid, onder a, bedoelde aanduidingen

Artikel 3.144 bevat regels over het gebruiksdoel ter plaatse van de in artikel 3.143, eerste lid, onder a, bedoelde aanduidingen, en over het daar toegestaan gebruik.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat de locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: hoogspanningsverbinding' als gebruiksdoel hebben het gebruik als tracé van de hoogspanningsverbinding van 150 kV en hoger.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt vervolgens dat de gronden ter plaatse van de in artikel 3.143, eerste lid, onder a, bedoelde aanduidingen gebruikt mogen worden gebruikt voor een hoogspanningsverbinding van 150 kV en hoger en de daarmee verbonden schakel- en transformatorstations en andere voor die hoogspanningsverbinding noodzakelijke hulpmiddelen. Daarbij moeten uiteraard de overige regels die op het gebruiksdoel en het gebruik betrekking hebben, in acht worden genomen.

In combinatie met artikel 2.4, eerste lid, betekent dit dat hoogspanningsverbinding van 150 kV en hoger op andere locaties niet zijn toegestaan. Dat volgt overigens ook rechtstreeks uit artikel 2.5.

Artikel 3.145 Beperkingen

Artikel 3.145 bevat beperkende regels over waar bepaalde bovengrondse hoogspanningsverbindingen zijn toegestaan, en met betrekking tot locaties waar bovengrondse hoogspanningsverbindingen zijn toegestaan. Met deze beperkingen wordt een onderscheid aangebracht tussen bovengrondse hoogspanningsverbindingen met een spanning van tenminste 220 kV en bovengrondse hoogspanningsverbindingen met een spanning van 150 kV.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat een tracé voor een bovengrondse hoogspanningsverbinding met een spanning van ten minste 220 kV uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: bovengrondse hoogspanningsverbinding van tenminste 220 kV'.

Tweede lid:
Het eerste lid bepaalt nog niet dat op de locatie met de aanduiding 'gebruiksdoel: bovengrondse hoogspanningsverbinding van tenminste 220 kV' bovengrondse hoogspanningsverbindingen met een andere spanning niet zijn toegestaan. Gelet op artikel 5.159, eerste lid van het Besluit kwaliteit leefomgeving moet dat wel gebeuren. Dat gebeurt in het tweede lid. Dat lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: bovengrondse hoogspanningsverbinding van tenminste 220 kV' bovengrondse hoogspanningsverbindingen met een andere spanning dan van tenminste 220 kV niet zijn toegestaan.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat een tracé voor een bovengrondse hoogspanningsverbinding met een spanning van 150 kV uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: bovengrondse hoogspanningsverbinding van 150 kV'.

Vierde lid:
Het derde lid bepaalt nog niet dat op de locatie met de aanduiding 'gebruiksdoel: bovengrondse hoogspanningsverbinding van 150 kV' bovengrondse hoogspanningsverbindingen met een andere spanning niet zijn toegestaan. Dat gebeurt in het vierde lid. Dat lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: bovengrondse hoogspanningsverbinding van 150 kV' bovengrondse hoogspanningsverbindingen met een andere spanning dan van 150 kV niet zijn toegestaan.

Vijfde lid:
Het vijfde lid bepaalt dat een tracé voor een ondergrondse hoogspanningsverbinding met een spanning van 150 kV uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding ondergrondse hoogspanningsverbinding van 150 kV'.

Zesde lid:
Het zesde lid bepaalt nog niet dat op de locatie met de aanduiding 'gebruiksdoel: ondergrondse hoogspanningsverbinding van 150 kV' ondergrondse hoogspanningsverbindingen met een andere spanning niet zijn toegestaan. Dat gebeurt in het zesde lid. Dat lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: ondergrondse hoogspanningsverbinding van 150 kV' ondergrondse hoogspanningsverbindingen met een andere spanning dan van 150 kV niet zijn toegestaan.

Paragraaf 3.2.16 Buisleidingen met gevaarlijke stoffen

Artikel 3.146 Toepassingsbereik en oogmerk

In afdeling 3.2 worden gebruiksdoelen aan locaties gegeven, wordt bepaald welk gebruik daar is toegestaan, en worden regels over het gebruik gegeven. Paragraaf 3.2.16 bevat regels over buisleidingen met gevaarlijke stoffen. Artikel 3.146 bepaalt het toepassingsbereik van de regels in dit onderdeel.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat de paragraaf van toepassing is op a) het gebruiksdoel van locaties met de aanduiding 'gebruiksdoel: buisleiding met gevaarlijke stoffen', en b) op het gebruik van gronden en bouwwerken ten behoeve van het exploiteren van een buisleiding met gevaarlijke stoffen. De inhoudelijke regels over gebruiksdoel en gebruik volgen in de overige bepalingen. Wat onder een buisleiding met gevaarlijke stoffen moet worden verstaan is in het vierde lid bepaald.

Tweede lid:
In het tweede lid is bepaald dat de paragraaf geldt ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: buisleiding met gevaarlijke stoffen'. Hiermee is het geografisch werkingsgebied van de regels bepaald.

Derde lid:
In het derde lid wordt het oogmerk van deze paragraaf benoemd, namelijk externe veiligheid. Buisleidingen met gevaarlijke stoffen kunnen voor de omgeving veiligheidsrisico's opleveren (brand, explosie en, afhankelijk van het stof, giftige wolk). Om hiermee rekening te kunnen houden en de risico's te kunnen beperken, zijn in deze paragraaf regels opgenomen voor het exploiteren van buisleidingen met gevaarlijke stoffen.

Vierde lid:
In het vierde lid wordt bepaald wat onder buisleiding met gevaarlijke stoffen wordt verstaan. Hierbij is aangesloten bij de werkwijze in de landelijke regelgeving. In bijlage VII, bij het Besluit kwaliteit leefomgeving, waarin de risicoactiviteiten worden benoemd, wordt ook een koppeling gelegd met artikel 3.101, eerste lid, onder a tot en met d, van het Besluit activiteiten leefomgeving (zie onderdeel D, onder 2). In het betreffende onderdelen zijn buisleidingen met de volgende stoffen aangewezen:

a. aardgas, met een uitwendige diameter van ten minste 50 mm en een druk van ten minste 1.600 kPa;
b. andere stoffen dan aardgas, met een uitwendige diameter van ten minste 70 mm of een binnendiameter van ten minste 50 mm en een druk van ten minste 1.600 kPa, als het gaat om gevaarlijke stoffen in de gevarenklasse:
   1°. ontvlambare gassen, categorie 1 of 2, bedoeld in bijlage I, deel 2, bij de CLP verordening; of
   2°. ontvlambare vloeistoffen, categorie 1, 2 of 3, bedoeld in bijlage I, deel 2, bij de CLP verordening;
c. gevaarlijke stoffen in de gevarenklasse acute toxiciteit, categorie 1, 2 of 3, bedoeld in bijlage I, deel 3, bij de CLP verordening;
d. kooldioxide, zuurstof of stikstof, met een uitwendige diameter van ten minste 70 mm of een binnendiameter van ten minste 50 mm en een druk van ten minste 1.600 kPa.

Artikel 3.147 Gebruiksdoel van locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: buisleiding met gevaarlijke stoffen'

Artikel 3.147 bevat regels over het gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: buisleiding met gevaarlijke stoffen', en over het daar toegestaan gebruik. In samenhang met artikel 2.4 en artikel 2.5 wordt hierbij geborgd dat buisleidingen met gevaarlijke stoffen alleen ter plaatse van de aanduiding "gebruiksdoel: buisleiding met gevaarlijke stoffen" mogen geëxploiteerd worden. Gelet op de externe veiligheidsrisico's van deze leidingen voor de omgeving is het wenselijk dat het vervoer van gevaarlijke stoffen in buisleidingen niet overal, maar alleen ter plaatse van de nader aangeduide locaties plaats vindt.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: buisleiding met gevaarlijke stoffen' als gebruiksdoel het exploiteren van een buisleiding met gevaarlijke stoffen hebben.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt vervolgens allereerst dat de gronden ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: buisleiding met gevaarlijke stoffen' gebruikt mogen worden ten behoeve van het exploiteren van een buisleiding met gevaarlijke stoffen. Daarbij moeten uiteraard de overige regels die op het gebruiksdoel en het gebruik betrekking hebben, in acht worden genomen.

Artikel 3.148 Vergunningplicht voor het wijzigen van de leiding, de druk of de vervoerde stof

Artikel 3.148 bevat een vergunningplicht voor de genoemde wijzigingen voor zover deze leiden tot een wijziging van het aandachtsgebied. De reden voor de vergunningplicht is dat bij wijziging aan de buisleiding (bv. van de diameter, wanddikte, diepte onder het maaiveld en materiaalsoort) of bij wijziging van de druk of de vervoerde stof kunnen de risico's voor de omgeving wijzigen. De vergunningplicht zorgt ervoor dat die wijzigingen vooraf op aanvaardbaarheid kunnen worden beoordeeld.

Het aandachtsgebied is een nieuw kernbegrip van de gemoderniseerde omgevingsveiligheid van het Rijk. De aandachtsgebieden voor brand, explosie en gifwolk maken inzichtelijk in welk gebied zich bij een incident nog levensbedreigende gevolgen voor personen in gebouwen kunnen voordoen. Om de risico's te beperken is het verplicht om binnen de aandachtsgebieden rekening te houden met het groepsrisico (de kans op het overlijden van een groep van tien of meer personen per jaar als rechtstreeks gevolg van een ongewoon voorval veroorzaakt door een risicoactiviteit). Ook is het verplicht om binnen de brand- en explosieaandachtsgebieden voorschriftengebieden aan te wijzen (tenzij daarvan gemotiveerd wordt afgezien). Wil men in een voorschriftengebied een voor het verblijven van personen bestemd gebouw realiseren (ook wel genoemd een gebouw met beperkt tot zeer kwetsbare functies), dan zal men de in het Besluit bouwwerken leefomgeving bedoelde maatregelen moeten treffen om de gevolgen van brand of een explosie in dat gebied voor de personen die in dat gebouw verblijven te beperken.

In aanvulling op verplichtingen op grond van het Besluit kwaliteit leefomgeving en het Besluit bouwwerken leefomgeving is het wenselijk om niet alleen te sturen op de locatie waar buisleidingen met gevaarlijke stoffen mogen geëxploiteerd worden, maar ook op wijzigingen van de leiding. Door deze wijzigingen kunnen immers de risico's voor de omgeving veranderen waardoor er gebouwen of locaties binnen dat aandachtsgebieden kunnen komen te liggen, die daar ongewenst zijn of waar extra maatregelen moeten worden getroffen. In het Besluit activiteiten leefomgeving is het exploiteren van buisleidingen met gevaarlijke stoffen niet aangewezen als vergunningplichtige activiteit. In dat kader vindt er dus geen toetsing plaats op de gevolgen (risico's) voor de omgeving. Daarom wordt in het omgevingsplan een vergunningplicht in het leven geroepen. Door middel van dit instrument kunnen de ruimtelijke gevolgen van de wijziging beoordeeld worden.

De vergunningplicht geldt alleen voor zover daardoor de ligging van het aandachtsgebied wijzigt. Bij overige wijzigingen zijn de ruimtelijke implicaties beperkt.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat ook voor andere risicoactiviteiten een vergunningplicht is opgenomen, namelijk in artikel 10.157. Omdat uit het toepassingsbereik van afdeling 10.2 (waaronder dat artikel valt) activiteiten in de openbare ruimte uitgezonderd zijn, is een aparte vergunningplicht voor buisleidingen met gevaarlijke stoffen noodzakelijk.

Artikel 3.149 Beoordelingsregel omgevingsvergunning buisleiding gevaarlijke stoffen

Artikel 3.149 bevat de beoordelingsregels die op een aanvraag voor een vergunning als bedoeld in het vorig artikel van toepassing is. Voor de beoordeling van de omgevingsvergunning is aangesloten bij de relevante externe veiligheidsaspecten uit het toetsingskader voor milieubelastende activiteiten die op grond van het Besluit activiteiten leefomgeving vergunningplichtig zijn. Het toetsingskader is opgenomen in artikel 8.9 t/m 8.11 van het Besluit kwaliteit leefomgeving

Eerste lid:
In het eerste lid is het bepaalde onder artikel 8.9, eerste lid, aanhef en onder g, verwerkt. Dit onderdeel ziet op het treffen van de nodige maatregelen om ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan te beperken. Arbeidsveiligheid valt hierbuiten, nu dit niet de fysieke leefomgeving betreft.

Tweede lid
In het tweede lid is overeenkomstig artikel 8.10a, eerste lid, aanhef en onder c, Besluit kwaliteit

leefomgeving bepaald dat de aanvraag in ieder geval getoetst wordt aan het groepsrisico. Hierbij worden toegelaten gebouwen en locaties meegenomen, dus ook nog niet aanwezige gebouwen en locaties.

Derde lid:
In het derde lid wordt overeenkomstig artikel 8.10a, derde lid, Besluit kwaliteit leefomgeving bepaald dat bij de toetsing aan het groepsrisico wordt rekening gehouden met de aandachtsgebieden. In artikel 5.12 en 5.13 Besluit kwaliteit leefomgeving zijn de verschillende categorieën van aandachtsgebieden aangewezen en begrensd.

Artikel 3.150 Vergunningvoorschriften

Op grond van artikel 4.5 van de Omgevingswet kunnen aan een omgevingsvergunning voorschriften verbonden worden indien hiervoor expliciet de mogelijkheid is opgenomen in het omgevingsplan. Daartoe dient artikel 3.150. Bij een aanvraag die tot een verruiming van het aandachtsgebied leidt, kan de bebouwde omgeving binnen het aandachtsgebied of de binnen dat gebied toegelaten gebouwen of locaties ertoe leiden dat aanvullende voorschriften aan de omgevingsvergunning voor worden verbonden ter bescherming van personen in die gebouwen of op die locaties.

Artikel 3.151 Aanvraagvereisten

Eerste lid:
Om de beoordeling als bedoeld in artikel 3.150 te kunnen maken heeft het bevoegd gezag de gegevens nodig zoals genoemd in het eerste lid. De gegevens bedoeld in onderdeel b dient de leidingbeheerder 'voorhanden' te hebben op grond van artikel 4.1115, tweede lid van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal). Het Bal bevat geen verplichting om deze aan te leveren bij het bevoegd gezag.

Indien deze gegevens reeds zijn aangeleverd (uit eigen beweging of op verzoek) aan het bevoegd gezag, dan hoeven ze niet nog een keer verstrekt te worden gelet op artikel 16.55, vijfde lid van de Omgevingswet.

Tweede lid:
Gelet op artikel 4.1, tweede lid, van de Omgevingswet kunnen bij ministeriële regeling meet- en rekenvoorschriften worden gesteld over activiteiten waarvoor in het omgevingsplan regels zijn gesteld. Artikel 4.12 van de Omgevingsregeling bevat regels voor het berekenen van aandachtsgebieden. In dit omgevingsplan hoeft in principe geen verwijzing opgenomen te worden naar deze rekenbepaling. Dit is hier wel gedaan voor de leesbaarheid van de regelgeving.

Paragraaf 3.2.17 Ambulante handel, anders dan venten

Artikel 3.152 Toepassingsbereik

Artikel 3.152 bepaalt het toepassingsbereik van de regels in dit onderdeel. In het eerste lid is bepaald dat de paragraaf van toepassing is op a) het gebruiksdoel van locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: ambulante handel', en b) op het gebruik van gronden en bouwwerken ten behoeve van een ambulante handel. De inhoudelijke regels over gebruiksdoel en gebruik volgen in de overige bepalingen.

In het tweede lid is bepaald dat de paragraaf geldt ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: ambulante handel'. Hiermee is het geografisch werkingsgebied van de regels bepaald. Het gaat om het maximale werkingsgebied. Voor een aantal regels in deze paragraaf geldt dat het werkingsgebied nader ingeperkt is.

In Bijlage I is bepaald dat onder ambulante handel wordt verstaan straathandel, uitgeoefend op een markt of op een staan- of ligplaats ambulante handel buiten de markt, niet zijnde venten. Deze omschrijving bevat zelf ook een aantal begrippen die in Bijlage I worden omschreven.

- Onder een markt wordt verstaan een markt, bedoeld in de Marktverordening. Daarin is bepaald dat het gaat om een door het college aangewezen gedeelte van de openbare weg bestemd voor het uitoefenen van de markthandel door ten minste zeven vergunninghouders.
- Onder een staan- of ligplaats ambulante handel wordt verstaan een plaats op of aan de openbare weg of het openbaar water buiten een markt, waarop de ambulante handel wordt uitgeoefend.
- Onder venten wordt verstaan venten, bedoeld in de Verordening staan- en ligplaatsen buiten de markt en venten. Daarin is bepaald dat het gaat om het uitoefenen van de ambulante handel, anders dan op een markt-, staan- of ligplaats, waarbij niet langer wordt stilgestaan dan voor het bedienen van klanten nodig is.

Met de bepalingen in deze paragraaf is aangesloten bij de 'Marktverordening' en de 'Verordening staan- en ligplaatsen buiten de markt en venten'. Venten wordt niet in dit onderdeel geregeld, en ook elders wordt dit niet geregeld in het Omgevingsplan Amsterdam, omdat venten de fysieke leefomgeving niet wijzigt. Voor venten is wel een vergunning op grond van de 'Verordening staan- en ligplaatsen buiten de markt en venten' verplicht.

Artikel 3.153 Gebruiksdoel van gronden ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: ambulante handel'

Artikel 3.153 bevat regels over het gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: ambulante handel', en over het daar toegestaan gebruik.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt welke locaties als gebruiksdoel ambulante handel hebben. Het gaat om de locaties waaraan de aanduiding 'gebruiksdoel: ambulante handel' is gegeven.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt vervolgens dat de gronden ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: ambulante handel' gebruikt mogen worden ten behoeve van ambulante handel, waarbij de overige regels die op het gebruiksdoel en het gebruik betrekking hebben, in acht moeten worden genomen.

Artikel 3.154 Maatwerkvoorschriften

Artikel 3.154 bepaalt dat ter plaatse van locaties met het gebruiksdoel ambulante handelen door het bevoegd gezag maatwerkvoorschriften vastgesteld kunnen worden over de uitoefening van ambulante handel. Maatwerkvoorschriften kunnen vastgesteld worden ter voorkoming van onaanvaardbare hinder voor een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

Artikel 3.155 Waar markten zijn toegestaan

Artikel 3.155 bepaalt waar de te onderscheiden categorieën markten zijn toegestaan.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat een dagmarkt uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'dagmarkt'. In Bijlage I is bepaald dat onder een dagmarkt wordt verstaan een markt die ten minste vier dagen per week wordt gehouden.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat een weekmarkt uitsluitend is toegestaan te plaatse van de aanduiding 'weekmarkt'. In Bijlage I is bepaald dat onder een weekmarkt wordt verstaan een markt die ten hoogste drie dagen per week wordt gehouden.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat een periodieke markt uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding

'periodieke markt'. In Bijlage I is bepaald dat onder een periodieke markt wordt verstaan een markt die gedurende maximaal 26 weken per kalenderjaar wordt gehouden.

Artikel 3.156 Waar staan- of ligplaatsen ambulante handel buiten de markt zijn toegestaan

Artikel 3.156 bepaalt dat ambulante handel vanaf een staan- of ligplaats voor ambulante handel uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'staan- of ligplaats ambulante handel buiten de markt'. Zoals in Bijlage I is aangegeven wordt onder een staan- of ligplaats ambulante handel verstaan een plaats op of aan de openbare weg of het openbaar water buiten een markt, waarop de ambulante handel wordt uitgeoefend. Handel vanuit een kiosk wordt niet gezien als ambulante handel, maar als detailhandel.

Artikel 3.157 Maximum aantal marktplaatsen, staan- of ligplaatsen buiten de markt

Artikel 3.157 bevat beperkende regels over het aantal marktplaatsen of staan- of ligplaats ambulante handel buiten de markt.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat ter plaatse van de aanduiding ter plaatse van de aanduiding 'maximum aantal marktplaatsen' het maximum aantal marktplaatsen de daar bepaalde waarde is. Deze beperking geldt uitsluitend ter plaatse van de aangegeven aanduiding. In de regel zal deze beperking op de meeste markten niet gelden omdat de locatie waarbinnen de markt mag plaatsvinden middels de aanduiding 'gebruiksdoel: ambulante handel' precies is aangegeven, maar de grootte van de marktplaatsen (stallen) kan variëren.

Tweede lid:
In het tweede lid is bepaald dat ter plaatse van de aanduiding 'maximum aantal staan- of ligplaatsen ambulante handel' het maximum aantal staan- of ligplaatsen ambulante handel de daar bepaalde waarde is. Deze beperking geldt uitsluitend ter plaatse van de aangegeven aanduiding. Dat zal het geval zijn als de locatie met de aanduiding 'gebruiksdoel: ambulante handel', teneinde flexibiliteit te bieden, ruim bemeten is en het niet in de bedoeling ligt die hele locatie maximaal voor staan- of ligplaatsen te benutten.

Paragraaf 3.2.18 Volkstuinparken

Artikel 3.158 Toepassingsbereik

Artikel 3.158 bepaalt het toepassingsbereik van de regels in dit onderdeel.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat de paragraaf van toepassing is op (a) het gebruiksdoel van locaties ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: volkstuinpark', en (b) op het gebruik van gronden en bouwwerken ten behoeve van een volkstuinpark. De inhoudelijke regels over gebruiksdoel en gebruik volgen in de overige bepalingen.

Tweede lid:
In het tweede lid is bepaald dat de paragraaf geldt ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: volkstuinpark'. Hiermee is het geografisch werkingsgebied van de regels bepaald. Het gaat om het maximale werkingsgebied. Voor een aantal regels in deze paragraaf geldt dat het werkingsgebied nader ingeperkt is.

Artikel 3.159 Gebruiksdoel ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: volkstuinpark', toegestaan gebruik

Eerste lid:
Artikel 3.159, eerste lid bepaalt welke locaties als gebruiksdoel volkstuinpark hebben. Het gaat om de locaties waaraan de aanduiding 'gebruiksdoel: volkstuinpark' is gegeven.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt vervolgens dat de gronden ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: volkstuinpark' gebruikt mogen worden ten behoeve van een volkstuinpark, waarbij de overige regels die op het gebruiksdoel en het gebruik betrekking hebben, in acht moeten worden genomen.

Artikel 3.160 Gebruik van een gebouw als verenigingsgebouw

Artikel 3.160 bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'verenigingsgebouw' een gebouw voor ontmoeting en administratie van de volkstuinvereniging is toegestaan. Zonder nadere horeca-aanduiding en eventuele alcoholwetvergunning is de activiteit horeca niet toegestaan.

Artikel 3.161 Gebruik van een gebouw als gemeenschappelijk gebouw

Artikel 3.161 bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'gemeenschappelijk gebouw' een gebouw is toegestaan voor stalling en opslag van gemeenschappelijke machines en voorraden.

Artikel 3.162 Beperkende regel over overnachten op volkstuinparken

Het eerste lid bepaalt dat overnachten alleen is toegestaan op de eigen volkstuin. Overnachten door anderen dan de huurder van de volkstuin (i.e. het lid van het volkstuinpark) is daarmee niet toegestaan, om bed & breakfast, verhuur aan derden en verhuur als hotelkamer te voorkomen. In het verlengde van het algemene reglement van de Bond van volkstuinders wordt onder overnachten op de eigen volkstuin, naast overnachten door de huurder tevens verstaan overnachten door diens partner, de ouders van de huurder en van de partner, alsmede door de kinderen van de huurder en van de partner.

Het tweede lid bepaalt dat overnachten niet is toegestaan waar dit als zodanig is aangeduid. Hierdoor is alleen op de verblijfsrecreatieve volkstuinparken overnachten toegestaan en dus niet op de dagrecreatieve volkstuinparken en op de nutstuinparken.

Paragraaf 3.2.19 Darkstores [gereserveerd]

Paragraaf 3.2.20 Locaties bedoeld voor het houden van evenementen [gereserveerd]

Paragraaf 3.2.21 Kampeerterreinen en vakantieparken [gereserveerd]

Paragraaf 3.2.22 Horeca [gereserveerd]

Paragraaf 3.2.23 Bos [gereserveerd]

Paragraaf 3.2.24 Natuur [gereserveerd]

Paragraaf 3.2.25 Vergader- en congresfaciliteiten [gereserveerd]

Hoofdstuk 4 Algemene regels over activiteiten met betrekking tot bouwwerken

Afdeling 4.1 Algemeen

Artikel 4.1 Toepassingsbereik

Artikel 4.1 bepaalt het toepassingsbereik van de regels in dit hoofdstuk. Dit hoofdstuk is van toepassing op het bouwen, in stand houden, gebruiken en slopen van bouwwerken.

Wat een 'bouwwerk' is, wordt bepaald door de in de Omgevingswet opgenomen begripsomschrijving. Het gaat om een constructie van enige omvang van hout, steen, metaal of ander materiaal, die op de plaats van bestemming hetzij direct of indirect met de grond verbonden is, hetzij direct of indirect steun vindt in of op de grond, bedoeld om ter plaatse te functioneren, met inbegrip van de daarvan deel uitmakende bouwwerkgebonden installaties anders dan een schip dat wordt gebruikt voor verblijf van personen en dat is bestemd en wordt gebruikt voor de vaart. Gelet op het bepaalde in artikel 1.1, tweede lid, is deze omschrijving ook van toepassing op de uitleg van het begrip bouwwerk zoals gebruikt in dit omgevingsplan.

Met betrekking tot het 'in stand houden' en 'gebruiken' van bouwwerken wordt opgemerkt dat hiermee expliciet wordt gemaakt dat de regels niet alleen zien op de bouwactiviteit (het bouwen van een bouwwerk), maar ook op het in stand mogen houden en gebruiken van het te bouwen bouwwerk. Hiermee wordt aangesloten op de rechtspraktijk van voor de Omgevingswet. Er is ten opzichte van die rechtspraktijk geen materiële wijziging beoogd.

Van belang is daarbij op te merken dat voor zover dit hoofdstuk van toepassing is op het gebruik van bouwwerken, dit betrekking heeft op de combinatie van het bouwen, in stand houden en gebruiken van het te bouwen bouwwerk. Het antwoord op de vraag welk gebruik is toegestaan, en onder welke voorwaarden, wordt gegeven in hoofdstuk 2 van dit omgevingsplan. Hoofdstuk 4 heeft geen betrekking op latere gebruiksveranderingen in het betrokken bouwwerk.

Het is zeer goed denkbaar dat de activiteit van het bouwen, in stand houden, gebruiken of slopen van bouwwerken, geheel of gedeeltelijk samenvalt met de uitoefening van een andere activiteit waarover in dit omgevingsplan of in enige andere regeling regels zijn gesteld. Gedacht kan worden aan het verbouwen van een bouwwerk dat een gemeentelijk monument is. Er is dan sprake van zowel een omgevingsplanactiviteit bouwwerken als van een omgevingsplanactiviteit gemeentelijke monumenten. Over beide activiteiten bevat dit omgevingsplan afzonderlijke regels. Een ander voorbeeld is dat voor het bouwen van een bouwwerk niet alleen een omgevingsplanactiviteit bouwwerken nodig is, maar vanwege de gevolgen voor een ter plaatse voorkomende diersoort ook een omgevingsvergunning voor een flora- en fauna-activiteit (zie artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder g van de Omgevingswet). De regels over die verschillende activiteiten zijn gesteld met een uiteenlopend oogmerk. Per activiteit vindt met het oog daarop een belangenafweging plaats. Eén feitelijke handeling kan dus bestaan uit meerdere activiteiten, zoals bedoeld in dit omgevingsplan of in enige andere regeling. Die activiteiten hebben een onlosmakelijke samenhang (want één feitelijke handeling), maar worden elk afzonderlijk gereguleerd. Dat kan inhouden dat voor meerdere activiteiten een omgevingsvergunning nodig is. Een aanvraag om een omgevingsvergunning kan naar keuze van de aanvrager op een of meer activiteiten betrekking hebben (artikel 5.7, eerste lid, van de Omgevingswet).

Artikel 4.1a Meet- en rekenbepalingen

Artikel 4.1a komt in de plaats van artikel 22.24 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Het artikel is inhoudelijk ongewijzigd.

In dit artikel zijn de bepalingen over de wijze van meten uit het tweede en derde lid van artikel 1 van bijlage II bij het voormalige Besluit omgevingsrecht ongewijzigd overgenomen.

Artikel 4.1b Mantelzorg wordt in dit onderdeel aangemerkt als functioneel verbonden met het hoofdgebouw

Artikel 4.1b komt in de plaats van artikel 22.25 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De redactie is enigszins aangepast.

Dit artikel is overgenomen uit artikel 1, vierde lid, van bijlage II bij het voormalige Besluit omgevingsrecht. Voor de toepassing van de genoemde paragrafen wordt huisvesting in verband met mantelzorg altijd als functioneel verbonden met het hoofdgebouw aangemerkt. Daarmee wordt bewerkstelligd dat een bijgebouw dat of een aan- of uitbouw die wordt gebruikt voor huisvesting in verband met mantelzorg vanwege de expliciet bepaalde functionele verbondenheid met het hoofdgebouw, ook moet worden aangemerkt als een functioneel verbonden bouwwerk en daarmee als bijbehorend bouwwerk als bedoeld in dit omgevingsplan. Daarmee wordt het mogelijk het bijgebouw of de aan- of uitbouw op de grondslag van 4.12, aanhef en onder a, van dit omgevingsplan vergunningvrij te bouwen. In de praktijk blijkt de vraag wel eens te ontstaan of er bij de toewijzing van een eigen huisnummer aan een bij een woning aanwezige mantelzorgvoorziening, nog sprake kan zijn van een bijbehorend bouwwerk. Het al dan niet toekennen van een afzonderlijk huisnummer is echter niet van belang voor de uitleg van deze bepaling.

Artikel 4.2 Overgangsrecht met betrekking tot gemeentelijke monumenten en voorbeschermde gemeentelijke monumenten

Artikel 4.2 bevat overgangsrecht met betrekking tot gemeentelijke monumenten en voorbeschermde gemeentelijke monumenten. Het artikel komt in de plaats van artikel 22.2 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Het artikel is ongewijzigd overgenomen.

De reden voor de overgangsbepaling is dat in dit hoofdstuk regels voorkomen die betrekking hebben op gemeentelijke monumenten of voorbeschermde gemeentelijke monumenten. Wat verstaan wordt onder 'gemeentelijk monument' en een 'voorbeschermd gemeentelijk monument' is vastgelegd in de begripsbepalingen van het Besluit bouwwerken leefomgeving. Bij een gemeentelijk monument gaat het om een monument of archeologisch monument waaraan in het omgevingsplan de functie-aanduiding gemeentelijk monument is gegeven. Bij een voorbeschermd gemeentelijk monument gaat het om een monument of archeologisch monument waarvoor het omgevingsplan een voorbeschermingsregel bevat vanwege het voornemen om aan dat monument of archeologisch monument in het omgevingsplan de functieaanduiding gemeentelijk monument te geven. Gelet op artikel 1.1, tweede lid, zijn deze omschrijvingen van toepassing op dit omgevingsplan.

De begripsomschrijvingen van bovengenoemde begrippen zijn toegesneden op de wijze waarop de bescherming van monumenten en archeologische monumenten op gemeentelijk niveau via het toekennen van een beschermde status en daardoor het van toepassing worden van bepaalde regels onder het nieuwe recht van de Omgevingswet vorm krijgt. Dit gebeurt door aan het monument of archeologisch monument in dit omgevingsplan de functie-aanduiding gemeentelijk monument te geven (zie artikel 11.10, eerste lid) en, als het gaat om een voorbeschermd monument of archeologisch monument, door het voor de locatie van het monument of archeologisch monument toevoegen van een voorbeschermingsregel aan dit omgevingsplan via een voorbereidingsbesluit vanwege het voornemen om aan dat monument of archeologisch monument in dit omgevingsplan de functieaanduiding gemeentelijk monument te geven. Zoals hiervoor is aangegeven bepaalt artikel 1.1, tweede lid, in samenhang met het Besluit bouwwerken leefomgeving wat moet worden verstaan onder een 'gemeentelijk monument' of een 'voorbeschermd gemeentelijk monument'.

Daarmee zouden buiten de reikwijdte van bovengenoemde begrippen vallen monumenten en archeologische monumenten op gemeentelijk niveau die onder het voor de Omgevingswet geldende recht als gemeentelijk monument of archeologisch monument zijn aangewezen op grond van een gemeentelijke verordening of een voorbeschermde status hebben verkregen op grond van een zodanige verordening, en waaraan nog niet direct bij de inwerkingtreding van de Omgevingswet in dit omgevingsplan de functie-aanduiding gemeentelijk monument is gegeven of waarvoor op dat moment in het omgevingsplan nog geen voorbeschermingsregel is opgenomen. In de praktijk werden onder het voormalige recht onder de begrippen 'gemeentelijk monument' en 'voorbeschermd gemeentelijk monument' dergelijke monumenten en archeologische monumenten verstaan (hierna samen te noemen: gemeentelijke monumenten 'oude stijl').

Dit gevolg, dat niet is beoogd, kan zich voordoen tot het bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip waarop gemeenten over een omgevingsplan moeten beschikken dat voldoet aan alle eisen van de Omgevingswet. Uiteraard moeten de hier bedoelde gemeentelijke monumenten 'oude stijl' gedurende deze overgangsfase wel adequaat worden beschermd. Dit is het geval zolang deze in dit omgevingsplan nog niet zijn voorzien van de functie-aanduiding gemeentelijk monument in het omgevingsplan of, voor zover het gaat om voorbeschermde monumenten of archeologische monumenten, ter zake een voorbeschermingsregel in dit omgevingsplan is opgenomen. Daarbij wordt er voor zover het gaat om voorbeschermde monumenten en archeologische monumenten op gewezen dat die onder de Omgevingswet niet per se eerst via een door een voorbereidingsbesluit toe te voegen voorbeschermingsregel aan het omgevingsplan hoeven te worden omgezet naar een voorbeschermd gemeentelijk monument in de zin van de begripsomschrijving uit bijlage I bij het Besluit bouwwerken leefomgeving. Afhankelijk van het tijdsverloop van de procedure tot aanwijzing op grond van de gemeentelijke verordening en van de procedure om tot vaststelling van een nieuw omgevingsplan te komen, kan er voor deze voorbeschermde monumenten en archeologische monumenten ook voor worden gekozen om deze direct, dus zonder hiervoor eerst een voorbeschermingsregel aan het omgevingsplan toe te voegen, in het nieuwe deel van het omgevingsplan de functie-aanduiding gemeentelijk monument te geven. Dit zal zich met name voordoen als de procedure tot aanwijzing op grond van de gemeentelijke verordening gedurende hetzelfde tijdvak gaande is als de procedure tot vaststelling van het omgevingsplan. In dat geval kan het zo zijn dat die procedure tot aanwijzing voldoende voorziet in de benodigde voorbescherming en hoeft die voorbescherming niet afzonderlijk met voorbeschermingsregels in het omgevingsplan te worden gecreëerd.

Voor zover het gaat om de continuering van de gelding van de gemeentelijke verordeningen zelf en een eventueel daarin opgenomen vergunningplicht wordt in de bescherming van de hier bedoelde gemeentelijke monumenten 'oude stijl' al voorzien door de artikelen 22.4 en 22.8 van de Omgevingswet, zoals die artikelen bij de Invoeringswet Omgevingswet zijn toegevoegd. Maar voor een adequate bescherming van deze gemeentelijke monumenten 'oude stijl' is ook vereist dat de onderdelen van het omgevingsplan die betrekking hebben op gemeentelijke monumenten en voorbeschermde gemeentelijke monumenten in overeenstemming met de daarvoor geldende begripsomschrijvingen, ook op deze gemeentelijke monumenten 'oude stijl' van toepassing zijn. Artikel 4.3 voorziet hierin voor wat betreft dit regelonderdeel. Daarbij is het uiteraard zo dat als bij voorbeschermde monumenten en archeologische monumenten de uitkomst van de procedure tot aanwijzing op grond van de gemeentelijke verordening is dat wordt afgezien van de aanwijzing, op dat moment de voorbescherming vervalt en niet langer sprake is van een 'monument of archeologisch monument waarop die verordening van overeenkomstige toepassing is' als bedoeld in het eerste lid. Het van toepassing zijn van dit artikel op de hier bedoelde gemeentelijke monumenten 'oude stijl' kan dus niet alleen worden beëindigd doordat gedurende de overgangsfase daaraan in het omgevingsplan de functieaanduiding gemeentelijk monument wordt gegeven of ter zake in het omgevingsplan een voorbeschermingsregel wordt opgenomen (de situaties beschreven in het tweede lid), waardoor de desbetreffende monumenten en archeologische monumenten rechtstreeks onder de begrippen gemeentelijk monument en

voorbeschermd gemeentelijk monument komen te vallen, maar ook doordat de procedure tot aanwijzing op grond van de gemeentelijke verordening uiteindelijk niet tot een aanwijzing leidt.

Artikel 4.3 Overgangsrecht met betrekking tot beschermde stads- en dorpsgezichten

Artikel 4.3 bevat overgangsrecht met betrekking tot rijksbeschermde stads- en dorpsgezichten en gemeentelijke stads- en dorpsgezichten voor de duur dat deze nog niet als zodanig in het omgevingsplan zijn aangewezen.

Eerste lid
Het eerste lid komt in de plaats van artikel 22.3, zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De inhoud is ongewijzigd.

Dit lid bevat voor rijksbeschermde stads- en dorpgezichten overgangsrecht. Bij onder het oud recht aangewezen rijksbeschermde stadsen dorpsgezichten doet zich in relatie tot de toepassing van artikel 4.13, derde lid, en artikel 5.10, aanhef en onder b, in dit omgevingsplan de situatie voor dat deze bij de inwerkingtreding van de Omgevingswet buiten de bescherming vallen die deze artikelonderdelen bieden aan rijksbeschermde stads- en dorpsgezichten. Deze artikelonderdelen koppelen de bescherming namelijk aan de in het omgevingsplan aan een locatie gegeven functie-aanduiding rijksbeschermd stads- of dorpsgezicht, maar deze functie-aanduiding zal er op het moment van de inwerkingtreding van de Omgevingswet veelal niet zijn. Dit omdat de systematiek van bescherming van rijksbeschermde stads- en dorpsgezichten naar oud recht, anders dan onder de Omgevingswet, niet alleen via het bestemmingsplan en welstandseisen in de gemeentelijke welstandsnota verliep, maar ook via het rechtstreeks werkend sloopvergunningenstelsel in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder h, van de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Onder de Omgevingswet is het sloopvergunningenregime voor rijksbeschermde stads- en dorpsgezichten een onderwerp dat als onderdeel van het omgevingsplan wordt geregeld. Direct bij de inwerkingtreding van de Omgevingswet is in het algemeen nog niet in een adequaat sloopvergunningenregime in het omgevingsplan voorzien, omdat in bestemmingsplannen nog is uitgegaan van het bestaan van de wettelijke vergunningplicht uit artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder h, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Om te voorkomen dat door het wegvallen van die rechtstreeks uit de wet voortvloeiende vergunningplicht een hiaat in de bescherming van een rijksbeschermd stads- of dorpsgezicht ontstaat, is in artikel 4.35, tweede lid, van de Invoeringswet Omgevingswet bepaald dat totdat het omgevingsplan voorziet in een adequaat beschermingsregime dat voldoet aan de in dat artikellid gestelde eisen, voor het slopen in een rijksbeschermd stads- of dorpsgezicht een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit is vereist. Artikel 4.35, tweede lid, van die wet verklaart op deze vergunningplicht de op de vergunningplicht uit artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder h, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht betrekking hebbende weigeringsgrond uit artikel 2.16 van die wet van overeenkomstige toepassing.

Voor de toepassing van artikel 4.13, derde lid, en artikel 5.10, aanhef en onder b, van dit omgevingsplan, zou het ontbreken in het omgevingsplan van de functie-aanduiding rijksbeschermd stads- of dorpsgezicht met zich brengen dat - zolang in dit omgevingsplan aan een locatie waarvoor een op grond van het oude recht gegeven aanwijzing als rijksbeschermd stads- of dorpsgezicht geldt - die functie-aanduiding nog niet is gegeven, op die locatie artikel 4.12 en artikel 5.8 zonder beperking van toepassing zouden zijn. Dit is uiteraard onwenselijk. Artikel doel van interne verwijzing '3.10' bestaat niet zorgt dat dit gevolg zich niet voordoet door te bepalen dat artikel 4.13, derde lid, en artikel 5.10, aanhef en onder b, van dit omgevingsplan van overeenkomstige toepassing zijn op deze locaties tot aan het moment waarop daaraan in dit omgevingsplan wel de functie-aanduiding rijksbeschermd stads- of dorpsgezicht is gegeven.

Tweede lid
Het tweede lid biedt hetzelfde overgangsrecht voor gemeentelijk beschermde stads- en dorpsgezichten voor zolang als deze nog niet in het omgevingsplan door middel van een aanduiding zijn aangewezen.

Afdeling 4.2 Vergunningplicht voor het bouwen, in stand houden en gebruiken van bouwwerken

Paragraaf 4.2.1 Algemeen

Artikel 4.4 Toepassingsbereik

In artikel 4.4 is bepaald dat afdeling 4.2 van toepassing is op het verrichten van een omgevingsplanactiviteit bouwwerken. In bijlage I is een omschrijving gegeven van wat wordt verstaan onder een omgevingsplanactiviteit bouwwerken. Het gaat om een omgevingsplanactiviteit bestaande uit het verrichten van een bouwactiviteit en het in stand houden en gebruiken van het te bouwen bouwwerk.

Deze omschrijving bevat een aantal elementen die in bijlage I bij de Omgevingswet zelf nader worden omschreven. Op grond van artikel 1.1, tweede lid zijn die begripsbepalingen ook van toepassing op dit omgevingsplan.

Zo is in bijlage I bij de Omgevingswet bepaald dat onder een omgevingsplanactiviteit wordt verstaan een activiteit inhoudende:

a. een activiteit waarvoor in het omgevingsplan is bepaald dat het is verboden deze zonder omgevingsvergunning te verrichten en die niet in strijd is met het omgevingsplan,
b. een activiteit waarvoor in het omgevingsplan is bepaald dat het is verboden deze zonder omgevingsvergunning te verrichten en die in strijd is met het omgevingsplan, en
c. een andere activiteit die in strijd is met het omgevingsplan.

In bijlage I bij de Omgevingswet is verder aangegeven dat onder een bouwactiviteit wordt verstaan een activiteit inhoudende het bouwen van een bouwwerk.

Ook wat moet worden verstaan onder een bouwwerk is in bijlage I bij de Omgevingswet bepaald, namelijk een constructie van enige omvang van hout, steen, metaal of ander materiaal, die op de plaats van bestemming hetzij direct of indirect met de grond verbonden is, hetzij direct of indirect steun vindt in of op de grond, bedoeld om ter plaatse te functioneren, met inbegrip van de daarvan deel uitmakende bouwwerkgebonden installaties anders dan een schip dat wordt gebruikt voor verblijf van personen en dat is bestemd en wordt gebruikt voor de vaart.

Artikel 4.5 Samenloop met andere activiteiten

In artikel 4.15 zijn samenloopbepalingen opgenomen.

Eerste lid
Het eerste lid bepaalt dat voor zover het verrichten van een omgevingsplanactiviteit bouwwerken gepaard gaat met een aanlegactiviteit als bedoeld in hoofdstuk 6, op die aanlegactiviteit hoofdstuk 6 onverkort van toepassing. Het betreft een codificatie van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State met nummer ECLI:NL:RVS:2014:2066. Bij deze uitspraak heeft de Afdeling kort samengevat geoordeeld dat het bestaan van een vergunningplicht voor een bouwactiviteit een eventuele vergunningplicht voor het uitvoeren van grondwerkzaamheden die nodig zijn voor het verrichten van de bouwactiviteit onverlet laat. Het zijn twee zelfstandige kaders. Het eerste lid, brengt dit expliciet tot uitdrukking.

Tweede lid
Het tweede lid doet hetzelfde met betrekking tot een omgevingsplanactiviteit bouwwerken die gepaard met het slopen van onderdelen van het bestaande gebouw waarvoor op grond van afdeling 4.2a een vergunningplicht voor het te slopen deel bestaat. Die vergunningplicht is in het leven geroepen met het oog op de beoordeling van een specifiek belang. In dat geval is behalve de omgevingsvergunning voor de omgevingsplanactiviteit bouwwerken ook een omgevingsvergunning voor het slopen nodig.

Derde lid
Het derde lid doet hetzelfde met betrekking tot een omgevingsplanactiviteit bouwwerken die gepaard met een activiteit waarvoor op grond van hoofdstuk 11 een zelfstandige vergunningplicht geldt. Die vergunningplicht is in het leven geroepen met het oog op de beoordeling van een specifiek belang. In dat geval is behalve de omgevingsvergunning voor de omgevingsplanactiviteit bouwwerken ook een in hoofdstuk 11 bedoelde omgevingsvergunning nodig.

Artikel 4.6 Gereserveerd

Paragraaf 4.2.2 Binnenplanse vergunningplicht voor het bouwen, in stand houden en gebruiken van een bouwwerk

Artikel 4.7 Binnenplanse vergunningplicht omgevingsplanactiviteit bouwwerken

Artikel 4.7 komt in de plaats van artikel 22.26 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Het is inhoudelijk gelijk aan dat artikel.

Op grond van artikel 4.7 is het verboden zonder omgevingsvergunning een omgevingsplanactiviteit bouwwerken ter verrichten. Hiermee wordt de vergunningplicht voortgezet zoals die was opgenomen in artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, voor zover die betrekking heeft op artikel 2.10, eerste lid, onder c en d , van die wet. Het gaat daarbij kort gezegd om een beoordeling op passendheid binnen van toepassing zijnde ruimtelijke regels, en op het voldoen aan redelijke eisen van welstand. Voorliggend omgevingsplan bevat aanvullende beoordelingsaspecten, zie onderdeel 4.2.4.

Het verbod behoudens vergunning geldt overigens niet als het gaat om een bij algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, van de Omgevingswet aangewezen geval. Die vergunningvrije gevallen zijn aangewezen in artikel 2.29 van het Besluit bouwwerken leefomgeving. Bij die aanwijzing gaat het om een landelijk uniforme categorie gevallen waarin geen omgevingsvergunning is vereist voor het verrichten van een omgevingsplanactiviteit die betrekking heeft op een bouwwerk (zoals bouwen, verbouwen, vervangen of uitbreiden). In zo'n geval is geen omgevingsvergunning vereist, ook niet als de bouw in strijd zou zijn met een in het omgevingsplan gestelde regel. Voldoet een omgevingsplanactiviteit die betrekking heeft op een bouwwerk niet aan de in het besluit gestelde voorwaarden, dan mag die activiteit niet zonder omgevingsvergunning worden verricht. In dat geval moet dus wel aan de daarop betrekking hebbende regels worden getoetst.

De vergunningplicht voorziet niet alleen in een bouwactiviteit (activiteit inhoudende het bouwen van een bouwwerk), maar ook in het in stand houden en gebruiken van dat te bouwen bouwwerk. Deze omschrijving wijkt af van de omschrijving in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel a, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Met deze nieuwe omschrijving van de vergunningplicht wordt ten opzichte van die vergunningplicht voor 'het bouwen van een bouwwerk', voor zover deze betrekking heeft op de toets aan de ruimtelijke regels als bedoeld in artikel 2.10, eerste lid, onderdeel c, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, expliciet gemaakt dat deze niet alleen ziet op een toestemming om het bouwwerk te mogen bouwen maar eveneens ziet op het in stand mogen houden en gebruiken van het te bouwen bouwwerk in overeenstemming met de opgave in de vergunningaanvraag. Hiermee wordt

aangesloten op de rechtspraktijk van voor de Omgevingswet en is geen materiële wijziging beoogd. In aansluiting hierop wordt in de beoordelingsregels ook gecodificeerd dat een toets van een bouwaanvraag aan het omgevingsplan niet alleen betrekking heeft op regels over het bouwen van bouwwerken, maar ook op regels over het in stand houden (of aanwezig mogen hebben) van bouwwerken. Verder wordt hiermee, in overeenstemming met de rechtspraktijk van voor de Omgevingswet, gecodificeerd dat wordt getoetst of het voorgenomen gebruik van het bouwwerk niet in strijd is met de hiervoor in het omgevingsplan gestelde regels (zie artikel 4.19). Als aannemelijk is dat een bouwactiviteit ten dienste staat van een met het bestemmingsplan strijdig gebruik, was dit immers in de rechtspraktijk een reden om de vergunning voor een bouwactiviteit mede aan te merken als aanvraag voor een afwijking van het bestemmingsplan (op grond van artikel 2.10, tweede lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht) en te weigeren als de vergunning niet met toepassing van artikel 2.12 van genoemde wet kan worden verleend. Als de opgave in de vergunningaanvraag over het voorgenomen gebruik geen aanleiding is geweest om de vergunning te weigeren, mag het bouwwerk in overeenstemming met die opgave worden gebruikt.

Van belang is op te merken dat de vergunningplicht ziet op de combinatie van het bouwen, in stand houden en gebruiken van het te bouwen bouwwerk. Er ontstaat met de nieuwe omschrijving dus geen zelfstandige vergunningplicht voor latere gebruiksveranderingen in het betrokken bouwwerk. Zolang voor een later tot stand te brengen ander gebruik op grond van hoofdstuk 2 van het omgevingsplan geen afzonderlijke vergunningplicht in het leven is geroepen en het nieuwe gebruik in overeenstemming is met de regels voor het gebruik van bouwwerken uit het omgevingsplan, is er een binnenplanse noch buitenplanse vergunning voor die gebruikswijziging nodig.

Verder is van belang op te merken dat een verleende vergunning voor de desbetreffende omgevingsplanactiviteit voorziet in toestemming voor het bouwen, in stand houden en gebruiken van het te bouwen bouwwerk, op grond van het omgevingsplan zoals dat luidt ten tijde van de genomen beslissing.

Latere wijzigingen in dit omgevingsplan, waarbij nieuwe rechtstreeks werkende regels worden toegevoegd, kunnen inbreuk maken op rechten die krachtens een eerder verleende vergunning voor een omgevingsplanactiviteit zijn ontstaan. Dit kan zowel vergunningen voor binnenplanse als buitenplanse omgevingsplanactiviteiten treffen. Onder de Wet ruimtelijke ordening moest bij bestemmingsplannen worden voorzien in een gestandaardiseerd eerbiedigend overgangsrecht. Dit standaard overgangsrecht wordt onder de Omgevingswet niet langer voorgeschreven. Bij het stellen van nieuwe regels in het omgevingsplan kan gekozen worden uit een breed geschakeerd palet aan overgangsrecht. Toch wordt als uitgangspunt gehanteerd dat wordt voorzien in eerbiedigend overgangsrecht (zie afdeling 5.3). Een meer directe en onvoorwaardelijke werking van een regel kan onder omstandigheden echter ook gerechtvaardigd en wenselijk zijn. In artikel 5.59 is in elk geval bepaald dat een bouwwerk waarop het overgangsrecht voor bestaande bouwwerken in het tijdelijke deel van dit omgevingsplan, bedoeld in artikel 22.1, eerste lid, onder a, van de Omgevingswet, van toepassing is, in stand mag worden gehouden.

Artikel 4.8 Binnenplanse afwijkmogelijkheid tijdelijk deel omgevingsplan geldt als vergunningplicht omgevingsplanactiviteit bouwwerken

Dit artikel 4.8 komt in de plaats van artikel 22.280 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Het artikel is inhoudelijk ongewijzigd.

Bepaald wordt dat ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen' geldt dat voor zover in een ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan is bepaald dat voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken bij omgevingsvergunning kan worden afgeweken van daarbij aangegeven regels, deze bepaling geldt als een verbod als bedoeld in artikel 4.10 om de activiteit zonder

een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken te verrichten. In bijlage I is opgenomen dat onder een ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan worden verstaan de ruimtelijke besluiten, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, die bij wijze van overgangsrecht als tijdelijk deel onderdeel zijn van dit omgevingsplan, totdat deze bij wijzigingsbesluit voor een locatie zijn komen te vervallen. Het gaat om bestemmingsplannen, wijzigingsplannen, uitwerkingsplannen, exploitatieplannen en dergelijke.

Dergelijke ruimtelijke plannen kunnen een afwijkmogelijkheid bevatten. Het tweede lid bepaalt dat die afwijkmogelijkheid geldt als verbod om de activiteit zonder omgevingsvergunning te verrichten. Dergelijke afwijkingsmogelijkheden konden op grond van artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder c, van de voormalige Wet ruimtelijke ordening worden gesteld in bestemmingsplannen, beheersverordeningen en andere ruimtelijke regelingen. Voor de inwerkingtreding van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht hadden deze bepalingen de vorm van een bevoegdheid om een (binnenplanse) ontheffing te verlenen. Onder de (oude) Wet op de Ruimtelijke Ordening werd nog gesproken van een (binnenplanse) vrijstelling. In de redactie van de ruimtelijke regelingen die onder de voormalige Wet ruimtelijke ordening en de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht zijn vastgesteld, hebben de bepalingen, zoals al vermeld, een vorm waarin wordt bepaald dat bij omgevingsvergunning van een gestelde regel kan worden afgeweken. Uit de letterlijke redactie van dergelijke bepalingen vloeit niet een zelfstandig verbod voort om een activiteit te verrichten zonder omgevingsvergunning. Onder de werking van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht werden al deze bepalingen dan ook in juridische vorm 'gevangen' onder de werking van het verbod behoudens omgevingsvergunning uit artikel 2.1, eerste lid, onder c.

Deze wet is echter bij de inwerkintreding van de Omgevingswet ingetrokken, zodat de explicitering van de vergunningplicht voor deze afwijkingsmogelijkheden niet langer is geregeld. In plaats daarvan wordt deze explicitering van de vergunningplicht nu in artikel 4.8 van dit omgevingsplan geregeld. Met artikel 4.8 wordt daarmee buiten twijfel gesteld dat de bepalingen uit het tijdelijke deel waarin de mogelijkheid wordt geboden om bij omgevingsvergunning van regels af te wijken, gelden als binnenplans verbod om de betrokken activiteit zonder omgevingsvergunning te verrichten. Ook de nog voorkomende redacties in oude ruimtelijke regelingen die deel uitmaken van het tijdelijke deel van het omgevingsplan, met termen als ontheffing en vrijstelling, worden door dit binnenplanse verbod om de betrokken activiteit zonder omgevingsvergunning te verrichten aangestuurd. In artikel 4.22 is de wijze van beoordeling geregeld.

De hiervoor bedoelde binnenplanse afwijkmogelijkheden kunnen betrekking hebben op zowel het gebruik als op bouwwerken. Artikel 4.8 heeft betrekking op de omgevingsplanactiviteit bouwwerken. In artikel 2.6 is een soortgelijke regeling opgenomen met betrekking tot gebruik.

Paragraaf 4.2.3 Vergunningvrije bouwactiviteiten

Artikel 4.9 Algemene afbakeningseisen

Artikel 4.9 komt in de plaats van artikel 22.23 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Het artikel is inhoudelijk ongewijzigd.

De in dit artikel opgenomen afbakeningseisen zijn ongewijzigd overgenomen uit artikel 5, eerste en tweede lid, van bijlage II bij het voormalige Besluit omgevingsrecht.

Eerste lid:
In het eerste lid is opgenomen dat vergunningvrij bouwen niet is toegestaan als het oorspronkelijke bouwwerk waarin, waaraan, waarop of waarbij gebouwd wordt, zonder de daarvoor vereiste vergunning is gebouwd of wordt gebruikt. Dit kan zowel gaan om een omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit

als bedoeld in artikel 5.1, tweede lid, onder a, van de Omgevingswet als een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit, als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, onder a, van die wet. In het geval het bouwwerk (geheel of gedeeltelijk) illegaal is gebouwd of wordt gebruikt, is het onwenselijk dat eventuele latere aanpassingen van of uitbreidingen aan of bij dit gebouw vergunningvrij en daarmee legaal zouden kunnen zijn. De mogelijkheid tot vergunningvrij bouwen is daarom zowel hier, als in het Besluit bouwwerken leefomgeving uitgesloten.

Tweede lid:
In het tweede lid wordt geregeld dat het aantal woningen niet mag toenemen door de vergunningvrije mogelijkheden, tenzij voor huisvesting in verband met mantelzorg. De formulering is ten opzichte van die in het oorspronkelijke artikel 22.23 enigszins aangepast. Daarin was aangegeven dat het aantal woningen gelijk dient te blijven. In de jurisprudentie is een lijn ontwikkeld over de betekenis die aan deze woorden moet worden gehecht. Die betekenis komt niet direct overeen met de verwachting die een gemiddeld persoon daarvan zou hebben. Het vereiste dat het aantal woningen blijft gelijk moet worden opgevat als dat het aantal woningen niet toeneemt ten opzichte van wat het (toen nog) bestemmingsplan mogelijk maakt. De formulering van het tweede lid is in overeenstemming met die lijn gebracht.

Artikel 4.10 Verplaatst

Artikel 4.11 Verplaatst

Artikel 4.12 Uitzondering op de vergunningplicht, regels over het bouwen, in stand houden en gebruiken van bouwwerken onverminderd van toepassing

Dit artikel 4.12 komt grotendeels in de plaats van artikel 22.27 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De inhoud daarvan is ongewijzigd. Wel zijn er aanvullingen op gedaan.

In dit artikel zijn bouwwerken aangewezen waarvoor de vergunningplicht, bedoeld in artikel 4.7, niet van toepassing is. Met deze categorie van bouwwerken wordt artikel 3 van bijlage II bij het voormalige Besluit omgevingsrecht, met enkele ondergeschikte aanpassingen en een aanvulling van erf- en perceelafscheiding (hoger dan een meter maar niet hoger dan twee meter),voortgezet.

Dat de vergunningplicht uit artikel 4.7 niet van toepassing is, betekent niet dat de betreffende bouwwerken zondermeer zijn toegestaan. Ook zonder vergunningplicht zal voldaan moeten worden aan de algemene regels over bouwwerken, zoals elders gesteld in dit omgevingsplan. De overige regels uit het omgevingsplan blijven onverminderd van kracht. Dat betekent dat een bouwwerk onverminderd aan de materiële regels over het bouwen, in stand houden en gebruiken van het bouwwerk moet voldoen. Concreet betekent dit dat het bouwwerk ook passend moet zijn binnen de regels, gesteld in afdeling 5.2, of, voor zover de ruimtelijke regels tijdelijk deel omgevingsplan nog niet zijn komen te vervallen, binnen de daarin gestelde regels.

Onderdeel van de regels in het tijdelijk deel kan ook een bepaling zijn dat daarvan bij omgevingsvergunning van kan worden afgeweken. Deze binnenplanse vergunningplichten kunnen bijvoorbeeld op grond van artikel 3.6, eerste lid, onder c, van de voormalige Wet ruimtelijke ordening, in een van het tijdelijk deel uitmakend bestemmingsplan zijn opgenomen. Ook deze binnenplanse vergunningplichten blijven onverminderd van kracht, met als gevolg dat er toch een binnenplanse vergunning nodig kan zijn voor de betrokken bouwwerken. Als zo'n binnenplanse vergunning niet kan worden verleend of als het bouwwerk of het voorgenomen gebruik daarvan, niet voldoet aan andere in het omgevingsplan gestelde materiële regels, is sprake van een buitenplanse omgevingsplanactiviteit. In dat geval is er voor het bouwwerk een buitenplanse vergunning nodig op grond artikel 5.1, eerste lid, onder a, van de Omgevingswet. Net als bij de werking van artikel 3 van bijlage II bij het voormalige

Besluit omgevingsrecht, zijn de betrokken bouwwerken dus alleen maar vergunningvrij als aan alle overige regels over het bouwen, in stand houden en gebruiken uit dit omgevingsplan wordt voldaan. Als op grond van die andere regels een vergunning nodig is, of als het bouwwerk of het voorgenomen gebruik in strijd is met andere regels uit dit omgevingsplan, moet toch een vergunning worden aangevraagd.

Onderdeel h van het eerste lid zondert van de binnenplanse vergunningplicht uit buisleidingen anders dan buisleidingen waarop artikel 2.29, onder p, aanhef en onder 4°, van het Besluit bouwwerken leefomgeving van toepassing is. Hierdoor ontstaat een vergelijkbare samenhang tussen dit artikelonderdeel van de bruidsschat en het genoemde artikelonderdeel uit het Besluit bouwwerken leefomgeving als de samenhang tussen de onderdelen in de artikelen 2 en 3 van bijlage II bij het voormalige Besluit omgevingsrecht.

In onderdeel i zijn enkele voorwaarden geschrapt (geen verandering van de draagconstructie of (sub)brandcompartimentering), aangezien die om bouwtechnische redenen gesteld werden en geen invloed hebben op de ruimtelijke kwaliteit van het bouwen zoals die door een omgevingsplan wordt gereguleerd.

Onderdeel j is ten opzichte van artikel 22.27, zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan, toegevoegd. Het bepaalt dat tuinhuizen, kassen en bergingen op volkstuinparken vergunningvrij gebouwd mogen worden, mits wordt voldaan aan de regels opgenomen in artikel 5.43, dat wil zeggen de eisen voor afmetingen en maximum oppervlakte van de toegestane bouwwerken, waarbij tuinhuizen op nutstuinen niet zijn toegestaan

Artikel 4.12a Bij strijd met ruimtelijke regels over bouwwerken is artikel 4.12 niet van toepassing

Zoals aangegeven in de toelichting op artikel 4.12 geldt voor de in dat artikel aangegeven bouwwerken dat als het bouwwerk in strijd is met regels, elders in dit omgevingsplan gesteld, toch een omgevingsvergunning moet worden aangevraagd. Wanneer een bouwwerk vanwege strijd met de regels over bouwwerken, elders gesteld in dit omgevingsplan, niet is toegestaan, maar er ook geen binnenplanse vergunningplicht geldt, dan kan in voorkomende gevallen alleen door middel van een buitenplanse vergunning op grond artikel 5.1, eerste lid, onder a, van de Omgevingswet of door wijziging van afdeling 5.2 van dit omgevingsplan medewerking kunnen worden verleend. Dat is gelet op de aard en omvang van de betreffende bouwwerken onwenselijk. Het bieden van de mogelijkheid om in dergelijke gevallen binnenplans in afwijking van afdeling 5.2 vergunning te verlenen, ligt meer voor de hand. Een eerste stap die nodig is om een afwijkmogelijkheid mogelijk te maken, is de activiteit alsnog vergunningplichtig maken. Dit gebeurt in dit artikel 4.12a.

Daarin is in onderdeel a bepaald dat artikel 4.12 niet van toepassing op een omgevingsplanactiviteit bouwwerken die in strijd is met het bepaalde in afdeling 5.2. Dat maakt dat voor de betreffende gevallen alsnog de vergunningplicht, bedoeld in artikel 4.7, van toepassing is. Op de beoordeling van een aanvraag om die vergunning, is paragraaf 4.2.4 van toepassing. Op grond van artikel 4.19 kan de vergunning alleen worden verleend als de omgevingsplanactiviteit bouwwerken niet in strijd is met de in hoofdstuk 4 en afdeling 5.2 gestelde regels over bouwwerken en het bouwen, in stand houden en gebruiken van bouwwerken. Vanwege strijd met afdeling 5.2 zou de vergunning dan moeten worden geweigerd. In artikel 4.24 is echter een afwijkmogelijkheid opgenomen om binnen de daar gestelde voorwaarden vergunning te verlenen.

In onderdeel b wordt verwezen naar afdeling 5.2. In artikel 5.2 van dat onderdeel wordt bepaald dat ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen' paragraaf 5.2.3 tot en met paragraaf 5.2.7 niet van toepassing zijn, maar dat daar de ruimtelijke regels over bouwwerken zoals die zijn opgenomen in het ter plaatse geldende ruimtelijke regels tijdelijk deel omgevingsplan gelden. In dat geval wordt voor de vraag of het vergunningvrije bouwwerk ook daadwerkelijk is toegestaan, gekeken naar het ruimtelijk plan zoals dat tijdelijk onderdeel is geworden van dit omgevingsplan. Is dat niet het

geval, dan geldt eveneens dat artikel 4.12 niet van toepassing is. Dit wordt geregeld in onderdeel b. Omdat paragraaf 5.2.1 regels bevat over bouwwerken die in beginsel overal zijn toegestaan, en deze regel direct overal gaan gelden, is in onderdeel b ook verwezen naar deze paragraaf.

Artikel 4.13 Vanwege cultureel erfgoed geldende beperking van de uitzonderingen op de vergunningplicht, vergunningplicht van toepassing

Artikel 4.13 komt in de plaats van artikel 22.28 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Het artikel is inhoudelijk ongewijzigd overgenomen, zij het dat het toepassingsbereik van het derde lid is verruimd naar ook gemeentelijk beschermde stads- en dorpsgezichten.

Dit artikel bevat uitzonderingen en aanvullende randvoorwaarden voor de in artikel 4.12 aangewezen gevallen. Gevolg is dat, als uitzondering op de uitzondering, de vergunningplicht toch blijft gelden voor die gevallen (als niet aan de aanvullende randvoorwaarden wordt voldaan). Deze systematiek is overgenomen uit de artikelen 4a en 5, vierde lid, van bijlage II bij het voormalige Besluit omgevingsrecht. De vergunningvrije mogelijkheden zijn in het kader van de bescherming van cultureel erfgoed beperkt in geval van (voor)beschermde monumenten en archeologische monumenten en rijksbeschermde stads- en dorpsgezichten.

Eerste en tweede lid:
Het eerste bevat een beperking voor de in artikel 4.12 genoemde bouwwerken voor zover de activiteit *in, aan of op* een gemeentelijk monument, voorbeschermd gemeentelijk monument, provinciaal monument, voorbeschermd provinciaal monument, rijksmonument of voorbeschermd rijksmonument.

Het tweede lid bevat een beperking voor de in artikel 4.12 genoemde bouwwerken voor zover de activiteit *bij* een gemeentelijk monument, voorbeschermd gemeentelijk monument, provinciaal monument, voorbeschermd provinciaal monument, rijksmonument of voorbeschermd rijksmonument.

Voor de regulering van (bouw)activiteiten in de omgeving van – bij – (voor)beschermde monumenten is in ieder geval relevant de instructieregel in artikel 5.130, tweede lid, onder d, onder 1°, van het Besluit kwaliteit leefomgeving, dat de aantasting van de omgeving van deze monumenten moet worden voorkomen voor zover deze daardoor zouden worden ontsierd of beschadigd. Voor omgevingsplanactiviteiten in, aan, op of bij (voor)beschermde monumenten of archeologische monumenten zal het daarbij vooral draaien om de vraag of de activiteit van invloed kan zijn op de monumentale waarden. Het gevolg van de beperking is dat de betreffende activiteit niet vergunningvrij is. In het kader van de vergunningaanvraag kan de beoordeling plaatsvinden.

Derde lid:
In het derde lid is om dezelfde redenen een beperking op artikel 4.12 opgenomen voor omgevingsplanactiviteiten bouwwerken die worden verricht op een locatie waaraan in dit omgevingsplan de functieaanduiding rijksbeschermd stads- of dorpsgezicht of gemeentelijk beschermd stads- of dorpsgezicht is gegeven. Alleen de onder a tot en met d aangegeven gevallen zijn daar vergunningvrij. De mogelijkheden om binnen een rijks- of gemeentelijk beschermd stads- of dorpsgezicht meer omgevingsplanactiviteiten vergunningvrij te maken, worden enerzijds specifiek begrensd door het niveau van bescherming dat ten tijde van de aanwijzing als beschermd gezicht op grond van de Monumentenwet 1988 of de instructie op grond van artikel 2.34, vierde lid, van de Omgevingswet voldoende beschermend werd geacht. Anderzijds vormt de generieke instructieregel in artikel 5.130, tweede lid, onder d, onder 2°, van het Besluit kwaliteit leefomgeving in algemene zin een ondergrens.

Deze instructieregel bepaalt dat aantasting van het karakter van beschermde stads- en dorpsgezichten (ongeacht op welk overheidsniveau deze zijn beschermd) moet worden voorkomen. Hoewel in de artikelsgewijze toelichting bij artikel 5.130 van het Besluit kwaliteit leefomgeving is opgemerkt dat het

tweede lid, onder d, onder 2°, zich in eerste instantie richt op stads- en dorpsgezichten (en cultuurlandschappen) die op initiatief van de gemeente zelf worden beschermd, is de bepaling uitdrukkelijk ook van toepassing op rijksbeschermde stads- en dorpsgezichten. Dit is ook nodig, omdat veel aanwijzingen als rijksbeschermd stads- of dorpsgezicht inmiddels zo'n vijftig jaar oud zijn en de meeste nog op het oude stelsel zijn geënt, waarin van rechtswege een bouwvergunningplicht gold. Daardoor zijn die als instructie aangemerkte oude aanwijzingen in de praktijk niet altijd leesbaar als een actuele en gedetailleerde instructie als bedoeld in artikel 2.34 van de Omgevingswet. De instructieregel in artikel 5.130, eerste lid, van het Besluit kwaliteit leefomgeving verplicht de gemeente in zo'n geval de karakteristieken van het beschermde gezicht aanvullend te analyseren en te betrekken bij de vraag of er ruimte is voor aanvullende vergunningvrije omgevingsplanactiviteiten.

In het licht van het voorgaande wordt ook nog gewezen op het – ook rechtstreeks de gemeenten bindende – verdrag van Granada. Op basis van artikel 4 van dat verdrag moet het beschermingsregime zo ingericht worden dat het bevoegd gezag ter voorkoming van ontsiering, vernieling of afbraak van beschermd cultureel erfgoed in een passende controle en goedkeuringsprocedure in kennis wordt gesteld van alle plannen tot het slopen of wijzigen ("afbraak of verandering") van een (voor)beschermd monument of aantasting van de omgeving van zo'n monument, of waardoor een beschermd gezicht of cultuurlandschap geheel dan wel gedeeltelijk wordt aangetast als gevolg van de sloop van bestaande gebouwen, de bouw van nieuwe gebouwen, of belangrijke veranderingen waardoor het karakter van het gezicht of cultuurlandschap zou worden aangetast. Artikel 14, eerste lid, van dit verdrag vraagt verder in de verschillende stadia van besluitvorming te zorgen voor passende structuren voor informatie, overleg en samenwerking tussen de centrale overheid, de regionale en lokale overheden, culturele instellingen en verenigingen en het publiek (participatie).

In de meeste gevallen zal een preventieve toets aan het omgevingsplan in de vorm van een vergunningplicht met het oog op bovenstaande overwegingen wenselijk blijven. De hoeveelheid activiteiten in, aan, op en bij beschermde monumenten en archeologische monumenten en in beschermde stads- en dorpsgezichten die in een gebied vergunningvrij zullen kunnen worden na aanpassing van het omgevingsplan zal naar verwachting dus ook niet veel afwijken van de mogelijkheden die voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet landelijk in het voormalige Besluit omgevingsrecht waren opgenomen.

Vierde en vijfde lid:
Het vierde en vijfde lid moeten worden gelezen in samenhang met elkaar. Het vierde lid is een voortzetting van artikel 5, vierde lid, van bijlage II bij het voormalige Besluit omgevingsrecht, waarbij op basis van de jurisprudentie één wijziging is aangebracht. Het vierde lid verklaart als hoofdregel de op grond van artikel 4.12, aanhef en onder a en b, bestaande mogelijkheden om een bijbehorend bouwwerk of een bouwwerk voor recreatief nachtverblijf te bouwen zonder de vereiste omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit buiten toepassing, als er op de locatie van het bouwwerk op grond regels in het tijdelijk deel omgevingsplan regels gelden over het verrichten van archeologisch onderzoek in het kader van een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit.

In het vijfde lid is hierop weer een uitzondering gemaakt. In navolging van artikel 22.28, vierde lid, onder b, zoals dat bij wijze van bruidsschat onderdeel was geworden van dit omgevingsplan, is op basis van de jurisprudentie aan de regeling in dit omgevingsplan een vijfde lid opgenomen. Dit lid leidt ertoe dat de vergunningvrije bouwmogelijkheden voor een bijbehorend bouwwerk en een bouwwerk voor recreatief nachtverblijf op grond van artikel 4.12, aanhef en onder a en b, van dit omgevingsplan in een groter aantal gevallen van toepassing blijven, ook al gelden er op de locatie van het bouwwerk op grond regels in het tijdelijk deel omgevingsplan regels over het verrichten van archeologisch onderzoek in het kader van een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit. Het vijfde lid regelt namelijk dat die vergunningvrije bouwmogelijkheden in dat geval ook van toepassing blijven als dat ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan een verbod bevat om zonder omgevingsvergunning grondwerkzaamheden

te verrichten die nodig zijn voor het verrichten van de bouwactiviteit en daarop regels over het verrichten van archeologisch onderzoek in het kader van een aanvraag om een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of een werkzaamheid, van toepassing zijn.

Op het moment dat sprake is van een dergelijk verbod (een aanlegvergunningplicht) met daarop betrekking hebbende regels over het verrichten van archeologisch onderzoek, is er geen reden om de desbetreffende vergunningvrije gevallen uit artikel 4.12 te beperken. In dat geval is de bescherming van de archeologische waarden op de locatie voldoende verzekerd door middel van die aanlegvergunningplicht.

Dit vijfde lid is een uitvloeisel van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State met nummer ECLI:NL:RVS:2014:2066. Bij deze uitspraak heeft de Afdeling kort samengevat geoordeeld dat het bestaan van een vergunningplicht voor een bouwactiviteit een eventuele vergunningplicht voor het uitvoeren van grondwerkzaamheden die nodig zijn voor het verrichten van de bouwactiviteit onverlet laat. Om die reden is het niet langer meer nodig om de bescherming van archeologische waarden die gevolgen kunnen ondervinden van grondwerkzaamheden in het kader van een bouwactiviteit, te laten plaatsvinden via regels die betrekking hebben op die bouwactiviteit. Het zijn twee zelfstandige kaders. In de voormalige planologische regelingen die onderdeel uitmaken van het tijdelijke deel van het omgevingsplan, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, is dit uiteraard nog niet tot uitdrukking gebracht. Om die reden gebeurt dit nu in het vijfde lid.

Het vierde en vijfde lid hebben uitsluitend betrekking op locaties ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen'. Daar waar het voorheen geldende ruimtelijk plan is vervangen door nieuwe regels is, wanneer daartoe vanwege mogelijk te verwachten archeologische waarden aanleiding toe bestaat, op grond van afdeling 6.1 een aanlegvergunningplicht opgenomen. Die vergunningplicht ziet op het borgen van de bescherming van archeologische waarden. Een beperking van artikel 4.12 is in dat geval niet nodig.

In artikel 22.28, vierde lid, onder a, zoals dat bij wijze van bruidsschat onderdeel was geworden van dit omgevingsplan, was ook de al onder het Besluit omgevingsrecht bestaande uitzondering op de in het vierde lid opgenomen hoofdregel opgenomen dat deze niet geldt als de oppervlakte van het bouwwerk minder dan 50 m2 bedraagt. Deze uitzondering is niet overgenomen. De reden is dat er binnen Amsterdam gebieden zijn waar de verwachting op mogelijk aanwezige archeologische waarden zo groot is dat ook bij grondwerkzaamheden met een oppervlak kleiner dan 50 m2 een aanleiding bestaat tot het doen van archeologisch onderzoek.

Paragraaf 4.2.4 Beoordelingsregels en vergunningvoorschriften

Subparagraaf 4.2.4.1 Algemeen

Artikel 4.14 Toepassingsbereik

In paragraaf 4.2.4 zijn de beoordelingsregels opgenomen die van toepassing zijn op de beoordeling van een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken. Tevens is in deze paragraaf aangegeven waarop vergunningvoorschriften betrekking kunnen hebben. In subparagraaf 4.2.4.1 is allereerst een aantal algemene bepalingen opgenomen. Artikel 4.14 bepaalt het toepassingsbereik van deze paragraaf.

Artikel 4.14a Algemene beoordelingsregel

In het Besluit kwaliteit leefomgeving is bepaald dat als de activiteit niet in strijd is met de regels die in het omgevingsplan zijn gesteld over het verlenen van de omgevingsvergunning, de vergunning moet worden verleend. Als een vergunning wordt gevraagd voor een omgevingsplanactiviteit moet eerst worden nagegaan of de activiteit met toepassing van binnenplanse beoordelingsregels kan worden vergund.

Wanneer de vergunning op grond van deze beoordelingsregels niet kan worden geweigerd, moet de vergunning worden verleend. Deze kant van het stelsel werkt limitatief-imperatief. Buiten het gelimiteerde stelsel van beoordelingsregels in het omgevingsplan (limitatief), kunnen geen andere gronden worden aangevoerd om de vergunning te weigeren. Wanneer de aangevraagde activiteit op grond van de binnenplanse beoordelingsregels (al dan niet onder het stellen van aan de vergunning te verbinden voorschriften) aanvaardbaar is te achten, moet (imperatief) de vergunning worden verleend.

In deze paragraaf 4.2.4. zijn met het oog op uiteenlopende belangen afzonderlijke beoordelingsregels opgenomen. Elk van die beoordelingsregels kan aanleiding geven tot het weigeren van de omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken. Het voldoen aan een van die afzonderlijke beoordelingsregels kan echter op zichzelf niet leiden tot vergunningverlening. Dat kan alleen het geval zijn wanneer geen van de beoordelingsregels aanleiding geeft tot het weigeren van een vergunning.

Artikel 4.14a bevat, om dit te borgen, een algemene beoordelingsregel over aanvragen om een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken. De omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken wordt alleen verleend, als de activiteit niet in strijd is met de regels die in deze paragraaf zijn gesteld over het verlenen van de omgevingsvergunning. Dit houdt in dat als de vergunning op grond van de in deze paragraaf gestelde regels niet kan worden geweigerd, de vergunning ook moet worden verleend.

Artikel 4.15 Beperkte beoordeling voor gevallen als bedoeld in artikel 2.29 van het Besluit bouwwerken leefomgeving, waarop vanwege artikel 2.30 van het Besluit bouwwerken leefomgeving artikel 2.29 van dat besluit niet van toepassing is

In artikel 4.15 is bepaald dat voor zover een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken betrekking heeft op een bouwwerk, bedoeld in artikel 2.29 van het Besluit bouwwerken leefomgeving , op de beoordeling van die aanvraag uitsluitend artikel 4.23 van toepassing. Artikel 2.29 Van het Besluit bouwwerken leefomgeving bepaalt voor bepaalde bouwwerken dat deze ongeacht de regels in het omgevingsplan zonder omgevingsvergunning zijn toegestaan. Regels in het omgevingsplan over het in stand houden van een bouwwerk die betrekking hebben op de ernstige ontsiering van het uiterlijk van dat bouwwerk blijven wel van toepassing. Het omgevingsplan kan voor de in dit artikel genoemde bouwwerken in beginsel geen beperkingen bevatten.

Artikel 2.30 Van het Besluit bouwwerken leefomgeving bevat echter wel beperking op artikel 2.29 Van het Besluit bouwwerken leefomgeving. . Deze beperkingen zijn opgenomen met het oog op de bescherming van cultureel erfgoed. In de aangegeven gevallen is artikel 2.29, of zijn onderdelen daarvan, niet van toepassing. Voor die gevallen kan het omgevingsplan dus wel regels bevatten. Op grond van het omgevingsplan geldt daarvoor dan de vergunningplicht zoals opgenomen in artikel 4.7. Omdat de uitzondering in het Besluit bouwwerken leefomgeving uitsluitend is ingegeven met het oog op de bescherming van cultureel erfgoed, kan de beoordeling van een vergunningaanvraag in een dergelijk geval ook daartoe beperkt blijven. Dit wordt geregeld in artikel 4.15. De inhoudelijke beoordelingsregels zelf zijn opgenomen in artikel 4.23. Alle overige beoordelingsregels blijven achterwege. Bij de artikelgewijze toelichting op artikel 4.23 wordt nader ingegaan op de achtergrond van deze uitzondering.

Artikel 4.16 Beperkte beoordeling voor gevallen, bedoeld in artikel 4.12, die vanwege artikel 4.13 niet vergunningvrij zijn

In artikel 4.16 is bepaald dat voor zover een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken betrekking heeft op een bouwwerk, bedoeld in artikel 4.12, op de

beoordeling van die aanvraag uitsluitend artikel 4.24 van toepassing. Artikel 4.12, eerste lid, bepaalt voor bepaalde bouwwerken de vergunningplicht, opgenomen in artikel 4.7, niet van toepassing is.

Artikel 4.13 bevat echter wel beperking op artikel 4.12, eerste lid. Deze beperkingen zijn opgenomen met het oog op de bescherming van cultureel erfgoed. In de aangegeven gevallen is artikel 4.12, eerste lid, niet van toepassing. Voor die gevallen geldt dus wel de vergunningplicht. Omdat de uitzondering in artikel 4.13 uitsluitend is ingegeven met het oog op de bescherming van cultureel erfgoed, kan de beoordeling van een vergunningaanvraag in een dergelijk geval ook daartoe beperkt blijven. Dit wordt geregeld in artikel 4.16. De inhoudelijke beoordelingsregels zelf zijn opgenomen in artikel 4.24. Alle overige beoordelingsregels blijven achterwege. Bij de artikelgewijze toelichting op artikel 4.24 wordt nader ingegaan op de achtergrond van deze uitzondering.

Artikel 4.17 Beoordelingsregels tijdelijk deel omgevingsplan van toepassing, vergunningvoorschriften

Artikel 4.17 bevat een beoordelingsregel van overgangsrechtelijke aard.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen' geldt dat als in een ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan aanvullende beoordelingsregels met betrekking tot het bouwen van bouwwerken zijn opgenomen, deze op de beoordeling van een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken onverkort van toepassing zijn.

Het werkingsgebied van dit artikel is beperkt tot die gebieden ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen'. Daarmee wordt ook in de viewer inzichtelijk waar dit artikel van toepassing is, en waar niet. Met het door de tijd heen vervangen en laten vervallen van ruimtelijke plannen, zal dat werkingsgebied, dat eerst heel Amsterdam is, geleidelijk aan steeds kleiner worden.

In bijlage I is opgenomen dat onder het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan wordt verstaan de ruimtelijke besluiten, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, die bij wijze van overgangsrecht als tijdelijk deel onderdeel zijn van dit omgevingsplan, totdat deze bij wijzigingsbesluit voor een locatie zijn komen te vervallen. Het gaat om bestemmingsplannen, wijzigingsplannen, uitwerkingsplannen, exploitatieplannen en dergelijke.

Dit artikel is nodig vanwege de bestaande praktijk dat in bestemmingsplannen om bepaalde waarden te beschermen vaak werd gewerkt met een aanlegvergunningplicht met daarnaast aanvullende bouwregels. Die aanvullende bouwregels bevatten veelal (ook) een beoordelingsregel. Dit artikel maakt dat die beoordelingsregel bij de beoordeling van een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken wordt betrokken.

Tweede lid:
Het tweede lid maakt mogelijk dat met het oog op de in de beoordelingsregel betrokken belangen ook voorschriften kunnen worden gesteld.

Artikel 4.18 Vergunningvoorschriften over archeologische monumentenzorg binnenplanse omgevingsvergunning omgevingsplanactiviteit bouwwerken

Dit artikel 4.18 komt in de plaats van artikel 22.34 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De bepalingen zijn inhoudelijk ongewijzigd.

Dit artikel is voor de omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit de voortzetting van de regeling in artikel 2.22, tweede lid, van de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en artikel 5.2, eerste lid, van het voormalige Besluit omgevingsrecht. Deze bepaling vloeit voort uit artikel 5.2, eerste

lid, van het voormalige Besluit omgevingsrecht, waarin de mogelijkheid tot het verbinden van voorschriften aan de omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit in het belang van de archeologische monumentenzorg afhankelijk was gesteld van een expliciete regeling in het bestemmingsplan.

Eerste lid:
Het artikel bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen' geldt dat als dat in het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan is bepaald, aan een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken in het belang van de archeologische monumentenzorg voorschriften kunnen worden verbonden.

Het werkingsgebied van dit artikel is beperkt tot die gebieden ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen'. Daarmee wordt ook in de viewer inzichtelijk waar dit artikel van toepassing is, en waar niet. Met het door de tijd heen vervangen en laten vervallen van ruimtelijke plannen, zal dat werkingsgebied, dat eerst heel Amsterdam is, geleidelijk aan steeds kleiner worden.

In bijlage I is opgenomen dat onder het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan wordt verstaan de ruimtelijke besluiten, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, die bij wijze van overgangsrecht als tijdelijk deel onderdeel zijn van dit omgevingsplan, totdat deze bij wijzigingsbesluit voor een locatie zijn komen te vervallen. Het gaat om bestemmingsplannen, wijzigingsplannen, uitwerkingsplannen, exploitatieplannen en dergelijke.

Tweede lid:
Het tweede lid omschrijft (in navolging van artikel 22.34 jo. artikel 22.303, zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan) nader welke voorschriften in het belang van de archeologische monumentenzorg in ieder geval kunnen worden verbonden aan een de omgevingsvergunning.

In het tweede lid is bepaald dat aan een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit die betrekking heeft op een werk, dat geen bouwwerk is, of het uitvoeren van een werkzaamheid –ook wel een aanlegactiviteit genoemd – die van invloed is op een archeologisch monument, in het belang van de archeologische monumentenzorg in ieder geval de onder a tot en met d bedoelde voorschriften kunnen worden verbonden.

Onderdeel a:
Dit onderdeel heeft betrekking op voorschriften die een plicht inhouden tot het treffen van technische maatregelen waardoor archeologische monumenten in situ kunnen worden behouden. Voorbeelden zijn voorschriften die verplichten tot het treffen van technische maatregelen, zoals het aanbrengen van een ophogingslaag, het aanpassen van de funderingswijze of het beperken van het aantal heipalen.

Onderdeel b:
Dit onderdeel heeft betrekking op voorschriften over het verrichten van opgravingen als bedoeld in artikel 1.1 in samenhang met artikel 5.1, eerste lid, van de Erfgoedwet. Dit betreft dus voorschriften over handelingen bij het opsporen, onderzoeken of verwerven van cultureel erfgoed of onderdelen daarvan, waardoor verstoring van de bodem, of verstoring of gehele of gedeeltelijke verplaatsing of verwijdering van een archeologisch monument of cultureel erfgoed onder water optreedt, tenzij het een op grond van artikel 5.1, tweede lid, van de Erfgoedwet uitgezonderd geval betreft.

Onderdeel c:
Onderdeel c heeft betrekking op voorschriften over de begeleiding door een archeologisch deskundige van uitvoeringswerkzaamheden. Deze deskundige is bij de werkzaamheden aanwezig en documenteert eventuele overblijfselen, voorwerpen of andere sporen van menselijke aanwezigheid in het verleden die hierbij aan het licht komen.

Het instrument van archeologische begeleiding is bedoeld voor situaties waarin adequaat vooronderzoek niet mogelijk is door fysieke belemmeringen, zoals een te slopen bouwwerk, waardoor niet tot een betrouwbare waardenstelling kan worden gekomen. Ook kan de begeleiding worden ingezet voor situaties waarin civieltechnische werkzaamheden archeologisch onderzoek niet mogelijk maken of op grond van de beschikbare archeologische informatie is geconcludeerd dat het doen van een opgraving niet (meer) nodig is, maar men toch graag het zekere voor het onzekere wil nemen. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij de aanleg van een pijpleiding voor aardgas, omdat de gegraven sleuf te smal is om een goede documentatie mogelijk te maken. Daarnaast kan er bij uitvoeringstrajecten sprake zijn van bijzondere onderzoeksvragen, die juist door archeologische begeleiding kunnen worden beantwoord. Het gaat daarbij om gebieden of complextypen waar wel een archeologische verwachting is, maar waaraan door inventariserend veldonderzoek geen specifieke locatie kan worden gekoppeld. Archeologische begeleiding is nadrukkelijk niet bedoeld als een vervanging voor een inventariserend veldonderzoek of een opgraving. Aan dit onderdeel kan niet worden voldaan met een verwijzing naar een gecertificeerde opgravingsdeskundige, omdat niet alle handelingen waaruit een archeologische begeleiding kan bestaan, handelingen zijn waarvoor een certificaat als bedoeld in artikel 5.1 van de Erfgoedwet vereist is. Dit is bijvoorbeeld het geval bij het uitzeven van grond afkomstig uit een bouwput of een baggerlocatie om archeologische overblijfselen of voorwerpen te verzamelen. Voor die gevallen kan het bevoegd gezag op basis van dit onderdeel specifieke eisen stellen aan de deskundigheid van de bij de archeologische begeleiding betrokken personen. Denk bijvoorbeeld aan de voorwaarde dat de deskundige kennis moet hebben van de archeologie van het rivierengebied of van de Romeinse tijd. Veelal zullen deze eisen via het programma van eisen worden afgedwongen (zie onderdeel d). Maar het bevoegd gezag kan ook eisen stellen aan de kwalificaties van de deskundige zonder dat het een specifiek programma van eisen als voorschrift opneemt. Dit laat onverlet dat de uitvoerder van de archeologische begeleiding voor zover het handelingen betreft waarvoor een certificaat als bedoeld in artikel 5.1 van de Erfgoedwet vereist is, in ieder geval moet voldoen aan het bepaalde in artikel 5.4, eerste en tweede lid, van die wet.

Onderdeel d:
Met het voorschrift dat de opgraving of begeleiding op een bepaalde wijze, die in overeenstemming is met artikel 5.4, eerste en tweede lid, van de Erfgoedwet, moet worden verricht, wordt beoogd aan te sluiten bij de Erfgoedwet en vooral bij het in die wet opgenomen certificatiesysteem, waarbij de nadruk meer is komen te liggen op de professionele standaarden uit het veld zoals tot nu toe neergelegd in de Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie. Met deze voorschriften worden die voorschriften bedoeld die ook wel als een programma van eisen of een plan van aanpak worden aangeduid en voor de inwerkingtreding van de Erfgoedwet en de Omgevingswet werden gebaseerd op artikel 38, eerste lid, onder a, van de Monumentenwet 1988. In het programma van eisen en plan van aanpak kunnen randvoorwaarden aan het archeologisch onderzoek worden meegegeven, in het bijzonder de doel- en vraagstelling van het onderzoek, en kunnen eisen worden gesteld aan de wijze van uitvoering. Er wordt bijvoorbeeld aangegeven welke onderzoeksmethodiek moet worden ingezet en over welke specifieke kennis en ervaring de actoren moeten beschikken om het onderzoek te kunnen uitvoeren.

Voorkomen moet worden dat de inhoud van de voorschriften in strijd is met de professionele kwaliteitsnorm voor archeologisch onderzoek binnen het in de Erfgoedwet opgenomen certificatiesysteem. Dit betekent dat de voorschriften wel aanvullende eisen mogen bevatten, maar geen eisen die onder het niveau van deze normen van de beroepsgroep liggen. De voorschriften kunnen tenslotte ook betrekking hebben op non-destructief archeologisch onderzoek, zoals een veldkartering of een sonaropname van de zeebodem. Tweede lid In het tweede lid is bepaald dat aan een omgevingsvergunning voor een sloopactiviteit op of in een archeologisch monument in een beschermd stads- of dorpsgezicht voorschriften kunnen worden verbonden over de wijze van slopen. Deze bepaling vloeit voort uit artikel 5.2, derde lid, van het voormalige Besluit omgevingsrecht. Het doel van een dergelijk voorschrift is de sloopmethode zo te kiezen dat de nadelige gevolgen voor de archeologische

waarden ter plaatse zoveel mogelijk beperkt blijven. Ook kan zo de inzet van het instrument van archeologische begeleiding als bedoeld in het eerste lid, onder c, mogelijk worden gemaakt.

Subparagraaf 4.2.4.2. Beoordeling aan ruimtelijke regels over bouwwerken

Artikel 4.19 Beoordelingsregel aanvraag omgevingsvergunning omgevingsplanactiviteit bouwwerken

Dit artikel 4.19 komt in de plaats van artikel 22.29, eerste lid, aanhef en onder a, zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De redactie is enigszins aangepast.

Het artikel regelt de beoordeling van aanvragen om een omgevingsvergunningen voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken voor wat betreft de toets aan een aantal algemene regels over bouwwerken en aan ruimtelijke regels over bouwwerken.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat de omgevingsvergunning alleen wordt verleend als de activiteit niet in strijd is met de regels over bouwwerken en het bouwen, in stand houden en gebruiken van bouwwerken, zoals gesteld in dit hoofdstuk 4 en in afdeling 5.2.

Onderdeel van de regels in afdeling 5.2 is artikel 5.14 dat bepaald dat het gebruik van een bouwwerk in overeenstemming dient te zijn met het ter plaatse geldend gebruiksdoel, de nog ter plaatse geldende bestemming, of een verleende buitenplanse omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit. Doordat ook hier op getoetst wordt, wordt invulling gegeven aan het feit dat de in artikel 4.7 bedoelde vergunningplicht betrekking heeft op een activiteit inhoudende het bouwen van een bouwwerk, maar ook op het in het in stand houden en gebruiken van dat te bouwen bouwwerk. Hiermee wordt aangesloten op de rechtspraktijk van voor de Omgevingswet dat een toets van een bouwaanvraag niet alleen betrekking heeft op regels over het bouwen van bouwwerken, maar ook of het voorgenomen gebruik van het bouwwerk niet in strijd is met de hiervoor in het omgevingsplan gestelde regels. Als aannemelijk is dat een bouwactiviteit ten dienste staat van een met het bestemmingsplan strijdig gebruik, was dit immers in de rechtspraktijk een reden om de vergunning voor een bouwactiviteit mede aan te merken als aanvraag voor een afwijking van het bestemmingsplan (op grond van artikel 2.10, tweede lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht) en te weigeren als de vergunning niet met toepassing van artikel 2.12 van genoemde wet kan worden verleend. Als de opgave in de vergunningaanvraag over het voorgenomen gebruik geen aanleiding is geweest om de vergunning te weigeren, mag het bouwwerk in overeenstemming met die opgave worden gebruikt. De verwijzing naar artikel 2.4, eerste lid, brengt mee dat de bouwvergunning uitsluitend kan worden verleend voor een gebruik dat niet in strijd is met het bepaalde in artikel 2.4 van dit omgevingsplan. Zoals ook aangegeven bij de toelichting op artikel 4.7 is van belang dat de vergunningplicht ziet op de combinatie van het bouwen, in stand houden en gebruiken van het te bouwen bouwwerk. Er ontstaat met de nieuwe omschrijving dus geen zelfstandige vergunningplicht voor latere gebruiksveranderingen in het betrokken bouwwerk. Zolang voor een later tot stand te brengen ander gebruik op grond van hoofdstuk 2 van het omgevingsplan geen afzonderlijke vergunningplicht in het leven is geroepen en het nieuwe gebruik in overeenstemming is met de regels voor het gebruik van bouwwerken uit het omgevingsplan, is er een binnenplanse noch buitenplanse vergunning voor die gebruikswijziging nodig. Dit betekent tevens dat wanneer er sprake is van een gebruik van een bouwwerk dat niet in overeenstemming is artikel 2.4, dat artikel het artikel is waarop gehandhaafd wordt. In de beoordelingsregels die verder in dit onderdeel 4.2.4 zijn opgenomen, kan wel een verwijzing staan naar elders in dit omgevingsplan gestelde regels. Daarmee wordt die elders gestelde regels van toepassing op de beoordeling. Verder is de verwijzing bij wijze van uitzondering naar regels over het gebruik van bouwwerken komen te vervallen. Die regels zijn opgenomen in hoofdstuk 2 van dit omgevingsplan, waarmee de uitzondering overbodig is geworden.

Artikel 4.19 is een voortzetting van artikel 2.10, eerste lid, onder c, van de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Op grond van artikel 4.19 wordt de vergunning alleen verleend als het bouwplan niet in strijd is met de regels die in dit hoofdstuk zijn gesteld over het bouwen, in stand houden en gebruiken van bouwwerken. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat voor zover dit hoofdstuk 4 regels bevat die geen betrekking hebben op het bouwen, in stand houden en gebruiken van bouwwerken, deze regels buiten het beoordelingskader vallen voor de omgevingsplanactiviteit die betrekking heeft op bouwwerken.

Tweede lid:
Het tweede lid bevat een bepaling van overgangsrechtelijke aard. Hierin is bepaald dat ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen' in afwijking van het eerste lid geldt dat een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken alleen wordt verleend als de omgevingsplanactiviteit bouwwerken niet in strijd is met in dit hoofdstuk 4 en de in het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan gestelde regels over bouwwerken en het bouwen, in stand houden en gebruiken van bouwwerken.

Het werkingsgebied van dit lid is beperkt tot die gebieden ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen'. Daarmee wordt ook in de viewer inzichtelijk waar dit artikel van toepassing is, en waar niet. Met het door de tijd heen vervangen en laten vervallen van ruimtelijke plannen, zal dat werkingsgebied, dat eerst heel Amsterdam is, geleidelijk aan steeds kleiner worden. In bijlage I is opgenomen dat onder het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan wordt verstaan de ruimtelijke besluiten, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, die bij wijze van overgangsrecht als tijdelijk deel onderdeel zijn van dit omgevingsplan, totdat deze bij wijzigingsbesluit voor een locatie zijn komen te vervallen. Het gaat om bestemmingsplannen, wijzigingsplannen, uitwerkingsplannen, exploitatieplannen en dergelijke. Deze overgangsrechtelijke bepaling is nodig, omdat het eerste lid een algemene beoordelingsbeoordeling bevat waarbij gekeken wordt naar de regels in hoofdstuk 4. Regels elders gesteld in dit omgevingsplan, vormen geen weigeringsgrond.
Hoofdstuk 4 bevat de regels over bouwwerken en over activiteiten met betrekking tot bouwwerken. In afdeling 5.2 worden algemene regels gegeven over bouwwerken. het gaat om regels die bepalen waar bouwwerken mogen komen, in welke omvang, enzovoort. Het gaat om regels over onderwerpen die onder oud recht in ruimtelijke besluiten zoals bestemmingsplannen werden opgenomen. Deze onder oud recht vastgestelde ruimtelijke besluiten maken op grond van artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet bij wijze van overgangsrecht onderdeel uit van het omgevingsplan. Die ruimtelijke besluiten bevatten regels over bouwwerken, zoals die ook zijn opgenomen in afdeling 5.2 van dit omgevingsplan. De regels in afdeling 5.2 moeten uiteindelijk dus de regels over bouwwerken uit de onder oud recht genomen ruimtelijke besluiten, gaan vervangen, maar daar waar dat nog niet het geval is, zorgt artikel 5.4, tweede lid, ervoor dat een vergunningaanvraag voor het bouwen, in stand houden en gebruiken van een bouwwerk wordt getoetst aan de regels in die ruimtelijke besluiten. In dat geval wordt de vergunning alleen verleend als de de beoogde activiteit niet met die regels in strijd is.

Artikel 4.20 Beoordelingsregels bij voorbereidingsbesluit of aanwijzing beschermd dorps- of stadsgezicht

Dit artikel 4.20 komt in de plaats van artikel 22.33 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De bepaling is inhoudelijk ongewijzigd.

Eerste lid:
Het eerste lid bevat aanvullende beoordelingsregels die zien op twee specifieke overgangsrechtelijke situaties die verband houden met het feit dat de Omgevingswet niet langer een aanhoudingsplicht kent zoals die was geregeld in artikel 3.3 van de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Die aanhoudingsplicht kon gelden vanwege een voorbereidingsbesluit dat was genomen ter voorbereiding van een nieuw bestemmingsplan of vanwege een aanwijzing als beschermd stads- of dorpsgezicht

waarvoor nog geen tot bescherming daarvan strekkend bestemmingsplan gold. Toepassing van deze beoordelingsregels leidt ertoe dat, ondanks dat aan de beoordelingsregels uit artikel 4.19 wordt voldaan, de vergunning toch moet worden geweigerd als voor de locatie waarop de aanvraag betrekking heeft een nog onder oud recht genomen voorbereidingsbesluit van kracht is of een besluit krachtens de Wet luchtvaart dat geldt als een zodanig voorbereidingsbesluit, of een onder oud recht gedane aanwijzing als beschermd stads- of dorpsgezicht waarvoor nog geen tot bescherming daarvan strekkend omgevingsplan geldt.

Tweede lid:
Op de plicht om in zo'n geval de vergunning te weigeren bestaat een uitzondering in het geval het bouwplan niet in strijd is met het omgevingsplan dat in voorbereiding is. Deze uitzonderingsmogelijkheid is opgenomen in het tweede lid. Dit is vergelijkbaar met de situatie onder oud recht, waarin artikel 3.3, derde en zesde lid, van de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht de mogelijkheid bood de onder oud recht toepasselijke aanhoudingsplicht te doorbreken. In praktische zin betekent de regeling dat onder nieuw recht aangevraagde omgevingsvergunningen voor het verrichten van een bouwactiviteit en het in stand houden en gebruiken van het te bouwen bouwwerk in een gebied waar een nog onder oud recht tot stand gekomen regime van voorbereidingsbescherming van toepassing is, respectievelijk dat onder oud recht als beschermd stads- of dorpsgezicht is aangewezen maar waarop nog geen voldragen beschermingsregime van toepassing is, in beginsel moeten worden geweigerd. Zo kan de vergunning dus worden geweigerd voor activiteiten die in de toekomst niet meer wenselijk worden geacht en onmogelijk zullen worden gemaakt met het in voorbereiding zijnde omgevingsplan. De vergunning kan ook worden geweigerd voor activiteiten waarvan het nog onvoldoende zeker is om te kunnen vaststellen of deze met het toekomstige omgevingsplan aanvaardbaar zullen blijven. Ten tijde van de te nemen beslissing op de aanvraag is het besluit tot wijziging van het omgevingsplan immers nog in voorbereiding en is het mogelijk nog onvoldoende vastomlijnd om te kunnen vaststellen of bepaalde activiteiten daarin uiteindelijk zullen worden toegestaan. Een andere mogelijkheid in zo'n geval kan overigens ook zijn om met instemming van de aanvrager, met toepassing van artikel 4:15, tweede lid, onder a, van de Algemene wet bestuursrecht, de beslistermijn op te schorten tot een moment waarop de voorbereiding zich in een zodanig stadium bevindt dat wel kan worden vastgesteld hoe het bouwplan zich verhoudt tot het in voorbereiding zijnde omgevingsplan. Gewezen wordt in dat verband op het tweede lid, dat de mogelijkheid biedt om de vergunning toch te verlenen als kan worden vastgesteld dat de betrokken activiteit niet in strijd is met het in voorbereiding zijnde omgevingsplan respectievelijk het in voorbereiding zijnde omgevingsplan dat voorziet in de bescherming van het stads- of dorpsgezicht. In het laatste geval zal een dergelijk omgevingsplan onder meer moeten voorzien in op de karakteristieken van het beschermde stads- of dorpsgezicht afgestemde beoordelingsregels voor een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit. Zie ook artikel 4.35, tweede lid, van de Invoeringswet Omgevingswet. Met dit tweede lid wordt een vergelijkbare voorziening getroffen als in het al eerder genoemde artikel 3.3, derde en zesde lid, van de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Verschil is echter dat met het tweede lid niet de toepasselijke aanhoudingsplicht wordt doorbroken maar dat in plaats van de vergunning te moeten weigeren, de mogelijkheid is gegeven om de vergunning, onder de vergelijkbare condities dat de activiteit niet in strijd is met het in voorbereiding zijnde omgevingsplan, toch te verlenen. Voor een meer uitgebreide toelichting op de gevolgen van het vervallen van de aanhoudingsplicht op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht wordt verwezen naar de toelichting bij de tweede nota van wijziging van het wetsvoorstel Invoeringswet Omgevingswet (Kamerstukken II 2018/19, 34986, nr. 9, p. 35-42).

Artikel 4.21 Beoordelingsregel aanvraag omgevingsvergunning omgevingsplanactiviteit bouwwerken bij regels over wijzigingsbevoegdheid en uitwerkingsplicht, opgenomen het in tijdelijk deel omgevingsplan

Dit artikel 4.21 komt in de plaats van artikel 22.32 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Het artikel is inhoudelijk

ongewijzigd. Een soortgelijke bepaling is, betrekking hebbende op uitsluitend gebruik, ook opgenomen in artikel 2.7.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt het werkingsgebied van dit artikel. Het artikel geldt uitsluitend binnen een gebied met de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen'. Daarmee wordt ook in de viewer inzichtelijk waar dit artikel van toepassing is, en waar niet. Met het door de tijd heen vervangen en laten vervallen van ruimtelijke plannen, zal dat werkingsgebied, dat eerst heel Amsterdam is, geleidelijk aan steeds kleiner worden.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat voor zover een omgevingsplanactiviteit bouwwerken in strijd is met in het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan opgenomen regels over bouwwerken, zoals bedoeld in artikel 4.19, tweede lid, een omgevingsvergunning voor het verrichten van die activiteit toch kan worden verleend als de activiteit niet in strijd is met in het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan gestelde regels voor de toepassing van een wijzigingsbevoegdheid of het voldoen aan een uitwerkingsplicht in dat tijdelijke deel. In bijlage I is opgenomen dat onder een ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan worden verstaan de ruimtelijke besluiten, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, die bij wijze van overgangsrecht als tijdelijk deel onderdeel zijn van dit omgevingsplan, totdat deze bij wijzigingsbesluit voor een locatie zijn komen te vervallen. Het gaat om bestemmingsplannen, wijzigingsplannen, uitwerkingsplannen, exploitatieplannen en dergelijke. Dergelijke plannen kunnen een wijzigingsbevoegdheid of uitwerkingsplicht bevatten. Met dit tweede lid wordt de bevoegdheid gecreëerd om, in afwijking van artikel 4.19, tweede lid, een omgevingsvergunning toch te verlenen als de activiteit waarop de aanvraag betrekking heeft in strijd is met de in dit omgevingsplan gestelde regels over het bouwen, in stand houden en gebruiken van bouwwerken, maar niet in strijd is met de regels die zijn gesteld voor de toepassing van een wijzigingsbevoegdheid of uitwerkingsplicht. Dit betreft regels die in (van het tijdelijke deel van het omgevingsplan deel uitmakende) bestemmingsplannen of inpassingsplannen kunnen zijn opgenomen op grond van artikel 3.6, eerste lid, onder a en b, van de voormalige Wet ruimtelijke ordening. Voor het voortzetten van de figuren van wijzigingsplannen en uitwerkingsplannen is niet in overgangsrecht voorzien. Het college van burgemeester en wethouders kan na inwerkingtreding van de Omgevingswet dan ook geen toepassing meer geven aan deze bepalingen. Het tweede lid voorziet erin dat als vergunningverlening op grond van artikelartikel 4.19, tweede lid, niet mogelijk is, maar een bouwplan niet in strijd is met de regels die zijn gegeven voor de toepassing van een wijzigingsbevoegdheid of uitwerkingsplicht, de vergunning toch binnenplans kan worden verleend. Hierbij bestaat overigens beslissingsruimte. Onder de werking van de voormalige Wet ruimtelijke ordening moest bij de toepassing van een wijzigingsbevoegdheid of een uitwerkingsplicht (voor zover de bij een uitwerkingsplicht in acht te nemen regels daarvoor de ruimte laten) ook nog zelfstandig beoordeeld worden of het wijzigings- of uitwerkingsplan, los van de daarbij in acht te nemen regels, in overeenstemming was met een goede ruimtelijke ordening. Om die reden is geen imperatief karakter gegeven aan deze aanvullende mogelijkheid om een vergunning voor een bouwplan, dat niet in strijd is met die voor een wijziging- of uitwerking gegeven regels, toch te kunnen verlenen. Het gevolg hiervan is dat, ook al is een bouwplan met de regels voor de toepassing van een wijzigingsbevoegdheid of uitwerkingsplicht niet in strijd, ook nog een zelfstandige beoordeling moet plaatsvinden of het bouwplan uit een oogpunt van een evenwichtige toedeling van functies aan locaties aanvaardbaar kan worden geacht.

Derde lid:
In het derde lid van dit artikel worden alle instructieregels en instructies waaraan moet worden getoetst bij de beslissing op een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit van overeenkomstige toepassing verklaard op de beslissing of een omgevingsvergunning met toepassing van het tweede lid kan worden verleend. Ook dit vindt zijn oorsprong in de voormalige Wet ruimtelijke ordening. Bij de toepassing van een wijzigingsbevoegdheid

of een uitwerkingsplicht moesten, los van de daarbij in acht te nemen regels uit het moederplan, ook de regels uit het voormalige Besluit algemene regels ruimtelijke ordening en de provinciale ruimtelijke verordening in acht worden genomen. Met het derde lid wordt verzekerd dat ook bij de in het eerste lid geïntroduceerde mogelijkheid om binnenplans een vergunning te verlenen met toepassing van de regels die zijn gesteld voor een wijzigingsbevoegdheid of uitwerkingsplicht, geen situatie ontstaat die niet is toegelaten op grond van een onder nieuw recht gestelde instructieregel of gegeven instructie.

Artikel 4.22 Beoordelingsregel aanvraag omgevingsvergunning omgevingsplanactiviteit bouwwerken bij regels over binnenplans afwijken, opgenomen in het tijdelijk deel omgevingsplan

Artikel 4.22 is van overgangsrechtelijke aard en heeft betrekking op de binnenplanse afwijkmogelijkheid die in ruimtelijke plannen, zoals bestemmingsplannen, kunnen zijn opgenomen en die van rechtswege onderdeel zijn geworden van dit omgevingsplan.

Dit artikel komt in de plaats van artikel 22.281 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel zijn geworden van dit omgevingsplan.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt het werkingsgebied van dit artikel. Het artikel geldt uitsluitend ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen'. Daarmee wordt ook in de viewer inzichtelijk waar dit artikel van toepassing is, en waar niet. Met het door de tijd heen vervangen en laten vervallen van ruimtelijke plannen, zal dat werkingsgebied, dat eerst heel Amsterdam is, geleidelijk aan steeds kleiner worden.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat op de beoordeling van een aanvraag om een omgevingsvergunning, bedoeld in het tweede lid, de daarop betrekking hebbende beoordelingsregels van toepassing zijn zoals opgenomen in het ter plaatse geldende ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan.

Derde lid:
Het derde lid, dat in de plaats komt van artikel 22.281, bepaalt dat voor zover in het ter plaatse geldende ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan de mogelijkheid is opgenomen om bij omgevingsvergunning af te wijken van regels in dat tijdelijke deel, en die regels de verplichting bevatten om als de activiteit niet in strijd is met die regels de omgevingsvergunning te verlenen, deze verplichting wordt gelezen als een bevoegdheid. Dit vierde lid moet worden gelezen in samenhang met het tweede en derde lid en heeft ook betrekking op de in het tijdelijke deel van dit omgevingsplan opgenomen mogelijkheden om bij omgevingsvergunning van gestelde regels te kunnen afwijken. Zoals al toegelicht bij het eerste lid vielen dergelijke afwijkingsmogelijkheden onder de juridische werking van de vergunningplicht van artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 1 , van de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, konden deze omgevingsvergunningen worden verleend. De Afdeling advisering van de Raad van State heeft er in haar advies over het ontwerp Invoeringsbesluit Omgevingswet terecht op gewezen dat uit de werking van de beoordelingsregel in artikel 8.0a, eerste lid, van het Besluit kwaliteit leefomgeving een imperatieve werking voortvloeit, die ertoe leidt dat een omgevingsvergunning voor activiteiten als hier bedoeld moet worden verleend als de activiteit niet in strijd is met de regels die in het omgevingsplan zijn gesteld over het verlenen van de omgevingsvergunning. Hierdoor zou de mogelijkheid uit artikel 2.12 van de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht om de vergunning, ook als werd voldaan aan de in de betrokken planologische regeling gestelde regels over afwijking, toch te kunnen weigeren, komen te vervallen. Voor zover de regels voor het kunnen verlenen van een omgevingsvergunning voor deze afwijkingsmogelijkheden geen zelfstandige beslissingsruimte bieden (maar een imperatieve redactie kennen die kan dwingen tot vergunningverlening), zou dit onder de werking van het nieuwe stelsel tot het probleem kunnen leiden dat het bevoegd gezag wordt gedwongen een vergunning te verlenen terwijl

onder oud recht artikel 2.12 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht nog de afwegingsruimte bood de vergunning in die omstandigheid toch te kunnen weigeren. Om een neutrale overgang naar het nieuwe stelsel te borgen, werd met artikel 22.281, dat wordt vervangen door dit derde lid, beslissingsruimte toegevoegd aan de imperatief geformuleerde regels o voor het verlenen van deze vergunningen. Daarmee blijft het net als onder de werking van het oude stelsel mogelijk een afweging te maken en de vergunning voor een geboden afwijkingsmogelijkheid in voorkomende omstandigheden toch te weigeren, in het geval de regels voor het verlenen van de afwijking zouden dwingen om de vergunning te verlenen.

Artikel 4.23 Afwijkmogelijkheid voor gevallen als bedoeld in artikel 2.29 van het Besluit bouwwerken leefomgeving

Artikel 4.23 bevat een specifieke beoordelingsregel voor gevallen, bedoeld in artikel 2.29 van het Besluit bouwwerken leefomgeving. Vanwege artikel artikel 4.16 blijft de beoordeling voor deze gevallen beperkt tot de in dit artikel opgenomen beoordelingsregel.

Eerste lid:
In artikel 2.29 van het Besluit bouwwerken leefomgeving is voor de daarin aangegeven gevallen bepaald dat die zonder omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken zijn toegestaan. In artikel 2.30 van het Besluit bouwwerken leefomgeving is daar een aantal uitzondering op gemaakt vanwege het belang van behoud van cultureel erfgoed. Voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken met betrekking tot die gevallen geldt dus, tenzij in dit omgevingsplan anders is bepaald, de vergunningplicht, bedoeld in artikel 4.7. Een algemene beoordeling met betrekking tot het belang van behoud van cultureel erfgoed is niet te maken. Dat maakt dat een beoordeling per geval moet worden gemaakt. Om die reden is er voor gekozen ook deze gevallen onder de vergunningplicht, bedoeld in artikel 4.7, te houden. Wel is het zo dat de beoordeling beperkt kan blijven tot dat ene belang van behoud van cultureel erfgoed. Artikel 4.23, eerste lid, maakt dat die beoordeling kan worden gemaakt, en dat de vergunning ook alleen met het oog op het belang van behoud van cultureel erfgoed geweigerd kan worden.

Tweede lid:
Opgemerkt wordt dat naast een omgevingsplanactiviteit bouwwerken ook sprake zal zijn van een activiteit met betrekking tot monumenten. Op die activiteit met betrekking tot monumenten zijn de daarop van toepassing zijnde regels, waar dan ook gesteld, onverkort van toepassing. Voor zover het een gemeentelijk monument betreft, betekent dit dat daarop hoofdstuk 11 onverkort van toepassing is. Daarin is een vergunningplicht opgenomen voor het uitvoeren van een omgevingsplanactiviteit gemeentelijke monumenten. In bepaalde gevallen geldt die vergunningplicht niet. Voor zover een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken betrekking heeft op een bouwwerk, bedoeld in artikel 2.29 Van het Besluit bouwwerken leefomgeving, en dat bouwwerk is vrijgesteld van een vergunningplicht voor een omgevingsplanactiviteit gemeentelijke monumenten, dan bepaalt het tweede lid van artikel 4.23 dat de omgevingsvergunning voor omgevingsplanactiviteit bouwwerken moet worden verleend. Een nadere belangenafweging dient achterwege te blijven, aangezien die in zijn algemeenheid reeds is gemaakt bij vaststelling van de betreffende vrijstelling van de vergunningplicht, bedoeld in hoofdstuk 11.

Derde lid:
Het derde lid geeft de mogelijkheid om met betrekking tot het in het eerste genoemde belang voorschriften aan de omgevingsvergunning te verbinden.

Artikel 4.24 Afwijkmogelijkheid voor gevallen, bedoeld in artikel 4.12, die vanwege artikel 4.13 niet vergunningvrij zijn

Artikel 4.24 bevat een afwijkmogelijkheid voor de in artikel 4.12 bedoelde gevallen, voor zover artikel 4.12 gelet op artikel 4.13, niet van toepassing is. Voor die gevallen geldt op grond van artikel 4.13 wel de vergunningplicht zoals opgenomen in artikel 4.7.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt het toepassingsbereik van dit artikel. Aangegeven is dat dit artikel uitsluitend van toepassing is op een omgevingsplanactiviteit bouwwerken dat betrekking heeft op een bouwwerk, bedoeld in artikel 4.12 dat vanwege het bepaalde in artikel 4.13 niet vergunningvrij is.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat als een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken, als de activiteit betrekking heeft op een geval, bedoeld in artikel 4.12 alleen kan worden geweigerd als het belang van het behoud van cultureel erfgoed door de activiteit onevenredig zou worden geschaad. Omdat het behoud van cultureel erfgoed het enige belang is waarvoor op grond van artikel 4.13 de uitzondering op artikel 4.12 van toepassing is, kan de beoordeling om medewerking te verlenen ook beperkt blijven tot dat belang. In artikel 4.16 is bepaald dat dit het enige beoordelingscriterium is. Het betreft zogenoemde open beoordelingsnorm. In die beoordelingsnorm is het oogmerk aangegeven. Als het belang van het behoud van cultureel erfgoed door de activiteit onevenredig zou worden geschaad, dan kan de vergunning niet worden verleend. Het is aan het bevoegd gezag om te beoordelen of dat het geval is. Is dat niet het geval, dan kan de vergunning niet worden geweigerd.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat bij toepassing van het eerste lid over de daar bedoelde bouwwerken aan de omgevingsvergunning, bedoeld in artikel 4.7, met het oog op de bescherming van het in het tweede lid bedoelde belang, voorschriften worden verbonden.

Artikel 4.25 Vervallen

Artikel 4.26 Mogelijkheid om af te wijken van de in afdeling 5.2 of een nog geldend ruimtelijk plan tijdelijk deel gestelde regels over bouwwerken

Artikel 4.26 maakt voor de in het eerste lid aangewezen gevallen mogelijk dat die, ook wanneer ze in strijd zijn met de in hoofdstuk en in artikel 2.4 gestelde regels over bouwwerken en het bouwen, in stand houden en gebruiken van bouwwerken, met een binnenplanse vergunning kunnen worden toegestaan.

Eerste lid:
Het verlenen van deze vergunning gebeurt in afwijking van het bepaalde in artikel 4.19, eerste lid. Daarin is immers bepaald dat de vergunning alleen wordt verleend als de activiteiten niet in strijd zijn met de in dit hoofdstuk en in artikel 2.4, eerste lid, gestelde regels over bouwwerken en het bouwen, in stand houden en gebruiken van bouwwerken. De overige beoordelingsregels zijn onverkort van toepassing.

De afwijkmogelijkheid heeft allereerst betrekking op de gevallen genoemd in artikel 4.12, die vanwege artikel 4.12a niet vergunningvrij zijn. Dat ze niet vergunningvrij zijn, is vanwege strijd met de ruimtelijke regels over bouwwerken, zoals gesteld in afdeling 5.2, of in een nog geldend ruimtelijk plan van het tijdelijk deel van het omgevingsplan. Omdat ze daarmee in strijd zijn, zou daarom de vergunning moeten worden geweigerd. Artikel 4.26 voorziet erin dat voor die gevallen, in afwijking van de geldende ruimtelijke regels voor bouwwerken, toch vergunning kan worden verleend.

Verder heeft de mogelijkheid betrekking op gevallen die onder oud recht vielen onder artikel 4, van bijlage II van het toenmalige Besluit omgevingsrecht. Daaraan zijn toegevoegd bouwwerken of onderdelen ervan die onder oud recht in bestemmingsplannen veelal met algemene bouwregels werden toegestaan of een binnenplanse afwijkmogelijkheden vergunbaar waren. Met opname in dit artikel van

dergelijke gevallen wordt mogelijk gemaakt om allerlei kleinere initiatieven via een binnenplanse vergunning toe te staan. Op de binnenplanse omgevingsvergunning is artikel 4.17 van de Omgevingswet niet van toepassing. Dit betekent dat het omgevingsplan niet in overeenstemming hoeft te worden gebracht met een verleende vergunning.

De lijst van gevallen, zoals opgenomen in het eerste lid, is enerzijds beperkt ten opzichte van artikel 4, van bijlage II van het toenmalige besluit omgevingsrecht. De in het derde tot en met elfde lid van dat artikel 4 genoemde 'gebruiksafwijkingen' zijn niet overgenomen. Los van het feit dat positionering in hoofdstuk 2 meer voor de hand liggend zou zijn, betreft het (met uitzondering van het in het elfde lid genoemde geval) gebruiksafwijkingen waarvan het wenselijk is dat die na (of voorafgaand aan) vergunningverlening ook daadwerkelijk in het omgevingsplan worden opgenomen. Bovendien zou voor de in het negende en elfde lid van dat artikel 4 genoemde gevallen een uitzondering moeten worden gemaakt vanwege regelgeving op het gebied van milieueffectrapportage. Dat zou de regeling nodeloos ingewikkeld maken. Ook zonder een eventuele uitzondering vanwege regelgeving op het gebied van milieueffectrapportage, zijn het dermate onbegrensde gevallen, dat een brede afweging met het oog op een evenwichtige toedeling van functies en locaties nodig is. De buitenplanse omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit is daarom het aangewezen instrument om deze gevallen indien gewenst juridisch mogelijk te maken (naast uiteraard de mogelijkheid om het omgevingsplan te wijzigen).

Verder is de lijst van gevallen uitgebreid met gevallen die onder oud recht in bestemmingsplannen veelal via een binnenplanse afwijkmogelijkheid vergunbaar waren. Op die gevallen was, naast een beoordeling op de binnenplanse beoordelingsregels, ook altijd een beoordeling op goede ruimtelijke ordening van toepassing. Deze beoordeling is vertaald naar de in het derde lid opgenomen beoordelingsregels.

De beoordeling van de in dit artikel genoemde gevallen blijft niet beperkt tot de in dit artikel genoemde beoordelingsregels. De overige beoordelingsregels zijn onverkort van toepassing. Zo wordt ook voor deze bouwwerken getoetst of het uiterlijk van het bouwwerk afbreuk doet aan de omgevingskwaliteit. Dat komt overeen met de welstandstoets zoals die in het verleden ook van toepassing was op gevallen die vielenonder artikel 4 van bijlage II Bor, die mogelijk waren op grond van algemene bouwregels in het bestemmingsplan, of die vergunbaar waren op grond van een binnenplanse afwijkmogelijkheid.

Tweede lid:
In het tweede lid is analoog aan artikel 5, eerste lid, aanhef en onder b, van bijlage II van het toenmalige Besluit omgevingsrecht bepaald dat bij de toepassing van het eerste lid het aantal woningen niet toeneemt ten opzichte van het maximum aantal dat in het omgevingsplan is bepaald of, wanneer het maximum aantal woningen niet in het omgevingsplan is bepaald, woningen zijn gesitueerd op locaties die daar in het omgevingsplan al voor zijn aangeduid, maar dat die eis niet van toepassing is op gevallen, bedoeld in het eerste lid, onder a, voor zover het betreft huisvesting in verband met mantelzorg. De formulering is wel enigszins aangepast. In het genoemde artikel 5 van het toenmalige Besluit omgevingsrecht was aangegeven dat het aantal woningen gelijk dient te blijven. In de jurisprudentie is een lijn ontwikkeld over de betekenis die aan deze woorden moet worden gehecht. Die betekenis komt niet direct overeen met de verwachting die een gemiddeld persoon daarvan zou hebben. Het vereiste dat het aantal woningen gelijk blijft moest zo worden opgevat dat het aantal woningen niet toeneemt ten opzichte van wat het (toen nog) bestemmingsplan mogelijk maakt. De formulering van het tweede lid is in overeenstemming met die lijn gebracht.

Derde en vierde lid:
In het derde lid zijn de beoordelingsregels gegeven. Op grond van artikel 2.12, eerste lid, aanhef van de toenmalige Wet algemene bepalingen omgevingswet kon een omgevingsvergunning voor de gevallen, bedoeld in artikel 4, bijlage II, van het toenmalige Besluit omgevingsrecht, slechts worden verleend indien de activiteit niet in strijd was met een goede ruimtelijke ordening. Datzelfde criterium was van toepassing op in een ruimtelijk plan opgenomen binnenplanse afwijkmogelijkheden. In het derde lid van artikel 4.26 is deze afweging vervangen door een aantal meer concrete vereisten.

In het derde lid is bepaald dat een omgevingsvergunning voor een omgevingsplan activiteit bouwwerken voor de in het eerste lid bedoelde bouwwerken alleen wordt verleend als:

a. de activiteit niet leidt tot een onevenredige aantasting van de gebruiksmogelijkheden en het woon- leefklimaat van de aangrenzende gronden en bouwwerken;
b. door de activiteit de stedenbouwkundige kwaliteit en beeldkwaliteit van de naaste omgeving niet onevenredig wordt aangetast;
c. het belang van het behoud van cultureel erfgoed zich daartegen niet verzet;
d. de activiteit, voor zover het gaat om een activiteit, bedoeld in het eerste lid, onder a of b, niet plaatsvindt op een locatie, bedoeld in artikel 5.11; en
e. de activiteit, voor zover dit leidt tot een overschrijding van de maximum bouwhoogte zoals die is bepaald in het Luchthavenindelingbesluit Schiphol, blijkens een radaradvies of verklaring van geen bedenkingen niet in strijd komt met de aan het Luchthavenindelingbesluit Schiphol ten grondslag liggende belangen.

In het vierde lid zijn aanvullende beoordelingsregels opgenomen voor de in het eerste lid, onder a, bedoelde gevallen. De artikelen van het Besluit kwaliteit leefomgeving waarnaar wordt verwezen bevatten beoordelingsregels, waaraan aanvullend moet worden getoetst. Hiermee wordt verzekerd dat ook bij de in het eerste lid, onder a, bedoelde mogelijkheid om binnenplans een vergunning te verlenen, geen situatie ontstaat die niet is toegelaten op grond van een onder nieuw recht gestelde instructieregel of gegeven instructie. De overige in het eerste lid bedoelde gevallen zijn van een aard en omvang dat deze beoordeling achterwege kan blijven.

In de in het derde en vierde lid opgenomen beoordelingsnormen is het belang met het oog waarop de beoordelingsregel is gesteld (het oogmerk) aangegeven. Als niet aan de gestelde voorwaarden is voldaan, dan kan de vergunning niet worden verleend. Het is aan het bevoegd gezag om te beoordelen of aan de voorwaarden wordt voldaan. Wanneer aan de voorwaarden is voldaan, dan kan de vergunning alleen nog worden geweigerd op grond van één van de overige in deze paragraaf opgenomen beoordelingsregels.

Vijfde lid:
Het vijfde lid bepaalt dat bij toepassing van het eerste lid over de daar bedoelde bouwwerken aan een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken, met het oog op de bescherming van de in het tweede lid bedoelde belangen, voorschriften kunnen worden verbonden.

Zesde lid:
Het vierde lid tot slot is een bepaling van overgangsrechtelijk aard. Het bepaalt dat de eerste drie leden ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen' van overeenkomstige toepassing zijn voor zover een omgevingsplanactiviteit bouwwerken in strijd is met het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan en een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken, gelet op artikel 4.19, tweede lid, om die reden zou moeten worden geweigerd. Het werkingsgebied van dit lid is beperkt tot die gebieden ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen'. Daarmee wordt ook in de viewer inzichtelijk waar dit artikel van toepassing is, en waar niet. Met het door de tijd heen vervangen en laten vervallen van ruimtelijke plannen, zal dat werkingsgebied, dat eerst heel Amsterdam is, geleidelijk aan steeds kleiner worden.

In bijlage I is opgenomen dat onder het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan wordt verstaan de ruimtelijke besluiten, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, die bij wijze van overgangsrecht als tijdelijk deel onderdeel zijn van dit omgevingsplan, totdat deze bij wijzigingsbesluit voor een locatie zijn komen te vervallen. Het gaat om bestemmingsplannen, wijzigingsplannen, uitwerkingsplannen, exploitatieplannen en dergelijke.

In veel gevallen zal het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan zelf reeds een soortgelijke mogelijkheid bevatten als opgenomen in het eerste lid. In dat geval kan met toepassing van artikel 4.22 medewerking worden verleend. De mogelijkheid in dit vierde lid komt pas in beeld wanneer het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan niet of in onvoldoende mate voorziet in een afwijkmogelijkheid.

Zevende lid:
Het zevende lid bepaalt (volledigheidshalve) dat de overige in deze paragraaf opgenomen beoordelingsregels onverkort van toepassing zijn. Wanneer dus op grond van artikel 4.26 geen reden bestaat om de omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken te weigeren, dan zal nog steeds ook aan de overige in deze paragraaf opgenomen beoordelingsregels moeten worden getoetst.

Subparagraaf 4.2.4.3 Uiterlijk en de plaatsing van een bouwwerk

Artikel 4.27 Beoordelingsregel met betrekking tot het uiterlijk en de plaatsing van bouwwerken

Artikel 4.27 komt in de plaats van artikel 22.29, eerste lid, aanhef en onder b, en het tweede lid, onder b, zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De bepaling is redactioneel in overeenstemming met de in de Omgevingswet gehanteerde terminologie, en in opbouw enigszins aangepast. Inhoudelijk is de strekking ervan gelijk.

Eerste lid:
Met dit artikel wordt een voortzetting gegeven aan artikel 2.10, eerste lid, onder d, van de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en aan het voormalig artikel 12a van de Woningwet. Daarin was de welstandsbeoordeling voor bouwwerken geregeld. In dit omgevingsplan wordt niet langer gesproken van een beoordeling op redelijk eisen van welstand, maar gaat het om een beoordeling van het uiterlijk en de plaatsing van een bouwwerk. De impact van dat uiterlijk en de plaatsing op een goede omgevingskwaliteit wordt beoordeeld. Op grond van het eerste lid geldt daartoe dat de vergunning alleen wordt verleend als het uiterlijk en de plaatsing van het bouwwerk, zowel op zichzelf beschouwd als in verband met de omgeving of de te verwachten ontwikkeling daarvan, geen onaanvaardbare afbreuk doet aan een goede omgevingskwaliteit.

Tweede lid:
Het tweede lid bevat een uitzondering op de eis dat het bouwwerk geen onaanvaardbare afbreuk mag doen aan een goede omgevingskwaliteit, namelijk als het bevoegd gezag van oordeel is dat de omgevingsvergunning toch moet worden verleend. Deze uitzondering is een voortzetting van het recht zoals dat gold onder de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en de Woningwet.

Derde lid:
Het derde lid geeft aan dat de beoordeling of sprake is van onaanvaardbare afbreuk aan de omgevingskwaliteit, bedoeld in het eerste lid, wordt beoordeeld volgens de criteria van de beleidsregels, bedoeld in artikel 4.19 van de Omgevingswet.

Vierde lid:
In het vierde lid is bij wijze van overgangsrechtelijke bepaling de formulering overgenomen uit artikel 22.29 zoals dat uiteindelijk bij wijze van Bruidsschat in het omgevingsplan is gekomen. Dit vierde lid refereert aan de welstandsnota zoals die onder oud recht diende te worden vastgesteld. Voor zover deze nog niet is vervangen door beleidsregels als bedoeld in het derde lid, geldt deze welstandsnota als beoordelingskader.

Artikel 4.28 Vergunningvoorschriften met betrekking tot het uiterlijk van bouwwerken

Artikel 4.28 biedt de mogelijkheid dat aan de omgevingsvergunning voorschriften worden verbonden met betrekking tot het uiterlijk en de plaatsing van een bouwwerk die nodig zijn met het oog op het voorkomen van een onaanvaardbare afbreuk van de omgevingskwaliteit.

Artikel 4.29 Gebieden en bouwwerken waarvoor geen regels over het uiterlijk of plaatsing van bouwwerken gelden

In de welstandsnota zijn welstandsvrije gebieden en welstandsvrije objecten aangegeven. Dit kan ook in een nieuwe beleidsregel worden gedaan, in de zin dat daarin wordt aangegeven dat geen regels over het uiterlijk van bouwwerken worden gegeven. In artikel 4.29 is bepaald dat voor zover in de beleidsregels, bedoeld in artikel 4.27 , derde lid, of in de welstandsnota, bedoeld in artikel 4.27, vierde lid, gebieden of categorieën van bouwwerken zijn aangewezen waarvoor geen regels over het uiterlijk of plaatsing van bouwwerken gelden dan wel geen redelijke eisen van welstand van toepassing zijn, het uiterlijk of en de plaatsing van het bouwwerk waarop dit van toepassing wordt geacht geen onaanvaardbare afbreuk te doen aan een goede omgevingskwaliteit. In die gebieden, of voor die bouwwerken, geldt het specifieke aanvraagvereiste met betrekking tot de welstandsbeoordeling ook niet, zie artikel 4.66.

Op grond van artikel 12, tweede lid, van de Woningwet, kon de gemeenteraad welstandsvrije bouwwerken en gebieden aanwijzen. Die mogelijkheid bestaat ook onder de Omgevingswet. Artikel 4.19 van de Omgevingswet bevat niet de instructie om regels te stellen over het uiterlijk van bouwwerken, maar kent een facultatieve formulering. Als in het omgevingsplan dergelijke regels zijn gesteld en de toepassing daarvan behoeft uitleg, dan stelt de gemeente daarover beleidsregels vast. Tegelijkertijd staat artikel 4.19 Omgevingswet er niet aan in de weg dat de beleidsregels ook betrekking hebben op de plaatsing van bouwwerken. In de algemene toelichting is hierop, en op wat dit betekent voor de ruimte van de beoordeling, nader ingegaan.

In artikel 4.27, eerste lid, is (analoog aan de welstandstoets onder oud recht) als uitgangspunt genomen de regel dat het uiterlijk of plaatsing van een bouwwerk geen onaanvaardbare afbreuk mag doen aan de omgevingskwaliteit. Op grond van het eerste lid wordt de vergunning alleen verleend als het uiterlijk en de plaatsing van het bouwwerk, zowel op zichzelf beschouwd als in verband met de omgeving of de te verwachten ontwikkeling daarvan, geen onaanvaardbare afbreuk doet aan de omgevingskwaliteit. Verder is bepaald dat die beoordeling plaatsvindt aan de hand van een vastgesteld beleidsregel (derde lid), of, voor zolang als die nog geldt, aan de hand van de welstandsnota (vierde lid).

Subparagraaf 4.2.4.4 Normering autoparkeerplaatsen en fietsstalling

Artikel 4.30 Beoordelingsregel met betrekking tot het aantal parkeerplaatsen

In onderdeel 4.2.4.4 zijn beoordelingsregels opgenomen met betrekking tot autoparkeerplaatsen en fietsstalling. Artikel 4.30 tot en met 4.32 bevat beoordelingsregels over het aantal parkeerplaatsen voor auto's.

Eerste lid:
In artikel 4.30, eerste lid, is bepaald dat een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken, alleen wordt verleend als het aantal parkeerplaatsen voor auto's dat op eigen terrein wordt gerealiseerd en feitelijk beschikbaar wordt gehouden, gelet op het beoogd gebruik als bedoeld in artikel 4.65, onder b, en de omvang daarvan, in overeenstemming is met de geldende parkeernormen, bedoeld in artikel 4.31. De verwijzing naar het beoogd gebruik, bedoeld in artikel 4.65, onder b, heeft betrekking op het algemeen aanvraagvereiste dat gegevens worden verstrekt over zowel het bestaand als het beoogd gebruik. In artikel 4.67 is als aanvullend aanvraagvereiste opgenomen dat gegevens worden verstrekt over de inrichting van parkeervoorzieningen op het eigen terrein.

Artikel 4.30 bevat beoordelingsregels met betrekking tot parkeernormering waaraan de bouwaanvraag zal worden getoetst. Voor zover een aanvraag om een bouwvergunning tevens ziet op een ander dan het bestaand gebruik, dan kan sprake zijn van een wijziging van gebruik dat in de Nota parkeren als transformatie wordt gezien. De beoordeling aan de daarop van toepassing zijnde normen wordt in dat geval meegenomen in de aanvraag van de bouwvergunning. Nadat een bouwwerk is vergund en gerealiseerd is sprake van een bestaande situatie. Vanaf dat moment zijn de regels zoals gesteld in onderdeel 2.4.3.1 van toepassing. Opgemerkt wordt nog dat er ook initiatieven zijn voor wijziging van gebruik of nieuwbouw die niet rechtstreeks passend of vergunbaar zijn binnen de regels van dit omgevingsplan. In dat geval kan een initiatiefnemer een aanvraag indienen voor een buitenplanse omgevingsvergunning. Bij de beoordeling van die aanvraag zal eveneens worden gekeken naar het aantal parkeerplaatsen voor auto's dat bij het planologisch gebruik van gronden en bouwwerken op eigen terrein feitelijk beschikbaar dient te zijn ten behoeve van dat planologisch gebruik.

Tweede lid:
In het tweede lid is een overgangsrechtelijke bepaling opgenomen. Bepaald is dat ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen', in afwijking van het eerste lid, een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken alleen wordt verleend als het aantal parkeerplaatsen voor auto's dat op eigen terrein wordt gerealiseerd en feitelijk beschikbaar wordt gehouden, gelet op het beoogd gebruik, bedoeld in artikel 4.65, onder b, en de omvang daarvan, in overeenstemming is met de in het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan opgenomen regels over parkeren. Hiermee wordt kort gezegd bepaald dat voor zover dat tijdelijke deel nog niet is komen te vervallen, de beoordeling plaatsvindt aan de hand van de in dat tijdelijke deel opgenomen regels over parkeergelegenheid. Het werkingsgebied van dit lid is beperkt tot die gebieden ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen'. Daarmee wordt ook in de viewer inzichtelijk waar dit artikel van toepassing is, en waar niet. Met het door de tijd heen vervangen en laten vervallen van ruimtelijke plannen, zal dat werkingsgebied, dat eerst heel Amsterdam is, geleidelijk aan steeds kleiner worden.

In bijlage I is opgenomen dat onder het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan wordt verstaan de ruimtelijke besluiten, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, die bij wijze van overgangsrecht als tijdelijk deel onderdeel zijn van dit omgevingsplan, totdat deze bij wijzigingsbesluit voor een locatie zijn komen te vervallen. Het gaat om bestemmingsplannen, wijzigingsplannen, uitwerkingsplannen, exploitatieplannen en dergelijke.

Artikel 4.31 Van toepassing zijnde parkeernormen

In artikel 4.31 is bepaald wat de geldende parkeernomen zijn die op artikel 4.30, eerste lid, van toepassing zijn.

Eerste lid:
In het eerste lid wordt daarvoor in de aanhef verwezen naar de normen zoals opgenomen in bijlage V. In bijlage V zijn de parkeernormen opgenomen zoals die zijn vastgesteld in de Nota parkeernormen. Vanuit de regels wordt via artikel 4.31, eerste lid, naar die bijlage verwezen. De bijlage maakt daarmee onderdeel uit van de regels. Een wijziging in die bijlage werkt direct door.

Tweede tot en met vierde lid:
In artikel 4.31, eerste lid, wordt in navolging van het huidige beleid een onderscheid gemaakt tussen drie verschillende typen locatie, met elk een eigen parkeernormering. Het gaat om de volgende gebieden:

a. A-locaties: kenmerken zich door een zeer goede OV-bereikbaarheid. Gebieden die dicht bij een intercitystation zijn als A-locatie aangemerkt. Ook de binnenstad van Amsterdam en de Wibautas zijn als A-locatie geclassificeerd. In deze gebieden schrijft de gemeente alleen een maximumparkeernorm voor.

b. B-locaties: hebben goed openbaar vervoer, maar liggen verder van de intercitystations af. Het grootste deel van Amsterdam wordt als B-locatie geclassificeerd. Hier kiest de gemeente ervoor om naast een maximumparkeernorm ook een minimumparkeernorm te hanteren. Ontwikkelaars worden verplicht om bij nieuwbouw een minimum aantal parkeerplaatsen op eigen terrein te realiseren.

c. C-locaties: bestaan uit Landelijk Noord, Driemond, het Havengebied en een aantal bedrijventerreinen en sportlocaties. De bereikbaarheid per openbaar vervoer is minder goed dan in de rest van de stad. Bij nieuwbouwplannen in deze gebieden is maatwerk nodig. Het kan zijn dat de gemeente eist dat het parkeren op eigen terrein opgelost wordt, maar ook het parkeren op straat kan een optie zijn.

De onderscheiden locaties zullen door middel van aanduidingen in het omgevingsplan worden aangegeven. Het is dan duidelijk welke locatietype op een specifieke locatie van toepassing is. Het digitale stelsel maakt het mogelijk dat de toepasselijke normen aan de betreffende locaties worden verbonden. Daardoor worden per onderscheiden locatie alleen die normen zichtbaar die ook daadwerkelijk van toepassing zijn. Het streven is op termijn hierin te voorzien. De onderscheiden gebieden hoeven overigens niet beperkt te worden tot de bovengenoemde drie gebieden. Er kunnen meerdere gebieden worden aangewezen (denk aan de Haven-Stad norm van maximaal 0,2 parkeerplaatsen per woning etc.). Deze opsomming is uit te breiden, maar vormt een uitgangspunt. Uitbreiding moet wel gebeuren via dit artikel in combinatie met bijlage V. Uitgangspunt bij die onderverdeling zijn de bestaande A-, B- en C-locaties. Het is echter mogelijk dat bij nieuwe gebiedsontwikkelingen of transformatie op basis van een specifieke afweging andere normen, of bijvoorbeeld een gebiedsnorm, meer gewenst zijn. Ook in dergelijke gevallen kan de afwijkende norm aan de desbetreffende locatie worden gekoppeld. Hetzelfde geldt uiteraard ook voor bestaande ontwikkelingsgebieden waarvoor het voorheen van toepassing zijnde bestemmingsplan voorzag in een specifieke norm, en waarbij de ontwikkeling nog niet is afgerond. Ook in dat geval is nodig dat (indien gewenst) de afwijkende norm specifiek van toepassing wordt verklaard. Pas wanneer de ontwikkeling is afgerond is immers sprake van een bestaande situatie die, ongeacht de algemeen geldende parkeernorm, in stand gehouden mag worden. Voor wonen en kantoren geldt een minimale en/of maximale norm per A-, B- of C-locatie. Voor voorzieningen wordt verwezen naar de kencijfers van de CROW gecombineerd met de actuele Amsterdamse gegevens over de verkeersgeneratie van specifieke functies.

Vijfde lid:
In het vijfde lid is voorzien in de situatie dat in afwijking van het eerste lid gegeven algemene normen een gebiedsnorm geldt. Bij nieuwe gebiedsontwikkeling of transformatie komt vaak voor dat op basis van een specifieke afweging andere normen, of bijvoorbeeld een gebiedsnorm, meer gewenst zijn. Hetzelfde geldt uiteraard ook voor bestaande ontwikkelingsgebieden waarvoor het voorheen van toepassing zijnde bestemmingsplan voorzag in een specifieke norm. Ook in dat geval is nodig dat (indien gewenst) de afwijkende norm specifiek van toepassing wordt verklaard.

Artikel 4.32 Mogelijkheid om met een vergunningvoorschrift af te wijken van de van toepassing zijnde parkeernormen

Artikel 4.32 biedt de mogelijkheid om bij vergunningvoorschrift in concrete gevallen af te wijken van hetgeen in de artikelen deze subsubparagraaf is bepaald. Artikel 4.5, eerste en tweede lid, van de Omgevingswet, biedt die mogelijkheid.

Eerste lid:
In het eerste lid is aangegeven in welk gevallen dat kan. Het bevoegd gezag heeft beoordelingsruimte bij de vraag of van een van de genoemde situaties sprake is. Onder a wordt voorzien in de situatie dat op andere wijze in voldoende mate in parkeergelegenheid wordt voorzien. De beschikbare autoparkeerplaatsen in de openbare ruimte kunnen een rol spelen bij deze beoordeling, indien wordt

aangetoond dat deze autoparkeerplaatsen beschikbaar zijn, maar bijvoorbeeld ook de mogelijkheid van dubbelgebruik van parkeergelegenheid en de mate waarin dat is geborgd kan worden betrokken. Indien bijvoorbeeld meerdere activiteiten in een gebouw plaatsvinden kan sprake zijn van dubbelgebruik, waardoor kan worden afgeweken van de minimum parkeernorm. De initiatiefnemer kan dit aantonen met bijvoorbeeld een parkeerbalans. Onder b wordt de situatie genoemd waarbij sprake is van bestaande gebouwde parkeervoorzieningen en het voldoen aan de parkeernorm op overwegende bezwaren stuit. Indien bijvoorbeeld sprake is van een gebouwde parkeervoorziening en het bestaande gebruik van het gebouw wordt gewijzigd naar een functie met een hogere (minimum) parkeernorm, kan het onder omstandigheden onevenredig bezwarend zijn om uitbreiding van het aantal parkeerplaatsen als voorwaarde te stellen. Tot slot is onder c voorzien in (overige) bijzondere omstandigheden. De genoemde omstandigheden onder a en b zijn niet uitputtend. Er kunnen ook nog andere gevallen zijn waarbij het voldoen aan de minimum- of maximumparkeernorm door bijzondere omstandigheden op overwegende bezwaren stuit. De aanvrager kan een verzoek indienen tot het verbinden van een voorschrift als bedoeld in het eerste lid aan de vergunning. In artikel 4.67 is een hierop betrekking hebbend aanvraagvereiste geformuleerd.

Tweede lid:
In het tweede lid is bepaald dat aan de vergunning voorschriften kunnen worden verbonden die nodig zijn om het behoud van een passend aantal parkeerplaatsen te waarborgen.

Subparagraaf 4.2.4.5 Bodemgevoelige gebouwen op een bodemgevoelige locatie

Artikel 4.33 Toepassingsbereik

De regels voor bouwen op verontreinigde bodem zijn en blijven grotendeels gedecentraliseerd. De gemeente is bevoegd tot het stellen van regels met het oog op een evenwichtige toedeling van functies aan locaties. Het Rijk stelt in paragraaf 5.1.4.5 (Bodemkwaliteit) van het Besluit kwaliteit leefomgeving instructieregels voor de gemeente om te waarborgen dat de gemeente in het omgevingsplan regels stelt die voorkomen dat er onaanvaardbare gezondheidsrisico's ontstaan. Met onderdeel 4.2.4.5 wordt met beoordelingsregels die betrekking hebben op aanvragen om een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken invulling gegeven aan deze instructieregels.

In artikel 4.33 wordt het toepassingsbereik van onderdeel 4.2.4.5 bepaald en beperkt tot die gevallen waarin een aanvraag betrekking heeft op een bodemgevoelig gebouw op een bodemgevoelige locatie.

In de begripsbepalingen van het Besluit activiteiten leefomgeving is bepaald wat wordt verstaan onder een bodemgevoelig gebouw. Vanwege artikel 1.1, tweede lid, is die omschrijving ook van toepassing op dit omgevingsplan. De begripsbepaling verwijst naar de definitie van een bodemgevoelig gebouw in artikel 5.89g van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Daarin is bepaald dat een bodemgevoelig gebouw een gebouw of een gedeelte van een gebouw is dat de bodem raakt en waar personen meer dan twee uur per dag aaneengesloten aanwezig zijn. De omschrijving sluit aan bij de term 'verblijfsfunctie' die werd gebruikt in de voormalige regels over het tegengaan van bouwen op verontreinigde grond in de Woningwet. Met verblijfsfunctie werd een plek aangeduid waar mensen gemiddeld ten minste twee uur per etmaal aaneengesloten verblijven. De term gebouw is in het Besluit kwaliteit leefomgeving en het Besluit bouwwerken leefomgeving gedefinieerd als: bouwwerk dat een voor mensen toegankelijke overdekte geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt, hieronder vallen ook een woonschip of een woonwagen. De term bouwwerk is in de wet gedefinieerd. In een bodemgevoelig gebouw kunnen zich alle in het Besluit bouwwerken leefomgeving gehanteerde gebruiksfuncties bevinden, mits daar personen meer dan twee uur per dag aaneengesloten aanwezig zijn. Voorbeelden van gebouwen die buiten de reikwijdte van het begrip bodemgevoelig gebouw vallen, zijn een transformatorhuisje, een gemaal, een schuur bij een woning of een loods waar alleen kort wordt geladen of gelost en waar de rest van de tijd geen personen of werknemers verblijven. Het gaat om het

bouwen (toelaten) van een gebouw of een deel van een gebouw 'dat de grond raakt'. De ratio hiervan is dat daar blootstelling kan plaatsvinden en risico's voor de gezondheid kunnen optreden. Het gaat bijvoorbeeld niet om het aanbouwen van een uitbouw op de eerste verdieping of een dakkapel, omdat bij dergelijke bouwactiviteiten de gezondheidsrisico's door de bodemkwaliteit niet toenemen. Blootstelling kan bij een woonschip of woonwagen plaatsvinden, voornamelijk door het direct aangrenzende terrein of de tuin, net als bij andere woningen met een tuin (zie ook de toelichting op het derde lid hierna). Hoewel een woonschip strikt genomen niet de grond raakt, kunnen er wel vergelijkbare gezondheidsrisico's optreden als bij grondgebonden woningen met een tuin en daarom zijn ze expliciet toegevoegd aan het begrip bodemgevoelig gebouw. Bijbehorende bouwwerken tot 50 m2 vallen niet onder de definitie van bodemgevoelig gebouw en zijn daarmee uitgezonderd van de plicht om een bodemonderzoek uit te voeren. De geringe omvang van die bouwactiviteit staat niet in verhouding tot de lasten van bodemonderzoek en sanering en daartoe verplichten wordt niet gerechtvaardigd geacht aangezien de gezondheidsrisico's door zo een beperkte toevoeging aan een bestaand hoofdgebouw niet significant toenemen. De waarde van 50 m2 sluit aan bij de onderste afbakening die in het Besluit omgevingsrecht was opgenomen voor bijbehorende bouwwerken: iedereen met een tuin tot 100 m2 mag 50% hiervan vergunningvrij bebouwen en hoeft hiervoor geen bodemonderzoek te verrichten. Deze ondergrens in het tweede lid van artikel 5.89g gaat nooit over het bouwen van een hoofdgebouw, alleen om aanbouwen of bijbehorende bouwwerken als onderdeel van of bij reeds bestaande hoofdgebouwen. Het moment waarop een nieuw hoofdgebouw wordt gebouwd, is het passende moment om bodemonderzoek te doen en maatregelen te treffen, ook voor de tuin waar mogelijk in de toekomst wordt uitgebouwd. Dat sluit niet uit dat het verstandig kan zijn om een bodemonderzoek te doen, zeker als er informatie is die aanleiding geeft tot een vermoeden dat er (historische) verontreiniging aanwezig kan zijn. Indien wordt gegraven in de bodem ten behoeve van het bouwen, zijn bovendien de regels over graven in de bodem van het Besluit activiteiten leefomgeving of de regels over kleinschalig graven in dit omgevingsplan van toepassing, waarbij bodemonderzoek over het algemeen aan de orde is.

Het Besluit activiteiten leefomgeving bevat tevens een begripsbepaling voor bodemgevoelige locatie. Het verwijst naar artikel 5.89h van het Besluit kwaliteit leefomgeving waarin is bepaald wat in ieder geval onder een bodemgevoelige locatie moet worden verstaan. Daarin is bepaald dat een bodemgevoelige locatie een locatie is waarop een bodemgevoelig gebouw is toegelaten op grond van een omgevingsplan of een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit (artikel 5.89h, onder a van het Besluit kwaliteit leefomgeving). Bovendien valt een onmiddellijk aan een woonschip of woonwagen grenzende tuin of grenzend terrein onder de definitie van een bodemgevoelige locatie (artikel 5.89h, onder c van het Besluit kwaliteit leefomgeving). De term «toelaten» geeft aan dat hier ook een gebouw of deel van een gebouw wordt verstaan dat nog niet aanwezig is. Voor het gemak wordt hierna uitgegaan van het voorbeeld van een woning. Dit betekent dat al wordt aangesloten bij het moment dat een woning is geprojecteerd, dat wil zeggen dat de functie wonen is toegedeeld aan de locatie. Dat kan een andere functie zijn dan de huidige functie, bijvoorbeeld als gevolg van functiewijziging al dan niet na sloop van bestaande bebouwing. Ook als een woning nog niet feitelijk aanwezig is, kan er dus sprake zijn van een bodemgevoelig gebouw in de zin van paragraaf 5.1.4.5.1 van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Zie verder paragraaf 7.5 van het algemeen deel van de toelichting van het Aanvullingsbesluit bodem Omgevingswet (Staatsblad 2021, 98). Een bodemgevoelige locatie is ook een aaneengesloten terrein direct grenzend aan een bodemgevoelig gebouw (artikel 5.89h, onder b van het Besluit kwaliteit leefomgeving). Omdat het aaneengesloten terrein van één eigenaar kan bestaan uit meerdere kadastrale percelen, is ervoor gekozen om niet uit te gaan van het kadastrale perceel. Dit sluit aan bij de voormalige regels over het tegengaan van bouwen op verontreinigde grond in de Woningwet. De strekking daarvan is in artikel 5.89h van het Besluit kwaliteit leefomgeving duidelijker gecodificeerd. De tuin is immers bij uitstek gevoelig voor contact door mensen met bodemverontreiniging (bijvoorbeeld door het naar binnen lopen (huisstof), spelende kinderen, tuinieren en verbouwen van voedselgewassen, enzovoorts).

Artikel 4.34 Beoordelingsregel met betrekking tot bodemgevoelige gebouwen op bodemgevoelige locatie

Artikel 4.34 komt in de plaats van artikel 22.29, eerste lid, aanhef en onder c, en artikel 22.30, zoals die bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel waren geworden van dit omgevingsplan. De bepalingen zijn overgenomen onder aanpassing van het eerste lid, onder b (directe verwijzing naar saneren volgens het Besluit activiteiten leefomgeving), en onder aanvulling met een vijfde lid. Het betreft de feitelijke beoordelingsregels waaraan een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken wordt getoetst. Vanwege het voorgaande artikel vind de beoordeling alleen plaats als de aanvraag betrekking heeft op een bodemgevoelig gebouw op een bodemgevoelige locatie. Wanneer de bodemkwaliteit de waarde voor de toelaatbare kwaliteit overschrijdt, is bouwen alleen toegestaan indien sanerende of andere beschermende maatregelen worden uitgevoerd. Een verbod om te bouwen op verontreinigde bodem (boven de waarde toelaatbare kwaliteit bodem) zonder omgevingsvergunning als er geen sanerende maatregelen worden getroffen, volgt uit het samenstel van de vergunningplicht voor bouwen in artikel 4.7 met de beoordelingsregel in het eerste lid van dit artikel 4.34, dat die vergunning alleen wordt verleend in de situatie die is gedefinieerd in deze specifieke beoordelingsregel.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat in de gevallen waarop deze beoordelingsregel van toepassing is, een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken alleen wordt verleend als: a. de toelaatbare kwaliteit van de bodem niet wordt overschreden; of b. bij overschrijding van de toelaatbare kwaliteit van de bodem: als aannemelijk is dat een sanerende of andere beschermende maatregel overeenkomstig paragraaf 4.121 van het Besluit activiteiten leefomgeving wordt getroffen. Bij overschrijding van de waarde toelaatbare kwaliteit van de bodem is een sanering volgens paragraaf 4.121 van het Besluit activiteiten leefomgeving vereist. Hierin staan twee standaardaanpakken beschreven, afdekken of verwijderen van de verontreiniging, met eventueel aanvullende maatregelen in geval van uitdamping van vluchtige stoffen. Op grond van het Besluit activiteiten leefomgeving zijn maatwerkregels (in het omgevingsplan) of maatwerkvoorschriften (bij beschikking) mogelijk in geval van een afwijkende saneringsaanpak ten opzichte van de regels in het Besluit activiteiten leefomgeving. Zo is in dit omgevingsplan in artikel XX [REGEL MOET NOG WORDEN OPGENOMEN, WAARSCHIJNLIJK IN HOOFDSTUK 8] bepaald dat, indien sprake is van de aanwezigheid van vluchtige stoffen in de bodem boven de interventiewaarde, de saneringsaanpak verwijderen verplicht is bij het bouwen van een bodemgevoelig gebouw. Dit is een maatwerkregel op artikel 4.1240 van het Besluit activiteiten leefomgeving. De sanerende of beschermende maatregel bedoeld in het eerste lid, onder b, kan worden getroffen voorafgaand of tijdens de bouwactiviteit. Een beschermende maatregel kan ook onderdeel zijn van de constructie van het gebouw (bijvoorbeeld een extra dampdichte vloer).

Tweede lid:
In het tweede lid wordt vastgelegd dat de waarde toelaatbare kwaliteit van de bodem voor het bouwen van een bodemgevoelig gebouw, de interventiewaarde bodemkwaliteit is zoals opgenomen in bijlage IIA bij het Besluit activiteiten leefomgeving. Voorheen was dit ook de waarde waaraan de bodemkwaliteit getoetst werd. Bij het vaststellen van de waarde toelaatbare kwaliteit van de bodem moet rekening worden gehouden met de interventiewaarde (volgens artikel 5.89j, eerste lid, van het Besluit kwaliteit leefomgeving). Per gebied of gebruiksfunctie kunnen verschillende waarden worden vastgesteld (volgens artikel 5.89i, tweede lid, van het Besluit kwaliteit leefomgeving). In navolging hiervan is gekozen voor de interventiewaarden bodemkwaliteit als waarden toelaatbare kwaliteit van de bodem binnen de gemeente, met uitzondering van de specifieke situaties die in de toelichting op het vijfde lid worden beschreven.

Derde lid:
Gelijkwaardig met de regels van de voormalige Wet bodembescherming is in het derde lid opgenomen dat sprake is van een overschrijding van deze interventiewaarde als voor ten minste één stof de

gemiddelde gemeten concentratie is overschreden in meer dan 25 m3 bodemvolume. Voorheen werd dit 'het geval van verontreiniging' genoemd. Hierbij kan sprake zijn van onaanvaardbare risico's en moet, afhankelijk van de functie en het gebruik, wellicht worden gesaneerd of een andere beschermende maatregel worden getroffen. Anders dan bij een saneringsgeval onder de Wet bodembescherming is het niet noodzakelijk om de exacte hoeveelheid verontreiniging of de contour voor een bepaalde concentratie stoffen in beeld te brengen; de grens van 25 m3 is alleen bedoeld om te voorkomen dat de beoordelingsregel elke emmer verontreiniging vangt. De regel is niet gericht op het opsporen en aanpakken van hele kleine verontreinigingen en vereist daarom alleen maatregelen als het om meer dan 25 m3 verontreiniging binnen een perceel gaat.

Vierde lid:
Het vierde lid bepaalt dat de grens van 25 m uit het derde lid niet geldt voor asbest, omdat asbest ook in kleine hoeveelheden gevaar voor de gezondheid kan opleveren. Ook bij een kleinere hoeveelheid dan 25 m moeten de in het omgevingsplan omschreven maatregelen worden getroffen.

Vijfde lid:
In het vijfde lid zijn voor verschillende bodemgevoelige gebruiksfuncties afwijkende waarden voor de stoffen lood en PFAS vastgesteld.

Lood:
Het vijfde lid is noodzakelijk vanwege mogelijke schadelijke gezondheidseffecten bij blootstelling aan lood, met name bij jonge kinderen, bij waarden onder de interventiewaarde bodemkwaliteit. De interventiewaarde bodemkwaliteit wordt voor de stof lood daarom naar beneden bijgesteld. De gemeente Amsterdam heeft specifiek beleid voor bodemverontreiniging met lood, waaronder een subsidieregeling en het faciliteren van afvoer van grond. Gebleken is dat blootstelling aan lood nog schadelijker is voor de gezondheid dan eerst werd gedacht, met name voor jonge kinderen. Naar aanleiding van een EFSA-advies (European Food and Safety Authority) heeft het RIVM een rapport opgesteld. De GGD heeft op basis hiervan gezondheidskundige advieswaarden afgeleid. Het Amsterdamse loodbeleid is hierop gebaseerd en er zijn waarden in de inmiddels ingetrokken nota Bodembeheer vastgelegd. Dit is beleidsneutraal vertaald naar een waarde toelaatbare kwaliteit van de bodem 3 3 voor de stof lood, die onder de interventiewaarde ligt. Bij een bodemgevoelige gebruiksfunctie waar geen contact met de bodem door jonge kinderen voor de hand ligt, zoals winkels of kantoren met eventuele buitenruimte of tuin, wordt de interventiewaarde aangehouden conform de bijlage IIA Bal.

PFAS:
Voor PFAS zijn landelijk geen interventiewaarden vastgesteld. Om gezondheidsrisico's te voorkomen en de bodem te beschermen, zijn waarden afgeleid op basis van inzichten van het RIVM. De schadelijkheid en aanwezigheid van PFAS (poly- en perfluoralkylstoffen) is de laatste jaren uitdrukkelijk naar voren gekomen. Voor stoffen uit de PFAS-groep zijn vooralsnog geen interventiewaarden afgeleid. Voor de stoffen PFOS en PFOA kan gebruik worden gemaakt van de Indicatieve Niveaus voor Ernstige Verontreiniging (INEV's), die in 2020 zijn vastgesteld. INEV's worden op dezelfde manier vastgesteld als interventiewaarden. Het humane beschermingsniveau ter onderbouwing van de interventiewaarden en INEV's is gebaseerd op de bodemfunctie 'wonen met tuin'. Het humane beschermingsniveau komt overeen met het maximaal toelaatbaar risico (het MTR). De humane risicogrens of het MTR voor PFOS is vastgesteld op 59 µg/kg ds en voor PFOA op 60 µg/kg ds. Deze MTR-waarden vormen de waarden voor de toelaatbare kwaliteit van de bodem voor alle (bodemgevoelige) gebruiksfuncties. Voor overige PFAS geldt de waarde van PFOS. Als op een locatie of in een gebied concentraties worden aangetoond die de toelaatbare waarden overschrijden zal zeer waarschijnlijk sprake zijn van een bronlocatie (in plaats van een diffuse verontreiniging).

Artikel 4.35 Vergunningvoorschriften met betrekking tot een bodemgevoelig gebouw op bodemgevoelige locatie: uitvoering sanering

Artikel 4.35 bepaalt dat aan een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken voor een bodemgevoelig gebouw op een bodemgevoelige locatie die is verleend met toepassing van artikel 4.34, eerste lid, onder b, in ieder geval het voorschrift wordt verbonden dat voorafgaand aan de ingebruikname van het bodemgevoelige gebouw, of een gedeelte daarvan, een sanering van de bodem is uitgevoerd overeenkomstig paragraaf 4.121 van het Besluit activiteiten leefomgeving. Dit artikel is opgenomen om te waarborgen dat bij overschrijding van de waarden voor de toelaatbare kwaliteit van de bodem de sanering ook daadwerkelijk plaatsvindt. Dit artikel geeft handhavingsmogelijkheden als tijdens de bouw bijvoorbeeld geen dampdichte vloer of geen mechanische ventilatie wordt gerealiseerd (bouwkundige maatregelen die onderdeel uitmaken van de sanering). Hiermee is het ook mogelijk om tijdens de bouw te handhaven, in plaats van alleen nadat er gebouwd is (n.a.v. de informatie die het bevoegd gezag ontvangt o.g.v. artikel 4.36). Dit artikel geeft invulling aan artikel 5.89k van het Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 4.36 Vergunningvoorschriften met betrekking tot een bodemgevoelig gebouw op bodemgevoelige locatie: informatieplicht uitvoering sanering

Artikel 4.36 komt in de plaats van artikel 22.31 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De bepaling is aangepast door een termijn van een week te verbinden aan de informatieplicht. Het artikel bepaalt dat aan de vergunning het voorschrift wordt verbonden dat, voordat een bodemgevoelig gebouw of een gedeelte van een bodemgevoelig gebouw in gebruik genomen wordt, die informatie verstrekt waaruit blijkt hoe de sanering, bedoeld in artikel paragraaf 4.121 van het Besluit activiteiten leefomgeving, is uitgevoerd. Daaraan wordt een termijn verbonden. De termijn van een week geeft het bevoegd gezag de gelegenheid om adequaat en tijdig toezicht te houden en om te beoordelen of de sanering is afgerond en inderdaad heeft opgeleverd dat het bodemgevoelige gebouw geschikt is voor gebruik. Ter bescherming van de gezondheid van de gebruikers van een bodemgevoelig gebouw is het van belang om te waarborgen dat de voorgeschreven maatregelen daadwerkelijk zijn uitgevoerd. Dit wordt bereikt met deze informatieplicht in combinatie met het vergunningvoorschrift dat is vereist op grond van artikel 4.35. Hiermee wordt invulling gegeven aan artikel 5.89m van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Het Besluit activiteiten leefomgeving kent een vergelijkbare informatieplicht na beëindiging van de activiteit bodemsanering (artikel 4.1246). De initiatiefnemer kan in één keer aan beide informatieplichten voldoen.

Subparagraaf 4.2.4.6 Windhinder en windgevaar

Artikel 4.37 Beoordelingsregel windhinder en windgevaar bij hoogbouw (30 meter of hoger)

In onderdeel 4.2.4.6 zijn beoordelingsregels opgenomen die er aan moeten bijdragen dat als gevolg van nieuwbouw geen onaanvaardbare windhinder of windgevaar zal ontstaan. In de beoordelingsregels is onderscheid gemaakt tussen hoogbouw en laagbouw. Artikel 4.37 bevat de beoordelingsregel met betrekking tot hoogbouw.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken voor een bouwwerk van 30 meter of hoger alleen wordt verleend als het bouwwerk niet leidt tot onaanvaardbare windhinder of windgevaar. Met deze beoordelingsregel wordt voor hoogbouw een concrete invulling gegeven aan de zorg voor het bereiken en in stand houden van een veilige en gezonde fysieke leefomgeving en een goede omgevingskwaliteit. Windhinder of windgevaar treedt vooral op rond hoge gebouwen. Hier is sprake van verhoogde windsnelheden. Hierdoor kan het verblijf in de directe omgeving van deze gebouwen onaangenaam of zelfs gevaarlijk zijn.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat de vraag of sprake is van onaanvaardbare windhinder of windgevaar wordt beoordeeld aan de hand van onderzoek waaruit blijkt in welke mate windhinder als gevolg van de beoogde bebouwing zal optreden. Daarmee wordt aangesloten op het beslismodel in de NEN norm 8100 voor windhinder en windgevaar .In dat beslismodel is aangegeven dat windonderzoek nodig is bij gebouwen hoger dan 30 meter (zie ook https://www.infomil.nl/onderwerpen/ruimte/omgevingsthema/windhinder/). Daarbij is bepaald dat op het onderzoek de norm NEN 8100 van toepassing is.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat bij het onderzoek in elk geval betrokken worden de bebouwing die op het moment van de aanvraag in de directie omgeving aanwezig is, maar ook in de directe omgeving van de beoogde bebouwing te realiseren toekomstige bebouwing, waarvoor op het moment van de aanvraag reeds een vergunning voor het bouwen van een bouwwerk is is aangevraagd of verleend. Bij die eerder aangevraagde of verleende vergunningen kon nog geen rekening worden gehouden met de (later aangevraagde) vergunningaanvraag waarop deze beoordelingsregel wordt toegepast. Door met zowel reeds aanwijzing bebouwing, maar ook met in de nabije toekomst te realiseren bebouwing rekening te houden in het onderzoek, wordt voorkomen dat zich tussentijds onaanvaardbare situaties gaan voordoen.

Vierde lid:
Met het oog daarop wordt in het vierde lid de mogelijkheid geboden om in verband met te verwachten ontwikkelingen in de omgeving van het nieuw te bouwen bouwwerk waarvoor nog geen omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken is aangevraagd, een maatwerkvoorschrift te geven inhoudende dat aanvullende voorwaarden worden gesteld aan het in het eerste lid bedoelde onderzoek. Er is gekozen voor het instrument van een maatwerkvoorschrift omdat het voorschrift betrekking heeft op het onderzoek, niet op de vergunning. het stellen van dit maatwerkvoorschrift moet worden gezien als een in het uiterste geval in te zetten middel. Welke bebouwing en voorgenomen bebouwing gelet op het bepaalde in het derde lid in het onderzoek moet worden betrokken, is op voorhand niet in algemene regels aan te geven. Dat zal afhangen van de concrete situatie en de concreet beoogde bebouwing. Hetzelfde geldt voor te verwachten ontwikkelingen als bedoeld in het vierde lid. Bij bebouwing met een hoogte van 30 meter of meer mag ervan uit worden gegaan dat de initiatiefnemer voorafgaand aan het indienen van een vergunningaanvraag in overleg treedt met de gemeente. In dat overleg kan deze vraag worden besproken. Slechts indien de initiatiefnemer duidelijk maakt geen gehoor te geven aan het betrekken van de ontwikkeling als bedoeld in het vierde lid, kan het maatwerkvoorschrift worden gesteld.

Artikel 4.38 Beoordelingsregel windhinder of windgevaar bij laagbouw (lager dan 30 meter)

Artikel 4.38 bevat de beoordelingsregel met betrekking tot laagbouw.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken voor een bouwwerk lager dan 30 meter wordt geweigerd als er bij het bevoegd gezag een redelijk vermoeden bestaat dat de voorgenomen bebouwing zal leiden tot onaanvaardbare windhinder of windgevaar. Met deze formulering, die afwijkt van die in artikel 4.37, eerste lid, wordt de beoordelingslast voor laagbouw in eerste instantie bij het college gelegd. De vergunning kan wordt immers allen worden geweigerd wanneer het bevoegd gezag 'een redelijk vermoeden' heeft. Heeft het bevoegd gezag dat niet, dan vormt dit artikel geen weigeringsgrondslag. Hiermee wordt invulling gegeven aan de NEN 8100 waarin is aangegeven dat onderzoek bij bebouwing tot 30 meter alleen nodig in door een specialist aan te geven gevallen. Het eerste lid bepaalt verder een redelijk vermoeden wordt gebaseerd op: a. de kenmerken en omstandigheden van het concrete geval, in het bijzonder de omvang van de voorgenomen bebouwing en de omgeving ter plaatse; en b. eerdere windhinderonderzoeken op

of in de nabijheid van de locatie waarop de aanvraag betrekking heeft, of de feitelijk bekende windhindersituatie ter plaatse. Wanneer het vermoeden van onaanvaardbare windhinder of windgevaar er is, dan vormt dit vermoeden een grond om de vergunning te weigeren. Een dergelijke weigering dient gemotiveerd te worden, waarvoor dan weer betrokken zullen moeten de worden de in het eerste lid, onder a en b aangegeven omstandigheden en feiten.

Tweede lid:
Omdat het echter niet meer dan een vermoeden is, er is immers geen concreet onderzoek gedaan, bepaalt het tweede lid dat de aanvrager in de gelegenheid wordt gesteld onderzoek te overleggen waaruit blijkt in welke mate windhinder of windgevaar zal optreden. Met dat onderzoek kan het redelijk vermoeden worden bevestigd, maar ook worden ontkracht. In dat laatste geval is er geen sprake meer van een redelijk vermoeden op grond waarvan de vergunning kan worden geweigerd. De aanvrager wordt in de gelegenheid gesteld dit onderzoek aan te leveren binnen een daarbij te stellen redelijke termijn.

Derde lid:
Op grond van het derde lid is op dit onderzoek artikel 4.37, tweede tot en met het vierde lid, van overeenkomstige toepassing. Het tweede lid bepaalt dat op dit onderzoek NEN 8100 van toepassing is. Het derde lid bepaalt dat bij het onderzoek in elk geval betrokken worden de bebouwing die op het moment van de aanvraag reeds aanwezig is, maar ook bebouwing waarvoor op dat moment reeds een vergunning voor het bouwen van een bouwwerk is aangevraagd.

Artikel 4.39 Vergunningvoorschriften

In artikel 4.39 is bepaald dat aan de omgevingsvergunning die voorschriften worden verbonden die nodig zijn om onaanvaardbare windhinder of windgevaar te voorkomen. In het tweede lid is bepaald dat die voorschriften zo ver kunnen gaan dat ze betrekking kunnen hebben op de situering en vormgeving van bovengrondse bebouwing. Omdat deze regels van overeenkomstige toepassing zijn verklaard, kunnen deze voorschriften eveneens worden verbonden aan de buitenplanse omgevingsvergunning voor het bouwen van een bouwwerk.

Subparagraaf 4.2.4.7 Geluidgevoelige gebouwen in geluidaandachtsgebieden

Artikel 4.40 Toepassingsbereik

Artikel 4.40 bepaalt het toepassingsbereik van de beoordelingsregels in onderdeel 4.2.4.7. Dat is beperkt tot die gevallen waarin de aanvraag om een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken betrekking heeft op het realiseren van een geluidgevoelig gebouw in een geluidaandachtsgebied.

Eerste lid:
In het eerste lid is opgenomen dat de regels betrekking hebben op het toestaan van nieuwe geluidgevoelige gebouwen binnen een geluidaandachtsgebied. In dit regelonderdeel zijn geen eisen gesteld aan de geluidwering van geluidgevoelige gebouwen. De bouwkundige eisen die aan een gebouw worden gesteld met betrekking tot geluid, zijn opgenomen in het Besluit bouwwerken leefomgeving. Die regels zijn in beginsel gericht aan de initiatiefnemer van het bouwplan of eigenaar van het gebouw.

Geluidgevoelige gebouwen en geluidgevoelige ruimten
De beoordelingsregels hebben alleen betrekking op geluidgevoelige gebouwen. In bijlage I bij het Besluit kwaliteit leefomgeving wordt voor wat onder een geluidgevoelig gebouw moet worden verstaan verwezen naar artikel 3.21 van datzelfde besluit. Vanwege het bepaalde in artikel 1.1 van dit omgevingsplan is die begripsbepaling ook van toepassing op dit omgevingsplan.

In artikel 3.21 van het is in het eerste lid bepaald dat een geluidgevoelig gebouw een gebouw of een gedeelte van een gebouw is met een: a. woonfunctie en nevengebruiksfuncties daarvan; b.

onderwijsfunctie en nevengebruiksfuncties daarvan; c. gezondheidszorgfunctie met bedgebied en nevengebruiksfuncties daarvan; of d. bijeenkomstfunctie voor kinderopvang met bedgebied en nevengebruiksfuncties daarvan.

In het tweede lid van artikel 3.21 van het Besluit kwaliteit leefomgeving is bepaald dat het eerste lid niet geldt voor een gedeelte van een gebouw als het omgevingsplan in dat gedeelte van het gebouw geen geluidgevoelige ruimten toelaat, tenzij het gebouw een woonschip of woonwagen is.

Het derde lid bepaalt dat onder een geluidgevoelig gebouw ook wordt verstaan een geluidgevoelig gebouw dat nog niet aanwezig is, maar op grond van het omgevingsplan of een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit mag worden gebouwd.

In bijlage I bij het Besluit kwaliteit leefomgeving wordt voor een omschrijving van wat een geluidgevoelige ruimte is verwezen naar artikel 3.22 van datzelfde besluit. Daar is bepaald dat een geluidgevoelige ruimte een verblijfsruimte of verblijfsgebied is van een: a. woonfunctie of bijeenkomstfunctie die een nevengebruiksfunctie is van die woonfunctie; b. onderwijsfunctie; c. gezondheidszorgfunctie met bedgebied of bijeenkomstfunctie die een nevengebruiksfunctie is van die gezondheidszorgfunctie; of d. bijeenkomstfunctie voor kinderopvang met bedgebied.

Woonschepen en woonwagens:
Zoals uit het voorgaande blijkt, gelden voor woonschepen en woonwagens enkele specifieke regels. Onder een woonschip wordt verstaan een drijvend bouwwerk met een woonfunctie op een locatie die in het omgevingsplan is aangewezen als een ligplaats voor een woonschip (artikel 3.10 Besluit kwaliteit leefomgeving). Onder een woonwagen wordt verstaan een woonfunctie op een locatie bestemd voor het plaatsen van een woonwagen (begripsbepaling in bijlage I bij het Besluit bouwwerken leefomgeving). In artikel 3.22 van het Besluit kwaliteit leefomgeving is bepaald dat een woonschepen en woonwagens geen geluidgevoelige ruimten hebben. Dat betekent dat daar geen binnenwaarden gelden (artikel 3.53 van het Besluit kwaliteit leefomgeving). Artikel 3.23 bepaalt vervolgens dat voor woonschepen en woonwagens de standaardwaarden en grenswaarden voor geluid gelden op de begrenzing van de locatie. Dat wil dus zeggen op de begrenzing van de locatie die als ligplaats voor een woonschip is aangewezen, en op de begrenzing van de locatie die is bestemd voor een woonwagen.

Geluidaandachtsgebieden:
De beoordelingsregels gelden verder alleen wanneer een geluidsgevoelig gebouw wordt toegestaan in een geluidaandachtsgebied. Wat onder een geluidaandachtsgebied moet worden verstaan is eveneens bepaald in bijlage I bij het Besluit kwaliteit leefomgeving. Die begripsomschrijving is vanwege artikel 1.1 ook van toepassing op dit omgevingsplan. Verwezen wordt naar artikel 3.20 van datzelfde besluit. In het eerste lid is bepaald dat het gaat om een locatie langs een weg of spoorweg of rond een industrieterrein waarbinnen het geluid hoger kan zijn dan de standaardwaarde in L , bedoeld in tabel 3.34 van het Besluit kwaliteit leefomgeving. In het tweede lid is bepaald dat op het bepalen van het geluidaandachtsgebied de bij ministeriële regeling gestelde regels van toepassing zijn. Het geluidaandachtsgebied wordt bepaald op basis van de geluidcontour van de standaardwaarde. De rekenmethode om het geluidaandachtsgebied te bepalen is beschreven in bijlage IVc van de Omgevingsregeling. Voor het bepalen van het geluidaandachtsgebied wordt gebruikt gemaakt van de geluidbrongegevens. Bij het bepalen van het geluidaandachtsgebied wordt uitgegaan van een worst casebenadering, zodat zeker is dat alle locaties waarbij de standaardwaarde(n) mogelijk worden overschreden, worden meegenomen in het onderzoek. Dit betekent ook dat het alsnog mogelijk is dat uit het geluidonderzoek blijk dat binnen het geluidaandachtsgebied de standaardwaarde niet wordt overschreden (zie uitgebreider onder: nadere informatie over systematiek wegverkeerslawaai). Het bepalen van een geluidaandachtsgebied is een rekenkundige exercitie. In artikel 11.52 van het Besluit kwaliteit leefomgeving is bepaald dat een geluidaandachtsgebied moet worden vastgelegd in het geluidregister. Geluidaandachtsgebieden worden dus niet vastgelegd in het omgevingsplan (zie ook toelichting op artikel 3.20 van het Besluit kwaliteit leefomgeving). Geluidaandachtsgebieden worden als

fysiek den geografisch gebied vastgelegd. De geluidbrongegevens moeten daartoe worden aangeleverd ten behoeve van het geluidregister, via de Centrale Voorziening Geluidgegevens (CVGG). De Centrale Voorziening Geluidgegevens (CVGG) wordt het digitale systeem voor het uitwisselen van geluidgegevens. Het Rijk, provincies, gemeenten en waterschappen zijn verplicht geluidgegevens via deze voorziening te delen. De voorziening zorgt ervoor dat deze gegevens eenvoudig vindbaar, inzichtelijk en beschikbaar zijn. De CVGG wordt parallel aan het Digitaal Stelsel Omgevingswet (DSO) ingericht. Naar verwachting komen relevante delen van de CVGG in de toekomst ook in het DSO. Gegevens voor het geluidregister worden aangeleverd met het Informatiemodel Geluid. Dit informatiemodel zal beschikbaar worden gesteld op de website van het Bureau sanering verkeerslawaai.

Voorgesteld wordt de rekenkundige exercitie globaal uit te voeren. Totdat de hiervoor bedoelde rekenkundige exercitie heeft plaatsgevonden, zal per aanvraag voor een geluidgevoelig gebouw moeten worden onderzocht of die wel of niet is voorzien binnen het geluidaandachtsgebied. Alleen wanneer dat aantoonbaar niet het geval is, kan beoordeling op grond van dit onderdeel achterwege blijven. In artikel 22.273 zoals dat bij wijze van bruidsschat van rechtswege was opgenomen in dit omgevingsplan was de ligging van het aandachtsgebied voor wegen en spoorwegen bepaald. De aanwijzing was gelijk aan de geluidzone zoals die gedefinieerd werd in de artikelen 74, eerste lid, en 75, eerste lid, van de Wet geluidhinder (eerste lid), of was afgeleid uit de Regeling zonekaart spoorwegen geluidhinder (tweede lid). In de toelichting erbij was aangegeven dat beide bepalingen bij de omzetting van het tijdelijk deel van dit omgevingsplan naar het nieuwe deel van dit omgevingsplan kan worden geschrapt omdat in de Omgevingsregeling zal worden voorzien in regels over de bepaling van het geluidaandachtsgebied. Niet duidelijk is waarom dit artikel was opgenomen, en op welke gevallen de daar aangegeven zones betrekking zouden moeten hebben. De Omgevingsregeling is immers tegelijkertijd met de Omgevingswet in werking getreden. De daarin opgenomen regels over de bepaling van het geluidaandachtstgebied zijn daarmee bekend en van toepassing. Artikel 22.273 is om die reden geschrapt.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen' onderdeel 4.2.4.7 op de beoordeling van de aanvraag om een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken buiten toepassing blijft. Ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen' is het tijdelijke deel van dit omgevingsplan, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, nog niet komen te vervallen. Het gaat om bestemmingsplannen, wijzigingsplannen, uitwerkingsplannen, exploitatieplannen en dergelijke, die van rechtswege tijdelijk onderdeel zijn geworden van het omgevingsplan. Het werkingsgebied van dit artikel is beperkt tot die gebieden ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen'. Daarmee wordt ook in de viewer inzichtelijk waar dit artikel van toepassing is, en waar niet. Met het door de tijd heen vervangen en laten vervallen van ruimtelijke plannen, zal dat werkingsgebied, dat eerst heel Amsterdam is, geleidelijk aan steeds kleiner worden. In ruimtelijke plannen, zoals bestemmingsplannen, was het niet mogelijk een vergunningplicht op te nemen anders dan in de vorm van een binnenplanse afwijkvergunning. Het doorschuiven van bepaalde beoordelingsaspecten naar het moment van de bouwaanvraag was daardoor niet goed mogelijk. De aanvaardbaarheid van een voorgenomen geluidgevoelig gebouw moest al bij vaststelling van het bestemmingsplan worden aangetoond en geborgd. Dat maakt dat bestemmingsplannen die voorzien in geluidsgevoelige gebouwen veelal gedetailleerde regels bevatten over bijvoorbeeld het realiseren van dove gevels, vliesgevels en stille zijden. De beoordeling waarop onderdeel 4.2.4.7 betrekking heeft, heeft in die gevallen reeds plaatsgevonden in het kader van vaststelling van het ruimtelijk plan. Voor zover een aanvraag voldoet aan die gestelde regels, dan dient een hernieuwde beoordeling achterwege te blijven. Het tweede lid voorziet hierin. In veel gevallen werd niet alleen voorzien in voorgeschreven dove gevels en vliesgevels, maar werd ook voorzien in de mogelijkheid om met een binnenplanse afwijkvergunning van die verplichting af te kunnen wijken. In dat geval bevatten die afwijkregels zelf beoordelingsregels, die van toepassing zijn. Op grond van artikel 4.8 is die binnenplanse afwijkmogelijkheid gelijkgesteld het verbod

om de activiteit zonder een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken te verrichten. Op grond van artikel 4.22 geldt dan dat de vergunning kan worden verleend als de activiteit niet in strijd is met de daarop betrekking hebbende regels.

Artikel 4.41 Waar waarden gelden

Artikel 4.41 bepaalt waar de waarden voor het geluid door een activiteit gelden. Hiermee wordt uitvoering gegeven aan artikel 5.78, derde lid, van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Onder a en b wordt bepaald op welk punt de waarden gelden die voor het geluid door een activiteit op een geluidgevoelig gebouw worden gesteld.

Onderdeel a:
Als het geluidgevoelige gebouw al gerealiseerd is gelden de waarden op de gevel van dat gebouw.

Onderdeel b:
Als het geluidgevoelige gebouw nog niet gerealiseerd is, gelden de waarden op de locatie waar een gevel van het geluidgevoelige gebouw mag worden gerealiseerd. Daarbij wordt uitgegaan van maximale benutting van de mogelijkheden van het omgevingsplan.

Onderdeel c:
Onder c is bepaald dat de waarde voor geluid voor woonschepen en woonwagens geldt op de grens van de locatie. Dit heeft te maken met de verplaatsbaarheid van de woonwagen en het woonschip binnen de locatie en de lagere eisen aan de gevels van dergelijke gebouwen. Net als onder oud recht worden de ligplaatsen van woonschepen en de standplaatsen van woonwagens beschermd tegen geluidhinder. Anders dan onder oud recht worden woonschepen en woonwagens wel als geluidgevoelig gebouw aangemerkt en wordt daarvoor niet de aparte benaming 'gevoelige terreinen' gehanteerd. In bijlage I bij het Besluit kwaliteit leefomgeving is een woonschip gedefinieerd als 'drijvende woonfunctie op een locatie die in het omgevingsplan is aangewezen als een ligplaats voor een woonschip'. In bijlage I bij het Besluit bouwwerken leefomgeving wordt onder een woonwagen verstaan: woonfunctie op een locatie bestemd voor het plaatsen van een woonwagen.

Onderdeel d:
Onderdeel d regelt waar de waarden gelden die voor het geluid door een activiteit binnen geluidgevoelige gebouwen in het omgevingsplan worden gesteld, namelijk in de geluidgevoelige ruimten. Het begrip geluidgevoelige ruimte is in artikel 3.22 van het Besluit kwaliteit leefomgeving anders gedefinieerd dan in de voormalige Wet geluidhinder. Zo heeft de oude regelgeving het over een keuken van ten minste 11 m . Die ondergrens van 11 m vervalt. Een geluidgevoelige ruimte wordt gedefinieerd als een verblijfsruimte of verblijfsgebied van de aangewezen gebruiksfuncties. In de praktijk kunnen zodoende kleine verschillen optreden.

Artikel 4.42 Beoordelingsregel omgevingsplanactiviteit bouwwerken geluidgevoelig gebouw in een geluidaandachtsgebied

Artikel 4.42 bevat de feitelijke beoordelingsregels met betrekking tot het realiseren van een geluidgevoelig gebouw in een geluidaandachtgebied. In het eerste lid is bepaald dat een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken, voor zover de aanvraag betrekking heeft op een geluidgevoelig gebouw in een geluidaandachtgebied, alleen wordt verleend als de mate van geluidbelasting op het geluidgevoelige gebouw, gelet op het belang van de bescherming van de gezondheid, aanvaardbaar is.

Artikel 4.43 Geluidgevoelige gebouwen aanvaardbaar wanneer wordt voldaan aan de standaardwaarde

Met artikel 4.43 wordt uitvoering gegeven aan de instructieregel zoals opgenomen in artikel 5.78t van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Die instructieregel bepaalt dat een omgevingsplan dat een nieuw

geluidgevoelig gebouw toelaat, erin voorziet dat het geluid op dat gebouw niet hoger is dan de standaardwaarde, bedoeld in tabel 5.78t van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Die instructieregel schrijft niet voor hoe en op welk moment toetsing aan die norm moet plaatsvinden. Het is aan de gemeente om dit concreet in te vullen. De toetsing kan plaatsvinden bij de vaststelling van het omgevingsplan zelf. Maar het feitelijke toetsen van het geluid kan ook worden doorgeschoven naar een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit waarmee het gebouw daadwerkelijk wordt toegelaten. In voorliggend omgevingsplan is zoals reeds toegelicht bij artikel 4.40 voor dit laatste gekozen.

Eerste lid:
Artikel 4.43 neemt als uitgangspunt dat aan de voorwaarde van aanvaardbare geluidbelasting in elk geval is voldaan wanneer het geluid op het geluidgevoelig gebouw niet hoger is dan de standaardwaarde, bedoeld in tabel 5.78t van het Besluit kwaliteit leefomgeving

Tabel 5.78t van het Besluit kwaliteit leefomgeving:

Tabel 5.78t van het Besluit kwaliteit leefomgeving:

Geluidbronsoort	Standaardwaarde
Provinciale wegen en rijkswegen	50 L_{den}
Gemeentewegen en waterschapswegen	53 L_{den}
Lokale spoorwegen en hoofdspoorwegen	55 L_{den}
Industrieterreinen	50 L_{den}
	40 L_{night}

Wanneer aan de standaardwaarde wordt voldaan, dan vormt de geluidbelasting geen reden om de omgevingsvergunning, bedoeld in artikel 4.7, te weigeren.

Als het geluid initieel niet voldoet aan de standaardwaarde kunnen geluidbeperkende maatregelen worden getroffen om het geluid te verminderen tot de standaardwaarde. In artikel 4.52 is bepaald dat aan de vergunning voorschriften kunnen worden verbonden over het treffen van geluidbeperkende maatregelen. Daarmee kan worden geborgd dat noodzakelijke maatregelen om te voldoen aan de standaardwaarde ook daadwerkelijk worden genomen. Het kan daarbij uiteraard alleen gaan om maatregelen waarbij het in de macht van de vergunninghouder ligt om die te nemen.

Tweede lid:
In het tweede lid worden het tweede tot en met het vierde lid van artikel 5.78t van het Besluit kwaliteit leefomgeving van overeenkomstige toepassing verklaard.

Artikel 4.44 Overschrijding van de standaardwaarde

Artikel 4.44 bepaalt dat ook een hogere geluidbelasting aanvaardbaar kan zijn. Voorwaarde is dat:

a. geen geluidbeperkende maatregelen kunnen worden getroffen om aan de standaardwaarde te voldoen;
b. de overschrijding van de standaardwaarde door het treffen van geluidbeperkende maatregelen zoveel mogelijk wordt beperkt; en
c. het geluid op geluidgevoelige gebouwen niet hoger is dan de grenswaarde, bedoeld in tabel 5.78u van het Besluit kwaliteit leefomgeving.

Met artikel 4.44 wordt binnenplans invulling gegeven aan de mogelijkheid die artikel 5.78u van het Besluit kwaliteit leefomgeving biedt. Dat artikel maakt mogelijk dat als het geluid op een toe te laten geluidgevoelig gebouw hoger is dan de standaardwaarde, besloten kan worden om meer geluid dan de

standaardwaarde toe te laten. Daaraan worden wel eisen gesteld. Die eisen zijn onder a tot en met c één op één overgenomen.

Eerste lid:
In onderdeel a van het eerste lid is allereerst bepaald dat meer geluid dan de standaardwaarde alleen toelaatbaar is als er geen geluidbeperkende maatregelen getroffen kunnen worden. Onder een geluidbeperkende maatregel wordt in het Besluit kwaliteit leefomgeving verstaan een maatregel die het geluid op een geluidgevoelig gebouw verlaagt. Het gaat om maatregelen aan de bron en in de overdracht om de geluidbelasting te laten voldoen aan de standaardwaarde van artikel 4.43. Als het nemen van geluidbeperkende maatregelen mogelijk is in een mate waarmee aan de standaardwaarde kan worden voldaan, kan het betreffende gebouw worden toegelaten zonder dat de standaardwaarde wordt overschreden. In onderdeel b van het eerste lid is bepaald dat, als niet door het treffen van maatregelen kan worden voldaan aan de standaardwaarde, de overschrijding van die standaardwaarde wel zoveel mogelijk wordt beperkt met geluidbeperkende maatregelen. Tot slot is in onderdeel c van het eerste lid bepaald dat afwijken mogelijk is tot ten hoogste de grenswaarden van tabel 5.78u van het Besluit kwaliteit leefomgeving.

Tabel 5.78u van het Besluit kwaliteit leefomgeving:

Tabel 5.78u van het Besluit kwaliteit leefomgeving:

Geluidbronsoort	Grenswaarde
Provinciale wegen en rijkswegen	60 L_{den}
Gemeentewegen en waterschapswegen	70 L_{den}
Lokale spoorwegen en hoofdspoorwegen	65 L_{den}
Industrieterreinen	55 L_{den}
	45 L_{night}

Artikel 4.44 biedt dus flexibiliteit tussen de standaardwaarde en de grenswaarde. Net als in artikel 5.78t van het Besluit kwaliteit leefomgeving is in artikel 5.78u van dat besluit bepaald dat het omgevingsplan erin moet voorzien dat aan de grenswaarde wordt voldaan. De instructieregel schrijft niet voor hoe en op welk moment toetsing aan die norm moet plaatsvinden. Het is aan de gemeente om dit concreet in te vullen. De toetsing kan plaatsvinden bij de vaststelling van het omgevingsplan zelf. Maar het feitelijke toetsen van het geluid kan ook worden doorgeschoven naar een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit. Met artikel 4.44 is voor dat laatste gekozen.

Tweede lid:
In het tweede lid van artikel 4.44 is opgenomen dat geluidbeperkende maatregelen in aanmerking worden genomen als die financieel doelmatig zijn en daartegen geen overwegende bezwaren van stedenbouwkundige, verkeerskundige, vervoerskundige, landschappelijke of technische aard bestaan. Deze bepaling is nodig, omdat het technisch gezien vrijwel altijd mogelijk is om maatregelen te treffen die het geluid beperken tot de standaardwaarde, echter deze kunnen stuiten op bezwaren. Zo kan een geluidscherm langs een gemeenteweg erg effectief zijn om het geluid te beperken maar kan een dergelijke maatregel uit stedenbouwkundig oogpunt onaanvaardbaar worden gevonden. Daarom is in het tweede lid van dit artikel bepaald dat alleen de maatregelen in aanmerking worden genomen die financieel doelmatig zijn en niet stuiten op overwegende bezwaren van stedenbouwkundige, landschappelijke, verkeerskundige, vervoerskundige of technische aard.

De gemeente kan in beleid aanvullende voorwaarden stellen waaronder zij gebruik zal maken van de beleidsruimte tussen standaardwaarde en grenswaarde. Daarbij kan worden gedacht aan voorwaarden die onder de Wet geluidhinder waren verbonden aan de vaststelling van de zogenoemde hogere waarden. Een voorbeeld daarvan is het eisen van een geluidluwe buitenruimte die grenst aan een

geluidluwe gevel, of kwantitatieve eisen aan het geluid op een geluidluwe gevel. Tegen deze achtergrond is in 4.49, eerste lid (in navolging van artikel 5.78ab, eerste lid, van het Besluit kwaliteit leefomgeving) geregeld dat bij toepassing van dit artikel het belang van het beschermen van de gezondheid door een geluidluwe gevel wordt betrokken.

Derde en vierde lid:
Het derde en vierde lid bevatten een tweetal regels waarin is aangegeven wanneer voor woningen in elk geval aan het in artikel 4.42 opgenomen vereiste van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Wanneer aan de gestelde voorwaarde is voldaan, vormt artikel 4.42 geen weigeringsgrond voor het verlenen van een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken. Het derde en vierde lid moeten volgordelijk worden doorlopen. In het derde lid is bepaald dat als de aanvraag betrekking heeft op een of meer woningen, en geluidbeperkende maatregelen om aan de standaardwaarden te voldoen niet doelmatig zijn, sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat als iedere woning beschikt over een geluidluwe gevel waarop ten hoogste de standaardwaarde, bedoeld in artikel 4.43, is berekend. Bij het bepalen van die waarde moet het gezamenlijk geluid zijn betrokken. Op grond van het Besluit kwaliteit leefomgeving wordt onder een geluidluwe gevel verstaan een gevel die ten opzichte van de andere gevels van een geluidgevoelig gebouw relatief weinig wordt belast door geluid. Gemeenten moeten hier invullen wat wordt verstaan onder 'relatief weinig ten opzicht van andere gevels'. Een gemeente heeft daarbij beleidsvrijheid. Een gemeente kan zeggen dat er sprake is van een geluidluwe gevel als op die gevel ten hoogste de standaardwaarde is berekend. In het derde lid is hieraan invulling gegeven door te bepalen dat sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat als elke afzonderlijke woning beschikt over een geluidluwe gevel waarop ten hoogste de standaardwaarde, bedoeld in artikel 4.43, is berekend. In het vierde lid is bepaald dat als de aanvraag betrekking heeft op een gebouw of gedeelte van een gebouw waar bewoning op grond van artikel 3.9 is toegestaan, en geluidbeperkende maatregelen om aan de standaardwaarden te voldoen gelet op het bepaalde in het tweede lid niet doelmatig of bezwaarlijk zijn, sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat als elke afzonderlijke woning beschikt over een bijnageluidluwe gevel. Daaronder wordt blijkens de begripsbepaling, opgenomen in bijlage I, verstaan een gevel waarop het berekende geluid niet hoger is dan de standaardwaarde +3dB. Kan niet aan de voorwaarde gesteld in het derde of vierde lid worden voldaan, dan kan op grond van het eerste lid alsnog een hogere waarde aanvaardbaar worden gevonden. Of geluidbeperkende maatregelen in dat geval, mede gelet op het tweede lid, wel of niet genomen kunnen worden, moet in dat geval blijken uit de aanvraag. Het begrip woning, zoals gebruikt in het derde en vierde lid, is in bijlage I omschreven als een zelfstandige woonruimte, of een geheel aan onzelfstandige woonruimten die onderdeel uitmaken van hetzelfde adres. Deze omschrijving is ook op het derde en vierde lid van toepassing. den den den den night Dat betekent dat wanneer sprake is van een woning met daarin meerdere onzelfstandige woonruimten, de woning als geheel wordt beschouwd, en dus niet elke onzelfstandige woonruimte afzonderlijk.

Vijfde lid:
In het vijfde lid worden het tweede en vierde lid van artikel 5.78u van het Besluit kwaliteit leefomgeving van overeenkomstige toepassing verklaard.

Artikel 4.45 Overschrijding grenswaarde bij vervangende nieuwbouw, passend binnen het omgevingsplan

In bepaalde gevallen waarbij sprake is van een bijzondere stedenbouwkundige situatie kan een geluidbelasting hoger dan de grenswaarde, bedoeld in artikel 4.44, eerste lid, onder c, toch toelaatbaar worden geacht. In het Besluit kwaliteit leefomgeving zijn drie specifieke gevallen onderscheiden: vervangende nieuwbouw (5.78v Besluit kwaliteit leefomgeving), functiewijziging (5.78w Besluit kwaliteit leefomgeving) en nieuwbouw in het geluidaandachtsgebied van een industrieterrein met zeehavengebonden activiteiten (5.78x Besluit kwaliteit leefomgeving). Het gaat hier om bijzondere stedenbouwkundige situaties waarin onder voorwaarden een overschrijding van de grenswaarde is

toegestaan. Een voorwaarde is dat de grenswaarde met niet meer dan 5 dB mag worden overschreden. Het betreft dus een toelaatbare overschrijding, geen andere grenswaarde. Een regeling met betrekking tot de hiervoor genoemde functiewijziging is overigens niet in dit regelonderdeel, maar in paragraaf 2.4.5 ingepast. Artikel 4.45 bepaalt analoog aan artikel 5.78v van het Besluit kwaliteit leefomgeving dat in bepaalde gevallen bij vervangende nieuwbouw een geluidbelasting op een geluidgevoelig gebouw die hoger is dan de in artikel 4.44, eerste lid, onder c, bedoelde grenswaardwaarde, toch aanvaardbaar kan zijn. Als sprake is van een bijzondere stedenbouwkundige situatie kan een geluidbelasting hoger dan de grenswaarde toch toelaatbaar worden geacht. Dat kan bijvoorbeeld aan de orde zijn bij vervangende nieuwbouw. Daarbij worden bestaande geluidgevoelige gebouwen van relatief slechte kwaliteit vervangen door nieuwe geluidgevoelige gebouwen die een betere geluidwering krijgen die is afgestemd op het geluid buiten en daardoor meer woonkwaliteit bieden. Artikel 4.45 biedt de mogelijkheid om in dat geval de grenswaarde voor nieuwbouw te overschrijden.

Dit artikel moet worden gelezen in samenhang met artikel 4.48, waarin is bepaald dat meer geluid dan de grenswaarde alleen toelaatbaar is als er geen geluidbeperkende maatregelen (aan de bron en in de overdracht) getroffen kunnen worden om de geluidbelasting te laten voldoen aan de grenswaarde van tabel 5.78u. Als dat wel mogelijk is, kan het betreffende gebouw namelijk worden toegelaten zonder dat de grenswaarde wordt overschreden.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat dit artikel alleen van toepassing is ter plaatse van de aanduiding 'mogelijke toepassing overschrijding grenswaarde geluid vervangende nieuwbouw'. Dat maakt dat voordat aan dit artikel toepassing kan worden gegeven, een wijziging van het omgevingsplan nodig is. Dit artikel kan dus niet zondermeer bij iedere vervangende nieuwbouw worden ingezet. In de artikelgewijze toelichting op artikel 5.78v van het Besluit kwaliteit leefomgeving is aangegeven dat dat artikel alleen wordt toegepast als aanwezige geluidgevoelige gebouwen vervangen gaan worden (sloop en nieuwbouw) en de nieuwbouw niet mogelijk is binnen het geldende omgevingsplan. Daarbij wordt aangegeven dat de instructieregel immers alleen wordt toegepast als het omgevingsplan wordt gewijzigd of als omgevingsvergunning wordt verleend om af te wijken van het omgevingsplan. Een strikte uitleg van deze toelichting maakt dat bij vervangende nieuwbouw die geheel passend is binnen het omgevingsplan, geen toepassing kan worden gegeven aan de mogelijkheid een overschrijding van de standaardwaarde aanvaardbaar te vinden. Mogelijk dat deze beperkende uitleg in de artikelgewijze toelichting bij artikel 5.78v van het Besluit kwaliteit leefomgeving het gevolg is van het feit dat in het verleden bouwvergunning voor vervangende nieuwbouw die wel passend waren binnen het bestemmingsplan, niet ook nog aan de wet geluidhinder werden getoetst. Daarvoor was immers in de toenmalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht geen grondslag opgenomen. Vervangende nieuwbouw was dan zondermeer mogelijk, ook wanneer de grenswaarde werd overschreden. Dat is nu anders geregeld. Of er nu sprake is van vervangende nieuwbouw zonder dat het omgevingsplan daarvoor moet worden gewijzigd, of van vervangende nieuwbouw waarbij het omgevingsplan moet worden gewijzigd om die nieuwbouw mogelijk te maken, in beide gevallen zijn deze beoordelingsregels van toepassing. En in beide gevallen kan aan de mogelijkheid die artikel 5.78v biedt uitvoering worden gegeven. Voorafgaand aan toepassing van dit artikel is echter wel een wijziging van het omgevingsplan nodig. Het eerste lid bepaalt immers dat dit artikel alleen kan worden toegepast ter plaatse van de aanduiding 'mogelijke toepassing overschrijding grenswaarde geluid vervangende nieuwbouw'. Om die aanduiding aan een locatie te geven, zal een wijziging van het omgevingsplan nodig zijn. De definitieve afweging omtrent aanvaardbaarheid wordt echter doorgeschoven naar de aanvraag voor een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken. Zoals toegelicht bij artikel 4.40 betekent het doorschuiven van het definitieve toetsmoment naar een binnenplanse vergunningaanvraag niet dat bij het toelaten van de geluidgevoelige gebouwen helemaal geen onderzoek nodig is. In het omgevingsplan moet de functietoedeling op hoofdlijnen worden getoetst aan de instructieregels van deze paragraaf zodat aannemelijk is dat omgevingsvergunningen voor omgevingsplanactiviteiten verleend kunnen worden.

Het onderbouwende onderzoek wordt afgestemd op de informatie die op dat moment wel voorhanden is. Dit geldt des te meer wanneer het gaat om mogelijk toepassing van dit artikel. Voordat gebruik gemaakt kan worden van de mogelijkheid die dit artikel biedt, dient eerst het omgevingsplan te zijn gewijzigd, in die zin dat in elk geval de vervangende nieuwbouw moet zijn voorzien, en dat de aanduiding aanduiding 'mogelijke toepassing overschrijding grenswaarde geluid vervangende nieuwbouw' aan de betreffende locatie is gegeven. Bij de besluitvorming over die wijziging van het omgevingsplan heeft onderzoek op hoofdlijnen plaatsgevonden, en is de afweging gemaakt met betrekking tot de mogelijk noodzaak om dit artikel te kunnen toepassing. Of daadwerkelijk sprake is van noodzaak, of dat er alsnog andere mogelijkheden zijn, moet blijken bij de vergunningaanvraag.

Tweede lid:
Het tweede lid bevat de beoordelingsregel voor wat betreft de vraag of die noodzaak er is, oftewel of een overschrijding aanvaardbaar is. Daarbij worden dwingende eisen gesteld. De eerste eis (onder a) is dat de grenswaarde met niet meer dan 5 dB mag worden overschreden. Is de geluidbelasting op het bestaande gebouw dat wordt vervangen al hoger, dan kan dit artikel niet worden toegepast. Onder b is bepaald dat sprake moet zijn van vervanging van bestaande geluidgevoelige gebouwen. In de Wet geluidhinder was de voorwaarde opgenomen dat de vervanging niet mocht leiden tot een ingrijpende wijziging van de bestaande stedenbouwkundige functie of structuur. Daarbij was echter niet duidelijk aangegeven op welk niveau (straat, wijk, stad) dat beoordeeld moest worden. Een tweede voorwaarde was dat het aantal geluidgehinderden niet wezenlijk mocht toenemen. In onderdeel c zijn beide voorwaarden gecombineerd in de bepaling dat bij de vervanging het aantal geluidgevoelige gebouwen met meer geluid dan de grenswaarde niet wezenlijk mag toenemen. Dat moet per geval worden gemotiveerd. Er is niet nader bepaald wat een wezenlijke toename is. Maar het vervangen van acht grondgebonden woningen door een appartementencomplex met zes bouwlagen voldoet in ieder geval niet aan deze voorwaarde.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat artikel 4.44, derde en vierde lid, van overeenkomstige toepassing zijn.

Artikel 4.46 Overschrijding grenswaarde bij zeehavengebonden activiteiten

In bepaalde gevallen waarbij sprake is van een bijzondere stedenbouwkundige situatie kan een geluidbelasting hoger dan de grenswaarde, bedoeld in artikel 4.44, eerste lid, onder c, toch toelaatbaar worden geacht. In het Besluit kwaliteit leefomgeving zijn drie specifieke gevallen onderscheiden: vervangende nieuwbouw (5.78v Besluit kwaliteit leefomgeving), functiewijziging (5.78w Besluit kwaliteit leefomgeving) en nieuwbouw in het geluidaandachtsgebied van een industrieterrein met zeehavengebonden activiteiten (5.78x Besluit kwaliteit leefomgeving). Het gaat hier om bijzondere stedenbouwkundige situaties waarin onder voorwaarden een overschrijding van de grenswaarde is toegestaan. Een voorwaarde is dat de grenswaarde met niet meer dan 5 dB mag worden overschreden. Het betreft dus een toelaatbare overschrijding, geen andere grenswaarde. Een regeling met betrekking tot de hiervoor genoemde functiewijziging is overigens niet in dit regelonderdeel, maar in paragraaf 2.4.5 ingepast. In artikel 4.46 is analoog aan artikel 5.78x van het Besluit kwaliteit leefomgeving voorzien dat in bepaalde gevallen bij zeehavengebonden activiteiten een geluidbelasting op een geluidgevoelig gebouw die hoger is dan de in artikel 4.44, eerste lid, onder c, bedoelde grenswaardwaarde, toch aanvaardbaar kan zijn. Als sprake is van een bijzondere stedenbouwkundige situatie kan een geluidbelasting hoger dan de grenswaarde toch toelaatbaar worden geacht. Dat kan bijvoorbeeld aan de orde zijn bij de situatie dat een geluidgevoelig gebouw wordt toegelaten in het geluidaandachtsgebied van een industrieterrein met voornamelijk zeehavengebonden activiteiten (zeehavens). Artikel 4.46 biedt de mogelijkheid om in dat geval de grenswaarde voor nieuwbouw te overschrijden.

De artikelen 50 en 60 van de Wet geluidhinder boden voorheen de mogelijkheid om een hogere geluidbelasting toelaatbaar te achten. Die mogelijkheid is voorgezet in artikel 5.78x van het Besluit

kwaliteit leefomgeving, dat is doorvertaald naar dit artikel 4.46. De criteria zijn beleidsneutraal overgenomen uit de Wet geluidhinder maar redactioneel verduidelijkt. In de aanhef van dit artikel is het toepassingsgebied beperkt tot het geluidaandachtsgebied van industrieterreinen met zeehavengebonden activiteiten die noodzakelijkerwijs in de open lucht moeten worden verricht. Voorbeelden van dergelijke industrieterreinen zijn industrieterreinen in de Rijnmond en in het Noorzeekanaalgebied. Het belangrijkste criterium voor toepassing van dit artikel zijn de typisch zeehavengebonden activiteiten, zoals de op- en overslag van containers, die niet anders dan in de openlucht kunnen worden verricht, waardoor doelmatige geluidbeperkende maatregelen niet mogelijk zijn. Als daarover enige twijfel kan bestaan, kunnen gemeenten in beleidsregels of het actieplan geluid vooraf duidelijkheid bieden aan belanghebbenden over de vraag of een industrieterrein een zeehaven omvat en of daar zeehavengebonden activiteiten noodzakelijkerwijs in de open lucht worden verricht. Dan weten bijvoorbeeld projectontwikkelaars of er een reële kans is dat zij bij een concreet initiatief gebruik kunnen maken van deze regeling. Dit artikel moet worden gelezen in samenhang met artikel 4.48, waarin is bepaald dat meer geluid dan de grenswaarde alleen toelaatbaar is als er geen geluidbeperkende maatregelen (aan de bron en in de overdracht) getroffen kunnen worden om de geluidbelasting te laten voldoen aan de grenswaarde van tabel 5.78u. Als dat wel mogelijk is, kan het betreffende gebouw namelijk worden toegelaten zonder dat de grenswaarde wordt overschreden.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat dit artikel alleen van toepassing is ter plaatse van de aanduiding 'mogelijke toepassing overschrijding grenswaarde geluid bij zeehavengebonden activiteiten'. Zoals toegelicht bij artikel 4.40 betekent het doorschuiven van het definitieve toetsmoment naar een binnenplanse vergunningaanvraag niet dat bij het toelaten van de geluidgevoelige gebouwen helemaal geen onderzoek nodig is. In het omgevingsplan moet de functietoedeling op hoofdlijnen worden getoetst aan de instructieregels van deze paragraaf zodat aannemelijk is dat omgevingsvergunningen voor omgevingsplanactiviteiten verleend kunnen worden. Het onderbouwende onderzoek wordt afgestemd op de informatie die op dat moment wel voorhanden is. Dit geldt des te meer wanneer het gaat om mogelijk toepassing van dit artikel. Voordat gebruik gemaakt kan worden van de mogelijkheid die dit artikel biedt, dient eerst het omgevingsplan te zijn gewijzigd, in die zin dat in elk geval de beoogde geluidgevoelige gebouwen moeten zijn voorzien, en dat de aanduiding aanduiding 'mogelijke toepassing overschrijding grenswaarde geluid bij zeehavengebonden activiteiten' aan de betreffende locatie is gegeven (uiteraard laat dit onverlet dat de mogelijkheid op grond van artikel 5.78x van het Besluit kwaliteit leefomgeving ook bij een buitenplanse omgevingsvergunning kan worden toegepast). Bij de besluitvorming over die wijziging van het omgevingsplan heeft onderzoek op hoofdlijnen plaatsgevonden, en is de afweging gemaakt met betrekking tot de mogelijk noodzaak om dit artikel te kunnen toepassing. Of daadwerkelijk sprake is van noodzaak, of dat er alsnog andere mogelijkheden zijn, moet blijken bij de vergunningaanvraag.

Tweede lid:
Het tweede lid bevat de beoordelingsregel voor wat betreft de vraag of die noodzaak er is, oftewel of een overschrijding aanvaardbaar is. Daarbij worden dwingende eisen gesteld. Onder a is bepaald dat de grenswaarde voor het geluid op het nieuwe geluidgevoelige gebouw met niet meer dan 5 dB mag worden overschreden. Het geluid mag dus niet hoger zijn dan 60 dB. Voor woningen die met toepassing van dit artikel worden toegelaten, blijven de grenswaarden van de tabel, bedoeld in artikel 4.44, eerste lid, onder c, gelden, maar kan een overschrijding van de grenswaarde van de geluidbelasting op de woningen aanvaardbaar worden geacht. Omdat wordt afgeweken van de grenswaarde, geldt ook bij functiewijziging dat overschrijding van de grenswaarde alleen toelaatbaar is als er geen geluidbeperkende maatregelen (aan de bron en in de overdracht) getroffen kunnen worden om de geluidbelasting te laten voldoen aan de grenswaarde. Als dat wel mogelijk is, kan het betreffende gebouw namelijk worden toegelaten zonder dat de grenswaarde wordt overschreden. Dat is bepaald in artikel 4.48. Volgens onderdeel b moet de geluidbelasting op het geluidgevoelige gebouw ook in belangrijke mate worden bepaald door zeehavengebonden activiteiten die noodzakelijkerwijs in de

openlucht moeten worden verricht. Artikel 4.46 kan dus niet zonder meer op alle geluidgevoelige gebouwen in het geluidaandachtsgebied van het desbetreffende industrieterrein worden toegepast. Voor elk gebouw moet worden gemotiveerd dat het geluid inderdaad in belangrijke mate wordt bepaald door geluid dat afkomstig is van dergelijke zeehavengebonden activiteiten. Is dat niet het geval, dan kan artikel 4.46 niet worden toegepast, maar kunnen de betreffende gebouwen wellicht worden toegelaten door toepassing van artikel 4.47 (of, in het uiterste geval, met gebruikmaking van artikel 5.78aa van het Besluit kwaliteit leefomgeving). Geluidgevoelige gebouwen moeten bij voorkeur een geluidbelasting ondervinden die niet hoger is dan de standaardwaarde. Bij toepassing van dit artikel wordt de geluidbelasting echter 5 dB hoger dan de grenswaarde. Het is nadrukkelijk niet de bedoeling dat door toepassing van artikel 4.46 het woongebied zich gaat uitbreiden richting de zeehavengebonden activiteiten op het industrieterrein (tenzij sprake is van een onder 3 bedoelde gebiedstransformatie). Daarom is onder c bepaald dat dit artikel alleen mag worden toegepast bij de herstructurering of verdichting van bestaand woongebied (onder 1) of bij een beperkte uitbreiding daarvan (onder 2). Die beoordeling moet dan ook op het niveau van woongebied (buurtniveau) worden uitgevoerd, niet op wijk- of stadsniveau.

Onder 3 is bepaald dat dit artikel ook kan worden toegepast als sprake is van een gebied dat wordt getransformeerd naar woongebied. Dat onderdeel is ten opzichte van het recht zoals dat gold voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet als nieuwe mogelijkheid toegevoegd. Een voorbeeld daarvan is een bestaand maar verouderd bedrijventerrein gelegen in het geluidaandachtsgebied van een industrieterrein dat wordt getransformeerd naar een woonwijk. Die transformatie was onder de Wet geluidhinder ook mogelijk door een stapsgewijze uitbreiding van bestaande woongebied, maar kan nu in een keer worden gerealiseerd. Met artikel 4.46 wordt de geluidbelasting op de geluidgevoelige gebouwen hoger dan de grenswaarde. Als compensatie daarvoor is in artikel 4.49, tweede lid, bepaald dat bij de toepassing van dit artikel rekening moet worden gehouden met het belang van het beschermen van de gezondheid door een geluidluwe gevel. Omdat het in dit geval niet gaat om een bestaande stedenbouwkundige situatie waarin de nieuwe geluidgevoelige gebouwen gerealiseerd gaan worden, kan bij het ontwerp van de woningen beter rekening worden gehouden met deze eis en zal het bouwen van een geluidluwe gevel over het algemeen goed mogelijk zijn.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat artikel 4.44, derde en vierde lid, van overeenkomstige toepassing zijn.

Artikel 4.47 Overschrijding grenswaarde; niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen

Artikel 4.47 biedt, analoog aan artikel 5.78y van het Besluit kwaliteit leefomgeving, de mogelijkheid om de grenswaarde te overschrijden in een situatie waarin géén sprake is van een bijzondere stedenbouwkundige situatie zoals bedoeld in artikel 4.45 en 4.46, maar het geluidniveau wel erg hoog ligt. Hoewel het uitgangspunt is dat het geluid op de gevel van een nieuw geluidgevoelig gebouw (en dus ook in de omgeving van dat gebouw) bij voorkeur niet hoger is dan de standaardwaarde, zijn er situaties en omstandigheden denkbaar waarin nieuwbouw op hoogbelaste locaties kan worden toegestaan. Hierbij kan worden gedacht aan een appartementengebouw dat het geluid door een rijksweg afschermt waardoor achter dat gebouw grondgebonden woningen gebouwd kunnen worden waar het geluid wel voldoet aan de standaardwaarde. Een ander voorbeeld is een gebouw waarbij in de ontwerpfase rekening wordt gehouden met het geluid en de bewoners door het treffen van maatregelen binnen goed worden beschermd tegen het geluid van buiten. De gebouwen kunnen dan – mits goed gemotiveerd – met toepassing van artikel artikel 4.47 worden toegelaten. Dit artikel moet worden gelezen in samenhang met artikel 4.48, waarin is bepaald dat meer geluid dan de grenswaarde alleen toelaatbaar is als er geen geluidbeperkende maatregelen (aan de bron en in de overdracht) getroffen kunnen worden om de geluidbelasting te laten voldoen aan de grenswaarde van tabel 5.78u. Als dat wel mogelijk is, kan het betreffende gebouw namelijk worden toegelaten zonder dat de grenswaarde wordt overschreden.

Eerste lid:
Als het overschrijden van de grenswaarden alles overwegend toch nodig blijkt, kan de gemeente op grond van dit artikel het geluidgevoelige gebouw toelaten als aan het geluidgevoelige gebouw de onder a of b bedoelde bouwkundige maatregelen getroffen kunnen worden. Deze vervangen, in combinatie met artikel 4.103b van het Besluit bouwwerken leefomgeving, de zogenoemde 'dove gevel' uit de Wet geluidhinder, waarbij een aantal verbeteringen is doorgevoerd. Onderdeel a is de juridische opvolger van de échte dove gevel, dus een gevel waarin geheel geen te openen delen aanwezig zijn (voorheen artikel 1b, vierde lid, onder a, van de Wet geluidhinder). Onder te openen delen moeten worden verstaan alle constructieonderdelen in de uitwendige scheidingsconstructie die geopend kunnen worden waardoor de geluidwering vermindert en te veel buitengeluid in de woning kan dringen. Het gaat dan in ieder geval om ramen en deuren maar ook om klepraampjes, inspectieluiken enzovoort. Het openen kan verband houden met de toegang tot de woning (de voordeur) of een buitenruimte, maar ook met bouwkundige eisen die al in het Besluit bouwwerken leefomgeving zijn gesteld, bijvoorbeeld met betrekking tot de spuiventilatie. Op geluidbelaste locaties worden luchtroosters die nodig zijn voor luchtverversing voorzien van geluiddempers om te kunnen voldoen aan de eisen ten aanzien van de geluidwering. Het openen leidt niet tot te veel buitengeluid in de woning. Deze zogenoemde suskasten worden daarom, net als voorheen, niet beschouwd als te openen deel als bedoeld in dit artikel. Naast de échte dove gevel kende de Wet geluidhinder de mogelijkheid voor een bouwkundige constructie met bij uitzondering te openen delen, waarbij voorwaarde was dat die bij uitzondering te openen delen niet direct grenzen aan een geluidsgevoelige ruimte. In de praktijk werd zeer uiteenlopend invulling gegeven aan het begrip 'bij uitzondering te openen', ook wel op zodanige wijze dat feitelijk geen recht werd gedaan aan het uitzonderlijke karakter. De specifieke mogelijkheid die artikel 1b, vierde lid, onder b, van de Wet geluidhinder bood, komt daarom niet op dezelfde wijze terug onder de Omgevingswet. Er is wel een uitzondering gemaakt voor deuren die onderdeel zijn van een gemeenschappelijke doorgang. De term 'gemeenschappelijk' wordt hier gebruikt in de betekenis die artikel 2.7, tweede lid, van het Besluit bouwwerken leefomgeving er aan geeft: ten dienste van meer dan een gebruiksfunctie. Dit betreft bijvoorbeeld gemeenschappelijke toegangsdeuren, tussendeuren en nooduitgangen in een appartementengebouw, maar niet de voordeur van een appartement of de deur naar een bijbehorende buitenruimte. Door in de formulering van deze uitzondering aan te sluiten bij de terminologie die ook het Besluit bouwwerken leefomgeving in dit verband gebruikt, is deze uitzondering overigens bruikbaar voor alle soorten geluidgevoelige gebouwen zoals gedefinieerd in het eerste lid van artikel 3.21 van het Besluit kwaliteit leefomgeving.

Onderdeel b van het eerste lid biedt een tweede mogelijkheid tot het treffen van bouwkundige maatregelen. In dit geval bevat de uitwendige scheidingsconstructie wél te openen delen, maar worden aan het gebouw maatregelen getroffen waarmee het geluid op de te openen delen die direct grenzen aan een verblijfsgebied of niet-gemeenschappelijke verkeersruimte wordt beperkt tot de grenswaarden. Deze mogelijkheid sluit beter aan bij de behoeften van de uitvoeringspraktijk. Bij toepassing van deze bepaling mogen ramen en deuren altijd geopend worden, omdat de bouwkundige constructie ervoor zorgt dat het geluid op alle te openen delen die direct grenzen aan een verblijfsgebied of niet-gemeenschappelijke verkeersruimte beperkt is tot de grenswaarden, waarbij er geen onderscheid is tussen normaal te openen delen en delen die bedoeld zijn om slechts bij uitzondering te openen. Voor de hal of gang maakt het daarbij niet uit of deze is aangeduid als verblijfsgebied of als verkeersruimte. Daarmee is de eenduidigheid en uitvoerbaarheid verbeterd. De term 'grenswaarden' is in meervoud. Mocht een gebouw door meerdere bronnen worden belast, bijvoorbeeld een bundel van een weg en een spoorweg, dan moet de constructie zo ontworpen worden dat het geluid op te openen delen van elk van die bronnen voldoet aan de grenswaarde voor die bron. De grenswaarden in het Besluit kwaliteit leefomgeving gelden namelijk, anders dan het gezamenlijke geluid, per bron. In het algemeen zal er overigens maar één maatgevende bron zijn. Net als in de Wet geluidhinder wordt geen maximum gesteld aan de geluidbelasting op een niet-geluidgevoelige gevel. Er wordt geen maximum gesteld aan het geluid op de onder a bedoelde uitwendige scheidingsconstructie zonder te openen delen, en ook niet

aan het geluid op bouwkundige constructies (de maatregelen) die juist bedoeld zijn om het geluid op (te openen delen in) de uitwendige scheidingsconstructie van een verblijfsgebied te verminderen. Als bijvoorbeeld een vliesgevel of een lamellenscherm wordt toegepast, wordt geen eis gesteld aan het geluid op die bouwkundige voorzieningen. Die vliesgevel of dat lamellenscherm – of een andere bouwkundige maatregel – moet er wel voor zorgen dat het geluid op te openen delen in de uitwendige scheidingsconstructie van een verblijfsgebied wordt beperkt tot de grenswaarde.

Tweede lid:
In het tweede lid is bepaald dat bij de toepassing van het eerste lid aan een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken, in elk geval het voorschrift wordt verbonden dat de in het eerste lid bedoelde gevel een niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen is. Deze bepaling is analoog aan het tweede lid van artikel 5.78y van het Besluit kwaliteit leefomgeving waarin is bepaald dat bij de toepassing van het eerste lid van artikel 5.78y van het Besluit kwaliteit leefomgeving in het omgevingsplan wordt bepaald dat de gevel een niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen is. Zoals toegelicht bij artikel 4.40 is met het omgevingsplan Amsterdam echter de keuze gemaakt de afweging door te schuiven naar de vergunningaanvraag. Dit zorgt ervoor dat op het juiste moment een bestuurlijke afweging plaatsvindt of van deze mogelijkheid gebruik kan worden gemaakt. Gelet op de zeer hoge geluidbelastingen in dit soort situaties – hoger dan de grenswaarde – is een bestuurlijke afweging hierover vanzelfsprekend.

Het belang van de instructieregel dat in het omgevingsplan wordt bepaald dat de gevel een niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen is, zoals opgenomen in het tweede lid van artikel 5.78y van het Besluit kwaliteit leefomgeving, gaat echter verder dan er voor te zorgen dat een bestuurlijke afweging wordt gemaakt. Zo bevat artikel 4.103b van het Besluit bouwwerken leefomgeving specifieke regels over de geluidwerendheid van een niet-geluidgevoelige gevel en over de uitvoering van een niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen. De aanwijzing van de 'niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen' betekent onder meer dat het geluidgevoelige gebouw op grond van artikel 4.103b, eerste lid, van het Besluit bouwwerken leefomgeving 3 dB extra geluidwering krijgt. Hiermee is de geluidwering bestand tegen een toekomstige toename van het geluid. Volgens de begripsbepaling van niet-geluidgevoelige gevel, zoals die in bijlage I bij het Besluit kwaliteit leefomgeving is opgenomen en die op de hiervoor genoemde artikelen van toepassing is, wordt onder een niet-geluidgevoelige gevel verstaan een gevel die in het omgevingsplan of een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit met toepassing van artikel 5.78y, tweede lid, 5.78aa, tweede lid, 12.13f of 12.13g Besluit kwaliteit leefomgeving als zodanig is aangemerkt. Een niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen valt binnen de reikwijdte van die omschrijving mits deze in het omgevingsplan of een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit als zodanig is aangemerkt. Het doorschuiven van deze afweging naar de vergunningaanvraag maakt dat pas op dat moment duidelijk wordt dat een niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen noodzakelijk en aanvaardbaar is. Het vooraf in het omgevingsplan vastleggen van deze verplichting is dan niet mogelijk. Het is wel noodzakelijk dat die verplichting wordt opgelegd en gelet op het bepaalde in artikel 4.103b van het Besluit bouwwerken leefomgeving ook kenbaar is. Om die reden is de bepaling in het tweede lid opgenomen.

Verder wordt in de artikelen 3.18 en 5.78i van het Besluit kwaliteit leefomgeving bepaald dat de regelonderdelen waarvan die artikelen het toepassingsbereik bepalen, niet van toepassing zijn op het geluid op een niet-geluidgevoelige gevel. Die onderdelen zijn gericht tot de beheerders van wegen, spoorwegen en industrieterreinen, maar gelden dus niet daar waar een niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen is voorgeschreven. Specifieke aanduiding in het omgevingsplan maakt het voor de beheerders van wegen, spoorwegen en industrieterreinen duidelijk voor welke gevels de standaardwaarden en grenswaarden niet gelden en dat bijvoorbeeld bij de verbreding van een weg voor het betrokken bevoegd gezag direct duidelijk is welke gevels niet hoeven te worden getoetst. Door het aanwijzen in het omgevingsplan is dan geborgd dat de gevels blijven voldoen aan de eisen die in dit

artikel zijn gesteld. Wanneer toepassing wordt gegeven aan artikel 4.47, tweede lid, wordt echter niet voldaan aan de omschrijving van een niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen. De betreffende gevel is dan weliswaar in een omgevingsvergunning voor binnenplanse omgevingsplanactiviteit als zodanig aangemerkt, maar daarmee wordt niet aan het vereiste dat de gevel in het omgevingsplan of een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit als zodanig is aangemerkt. Het aanmerken van een gevel als geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen kan gebeuren met artikel 5.50, eerste lid, door het opnemen van de daar genoemde aanduiding. Dat vergt echter een wijziging van het omgevingsplan. Om vooruitlopend aan wijziging van het omgevingsplan toch te kunnen voldoen aan het vereiste zoals dat in de begripsbepaling is opgenomen, is in artikel 5.50, tweede lid, bepaald dat als niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen, bedoeld in het Besluit kwaliteit leefomgeving tevens is aangewezen een gevel waarover met toepassing van artikel 4.47, tweede lid, in de omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken het is voorschrift verbonden dat het een niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen is. Daarmee wordt juridisch voldaan aan het vereiste dat de betreffende gevel in het omgevingsplan als zodanig is aangewezen. Inhoudelijke doet het vergunningvoorschrift niet onder voor een geval waarin de gevel in een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit als zodanig is aangemerkt. Uiteindelijk is het wel de bedoeling (net als bij de omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit), dat de niet-geluidgevoelige gevel met een aanduiding als zodanig wordt aangemerkt. In artikel 5.50, tweede lid, wordt dit duidelijk gemaakt het begin van de bepaling, waarin is aangegeven dat dit geldt totdat de in het tweede lid bedoelde aanduiding aan een locatie is gegeven.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat artikel 4.44, derde en vierde lid, van overeenkomstige toepassing zijn.

Artikel 4.48 Overschrijding grenswaarde – maatregelen

In artikel 4.48 zijn, analoog aan artikel 5.78z van het Besluit kwaliteit leefomgeving, aanvullende eisen gesteld aan de toepassing van bepalingen die een overschrijding van de grenswaarde mogelijk maken. Bepaald is dat meer geluid dan de grenswaarde alleen toelaatbaar is als er geen geluidbeperkende maatregelen (aan de bron en in de overdracht) getroffen kunnen worden om de geluidbelasting te laten voldoen aan de grenswaarde van in artikel 4.44, eerste lid, onder c . Als dat wel mogelijk is, kan het betreffende gebouw namelijk worden toegelaten zonder dat de grenswaarde wordt overschreden. Daarnaast is bepaald dat, als niet door het treffen van maatregelen kan worden voldaan aan de grenswaarde, de overschrijding van die grenswaarde wel zoveel mogelijk wordt beperkt. Net als bij de toepassing van artikel 4.44 worden alleen maatregelen in overweging genomen die financieel doelmatig zijn en niet stuiten op overwegende bezwaren van stedenbouwkundige, landschappelijke, verkeerskundige, vervoerskundige of technische aard.

Artikel 4.49 Belang van een geluidluwe gevel

Artikel 4.49 bevat een regeling die analoog is aan artikel 5.78ab van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Het artikel geeft aan hoe in de belangafweging het belang van een geluidluwe gevel een rol moet spelen.

Eerste lid:
Het eerste lid schrijft voor dat bij de toepassing van artikel 4.44 het belang van het beschermen van de gezondheid door een geluidluwe gevel moet worden betrokken. Het 'betrekken bij' van dit belang geldt als het geluid hoger is dan de standaardwaarde, maar lager is dan de grenswaarde. Het gemeentelijk beleid onder oud recht was dat bij andere geluidgevoelige gebouwen dan woningen, het belang van een stille zijde niet werd meegewogen. Het Besluit kwaliteit leefomgeving schrijft echter voor dat met het oog op de gezondheid dit bij alle geluidgevoelige gebouwen moet gebeuren. Dit betekent dat het vereiste zoals opgenomen in dit artikel 4.49 zowel bij woningen geldt als bij andere geluidgevoelige gebouwen.

Tweede lid:
Als het geluid hoger is dan de grenswaarde, moet 'rekening worden gehouden met' dat belang. In het tweede lid is bepaald dat dit moet gebeuren bij de toepassing van de artikelen 4.45, 4.46 en 4.47. Het 'rekening houden met' stelt zwaardere eisen aan de motivering dan het 'betrekken bij'. De formulering 'rekening houden met' geeft inhoudelijke sturing op de door de gemeente te maken belangenafweging, maar er blijft beoordelingsvrijheid. Er is geen sprake van een verplichting om in alle gevallen een geluidluwe gevel te realiseren. Andere belangen dan het belang dat gediend wordt met de instructieregel kunnen de doorslag geven. Er blijft dus voor de gemeente ruimte om tot het oordeel te komen dat het realiseren van een geluidluwe gevel niet mogelijk of zinvol is in een concrete situatie. Daarbij is het begrip 'geluidluwe gevel' niet akoestisch gedefinieerd maar aangeduid als gevel die ten opzichte van de andere gevels van een geluidgevoelig gebouw relatief weinig wordt belast door geluid, zodat gemeenten hiermee hun bestaande beleid desgewenst kunnen voortzetten.

Artikel 4.50 Beoordelen aanvaardbaarheid gecumuleerd geluid

Artikel 4.50 bevat een aanvullend beoordelingscriterium dat analoog is aan artikel 5.78ac van het Besluit kwaliteit leefomgeving. De artikelen 4.44, 4.45, 4.46 en 4.47 voorzien in de mogelijkheid tot het toelaten van geluid dat de standaardwaarde overschrijdt. Het kan zijn dat het geluidgevoelige gebouw ook wordt belast door geluid afkomstig van andere geluidbronsoorten. Bijvoorbeeld een woning die wordt belast door geluid afkomstig van een gemeenteweg en tegelijkertijd ook door geluid afkomstig van een industrieterrein. Als zo'n woning binnen het geluidaandachtsgebied van beide geluidbronsoorten wordt toegelaten, moet uiteraard getoetst worden aan de standaard- en grenswaarden van beide geluidbronsoorten. In artikel 4.50 is bepaald dat de gemeente bij het toepassen van de artikelen waarmee de standaardwaarde overschreden kan worden, ook de aanvaardbaarheid van het gecumuleerde geluid op de betreffende geluidgevoelige gebouwen moet beoordelen.

Het artikel beoogt (in navolging van artikel 5.78ac van het Besluit kwaliteit leefomgeving) dezelfde werking als artikel 3.38 van het besluit kwaliteit leefomgeving. In de begripsbepaling van bijlage I bij het Besluit kwaliteit leefomgeving wordt voor de uitleg van dit begrip ook verwezen naar artikel 3.38 van dat besluit. Vanwege artikel 1.1, tweede lid, van dit omgevingsplan is die begripsbepaling ook van toepassing op dit omgevingsplan. Het gecumuleerde geluid is het geluid door geluidbronsoorten en andere activiteiten tegelijk, opgeteld met correctie voor de verschillen in hinderlijkheid. Daarbij wordt in artikel 3.38 van het Besluit kwaliteit leefomgeving tevens aangegeven welke geluidbronsoorten bij het bepalen van het gecumuleerde geluid in ieder geval worden betrokken (derde lid) en dat op het bepalen van het gecumuleerde geluid de bij ministeriële regeling gestelde regels van toepassing zijn (vierde lid). Hoewel dit uit de begripsbepaling kan worden opgemaakt, is (om elke twijfel daarover te voorkomen) in het tweede lid van artikel 4.50 bepaald dat artikel 3.38, derde en vierde lid, van het Besluit kwaliteit leefomgeving, van overeenkomstige toepassing zijn. Voor meer informatie over het bepalen en beoordelen van de aanvaardbaarheid van het gecumuleerde geluid wordt verwezen naar de toelichting op artikel 3.38 van het Besluit kwaliteit leefomgeving en en de daarin opgenomen toelichting op het begrip 'gecumuleerd geluid' (Staatsblad 2020, nr. 557).

Artikel 4.51 Bepalen van gezamenlijk geluid

Artikel 4.51 bepaalt dat bij de toepassing van de artikelen 4.44, 4.45, 4.46 en 4.47 het gezamenlijk geluid op de gevel van geluidgevoelige gebouwen wordt bepaald en in de omgevingsvergunning, bedoeld in artikel 4.7, vastgelegd. Deze verplichting is analoog aan de verplichting zoals die is opgenomen in artikel 5.78ad van het Besluit kwaliteit leefomgeving, zij het dat op grond van artikel 4.51 het gezamenlijk geluid niet in het omgevingsplan moet worden vastgelegd, maar in de omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken.

Het artikel beoogt (in navolging van artikel 5.78ad van het Besluit kwaliteit leefomgeving) dezelfde werking als artikel 3.39 van het besluit kwaliteit leefomgeving. In de begripsbepaling van bijlage I bij het

Besluit kwaliteit leefomgeving wordt voor de uitleg van het begrip gezamenlijk geluid ook verwezen naar artikel 3.39 van dat besluit. Vanwege artikel 1.1, tweede lid, van dit omgevingsplan is die begripsbepaling ook van toepassing op dit omgevingsplan.

Het gezamenlijk geluid is het geluid door geluidbronsoorten en andere activiteiten tegelijk, energetisch opgeteld zonder correctie voor de verschillen in hinderlijkheid. Kenmerkend is dat het geluid door bronsoorten en andere geluidbronnen – anders dan bij cumulatie, bedoeld in artikel 4.50 – wordt opgeteld zonder daarbij te corrigeren voor verschillen in hinderlijkheid. Het gezamenlijke geluid wordt alleen toegepast bij het bepalen van geluidwerende maatregelen waarbij verschillen in hinderlijkheid niet relevant zijn.

Verder wordt in artikel 3.39 van het Besluit kwaliteit leefomgeving tevens aangegeven welke geluidbronsoorten bij het bepalen van het gecumuleerde geluid in ieder geval worden betrokken (derde lid) en dat op het bepalen van het gezamenlijk geluid de bij ministeriële regeling gestelde regels van toepassing zijn (vierde lid). Voor meer informatie over het bepalen en beoordelen van de aanvaardbaarheid van het gecumuleerde geluid wordt verwezen naar de toelichting op artikel 3.39 van het Besluit kwaliteit leefomgeving en de daarin opgenomen toelichting op het begrip 'gezamenlijk geluid' (Staatsblad 2020, nr. 557).

Als de in artikel 4.51, eerste lid, genoemde artikelen worden toegepast, besluit het bevoegd gezag om een nieuw geluidgevoelig gebouw toe te laten op een locatie waar het geluid hoger is dan de standaardwaarde voor de betreffende geluidbronsoort. Artikel 5.78ad van het Besluit kwaliteit leefomgeving, waarvan dit artikel 4.51 is afgeleid, bepaalt dan dat als het toe te laten geluidgevoelige gebouw door meerdere geluidbronsoorten of geluidbronnen wordt belast, de waarde van het gezamenlijk geluid bij het nemen van dat besluit moet worden bepaald en in het omgevingsplan worden vastgelegd. De wetgever gaat ervan uit dat het geluid wordt bepaald bij het toelaten van het betreffende gebouw in het omgevingsplan of een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit. Het bepalen van dat geluid kan ook worden verschoven naar een omgevingsvergunning voor een binnenplanse omgevingsplan (zie Staatsblad 2020 557, p. 356). Zoals toegelicht bij artikel 4.40 biedt de Omgevingswet de mogelijk om het toelaten en het toetsen aan standaard- en grenswaarden door te schuiven naar het moment waarop een omgevingsvergunning voor bouwen wordt aangevraagd. In voorliggend omgevingsplan is het doorschuiven van dat toetsmoment als uitgangspunt genomen. Het is dan ook in het kader van de vergunningaanvraag dat definitief over een mogelijke toepassing van de artikelen 4.44, 4.45, 4.46 en 4.47 wordt besloten. Dat is ook het eerste moment dat het gezamenlijk geluid op de gevel van geluidgevoelige gebouwen kan worden bepaald en vastgelegd. Het is om die reden dat in artikel 4.51 is bepaald dat het gezamenlijk geluid op de gevel van geluidgevoelige gebouwen niet in het omgevingsplan, maar in de omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken wordt vastgelegd. De waarde van dat gezamenlijk geluid is nodig voor het toepassen van de regels van het Besluit bouwwerken leefomgeving met betrekking tot de geluidwering van het nieuwe geluidgevoelige gebouw. In artikel artikel 4.103, eerste lid, van het Besluit bouwwerken leefomgeving wordt verwezen naar het gezamenlijk geluid op de gevel van het geluidgevoelige gebouw. Bij de toepassing van artikel 4.103 Van het Besluit bouwwerken leefomgeving hoeft geen onderzoek te worden gedaan naar het geluid op de gevel van het geluidgevoelige gebouw dat maatgevend is voor de geluidwering van het gebouw. De waarde van het gezamenlijke geluid wordt al bepaald bij het toelaten van het betreffende gebouw in het omgevingsplan of een buitenplanse omgevingsplanactiviteit of, als de bepaling is doorgeschoven, bij het verlenen van een omgevingsvergunning voor een binnenplanse omgevingsplanactiviteit (Staatsblad 2020 557, p. 357). Bij de meeste nieuwe geluidgevoelige gebouwen moet de geluidwering leiden tot het voldoen aan een binnenwaarde van 33 dB.

Artikel 4.52 Vergunningvoorschriften

Artikel 4.52 bepaalt dat aan de omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken die voorschriften kunnen worden verbonden die nodig zijn met het oog op het voorkomen van onaanvaardbare geluidhinder.

Subparagraaf 4.2.4.8 (Grond)watereffecten bij ondergrondse bouwwerken

Artikel 4.53 Toepassingsbereik

PM

In de begripsbepalingen is opgenomen dat onder een ondergronds gebouw wordt verstaan een gebouw of een deel daarvan zoals een bijzondere bouwlaag, souterrain, parkeerkelder, uitgezonderd funderingsconstructies, voor zover de onderkant van de vloer van de betreffende bouwlaag dieper is gelegen dan 0,5 meter onder het peil. In artikel 4.54 wordt wel een van bijlage I afwijkende begripsomschrijving van het begrip peil gegeven.

Artikel 4.54 Begripsbepalingen specifiek van toepassing op onderdeel 4.2.4.8

PM

Artikel 4.55 Beoordelingsregel met betrekking tot (grond)watereffecten bij ondergrondse bouwwerken

PM

Subparagraaf 4.2.4.9 Beperkt kwetsbare gebouwen in een beperkingengebied plaatsgebonden risico

Artikel 4.56 Toepassingsbereik

Met subparagraaf 4.2.4.9 wordt uitvoering gegeven aan enkele instructieregels uit paragraaf 5.1.2.2 van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Deze subparagraaf ziet erop dat binnen een 'beperkingengebied externe veiligheid' beperkt kwetsbare gebouwen niet zonder meer gebouwd kunnen worden.

Artikel 4.56 bepaalt dat deze subparagraaf alleen van toepassing op een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken voor zover de aanvraag betrekking heeft op een beperkt kwetsbaar gebouw ter plaatse van de aanduiding 'beperkingengebied plaatsgebonden risico' en het beperkt kwetsbaar gebouw geen functionele binding heeft met de activiteit waarvoor de aanduiding 'beperkingengebied plaatsgebonden risico' is opgenomen.

De regeling geldt alleen ten aanzien van beperkt kwetsbare gebouwen. Het bouwen van zeer kwetsbare en kwetsbare gebouwen is uiteraard ook niet toegestaan. Binnen het beperkingengebied worden immers geen gebruiksdoelen toegelaten die zeer kwetsbare of kwetsbare gebouwen kunnen bevatten. Ten aanzien van kwetsbare gebouwen is hiernaast nog een expliciet verbod opgenomen in hoofdstuk 2 aangezien sommige gebruiksdoelen (met name bedrijf of kantoor) zo wel beperkt kwetsbare als kwetsbare gebouwen kunnen bevatten. Op grond van de samenhang van de artikelen 4.19, 5.14, 2.4 en 2.5 is het bouwen van zeer kwetsbare en kwetsbare gebouwen niet toegestaan.

Wat een beperkt kwetsbaar gebouw is, volgt uit de wet. Beperkt kwetsbare gebouwen zijn in bijlage VI bij het Besluit kwaliteit leefomgeving aangewezen. Gelet op de begripsbepaling in bijlage I Besluit kwaliteit leefomgeving en op het bepaalde in artikel 1.1, tweede lid in dit omgevingsplan, hoeft voor die begrippen in het omgevingsplan niet opnieuw een definitie te worden opgenomen.

De beschermende regeling in deze subsubparagraaf hoeft alleen te gelden daar waar het plaatsgebonden risico 1 op de 1.000.000 per jaar of hoger is. Het plaatsgebonden risico is de kans op het overlijden van een onbeschermd en continu aanwezig persoon buiten de begrenzing van de locatie waar

een activiteit wordt verricht als rechtstreeks gevolg van een ongewoon voorval veroorzaakt door die activiteit (artikel 5.6Besluit kwaliteit leefomgeving).

Er geldt een standaardwaarde voor het plaatsgebonden risico van een aangewezen risicoactiviteit van 1 op de 1.000.000 per jaar voor beperkt kwetsbare gebouwen. Hiermee wordt in een omgevingsplan rekening gehouden (artikel 5.11, eerste lid Besluit kwaliteit leefomgeving). De term 'rekening houden' betekent in de systematiek van het Besluit kwaliteit leefomgeving dat van de standaardwaarde gemotiveerd afgeweken kan worden. De activiteiten waarvoor een plaatsgebonden risico geldt zijn in bijlage VII bij het Besluit kwaliteit leefomgeving aangewezen.

De gebieden waar het plaatsgebonden risico 1 op de 1.000.000 per jaar of hoger is, worden in dit omgevingsplan aangewezen met de aanduiding 'beperkingengebied plaatsgebonden risico'. In onderdeel a is bepaald dat deze afdeling alleen daar van toepassing is. Daarbuiten geldt deze afdeling dus niet. Deze paragraaf geldt uitsluitend ter plaatse van de aanduiding 'beperkingengebied plaatsgebonden risico'. De aanduiding 'beperkingengebied plaatsgebonden risico' wordt gekoppeld aan locaties waar het plaatsgebonden risico van een aangewezen risicoactiviteit 1 op de 1.000.000 per jaar of hoger is.

Het Besluit kwaliteit leefomgeving verplicht er niet toe om het plaatsgebonden risico in het omgevingsplan aan te wijzen. Omwille van de zichtbaarheid en rechtszekerheid worden de locaties waar het plaatsgebonden risico 1 op de 1.000.000 per jaar of hoger is in dit omgevingsplan als 'beperkingengebied plaatsgebonden risico' aangewezen. Dit was ook gebruikelijk in voormalige bestemmingsplannen.

Met de standaardwaarde voor het plaatsgebonden risico wordt in de eerste instantie rekening gehouden door geen bouwmogelijkheden voor beperkt kwetsbare gebouwen op te nemen binnen het beperkingengebied plaatsgebonden risico. In voorkomende gevallen is het wel mogelijk om een nieuw beperkt kwetsbaar gebouw te bouwen mits er een zorgvuldige belangenafweging plaats vindt.

Onderdeel b:
Op grond van artikel 5.5 Besluit kwaliteit leefomgeving geldt de standaardwaarde voor het plaatsgebonden risico niet voor functioneel gebonden beperkt kwetsbare gebouwen. Met het tweede lid wordt aan die instructieregel uitvoering gegeven.

Artikel 4.57 Beoordelingsregels

In dit artikel is bepaald waaraan een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken wordt getoetst indien het betrekking heeft op een (niet functioneel gebonden) beperkt kwetsbaar gebouw binnen het beperkingengebied.

Eerste lid:
Zoals bij het vorig artikel (toepassingsbereik) toegelicht, zijn beperkt kwetsbare gebouwen in het beperkingengebied in principe niet wenselijk. Daarom kan de (ver)bouw van een beperkt kwetsbaar gebouw alleen worden toegestaan zwaarwegende economische of maatschappelijke redenen dit rechtvaardigen (onderdeel a). Hiernaast wordt de beoordeeld de veiligheidssituatie beoordeeld. Om de risico's zo veel mogelijk te beperken moeten alle redelijkerwijs te vergen maatregelen getroffen zijn (onderdeel b). De hier maatregelen kunnen zowel brongericht als effectgerichte maatregelen zijn als andere maatregelen die de kans op een ongewoon voorval bij de risico veroorzakende activiteit voldoende beperken, zoals het instellen van venstertijden. Tevens is het van belang dat er voldoende mogelijkheden zijn voor personen om zichzelf in veiligheid te brengen (zelfredzaamheid).

Tweede lid:
Bij de beoordeling van de aanvraag wordt rekening gehouden met het advies van de veiligheidsregio. De veiligheidsregio heeft de meeste expertise over de mogelijke gevolgen voor een ramp, alsmede over de mogelijke maatregelen met betrekking tot risicobeperking en zelfredzaamheid.

Derde lid:
Gelet op artikel 5.11, tweede lid van het Besluit kwaliteit leefomgeving is het niet mogelijk beperkt kwetsbare objecten binnen de 'plaatsgebonden risico 10-5 zone' van een windturbine te realiseren. Bij windturbines geldt er een grenswaarde voor het plaatsgebonden risico van ten hoogste 1 op de 100.000 per jaar. Van deze grenswaarde is het niet mogelijk om af te wijken, ook niet voor beperkt kwetsbare gebouwen.

Artikel 4.58 Vergunningvoorschriften

Op grond van artikel 4.5 van de Omgevingswet kunnen aan een omgevingsvergunning voorschriften verbonden worden indien hiervoor expliciet de mogelijkheid is opgenomen in het omgevingsplan. Daartoe dient dit artikel. In een vergunningvoorschrift kunnen (al dan niet naar aanleiding van het advies van de veiligheidsregio) maatregelen worden opgenomen omwille van veiligheid.

Subparagraaf 4.2.4.10 Zeer kwetsbare, kwetsbare en beperkt kwetsbare gebouwen in een beperkingengebied vuurwerk (gereserveerd)

Subparagraaf 4.2.4.11 Zeer kwetsbare, kwetsbare en beperkt kwetsbare gebouwen in een beperkingengebied ontplofbare stoffen (gereserveerd)

Subparagraaf 4.2.4.11a Bouwen ter plaatse van de aanduiding 'beschermingszone stads- of dorpsgezicht'

PM

Artikel 4.60 Toepassingsbereik en beoordelingsregel

PM Subparagraaf 4.2.4.12 Overige vergunningvoorschriften

Artikel 4.61 Overige vergunningvoorschriften

Artikel 4,61 voorziet in de mogelijkheid om met het oog op de erin aangegeven belangen voorschriften aan de vergunning te verbinden.

Aanhef en onderdeel a
Dit onderdeel voorziet in de mogelijkheid dat met betrekking tot de situering van vluchtwegen voorschriften kunnen worden gesteld, voor zover uitvoering ervan redelijkerwijze mogelijk is en dit blijkens een advies van de Regionale Brandweer nodig is ter vergroting van de zelfredzaamheid van gebruikers van de bouwwerken. Hiermee wordt de staande praktijk uit bestemmingsplannen voortgezet. Daarin werd in veel gevallen voorzien in de mogelijkheid nadere eisen op dit punt te stellen.

Paragraaf 4.2.5 Aanvraagvereisten binnenplanse omgevingsvergunning omgevingsplanactiviteit bouwwerken

Artikel 4.62 Algemene aanvraagvereisten binnenplanse omgevingsvergunning omgevingsplanactiviteit bouwwerken

Dit artikel komt in de plaats van artikel 22.35 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Het vervangt tevens artikel 22.286 Bruidsschat. Het artikel is inhoudelijk ongewijzigd, zij het dat een deel van de erin opgenomen aanvraagvereisten in de hierna volgende artikelen is opgenomen.

Dit artikel bevat de algemene aanvraagvereisten voor de aanvraag van een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit die betrekking heeft op een bouwwerk. De aanvraagvereisten zijn grotendeels ontleend aan de artikelen uit de voormalige Regeling omgevingsrecht.

Anders dan in artikel 22.35 Bruidsschat zijn de aanvraagvereisten niet allemaal in één artikel geregeld. In artikel 4.62 zijn die aanvraagvereisten geregeld, die op alle aanvragen van toepassing zijn. Aanvraagvereisten die verband houden met specifieke beoordelingsregels, zoals opgenomen in de regelonderdelen 4.2.4.2 tot en met 4.2.4.11, worden in aparte artikelen geregeld. Aan de aanvraagvereisten is toegevoegd de eis dat een opgave van de bouwkosten wordt gedaan. De bouwkosten vormen doorgaans de grondslag voor de legesberekening voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit. In de voormalige Regeling omgevingsrecht was in de algemene aanvraagvereisten geregeld dat van de kosten van de werkzaamheden van de te verrichten activiteiten opgave wordt gedaan. In de Omgevingsregeling komt dit als algemeen aanvraagvereiste niet meer voor. Daarom moet dit bij een activiteit waarvoor dit van belang is, zoals de in dit artikel bedoelde omgevingsplanactiviteit, bij de specifieke aanvraagvereisten voor die activiteit worden geregeld.

Artikel 4.63 Aanvraagvereisten in verband met beoordeling van het uiterlijk en de plaatsing van bouwwerken

Artikel 4.63 bevat de aanvraagvereisten die specifiek verband houden met de beoordeling aan regels over het uiterlijk of de plaatsing van bouwwerken, bedoeld in onderdeel 4.2.4.3. Dit artikel komt, voor zover betrekking hebbend op de welstandstoets, in de plaats van artikel 22.35 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. In de aanhef is aangegeven dat dit aanvraagvereiste niet van toepassing is op gebieden en bouwwerken, bedoeld in artikel 4.29.

Artikel 4.64 Aanvraagvereisten in verband met beoordeling normering autoparkeerplaatsen en fietsstalling

Artikel 4.64 bevat de aanvraagvereisten die specifiek verband houden met de beoordeling parkeernormering auto's, bedoeld in onderdeel 4.2.4.4. Dit artikel komt, voor zover betrekking hebbend op de beoordeling aan de parkeernormering, in de plaats van artikel 22.35 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan.

Artikel 4.65 Aanvraagvereisten in verband met beoordeling bodemgevoelig gebouw op een bodemgevoelige locatie

Artikel 4.65 bevat de aanvraagvereisten die specifiek verband houden met de beoordeling van een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken voor een bodemgevoelig gebouw op een bodemgevoelige locatie, bedoeld in onderdeel 4.2.4.5.

Dit artikel komt, voor zover betrekking hebbend op de beoordeling van een bodemgevoelig gebouw op een bodemgevoelige locatie, in de plaats van artikel 22.35, onder j, zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan.

Aanvullend daarop zijn het tweede tot en met vijfde lid opgenomen voor een beleidsneutrale voortzetting van de regels over bouwen van een bodemgevoelig gebouw. Bij een aanvraag om een vergunning voor het bouwen wordt een bodemonderzoek overgelegd. Dit bodemonderzoek is noodzakelijk om te bepalen of de waarde voor de toelaatbare kwaliteit van de bodem wordt overschreden. In dat geval zijn sanerende of andere beschermende maatregelen een voorwaarde voor het bouwen (artikel 4.34). Dit is een voortzetting van artikel 8 van de Woningwet in samenhang met de bouwverordening Amsterdam.

Eerste lid:
Ingevolge artikel 5.89ka van het Besluit kwaliteit leefomgeving is het verplicht om in het omgevingsplan te eisen dat bij de aanvraag om een omgevingsvergunning voor het bouwen van een bodemgevoelig gebouw bodemonderzoeken als bedoeld in paragraaf 5.2.2 van het Besluit activiteiten leefomgeving worden verstrekt. Op grond hiervan kan het bevoegd gezag beoordelen of de waarden voor de toelaatbare kwaliteit van de bodem worden overschreden of niet. Indien sprake is van overschrijding van die waarden moeten bovendien gegevens en bescheiden worden verstrekt die aannemelijk maken dat een sanering zal plaatsvinden volgens het Besluit activiteiten leefomgeving. Dat kan een melding zijn in het kader van de milieubelastende activiteit saneren van de bodem in het Besluit activiteiten leefomgeving, of door het beschrijven van de voorgenomen maatregelen, of andere documentatie die aannemelijk maakt dat een sanerende of andere beschermende maatregel in voorbereiding is en zal worden uitgevoerd. Conform de inmiddels ingetrokken Nota Bodembeheer is altijd minimaal een vooronderzoek vereist (om puntbronnen van verontreiniging op te sporen), ook in de - voor wat betreft de diffuse bodemkwaliteit- schonere zones 1 en 2 van de Bodemkwaliteitskaart. Ook in deze zones kunnen puntbronnen van verontreiniging aanwezig zijn, bijvoorbeeld in geval van een incident waarbij bodembedreigende stoffen in de bodem zijn gekomen. De lijn van de nota bodembeheer dat overal minimaal een vooronderzoek moet worden gedaan wordt voortgezet. Daarom is geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om locaties aan te wijzen waar overschrijding van de toelaatbare kwaliteit redelijkerwijs is uit te sluiten.

Tweede lid:
In de bodem kan zich bodemvreemd materiaal bevinden. Indien sprake is van meer dan 50% bodemvreemd materiaal, wordt gebruik gemaakt van andere onderzoekrichtlijnen dan bij bodem met minder dan 50% bodemvreemd materiaal. Zie ook voetnoot 7 bij Bijlage IIA van het Besluit activiteiten leefomgeving. Bij het bouwen van een bodemgevoelig gebouw is het van belang om het gezondheidsrisico van eventueel aanwezig asbesthoudend bodemvreemd materiaal te duiden. Zo

nodig kunnen voorschriften aan de omgevingsvergunning worden verbonden om gezondheidsrisico's te voorkomen.

Derde lid:
Op grond van de inmiddels ingetrokken bouwverordening Amsterdam moest er na een vooronderzoek een verkennend bodemonderzoek volgen, met - onder bepaalde voorwaarden - een uitzondering voor de locaties die vallen binnen zones 1 en 2 van de Bodemkwaliteitskaart. Dit is in het tweede lid beleidsneutraal omgezet naar het omgevingsplan.

Vierde lid:
Bij tijdelijke bouwwerken (maximaal 15 jaar), wordt het verplicht uitvoeren van een verkennend onderzoek als bedoeld in het derde lid, in relatie tot de beperkte instandhoudingstermijn van een tijdelijk bouwwerk niet altijd proportioneel geacht indien er geen of nauwelijks verdenkingen zijn van een specifieke verontreiniging (puntbron) op basis van het vooronderzoek. Wat onder een tijdelijk bouwwerk verstaan moet worden is in bijlage I bij artikel 1.1 van het Besluit bouwwerken leefomgeving bepaald, namelijk een bouwwerk met een instandhoudingstermijn van ten hoogste 15 jaar op dezelfde locatie. De definitie van het Besluit bouwwerken leefomgeving is op dit omgevingsplan van overeenkomstige toepassing, gelet op artikel 1.1, tweede lid.

Vijfde lid:
Om het mogelijk te maken dat de gegevens uit een bodemonderzoeksrapport efficiënt kunnen worden ingevoerd in het bodeminformatiesysteem, regelt het vijfde lid dat de resultaten van een bodemonderzoek ook moeten worden verstrekt in het XML-formaat (naast indiening van het onderzoeksrapport in PDF-formaat). Dit sluit aan bij de beoordelingsrichtlijnen en protocollen van de Stichting Infrastructuur Kwaliteitsborging Bodembeheer (SIKB) die van toepassing zijn op de organisaties die bodemonderzoek verrichten. In die richtlijnen en protocollen wordt voor de digitale uitwisseling van bodemgegevens uitgegaan van de datastandaard SIKB0101 waarin het bestandsformaat XML is voorgeschreven. Dit vereenvoudigt het verwerken van de milieuhygiënische data in het bodeminformatiesysteem (BIS). Het eisen van een XML-formaat is beleidsneutraal, omdat in de bBouwverordening Amsterdam het uitvoeren van een bodemonderzoek volgens de Amsterdamse Richtlijn Voor Onderzoek (ARVO) was voorgeschreven, waarin de verplichting tot indienen XML-formaat is opgenomen.

Artikel 4.66 Aanvraagvereisten in verband met beoordeling windhinder

Artikel 4.66 bevat de aanvraagvereisten die specifiek verband houden met de beoordeling van windhinder, bedoeld in onderdeel 4.2.4.6.

Artikel 4.67 Aanvraagvereisten in verband met beoordeling geluidgevoelige gebouwen

PM

Artikel 4.68 Aanvraagvereisten in verband met beoordeling (grond)watereffecten

PM

Artikel 4.69 Aanvraagvereisten in verband met beoordeling hemelwaterberging

Dit artikel bevat het vereiste om de gegevens en bescheiden bij de aanvraag te voegen die het bevoegd gezag in de gelegenheid stelt om te kunnen beoordelen of er wordt voldaan aan de waterbergingseisen zoals opgenomen in paragraaf 4.3.4.

Artikel 4.70 Aanvraagvereisten in verband met de beoordeling van beperkt kwetsbare gebouwen ter plaatse van de aanduiding 'beperkingengebied plaatsgebonden risico'

Dit artikel bevat de aanvraagvereisten met betrekking tot de door de aanvrager te verstrekken informatie. Deze gegevens zijn nodig voor het bevoegd gezag om de aanvraag te kunnen beoordelen conform artikel 4.57.

Artikel 4.70a Aanvraagvereisten in verband met de beoordeling van bouwen ter plaatse van de aanduiding 'beschermingszone stads- of dorpsgezicht'

PM

Artikel 4.71 Overige gegeven en bescheiden

Artikel 4.71 bevat de mogelijkheid de mogelijkheid om de aanvrager te verplichten overige gegevens en bescheiden te verstrekken die naar het oordeel van het bevoegd gezag nodig zijn voor toetsing aan dit omgevingsplan.

Dit artikel 4.71 komt in de plaats van artikel 22.35, onderdeel k, zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Het artikel is inhoudelijk ongewijzigd.

Afdeling 4.2a Vergunningplichtige sloopactiviteiten ter plaatse van de aanduiding 'beschermingszone stads- of dorpsgezicht'

Artikel 4.72 Toepassingsbereik en oogmerk

PM

Artikel 4.73 Vergunningplicht voor sloopactiviteiten

PM

Artikel 4.74 Uitzonderingen op de vergunningplicht

PM

Artikel 4.75 Beoordelingsregels

PM

Artikel 4.76 Aanvraagvereisten

PM

Artikel 4.77 Vergunningvoorschriften

PM

Afdeling 4.3 Overige regels over bouwwerken en activiteiten met betrekking tot bouwwerken

Paragraaf 4.3.1 Algemeen

Artikel 4.125 Toepassingsbereik

Dit artikel bevat het toepassingsbereik van de regels in deze afdeling. Bepaald is dat deze afdeling van toepassing is op het bouwen, in stand houden en gebruiken van bouwwerken. Afdeling 4.3 bevat een aantal overige regels over bouwweken en over activiteiten met betrekking tot bouwwerken. Het gaat om

regels die voorheen waren opgenomen in het Bouwbesluit, en regels die zijn overgenomen uit de gemeentelijke hemelwaterverordening. Het betreft regels die overal binnen Amsterdam gelden, niet locatie-gericht zijn, en die van toepassing zijn op zowel vergunningvrije bouwwerken als vergunningplichtige bouwwerken. Op grond van artikel 4.19 worden vergunningplichtige bouwwerken vooraf getoetst.

Artikel 4.126 Maatwerkvoorschriften

Dit artikel 4.126 komt in de plaats van artikel 22.4 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Met artikel 22.4 bruidsschat is de mogelijkheid tot het stellen van maatwerkvoorschriften breed opengesteld voor onderwerpen die in de Bruidsschat waren opgenomen. De wenselijkheid tot het bieden van de mogelijkheid is per onderdeel afgewogen, en daar waar dit wenselijk wordt geacht, is de mogelijkheid per onderdeel opgenomen. Dat is hier het geval. Het artikel is inhoudelijk ten opzichte van artikel 22.4 Bruidsschat ongewijzigd.

Paragraaf 4.3.2 Verrichten van bouw- en sloopwerkzaamheden

Artikel 4.127 Uitzetten rooilijnen, bebouwingsgrenzen en straatpeil

Dit artikel 4.127 komt in de plaats van artikel 22.5 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Het artikel is ongewijzigd overgenomen.

In door het bevoegd gezag te bepalen situaties kan het nodig zijn dat, voorafgaande aan het bouwen, door of namens het bevoegd gezag rooilijnen, bebouwingsgrenzen of het meetniveau van het te bouwen bouwwerk op het bouwterrein worden vastgesteld en gemarkeerd (uitgezet). In dit artikel is geregeld dat vergunningplichtige bouwwerkzaamheden pas mogen beginnen als door of namens het bevoegd gezag de rooilijnen of bebouwingsgrenzen of het straatpeil zijn uitgezet. Het kan hierbij gaan om activiteiten die op grond van artikel 5.1, tweede lid onder a, van de Omgevingswet vergunningplichtig zijn (de technische bouwactiviteit) of activiteiten die op grond van dit omgevingsplan vergunningplichtig zijn.

Artikel 4.128 Vervallen

Paragraaf 4.3.3 Bouwen en in stand houden van bouwwerken

Artikel 4.129 Voorrangsbepaling

Dit artikel 4.129 komt in de plaats van artikel 22.1, eerste lid, zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Het is in dit onderdeel ongewijzigd overgenomen.

Met dit artikel worden de regels in deze paragraaf buiten toepassing verklaard voor zover ze in strijd zouden zijn met regels in het tijdelijke deel van dit omgevingsplan, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet. In dat tijdelijke deel zijn bij wijze van overgangsrecht zowel ruimtelijke besluiten (artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet) als de omgevingsplanregels van rijkswege (artikel 22.1, onder c, van de Omgevingswet) in dit omgevingsplan opgenomen. Deze omgevingsplanregels van rijkswege wordt ook wel de bruidsschat genoemd. Onder het tijdelijke deel van het omgevingsplan vallen bijvoorbeeld bestemmingsplannen met verbrede reikwijdte op grond van de voormalige Crisisen herstelwet. In deze bestemmingsplannen is er afgeweken van bepalingen bij of krachtens de voormalige Wet ruimtelijke ordening en de Wet milieubeheer. Dat betekent dat de omgevingsplanregels uit die bestemmingsplannen op onderdelen in strijd zijn met de omgevingsplanregels van rijkswege. Ook kan in een bestemmingsplan toepassing zijn gegeven aan artikel 2, onder a, van de voormalige Interimwet stad-en-milieubenadering waarin is bepaald dat de gemeenteraad in een bestemmingsplan kan afwijken van

een milieukwaliteitsnorm voor bodem, geluid en lucht. Omdat ook deze bestemmingsplannen samen met de omgevingsplanregels van rijkswege in het tijdelijke deel van het omgevingsplan worden opgenomen moet er een voorrangsregel worden opgenomen. In artikel 22.1 Bruidsschat was een algemeen van toepassing zijnde voorrangsbepaling opgenomen. De voorrangsbepaling is echter lang niet voor alle artikelen zoals die in de Bruidsschat waren meegegeven, relevant. De toepasselijkheid van deze voorrangsbepaling dient met de integratie van de Bruidsschatregels per onderdeel bepaald te worden. Dat is hier het geval. Het artikel is inhoudelijk ten opzichte van artikel 22.4 Bruidsschat ongewijzigd. De toets of er sprake is van 'strijd' omvat ook een toets of wel of niet sprake is van regels met hetzelfde oogmerk. Als de regels een ander oogmerk hebben, doet 'strijd' in de zin van de bepaling zich niet voor. Dit is vergelijkbaar met de wijze waarop bij de toepassing van artikel 121 van de Gemeentewet wordt getoetst of er sprake is van 'strijd' met een hogere regeling.

Artikel 4.130 Vervallen

Artikel 4.131 Repressief welstandstoezicht

Dit artikel 4.131 komt in de plaats van artikel 22.7 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De redactie is aangepast. Dit artikel heeft betrekking op het repressief welstandstoezicht en was voorheen opgenomen in artikel 12 van de Woningwet. Het uiterlijk van bestaande bouwwerken of te bouwen bouwwerken waar op grond van dit plan geen omgevingsvergunning voor nodig is, mogen niet in ernstige mate in strijd zijn met redelijke eisen van welstand, beoordeeld volgens de criteria van de beleidsregels, bedoeld in artikel 4.19 van de Omgevingswet.

Die criteria hebben alleen relevantie als in het omgevingsplan regels zijn opgenomen over het uiterlijk van bouwwerken en de toepassing daarvan uitleg behoeft. Voorheen stond de regel over het uiterlijk van bouwwerken in Voorheen vond deze beoordeling plaats volgens de criteria van de welstandsnota, bedoeld in artikel 12a, eerste lid, van de Woningwet, zoals dat artikel tot de inwerkingtreding van de Omgevingswet gold. Op grond van artikel 4.114 van de Invoeringswet Omgevingswet geldt die welstandsnota als een beleidsregel als bedoeld in artikel 4.19 van de Omgevingswet. In het derde lid van artikel 4.131 is met het oog hierop een expliciete overgangsrechtelijke bepaling opgenomen. In het voormalige artikel 13a van de Woningwet was opgenomen dat bij een overtreding van artikel 12, eerste lid, het bevoegd gezag de eigenaar kon verplichten zodanige door het bevoegd gezag aan te geven voorzieningen te treffen, dat daarmee werd voldaan aan artikel 12 van die wet. In de systematiek van de Omgevingswet is dit een maatwerkvoorschrift. Op grond van artikel 4.126 kan het bevoegd gezag zo'n maatwerkvoorschrift ook stellen voor het onderwerp welstand. Omdat de vraag of artikel 4.131 overtreden is, beantwoord moet worden door de criteria van de welstandsnota te beoordelen, ligt het voor de hand dat het bevoegd gezag door middel van een maatwerkvoorschrift aan de eigenaar van een gebouw duidelijk maakt op welke punten aanpassing nodig is om de ernstige strijd met redelijke eisen van welstand op te heffen. Als de gemeente geen welstandsnota heeft vastgesteld, gelden er voor de gehele gemeente geen welstandsregels waaraan het uiterlijk van bestaande bouwwerken moet voldoen. Optreden tegen welstandsexcessen is dan niet mogelijk. Op grond van het tweede lid is welstandstoezicht evenmin aan de orde voor door de gemeenteraad aangewezen bouwwerken in daarbij aangewezen (zogenoemde welstandsvrije) gebieden. Op grond artikel 12, tweede lid, van de Woningwet, kon de gemeenteraad die welstandsvrije bouwwerken en gebieden aanwijzen. Deze besluiten zijn in artikel 4.6 van de Invoeringswet Omgevingswet, toegevoegd aan het tijdelijke deel van het omgevingsplan waar zowel voor het repressieve welstandstoezicht (in artikel 4.131, tweede lid) als voor de beoordeling van een nieuw te bouwen vergunningplichtig bouwwerk aan redelijke eisen van welstand (in artikel 4.29), een uitzondering is gemaakt. Het repressieve welstandsvereiste is niet van toepassing op tijdelijke bouwwerken, met uitzondering van seizoensgebonden bouwwerken zoals strandtenten. De vraag of het uiterlijk van nieuw te bouwen bouwwerken waarvoor wel een omgevingsvergunning op grond van het omgevingsplan nodig is aan daarop van toepassing zijnde

welstandseisen voldoet, wordt tijdens het proces van vergunningverlening getoetst. Het derde lid is opgenomen omdat in het eerste lid, in afwijking van de formulering van artikel 22.7 bruidsschat, niet artikel 12a, eerste lid, van de Woningwet als uitgangspunt is genomen, maar artikel 4.19 van de Omgevingswet. Dit is ook meer in lijn met het bepaalde in artikel 4.114 Invoeringswet Omgevingswet, waarnaar volledigheidshalve wordt verwezen.

Artikel 4.132 Aansluiting op distributienet voor elektriciteit

Dit artikel 4.132 komt in de plaats van artikel 22.8 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De bepaling is ongewijzigd. Dit artikel schrijft voor in welke gevallen de elektriciteitsvoorziening van een bouwwerk moet zijn aangesloten op het distributienet voor elektriciteit. Een aansluiting is voorgeschreven wanneer de aansluitafstand niet groter is dan 100 m. Bij een afstand van meer dan 100 m is de aansluiting voorgeschreven wanneer de aansluitkosten niet hoger zijn dan ze zouden zijn bij een afstand van 100 m. In gevallen dat de afstand groter is dan 100 m en de aansluitkosten hoger, kan worden gekozen voor een vrijwillige aansluiting op het distributienet of voor een individuele voorziening zoals bijvoorbeeld een generator. De wijze waarop de in dit artikellid genoemde afstanden moeten worden gemeten, vloeit voort uit de in dit omgevingsplan opgenomen begripsbepaling 'aansluitafstand'. De aansluitplicht houdt alleen de plicht in tot het aanbrengen van de technische voorzieningen die het betrekken van elektriciteit mogelijk maken. Of elektriciteit daadwerkelijk wordt geleverd, is afhankelijk van een met het energiebedrijf te sluiten contract. Overigens is een aansluiting op het distributienet niet verplicht wanneer op grond van het gelijkwaardigheidsbeginsel een alternatieve voorziening voor het betrekken van elektriciteit is toegestaan. De in dit artikel opgenomen aansluitplicht op het distributienet voor elektriciteit geldt niet voor het bouwen van drijvende bouwwerken of voor woonfuncties die gebouwd worden in particulier opdrachtgeverschap. Dit sluit aan bij de gelijkluidende uitzonderingen uit het Bouwbesluit 2012. Uiteraard staat het een initiatiefnemer wel vrij om vrijwillig op het distributienet aan te sluiten.

Artikel 4.133 Aansluiting op distributienet voor gas

Dit artikel 4.133 komt in de plaats van artikel 22.9 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De bepaling is ongewijzigd. Dit artikel schrijft voor in welke gevallen de gasvoorziening van een bouwwerk moet zijn aangesloten op het distributienet voor gas. De aansluitplicht geldt voor een aansluitafstand die niet groter is dan 40 m of wanneer de aansluitkosten niet hoger zijn dan ze zouden zijn bij een aansluitafstand van 40 m. Opgemerkt wordt dat het sinds de wijzigingen in de Gaswet van 1 juli 2018 en de daarop aansluitende wijziging van het Bouwbesluit 2012 in veel gevallen niet meer mogelijk is nieuw te bouwen gebouwen te voorzien van een gasaansluiting voor zogenoemde kleinverbruikers. In dit artikel is net zoals voorheen in het Bouwbesluit 2012 de relatie met artikel 10, zesde lid, onderdeel a of b, van de Gaswet gelegd om duidelijk te maken dat dit artikel van de Gaswet van invloed is op de vraag of er bij nieuwbouw wel een aansluiting op het gasnet gerealiseerd kan worden door de netbeheerder. Het artikel in de Gaswet gaat niet over bestaande aansluitingen die al gerealiseerd zijn. Daarnaast geldt de aansluitplicht in dit artikel alleen als de aansluitafstand 40 m of kleiner is, of als de aansluitkosten niet hoger liggen dan bij een aansluitafstand van 40 m. De in dit artikel opgenomen aansluitplicht op het distributienet voor gas geldt niet voor het bouwen van drijvende bouwwerken of voor woonfuncties die gebouwd worden in particulier opdrachtgeverschap. Dit sluit aan bij de gelijkluidende uitzonderingen uit het Bouwbesluit 2012. Deze bouwwerken hoeven dus al sinds enkele jaren niet meer aan te sluiten op het distributienet voor gas. Daarnaast is het sinds de bovengenoemde aanpassing van de Gaswet in 2018 in slechts enkele gevallen nog mogelijk is om nieuwe bouwwerken aan te sluiten op het distributienet voor gas. Het tweede lid van dit artikel bewerkstelligt dat er in drijvende bouwwerken en woning gebouwd in particulier opdrachtgeverschap nooit een aansluitplicht geldt.

Artikel 4.134 Aansluiting op distributienet voor warmte

Dit artikel 4.134 komt in de plaats van artikel 22.10 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De bepaling is ongewijzigd. Dit artikel stelt een eis voor nieuw te bouwen bouwwerken met een verblijfsgebied. Een dergelijk bouwwerk moet zijn aangesloten op het distributienet voor warmte als de aansluitafstand niet groter is dan 40 m of de aansluitkosten niet hoger zijn dan ze zouden zijn bij een aansluitafstand 9 van 40 m. Die plicht is niet alleen afhankelijk van de aansluitafstand maar ook van de vraag of het in het warmteplan geplande aantal aansluitingen op het distributienet op het moment van het indienen van de aanvraag om vergunning voor het bouwen nog niet is bereikt. In het vijfde lid is omschreven wat wordt verstaan onder een warmteplan. De betreffende omschrijving is gelijk aan de omschrijving zoals die bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Bij een distributienet voor warmte kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een netwerk voor stadsverwarming. Op grond van het tweede lid zal bij een beroep op een daaraan gelijkwaardige oplossing niet alleen rekening moeten worden gehouden met veiligheid maar ook met energiezuinigheid en milieu. Met het tweede lid wordt de toepassing van het gelijkwaardigheidsbeginsel op de aansluiting op het distributienet ingekaderd. In dat tweede lid is aangegeven aan welke energiezuinigheids- en milieucriteria een andere oplossing dan een aansluiting op het warmtenet moet voldoen om in een voorkomend geval als gelijkwaardig aan die aansluiting te kunnen worden aangemerkt. Bij de beoordeling van die gelijkwaardigheid moeten de energiezuinigheids- en milieuprestaties van de aangedragen andere oplossing vergeleken worden met de prestaties bij aansluiting op het warmtenet. Referentiekader daarbij is de mate van energiezuinigheid en bescherming van het milieu zoals deze in het warmteplan is opgenomen. De prestaties van het warmtenet moeten daarom voldoende concreet in het warmteplan, als onderdeel van het omgevingsplan, zijn opgenomen. Als, bijvoorbeeld, in het warmteplan alleen gegevens over de CO_2-uitstoot van het warmtenet zijn opgenomen en niet over NOx-effecten, dan moeten de milieuprestaties van de te beoordelen andere oplossing alleen voor de CO_2-uitstoot worden bepaald en mag NOx niet als factor in beschouwing worden genomen. Als een gemeente voor energiezuinigheid de wettelijk vastgestelde energieprestatiecoëfficiënt (EPC) wil realiseren, dan kan de gemeente in het warmteplan volstaan met de vermelding dat de wettelijke EPC wordt nagestreefd. Aanleg van nieuwe warmtenetten geschiedt veelal in gebieden met een grote bouwopgave (bijvoorbeeld een nieuwe woonwijk met meerdere duizenden woningen). De uitvoering van zo'n bouwopgave en – in samenhang daarmee – van de aanleg van het distributienet voor warmte geschiedt niet in één keer, maar gefaseerd. De uiteindelijke prestatie van het distributienet voor energiezuinigheid en bescherming van het milieu treedt pas op vanaf het moment dat het in het warmteplan aangegeven aantal aansluitingen is bereikt. De beoordeling van de gelijkwaardigheid van een aangedragen andere oplossing moet daarom plaatsvinden op basis van die uiteindelijke energiezuinigheids- en milieuprestaties van het warmtenet, zoals die in het warmteplan zijn aangegeven. Zie verder ook de toelichting op de omschrijvingen van de begrippen distributienet voor warmte en warmteplan. De in dit artikel opgenomen aansluitplicht op het distributienet voor warmte geldt niet voor het bouwen van drijvende bouwwerken of voor woonfuncties die gebouwd worden in particulier opdrachtgeverschap. Dit sluit aan bij de gelijkluidende uitzonderingen uit het Bouwbesluit 2012. Wanneer er een lokale aansluitplicht gold als bedoeld in het vierde lid van dit artikel, blijft deze aansluitplicht wel van kracht. Uiteraard staat het een initiatiefnemer daarnaast ook vrij om vrijwillig op het distributienet aan te sluiten. Het overgangsrecht uit artikel 9.2, tiende lid, van het Bouwbesluit 2012 dat behoort bij artikel 6.10, derde lid, van het Bouwbesluit 2012 is inhoudelijk ongewijzigd opgenomen in het vierde lid van dit artikel. Dit lid zet de bestaande overgangsbepaling voort, voor die gebieden waar voorafgaand aan de inwerkingtreding van artikel 6.10, derde lid, van het Bouwbesluit 2012 op basis van de gemeentelijke bouwverordening en eventuele daarop gebaseerde nadere afspraken een aansluitplicht op een distributienet voor warmte (stadsverwarming) gold. In die gebieden blijft die aansluitplicht ook met inwerkingtreding van dit omgevingsplan bestaan. Als er na de inwerkingtreding van dit omgevingsplan in een dergelijk gebied wordt bijgebouwd dan geldt de aansluitplicht ook voor deze

nieuwe gebouwen. Met dit overgangsrecht wordt rekening gehouden met de bijzondere eigenschappen van een warmtenet. Alleen wanneer in een bepaald gebied de aansluitplicht op een warmtenet over een langere periode is gewaarborgd, is een dergelijk systeem uit het oogpunt van energiezuinigheid en milieu haalbaar. Met gebied wordt bedoeld het gebied waarvoor een gemeente daadwerkelijk een concessie voor de aanleg en exploitatie van een warmtenet aan een netbeheerder heeft gegund. Dit kan ook de hele gemeente zijn. Artikel 4.84, eerste lid, is, als het overgangsrecht nog geldt, dus niet van toepassing. Genoemd eerste lid is wel van toepassing op nieuwe bouwwerken in gebieden waar op het moment van inwerkingtreding van dit omgevingsplan nog geen stadsverwarming is aangelegd en ook geen concessie volgens bovenstaande is verleend.

Artikel 4.135 Aansluiting op distributienet voor drinkwater

Dit artikel 4.135 komt in de plaats van artikel 22.11 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De bepaling is ongewijzigd. Dit artikel regelt in welke gevallen de drinkwatervoorziening moet zijn aangesloten op het openbare distributienet voor drinkwater. De wijze waarop de in dit artikel bedoelde afstanden moeten worden gemeten volgt uit de begripsbepaling van aansluitafstand opgenomen in dit omgevingsplan. Overigens houdt de aansluitplicht niet in dat het drinkwaterbedrijf tot de levering van drinkwater verplicht is of dat de aangeslotene tot het afnemen van drinkwater verplicht is. De aansluitplicht houdt slechts de plicht in tot het aanbrengen van de technische voorzieningen die het betrekken van drinkwater mogelijk maken. Of drinkwater wordt geleverd, is afhankelijk van een met het drinkwaterbedrijf te sluiten contract. Een aansluiting op het distributienet is niet verplicht wanneer door toepassing van het gelijkwaardigheidsbeginsel een alternatieve voorziening voor het betrekken van drinkwater is toegestaan.

Artikel 4.136 Aansluiting van afvoer huishoudelijk afvalwater en hemelwater

Dit artikel 4.136 komt in de plaats van artikel 22.12 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De bepaling is ongewijzigd. In het eerste en tweede lid zijn technische eisen over de aansluiting van de gebouwriolering op de buitenriolering opgenomen. Het derde lid bevat technische eisen aan de uitvoering van een eventueel aanwezige buitenriolering. De eerste drie leden gelden ongeacht de vraag of het bouwwerk aangesloten is op een openbare voorziening voor het beheer van afvalwater. Het vierde lid is alleen van toepassing als er een openbare voorziening voor de afvoer van afvalwater (huishoudelijk afvalwater of hemelwater) aanwezig is waarop kan worden aangesloten. Onderdeel a heeft betrekking op het geval dat er voor de afvoer van huishoudelijk afvalwater een openbaar vuilwaterriool of een systeem als bedoeld in artikel 2.16, derde lid, van de Omgevingswet aanwezig is. Onderdeel b heeft betrekking op het geval dat er een openbaar hemelwaterstelsel of een openbaar vuilwaterriool aanwezig is. In die gevallen bepaalt het bevoegd gezag op welke plaats, op welke hoogte en met welke middellijn de voor de aansluiting van de afvoervoorziening noodzakelijke aansluiting bij de gevel van het bouwwerk of de grens van het erf of terrein wordt aangelegd. Op grond van onderdeel c kan het bevoegd gezag voorzieningen eisen om het functioneren van de afvoervoorzieningen, naburige aansluitingen en de openbare voorzieningen voor de inzameling en het transport van afvalwater te waarborgen. Dit kan met een maatwerkvoorschrift op grond van artikel 4.126. Voor de duidelijkheid is de formulering die voorheen in het Bouwbesluit 2012 was opgenomen over deze aanwijzing overgenomen in dit artikel, omdat een maatwerkvoorschrift over dit onderwerp naar verwachting in de meeste gevallen deze inhoud zal krijgen. Het is echter op grond van artikel 4.126 ook mogelijk dat er in gevallen door het bevoegd gezag op een andere manier invulling zal worden gegeven aan het maatwerk.

In paragraaf 2.4.1 van de Omgevingswet zijn de overheidszorgplichten voor stedelijk afvalwater, hemelwater en grondwater beschreven. Onder stedelijk afvalwater wordt verstaan huishoudelijk afvalwater of een mengsel daarvan met bedrijfsafvalwater, afvloeiend hemelwater, grondwater of ander afvalwater. De regels over het lozen van huishoudelijk afvalwater, afstromend hemelwater en overtollig

grondwater in de openbare riolering staan elders in dit omgevingsplan (en eventueel in het deel van dit omgevingsplan dat is voortgekomen uit de voormalige verordening over afvoer van hemel- en grondwater op grond van artikel 10.32a van de Wet milieubeheer). In dit artikel zijn vervolgens de bouwen installatietechnische eisen opgenomen die gelden voor de afvoer vanuit of vanaf bouwwerken die aangesloten worden op de perceelaansluiting en in het verlengde daarvan op de openbare voorzieningen voor het beheer van afvalwater. Die overheidszorgplicht voor afvalwater is zowel bij huishoudelijk afvalwater als bij hemelwater niet absoluut. Wanneer de aanleg van voorzieningen voor huishoudelijk afvalwater in het buitengebied niet doelmatig is, moeten burgers en bedrijven zelf in de afvoer of zuivering van huishoudelijk afvalwater voorzien. De zorgplicht voor hemelwater gaat ervan uit dat gemeenten ook in stedelijk gebied niet hoeven in te zamelen als burgers en bedrijven zelf in afvoer van hemelwater kunnen voorzien. Waar wel wordt ingezameld, kan de gemeente bij de invulling van haar zorgplicht kiezen tussen de gemengde of afzonderlijke inzameling.

Artikel 4.137 Bluswatervoorziening

Dit artikel 4.137 komt in de plaats van artikel 22.13 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De bepaling is ongewijzigd.

Op grond van het eerste lid moeten gebouwen en andere bouwwerken een toereikende bluswatervoorziening hebben. Doel van dit voorschrift is te waarborgen dat voor de brandweer een adequate openbare of niet-openbare bluswatervoorziening in of bij een bouwwerk beschikbaar is. Wanneer geen toereikende openbare bluswatervoorziening aanwezig is, moet worden zorg gedragen voor een toereikende niet-openbare bluswatervoorziening. Voorbeelden van bluswatervoorzieningen zijn een brandkraan of andere aansluiting op het drinkwater- of ander leidingnet voor bluswater, een watervoorraad, zoals een reservoir, een bassin, een blusvijver, een waterput of een bron (grondwater) of oppervlaktewater zoals een meer, de zee, een sloot, of een kanaal. Een bluswatervoorziening moet bereikbaar en betrouwbaar zijn, dus ook bij droogte of vorst. Daarom is in het artikel opgenomen dat een bluswatervoorziening niet nodig is als dit naar oordeel van het bevoegd gezag gezien de aard, de ligging of het gebruik van het bouwwerk niet nodig is.

Het tweede lid regelt de maximaal toegestane afstand tussen een bluswatervoorziening en een ingang van een bouwwerk (gebouw of bouwwerk geen gebouw zijnde). Als het bouwwerk op grond van het Besluit bouwwerken leefomgeving over een brandweeringang moet beschikken, wordt de maximale afstand tussen de bluswatervoorziening en die specifieke ingang geregeld. De afstand mag niet meer dan 40 m bedragen. Wanneer in de straat of de weg een fysieke scheiding aanwezig is, zoals een gracht of beschermde trambaan, dan moet rekening worden gehouden met de omweg die daar het gevolg van is.

Het derde lid regelt dat de bluswatervoorziening altijd direct bereikbaar moet zijn. Zo kan het bijvoorbeeld noodzakelijk zijn om maatregelen te treffen om te voorkomen dat een bluswatervoorziening wordt geblokkeerd door geparkeerde auto's of andere objecten.

Artikel 4.138 Bereikbaarheid bouwwerk voor hulpverleningsdiensten

Dit artikel 4.138 komt in de plaats van artikel 22.14 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De bepaling is ongewijzigd.

Dit artikel bevat regels bestemd voor de bereikbaarheid van gebouwen en bouwwerken die geen gebouw zijn waarin personen kunnen verblijven, voor brandweervoertuigen en voertuigen van andere hulpverleningsdiensten. Op grond van het eerste lid moet tussen de openbare weg en de toegang van een bouwwerk voor het verblijven van personen een verbindingsweg aanwezig zijn die geschikt is voor het te verwachten verkeer, zoals brandweervoertuigen en voertuigen van andere hulpverleningsdiensten. Niet elk gebouw of elk bouwwerk geen gebouw zijnde waarin personen kunnen verblijven hoeft over zo'n verbindingsweg te beschikken. Zo'n weg is niet vereist in de in het tweede lid

aangegeven gevallen, zoals bij een bouwwerk met een gebruiksoppervlakte van niet meer dan 50 m of als de toegang tot het bouwwerk op ten hoogste 10 m van een openbare weg ligt of wanneer het bevoegd gezag van oordeel is dat de aard, de ligging of het gebruik van het bouwwerk de aanwezigheid van die voorziening niet nodig maakt. In het derde lid is aangegeven aan welke eisen een verbindingsweg als bedoeld in het eerste lid moet voldoen. De voorgeschreven minimumbreedte van de verbindingsweg en het voorgeschreven minimum draagvermogen van die weg zijn afgestemd op het gebruik door gangbare voertuigen zonder dat deze elkaar hoeven te kunnen passeren. Aan de in het derde lid gestelde eisen hoeft niet te worden voldaan wanneer in dit omgevingsplan of een gemeentelijke verordening een afwijkende regel is opgenomen. In het vierde lid is bepaald dat op een voorgeschreven verbindingsweg (de in het eerste lid bedoelde weg) geen obstakels aanwezig mogen zijn die de voor de doorgang van brandweervoertuigen benodigde vrije hoogte en breedte blokkeren. Zo mag die weg niet worden geblokkeerd door geparkeerde auto's of overhangende takken. Het vijfde lid bepaalt dat een verbindingsweg niet zodanig mag zijn afgesloten dat dit de brandweer of andere hulpdiensten onnodig hindert.

Artikel 4.139 Opstelplaatsen voor brandweervoertuigen

Dit artikel 4.139 komt in de plaats van artikel 22.15 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De bepaling is ongewijzigd. Dit artikel heeft betrekking op opstelplaatsen voor brandweervoertuigen bij bouwwerken die voor het verblijf van personen zijn bestemd. Op grond van het eerste lid moeten bij een gebouw en bij een bouwwerk geen gebouw zijnde waarin personen kunnen verblijven opstelplaatsen voor brandweervoertuigen aanwezig zijn, zodat die voertuigen op doeltreffende wijze kunnen worden aangesloten op de bluswatervoorziening. Die opstelplaatsen moeten in voldoende aantal aanwezig zijn, al naar gelang de grootte van het bouwwerk. Zulke opstelplaatsen zijn niet vereist in de in het tweede lid aangegeven gevallen, zoals bij een bouwwerk met een gebruiksoppervlakte van niet meer dan 50 m of als de aard, de ligging of het gebruik van het gebouw respectievelijk het bouwwerk dat naar het oordeel van het bevoegd gezag niet vereist. Het derde lid regelt de maximaal toegestane afstand tussen een opstelplaats en een ingang van het gebouw/bouwwerk. Als het bouwwerk op grond van het Besluit bouwwerken leefomgeving over een brandweeringang moet beschikken, wordt de maximale afstand tussen de bluswatervoorziening en die specifieke ingang geregeld. De afstand mag niet meer dan 40 m bedragen. In het vierde lid is bepaald dat een opstelplaats over de voorgeschreven hoogte en breedte moet worden vrijgehouden voor brandweervoertuigen. Zo mag een opstelplaats niet worden geblokkeerd door geparkeerde auto's of overhangende takken. Het vijfde lid bepaalt dat een opstelplaats niet zodanig door hekwerken mag zijn afgesloten dat dit de brandweer of andere hulpdiensten (onnodig) hindert. Een eventueel ontsluitingssysteem moet in overleg met het bevoegd gezag worden gekozen.

Paragraaf 4.3.4 Hemelwaterafvoer bij bouwwerken

Artikel 4.140 Toepassingsbereik

Amsterdam heeft in het Omgevingsprogramma Riolering 2022 de ambitie opgenomen om een bui van 70 mm in één uur aan te kunnen zonder dat schade aan huizen en vitale infrastructuur ontstaat. Om dit te bereiken zal zowel in de bestaande stad als in nieuw te ontwikkelen gebieden rekening moeten worden gehouden met extreme neerslag. Daarbij is onder meer van belang dat zowel op particulier terrein als op openbaar terrein voldoende waterberging wordt gerealiseerd. Met de regeling in deze paragraaf wordt een bijdrage geleverd aan een klimaatbestendig en waterrobuust Amsterdam. De regels in deze paragraaf zijn afkomstig uit de Hemelwaterverordening Amsterdam die bij de inwerkingtreding van de Omgevingswet van rechtswege onderdeel werd van het tijdelijk deel van dit omgevingsplan. Met de inwerkingtreding van deze paragraaf is de Hemelwaterverordening ingetrokken. De Hemelwaterverordening is beleidsneutraal omgezet waarbij slechts enkele technische aanpassingen zijn

doorgevoerd. De inhoudelijke eisen zijn hetzelfde. Een belangrijk verschil ten opzichte van oude situatie is dat de waterbergingseisen niet meer in een 'losse' regeling is opgenomen maar het is geïntegreerd in het Omgevingsplan. Hierdoor worden omgevingsvergunningen voor het omgevingsplanactiviteit bouwwerken ook aan deze paragraaf getoetst. Dit bevordert de naleving van de waterbergingseisen.

Eerste lid:
Deze paragraaf is van toepassing op alle nieuwe gebouwen die nog gebouwd moeten worden en op bestaande gebouwen die na de inwerkingtreding van de voormalige Hemelwaterverordening ingrijpend zijn of worden gerenoveerd, waar gebouwlagen aan zijn of worden toegevoegd of waar het bebouwd oppervlak is of wordt uitgebreid. Van een ingrijpende renovatie is sprake als meer dan 25% van de integrale gebouwschil wordt vernieuwd, veranderd of vergroot. Het criterium 'ingrijpende renovatie' is afkomstig uit artikel 5.20 lid 4 van het Besluit bouwwerken leefomgeving en vindt zijn oorsprong in de herziene richtlijn energieprestatie gebouwen. De ratio achter die bepaling is dat het redelijk is om een aantal energie-eisen die voor nieuwbouw gelden ook van toepassing te laten zijn bij een ingrijpende renovatie indien meer dan 25% van de integrale bouwschil wordt vernieuwd, veranderd of vergroot. De reden om in die gevallen ook de waterbergingseisen van toepassing te verklaren is analoog hieraan: bij een ingrijpende renovatie is het ook redelijk om de eisen uit deze paragraaf te laten gelden. Dit geldt eveneens als er gebouwlagen aan het gebouw worden toegevoegd of als het bebouwd oppervlak wordt uitgebreid. Deze eisen zijn in het laatste geval overigens niet op het volledige bebouwd oppervlak van toepassing, maar slechts op de uitbreiding van het bebouwd oppervlak. Voor het toevoegen van bouwlagen betreft dit bouwlagen zowel op als onder het gebouw, waaronder dus ook nieuwe kelders worden verstaan.

Tweede lid:
In het tweede lid is een uitzondering op het toepassingsbereik gemaakt voor gevallen die onder het overgangsrecht van de voormalige Hemelwaterverordening vielen. Zo geldt deze paragraaf niet voor gebouwen waarvoor voor 11 mei 2021 (de inwerkingtreding van de Hemelwaterverordening) een omgevingsvergunning voor bouwen is aangevraagd. Voor gebouwen waarvoor binnen zes weken na de inwerkingtreding van de Hemelwaterverordening de selectieprocedure voor gronduitgifte is gestart, of een overeenkomst is aangegaan waaruit de intentie tot (her)ontwikkeling van een gebouw blijkt, geldt deze paragraaf eveneens niet. Onder omgevingsvergunning voor bouwen in dit lid worden de vergunning op grond van de inmiddels vervallen Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) bedoeld. Het gaat immers om aanvragen die voor 11 mei 2021 zijn ingediend, dus onder het regime van de Wabo.

Artikel 4.141 Begripsbepaling

Eerste lid:
De definitie van 'centraal besturingssysteem' is afkomstig uit een handreiking vanuit het Rijk voor klimaatadaptief bouwen en inrichten. De definitie wordt ook door veel andere gemeenten gebruikt. Door een hemelwaterberging aan te sluiten op een 'centraal besturingssysteem' is het mogelijk om te anticiperen op actuele neerslagvoorspellingen. Hierdoor kan het hemelwater zolang als noodzakelijk worden vastgehouden om het te hergebruiken voor bijvoorbeeld het voorzien van water voor de planten van een groen dak systeem, of andere toepassingen zoals toilet spoeling.

Tweede lid:
Voor de definitie van 'groen dak' (ook wel: vegetatiedak) geldt dat een plat of hellend dak wordt bedoeld met daarop doelbewust aangelegde begroeiing. Een andere benaming is ook wel "begroeid dak" of "dakbegroeiing", waarbij vervolgens onderscheid gemaakt kan worden tussen "intensief" en "extensief" begroeide daken. De begroeiing kan bestaan uit vetplanten zoals vetkruid (sedum), kruiden, mos en/of gras (extensieve begroeiing). Ook struiken en bomen zijn bij bepaalde constructies mogelijk (intensieve begroeiing).

Derde lid:
De definitie van 'hergebruiksysteem' ziet op systemen die worden gebruikt om het hemelwater op te vangen en voor langere periodes te bergen om vervolgens te kunnen gebruiken voor bijvoorbeeld het besproeien van de tuin, het doorspoelen van toiletten, voor de wasmachine of het wassen van auto. Opgevangen hemelwater is geen drinkwater en derhalve ongeschikt voor consumptie of om mee te douchen.

Artikel 4.142 Verplichting tot waterberging

Eerste lid:
Kern van deze paragraaf is de bepaling in het eerste lid. Hierin staat de verplichting om bij gebouwen waterbergingen aan te leggen en in stand te houden. Dit om wateroverlast te beperken en schade aan huizen en vitale infrastructuur te voorkomen. Het lozen op oppervlaktewater wordt met deze bepaling niet verboden omdat de gemeente daarvoor niet de bevoegdheid heeft. Lozen in de bodem heeft echter de voorkeur omdat daarmee zowel extra belasting op de openbare riolering als extra belasting op het oppervlaktewater wordt voorkomen en lozen in de bodem het water behoudt voor het grondwater.

Tweede lid:
In het tweede lid is geregeld dat de verplichting niet geldt voor bestaande gebouwen waar een bouwlaag aan wordt toegevoegd, maar waarvan uit berekeningen blijkt dat de constructie de extra belasting van een hemelwaterberging op het bestaande gebouw niet kan dragen. Daarnaast moeten er rond het gebouw evenmin mogelijkheden zijn om in een hemelwaterberging te voorzien. Dit laatste is vooral bedoeld voor die situatie waarin niet over een tuin of andere grond rond het gebouw wordt beschikt en dus alleen constructief in een waterberging kan worden voorzien. De verplichting uit het eerste lid brengt in die gevallen met zich mee dat het niet mogelijk is een extra bouwlaag toe te voegen en dat zou een ongewenst effect van deze regeling zijn.

Artikel 4.143 Vereisten hemelwaterberging

Via de regel om bij een gebouw te voorzien in een minimale waterbergingscapaciteit per m bebouwd oppervlak, wordt hemelwater langer vastgehouden op eigen terrein. Op die manier wordt de extra belasting op de openbare riolering beperkt. De benodigde waterbergingscapaciteit kan op verschillende manieren worden gerealiseerd. Voorbeelden zijn een blauw-groen dak, het ingraven van infiltratiekratten, het aanleggen van een verdiept gedeelte in de tuin of het aanbrengen van een regenwater hergebruiksysteem voor de spoeling van het toilet of aansluiting van de wasmachine. Een combinatie van waterbergende voorzieningen is ook mogelijk. Voor het beperken van wateroverlast is het essentieel dat de hemelwaterberging binnen afzienbare tijd na een bui weer beschikbaar is voor het opvangen van de volgende bui. Maar ook niet te snel want dan wordt het stedelijk watersysteem te veel belast. Daarom is in het eerste lid, onder c en in het tweede lid, onder c bepaald wanneer de hemelwaterberging weer beschikbaar moet zijn. Dit kan bijvoorbeeld door de hemelwaterberging als infiltratievoorziening in te richten, zodat het opgevangen water langzaam in de bodem zakt. Als dat niet mogelijk is, of maar deels mogelijk, mag op het gemeentelijke rioolstelsel worden geloosd. Dit met een maximum van 1 liter per m² bebouwd oppervlak per uur, ofwel 1,00 mm per uur (danwel 2,78 l/s*ha). Dit is geregeld in het eerste lid, onder b en het tweede lid, onder b.

Eerste lid:
Hemelwaterbergingen zonder hergebruiksystemen moeten een capaciteit van 70 liter per m2 per vierkante meter bebouwd oppervlak hebben. Dit betekent dat voor een perceel met een totaal bebouwd oppervlak van 100 m2 moet worden voorzien in een vorm van waterberging met een totale capaciteit van 6000 liter.

Tweede lid:
Hemelwaterbergingen met hergebruiksystemen (voor bijvoorbeeld toiletspoeling of wasmachine) moeten een waterbergende inhoud hebben van 1,5 x 60 = 90 liter per m2 bebouwd oppervlak. Daarvan

moet 30% binnen 60 uur weer leeg en beschikbaar zijn, het restant mag worden geledigd op basis van het gebruik van het aangesloten hergebruiksysteem. Dit is geregeld in het tweede lid a, c en d.

Derde lid:
Voor waterbergingen, waaronder ook hergebruiksystemen, die zijn aangestuurd door een centraal besturingssysteem, geldt een apart regime. Die mogen het water langer vasthouden dan de gestelde 60 uur. Dit systeem voorziet in een dynamische besturing die op basis van online neerslagvoorspellingen de aangesloten waterbergingen regelt. Dit is geregeld in het derde lid.

Vierde lid:
De verplichting om te voorzien in een minimale waterbergingscapaciteit van hemelwater geldt voor alle nieuwe gebouwen, ook gebouwen die zonder vergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken als bedoeld in artikel 4.7 kan worden gebouwd. Voor vergunningsvrije gebouwen geldt dat wanneer deze zijn voorzien van een groen dak met een minimale waterbergingscapaciteit van 30 liter per m2, deze voldoet aan de eisen van het omgevingsplan. Vergunningsvrije gebouwen bevinden zich voornamelijk in achtertuinen , hebben een relatief klein oppervlak en zijn vaak niet aangesloten op het gemeentelijk rioolstelsel. Een groen dak compenseert dan deels het verlies aan tuin. Het is niet alleen goed voor de waterberging, maar ook voor het behouden van groen, biodiversiteit, het voorkomen van geluidsreflectie en opwarming.

Vijfde lid:
Als het bebouwd oppervlak wordt uitgebreid, dan zijn de eisen uit de vorige artikelleden niet op het volledige bebouwd oppervlak van toepassing, maar slechts op de uitbreiding van het bebouwd oppervlak.

Zesde lid:
Het zesde lid brengt tot uitdrukking dat het de voorkeur heeft het hemelwater op het perceel in de bodem te infiltreren. Als dat niet of maar gedeeltelijk kan, kan op het riool of geloosd worden. Het is ook mogelijk op het oppervlaktewater te lozen.

Zevende lid:
Bij extreme neerslag, die de verplichte waterbergingscapaciteit in het betreffende werkingsgebied te boven gaat, kan gebruik worden gemaakt van de gemeentelijke voorzieningen. Het zevende lid maakt duidelijk dat de waterberging niet bedoeld is om alle mogelijke regenbuien op te vangen. Dit artikellid geeft invulling aan de wettelijke zorgplicht die de gemeente heeft voor het verwerken van hemelwater, als dat redelijkerwijs niet van de (ver)bouwer van een gebouw kan worden gevergd.

Hoofdstuk 5 Ruimtelijke regels over bouwwerken

Afdeling 5.1 Algemeen

Artikel 5.1 Algemeen toepassingsbereik

Artikel 5.1 bepaalt dat deze afdeling gaat over bouwwerken. Daar waar in afdelingen 4.2 en 4.3 activiteiten met betrekking tot bouwwerken centraal staan, staan in deze afdeling de bouwwerken zelf centraal. In deze afdeling zijn ruimtelijke regels opgenomen over waar bouwwerken zijn toegestaan, en in welke omvang. Daarmee lijken de regels in deze afdeling het meest op de bouwregels zoals die voorheen in bestemmingsplannen werden opgenomen. Ze bevatten algemene regels waaraan een bouwwerk op een specifieke locatie moet voldoen. Of er wel of geen bouwvergunningplicht geldt voor het bouwen, in stand houden en gebruiken van deze bouwwerken volgt uit afdeling 4.2. Als er voor bepaalde gevallen geen vergunningplicht geldt, zoals opgenomen in paragraaf 4.2.3, dan moet nog altijd wel voldaan worden aan de in afdeling 5.2 gestelde regels over bouwwerken. Wanneer de vergunningplicht zoals opgenomen in artikel 4.7 wel van toepassing is, dan moet een aanvraag worden getoetst aan de regels in deze afdeling. Dat volgt expliciet uit de in artikel 4.19 opgenomen beoordelingsregel.

Artikel 5.2 Beperking geografisch toepassingsbereik (overgangsregel)

Artikel 5.2 is van overgangsrechtelijke aard. Bepaald is dat ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen' paragraaf 5.2.3 tot en met paragraaf 5.2.7 niet van toepassing zijn, maar dat daar de ruimtelijke regels over bouwwerken gelden zoals die zijn opgenomen in het ter plaatse geldende ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan. Het werkingsgebied van dit artikel is beperkt tot die gebieden ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen'. Daarmee wordt ook in de viewer inzichtelijk waar dit artikel van toepassing is, en waar niet. Met het door de tijd heen vervangen en laten vervallen van ruimtelijke plannen, zal dat werkingsgebied, dat eerst heel Amsterdam is, geleidelijk aan steeds kleiner worden.

In bijlage I is opgenomen dat onder het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan wordt verstaan de ruimtelijke besluiten, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, die bij wijze van overgangsrecht als tijdelijk deel onderdeel zijn van dit omgevingsplan, totdat deze bij wijzigingsbesluit voor een locatie zijn komen te vervallen. Het gaat om bestemmingsplannen, wijzigingsplannen, uitwerkingsplannen, exploitatieplannen en dergelijke. Hoewel alle regels in afdeling 5.2 locatiegericht zijn, heeft een deel van de regels wel heel Amsterdam als werkingsgebied. Met andere woorden, het geografisch werkingsgebied van die regels is niet beperkt tot specifiek in de regel aangegeven locaties, maar bestaat uit heel het gemeentelijk grondgebied. Dat geldt bijvoorbeeld voor artikel 5.15, waarin in het eerste lid is bepaald dat een bovengronds gebouw, met inbegrip van een souterrain, tenzij elders anders is bepaald, uitsluitend is toegestaan ter plaatse van de aanduiding bouwvlak. Die bepaling is weliswaar locatiegericht (namelijk ter plaatse van het bouwvlak mag een gebouw komen), maar de regel moet overal binnen Amsterdam gelden; de regel bepaalt immers ook dat buiten het bouwvlak geen gebouw mag komen. Omdat uit de regel niet volgt dat het werkingsgebied ervan beperkt is, maakt artikel 1.3 ook duidelijk dat die regel overal geldt. Dit soort regels kunnen echter niet ineens voor heel Amsterdam de vergelijkbare regels uit alle ruimtelijke plannen in het tijdelijk deel vervangen. Die regels in dat tijdelijk deel blijven gelden totdat deze bij raadsbesluit zijn komen te vervallen. Dat betekent dat er in het omgevingsplan op één locatie over één en hetzelfde aspect meerdere regels van toepassing kunnen zijn. Artikel 5.2 bepaalt in dat geval dat paragraaf 5.2.3 tot en met paragraaf 5.2.7 niet van toepassing zijn, maar dat de ruimtelijke regels over bouwwerken gelden zoals die zijn opgenomen in het ter plaatse geldende ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan.

Artikel 5.3 Meet- en rekenbepalingen

Artikel 5.3 bevat meet- en rekenbepalingen die bij de toepassing van dit hoofdstuk moeten worden gehanteerd.

Onderdeel a en b:
Dit onderdeel komt in de plaats van artikel 22.24 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Het onderdeel is inhoudelijk ongewijzigd. In dit onderdeel zijn de bepalingen over de wijze van meten uit het tweede en derde lid van artikel 1 van bijlage II bij het voormalige Besluit omgevingsrecht ongewijzigd overgenomen.

Onderdeel c:
Dit onderdeel bepaalt dat op de bruto-vloeroppervlakte van een bouwwerk NEN 2580 van toepassing is. Hiermee wordt aangesloten op het Besluit bouwwerken leefomgeving. Daarin is als begripsbepaling voor bruto-vloeroppervlakte opgenomen dat het betrekking heeft op 'bruto-vloeroppervlakte als bedoeld in NEN 2580'.

Onderdeel d:
Dit onderdeel bepaalt dat de goothoogte van een bouwwerk wordt gemeten vanaf het peil tot aan de bovenkant van de goot, c.q. de druiplijn, het boeibord, of een daarmee gelijk te stellen constructiedeel. In de begripsbepalingen is bepaald wat onder peil wordt verstaan.

Onderdeel e:
Dit onderdeel bepaald dat de bouwhoogte van een bouwwerk wordt gemeten vanaf het peil tot aan het hoogste punt van een gebouw of van een bouwwerk, geen gebouw zijnde, met uitzondering van ondergeschikte bouwonderdelen, zoals schoorstenen, antennes, en naar de aard daarmee gelijk te stellen bouwonderdelen. In de begripsbepalingen is bepaald wat onder peil wordt verstaan. Wanneer dat in de regels is aangegeven geldt dat de bouwhoogte niet wordt gemeten vanaf peil, maar vanaf N.A.P.

Onderdeel f:
Dit onderdeel bepaalt hoe de bouwdiepte van een gebouw wordt gemeten, namelijk vanaf het peil tot aan de onderzijde van de onderste bouwlaag. In de begripsbepalingen is bepaald wat onder peil en bouwlaag wordt verstaan.

Onderdeel g:
Dit onderdeel bepaald dat als in een regel een norm is gegeven die geldt ter plaatse van een aanduiding, dat dan de betreffende norm geldt per afzonderlijk aanduidingsvlak. Deze meetbepaling is nodig omdat een in een regel opgenomen locatie-aanduiding uit meerdere vlakken kan bestaan. Wanneer daaraan een normwaarde is gekoppeld is in sommige gevallen dan niet duidelijk of die normwaarde betrekking heeft op alle vlakken gezamenlijk, of op elk vlak afzonderlijk. Dit meet- en rekenvoorschrift bepaalt dat de normwaarde op elk vlak afzonderlijk van toepassing is.

Dit speelt bijvoorbeeld bij het artikel dat bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'maximum bruto-vloeroppervlakte wonen' de maximum bruto-vloeroppervlakte die ten behoeve van wonen mag worden gebruikt de daar bepaalde waarde is. De begrenzing van de aanduiding 'maximum bruto-vloeroppervlakte wonen' wordt geografisch bepaald. Die begrenzing zal uit meerdere vlakken bestaan. Per vlak wordt een normwaarde bepaald. Die normwaarde bepaalt, in samenhang met de regel, het maximum bruto-vloeroppervlakte. Wanneer die normwaarde voor meerdere vlakken gelijk is, dan moet duidelijk zijn of die normwaarde voor de verschillende vlakken gezamenlijk geldt, of voor elk vlak afzonderlijk.

Onderdeel h:
Dit onderdeel bepaalt dat de ashoogte van een windturbine wordt gemeten vanaf het peil tot het hart van de rotor-as van de windturbine. In de begripsbepalingen is bepaald wat onder peil wordt verstaan.

Onderdeel i:
Dit onderdeel bepaalt dat de tiphoogte van een windturbine wordt gemeten vanaf het peil tot aan het hoogste punt van de wiek van de windturbine. In de begripsbepalingen is bepaald wat onder peil wordt verstaan.

Artikel 5.4 Voorrangsbepaling met betrekking tot meet- en rekenbepalingen tijdelijk deel omgevingsplan

Artikel 5.4 bevat een voorrangsbepaling van overgangsrechtelijke aard. Bepaald wordt dat binnen een gebied met de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen' de meet- en rekenbepalingen zoals die zijn opgenomen in het ter plaatse geldende ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan van toepassing zijn op de ruimtelijke regels in dat ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan.

Het werkingsgebied van dit artikel is beperkt tot die gebieden ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen'. Daarmee wordt ook in de viewer inzichtelijk waar dit artikel van toepassing is, en waar niet. Met het door de tijd heen vervangen en laten vervallen van ruimtelijke plannen, zal dat werkingsgebied, dat eerst heel Amsterdam is, geleidelijk aan steeds kleiner worden.

In bijlage I is opgenomen dat onder het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan wordt verstaan de ruimtelijke besluiten, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, die bij wijze van overgangsrecht als tijdelijk deel onderdeel zijn van dit omgevingsplan, totdat deze bij wijzigingsbesluit voor een locatie zijn komen te vervallen. Het gaat om bestemmingsplannen, wijzigingsplannen, uitwerkingsplannen, exploitatieplannen en dergelijke.

Artikel 5.3 bevat meet- en rekenbepalingen voor de toepassing van dit hoofdstuk. Deze bepalingen moeten overal in Amsterdam van toepassing zijn, en zijn daarom opgenomen in een regelonderdeel dat in één keer voor heel de gemeente van toepassing is geworden. Die meet- en rekenbepalingen hebben betrekking op de regels over bouwwerken in dit omgevingsplan. De regels over bouwwerken, opgenomen in met name afdeling 5.2, zullen echter gebied voor gebied van toepassing worden. Tot dat die regels van toepassing worden, maken de onder oud recht vastgestelde ruimtelijke besluiten op grond van artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet bij wijze van overgangsrecht onderdeel uit van het omgevingsplan. Die ruimtelijke besluiten bevatten regels over bouwwerken. Die besluiten bevatten ook daarop van toepassing zijnde meet- en rekenvoorschriften.

Artikel 5.4 bepaalt dat zolang die regels nog niet zijn komen te vervallen, de daarin opgenomen meet en rekenregels van toepassing zijn op de daarin opgenomen regels over bouwwerken.

Artikel 5.5 Mantelzorg wordt in dit hoofdstuk aangemerkt als functioneel verbonden met het hoofdgebouw

Artikel 5.5 komt in de plaats van artikel 22.25 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De redactie is enigszins aangepast. Dit artikel is ongewijzigd ten opzichte van artikel 1, vierde lid, van bijlage II bij het voormalige Besluit omgevingsrecht. Voor de toepassing van de genoemde paragrafen wordt huisvesting in verband met mantelzorg altijd als functioneel verbonden met het hoofdgebouw aangemerkt. Daarmee wordt bewerkstelligd dat een bijgebouw dat of een aan- of uitbouw die wordt gebruikt voor huisvesting in verband met mantelzorg vanwege de expliciet bepaalde functionele verbondenheid met het hoofdgebouw, ook moet worden aangemerkt als een functioneel verbonden bouwwerk en daarmee als bijbehorend bouwwerk als bedoeld in dit omgevingsplan. Daarmee wordt het mogelijk het bijgebouw of de aan- of uitbouw op de grondslag van 4.12, aanhef en onder a, van dit omgevingsplan vergunningvrij te bouwen. In de praktijk blijkt de vraag wel eens te ontstaan of er bij de toewijzing van een eigen huisnummer aan een bij een woning aanwezige mantelzorgvoorziening, nog sprake kan zijn van een

bijbehorend bouwwerk. Het al dan niet toekennen van een afzonderlijk huisnummer is echter niet van belang voor de uitleg van deze bepaling.

Afdeling 5.2 Ruimtelijke regels over bouwwerken

Paragraaf 5.2.1 Bouwwerken die in beginsel overal zijn toegestaan

Artikel 5.6 Algemene afbakeningseisen

Artikel 5.6 komt in de plaats van artikel 22.23 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Het artikel is inhoudelijk ongewijzigd.

Eerste lid:

De in dit artikel opgenomen afbakeningseisen zijn ongewijzigd overgenomen uit artikel 5, eerste en tweede lid, van bijlage II bij het voormalige Besluit omgevingsrecht. In het eerste lid is opgenomen dat vergunningvrij bouwen niet is toegestaan als het oorspronkelijke bouwwerk waarin, waaraan, waarop of waarbij gebouwd wordt, zonder de daarvoor vereiste vergunning is gebouwd of wordt gebruikt. Dit kan zowel gaan om een omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit als bedoeld in artikel 5.1, tweede lid, onder a, van de Omgevingswet als een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit, als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, onder a, van die wet. In het geval het bouwwerk (geheel of gedeeltelijk) illegaal is gebouwd of wordt gebruikt, is het onwenselijk dat eventuele latere aanpassingen van of uitbreidingen aan of bij dit gebouw vergunningvrij en daarmee legaal zouden kunnen zijn. De mogelijkheid tot vergunningvrij bouwen is daarom zowel hier, als in het Besluit bouwwerken leefomgeving uitgesloten.

Tweede lid:

In het tweede lid wordt geregeld dat het aantal woningen niet mag toenemen door de vergunningvrije mogelijkheden, tenzij voor huisvesting in verband met mantelzorg. De formulering is ten opzichte van die in het oorspronkelijke artikel 22.23 enigszins aangepast. Daarin was aangegeven dat het aantal woningen gelijk dient te blijven. In de jurisprudentie is een lijn ontwikkeld over de betekenis die aan deze woorden moet worden gehecht. Die betekenis komt niet direct overeen met de verwachting die een gemiddeld persoon daarvan zou hebben. Het vereiste dat het aantal woningen blijft gelijk moet worden opgevat als dat het aantal woningen niet toeneemt ten opzichte van wat het omgevingsplan (toen nog bestemmingsplan) mogelijk maakt. De formulering van het tweede lid is in overeenstemming met die lijn gebracht.

Artikel 5.6 Vervallen

Artikel 5.7 Vervallen

Artikel 5.8 Bouwwerken die zijn toegestaan

Artikel 5.8 komt in de plaats van artikel 22.36 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Inhoudelijk is het vrijwel gelijk aan artikel 22.36 Bruidsschat. Wel is onderdeel b inhoudelijk terug in overeenstemming gebracht met artikel 2, lid 12, onder b van bijlage II van het voormalig Besluit omgevingsrecht. Verder is onderdeel c van artikel 22.36 van de Bruidsschat niet in dit artikel opgenomen maar in artikel 2.55 van dit omgevingsplan. Dat onderdeel had betrekking op gebruik van een bestaand bouwwerk voor huisvesting in verband met mantelzorg. Omdat het hier alleen gaat om gebruik van een bestaand bouwwerk en niet om het bouwen,

in stand houden en gebruiken van een te bouwen bouwwerk, is deze bepaling overgenomen in hoofdstuk 2.

Artikel 5.8 regelt dat de gevallen die op grond van artikel 2 van bijlage II bij het voormalige Besluit omgevingsrecht landelijk uniform toegestaan waren, op grond van het omgevingsplan onder dezelfde voorwaarden toegestaan zijn. Dit artikel is aanvullend op de gevallen die nog wel op grond van landelijke regelgeving, namelijk het Besluit bouwwerken leefomgeving, toegestaan zijn. Het betreft hier de bijbehorende bouwwerken en (onder voorwaarden) erf- en perceelafscheidingen hoger dan een meter maar niet hoger dan twee meter (tot een meter hoog is het Besluit bouwwerken leefomgeving van toepassing). Met dit artikel wordt geregeld dat het bouwen, in stand houden en gebruiken van deze bouwwerken, mits voldaan wordt aan de hierbij gegeven randvoorwaarden, van rechtswege in overeenstemming is met het omgevingsplan. In combinatie met artikel 4.12, waarin deze bouwwerken eveneens zijn aangewezen, leidt dit ertoe dat deze bouwwerken zonder vergunning zijn toegelaten op grond van het omgevingsplan.

Er is geen binnenplanse omgevingsvergunning en ook geen buitenplanse omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken met betrekking tot de in dit artikel aangewezen bouwwerken nodig. De vergunningplicht, bedoeld in artikel 4.7, is immers niet van toepassing omdat de bouwwerken ook zijn aangewezen in artikel 4.12. Evenmin is een andere binnenplanse vergunningplicht of een buitenplanse vergunningplicht aan de orde, omdat hier wordt bepaald dat de aangewezen bouwwerken van rechtswege in overeenstemming zijn met het omgevingsplan. Dit betekent ook dat een omgevingsvergunning die is vereist op grond van een eventuele in het tijdelijke deel van het omgevingsplan opgenomen bepaling dat voor een activiteit van een bepaalde regel (zoals bijvoorbeeld een toegelaten bouwhoogte) bij omgevingsvergunning kan worden afgeweken, niet nodig is. Een uitzondering geldt voor de in de aanhef van het artikel opgenomen regels van dit omgevingsplan. Het gaat met name om regels, afkomstig uit onder meer het Bouwbesluit 2012 en de Woningwet, zoals die via de bruidsschat zijn overgegaan in verschillende onderdelen in dit hoofdstuk.

Deze regels, die ook betrekking kunnen hebben op het bouwen, in stand houden en gebruiken van bouwwerken, zijn onverminderd van toepassing. Zo geldt voor deze bouwwerken bijvoorbeeld onverminderd het repressieve welstandsvereiste uit artikel 4.81. Als een bouwwerk in strijd zou zijn met één of meer van deze regels, is sprake van een buitenplanse omgevingsplanactiviteit en dus een omgevingsvergunning vereist. De uitzondering voor regels uit het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer, zoals die nog wel was opgenomen in artikel 22.36 Bruidsschat, is hier niet opgenomen. Die regels over milieubelastende activiteiten zijn opgenomen in hoofdstuk 10. Dat hoofdstuk heeft zelfstandige betekenis voor de erin gereguleerde activiteiten.

Artikel 5.9 Bijbehorend bouwwerk in bijzondere gevallen

Artikel 5.9 komt een op een in de plaats van artikel 22.37 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Dit artikel bevat de specifieke bepalingen voor bijbehorende bouwwerken, zoals die waren opgenomen in artikel 7 van bijlage II bij het voormalige Besluit omgevingsrecht. Inhoudelijk zijn deze bepalingen ongewijzigd.

Artikel 5.10 Beperkingen vanwege cultureel erfgoed

Artikel 5.10 komt een op een in de plaats van artikel 22.38 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Dit artikel bevat uitzonderingen op artikel 5.8. Deze uitzonderingen waren in artikel 4a van bijlage II bij het voormalige Besluit omgevingsrecht opgenomen. Het gaat om uitzonderingen voor (voor)beschermde monumenten en archeologische monumenten en rijksbeschermde stads- en dorpsgezichten. Het artikel is inhoudelijk ongewijzigd overgenomen, zij het dat het toepassingsbereik van het derde lid is verruimd naar ook gemeentelijk beschermde stads- en dorpsgezichten.

Wanneer een van deze uitzonderingen van toepassing is, dan is artikel 5.8 niet van toepassing, en wordt teruggevallen op artikel 4.12 en de daarop van toepassing zijnde uitzonderingen. Reeds bestaande bijbehorende bouwwerken, of nieuwe bijbehorende bouwwerken of een uitbreiding ervan, kunnen uitsluitend worden geconsolideerd of toegestaan met toepassing van de regels in paragraaf 5.2.3, al dan niet voorafgegaan door een buitenplanse omgevingsvergunning. Wanneer een nieuw bijbehorend bouwwerk, of een uitbreiding van een bestaand bijbehorend bouwwerk, wordt toegestaan met toepassing van de regels in paragraaf 5.2.3, dan is die omgevingsplanactiviteit bouwwerken vanwege artikel 4.12 vergunningvrij, tenzij een van de daarop van toepassing zijnde beperkingen geldt; in dat laatste geval geldt alsnog een vergunningplicht.

Artikel 5.11 Beperkingen vanwege externe veiligheid

Artikel 5.11 bevat beperkingen op artikel 5.8.

Eerste lid:
Het eerste lid bevat een beperking vanwege het belang van de externe veiligheid. Vanwege externe veiligheid zijn in het Besluit kwaliteit leefomgeving instructieregels opgenomen. Met het eerste lid wordt uitvoering gegeven aan deze instructieregel, opgenomen in artikel 5.7 van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Daarin is bepaald dat in een omgevingsplan een grenswaarde voor het plaatsgebonden risico van een activiteit in acht wordt genomen van ten hoogste 1 op de 1.000.000 per jaar voor kwetsbare en zeer kwetsbare gebouwen en kwetsbare locaties.

De beperkingen krijgen toepassing nadat aan de betreffende zones de in het eerste lid genoemde aanduidingen zijn gegeven. De beperking dat artikel 5.8 niet van toepassing is, geldt immers alleen ter plaatse van de in het eerste lid, onder a tot en met f, genoemde locaties.

Het verbinden van die aanduidingen aan de betreffende zones zal gebiedsgewijs gebeuren, bij het vervangen van nog geldende ruimtelijke besluiten, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, die bij wijze van overgangsrecht als tijdelijk deel onderdeel zijn van dit omgevingsplan. Tot het moment dat die ruimtelijke besluiten zijn vervallen, wordt met het tweede lid voorzien in een overgangsregeling.

Tweede lid:
Het tweede lid, onderdelen a en b, komt in de plaats van en is inhoudelijk gelijk aan artikel 22.39 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Onderdeel c is daaraan toegevoegd.

Ook het tweede lid bevat uitzonderingen op artikel 5.8 vanwege het belang van de externe veiligheid. De in dit lid opgenomen uitzonderingen gelden daar waar het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan nog niet is komen te vervallen. Deze uitzonderingen waren opgenomen in artikel 5, derde lid, van bijlage II bij het voormalige Besluit omgevingsrecht. Ook hieraan ligt ten grondslag de grenswaarde voor het plaatsgebonden risico van ten hoogste een op de miljoen per jaar voor kwetsbare en zeer kwetsbare gebouwen en kwetsbare locaties die op grond van artikel 5.7 van het Besluit kwaliteit leefomgeving in een omgevingsplan in acht moet worden genomen. Voor zover het eerste lid betrekking heeft op die gebouwen is het niet wenselijk dat op locaties waar door de in die onderdelen bedoelde activiteiten overschrijding van de norm voor het plaatsgebonden risico aan de orde zou kunnen zijn, vergunningvrij de in die onderdelen bedoelde activiteiten zouden kunnen worden verricht. Het tweede lid bepaalt dat in dat geval artikel 5.8 niet van toepassing is. Tenzij op grond van bepalingen elders in dit omgevingsplan alsnog toegestaan, betekent dit dat mantelzorg binnen die zones in strijd is met dit omgevingsplan, en dat een buitenplanse omgevingsvergunning of wijziging van het omgevingsplan is vereist.

Het tweede lid, onder b, zondert daarnaast ook vergunningvrije activiteiten als bedoeld in artikel 5.8 uit, als de beoogde locatie voor die activiteiten is gelegen binnen afstanden die degene die een vergunningvrije milieubelastende activiteit verricht op grond van het Bal in verband met het

plaatsgebonden risico in acht moet nemen. Het gaat dan om de afstanden tussen bepaalde installaties of opslagvoorzieningen waar met stoffen wordt gewerkt die een veiligheidsrisico voor de omgeving met zich kunnen brengen en te beschermen gebouwen en locaties. Op grond van het Bal geldt als hoofdregel dat veiligheidsafstanden zoals hier bedoeld gelden tot de begrenzing van de locatie waarop de milieubelastende activiteit wordt verricht. Hierdoor zijn er ook geen beperkingen aan de gebruiksruimte buiten die begrenzing. Maar het Bal staat in een aantal situaties afwijking van deze regel toe. Onderdeel c is alleen voor die gevallen van praktisch belang. De zinsnede 'voor zover ... van toepassing is' in de verschillende subonderdelen van het derde lid, onder c, brengt dat tot uitdrukking. Degene die een milieubelastende activiteit als hier bedoeld verricht, moet op grond van het Bal op het moment dat de veiligheidsafstanden van toepassing worden buiten de locatie waar hij zijn activiteit verricht, het bevoegd gezag daarover informeren. Het bevoegd gezag moet ervoor zorgen dat deze gegevens terecht komen in het landelijk register externe veiligheidsrisico's en aldus voor eenieder kenbaar zijn.

Bij de opsomming van activiteiten in het tweede lid, onder c, is aangesloten bij de opsomming van activiteiten in bijlage VII, onder A, bij het Besluit kwaliteit leefomgeving. Dat onderdeel van die bijlage geeft voor de daarin genoemde vergunningvrije milieubelastende activiteiten uit het Bal vastgestelde afstanden waarbij wordt voldaan aan de norm voor het plaatsgebonden risico. De opgesomde activiteiten, zoals die in het tweede lid, onder c, onder verwijzing naar de desbetreffende artikelen uit het Bal zijn overgenomen, omvatten zes activiteiten die niet worden genoemd in artikel 5, derde lid, onder c, van bijlage II bij het voormalige Besluit omgevingsrecht. Het gaat hier om de subonderdelen 2°, 5°, 6°, 7°, 12° en 13°. Voor de activiteit, bedoeld in subonderdeel 2° (het tanken van voertuigen of werktuigen met LPG), heeft dat als achtergrond dat deze activiteit onder het recht voor de Omgevingswet nog vergunningplichtig was. Door de verschuiving van vergunningplichtig naar vergunningvrij moet de activiteit nu aan de opsomming in het derde lid, onder c, worden toegevoegd. Voor de overige toegevoegde activiteiten is gelet op het belang van de externe veiligheid evenmin aanleiding om deze voor de toepassing van het tweede lid, onder c, buiten beschouwing te laten.

Artikel 5.12 Beperkingen op aangewezen locaties

Artikel 5.12 bepaalt dat artikel 5.8, aanhef en onder a, niet van toepassing is ter plaatse van de aanduiding 'niet te bebouwen achtererf'. Dat maakt dat het op die locaties niet mogelijk is op grond van artikel 5.8, aanhef en onder a, een bijbehorend bouwwerk of een uitbreiding ervan te bouwen, in stand te houden en te gebruiken. Reeds bestaande bijbehorende bouwwerken, of nieuwe bijbehorende bouwwerken of een uitbreiding ervan, kunnen uitsluitend worden geconsolideerd of toegestaan met toepassing van de regels in paragraaf 5.2.3, al dan niet voorafgegaan door een buitenplanse omgevingsvergunning. Wanneer een nieuw bijbehorend bouwwerk, of een uitbreiding van een bestaand bijbehorend bouwwerk, wordt toegestaan met toepassing van de regels in paragraaf 5.2.3, dan is het bouwen, in stand houden en gebruiken ervan vanwege artikel 4.12 vergunningvrij, tenzij een van de daarop van toepassing zijnde beperkingen geldt; in dat laatste geval geldt alsnog een vergunningplicht.

Artikel 5.13 Beperkingen vanwege strijdigheid met tijdelijk deel omgevingsplan

In artikel 5.13 is een expliciete beperking opgenomen met betrekking tot artikel 5.8. Bepaald is dat ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen' artikel 5.8, aanhef en onder a, niet van toepassing is voor zover in het daar geldende ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan is bepaald, of uit de daarin opgenomen regels volgt, dat de gronden niet dienen te worden beschouwd als erf in de zin van artikel 1 van bijlage II behorende bij het voorheen geldende Besluit omgevingsrecht. Deze beperking is nodig omdat in een aantal bestemmingsplannen, die van rechtswege onderdeel zijn geworden van het omgevingsplan, een beperking is opgenomen ten aanzien van artikel 2, bijlage II, van het toenmalige Besluit omgevingsrecht. Dat gebeurde door in de betreffende ruimtelijke plannen een regel op te nemen op grond waarvan de betreffende gronden niet dienen te worden beschouwd als erf in de zin van artikel 1 van bijlage II behorende bij het voorheen geldende Besluit omgevingsrecht. Die beperking kan bij het vervangen van het betreffende ruimtelijk deel worden overgenomen met

toepassing van artikel 5.12, eerste lid. Totdat dit is verwezenlijkt, moet duidelijk zijn dat de betreffende beperking in het nog geldende ruimtelijk plan onverkort geldt. Artikel 5.13 zorgt daarvoor.

Paragraaf 5.2.2 Gebruik van bouwwerken

Artikel 5.14 Bouwwerken uitsluitend toegestaan ten behoeve van het gebruiksdoel

Artikel 5.14 bepaalt dat bouwwerken uitsluitend mogen worden gebouwd, in stand gehouden en gebruikt ten behoeve van een ter plaatse geldend gebruiksdoel, bedoeld in artikel 2.4. Deze bepaling is van toepassing op alle bouwwerken, vergunningvrij of niet. Voor zover een omgevingsplanactiviteit bouwwerken betrekking heeft op een bouwwerk waarvoor een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken nodig is, dan wordt bij de vergunningaanvraag vanwege artikel 4.19 ook getoetst of het beoogd gebruik in overeenstemming is met het ter plaatse geldend gebruiksdoel, bedoeld in artikel 2.4, eerste lid, dan wel de ter plaatse geldende bestemming, bedoeld in artikel 2.4, tweede lid. Deze bepaling geldt overal binnen Amsterdam, ook daar waar nog een ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan geldt. Om die reden is ook gerefereerd aan de ter plaatse geldende bestemming, bedoeld in artikel 2.4, tweede lid.

Buiten het omgevingsplan om kan met een buitenplanse omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit worden afgeweken van de regels in het omgevingsplan. Daarmee kan voor een bestaand gebouw of een nieuw gebouw een ander gebruik worden toegestaan dan dat op grond van artikel 2.4 is toegestaan. In onderdeel c is geregeld dat een bouwwerk ook gebruikt mag worden op een wijze die in overeenstemming is met een dergelijke verleende buitenplanse omgevingsvergunning.

Paragraaf 5.2.3 Bovengrondse gGebouwen

Artikel 5.15 Waar bovengrondse gebouwen zijn toegestaan

Eerste lid:
In artikel 5.15, eerste lid, is bepaald waar bovengrondse gebouwen zijn toegestaan, namelijk ter plaatse van de aanduiding 'bouwvlak'. Dit artikel heeft betrekking op bovengrondse gebouwen.

In de begripsbepalingen is bepaald dat onder een bovengronds gebouw wordt verstaan een gebouw of een gedeelte van een gebouw, gelegen boven maaiveld. Wat onder een gebouw moet worden verstaan volgt uit het Besluit bouwwerken leefomgeving. Op grond van artikel 1.1, tweede lid, zijn de daarin opgenomen begripsbepalingen van toepassing. Daarin is aangegeven dat onder een gebouw wordt verstaan een bouwwerk dat een voor mensen toegankelijke overdekte geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt.

Buiten een aangeven bouwvlak zijn bovengrondse gebouwen, tenzij elders anders is bepaald, niet toegestaan. Het 'tenzij elders anders bepaald' geeft al aan dat er uitzonderingen zijn. Het tweede lid bevat reeds uitzonderingen hierop, maar bijvoorbeeld ook artikel 5.8 bevat regels op grond waarvan bepaalde gebouwen ook buiten een bouwvlak zijn toegestaan.

Tweede lid:
Het tweede lid bevat enkele uitzonderingen op het eerste lid. Het gaat om bestaande situaties waarbij sprake is van geringe overschrijdingen van het bouwvlak. Bepaald is dat deze in stand gehouden mogen worden en dat ze binnen de bestaande afmetingen vernieuwd mogen worden. Op grond van onder meer artikel 4.26 is het ook mogelijk om in aangegeven gevallen binnenplans af te kunnen wijken van het vereiste dat een bovengronds gebouw uitsluitend is toegestaan ter plaats van de aanduiding 'bouwvlak'. Ook buitenplans kan dat het geval zijn. Wanneer het gaat om dit soort ondergeschikte onderdelen, dan zijn ze na vergunningverlening bestaand, en vallen ze onder het toepassingsbereik van het tweede lid.

Artikel 5.16 Waar ondergrondse gebouwen zijn toegestaan en tot welke verticale bouwdiepte

In artikel 5.1627 is bepaald waar ondergrondse gebouwen zijn toegestaan. Dit artikel heeft betrekking op ondergrondse gebouwen met inbegrip van kelders. Op grond van bijlage I bij dit omgevingsplan wordt onder een ondergronds gebouw verstaan een gebouw of een deel daarvan zoals een bijzondere bouwlaag, souterrain, parkeerkelder, uitgezonderd funderingsconstructies, voor zover de onderkant van de vloer van de betreffende bouwlaag dieper is gelegen dan 0,5 meter onder het peil. Wat onder een gebouw moet worden verstaan volgt uit het Besluit bouwwerken leefomgeving. Op grond van artikel 1.1, tweede lid, zijn de daarin opgenomen begripsbepalingen van toepassing. Daarin is aangegeven dat onder een gebouw wordt verstaan een bouwwerk dat een voor mensen toegankelijke overdekte geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt.

In de leden 1 tot en met 4 wordt aangegeven waar en onder welke voorwaarden een ondergronds gebouw is toegestaan. Dat laat onverlet dat op grond van de beoordelingsregels, zoals opgenomen in subparagraaf 4.2.4.8, is bepaald dat aangetoond moet zijn dat dit niet mag leiden tot onaanvaardbare grondwatereffecten in de omgeving. Dit geldt zowel bij vervanging van een bestaand ondergronds gebouw, als bij een nieuw ondergronds gebouw ter plaatse van de aanduiding 'ondergrondse gebouw toegestaan'. Wanneer aan een locatie de aanduiding 'ondergrondse gebouw toegestaan' is gegeven, dan is uit onderzoek gebleken dat op voorhand niet valt te verwachten dat de realisatie ervan, met inachtneming van eventuele maatregelen, tot onaanvaardbare gevolgen zal leiden. Of dat uiteindelijk zo zal zijn zal moeten blijken uit aanvullend onderzoek in het kader van de bouwaanvraag. Wanneer onaanvaardbare gevolgen onvermijdbaar zijn, dan kan dat er alsnog toe leiden dat de omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken moet worden geweigerd.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat ondergrondse gebouwen uitsluitend zijn toegestaan voor zover het een bestaand ondergronds gebouw betreft, met de bestaande omvang en bestaande verticale bouwdiepte ervan als maximum omvang en bouwdiepte. In bijlage I is bepaald dat onder een bestaand wordt verstaan feitelijk en legaal aanwezig, dan wel vergund of zonder vergunning toegestaan.

Tweede:
Het tweede lid bepaalt dat in afwijking van het eerste lid ondergrondse gebouwen ook zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'ondergronds gebouw toegestaan'. Op de aangeduide locatie is een ondergronds gebouw dus in beginsel toegestaan.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat in aanvulling op het tweede lid ter plaatse van de aanduiding 'maximum bouwdiepte ondergronds gebouw' geldt dat de maximum verticale bouwdiepte in meters de daar bepaalde waarde is. Het derde lid kan alleen van toepassing zijn in combinatie met het tweede lid. Op de aangeduide locatie is een ondergronds gebouw dus toegestaan, waarbij de maximum bouwdiepte wordt bepaald door de ter plaatse geldende norm. Hoe diep op een locatie met de betreffende aanduiding mag worden gebouwd, wordt bepaald door de voor een locatie geldende waarde. Die bepaalt in combinatie met de regeltekst van het tweede lid de daar geldende maximum bouwdiepte. Die waarden zijn weergegeven op de bij deze regel behorende digitale kaart.

Vierde lid:
Het vierde lid bepaalt dat in aanvulling op het tweede lid ter plaatse van de aanduiding 'maximum oppervlakte ondergrondse gebouw' als maximum oppervlakte van een ondergronds gebouw de daar bepaalde waarde geldt. Het vierde lid kan alleen van toepassing zijn in combinatie met het tweede lid. Op de aangeduide locatie is een ondergronds gebouw dus toegestaan, waarbij de maximum oppervlakte wordt bepaald door de ter plaatse geldende norm. Het oppervlakte van het ondergronds gebouw dat op een locatie met de betreffende aanduiding mag worden gebouwd, wordt bepaald door de voor een locatie geldende waarde. Die bepaalt in combinatie met de regeltekst van het derde lid de daar geldende maximum oppervlakte. Die waarden zijn weergegeven op de bij deze regel behorende digitale kaart.Artikel 5.17 Bouwhoogte van gebouwen

In artikel 5.17 wordt bepaald wat voor gebouwen de maximum bouwhoogte op een bepaalde locatie is. De bouwhoogte wordt gemeten met toepassing van artikel 5.3, onderdeel c. Tenzij anders is bepaald, wordt gemeten vanaf peil.

Eerste lid:
In het eerste lid is de uitgangsregel opgenomen dat voor bovengrondse gebouwen de bestaande bouwhoogte de maximum bouwhoogte. Deze uitgangsregel geldt, tenzij elders anders is bepaald. Wanneer met toepassing van het tweede of derde lid voor een locatie een specifieke bouwhoogte is bepaald, dan geldt die maximum bouwhoogte. In bijlage I is bepaald dat onder bestaand wordt verstaan feitelijk en legaal aanwezig, dan wel vergund of zonder vergunning toegestaan

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat in afwijking van het eerste lid ter plaatse van de aanduiding 'maximum bouwhoogte gebouw' de maximum bouwhoogte van gebouwen de daar bepaalde waarde is. Op de aangeduide locatie is dus niet de bestaande situatie bepalend, maar de ter plaatse geldende norm. Hoe hoog op een locatie mag worden gebouwd, wordt bepaald door de voor een locatie geldende waarde. Die bepaalt in combinatie met de regeltekst van het tweede lid de daar geldende maximum bouwhoogte. Die waarden zijn weergegeven op de bij deze regel behorende digitale kaart.

Derde lid:
De bouwhoogte wordt gemeten met toepassing van artikel 5.3. Tenzij anders is bepaald, wordt gemeten vanaf peil. In het derde lid is een daarvan afwijkende regel opgenomen. Ter plaatse van de aanduiding 'maximum bouwhoogte gebouw t.o.v. NAP' is de maximum bouwhoogte van gebouwen de daar bepaalde waarde, gemeten ten opzichte NAP. Deze regel wordt met name toegepast op locaties waar sprake is van een sterk wisselende maaiveld met grote hoogteverschillen in het maaiveld, of wanneer de bouwhoogte aanzit tegen de maximum bouwhoogte die vanwege hogere regelgeving vanwege bijvoorbeeld de aanwezigheid van Schiphol. Die maxima zijn gerelateerd aan NAP. Het ligt voor de hand in die gevallen in het omgevingsplan daarop aan te sluiten.

Vierde lid:
In het vierde lid is een regel opgenomen die een minimum bouwhoogte bepaalt. Hoe hoog op een locatie minimaal moet worden gebouwd, wordt bepaald door de voor een locatie geldende waarde. Die waarden zijn weergegeven op de bij deze regel behorende digitale kaart.

Artikel 5.18 Goothoogte van gebouwen

In artikel 5.18 wordt bepaald wat voor gebouwen de maximum goothoogte is. De goothoogte wordt gemeten met toepassing van artikel 5.3, onderdeel b. In bijlage I is vastgelegd dat onder goothoogte moet worden verstaan de hoogte vanaf het peil tot de snijlijn tussen het verticaal gevelvlak en het al dan niet hellend dakvlak.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat voor een gebouw de bestaande goothoogte de goothoogte is. In bijlage I is

bepaald dat onder bestaand wordt verstaan feitelijk en legaal aanwezig, dan wel vergund of zonder vergunning toegestaan

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'maximum goothoogte' de maximum goothoogte van gebouwen de daar bepaalde waarde is. Op de aangeduide locatie is dus niet de bestaande situatie bepalend, maar de ter plaatse geldende norm. De maximum goothoogte wordt bepaald door de voor een locatie geldende waarde. Die bepaalt in combinatie met de regeltekst van het tweede lid de daar geldende maximum goothoogte. Die waarden zijn weergegeven op de bij deze regel behorende digitale kaart.

Artikel 5.19 Minimale hoogte van de eerste bouwlaag

In artikel 5.19 is bepaald dat ter plaatse van de aanduiding 'hoogte eerste bouwlaag' de minimale bouwhoogte van de eerste bouwlaag de daar bepaalde waarde. Daarbij is aangegeven dat deze wordt gemeten vanaf de vloer van de eerste bouwlaag, tot bouwlaag tot aan de bovenkant vloer van de tweede bouwlaag. In bijlage I is de eerste bouwlaag omschreven als de bouwlaag op de begane grond. Omdat de eerste bouwlaag ophoudt waar de tweede bouwlaag begint, wordt dit gemeten tot dat punt. Dit behoeft geen verduidelijking in de regels. Hoewel veel bestemmingsplannen tevens een begripsbepaling bevatten van wat een bouwlaag is, is ervan afgezien daarvoor wederom een begripsbepaling op te nemen. Bestemmingsplannen bevatten uiteenlopende omschrijvingen waarbij het in de details verschilde, zonder dat dit echt van grote betekenis leek te zijn voor de uitleg van regels waarin het begrip bouwlaag voorkomt. Het wordt voldoende duidelijk gedacht wat eronder wordt verstaan. In het tweede lid is bepaald dat indien de vloer van de eerste verdieping onder het aangrenzend maaiveld ligt, wordt in afwijking van het eerste lid gemeten vanaf aangrenzende maaiveld tot aan de bovenkant vloer van de tweede bouwlaag.

Artikel 5.20 Voorgeschreven gevelrooilijn

Eerste lid:
Artikel 5.20 bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'voorgeschreven rooilijn' voor bovengrondse gebouwen geldt dat de gevel aan de zijde ter plaatse van de aanduiding 'rooilijn' in die lijn dient te staan. De aanduiding 'voorgeschreven rooilijn' geeft de locatie aan (een 'vlak op de kaart), waar deze regel geldt. De aanduiding 'rooilijn' bepaalt binnen de grenzen van die locatie waar de gevel in die lijn moet worden gebouwd. Er is afgezien van het gebruik van het begrip voorgevelrooilijn, omdat het voor bepaalde locaties mogelijk is dat aan meerdere zijden de verplichting bestaat om in de aangegeven rooilijn te bouwen.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'voorgeschreven rooilijn (minimum %)' voor bovengrondse gebouwen geldt dat van de gevel aan de zijde ter plaatse van de aanduiding 'rooilijn' minimaal het daar bepaalde percentage in die lijn dient te staan .

Artikel 5.21 Bebouwd oppervlak (percentage)

Artikel 5.21, eerste lid, bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'minimum bebouwingspercentage' het minimum bebouwingspercentage van bovengrondse gebouwen de daar bepaalde waarde is. Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'maximum bebouwingspercentage' het maximum bebouwingspercentage van bovengrondse gebouwen de daar bepaalde waarde is. In artikel 5.3 is bepaald dat de waarde geldt per afzonderlijk vlak.

Artikel 5.22 Bebouwd oppervlak (m2)

Artikel 5.22, eerste lid, bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'minimum bebouwd oppervlak' het minimum bebouwd oppervlak van bovengrondse gebouwen de daar bepaalde waarde is. Het tweede lid

bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'maximum bebouwd oppervlak' het maximum bebouwd oppervlak van bovengrondse gebouwen de daar bepaalde waarde is. In artikel 5.3 is bepaald dat de waarde geldt per afzonderlijk vlak.

Artikel 5.23 Bruto-vloeroppervlakte bebouwing (m2)

Artikel 5.23 bevat regels over het bruto-vloeroppervlakte van bebouwing. In artikel 5.3 is bepaald dat, in navolging van het Besluit bouwwerken leefomgeving, op het meten van de bruto-vloeroppervlakte NEN 2580 van toepassing is. In dat artikel is eveneens bepaald dat de waarde geldt per afzonderlijk vlak.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'minimum bruto-vloeroppervlakte gebouwen' de minimum bruto-vloeroppervlakte van de gebouwen de daar bepaalde waarde is. Het minimum heeft betrekking op alle gebouwen, zowel boven- als ondergrondse.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'maximum bruto-vloeroppervlakte gebouwen' de maximum bruto-vloeroppervlakte van de gebouwen de daar bepaalde waarde is. Het maximum heeft betrekking op alle gebouwen, zowel boven- als ondergrondse.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'minimum bruto-vloeroppervlakte bovengrondse gebouwen' de minimum bruto-vloeroppervlakte van de bovengrondse gebouwen de daar bepaalde waarde is. In dit geval heeft het minimum betrekking op alleen de bovengrondse gebouwen.

Vierde lid:
Het vierde lid bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'maximum bruto-vloeroppervlakte bovengrondse gebouwen ' de maximum bruto-vloeroppervlakte van de bovengrondse gebouwen de daar bepaalde waarde is.

Artikel 5.24 Gereserveerd

Artikel 5.25 Gereserveerd

Artikel 5.26 Gereserveerd

Paragraaf 5.2.4 Vervallen

Artikel 5.27 Verplaatst

Artikel 5.28 Gereserveerd

Artikel 5.29 Gereserveerd

Artikel 5.30 Gereserveerd

Artikel 5.31 Gereserveerd

Paragraaf 5.2.5 Bouwwerken, geen gebouwen zijnde

Artikel 5.32 Bouwwerken, geen gebouwen zijnde (algemeen)

In paragraaf 5.2.5 zijn regels opgenomen met betrekking tot positionering en bouwhoogte van bouwwerken, geen gebouwen zijnde. In bestemmingsplannen waren hierover zeer uiteenlopende regelingen opgenomen, van uitermate faciliterend tot zeer beperkend. Die verschillen zijn indertijd tot stand gekomen vanuit oogpunt van goede ruimtelijke ordening. Met de regelopbouw die is gekozen in deze paragraaf wordt die mogelijkheid voor gebiedsgericht maatwerk voortgezet.

Wel is het van belang dat daarbij goed rekening wordt gehouden met het Besluit bouwwerken leefomgeving, met name met de in artikel 2.29 geregelde vergunningvrije omgevingsplanactiviteiten met betrekking tot bouwwerken. Het is binnen de daarbij gegeven voorwaarden toegestaan de betreffende bouwactiviteiten zonder omgevingsvergunning te verrichten. Het betreft veelal het oprichten, in stand houden en gebruiken van bouwwerken geen gebouwen zijn. Deze bouwwerken behoeven geen regeling in dit omgevingsplan. Het gaat onder meer om tuinmeubilair, als dat niet hoger is dan 2,5 meter, en sport- of speeltoestellen, mits voor particulier gebruik, en als het niet hoger is dan 2,5 meter en alleen functionerend met behulp van de zwaartekracht of de fysieke kracht van de mens. Wel is het zo dat op het vergunningvrij-zijn, vanwege het belang van behoud van cultureel erfgoed, een aantal uitzonderingen geldt (artikel 2.30 van het Besluit bouwwerken leefomgeving). In die gevallen moet dus wel aan het omgevingsplan worden getoetst. In artikel 4.23 is voorzien in een vergunningsmogelijkheid voor de in artikel 2.29 Besluit bouwwerken leefomgeving bedoelde gevallen, waarbij rekening wordt gehouden met belang van cultureel erfgoed. De in artikel 2.29 genoemde gevallen hoeven daarvoor niet alsnog in afdeling 5.2 te worden benoemd. De regeling in deze subparagraaf 5.2.5 is aanvullend op de regeling in het Besluit bouwwerken leefomgeving.

Artikel 5.32 vormt het uitgangspunt voor de aanvullende regulering van bouwwerken, geen gebouwen zijnde, zoals opgenomen in de erna volgende artikelen.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat, tenzij elders anders is bepaald, de maximum bouwhoogte van bouwwerken, geen gebouwen zijnde, 1 meter bedraagt. In navolging van de meeste bestemmingsplannen is daarbij geen beperking gesteld met betrekking tot waar ze mogen komen. Deze regel geldt uiteindelijk overal binnen Amsterdam. De zinsnede 'tenzij elders anders is bepaald' maakt echter al duidelijk dat hierop uitzonderingen gelden. Deze uitzonderingen zijn onder meer te vinden in

het tweede en derde lid, en in de overige artikelen in deze paragraaf. Uitzonderingen zijn ook te vinden in artikel 5.8, waarin onder meer regels zijn opgenomen over erfafscheidingen en onder welke voorwaarden die zijn toegestaan. Uitzonderingen op deze regel zijn ook te vinden in artikel 2.29 van het Besluit bouwwerken leefomgeving, dat sowieso voorgaat op de regels in dit omgevingsplan.

Tweede lid:
Op grond van het tweede lid kan in navolging van ruimtelijke plannen voor kleine locaties, maar ook voor heel grote gebieden, een andere maximum bouwhoogte gelden voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde. Die kan hoger maar ook lager zijn. Wanneer hieraan toepassing is gegeven, geldt ter plaatse van de aanduiding 'afwijkende maximum bouwhoogte bouwwerk geen gebouw zijnde', als maximum bouwhoogte van bouwwerken, geen gebouwen zijnde, de daar bepaalde waarde.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat in afwijking van het eerste lid bouwwerken, geen gebouwen zijnde, niet zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'bouwwerken geen gebouwen zijnde niet toegestaan'. De bouwwerken zoals bedoeld in onderdeel artikel 5.8 van dit omgevingsplan en in artikel 2.29 van het Besluit bouwwerken leefomgeving, zijn dan (tenzij de aangegeven beperkingen van toepassing zijn) wel toegestaan.

Artikel 5.33 Artistieke kunstwerken

Artikel 5.33 bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'maximum bouwhoogte artistiek kunstwerk' een artistiek kunstwerk is toegestaan met als maximum bouwhoogte de daar bepaalde waarde. Omdat de maximum hoogte wordt gekoppeld aan een aanduiding op een locatie, is tevens bepaald waar het kunstwerk mag komen, en wat de maximum omvang ervan is.

Artikel 5.34 Infrastructurele en waterbouwkundige kunstwerken

Artikel 5.34 bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'maximum bouwhoogte infrastructureel kunstwerk' een infrastructureel kunstwerk is toegestaan met als maximum bouwhoogte de daar bepaalde waarde. Omdat de maximum hoogte wordt gekoppeld aan een aanduiding op een locatie, is tevens bepaald waar het kunstwerk mag komen, en wat de maximum omvang ervan is.

Artikel 5.35 Erfafscheidingen

Artikel 5.35 bevat een specifieke regel met betrekking tot erfafscheidingen. In artikel 5.8, onder b, is in zijn algemeenheid bepaald onder welke voorwaarden erfafscheidingen zijn toegestaan. Dat artikel sluit aan op artikel 2.29 van het Besluit bouwwerken leefomgeving, waarin op rijksniveau is bepaald onder welke voorwaarden erfafscheidingen zijn toegestaan, ongeacht wat het omgevingsplan daarover zegt. De voorwaarden hebben onder meer betrekking op de bouwhoogte van erfafscheidingen. Voor zowel artikel 5.8 van dit omgevingsplan als voor artikel 2.29 van het besluit bouwwerken leefomgeving, geldt dat met het oog op cultureel erfgoed beperkingen zijn gesteld. Zo is artikel 5.8 niet van toepassing als de activiteit wordt verricht bij de aangegeven monumenten, of binnen beschermd stads- of dorpsgezicht. Artikel 5.37 voorziet erin dat dan alsnog een erfafscheiding kan worden toegestaan. Ook kan met dit artikel een afwijkende hoogte wordt toegestaan. Ter plaatse van de aanduiding 'hoogte erfafscheiding' geldt als maximum bouwhoogte van een erfafscheiding de daar bepaalde waarde.

Artikel 5.36 Aanlegsteigers [gereserveerd]

Artikel 5.37 Vlaggenmasten [gereserveerd]

Artikel 5.38 Bruggen [gereserveerd]

Artikel 5.39 Specifieke bouwwerken op sportterreinen

Artikel 5.39 bevat regels met betrekking tot specifieke bouwwerken, geen gebouwen zijnde, op sportterreinen. Of sprake is van een sportterrein volgt uit het gebruiksdoel. Het eerste lid bepaalt dat lichtmasten op sportterreinen uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'maximum hoogte lichtmast', met als maximum bouwhoogte de daar bepaalde waarde.

Het tweede lid maakt dat ballenvangers, duckouts, doelen en overige bouwwerken, geen gebouwen zijnde, uitgezonderd tribunes, die nodig zijn voor de sportbeoefening, in zijn algemeenheid op sportterreinen zijn toegestaan in een omvang die naar algemene maatstaven gebruikelijk is. Tribunes zijn in dit tweede lid uitgezonderd. In de meeste gevallen zal een tribune een gebouw zijn. Met artikel 5.42 wordt voorzien in een specifieke regel voor tribunes.

Artikel 5.40 Bouwwerken geen gebouwen zijnde ten behoeve van hoogspanningsverbindingen

Artikel 5.40 bevat regels over bouwwerken, geen gebouwen zijnde, ten behoeve van hoogspanningsverbindingen. Het eerste lid bepaalt in zijn algemeenheid dat ter plaatse van de aanduiding 'gebruiksdoel: bovengrondse hoogspanningsverbinding' bouwwerken, geen gebouwen zijnde, ten behoeve van hoogspanningsverbindingen zijn toegestaan met een maximum bouwhoogte van 3 meter. Een nadere bepaling over waar deze zijn toegestaan, is niet opgenomen. Dat betekent dat dat binnen het gehele gebied met de betreffende aanduiding mag.

Het tweede lid bevat voor hoogspanningsmasten zelf een specifieke bepaling over de maximum bouwhoogte. Die bedraagt de ter plaatse van de aanduiding 'maximum hoogte hoogspanningsmast' bepaalde waarde.

Paragraaf 5.2.6 Specifieke bouwwerken

Artikel 5.41 Windturbine

Artikel 5.44 bepaalt dat windturbines uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'windturbine toegestaan'. Dit is in afwijking van de hoofdregel geformuleerd in artikel 5.13, dat bovengrondse gebouwen uitsluitend toegestaan binnen een bouwvlak. In het tweede lid is aanvullend bepaald dat ter plaatse van de aanduiding 'maximum ashoogte windturbine' als maximum ashoogte de daar bepaalde waarde geldt. Het derde lid bevat een soortgelijke bepaling met betrekking tot de tiphoogte.

Artikel 5.42 Tribunes

Artikel 5.42 bepaalt dat tribunes uitsluitend zijn toegestaan ter plaatse van de aanduiding 'maximum bouwhoogte tribune', met als maximum bouwhoogte de daar bepaalde waarde. Bij tribunes zal veelal sprake zijn van een gebouw. Dit is in afwijking van de hoofdregel geformuleerd in artikel 5.13, dat bovengrondse gebouwen uitsluitend toegestaan binnen een bouwvlak.

Artikel 5.43 Tuinhuizen, kassen en bergingen op volkstuinparken

Artikel 5.43 bevat specifieke bouwregels over tuinhuizen, kassen en bergingen op volkstuinparken.

Eerste lid:
Het eerste lid geeft aan dat per volkstuin steeds één tuinhuis, één kas en één berging is toegestaan, zonder dat daarvoor bouwvlakken in de volkstuinen zijn aangegeven. Dit is in afwijking van de

hoofdregel geformuleerd in artikel 5.13, dat bovengrondse gebouwen uitsluitend toegestaan binnen een bouwvlak.

Tweede lid:
In het tweede lid worden de maximale bouwhoogten per te onderscheiden bouwwerk aangegeven.

Derde lid:
In het derde lid worden de maximum oppervlakten gegeven als percentage van de volkstuin. Er wordt niet gerekend met oppervlakten in vierkante meters, zodat er een mogelijkheid is om tuinen op te splitsen zonder toename van het totale bebouwd oppervlak, omdat dit in strijd zou zijn het uitgangspunt dat verharding in de hoofdgroenstructuur niet mag toenemen.

Vierde en vijfde lid:
Het vierde lid bepaalt dat op nutstuinen tuinhuizen niet zijn toegestaan. Het vijfde lid geeft aanvullend aan dat in afwijking van het derde lid afwijkende percentages voor de oppervlakten van kassen en bergingen. Dat afwijkende percentage is noodzakelijk, omdat deze tuinen in de regel een kleiner oppervlak hebben.

Zesde lid:
Het vijfde lid bepaalt dat voor reeds bestaande bouwwerken de afmetingen daarvan de maximum afmetingen zijn. Deze afmetingen gelden ook bij vervanging van deze bouwwerken als maximum afmetingen.

Artikel 5.44 Gereserveerd

Paragraaf 5.2.7 Specifieke regels over bouwwerken ter plaatse van specifieke bouwaanduidingen

Artikel 5.45 Voorgeschreven hoogte onderdoorgang

In artikel 5.45 is bepaald dat er plaatse van de aanduiding 'minimum hoogte onderdoorgang' de gronden tot een hoogte van de daar bepaalde waarde niet worden bebouwd, met uitzondering van de voor de hoger opgaande bebouwing benodigde ondersteuningsconstructies.

Artikel 5.46 Voorgeschreven ontsluiting autoparkeervoorziening

In artikel 5.46 is bepaald dat ter plaatse van de aanduiding 'ontsluiting parkeervoorziening' geldt dat een ontsluiting van een auto- of fietsparkeervoorziening uitsluitend is toegestaan ter plaatse van deze aanduiding.

Artikel 5.47 Aanwijzing niet-geluidgevoelige gevels met bouwkundige maatregelen

In artikel 5.47 is de aanwijzing van niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen geregeld. Op grond van artikel 5.78y van het Besluit kwaliteit leefomgeving kan in een omgevingsplan dat een geluidgevoelig gebouw toelaat, erin worden voorzien dat het geluid op dat gebouw hoger is dan de grenswaarde, bedoeld in tabel 5.78u van het Besluit kwaliteit leefomgeving, als aan de gevel van het geluidgevoelige gebouw waarop de grenswaarde wordt overschreden, bepaalde bouwkundige maatregelen kunnen worden getroffen. In het tweede lid van artikel 5.78y van het Besluit kwaliteit leefomgeving is bepaald dat bij de toepassing van het eerste lid in het omgevingsplan wordt bepaald dat de gevel een niet - geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen is. Aan deze mogelijkheid is invulling gegeven met artikel 4.47. Dat artikel biedt de mogelijkheid om de grenswaarde te overschrijden onder voorwaarde dat de in het eerste lid genoemde bouwkundige maatregelen kunnen worden getroffen. In het tweede lid is bepaald dat bij de toepassing van het eerste lid aan de omgevingsvergunning, bedoeld in artikel 4.7, in elk geval het voorschrift wordt verbonden dat de in het eerste lid bedoelde gevel een niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen is. Hiermee is nog niet voldaan aan het vereiste zoals opgenomen in artikel 5.78y, tweede lid, van het Besluit kwaliteit

leefomgeving, dat in het omgevingsplan wordt bepaald dat de betreffende gevel een niet-geluidluwe gevel met bouwkundige maatregelen is. Om dat te doen is artikel 5.47 opgenomen.

Eerste lid:
In het eerste lid wordt expliciet gemaakt dat de gevel ter plaatse van de aanduiding 'niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen' een niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen is, bedoeld in het Besluit kwaliteit leefomgeving. Het aanwijzen van een gevel als niet-geluidgevoelige gevel betekent dat de in het Besluit kwaliteit leefomgeving bedoelde standaardwaarden en grenswaarden na de initiële toelating ervan verder niet meer gelden voor die gevel. De technische gevolgen voor het bouwwerk van die aanwijzing worden geregeld in artikel 4.103b van het Besluit bouwwerken leefomgeving. Deze aanduiding betekent onder meer dat het geluidgevoelige gebouw op grond van artikel 4.103b, eerste lid, Van het Besluit bouwwerken leefomgeving 3 dB extra geluidwering krijgt. Hiermee is de geluidwering bestand tegen een toekomstige toename van het geluid. De geluidwering wordt in overeenstemming met regels van het Besluit bouwwerken leefomgeving bepaald voor de uitwendige scheidingsconstructie van een gebouw, dus bijvoorbeeld inclusief het geluidwerende effect van de borstweringen van balkons. Overigens wordt de aanduiding in dit omgevingsplan voorafgegaan door een voorschrift dat aan de omgevingsvergunning voor het bouwwerk wordt verbonden. Daarmee is al wel geborgd dat de maatregelen worden getroffen, maar is nog niet de inzichtelijkheid voor de wegbeheerder gegeven. Daartoe dient dit artikel 5.50. Specifieke aanduiding in het omgevingsplan maakt het voor de beheerders van wegen, spoorwegen en industrieterreinen duidelijk voor welke gevels de standaardwaarden en grenswaarden niet gelden en dat bijvoorbeeld bij de verbreding van een weg voor het betrokken bevoegd gezag direct duidelijk is welke gevels niet hoeven te worden getoetst (zie toelichting bij artikel 4.47). Artikel 5.50 dient dus ook dat doel.

Tweede lid:
Specifieke aanduiding in het omgevingsplan dat een bepaalde gevel een niet-geluidluwe gevel met bouwkundige maatregelen, zal niet tegelijkertijd met het verlenen van de omgevingsvergunning, bedoeld in artikel 4.7, kunnen gebeuren. In dit omgevingsvergunning wordt op grond van artikel 4.47, tweede lid, wel het voorschrift gegeven dat de betreffende gevel als zodanig ket worden uitgevoerd. Daarmee is dit vereiste wel bekend bij de initiatiefnemer voor het geluidgevoelig gebouw, maar is dit nog niet kenbaar bij de wegbeheerder. Daarvoor zal eerst het omgevingsplan moeten worden gewijzigd. En hoewel dit een technische wijziging betreft die een reeds vergunde situatie consolideert, zal hierop de normale wijzigingsprocedure van toepassing zijn. Om duidelijk te maken dat er ook sprake kan zijn van een niet-geluidluwe gevel met bouwkundige maatregelen zonder dat dit reeds specifiek in het omgevingsplan is aangeduid, is het tweede lid opgenomen. Daarin is bepaald dat totdat de in het eerste lid bedoelde aanduiding aan een locatie is gegeven, ook als niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen, bedoeld in het Besluit kwaliteit leefomgeving, is aangewezen een gevel waarover met toepassing van artikel 4.47, tweede lid, in een omgevingsvergunning, bedoeld in artikel 4.7, het voorschrift is verbonden dat het een niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen is. Overigens geldt ook voor buitenplanse omgevingsvergunningen dat wanneer daarbij wordt voorzien in een niet-geluidluwe gevel met bouwkundige maatregelen, dat dit niet direct specifiek in het omgevingsplan is aangeduid. Daarvoor geldt dat het omgevingsplan binnen een termijn van vijf jaar in overeenstemming moet zijn gebracht moet die vergunning (artikel 4.17 van de Omgevingswet). In beide gevallen geldt dat hoe eerder het omgevingsplan is gewijzigd, hoe eerder voor wegbeheerders duidelijk is waar sprake is van niet-geluidgevoelige gevels met bouwkundige maatregelen. Dit neemt echter niet weg dat de wegbeheerder altijd verder zal moeten kijken dan het omgevingsplan, niet alleen vanwege de binnenplanse vergunningen, maar ook vanwege de buitenplanse.

Derde lid:
In het derde lid is, analoog aan artikel 4.47, eerste lid, bepaald dat ter plaatse van de aanduiding 'geluidgevoelig gebouw met nietgeluidgevoelige gevel' ter plaatse van de aanduiding 'niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen' aan een geluidgevoelig gebouw maatregelen

dienen te worden getroffen en in stand gehouden die: a. bestaan uit een uitwendige scheidingsconstructie die geen te openen delen bevat anders dan als onderdeel van een gemeenschappelijke doorgang; of b. borgen dat het geluid op de te openen delen in de uitwendige scheidingsconstructie die direct grenzen aan een verblijfsgebied niet hoger is dan de grenswaarde. Omdat deze bepaling niet alleen betrekking heeft op nog te bouwen geluidgevoelige gebouwen, maar ook op bestaande, is expliciet bepaald dat de betreffende maatregelen niet alleen moeten worden getroffen, maar ook in stand moeten worden gehouden. Overigens volgt dit ook uit de vergunning, bedoeld in artikel 4.7, die immers ook betrekking heeft op het in stand houden van het bouwwerk.

Vierde lid:
Het vierde lid voorziet erin dat de verplichte realisatie van een niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen alleen geldt voor die verdiepingen waar dat nodig is. Het bepaalt dat ter plaatse van de aanduiding 'bouwlaag met niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen' het eerste lid alleen van toepassing is op de daar bepaalde bouwlaag of bouwlagen. Dat moet voorkomen dat er geveldelen worden uitgevoerd als niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen, zonder dat dit nodig is.

Tot slot: geen binnenplanse afwijkmogelijkheid:
Onder oud recht werd in bestemmingsplannen vaak voorzien in een globale regeling, waarbij een dove gevel werd voorgeschreven, maar waarvan met een binnenplanse afwijkvergunning van die verplichting kon worden afgeweken. Een dergelijke afwijkvergunning kon dan worden verleend wanneer vanwege bijvoorbeeld gewijzigde omstandigheden als nog aan een vastgestelde hogere waarde of aan de voorkeursgrenswaarde kon worden voldaan. Een dergelijke systematiek is niet langer gewenst, omdat wegbeheerders bij het vaststellen van geluidproductieplafonds geen rekening wordt gehouden met het geluid op die niet-geluidgevoelige gevels. Dat geldt ook als geluidproductieplafonds worden verhoogd en het geluid toeneemt. Ook bij wegverbreding geldt dat voor het betrokken bevoegd gezag direct duidelijk dat aan die gevels niet hoeft te worden getoetst Om inzicht te krijgen in waar zich niet-geluidgevoelige gevels bevinden, zal de wegbeheerder naar verwachting eerst kijken in het omgevingsplan. Bij als zodanig aangegeven gevels, hoeft niet te worden getoetst (artikelen 3.18 en 5.78i van het Besluit kwaliteit leefomgeving). Wanneer binnenplanse kan worden afgeweken van de verplichting een niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen ook daadwerkelijk als zodanig uit te voeren, dan zou de situatie zich kunnen voordoen dat bij het vaststellen of wijzigen van geluidproductieplafonds geen rekening wordt gehouden met geluid op een gevel die in het omgevingsplan weliswaar als niet-geluidgevoelig is aangemerkt, maar die niet als zodanig is uitgevoerd omdat ontheffing was verleend. Dat zou het ongewenste gevolg kunnen hebben dat op enig moment alsnog de grenswaarde wordt overschreden, echter zonder dat de negatieve gevolgen daarvan worden voorkomen door bronmaatregelen of bouwkundige maatregelen aan de gevel. Wanneer een gevel in het omgevingsplan is aangeduid als een niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen, dan wordt ervan uitgegaan dat die gevel ook als zodanig is uitgevoerd. De verwachting is dat de behoefte aan een globale regeling, zoals in bestemmingsplannen veelal werd gehanteerd, minder groot zal zijn nu in het omgevingsplan is gekozen voor het doorschuiven van de definitieve afweging naar de omgevingsvergunning. Daarmee wordt immers direct op het niveau van de concrete bouwaanvraag beoordeeld of wel of geen niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen nodig is. Dit neemt niet weg dat zich altijd de situatie kan voordoen dat vanwege gewijzigde omstandigheden een lagere geluidbelasting zal optreden dan de grenswaarde, waardoor een niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen niet langer nodig is. Het als zodanig uitvoeren van de gevel zal dan in veel gevallen ook ongewenst zijn. Dit kan worden bereikt door het omgevingsplan op dat moment te wijzingen en de aanduiding te laten vervallen, of door middel van een buitenplanse omgevingsvergunning ontheffing te verlenen van de verplichting de gevel als niet-geluidgevoelige gevel met bouwkundige maatregelen uit te voeren. Dit laatste is ongewenst, om dezelfde reden als waarom een binnenplanse afwijkmogelijkheid ongewenst is. Mocht daaraan desondanks toepassing worden gegeven dan is het zaak zo snel mogelijk nadat die vergunning is verleend het omgevingsplan alsnog te

wijzingen, zodat voor wegbeheerders duidelijk is dat men wel rekening dient te houden met die gevel, waardoor de hiervoor geschetst situatie zich niet zal voordoen.

Artikel 5.48 Gezamenlijk geluid hogere waarde dan standaardwaarde

Artikel 5.48 bepaalt het gezamenlijk geluid. Dit artikel is opgenomen vanwege artikel 5.78ad van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Daarin is bepaald dat bij de toepassing van de mogelijkheid om een overschrijding van de standaardwaarde aanvaardbaar te achten, het gezamenlijke geluid op de gevel van geluidgevoelige gebouwen wordt bepaald en in het omgevingsplan vastgelegd. De waarde van dat gezamenlijk geluid is nodig voor het toepassen van de regels van het Besluit bouwwerken leefomgeving met betrekking tot geluidwering van het nieuwe geluidgevoelige gebouw. Analoog aan deze verplichting is in dit omgevingsplan in artikel 4.51 bepaald dat bij de toepassing van de artikelen 4.44, 4.45, 4.46 en 4.47 het gezamenlijk geluid op de gevel van geluidgevoelige gebouwen wordt bepaald en in de omgevingsvergunning, bedoeld in artikel 4.7, vastgelegd. zij het dat op grond van artikel 4.51 het gezamenlijk geluid niet in het omgevingsplan moet worden vastgelegd, maar in de omgevingsvergunning, bedoeld in artikel 4.7. Het artikel beoogt (in navolging van artikel 5.78ad van het Besluit kwaliteit leefomgeving) dezelfde werking als artikel 3.39 van het besluit kwaliteit leefomgeving. In de begripsbepaling van bijlage I bij het Besluit kwaliteit leefomgeving wordt voor de uitleg van het begrip gezamenlijk geluid ook verwezen naar artikel 3.39 van dat besluit. Vanwege artikel 1.1, tweede lid, van dit omgevingsplan is die begripsbepaling ook van toepassing op dit omgevingsplan. Voor de uitleg over wat onder het gezamenlijk geluid wordt verstaan en hoe dit wordt bepaald wordt kortheidshalve verwezen naar de toelichting bij het Besluit bouwwerken leefomgeving. Als de in artikel 4.51, eerste lid, genoemde artikelen worden toegepast, besluit het bevoegd gezag om een nieuw geluidgevoelig gebouw toe te laten op een locatie waar het geluid hoger is dan de standaardwaarde voor de betreffende geluidbronsoort. Artikel 5.78ad van het Besluit kwaliteit leefomgeving, waarvan dit artikel 4.51 is afgeleid, bepaalt dan dat als het toe te laten geluidgevoelige gebouw door meerdere geluidbronsoorten of geluidbronnen wordt belast, de waarde van het gezamenlijk geluid bij het nemen van dat besluit moet worden bepaald en in het omgevingsplan worden vastgelegd.

De systematiek in het Besluit kwaliteit leefomgeving is geschreven op de situatie dat de afweging met betrekking tot geluid wordt gemaakt bij wijziging van het omgevingsplan of een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit waarmee een geluidgevoelig gebouw op een geluidgevoelige locatie wordt toegestaan. Het bepalen van dat geluid kan echter ook worden verschoven naar een omgevingsvergunning voor een binnenplanse omgevingsplan (zie Staatsblad 2020 557, p. 356). Zoals toegelicht bij artikel 4.40 biedt de Omgevingswet de mogelijk om het toelaten en het toetsen aan standaard- en grenswaarden door te schuiven naar het moment waarop een omgevingsvergunning voor bouwen wordt aangevraagd. In voorliggend omgevingsplan is het doorschuiven van dat toetsmoment als uitgangspunt genomen. Het is dan ook in het kader van de vergunningaanvraag dat definitief over een mogelijke toepassing van de artikelen 4.44, 4.45, 4.46 en 4.47 wordt besloten. Dat is ook het eerste moment dat het gezamenlijk geluid op de gevel van geluidgevoelige gebouwen kan worden bepaald en vastgelegd. Het is om die reden dat in artikel 4.51 is bepaald dat het gezamenlijk geluid op de gevel van geluidgevoelige gebouwen niet in het omgevingsplan, maar in de omgevingsvergunning, bedoeld in artikel 4.7, wordt vastgelegd. Daarmee is nog niet aan het vereiste van artikel 5.78ad van het Besluit kwaliteit leefomgeving voldaan. Dat bepaalt immers dat het gezamenlijk geluid in het omgevingsplan moet worden vastgelegd. Uiteindelijk is het nodig dat dit ook daadwerkelijk gebeurt.
Artikel 5.48 voorziet hierin.

Hoofdstuk 6 Aanlegactiviteiten (het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden)

Afdeling 6.1 Vergunningplichtige aanlegactiviteiten ter plaatse van de aanduiding 'beschermingszone archeologie'

Artikel 6.1 Toepassingsbereik en oogmerk

Afdeling 6.1 bevat regels, gesteld met het oog op het belang van het behoud van bekend of aantoonbaar te verwachten archeologische monumenten. Met deze regels wordt uitvoering gegeven aan de instructie, opgenomen in artikel 5.130 van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Daarin is bepaald dat in een omgevingsplan rekening wordt gehouden met het belang van het behoud van cultureel erfgoed, met inbegrip van bekende of aantoonbaar te verwachten archeologische monumenten. Om hieraan uitvoering te geven is een vergunningplicht in het leven geroepen die van toepassing is op aanlegactiviteiten die het belang van het behoud van cultureel erfgoed, met inbegrip van bekende of aantoonbaar te verwachten archeologische monumenten, kunnen schaden.

Artikel 6.1 bevat het toepassingsbereik van deze afdeling, en het oogmerk van de erin opgenomen regels.

Eerste lid:
Niet elke aanlegactiviteit heeft mogelijk gevolgen voor ondergronds cultureel erfgoed. Het gaat om specifiek aan te wijzen aanlegactiviteiten. In het eerste lid is bepaald om welke activiteiten het gaat. Daarbij is tevens aangegeven dat deze afdeling alleen van toepassing is op die activiteiten.

Deze paragraaf is via deze bepaling dus niet rechtstreeks van toepassing op het verrichten van een omgevingsplanactiviteit bouwwerken, zoals geregeld in afdeling 4.2. Die activiteit kan echter eveneens gepaard gaan met het verstoren van de bodem. Om die reden is in artikel 4.15 de regel opgenomen dat voor zover een omgevingsplanactiviteit bouwwerken gepaard gaat met verstoring van de bodem, deze afdeling 6.1 van overeenkomstige toepassing is.

De regeling, zoals opgenomen in deze afdeling, komt sterk overeen met de aanlegvergunningplicht zoals die in bestemmingsplannen werd opgenomen met het oog op de bescherming van archeologische waarden. Dat geldt ook voor de in het eerste lid opgenomen opsomming. Enige aanpassingen dat onder a ontgraven is toegevoegd, en dat onder d alleen nog wordt gesproken over het wijzigen van het waterpeil. Dat laatste kan zowel een verhoging als een verlaging inhouden.

Tweede lid:
De beschermende regeling zoals opgenomen in afdeling 6.1 hoeft alleen te gelden daar waar sprake is van bekende of aantoonbaar te verwachten archeologische monumenten. De gebieden waar dat het geval is, worden in dit omgevingsplan aangewezen met de aanduiding 'beschermingszone archeologie'. In het tweede lid is bepaald dat deze afdeling daar van toepassing is. Daarbuiten geldt deze afdeling dus niet.

Derde lid:
In het derde lid is het oogmerk van de regeling opgenomen, namelijk dat de regels in deze afdeling zijn gesteld met het oog op het belang van het behoud van bekend of aantoonbaar te verwachten archeologische monumenten, bedoeld in artikel 5.130 van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Dit lid bepaalt het doel van de regels, en beperkt daarmee ook de beoordelingsruimte bij vergunningaanvragen.

Artikel 6.2 Vergunningplicht voor aangegeven aanlegactiviteiten

In artikel 6.2 is als uitgangspunt een vergunningplicht opgenomen voor het verrichten van de in artikel 6.1, eerste lid, bedoelde activiteiten. In de regels die hierop volgen worden achtereenvolgens de uitzonderingen op de vergunningplicht aangegeven (artikel 6.3), de beoordelingsregels gegeven op basis waarvan de vergunning al dan niet kan worden verleend (artikel 6.4), de aanvraagvereisten gesteld (artikel 6.5) en de mogelijkheid tot het verbinden van voorschriften geboden (artikel 6.6).

Artikel 6.2 roept de vergunningplicht in het leven. Daarin wordt bepaald dat het ter plaatse van de aanduiding 'beschermingszone archeologie' verboden is zonder omgevingsvergunning de in artikel 6.1, eerste lid, bedoelde aanlegactiviteiten verrichten.

In bijlage I is bepaald dat onder een aanlegactiviteit wordt verstaan het uitvoeren van een werk, niet zijnde bouwwerk, of werkzaamheid. Door de verwijzing naar artikel 6.1, eerste lid, wordt duidelijk gemaakt dat de vergunningplicht alleen de daar genoemde aanlegactiviteiten betreft.

Artikel 6.3 Uitzonderingen op de vergunningplicht

Artikel 6.3 bevat een aantal uitzonderingen op de in artikel 6.2 opgenomen vergunningplicht. Het gaat om gevallen, bedoeld in artikel 5.130 van het Besluit kwaliteit leefomgeving, waarin kan worden afgezien van onderzoek naar de archeologische waarde van een locatie of het opleggen van plichten met die strekking. Met de uitzonderingen op de vergunningplicht wordt een voortzetting gegeven aan de uitzonderingen die ook werden opgenomen in bestemmingsplannen.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat de vergunningplicht niet geldt als de bedoelde activiteiten het normaal onderhoud en beheer betreffen.

Tweede lid:
Het tweede lid is van overgangsrechtelijk aard en bepaalt dat de vergunningplicht evenmin geldt als de bedoelde activiteiten waren toegestaan voor het van kracht worden van dit regelonderdeel en reeds in uitvoering zijn op het tijdstip van het van kracht worden van dit regelonderdeel.

Derde lid:
In het derde lid is opgenomen dat de vergunningplicht niet geldt als de activiteiten plaatsvinden ter plaatse van de aanduiding 'maximum oppervlak vergunningvrije bodemverstoring', en het oppervlak van de bodemverstoring niet groter is dan de daar in meters bepaalde waarde. Deze uitzondering geldt alleen op de aangegeven locaties. De locaties met de aanduiding 'maximum oppervlak vergunningvrije bodemverstoring' worden op de digitale kaart aangegeven. Dat is ook waar dit lid geldt, daarbuiten niet. Die aanduiding kan op meerdere locaties worden gelegd. Per afzonderlijke locatie wordt daaraan een waarde (een getal) gekoppeld. Die waarde kan per locatie verschillen. Die waarde wordt weergegeven in meters. Die waarde bepaalt binnen dat gebied of wel of geen sprake is van een uitzondering op de vergunningplicht. Wanneer bijvoorbeeld voor een locatie een waarde van 500m2 is aangegeven, en de bodemverstoring blijft beperkt tot een oppervlak van 500m2, dan geldt de vergunningplicht niet. Heeft de bodemverstoring betrekking op een gebied met een oppervlak dat groter is dan 500m2, dan is de vergunningplicht wel van toepassing (tenzij een van de andere in artikel 6.3 genoemde uitzonderingen van toepassing is).

Artikel 5.130, vierde lid, van het Besluit kwaliteit leefomgeving bepaalt dat als in een omgevingsplan regels worden gesteld over het verrichten van archeologisch onderzoek, wordt bepaald dat die regels niet van toepassing zijn op activiteiten met een oppervlakte van minder dan 100 m2. In het vijfde lid van artikel 5.130 Besluit kwaliteit leefomgeving is echter opgenomen dat in afwijking van het vierde lid in een omgevingsplan een andere oppervlakte worden vastgesteld. Met artikel 6.3, derde lid, kan daaraan toepassing worden gegeven.

Vierde lid:
In het vierde lid van artikel 6.3 is tot slot opgenomen dat de vergunningplicht niet geldt als de activiteiten plaatsvinden ter plaatse van de aanduiding 'maximum diepte vergunningvrije bodemverstoring', en de bodemverstoring niet dieper gaat dan de daar in meters bepaalde waarde. De werking hiervan is hetzelfde als bij het derde lid. Deze uitzondering geldt alleen op de aangegeven locaties. De locaties met de aanduiding 'maximum diepte vergunningvrije bodemverstoring' worden op de digitale kaart aangegeven. Dat is ook waar dit lid geldt, daarbuiten niet. Die aanduiding kan op meerdere locaties worden gelegd. Per afzonderlijke locatie wordt daaraan een waarde (een getal) gekoppeld. Die waarde kan per locatie verschillen. Die waarde wordt weergegeven in meters. Die waarde bepaalt binnen dat gebied of wel of geen sprake is van een uitzondering op de vergunningplicht. Wanneer bijvoorbeeld voor een locatie een waarde van 4 meter is aangegeven, en de bodemverstoring blijft beperkt tot een diepte van 2 meter, dan geldt de vergunningplicht niet. Heeft de bodemverstoring betrekking op een diepte van meer dan 4 meter, dan is de vergunningplicht wel van toepassing (ook hier, tenzij een van de andere in artikel 6.3 genoemde uitzonderingen van toepassing is). De systematiek van het derde en vierde lid is inhoudelijk niet anders dan dat in bestemmingsplannen werd toegepast. Ook daar werd, gekoppeld aan bepaalde dubbelbestemmingen, aangegeven dat bodemverstoringen tot een bepaald oppervlak of een bepaalde diepte niet vergunningplichtig waren.

Artikel 6.4 Beoordelingsregel

Artikel 6.4 bevat de beoordelingsregel op grond waarvan een vergunningaanvraag wordt getoetst. Bepaald is dat de omgevingsvergunning voor de betreffende bodemverstorende activiteit alleen wordt verleend indien het belang van het behoud van bekende of aantoonbaar te verwachten archeologische monumenten, bedoeld in artikel 5.130 van het Besluit kwaliteit leefomgeving, zich daartegen niet verzet.

Artikel 6.5 Aanvraagvereisten

Artikel 6.5 bevat aanvraagvereisten met betrekking tot de door de aanvrager te verstrekken informatie. De beoordeling of het belang van het behoud van bekend of aantoonbaar te verwachten archeologische monumenten zich tegen vergunningverlening verzet, wordt beoordeeld aan de hand van die informatie.

Eerste lid:
In het eerste lid is opgenomen dat bij een aanvraag om de benodigde omgevingsvergunning een archeologisch rapport verstrekt. Dat archeologisch rapport moet voldoen aan de Kwaliteitsnorm voor de Nederlandse Archeologie. In het rapport moet de archeologische waarde van het terrein dat blijkens de aanvraag zal worden verstoord naar het oordeel van het college in voldoende mate zijn vastgesteld. In bijlage I is bepaald dat onder de Kwaliteitsnorm voor de Nederlandse Archeologie wordt verstaan de kwaliteitsnorm zoals opgenomen in de landelijke richtlijn voor archeologisch onderzoek, bedoeld in artikel 5.5, onder b, van de Erfgoedwet. Wordt geen archeologisch rapport bij de aanvraag verstrekt, of voldoet het niet aan de inhoudelijke eisen, dan kan de aanvraag niet-ontvankelijk worden verklaard. Voorafgaand daaraan zal de aanvrager in de gelegenheid moeten worden gesteld alsnog een rapport te verstrekken, of het rapport aan te passen zodat het wel voldoet. Dat betekent onder andere dat voorwaarden kunnen worden gesteld aan de wijze waarop het onderzoek dat aan het archeologisch rapport ten grondslag ligt, wordt uitgevoerd. Wanneer bijvoorbeeld naar het oordeel van het college de archeologische waarde alleen voldoende kan worden vastgesteld nadat proefsleuven zijn gegraven, en dit niet is gedaan, dan kan het college verlangen dat dit alsnog gebeurt. Daarbij kunnen ook eisen worden gesteld over de wijze waarop dit plaats moet vinden.

Tweede lid:
Wanneer de gemeente zelf reeds over voldoende informatie beschikt om de archeologische waarde van het terrein dat blijkens de aanvraag zal worden verstoord in voldoende mate is vast te stellen, dan is het niet nodig dat de aanvrager zelf nog een archeologisch rapport verstrekt. De benodigde informatie is dan immers reeds aanwezig. Het tweede lid bepaalt dat het eerste lid niet van toepassing is, wanneer dat

schriftelijk aan de aanvrager is medegedeeld. In dat geval wordt bij de aanvraag deze schriftelijke mededeling verstrekt. Initiatiefnemers kunnen voorafgaand aan het indienen van hun aanvraag de gemeente verzoeken dit mede te delen. Deze schriftelijke mededeling heeft de vorm van een waardestelling, waarin de beschikbare informatie met conclusie wordt weergegeven. De tweede volzin in het tweede lid bepaalt dat de aanvrager deze schriftelijke mededeling (in de vorm van een waardestelling) bij de aanvraag verstrekt. Doel daarvan is dat ook de mededeling direct bij de aanvraag zit, wat de snelheid in vergunningverlening ten goede komt.

Artikel 6.6 Vergunningvoorschriften

In artikel 6.6 is bepaald welke voorschriften aan de vergunning kunnen worden verbonden.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat aan de vergunning die voorschriften kunnen worden verbonden die nodig zijn met het oog op het belang van het behoud van bekend of aantoonbaar te verwachten vindplaatsen. Er mogen geen voorschriften worden opgenomen die een ander doel dienen.

Tweede lid:
Het tweede lid gaat in op een aantal specifieke voorwaarden, en geeft aan dat die in elk geval kunnen worden gesteld. Het betreft een niet-limitatieve opsomming. In het belang van de archeologische monumentenzorg kunnen overeenkomstig artikel 5.130 van het Besluit kwaliteit leefomgeving in een omgevingsplan ook regels worden gesteld over eisen aan onderzoek naar de archeologische waarde van een locatie of aan de wijze van het verrichten van opgravingen of archeologische begeleiding van andere activiteiten die tot bodemverstoring leiden. Aan die mogelijkheid is invulling gegeven met het tweede lid.

Onderdeel a:
Daarin is, onder a, allereerst bepaald dat een vergunningvoorschrift kan inhouden dan aanvullend onderzoek moet worden gedaan. Het gaat hierbij om de verschillende vormen van veldonderzoek die in de Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie worden onderscheiden. In de meeste gevallen betreft het een definitieve opgraving. Daarbij worden de aanwezige of te verwachten archeologische waarden op archeologische sturing ontgraven en gedocumenteerd, waarna het terrein wordt vrijgegeven voor bouwontwikkeling. In specifieke gevallen vindt de opgraving plaats in de vorm van een archeologische begeleiding van het civieltechnisch werk.

Onderdeel b:
Onder b is bepaald dat een voorschrift ook kan inhouden dat technische maatregelen moeten worden getroffen waardoor archeologische vindplaatsen fysiek (in situ) worden behouden. Voorbeelden van maatregelen zijn het beperken van graafwerkzaamheden in bepaalde delen van het plangebied, het vooraf (beperkt) ophogen van het terrein, de toepassing van specifieke typen funderingspalen, het beperkt planten van diepwortelende bomen, het in stand houden van het grondwaterpeil en het beperken van het palenplan.

Onderdeel c:
Onder c is bepaald dat een voorschrift kan worden gegeven dat een programma van eisen moet worden ingediend met betrekking tot het vereiste van het doen van aanvullend archeologisch onderzoek (bedoeld onder a) of het treffen van technische maatregelen waardoor archeologische monumenten in de bodem worden behouden (bedoeld onder b). In het Programma van Eisen worden naast eisen aan de uitvoering ook voorwaarden gesteld ten aanzien van de uitwerking en de in te dienen tussentijdse rapporten en eindrapportage. De verantwoordelijkheid voor de naleving van het Programma van Eisen ligt bij de houder van de omgevingsvergunning. Het indienen gebeurt formeel bij het college, waarbij in het voorschrift zal worden aangegeven dat dit per aangegeven emailadres kan gebeuren.

Onderdeel d:
Onder d is bepaald dat het voorschrift kan worden opgenomen dat pas begonnen wordt met aanvullend archeologisch onderzoek, bedoeld onder a, nadat het college het programma van eisen, bedoeld onder c, heeft vastgesteld.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat als aan de vergunning het voorschrift is verbonden tot het doen van aanvullend archeologisch onderzoek, bedoeld in het tweede lid, onder a, dat dan aan de vergunning tevens het voorschrift wordt verbonden dat het college tijdens het aanvullend archeologisch onderzoek aanwijzingen kan geven over de uitvoering van het archeologisch veldonderzoek, en dat de aanwijzingen van het college worden in acht genomen.

Afdeling 6.2 Vergunningplichtige aanlegactiviteiten ter plaatse van de aanduiding 'beschermingszone bovengrondse hoogspanningsverbindingen'

Artikel 6.7 Toepassingsbereik en oogmerk

Afdeling 6.2 bevat regels, gesteld met het oog op het belang van de bruikbaarheid van de bovengrondse hoogspanningsverbindingen, waaronder de verbindingen, bedoeld in artikel 5.159 van het Besluit kwaliteit leefomgeving. In artikel 5.159, eerste lid van het Besluit kwaliteit leefomgeving is de instructieregel opgenomen om de locatie van een hoogspanningsverbinding met een spanning van tenminste 220 kV, voor zover gelegen binnen een omgevingsplan te waarborgen door het tracé op te nemen en het gebruik als hoogspanningsverbinding toe te laten. Het tracé moet zoveel mogelijk gevrijwaard blijven van nieuwe ontwikkelingen die aan de functionaliteit in de weg kunnen staan. Om hieraan uitvoering te geven is een vergunningplicht in het leven geroepen die van toepassing is op aanlegactiviteiten die het belang van de bruikbaarheid van bovengrondse hoogspanningsverbindingen, waaronder de verbindingen, bedoeld in artikel 5.159 Besluit kwaliteit leefomgeving, kunnen schaden.

Artikel 6.7 bevat het toepassingsbereik van deze afdeling, en het oogmerk van de erin opgenomen regels.

Eerste lid:
Niet elke aanlegactiviteit heeft mogelijk gevolgen voor de bruikbaarheid van de bovengrondse hoogspanningsverbindingen. Het gaat om specifiek aan te wijzen aanlegactiviteiten. In het eerste lid is bepaald om welke activiteiten het gaat. Daarbij is tevens aangegeven dat deze afdeling alleen van toepassing is op die activiteiten.

Tweede lid:
De beschermende regeling zoals opgenomen in afdeling 6.2 hoeft alleen te gelden daar waar sprake is van bovengrondse hoogspanningsverbindingen. De gebieden waar dat het geval is, worden in dit omgevingsplan aangewezen met de aanduiding 'beschermingszone bovengrondse hoogspanningsverbindingen'. In het tweede lid is bepaald dat deze afdeling daar van toepassing is. Daarbuiten geldt deze afdeling dus niet.

Derde lid:
In het derde lid is het oogmerk van de regeling opgenomen, namelijk dat de regels in deze afdeling zijn gesteld met het oog op het belang van de bruikbaarheid van bovengrondse hoogspanningsverbindingen, waaronder de verbindingen, bedoeld in artikel 5.159 van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Daarbij is aangegeven dat het hierbij gaat het om de functionaliteit van de verbinding en daarmee de leveringszekerheid en betrouwbaarheid van de elektriciteitsvoorziening. Dit lid bepaalt het doel van de regels, en beperkt daarmee ook de beoordelingsruimte bij vergunningaanvragen.

Artikel 6.8 Vergunningplicht voor aangegeven aanlegactiviteiten

In artikel 6.8 is als uitgangspunt een vergunningplicht opgenomen voor het verrichten van de in artikel 6.7, eerste lid, bedoelde activiteiten. In de regels die hierop volgen worden achtereenvolgens de uitzonderingen op de vergunningplicht aangegeven (artikel 6.9), de beoordelingsregels gegeven op basis waarvan de vergunning al dan niet kan worden verleend (artikel 6.10), de aanvraagvereisten gesteld (artikel 6.11) en de mogelijkheid tot het verbinden van voorschriften geboden (artikel 6.13).

Artikel 6.8 roept de vergunningplicht in het leven. Daarin wordt bepaalt dat het ter plaatse van de aanduiding 'beschermingszone bovengrondse hoogspanningsverbindingen' verboden is zonder omgevingsvergunning de in artikel 6.7, eerste lid, bedoelde aanlegactiviteiten te verrichten. In bijlage I is bepaald dat onder een aanlegactiviteit wordt verstaan het uitvoeren van een werk, niet zijnde bouwwerk, of werkzaamheid. Door de verwijzing naar artikel 6.7, eerste lid, wordt duidelijk gemaakt dat de vergunningplicht alleen de daar genoemde aanlegactiviteiten betreft.

Artikel 6.9 Uitzonderingen op de vergunningplicht

Artikel 6.9 bevat een aantal uitzonderingen op de in artikel 6.8 opgenomen vergunningplicht. Met de uitzonderingen op de vergunningplicht wordt een voortzetting gegeven aan de uitzonderingen die ook werden opgenomen in bestemmingsplannen. In onderdeel a is bepaald dat de vergunningplicht niet geldt als de bedoelde activiteiten het normaal onderhoud en beheer betreffen. Onderdeel b is van overgangsrechtelijk aard en bepaalt dat de vergunningplicht evenmin geldt als de bedoelde activiteiten waren toegestaan voor het van kracht worden van dit regelonderdeel en reeds in uitvoering zijn op het tijdstip van het van kracht worden van dit regelonderdeel.

Artikel 6.10 Beoordelingsregels

Artikel 6.10 bevat de beoordelingsregel op grond waarvan een vergunningaanvraag wordt getoetst. Bepaald is dat de omgevingsvergunning voor de betreffende bodemverstorende activiteit alleen wordt verleend indien het belang, bedoeld in artikel 6.7, derde lid, zich daartegen niet verzet.

Artikel 6.11 Aanvraagvereisten

Artikel 6.11 bevat aanvraagvereisten met betrekking tot de door de aanvrager te verstrekken informatie. De beoordeling of het belang van de bruikbaarheid van bovengrondse hoogspanningsverbindingen zich tegen vergunningverlening verzet, wordt beoordeeld aan de hand van die informatie.

Artikel 6.12 Advies netbeheerder

PM

Artikel 6.13 Vergunningvoorschriften

In artikel 6.13 is bepaald welke voorschriften aan de vergunning kunnen worden verbonden. Aangegeven is dat dat dat alleen voorschriften kunnen worden gegeven die nodig zijn met het oog op belang van de bruikbaarheid van bovengrondse hoogspanningsverbindingen.

Afdeling 6.3 Vergunningplichtige aanlegactiviteiten ter plaatse van de aanduiding ‘beschermingszone ondergrondse hoogspanningsverbindingen’

Artikel 6.14 Toepassingsbereik en oogmerk

PM

Artikel 6.15 Vergunningplicht voor aangegeven aanlegactiviteiten

PM

Artikel 6.16 Uitzonderingen op de vergunningplicht

PM

Artikel 6.17 Beoordelingsregels

PM

Artikel 6.18 Aanvraagvereisten

PM

Artikel 6.19 Advies netbeheerder

PM

Artikel 6.20 Vergunningvoorschriften

PM

Afdeling 6.4 Vergunningplichtige aanlegactiviteiten ter plaatse van de aanduiding 'beschermingszone buisleiding met gevaarlijke stoffen'

Artikel 6.21 Toepassingsbereik en oogmerk

Afdeling 6.4 bevat regels, gesteld met het oog op het belang van de veiligheid van een buisleiding met gevaarlijke stoffen. Met deze regels wordt uitvoering gegeven aan de instructieregel, opgenomen in artikel 5.19 van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Daarin is verplicht dat in het omgevingsplan gewaarborgd wordt dat de veiligheid van de buisleiding met gevaarlijke stoffen niet wordt geschaad bij het toelaten van bouwwerken en activiteiten die van invloed kunnen zijn op de integriteit en werking van de buisleiding (met uitzondering van graafwerkzaamheden als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Wet informatie-uitwisseling bovengrondse en ondergrondse netten).

Met betrekking tot bouwwerken wordt via hoofdstuk 3 en 4 geregeld dat er geen bouwactiviteiten in het belemmeringgebied mag plaats vinden. Door binnen het belemmeringengebied geen bouwvlak op te nemen kan op dit punt worden voldaan aan de instructieregel van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Het bouwen van vergunningsvrije gebouwen voor het (vergroten van een gebouw) zijn op basis van de regels in hoofdstuk 3 en 4 uitgesloten. Voor zover hoofdstuk 3 binnenplanse afwijkmogelijkheden bevat, zien de beoordelingsregels erop dat de aanwezigheid van een belemmeringengebied in de afweging wordt betrokken.

Ten aanzien van overige activiteiten wordt aan artikel 5.19 Besluit kwaliteit leefomgeving uitvoering gegeven door een vergunningplicht in het leven te roepen voor aanlegactiviteiten die van invloed kunnen zijn op de integriteit en werking van de buisleiding.

Onder het voormalige recht werd een vergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden, veelal aangeduid als een aanlegvergunning. Met het oog op de leesbaarheid en herkenbaarheid wordt analoog daaraan in dit omgevingsplan de term aanlegactiviteit gehanteerd.

Artikel 6.21 bevat het toepassingsbereik van deze afdeling, en het oogmerk van de erin opgenomen regels.

Eerste lid:
Niet elke aanlegactiviteit heeft mogelijk gevolgen voor de integriteit en werking van de buisleiding. Het gaat om specifiek aan te wijzen aanlegactiviteiten. In het eerste lid is bepaald om welke activiteiten het gaat. Daarbij is tevens aangegeven dat deze afdeling alleen van toepassing is op die activiteiten.

De regeling, zoals opgenomen in deze afdeling, komt sterk overeen met de aanlegvergunningplicht zoals die in bestemmingsplannen werd opgenomen met het oog op de bescherming van een buisleiding met gevaarlijke stoffen. De activiteiten in het eerste lid komen overeen met de activiteiten die voorheen in bestemmingsplan werden benoemd.

Tweede lid:
De beschermende regeling geldt alleen ter plaatse van de aanduiding 'belemmeringengebied buisleiding gevaarlijke stoffen'. Daarbuiten wordt de veiligheid van de buisleiding niet in gevaar gebracht en geldt deze afdeling dus niet.

In artikel 5.18 Besluit kwaliteit leefomgeving wordt bepaald hoe breed het belemmeringengebied van een buisleiding met gevaarlijke stoffen is. Doorgaans is het 5 meter, gemeten van het hart van de leiding of 4 m, als door de buisleiding aardgas wordt vervoerd, met een druk van 1.600 tot en met 4.000 kPa. Het Besluit kwaliteit leefomgeving verplicht niet om het belemmeringengebied in het omgevingsplan aan te wijzen. Omwille van de zichtbaarheid en rechtszekerheid wordt het belemmeringengebied in dit omgevingsplan, conform de bestaande praktijk in de voormalige bestemmingsplannen, wel aangewezen.

Derde lid:
In het derde lid is het oogmerk van de regeling opgenomen, namelijk de veiligheid, integriteit en werking van een buisleiding met gevaarlijke stoffen. Dit lid bepaalt het doel van de regels, en beperkt daarmee ook de beoordelingsruimte bij vergunningaanvragen.

Artikel 5.18 Besluit kwaliteit leefomgeving beschermt alleen de veiligheid van buisleidingen met gevaarlijke stoffen. Dat is geen wettelijk begrip. Het Besluit kwaliteit leefomgeving wijst deze buisleidingen aan door een verwijzing naar artikel 3.101, eerste lid, onder a tot en met d, van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal). Voor alle duidelijkheid dat is ook in dit lid benoemd.

Artikel 6.22 Vergunningplicht voor het verrichten van activiteiten bij een buisleiding met gevaarlijke stoffen

Dit artikel roept de vergunningplicht in het leven. Daarin wordt bepaalt dat het ter plaatse van de aanduiding ' belemmeringengebied buisleidingen gevaarlijke stoffen' verboden is zonder omgevingsvergunning de in artikel 6.21, eerste lid, bedoelde aanlegactiviteiten verrichten.

Artikel 6.23 Uitzondering op de vergunningplicht

Dit artikel bevat uitzonderingen op de vergunningplicht.

Onderdeel a:
Onderdeel a volgt uit artikel 5.19 lid, aanhef en onder b, sub 2° van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Alle mechanische graafwerkzaamheden vallen onder het bereik van de Wet informatie-uitwisseling bovengrondse en ondergrondse netten. Hiervoor gelden wettelijk verplichte voorzorgsmaatregelen. De voor het graafwerk verantwoordelijke partij, in de wet grondroerder genoemd, is verplicht om minstens 3 dagen voorafgaand aan de werkzaamheden, maar maximaal 20 dagen van tevoren, een melding te doen. Hij dient ook de precieze ligging vast te stellen van de leidingen zoals die uit de tekeningen naar voren komen en die zich op de graaflocatie bevinden. Ook moet hij de via het kadaster verkregen informatie (de 'gebiedsinformatie') op de graaflocatie aanwezig hebben.

Gelet op deze verplichte voorzorgsmaatregelen zijn de graafwerkzaamheden als bedoeld in artikel 1 van de Wet informatie-uitwisseling bovengrondse en ondergrondse netten in dit artikel uitgesloten van de werking van artikel 5.19 Besluit kwaliteit leefomgeving. Om dezelfde reden is het ook niet nodig om de vergunningplicht voor deze activiteiten op te nemen.

Onderdeel b:
Dit onderdeel is opgenomen zodat er niet een nieuw verbod gaat gelden doordat het omgevingsplan voor dat gebied gewijzigd wordt, terwijl de werkzaamheden al plaatsvinden of vergund zijn.

Artikel 6.24 Beoordelingsregel

Dit artikel bevat de beoordelingsregel op grond waarvan een vergunningaanvraag wordt getoetst. Gelet op artikel 5.19 Besluit kwaliteit leefomgeving is bepaald is dat de omgevingsvergunning alleen wordt verleend indien de betreffende de veiligheid, integriteit en werking van de leiding niet schaden.

Artikel 6.25 Aanvraagvereisten

Dit artikel bevat de aanvraagvereisten met betrekking tot de door de aanvrager te verstrekken informatie. De beoordeling of de veiligheid, integriteit en werking van de leiding met gevaarlijke stoffen wordt geschaad, wordt beoordeeld aan de hand van die informatie. De gegevens in dit artikel zijn gebaseerd op artikel 3.1 van de Regeling omgevingsrecht (oud).

Artikel 6.26 Advies leidingbeheerder

Het is van belang dat de beheerder van de leiding vooraf op de hoogte wordt gesteld van de voorgenomen werkzaamheden. Tevens kan de beheerder deskundig advies geven over de gevolgen van de voorgenomen activiteit en de eventuele benodigde maatregelen ter voorkoming van eventuele schade.

Artikel 6.27 Vergunningvoorschriften

Op grond van artikel 4.5 van de Omgevingswet kunnen aan een omgevingsvergunning voorschriften verbonden worden indien hiervoor expliciet de mogelijkheid is opgenomen in het omgevingsplan. Daartoe dient dit artikel.

Afdeling 6.5 Vergunningplichtige aanlegactiviteiten ter plaatse van de aanduiding ‘beschermd stads- of dorpsgezicht’

Artikel 6.28 Toepassingsbereik en oogmerk

PM

Artikel 6.29 Vergunningplicht voor aangegeven aanlegactiviteiten

PM

Artikel 6.30 Uitzonderingen op de vergunningplicht

PM

Artikel 6.31 Beoordelingsregels

PM

Artikel 6.32 Aanvraagvereisten

PM

Artikel 6.33 Vergunningvoorschriften

PM

Afdeling 6.6 Regels van toepassing op aanlegvergunningplichten opgenomen in een ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan

Artikel 6.41 Toepassingsbereik

Afdeling 6.5 bevat een aantal bepalingen met betrekking tot aanlegactiviteiten van overgangsrechtelijk aard. Artikel 6.41 bepaalt het toepassingsbereik van deze afdeling.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat de afdeling van toepassing is op het verrichten van aanlegactiviteiten, voor zover ter plaatse van de activiteit het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan nog niet is komen te vervallen en het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan regels bevat over het verrichten van een aanlegactiviteiten.

In bijlage I is opgenomen dat onder het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan wordt verstaan de ruimtelijke besluiten, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, die bij wijze van overgangsrecht als tijdelijk deel onderdeel zijn van dit omgevingsplan, totdat deze bij wijzigingsbesluit voor een locatie zijn komen te vervallen. Het gaat om bestemmingsplannen, wijzigingsplannen, uitwerkingsplannen, exploitatieplannen en dergelijke. Die ruimtelijke plannen bevatten zelf ook begripsbepalingen voor de toepassing van de regels in de desbetreffende besluiten. Zolang de desbetreffende ruimtelijke plannen nog van toepassing zijn, is van belang dat de begripsbepalingen, zoals opgenomen in die besluiten zelf, van toepassing blijven. Omdat die begripsbepalingen niet in bijlage I staan, is een bepaling nodig die daarvoor zorgt. Het derde lid regelt dit.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat deze afdeling geldt ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen'. Alleen daar is immers nog sprake van een ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan dat nog niet is komen te vervallen.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat de afdeling in aanvulling geldt op het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan. Alle in dat ruimtelijk plan gestelde regels zijn nog steeds van toepassing.

Artikel 6.42 Artikel 22.278 Omgevingsplanactiviteit: specifieke beoordelingsregel omgevingsvergunning uitvoeren aanlegactiviteit bij voorbereidingsbesluit of aanwijzing als beschermd stads- of dorpsgezicht

PM

Artikel 6.43 Artikel 22.284 Aanvraagvereisten

Artikel 6.43 komt in de plaats van artikel 22.284, zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De inhoud is ongewijzigd.

Dit artikel bevat een aantal specifieke aanvraagvereisten voor een omgevingsplanactiviteit die betrekking heeft op een werk dat geen bouwwerk is, of het uitvoeren van bepaalde werkzaamheden. Deze aanvraagvereisten gelden naast de algemene aanvraagvereisten in artikel 4:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (ondertekening, naam en adres van de aanvrager, dagtekening en aanduiding van de gevraagde beschikking) en de aanvraagvereisten in artikel 7.2 van de Omgevingsregeling (aanduiding van de activiteit, elektronisch adres en telefoonnummer van de aanvrager, aanduiding en begrenzing van de locatie van de activiteit en eventuele gegevens van een gemachtigde). Met het vereiste om aan te geven welke obstakels aanwezig zijn, bedoeld in het eerste lid, onder c, wordt bijvoorbeeld bedoeld een boom, lantaarnpaal of nutsvoorziening die in de weg staat aan het realiseren van het werk of het uitvoeren van de werkzaamheid. Het tweede lid is een op een overgenomen van artikel 22.284 Bruidsschat. Voor zover dat in het tijdelijke deel van dit omgevingsplan,

bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, is bepaald, geldt een vereiste tot het overleggen van een rapport van een archeologisch vooronderzoek, waarin de archeologische waarde van het archeologisch monument op de locatie(s) van de voorgenomen activiteit nader is vastgesteld. Het bevoegd gezag moet op basis hiervan voldoende inzicht krijgen in de exacte impact van de activiteit op de archeologische waarde van het archeologisch monument. In die gevallen dat de archeologische waarde eerder al voldoende is vastgesteld, zal dit aanvraagvereiste niet nodig zijn. In verreweg de meeste gevallen zal dit vereiste overigens ook reeds zijn opgenomen in het desbetreffende tijdelijke deel van dit omgevingsplan zelf. In de afzonderlijke onderdelen van dit hoofdstuk kunnen nog specifieke aanvraagvereisten zijn gesteld. Die zijn aanvullend op de hier opgenomen aanvraagvereisten. Dat geldt ook voor zover in het tijdelijke deel van dit omgevingsplan, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, aanvullende aanvraagvereisten zijn opgenomen. Het derde lid bepaalt expliciet dat die onverkort van toepassing zijn.

Artikel 6.44 Artikel 22.303 Voorschriften over archeologische monumentenzorg

Dit artikel komt in de plaats van artikel 22.284, zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De inhoud is ongewijzigd.

Dit artikel is een voortzetting van de regeling in artikel 2.22, tweede lid, van de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en artikel 5.2 van het voormalige Besluit omgevingsrecht.

Eerste lid:
In het eerste lid is bepaald dat aan een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit die betrekking heeft op een werk, dat geen bouwwerk is, of het uitvoeren van een werkzaamheid –ook wel een aanlegactiviteit genoemd – die van invloed is op een archeologisch monument, in het belang van de archeologische monumentenzorg in ieder geval de onder a tot en met d bedoelde voorschriften kunnen worden verbonden.

Eerste lid, onderdeel a
Dit onderdeel heeft betrekking op voorschriften die een plicht inhouden tot het treffen van technische maatregelen waardoor archeologische monumenten in situ kunnen worden behouden. Voorbeelden zijn voorschriften die verplichten tot het treffen van technische maatregelen, zoals het aanbrengen van een ophogingslaag, het aanpassen van de funderingswijze of het beperken van het aantal heipalen.

Eerste lid, onderdeel b
Dit onderdeel heeft betrekking op voorschriften over het verrichten van opgravingen als bedoeld in artikel 1.1 in samenhang met artikel 5.1, eerste lid, van de Erfgoedwet. Dit betreft dus voorschriften over handelingen bij het opsporen, onderzoeken of verwerven van cultureel erfgoed of onderdelen daarvan, waardoor verstoring van de bodem, of verstoring of gehele of gedeeltelijke verplaatsing of verwijdering van een archeologisch monument of cultureel erfgoed onder water optreedt, tenzij het een op grond van artikel 5.1, tweede lid, van de Erfgoedwet uitgezonderd geval betreft.

Eerste lid, onderdeel c
Onderdeel c heeft betrekking op voorschriften over de begeleiding door een archeologisch deskundige van uitvoeringswerkzaamheden. Deze deskundige is bij de werkzaamheden aanwezig en documenteert eventuele overblijfselen, voorwerpen of andere sporen van menselijke aanwezigheid in het verleden die hierbij aan het licht komen. Het instrument van archeologische begeleiding is bedoeld voor situaties waarin adequaat vooronderzoek niet mogelijk is door fysieke belemmeringen, zoals een te slopen bouwwerk, waardoor niet tot een betrouwbare waardenstelling kan worden gekomen. Ook kan de begeleiding worden ingezet voor situaties waarin civieltechnische werkzaamheden archeologisch onderzoek niet mogelijk maken of op grond van de beschikbare archeologische informatie is geconcludeerd dat het doen van een opgraving niet (meer) nodig is, maar men toch graag het zekere voor het onzekere wil nemen. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij de aanleg van een pijpleiding voor aardgas, omdat de gegraven sleuf te smal is om een goede documentatie mogelijk te maken. Daarnaast

kan er bij uitvoeringstrajecten sprake zijn van bijzondere onderzoeksvragen, die juist door archeologische begeleiding kunnen worden beantwoord. Het gaat daarbij om gebieden of complextypen waar wel een archeologische verwachting is, maar waaraan door inventariserend veldonderzoek geen specifieke locatie kan worden gekoppeld. Archeologische begeleiding is nadrukkelijk niet bedoeld als een vervanging voor een inventariserend veldonderzoek of een opgraving. Aan dit onderdeel kan niet worden voldaan met een verwijzing naar een gecertificeerde opgravingsdeskundige, omdat niet alle handelingen waaruit een archeologische begeleiding kan bestaan, handelingen zijn waarvoor een certificaat als bedoeld in artikel 5.1 van de Erfgoedwet vereist is. Dit is bijvoorbeeld het geval bij het uitzeven van grond afkomstig uit een bouwput of een baggerlocatie om archeologische overblijfselen of voorwerpen te verzamelen. Voor die gevallen kan het bevoegd gezag op basis van dit onderdeel specifieke eisen stellen aan de deskundigheid van de bij de archeologische begeleiding betrokken personen. Denk bijvoorbeeld aan de voorwaarde dat de deskundige kennis moet hebben van de archeologie van het rivierengebied of van de Romeinse tijd. Veelal zullen deze eisen via het programma van eisen worden afgedwongen (zie onderdeel d). Maar het bevoegd gezag kan ook eisen stellen aan de kwalificaties van de deskundige zonder dat het een specifiek programma van eisen als voorschrift opneemt. Dit laat onverlet dat de uitvoerder van de archeologische begeleiding voor zover het handelingen betreft waarvoor een certificaat als bedoeld in artikel 5.1 van de Erfgoedwet vereist is, in ieder geval moet voldoen aan het bepaalde in artikel 5.4, eerste en tweede lid, van die wet.

Eerste lid, onderdeel d
Met het voorschrift dat de opgraving of begeleiding op een bepaalde wijze, die in overeenstemming is met artikel 5.4, eerste en tweede lid, van de Erfgoedwet, moet worden verricht, wordt beoogd aan te sluiten bij de Erfgoedwet en vooral bij het in die wet opgenomen certificatiesysteem, waarbij de nadruk meer is komen te liggen op de professionele standaarden uit het veld zoals tot nu toe neergelegd in de Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie. Met deze voorschriften worden die voorschriften bedoeld die ook wel als een programma van eisen of een plan van aanpak worden aangeduid en voor de inwerkingtreding van de Erfgoedwet en de Omgevingswet werden gebaseerd op artikel 38, eerste lid, onder a, van de Monumentenwet 1988. In het programma van eisen en plan van aanpak kunnen randvoorwaarden aan het archeologisch onderzoek worden meegegeven, in het bijzonder de doel- en vraagstelling van het onderzoek, en kunnen eisen worden gesteld aan de wijze van uitvoering. Er wordt bijvoorbeeld aangegeven welke onderzoeksmethodiek moet worden ingezet en over welke specifieke kennis en ervaring de actoren moeten beschikken om het onderzoek te kunnen uitvoeren.

Voorkomen moet worden dat de inhoud van de voorschriften in strijd is met de professionele kwaliteitsnorm voor archeologisch onderzoek binnen het in de Erfgoedwet opgenomen certificatiesysteem. Dit betekent dat de voorschriften wel aanvullende eisen mogen bevatten, maar geen eisen die onder het niveau van deze normen van de beroepsgroep liggen. De voorschriften kunnen tenslotte ook betrekking hebben op non-destructief archeologisch onderzoek, zoals een veldkartering of een sonaropname van de zeebodem.

Tweede lid
In het tweede lid is bepaald dat aan een omgevingsvergunning voor een sloopactiviteit op of in een archeologisch monument in een beschermd stads- of dorpsgezicht voorschriften kunnen worden verbonden over de wijze van slopen. Deze bepaling vloeit voort uit artikel 5.2, derde lid, van het voormalige Besluit omgevingsrecht. Het doel van een dergelijk voorschrift is de sloopmethode zo te kiezen dat de nadelige gevolgen voor de archeologische waarden ter plaatse zoveel mogelijk beperkt blijven. Ook kan zo de inzet van het instrument van archeologische begeleiding als bedoeld in het eerste lid, onder c, mogelijk worden gemaakt.

Artikel 6.45 (Artikel 22.22 Archeologiebepaling ADVIES: SCHRAPPEN)

Hoofdstuk 7 Het aanleggen of wijzigen van een gemeenteweg, waterschapsweg of lokale spoorweg, of het wijzigen van gebruik van een lokale spoorweg

Hoofdstuk 8 Vanwege instructieregels aangewezen gebieden en locaties (hoofdstuk 8)

Artikel 8.1 Aanwijzing beperkingengebied lokale spoorwegen binnen vervoerregio's

Met dit artikel wordt uitvoering gegeven aan de in artikel 5.164, tweede lid, van het Besluit kwaliteit leefomgeving opgenomen instructieregel. Die bepaalt dat in het omgevingsplan de geometrische begrenzing wordt vastgelegd van het beperkingengebied waarbinnen de vergunningplicht voor een beperkingengebiedactiviteit geldt volgens de aanwijzing van dit gebied op grond van artikel 12 van de Wet lokaal spoor door het dagelijks bestuur van het openbaar lichaam, bedoeld in artikel 20, derde lid, van de Wet personenvervoer 2000.

De instructieregel is opgenomen met als doel het vergroten van de kenbaarheid van de vergunningplicht zoals die onder oud recht was opgenomen in artikel 12 van de Wet lokaal spoor. De vergunningplicht is nu opgenomen in de Omgevingswet. Voor activiteiten binnen het beperkingengebied lokaal spoor geldt een vergunningplicht op grond van de Omgevingswet (artikel 5.1, tweede lid, onder f, onder 4e Ow). Artikel 12 Wet lokaal spoor bevat wel nog de verplichting het beperkingengebied aan te wijzen.

De vervoersregio's zijn belast met de zorg voor de lokale spoorwegen. Dat omvat ook de taak om de staat en werking van de lokale spoorweginfrastructuur te behoeden voor nadelige gevolgen van activiteiten op of rond die infrastructuur. Daarom wordt op grond van artikel 12 van de Wet lokaal spoor het beperkingengebied aangewezen. Vanuit het oogpunt van kenbaarheid voor de burger heeft de wetgever de instructieregel opgenomen dat de begrenzing van de beperkingengebieden zichtbaar wordt gemaakt in het omgevingsplan. Het beperkingengebied lokaal spoor omvat de ruimtelijke profielen van de tram-en metrolijnen in Amsterdam.

De vergunningsplicht is inhoudelijk verder geregeld in art. 9.48 van het Besluit activiteiten leefomgeving, waarin de vergunningsplichtige gevallen zijn aangewezen, te weten:

- het verrichten van werkzaamheden; en
- het bouwen of in stand houden van bouwwerken, het aanleggen , plaatsen, in stand houden of veranderen van werken die geen bouwwerken zijn en het plaatsen of in stand houden van andere objecten.

De Vervoersregio Amsterdam is het bevoegd gezag om te beslissen op een aanvraag om een omgevingsvergunning die betrekking heeft op een of meer beperkingengebiedactiviteiten met betrekking tot een lokale spoorweg in dat gebied. Dit is geregeld in artikel 4.7.van het Omgevingsbesluit. De beoordelingsregel voor een aanvraag om een beperkingengebiedactiviteit is geregeld in artikel 8.2 van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Deze luidt kort gezegd als volgt: "de omgevingsvergunning wordt alleen verleend als de activiteit verenigbaar is met het belang van het behoeden van de staat en werking van dat werk of object voor nadelige gevolgen van activiteiten". Aanvraagvereisten zijn geregeld in art. 7.197a Omgevingsregeling (Or).

In het omgevingsplan wordt volstaan met het opnemen van het beperkingengebied. De vergunningsplicht, beoordelingsregels en aanvraagvereisten zijn immers in andere regelgeving opgenomen. Van de mogelijkheid de vergunningplichtige gevallen aan te vullen of in te perken (artikel 9.48a Bal) of de mogelijkheid tot aanvullende maatwerkregels (artikel 9.9 Bal) is geen gebruik gemaakt.

Artikel 8.2 Aanwijzing brandvoorschriftengebied

Met dit artikel wordt invulling gegeven aan artikel 5.14 Besluit kwaliteit leefomgeving ten aanzien van brandvoorschriftengebieden. Het gevolg van deze bepaling is aldus dat ter plaatse van de aanduiding 'brandvoorschriftengebied' aanvullende bouwmaatregelen moeten worden getroffen op grond van het Besluit bouwwerken leefomgeving.

Artikel 5.14, eerste lid van het Besluit kwaliteit leefomgeving bepaalt wat een brandvoorschriftengebied is. Dat zijn de locaties die in het omgevingsplan kunnen worden aangewezen als op die locaties een brandaandachtsgebied is toegelaten en waar voor een bouwwerk de eis van artikel 4.90, eerste lid, van het Besluit bouwwerken leefomgeving geldt.

Het tweede lid van artikel 5.14 Besluit kwaliteit leefomgeving schrijft voor dat in het omgevingsplan een (reeds geldend) brandaandachtsgebied wordt aangewezen als brandvoorschriftengebied.

Het aandachtsgebied en het voorschriftengebied zijn nieuw kernbegrippen van de gemoderniseerde omgevingsveiligheid van het Rijk. De aandachtsgebieden voor brand, explosie en gifwolk maken inzichtelijk in welk gebied zich bij een incident bij een aangewezen risicoactiviteit nog levensbedreigende gevolgen voor personen in gebouwen kunnen voordoen. Een aandachtsgebied ontstaat van rechtswege bij het begin van een nieuwe aangewezen risicoactiviteit met aandachtsgebied. De aandachtsgebieden zijn zichtbaar op de Atlas Leefomgeving.

In tegenstelling tot de aandachtsgebieden ontstaan voorschriftengebieden voor brand- en explosie pas als deze in het omgevingsplan worden aangewezen. Het gevolg van de aanwijzing van een voorschriftengebied is dat gebouwen binnen dat gebied van bouwkundige maatregelen moeten worden voorzien om de daarin verblijvende personen te beschermen. Terwijl het aandachtsgebied iets zegt over de te verwachten risico's, bepaalt het voorschriftengebied waar extra bescherming in de vorm van bouwkundige maatregelen nodig is.

De gemeente heeft enige vrijheid om te bepalen waar voorschriftengebieden worden aangewezen. Het eerste lid van art. 5.14 Besluit kwaliteit leefomgeving biedt ruimte om in gebieden waarvan de concrete invulling nog niet vaststaat alvast aandachtsgebieden toe te laten voor toekomstige risicoactiviteiten en deze locatie te aan te wijzen als brandvoorschriften- of explosievoorschriftengebied.

Als er eenmaal een aandachtsgebied voor brand -en explosie is ontstaan (omdat een nieuwe aangewezen risicoactiviteit is gestart), dan móet het voorschriftengebied aangewezen worden (gelet op het tweede lid van art. 5.14 Besluit kwaliteit leefomgeving). Echter, het is niet altijd verplicht om het (reeds ontstane) aandachtsgebied aan te wijzen als voorschriftengebied. Op grond van artikel 5.14, derde lid, Besluit kwaliteit leefomgeving is het mogelijk om , in afwijking van het tweede lid, af te zien van de aanwijzing van een brand- of explosievoorschriftengebied. Ook kan een kleiner brand- of explosievoorschriftengebied worden aangewezen. Dat kan aan de orde zijn wanneer de risico's binnen het aandachtsgebied, al dan niet na het treffen van maatregelen, aanvaardbaar zijn en de bouwkundige voorzieningen aan gebouwen niet nodig zijn. Deze mogelijkheid geldt niet voor een locatie in een brand- of een explosieaandachtsgebied waar een zeer kwetsbaar gebouw is toegelaten.

Artikel 8.3 Aanwijzing explosievoorschriftengebied

Met dit artikel wordt invulling gegeven aan artikel 5.14 Besluit kwaliteit leefomgeving ten aanzien van explosievoorschriftengebieden. Het gevolg van deze bepaling is aldus dat ter plaatse van de aanduiding 'explosievoorschriftengebied' aanvullende bouwmaatregelen moeten worden getroffen op grond van het Besluit bouwwerken leefomgeving.

Artikel 5.14, eerste lid van het Besluit kwaliteit leefomgeving bepaalt wat een explosievoorschriftengebied is. Dat zijn de locaties die in het omgevingsplan kunnen worden aangewezen als op die locaties een explosieaandachtsgebied is toegelaten en waar voor een bouwwerk de eis van artikel 4.90, eerste lid, van het Besluit bouwwerken leefomgeving geldt.

Het tweede lid van artikel 5.14 Besluit kwaliteit leefomgeving schrijft voor dat in het omgevingsplan een (reeds geldend) explosieaandachtsgebied wordt aangewezen als explosievoorschriftengebied.

Het aandachtsgebied en het voorschriftengebied zijn nieuw kernbegrippen van de gemoderniseerde omgevingsveiligheid van het Rijk. De aandachtsgebieden voor brand, explosie en gifwolk maken

inzichtelijk in welk gebied zich bij een incident bij een aangewezen risicoactiviteit nog levensbedreigende gevolgen voor personen in gebouwen kunnen voordoen. Een aandachtsgebied ontstaat van rechtswege bij het begin van een nieuwe aangewezen risicoactiviteit met aandachtsgebied. De aandachtsgebieden zijn zichtbaar op de Atlas Leefomgeving.

In tegenstelling tot de aandachtsgebieden ontstaan voorschriftengebieden voor brand en explosie als deze in het omgevingsplan worden aangewezen. Het gevolg van de aanwijzing van een voorschriftengebied is dat gebouwen binnen dat gebied van bouwkundige maatregelen moeten worden voorzien om de daarin verblijvende personen te beschermen. Terwijl het aandachtsgebied iets zegt over de te verwachten risico's, bepaalt het voorschriftengebied waar extra bescherming in de vorm van bouwkundige maatregelen nodig is.

De gemeente heeft enige vrijheid om te bepalen waar voorschriftengebieden worden aangewezen. Het eerste lid van art. 5.14 Besluit kwaliteit leefomgeving biedt ruimte om in gebieden waarvan de concrete invulling nog niet vaststaat alvast aandachtsgebieden toe te laten voor toekomstige risicoactiviteiten en deze locatie te aan te wijzen als brandvoorschriften- of explosievoorschriftengebied.

Als er eenmaal een aandachtsgebied voor brand en explosie is ontstaan (omdat een nieuwe aangewezen risicoactiviteit is gestart), dan móet het voorschriftengebied aangewezen worden (gelet op het tweede lid van art. 5.14 Besluit kwaliteit leefomgeving). Echter, het is niet altijd verplicht om het (reeds ontstane) aandachtsgebied aan te wijzen als voorschriftengebied. Op grond van artikel 5.14, derde lid, Besluit kwaliteit leefomgeving is het mogelijk om, in afwijking van het tweede lid, af te zien van de aanwijzing van een brand- of explosievoorschriftengebied. Ook kan een kleiner brand- of explosievoorschriftengebied worden aangewezen. Dat kan aan de orde zijn wanneer de risico's binnen het aandachtsgebied, al dan niet na het treffen van maatregelen, aanvaardbaar zijn en de bouwkundige voorzieningen aan gebouwen niet nodig zijn. Deze mogelijkheid geldt niet voor een locatie in een brand- of een explosieaandachtsgebied waar een zeer kwetsbaar gebouw is toegelaten.

Artikel 8.4 Aanwijzing risicogebied externe veiligheid

Artikel 5.16, eerste lid van het Besluit kwaliteit leefomgeving geeft de gemeenteraad de mogelijkheid om een risicogebied of meerdere risicogebieden aan te wijzen. Risicogebieden externe veiligheid zijn bedoeld om risicovolle bedrijven die bij elkaar liggen extra ruimte te geven. Op de grens van het risicogebied mag het plaatsgebonden risico niet meer dan 1 op de miljoen per jaar zijn. Ten aanzien van risicogebieden staan instructieregels in paragraaf 5.1.2.2 van het Besluit kwaliteit leefomgeving.

Risicogebieden zijn vergelijkbaar met de veiligheidscontour als bedoeld in artikel 14 van het voormalige Besluit externe veiligheid inrichtingen. In het havengebied van Amsterdam 'werd een veiligheidscontour aangewezen. Met dit artikel kan (een deel van) de veiligheidscontour als risicogebied worden aangewezen. Uiteraard kunnen ook nieuwe gebieden aangewezen worden.

Hoofdstuk 9 Kostenverhaal

Artikel 9.1 Kostenverhaalsbijdrage

De omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit is niet meer in alle gevallen verplicht. Om die reden is in art. 13.18 Ow de beschikking bestuursrechtelijke geldschuld opgenomen voor het verhalen van kosten voor een ontwikkeling op eigen grond in een kostenverhaalsgebied als er geen overeenkomst is aangegaan.

De beschikking bestuursrechtelijke geldschuld wordt behandeld op basis van de Omgevingswet, de procedurele vereisten uit titel 4.1 Algemene wet bestuursrecht en de regels voor het kostenverhaalsgebied.

Degene die binnen de begrenzing van een kostenverhaalsgebied een aangewezen activiteit op basis van artikel 13.11 Ow verricht is verplicht een beschikking aan te vragen en de kostenverhaalsbijdrage te voldoen voor aanvang van de activiteit (art. 13.12 Ow). De kostenverhaalsbijdrage is ook van toepassing op een exploitatieplan dat is vastgesteld onder de Wet ruimtelijke ordening en onderdeel is van dit omgevingsplan.

In dit artikel staan de aanvraagvereisten voor de beschikking opgesomd in aanvulling op de aanvraagvereisten uit titel 4.1 Algemene wet bestuursrecht, zodat de bijdrage kan worden berekend. De berekening van de kostenverhaalsbijdrage vindt plaats op basis van art. 13.18 Ow en de regels van het betreffende kostenverhaalsgebied of het betreffende exploitatieplan.

Hoofdstuk 10 Milieubelastende activiteiten

Afdeling 10.1 Algemene bepalingen

Artikel 10.1 Toepassingsbereik

In dit hoofdstuk zijn regels opgenomen die voor alle milieubelastende activiteiten gelden. Het begrip milieubelastende activiteit (mba) is in de Omgevingswet gedefinieerd. Daaronder wordt een activiteit verstaan die 'nadelige gevolgen voor het milieu kan veroorzaken, niet zijnde een lozingsactiviteit op een oppervlaktewaterlichaam of een lozingsactiviteit op een zuiveringstechnisch werk of een wateronttrekkingsactiviteit'. Nadelige gevolgen voor het milieu kunnen bijvoorbeeld zijn emissies van stoffen, geluid of geur naar de omgeving, of gevolgen voor de veiligheid of CO_2 uitstoot.

Deze begripsbepaling is zeer ruim en omvat derhalve een breed scala aan activiteiten met grote verschillen in aard en omvang van de gevolgen voor het milieu. Dit begrip is ook breder dan het begrip 'inrichting' uit de voormalige Wet milieubeheer. In aanvulling op de voormalige inrichtingen zijn milieubelastende activiteiten onder meer:

a. activiteiten bij particuliere huishoudens, zoals het in werking hebben van een open haard of een lozing van afvalwater in het gemeentelijk rioolstelsel;
b. kortstondige en eenmalige activiteiten, denk aan het houden van evenementen, bouw- en sloopwerkzaamheden of activiteiten in de openbare ruimte;
c. activiteiten zonder vaste locatie, bijvoorbeeld het rondrijden met een omroepwagen.

De meeste regels in dit hoofdstuk zijn afkomstig uit de 'bruidsschat'. De bruidsschat bevat regels die voorheen door het Rijk werd geregeld (met name in het Activiteitenbesluit milieubeheer, het Besluit lozingen buiten inrichtingen en het Besluit lozingen afvalwater huishoudens), maar met de inwerkingtreding van de Omgevingswet aan gemeenten (of waterschappen) zijn overgedragen. Meer over de bruidsschat kunt u in xxx van de algemene toelichting op dit omgevingsplan lezen.

De regels in deze afdeling gelden voor alle milieubelastende activiteiten. Hiermee is het toepassingsbereik van deze afdeling uitgebreid ten opzichte van het toepassingsbereik van de inmiddels vervallen Afdeling 22.3 van het tijdelijk deel (bruidsschat milieubelastende activiteiten). Deze afdeling bevat algemene (overkoepelende) bepalingen voor de volgende twee afdelingen en een zorgplichtbepaling voor alle milieubelastende activiteiten. De volgende afdelingen hebben een beperkter toepassingsbereik. Deze afdelingen bevatten regels voor bedrijven, zoals geluidnormen, en regels over het lozen op de riolering en de bodem.

Artikel 10.2 Voorrangsbepaling

Eerste lid:
Dit lid bepaalt dat binnen het gebied met de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel omgevingsplan nog niet vervallen' geldt dat de regels in het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan voorrang krijgen boven de milieuregels in dit hoofdstuk indien die met elkaar strijdig zijn.

Het werkingsgebied van het eerste lid van dit artikel is beperkt tot die gebieden ter plaatse van de aanduiding 'ruimtelijke regels tijdelijk deel nog niet vervallen'. Daarmee wordt ook in de viewer inzichtelijk waar dit artikel van toepassing is, en waar niet. Met het door de tijd heen vervangen en laten vervallen van ruimtelijke plannen, zal dat werkingsgebied, dat eerst heel Amsterdam is, geleidelijk aan steeds kleiner worden.

In bijlage I is opgenomen dat onder het ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan wordt verstaan de ruimtelijke besluiten, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet, die bij wijze van

overgangsrecht als tijdelijk deel onderdeel zijn van dit omgevingsplan, totdat deze bij wijzigingsbesluit voor een locatie zijn komen te vervallen. Het gaat om bestemmingsplannen, wijzigingsplannen, uitwerkingsplannen, exploitatieplannen en dergelijke.

Sommige van deze ruimtelijke besluiten bevatten ook milieunormen, net als dit hoofdstuk. De milieuregels uit die bestemmingsplannen kunnen op onderdelen in strijd zijn met de regels in dit hoofdstuk. Dit kan in twee situaties aan de orde zijn.

1. De regel in het bestemmingsplan werd gesteld in afwijking van bepalingen bij of krachtens de voormalige Wet milieubeheer (met toepassing van de voormalige Crisis- en herstelwet, dan wel Interimwet stad en milieu). De milieuregels waarvan werd afgeweken zijn vervolgens inhoudelijk zonder nadere aanpassing omgezet eerst naar het tijdelijk deel van dit omgevingsplan (via de bruidsschat) en daarna naar dit hoofdstuk.

2. De milieuregel in het bestemmingsplan was in overeenstemming met de milieuregels op grond van de voormalige Wet milieubeheer, maar die milieuregels zijn vervolgens aangepast bij het omzetten naar het tijdelijk deel (bruidsschat) of naar dit hoofdstuk.

Zolang die strijdige bestemmingsplanregels onderdeel uitmaken van (het tijdelijk deel van) dit omgevingsplan, moet er een voorrangsregel worden opgenomen. Om die reden is in het eerste lid van dit artikel bepaald dat de regels van dit hoofdstuk niet van toepassing zijn voor zover die regels in strijd zijn met regels in het tijdelijke deel van het omgevingsplan, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de Omgevingswet.

De toets of er sprake is van «strijd» omvat ook een toets of wel of niet sprake is van regels met hetzelfde oogmerk; zijn de regels met hetzelfde doel gesteld? Als de regels een ander oogmerk hebben, doet «strijd» in de zin van de bepaling zich niet voor. Dit is vergelijkbaar met de wijze waarop bij de toepassing van artikel 121 van de Gemeentewet wordt getoetst of er sprake is van «strijd» met een hogere regeling.

Tweede lid:
Het tweede lid bevat een voorrangsbepaling voor vergunningvoorschriften in een omgevingsvergunning voor een milieubelastende activiteit, die met toepassing van het recht zoals dat gold voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet, is verleend. Het gaat hierbij om een vergunningplichtige milieubelastende activiteit die in hoofdstuk 3 van het Bal is aangewezen en waarbij de bestaande vergunning voorschriften bevat voor een onderwerp dat naar het omgevingsplan is verschoven. Op grond van het overgangsrecht van artikel 4.13, tweede lid, van de Invoeringswet Omgevingswet blijven deze vergunningvoorschriften gelden naast het omgevingsplan. In de praktijk is strengste regel dan bepalend voor het beschermingsniveau. Ten tijde van de vergunningverlening zijn juist bewust strengere of soepeler voorschriften gesteld, afgestemd op de activiteit en de locatie. De regels in dit hoofdstuk zijn niet van toepassing, voor zover zo'n vergunningvoorschrift geldt.

Deze voorrangsbepaling kan relevant zijn voor de volgende onderdelen van dit hoofdstuk:

- paragraaf 10.2.2.1 Energiebesparing;

- paragraaf 10.2.2.2 Zwerfafval;

- paragraaf 10.2.2.3 Geluid;

- paragraaf 10.2.2.4 Trillingen;

- paragraaf 10.3.2.12 Lozen bij maken van betonmortel;

- paragraaf 10.3.2.13 Uitwassen van beton;

- paragraaf 10.3.2.14 Ontwikkelen of afdrukken van fotografisch materiaal;

- paragraaf 10.2.3.6.1 In werking hebben van een acculader.

Dit omgevingsplan voorziet niet in een voorrangsbepaling voor bestaande vergunningvoorschriften of maatwerkvoorschriften op grond van het Activiteitenbesluit milieubeheer die op grond van het algemene overgangsrecht maatwerkvoorschriften zijn geworden en die afwijken van of een nadere invulling geven aan de omgevingsplanregels in dit omgevingsplan. Uit de wetssystematiek volgt al dat een maatwerkvoorschrift voorrang heeft op een algemene bepaling.

In sommige gevallen kan het wenselijk zijn dat een strengere norm van het omgevingsplan alsnog voorrang krijgt boven de vergunningvoorschriften. Dit kan bv. aan de orde zijn als het voor het bereiken van een nieuwe beleidsdoelstelling dit noodzakelijk is. In dergelijke gevallen wordt elders in het omgevingsplan bepaald dat de bepaling in het omgevingsplan voorrang krijgt.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.1 van de bruidsschat (tijdelijk deel). Het eerste lid is tekstueel aangepast.

Artikel 10.3 Oogmerken

Dit artikel somt op met welke oogmerken of doelen de algemene regels voor de milieubelastende activiteiten in dit omgevingsplan zijn gesteld. De wet kent een aantal maatschappelijke doelen. De algemene regels over milieubelastende activiteiten in dit omgevingsplan concretiseren deze doelen. Dit artikel somt deze oogmerken limitatief op. Dit artikel werkt door in de bevoegdheden van bestuursorganen om maatwerkvoorschriften te stellen.

Het artikel sluit aan bij de oogmerken van artikel 4.22 van de Omgevingswet, voor het stellen van rijksregels over milieubelastende activiteiten. Het artikel bouwt voort op de te beschermen belangen die in artikel 1.1, tweede lid, van de Wet milieubeheer zijn genoemd. Onderdeel c van dit artikel benoemt enkele milieuthema's, maar ook andere milieuaspecten zoals het voorkomen van ongewone voorvallen en de gevolgen daarvan vallen onder de oogmerken van deze afdeling. In artikel 10.163 en 10.167 worden de oogmerken nader uitgewerkt voor de lozing van afvalwater.

Bij de activiteiten in dit hoofdstuk zullen niet steeds alle oogmerken of milieuthema's een rol spelen, en zullen zeker niet alle milieuaspecten bij een activiteit terugkomen in meer uitgewerkte regels. Als voor een bepaald oogmerk geen nader uitgewerkte regels in dit omgevingsplan zijn opgenomen, geldt wel de specifieke zorgplicht van artikel 10.4.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.42 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.4 Specifieke zorgplicht

De specifieke zorgplicht zorgt ervoor dat degene die een activiteit verricht alles moet doen en laten om negatieve gevolgen voor de veiligheid, het milieu en gezondheid te voorkomen. Soms lukt voorkomen niet. Dan moet hij ervoor zorgen dat er zo min mogelijk negatieve gevolgen voor het milieu en gezondheid zijn.

Deze zorgplicht is een nadere specificering van de algemene zorgplicht zoals opgenomen in artikel 1.6 en 1.7 Omgevingswet gelet op de oogmerken van het vorige artikel. Deze zorgplicht is in afdeling 10.1 opgenomen zodat deze van toepassing is op alle milieubelastende activiteiten. In artikel 10.10 wordt de zorgplicht nader beschreven voor zover het om bedrijfsmatige activiteiten (voorheen inrichtingen) gaat.

Het Besluit kwaliteit leefomgeving vereist dat geluid, trilling, slagschaduw en geur van activiteiten aanvaardbaar is (zie artikelen 5.59, 5.83, 5.89c en 5.92 van het Besluit kwaliteit leefomgeving). In andere afdelingen van dit hoofdstuk zijn nadere regels gesteld voor activiteiten waarvan bekend is dat die deze gevolgen kunnen hebben. Die regels gelden niet voor wonen, voor kortstondige en eenmalige activiteiten en voor (al dan niet terugkerende) activiteiten in de openbare ruimte. De specifieke zorgplicht van dit artikel kan daarvoor als een vangnetbepaling gezien worden. Als activiteiten in andere

afdelingen niet nader zijn gereguleerd maar desondanks ongewenste nadelige gevolgen voor het milieu hebben, kan op basis van dit artikel opgetreden worden. Hiermee wordt - in aanvulling op de regels elders in dit omgevingsplan over het toelaten van activiteiten op locaties - mede invulling gegeven aan het vereiste dat geluid, trilling, slagschaduw en geur van activiteiten aanvaardbaar is.

Handhavend optreden is mogelijk bij evidente overtredingen van de specifieke zorgplicht. Daarvan is sprake in situaties waarin het handelen of nalaten van degene die de activiteit verricht onmiskenbaar in strijd is met de specifieke zorgplicht. Er kunnen ook situaties zijn waarin niet direct duidelijk is of van onmiskenbare strijd sprake is. Het college zal dan een keuze moeten maken tussen een handhavingstraject of het eerst verduidelijken wat de specifieke zorgplicht inhoudt. Die verduidelijking kan door het stellen van een maatwerkvoorschrift (zie het volgende artikel), of in een (waarschuwings)brief. Een uitgebreidere uiteenzetting van de mogelijkheden om handhavend op te treden tegen overtredingen van de specifieke zorgplicht is opgenomen in de nota van toelichting bij het Besluit activiteiten leefomgeving (Stb. 2018, 293, p. 526-527).

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.44, eerste lid van de bruidsschat (tijdelijk deel). Het toepassingsbereik van dit artikel is breder dan het was in de bruidsschat omdat het voor alle milieubelastende activiteiten geldt.

Artikel 10.5 Maatwerk

Eerste lid:
In dit artikel is de bevoegdheid opgenomen om maatwerkvoorschriften te stellen over milieuregels in dit hoofdstuk. Conform de werkwijze van de inmiddels vervallen bruidsschat, zijn de beperkingen die het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer stelde aan de mogelijkheden voor maatwerkvoorschriften, niet overgenomen. Dit sluit aan bij de systematiek van het Besluit activiteiten leefomgeving. Het is bovendien niet logisch om beperkingen op te leggen aan het stellen van maatwerkvoorschriften, omdat die beperkingen altijd omzeild kunnen worden via een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit.

Deze bevoegdheid kan in ieder geval worden gebruikt in de gevallen die voorheen ook onder het Activiteitenbesluit mogelijk waren.

Tweede lid:
Met een maatwerkvoorschrift mag niet worden afgeweken van de specifieke zorgplicht, zoals opgenomen in de artikelen 10.3, 10.4 en 10.10. Daarmee zou namelijk buiten de oogmerken van deze afdeling worden getreden. Wel mag er met maatwerkvoorschriften invulling gegeven worden daaraan de specifieke zorgplichten van deze afdeling.

Derde lid:
Maatwerk houdt altijd rekening met de oogmerken uit artikel 10.3 en mag daar niet mee in strijd zijn.

Vierde lid:
Bij het stellen van een maatwerkvoorschrift volgt het bevoegd gezag de instructieregels van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Deze regels vullen de zorgplicht van deze afdeling nader in. Voorbeeld: Dit omgevingsplan bepaalt voor verschillende situaties dat onversterkt stemgeluid niet meegenomen wordt in de beoordeling van de toelaatbare geluidwaarde. Een maatwerkvoorschrift kan niet inhouden dat onversterkt stemgeluid toch meegenomen wordt bij de beoordeling van de geluidwaarde. Het Besluit kwaliteit leefomgeving stelt namelijk in artikel 5.73 (uitzonderingen geluidbronnen) dat dit in de meeste gevallen niet kan.

De bevoegdheid om een maatwerkvoorschrift te stellen is in enkele artikelen nader geconcretiseerd voor bepaalde onderwerpen, bij voorbeeld bij de zogenaamde festiviteitenregeling bij horeca (artikel 10.36) en bij sport- en recreatiebedrijven (artikel 10.37). Dit betekent uiteraard niet dat de bevoegdheid tot het

stellen van een maatwerkvoorschrift beperkt zou moeten blijven tot die specifieke gevallen. De generieke bevoegdheid zoals opgenomen in dit artikel kan altijd toegepast worden, naast de specifieke gevallen.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.45 van de bruidsschat (tijdelijk deel). De formulering is licht aangepast met het oog op de leesbaarheid.

Artikel 10.6 Gegevens op verzoek

Eerste lid:
Bij het uitoefenen van toezicht of het stellen van maatwerk kan informatie over de technische uitvoering of de milieubelasting van een activiteit noodzakelijk zijn. Het eerste lid van dit artikel biedt de mogelijkheid om deze informatie bij de initiatiefnemer op te vragen. Het gaat om gegevens en bescheiden waar het bevoegd gezag om vraagt. Degene die de activiteit verricht hoeft dus niet uit eigen beweging gegevens of bescheiden op te sturen, al staat het natuurlijk vrij dit wel te doen.

De mogelijkheid om gegevens te vragen is gekoppeld aan een taak van het bevoegd gezag: het houden van toezicht (onderdeel a), het actualiseren van voorschriften (onderdeel b) en het stellen van maatwerkvoorschriften (onderdeel c). Onderdeel b van het eerste lid ziet op de situatie dat het bevoegd gezag wil bekijken of de algemene regels en maatwerkvoorschriften voor de activiteit nog toereikend zijn gezien ontwikkelingen van de technische mogelijkheden tot het beschermen van het milieu en gezondheid en de ontwikkelingen met betrekking tot de kwaliteit van het milieu. Bij ontwikkelingen van de technische mogelijkheden tot het beschermen van het milieu kan gedacht worden aan het beschikbaar komen van nieuwe passende preventieve maatregelen of de actualisatie van de beste beschikbare technieken. De ontwikkelingen met betrekking tot de kwaliteit van het milieu kunnen bijvoorbeeld aan de orde zijn als er door cumulatie van activiteiten een verslechtering van de kwaliteit van lucht, veiligheid, geluid, oppervlaktewater of grondwater optreedt. Met deze formulering is aangesloten op dezelfde regeling voor vergunningplichtige gevallen, zoals opgenomen in artikel 16.56 in combinatie met artikel 5.38 van de wet.

Tweede lid:
In het tweede lid zijn een aantal specifieke voorbeelden benoemd van informatie waar het bevoegd gezag om kan verzoeken. Deze opsomming is niet uitputtend, maar stelt buiten twijfel dat de daar genoemde informatie gevraagd kan worden.

Derde lid:
In het derde lid is bepaald dat bij een verzoek wordt aangegeven binnen welke termijn aan het verzoek moet worden voldaan.

Vierde lid:
Gegevens waarover degene die de activiteit uitvoert niet redelijkerwijs de beschikking kan krijgen, hoeven uiteraard niet te worden verstrekt.

Elders in dit omgevingsplan zijn onderzoeksplichten opgenomen met betrekking tot specifieke onderwerpen. Zo is voor het (laten) doen van geluidonderzoek een specifieke grondslag opgenomen in artikel 10.17 en 10.18. Voor het (laten) doen van geuronderzoek is een specifieke grondslag opgenomen in artikel 10.56.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.48 van de bruidsschat (tijdelijk deel), met enkele aanpassingen omwille van een betere toepasbaarheid.

Artikel 10.7 Informeren bij ongewoon voorval

Eerste lid:
Dit artikel bevat de verplichting om, zodra vastgesteld is dat er sprake is van een ongewoon voorval, het

college van burgemeester en wethouders hierover onverwijld te informeren; vertraging is gezien de gevolgen voor de gezondheid en het milieu niet wenselijk. Het gaat hier om voorvallen met een duidelijk negatief gevolg voor het milieu. Voor deze ongewone voorvallen bevat de Omgevingswet in hoofdstuk 19 regels gericht tot bestuursorganen. De Omgevingswet bevat een omschrijving van wat onder een ongewoon voorval moet worden verstaan. Deze beperkt ongewone voorvallen kort gezegd tot afwijkende gebeurtenissen die, ongeacht de oorzaak daarvan, significante nadelige gevolgen voor de fysieke leefomgeving kunnen hebben. De regel verplicht dus niet om het bevoegd gezag te informeren over elke gebeurtenis die afwijkt van het normale verloop van een activiteit, maar alleen wanneer dit ook significante nadelige gevolgen voor de fysieke leefomgeving kan hebben. Zie voor verdere uitleg over ongewone voorvallen afdeling 3.6 van het algemeen deel van de toelichting van het Besluit activiteiten leefomgeving.

Tweede lid:
In het tweede lid is omschreven welke gegevens en bescheiden over het ongewoon voorval aan het bevoegd gezag moeten worden verstrekt, zodra deze informatie beschikbaar is. Dat hoeft dus niet met dezelfde spoed als het informeren over het ongewone voorval zelf.

Derde lid:
Het tweede lid bepaalt dat de informatieplicht niet geldt bij milieubelastende activiteiten die zijn aangewezen in hoofdstuk 3 van het Bal en bij wonen. Het Bal bevat zelf al een informatieplicht voor ongewone voorvallen. Ongewone voorvallen bij activiteiten bij wonen komen zelden voor, en ook in het oude recht gold daarvoor geen informatieplicht. Dat ligt anders als een activiteit bij wonen onder het voormalige recht als inrichting gezien kon worden, zoals het uitoefenen van beroep of bedrijf aan huis of het opslaan in een propaan tank. Voor deze activiteiten gelden regels op grond van Afdeling 10.2 en is daarom de informatieplicht bij ongewoon voorval ook van toepassing. Voor meer toelichting over het toepassingsbereik van Afdeling 10.2 zie de toelichting op artikel 10.8.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikelen 22.49 en 22.50 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Afdeling 10.2 Milieubelastende activiteiten anders dan lozingen

Paragraaf 10.2.1 Algemene bepalingen

Artikel 10.8 Toepassingsbereik

Eerste lid:
De milieuregels van deze afdeling stonden voorheen in Afdeling 22.3 van (het tijdelijk deel van) dit omgevingsplan (de bruidsschat voor milieubelastende activiteiten) en zijn vooral afkomstig uit het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer en de voormalige Activiteitenregeling milieubeheer. Die regels waren alleen van toepassing op inrichtingen als bedoeld in artikel 1, derde lid, van de voormalige Wet milieubeheer en die waren aangewezen in bijlage I bij het voormalige Besluit omgevingsrecht.

De Omgevingswet heeft het begrip 'inrichting' uit de Wet milieubeheer ('elke door de mens bedrijfsmatige of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was, ondernomen bedrijvigheid die binnen een zekere begrenzing pleegt te worden verricht') verlaten. De Omgevingswet gebruikt de term milieubelastende activiteit ('activiteit die nadelige gevolgen voor het milieu kan veroorzaken, niet zijnde een lozingsactiviteit op een oppervlaktewaterlichaam of een lozingsactiviteit op een zuiveringstechnisch werk of een wateronttrekkingsactiviteit') die veel breder is dan het voormalige begrip 'inrichting'. Zie hierover meer in de toelichting op artikel 10.1.

Voor het toepassingsbereik van de milieuregels in deze afdeling is zo veel mogelijk aangesloten bij de bruidsschat. Het toepassingsbereik van de bruidsschat was afgebakend zodat de regels zo veel mogelijk

voor die activiteiten gingen gelden die tot de inwerkingtreding van de Omgevingswet onder het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer vielen. Enige verschuiving bij de overgang naar een nieuwe wetsystematiek en begrippenkader was echter niet te voorkomen.

Het toepassingsbereik van dit artikel is licht aangepast ten opzichte van de voormalige bruidsschat. Reden hiervoor is dat met de regels van het Omgevingsplan moet worden voldaan aan de instructieregels van het Rijk voor gemeenten over milieugevolgen van activiteiten, zoals opgenomen in het Besluit kwaliteit leefomgeving. Deze instructieregels hebben een breder toepassingsbereik dan het toepassingsbereik van de bruidsschat. Gelet hierop is de uitzondering uit het voormalige artikel 22.41 van de bruidsschat voor het gebruik van landbouwvoertuigen op weilanden en akkers geschrapt.

Onderdeel a
Deze afdeling is niet van toepassing op milieubelastende activiteiten bij wonen. Dit sluit aan bij het toepassingsbereik voor de instructieregels voor geluid, trillingen en geur in het Besluit kwaliteit leefomgeving.

Onder de voormalige Wet milieubeheer was het onduidelijk waar de grens lag bij de toetsing van het criterium «bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig is». Ook onder de bruidsschat bleef dit een grijs gebied. Met dit artikel wordt een meer duidelijke regeling beoogd. Activiteiten die in het kader van een bedrijf of beroep aan huis worden verricht, vallen onder deze afdeling. Dit wordt geregeld in het tweede lid, eerste zinsnede. Uitzondering hierop is als het uitoefenen van dat beroep of bedrijf uitsluitend uit administratieve werkzaamheden (bureauwerk) bestaat. Onder het voormalige recht voldeed deze activiteit weliswaar aan het begrip inrichting maar het was geen aangewezen Bor-categorie en dus was het Activiteitenbesluit niet van toepassing hierop. Met het vervallen van de Bor-categorieën zouden alle beroepsmatige activiteiten onder de reikwijdte van deze titel vallen. Dat is onwenselijk voor administratief werk waarbij gevolgen voor het milieu nihil zijn.

Het uitoefenen van hobby's wordt als een activiteit bij wonen van het toepassingsbereik van deze afdeling als hoofdregels uitgezonderd. Deze uitzondering geldt echter niet als de hobby een bepaalde omvang overstijgt (denk hierbij aan het in een bepaalde omvang houden van dieren, sleutelen aan auto's, meubels maken of bereiden van voedingsmiddelen). In het tweede lid, laatste zinsnede is expliciet bepaald dat activiteiten met een bedrijfsmatige omvang wel onder de reikwijdte van deze titel vallen. Hiermee wordt aangesloten bij het voorheen geldend recht. Ook de bruidsschat ging ervan uit dat 'extreme hobby's' niet meer als onderdeel van wonen gezien konden worden. In dit omgevingsplan wordt ervoor gekozen om dit expliciet te bepalen. Bij de bepaling wordt aangesloten bij het criterium uit het voormalige recht, namelijk de bedrijfsmatige omvang. Net als in het voorheen geldend recht en de bruidsschat is de grens tussen 'gewone' en 'extreme' hobby's enigszins een grijs gebied. Bij de toepassing ervan wordt aangesloten bij de jurisprudentie die onder het voormalige recht met betrekking tot het begrip inrichting is ontwikkeld. Voor andere activiteiten bij wonen zonder bedrijfsmatige omvang geldt de specifieke zorgplicht van artikel 10.4, en de mogelijkheid om met een maatwerkvoorschrift hier concreet invulling aan te geven als dit in een uitzonderlijk geval nodig is.

Het opslaan van propaan in tanks bij particulieren werd voorheen als een activiteit in bedrijfsmatige omvang gezien. In het derde lid is expliciet geregeld dat voor deze activiteit uitsluitend de vergunningplicht op grond van artikel 10.157 geldt. Verder gelden voor deze activiteit algemene regels op grond van het Besluit activiteiten leefomgeving (ook bij wonen).

Onderdeel b
Het feitelijk verrichten van bouw- en sloopactiviteiten of het feitelijk verrichten van onderhoudswerkzaamheden aan een bouwwerk of van een terrein, vallen niet onder deze afdeling. In het Bbl zijn wel eisen opgenomen voor zowel geluid als trillingen bij bouw- en sloopactiviteiten. Het Bbl bevat voor het verrichten van die activiteiten ook een specifieke zorgplicht.

Verder bevat dit omgevingsplan enkele specifieke zorgplichten, namelijk:
- Artikel 4.78 (specifieke zorgplicht beschermen omgeving bouw- en sloopwerkzaamheden); en
- Artikel 2.54 (specifieke zorgplicht gebruik bouwwerk).
Deze artikelen vormen de voortzetting van regels uit het voormalige Bouwbesluit 2012.

Het is dus niet zo dat er, door de uitzondering in dit onderdeel, voor deze activiteiten geen regels gelden.

Onder het regime van de Wet milieubeheer gebeurde het in bijzondere gevallen wel dat bouwwerkzaamheden die langer duurden dan zes
maanden, als een Wet milieubeheer-inrichting werden gezien. Deze activiteiten vallen buiten het algemene toepassingsbereik van deze
afdeling, maar ook daarvoor geldt dat de hiervoor genoemde regels van toepassing zijn.

Onderdeel c
Deze uitzondering beoogt de activiteiten die in de openbare buitenruimte plaatsvinden uit te sluiten. Voorbeelden zijn kermissen en andere evenementen, weekmarkten, mobiele installaties/activiteiten zoals draaiorgels, ophalen van vuilnis en gevelreiniging. Het voor een korte periode bezetten van een stukje openbaar toegankelijk terrein, maakt het daarmee niet ontoegankelijk. Activiteiten in een openbaar toegankelijk gebouw, zoals een publieke parkeergarage of het stadhuis, vallen wel onder het toepassingsbereik. Ook het laden en lossen op de openbare weg in de onmiddellijke nabijheid van een winkel, of het verkeer van en naar het bedrijf valt wel onder het toepassingsbereik van deze afdeling, omdat dit onderdeel of gevolg is van een activiteit (de winkel of het bedrijf) die zelf niet in hoofdzaak in de openbare ruimte wordt verricht. Hiermee wordt aangesloten bij het toepassingsbereik van de regels over inrichtingen.

Onderdeel d
Doorgaand verkeer op wegen, vaarwegen en spoorwegen valt niet onder deze afdeling van dit omgevingsplan.

Onderdeel e
Dit onderdeel sluit evenementen uit van het toepassingsbereik van deze afdeling over milieubelastende activiteiten. Deels gebeurt dit al met onderdeel c, omdat evenementen vaak plaatsvinden in de openbare buitenruimte.

Aan veel evenementen worden geluidregels gesteld in een vergunning op grond van de Algemene Plaatselijke Verordening (APV). Deze worden in onderdeel 1 uitgezonderd. Ook overige evenementen die buiten een locatie voor evenementen worden gehouden zijn uitgezonderd in onderdeel 2. Onder een locatie voor evenementen worden bijvoorbeeld permanente evenemententerreinen of evenementenhallen verstaan. Evenementen op dergelijke locaties vallen onder deze afdeling en zijn dus hier niet uitgezonderd. Uit onderdeel 3 volgt dat evenementen als bedoeld in artikel 10.35 ook niet worden uitgezonderd. Dat zijn evenementen die bij een horecabedrijf of sportvereniging kunnen worden gehouden. Dergelijke bedrijven vallen onder deze afdeling, inclusief de incidentele festiviteiten.

Voor een toelichting op het tweede lid (beroep of bedrijf aan huis) en derde lid (opslagtank voor propaan of propeen bij wonen) zie de toelichting op onderdeel a van het eerste lid.

Dit artikel is een aangepaste voortzetting van het inmiddels vervallen artikelen 22.41 van de bruidsschat (tijdelijk deel) .

Artikel 10.9 Gelijkstelling Wet geluidhinder

De Omgevingswet introduceert een nieuwe werkwijze voor de beheersing van industrielawaai. In plaats van geluidzonering wordt aangesloten bij de systematiek van geluidproductieplafonds die nu ook al geldt voor de Rijksinfrastructuur (snelwegen en spoorwegen). Daarom wordt ook het huidige begrip industrieterrein (of gezoneerd industrieterrein) vervangen door de term 'industrieterreinen waarvoor

geluidproductieplafonds als omgevingswaarden zijn vastgesteld'. Er is een ruime overgangstermijn gegeven voor het overstappen naar de nieuwe systematiek. Totdat de geluidproductieplafonds zijn vastgesteld, blijft het regime van de Wet geluidhinder gelden.

Deze afdeling bevat verschillende regels voor industrieterreinen waarvoor geluidproductieplafonds als omgevingswaarden zijn vastgesteld. Omdat bij de inwerkingtreding van deze afdeling nog geen geluidproductieplafonds zijn vastgesteld, moeten de regels ook voor gezoneerd industrieterreinen gelden. In dit artikel wordt dat geregeld.

De relevantie van dit artikel is in tijd beperkt. Zodra voor alle industrieterreinen geluidproductieplafonds worden vastgesteld, verliest deze bepaling haar betekenis en kan geschrapt worden.

Artikel 10.10 Concretisering specifieke zorgplicht

Eerste lid:
In artikel 10.4 van dit omgevingsplan is een zorgplichtbepaling opgenomen die voor alle milieubelastende activiteiten geldt. Het eerste lid bevat een nadere invulling hiervan voor milieubelastende activiteiten waarop deze afdeling van toepassing is. Deze nadere invulling bevat vergaande inspanningsplichten en het is daarom niet wenselijk om dit voor alle milieubelastende activiteiten te laten gelden. Ook in de voormalige bruidsschat gold deze bepaling voor een afgebakende kring van milieubelastende activiteiten.

Tweede lid:

Onderdeel a
Nadelige gevolgen voor het milieu van het verkeer van en naar de activiteit zijn hinder door bezoekersverkeer en indirecte geluidhinder.

Bezoekersverkeer is het bezoek van klanten of bezoekers aan een activiteit. De Handreiking Vervoermanagement (november 2017) geeft inzicht in de wijze waarop invulling gegeven kan worden aan dit aspect van de specifieke zorgplicht. Daarnaast legt de handreiking de relatie met de EED, European Energy Efficiency Directive en hoe daar mee om te gaan. De verschillende doelgroepen krijgen met deze handreiking meer inzicht in de mogelijkheden voor een aanpak van duurzame mobiliteit.

Onder indirecte geluidhinder wordt geluidhinder verstaan die niet wordt veroorzaakt door activiteiten of installaties binnen de begrenzing van de locatie waarop de activiteit plaatsvindt, maar die wel aan de activiteit zijn toe te rekenen. In de toelichting bij artikel 10.16 (geluid: meerdere activiteiten beschouwen als een activiteit) wordt nader ingegaan op het verschil tussen directe geluidhinder en indirecte geluidhinder.

Het bevoegd gezag heeft op grond van artikel 10.5 de bevoegdheid maatwerkvoorschriften te stellen ter invulling van de zorgplicht. Bij het stellen van maatwerkvoorschriften ter voorkoming van indirecte geluidhinder door wegverkeer kan de circulaire van 29 februari 1996 van de Minister van VROM, getiteld 'Geluidhinder veroorzaakt door het wegverkeer van en naar de inrichting; beoordeling in het kader van de vergunningverlening op basis van de Wet milieubeheer' als hulpmiddel dienen. Dit is niet veranderd ten opzichte van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer.

Voor een verplaatsbaar mijnbouwwerk als bedoeld in artikel 4.1116 van het Besluit activiteiten leefomgeving, stonden in het voormalige Besluit algemene regels milieu mijnbouw (artikel 21) en de voormalige Regeling algemene regels milieu mijnbouw (artikel 4), regels over geluid door verkeersbewegingen. Deze regels hielden in dat de etmaalwaarde van de verkeersbewegingen van en naar de mobiele installatie niet hoger was dan 50 dB(A), beoordeeld volgens de hierboven genoemde circulaire van 29 februari 1996. Deze regels komen niet expliciet terug in deze afdeling, maar vallen wel onder de specifieke zorgplicht van het omgevingsplan.

Onderdeel b
Het tweede lid, onder b regelt dat de zorgplicht zoals opgenomen in artikel 10.4 ook inhoudt dat de duisternis en het donkere landschap worden beschermd in door het bevoegd gezag aangewezen gebieden.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat het eerste lid niet van toepassing is op een milieubelastende activiteit die is aangewezen in hoofdstuk 3 van het Besluit activiteiten leefomgeving. Voor die gevallen geldt de specifieke zorgplicht uit artikel 2.11 van het Besluit activiteiten leefomgeving. Het tweede lid geldt wel voor milieubelastende activiteiten die onder het Bal vallen. In het tweede lid zijn aspecten genoemd die niet behoren tot de oogmerken van de regels in de hoofdstukken 2 tot en met 5 van het Bal.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.44, tweede en derde lid van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.11 Informatie bij aanvraag omgevingsvergunning Bal-mba

Eerste lid:
In hoofdstuk 3 van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) zijn milieubelastende activiteiten aangewezen waarvoor een vergunningplicht geldt. Dit artikel regelt dat er bij de aanvraag voor die vergunning ook informatie moet worden aangeleverd over milieuaspecten die in het omgevingsplan zijn geregeld, namelijk geluid, geur en trillingen.

Bij het verlenen van de omgevingsvergunning voor milieubelastende activiteiten op grond van het Besluit activiteiten leefomgeving moet op grond van het Besluit kwaliteit leefomgeving (art. 8.9 Besluit kwaliteit leefomgeving) onder andere rekening worden gehouden met de regels over geluid, geur en trilling in het Omgevingsplan. De aanvraagvereisten voor deze vergunning in de rijksregels bevatten echter geen specifieke gegevens en bescheiden die nodig zijn voor de beoordeling van de gevolgen van de milieubelastende activiteit die worden geregeld in omgevingsplannen, zoals gegevens over geluid en geur. De reden hiervoor is dat de wijze waarop de bescherming in het omgevingsplan is vormgegeven van invloed kan zijn op de informatie die bij de aanvraag om een omgevingsvergunning voor een milieubelastende activiteit nodig is.

De activiteiten die in het Bal als vergunningplichtig zijn aangewezen zijn van een zodanige omvang dat ze in veel gevallen geluid, geur of – in mindere mate – trillingen kunnen veroorzaken. Daarom is het bij deze activiteiten van belang om voor aanvang informatie te krijgen om vast te stellen of kan worden voldaan aan de normen en voorschriften die in dit Omgevingsplan zijn opgenomen ter bescherming van de omgeving. Die toets vindt voor deze activiteiten plaats bij de verlening van de vergunning op grond van het Bal. Om invulling te kunnen geven aan deze beoordeling is informatie van degene die de activiteit wil gaan uitvoeren noodzakelijk. Daarom is in dit artikel een informatieplicht opgenomen voor het verkrijgen van de relevante informatie.

Dit artikel is een aanvulling ten opzichte van verschillende artikelen in dit omgevingsplan op grond waarvan informatie moet worden aangeleverd of door het bevoegd gezag kan worden gevraagd, zoals:
- artikel 10.6, op grond waarvan op verzoek informatie moet worden aangeleverd;
- artikel 10.17, dat voor diverse luidruchtige activiteiten verplicht tot het verrichten van geluidonderzoek;
- artikel 10.18, dat voor andere activiteiten bepaalt dat op verzoek geluidonderzoek moet worden uitgevoerd.

In het oude recht was een vergelijkbare verplichting opgenomen in de Regeling omgevingsrecht. Net als in dit artikel was deze verplichting algemeen geformuleerd. In de praktijk wordt in overleg tussen aanvrager en vergunningverlener afgestemd welke informatie nodig is. Soms kan worden volstaan met een globale beschrijving van de activiteiten, waaruit blijkt dat geen trilling of geur te verwachten is. In andere gevallen is een onderzoek door een gespecialiseerd bureau nodig om goed te kunnen beoordelen

of aan de normen kan worden voldaan. Dit hangt mede af van de omgeving waar een activiteit wordt uitgevoerd: op een industrieterrein waarvoor geluidproductieplafonds als omgevingswaarden zijn vastgesteld (voorheen gezoneerd industrieterrein) of nabij woningen zal vrijwel altijd geluidonderzoek nodig zijn, op een bedrijventerrein niet altijd.

Tweede lid:
De informatie is bedoeld om de vergunningaanvraag te kunnen beoordelen. Op grond van artikel 8.9 lid 3 Besluit kwaliteit leefomgeving moet bij het bepalen of sprake is van significante milieuverontreiniging rekening worden gehouden met het Omgevingsplan. Het begrip milieuverontreiniging is omschreven in het Besluit kwaliteit leefomgeving, en omvat mede de onderwerpen geluid, trilling en geur (zie Stb. 2018, 292 par. 11.6.1.3 onder het kopje Significante milieuverontreiniging).

Als de informatie niet wordt aangeleverd kan het bevoegd gezag hier op twee manieren op reageren. Op grond van dit artikel kan handhavend worden opgetreden, bijvoorbeeld door het opleggen van een dwangsom. Daarnaast is de informatie noodzakelijk voor het beoordelen van de aanvraag voor een omgevingsvergunning voor de milieubelastende activiteit. De verplichting in dit artikel is formeel geen indieningsvereiste voor deze vergunning, omdat in het Omgevingsplan geen aanvullende indieningsvereisten voor de Bal-mba vergunning kunnen worden opgenomen. Wel verplicht artikel 4:2 lid 2 Awb in zijn algemeenheid ertoe om alle gegevens aan te leveren die nodig zijn voor beoordeling van de aanvraag. Op die grondslag kan het bevoegd gezag als dat nodig is aanvullende gegevens vragen en als die niet worden aangeleverd de aanvraag buiten behandeling laten (art. 4:5 Awb).

Derde lid:
De bevoegdheden met betrekking tot het omgevingsplan (vergunningen, meldingen, maatwerkvoorschriften, toezicht en handhaving) liggen in beginsel bij het college van burgemeester en wethouders. Ook de bevoegdheid om omgevingsvergunningen voor milieubelastende activiteiten op grond van het Bal te verlenen ligt in de meeste gevallen bij burgemeester en wethouders.

In enkele gevallen kan het voorkomen dat gedeputeerde staten zijn bevoegd voor de vergunningverlening voor de milieubelastende activiteit op grond van het Bal. In dat geval moet de informatie op grond van dit artikel aan gedeputeerde staten verstrekt worden.

De informatie moet worden verstrekt bij de aanvraag om omgevingsvergunning, zodat deze meegenomen kan worden bij de behandeling van de aanvraag.

Vierde lid:
Voor de zwaarste categorie milieubelastende activiteiten is in de Omgevingsregeling (artikel 7.27) de verplichting opgenomen om de milieugevolgen te beschrijven, waaronder gevolgen op het gebied van geluid, geur en trilling. Als dit het geval is, dan is het niet nodig om dezelfde verplichting nogmaals in het Omgevingsplan op te nemen. Daarom geldt op grond van dit artikellid een uitzondering voor die gevallen.

Paragraaf 10.2.2 Activiteit-overstijgende milieuaspecten

Subparagraaf 10.2.2.1 Energiebesparing

Artikel 10.12 Toepassingsbereik

Dit artikel bevat ten opzichte van de in artikel 10.8 opgenomen hoofdregel een beperking van het toepassingsbereik. Deze paragraaf is niet van toepassing op activiteiten die in afdelingen 3.3 tot en met 3.11 van het Besluit activiteiten leefomgeving aangewezen zijn als milieubelastende activiteiten. Voor die

activiteiten gelden de artikelen van paragraaf 5.4.1 (energiemodule) van het Besluit activiteiten leefomgeving.

In afdeling 3.2 van het Besluit activiteiten leefomgeving, zijn de bedrijfstak-overstijgende activiteiten aangewezen, zoals stookinstallaties en opslag van stoffen. Deze activiteiten zijn meestal onderdeel van een grotere milieubelastende activiteit die ofwel geregeld is in het Besluit activiteiten leefomgeving (in de afdelingen 3.3 tot en met 3.11), ofwel in het omgevingsplan. Als de bedrijfstak-overstijgende milieubelastende activiteit als functioneel ondersteunende activiteit deel uitmaakt van een milieubelastende activiteit die is aangewezen in de afdelingen 3.3 tot en met 3.11, dan geldt de energiemodule van het Bal ook voor de bedrijfstak-ondersteunende activiteit. Bijvoorbeeld: een ziekenhuis is aangewezen als milieubelastende activiteit waarvan ook de stookinstallatie deel uitmaakt als functioneel ondersteunende activiteit. Paragraaf 5.4.1 geldt ook voor de stookinstallatie. In andere situaties geldt deze subparagraaf.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.51 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.13 Maatregelen energie

Eerste lid:
Op grond van het eerste lid moeten alle energiebesparende maatregelen worden getroffen met een terugverdientijd van 5 jaar of minder.

Tweede lid:
Het tweede lid maakt een aantal uitzonderingen op de verplichting in het eerste lid om alle rendabele energiebesparende maatregelen te nemen.

Onderdeel a
Op de eerste plaats is er een ondergrens gesteld. Activiteiten die minder energie verbruiken dan de aangegeven hoeveelheden vallen buiten de verplichting. Daarbij wordt gekeken naar het totale energieverbruik van de milieubelastende activiteit en alle activiteiten die worden verricht op dezelfde locatie en die de milieubelastende activiteit functioneel ondersteunen. Hierbij moeten de activiteiten die in afdeling 3.2 van het Besluit activiteiten leefomgeving zijn geregeld ook worden meegenomen. Dus als bijvoorbeeld bij een supermarkt of horecagelegenheid een activiteit uit afdeling 3.2 van het Besluit activiteiten leefomgeving plaatsvindt (b.v. een stookinstallatie), dan gelden ook daarvoor de energiebesparingsregels van dit omgevingsplan, tenzij het energieverbruik van die activiteiten samen met andere activiteiten op de locatie gezamenlijk niet boven de drempel uitkomt.

Onderdeel b
Op de tweede plaats zijn van de verplichting uitgezonderd de glastuinbouwbedrijven en de bedrijven waarin zich een of meer broeikasgasinstallaties bevinden en die onder het systeem van broeikasgasemissierechten vallen. De achtergrond van deze uitzonderingen is om een dubbeling van instrumenten te voorkomen. Voor deze bedrijven geldt namelijk een kostenvereveningsysteem voor de uitstoot van CO_2 waarmee een financiële prikkel wordt gegeven om die uitstoot te beperken.

Onderdeel c
Op de derde plaats zijn gebouw gebonden energiebesparende maatregelen uitgezonderd omdat deze in het Besluit bouwwerken leefomgeving worden geregeld.

Derde lid:
Vanwege onduidelijkheid in de praktijk over de vraag met welke maatregelen aan de energiebesparingsverplichting kon worden voldaan, is een lijst met erkende maatregelen voor energiebesparing opgesteld. Deze lijst was opgenomen in bijlage 10 van de Activiteitenregeling milieubeheer en komt in gewijzigde vorm terug in Bijlage VII, onderdeel 16, van de Omgevingsregeling.

Per bedrijfstak wordt met de lijst met erkende maatregelen concreet gemaakt welke energiebesparende maatregelen getroffen kunnen worden om te voldoen aan het doelvoorschrift van het eerste lid.

Het bevoegd gezag kan, als aannemelijk is dat niet wordt voldaan aan dit artikel, op grond van artikel 10.6 van dit omgevingsplan een onderzoek verlangen waaruit blijkt met welke maatregelen aan dit artikel kan worden voldaan.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.52 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en artikel 2.15 uit het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer.

Subparagraaf 10.2.2.2 Zwerfafval

Artikel 10.14 Opruimen zwerfafval

Met dit artikel wordt degene die de milieubelastende activiteit verricht, verplicht zwerfafval van welke aard dan ook dat afkomstig is van die activiteit op te ruimen. De straal, waarbinnen de verplichting tot verwijderen geldt, is 25 meter. Dit artikel is een nadere invulling van de specifieke zorgplicht uit dit omgevingsplan of uit artikel 2.11 van het Besluit activiteiten leefomgeving.

Anders dan onder het oude recht, geldt dit artikel ook voor vergunningplichtige milieubelastende activiteiten. Als het aspect zwerfafval bij de inwerkingtreding van de Omgevingswet al in een voorschrift van een omgevingsvergunning voor de een milieubelastende activiteit geregeld was, is deze omgevingsplanregel niet van toepassing op grond van de voorrangsbepaling in artikel 10.2.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.53 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en artikel 2.13 uit het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer.

Subparagraaf 10.2.2.3 Geluid

Subsubparagraaf 10.2.2.3.1 Algemene bepalingen

Artikel 10.15 Toepassingsbereik

Dit artikel bepaalt het toepassingsbereik van deze subparagraaf. De aanhef bepaalt dat de subparagraaf 10.2.2.3 Geluid van toepassing is op activiteiten zoals bedoeld in artikel 10.8, waarna een drietal uitzonderingen volgt. Geluid door activiteiten die buiten het algemene toepassingsbereik zoals opgenomen in artikel 10.8 vallen (wonen, incidentele evenementen buiten aangewezen evenemententerreinen, activiteiten in de openbare ruimte, etc.), vallen ook niet onder het toepassingsbereik van deze geluidparagraaf. Voor die activiteiten geldt of een bijzondere regeling in een andere hoofdstuk of blijft de zorgplicht van artikel 10.4 gelden.

Vergunningplichtige activiteiten
De geluidparagraaf geldt voor alle milieubelastende activiteiten zoals in dit artikel afgebakend. Dus ook voor activiteiten die op grond van het Besluit activiteiten leefomgeving vergunningplichtig zijn.

De geluidparagraaf uit het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer was niet van toepassing op vergunningplichtige inrichtingen. In de meeste gevallen zijn deze vergunningplichtige inrichtingen onder de Omgevingswet een vergunningplichtige milieubelastende activiteit op grond van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal). Voor vergunningplichtige inrichtingen werden voor inwerkingtreding van de Omgevingswet, geluidnormen en andere geluidvoorschriften opgenomen in de omgevingsvergunning milieu. Deze bestaande vergunningvoorschriften blijven op grond van het overgangsrecht gelden en hebben op grond van artikel 10.2 van dit omgevingsplan voorrang op de regels voor geluid in deze paragraaf van het omgevingsplan.

Onderdeel a
De uitzondering onder a is opgenomen omdat voor activiteiten met verplaatsbare mijnbouwwerken als

bedoeld in artikel 4.1116 van het Besluit activiteiten leefomgeving geluidwaarden worden gesteld in paragraaf 4.109 'Werkzaamheden met verplaatsbaar mijnbouwwerk', van dat besluit.

Onderdeel b
Onder b is een uitzondering gemaakt voor het geluid dat afkomstig is van spoorvoertuigen op spoorwegemplacementen (onder andere bij het rangeren). Dit geluid maakt onderdeel uit van het geluid van een hoofdspoorweg dat door de systematiek van geluidproductieplafonds wordt geregeld.

In de systematiek van hoofdstuk 11 van de Wet milieubeheer lagen de geluidproductieplafonds wel om de emplacementen heen, maar werd alleen het geluid van doorgaande treinen meegenomen in de geluidproductie. Het geluid van de overige treinen werd beoordeeld als onderdeel van het geluid van het emplacement en dus als industrielawaai waarbij geluid onderdeel van de milieuvergunning is. Onder de Omgevingswet wordt dit gewijzigd door al het geluid van treinen op een emplacement onder het systeem van geluidproductieplafonds te brengen. Omdat dat geluid reeds via die systematiek geregeld wordt, hoeft dit niet ook nog in deze paragraaf geregeld te worden. Het geluid van alle andere activiteiten op het emplacement zoals het onderhouden en schoonmaken van treinen valt wel onder de reikwijdte van deze paragraaf.

Onderdeel c
Het geluid van windturbines is een bijzondere geluidbron waarvoor specifieke regels gelden. Deze regels zijn in onderdeel 10.2.3.4.1 opgenomen.

Dit artikel is een voortzetting van onderdelen van het inmiddels vervallen artikel 22.54 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.55 en 5.63 het Besluit kwaliteit leefomgeving. De uitzondering van het vierde lid in dat artikel voor bepaalde winkels is geschrapt in verband met de vereisten van het Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.16 Meerdere activiteiten beschouwen als één activiteit

Onder het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer golden de geluidnormen voor de gehele inrichting in de zin van de Wet milieubeheer. Dus voor het samenstel van activiteiten die binnen de inrichting plaatsvinden. Deze bepaling beoogt hetzelfde. Wanneer op een locatie meerdere, onderling samenhangende activiteiten worden verricht, gelden de geluidregels voor dit samenstel van activiteiten. Dit artikel geeft aan welke clustering van activiteiten als één activiteit beschouwd moet worden. Artikel 5.58 van het Besluit kwaliteit leefomgeving regelt ook dat geluid van samenhangende activiteiten samen beschouwd moet worden. In dit artikel van het omgevingsplan is de formulering van de bruidsschat gevolgd, omdat deze makkelijker leesbaar is en de situatie onder het Activiteitenbesluit beter benadert. Met deze formulering wordt ook aan artikel 5.58 Besluit kwaliteit leefomgeving voldaan.

Directe hinder, laden en lossen versus indirecte hinder
Ook activiteiten die niet hoofzakelijk op de locatie van het terrein van een bedrijf plaatsvinden, maar in de onmiddellijke nabijheid daarvan, kunnen onderdeel zijn van een activiteit in de zin van dit artikel. Dit wordt beschouwd als 'directe hinder'. Een voorbeeld hiervan zijn laad- en losactiviteiten die op de openbare weg worden uitgevoerd. Het geluid van dit laden en lossen moet dus ook voldoen aan de waarde voor geluid van een activiteit, zoals opgenomen in deze subparagraaf. In het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer golden de geluidnormen ook voor deze activiteiten in de onmiddellijke nabijheid van de inrichting. De geluidvoorschriften in deze subparagraaf gelden dus voor alle geluid dat beschouwd wordt als 'directe hinder'. Geluid, veroorzaakt door het verkeer van personen en goederen van en naar de activiteit (tot dat het is opgenomen in het heersende verkeersbeeld) wordt beschouwd als 'indirecte hinder'. Voor indirecte hinder geldt alleen de specifieke zorgplicht in artikel 10.4 en 10.10 van dit omgevingsplan. Zie ook de toelichting bij artikel 10.10. Overigens was het onder het oude recht afhankelijk van de omstandigheden van het geval wanneer laden en lossen overgaat in het verkeer van personen en goederen van en naar de activiteit. Deze omgevingsplanregels brengen hier geen verandering in.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.56 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.58 van het Besluit kwaliteit leefomgeving. De formulering is aangepast.

Artikel 10.17 Onderzoek en toezenden rapport

Eerste lid:
In dit artikel wordt bij een aantal activiteiten bepaald dat een rapport van een geluidonderzoek moet worden ingediend. Het gaat daarbij onder meer om het onder bepaalde omstandigheden ten gehore brengen van muziekgeluid en om transportactiviteiten in de avond- en nachtperiode (tussen 19.00 en 7.00 uur). Bij deze activiteiten leert de ervaring dat doorgaans problemen te verwachten zijn bij toetsing aan de geluidwaarden.

In het voormalige Activiteitenbesluit was een bepaling opgenomen op grond waarvan het bevoegd gezag kon besluiten dat het overleggen van een rapport van een akoestisch onderzoek niet was vereist, indien aannemelijk was dat aan de geluidswaarden kon worden voldaan. Deze bepaling was in de bruidsschat niet overgenomen en ook niet in dit omgevingsplan. De maatwerkmogelijkheid van artikel 10.5 kan ook gebruikt worden om in voorkomende gevallen van de plicht tot het verstrekken van een geluidonderzoek af te zien. In de praktijk is het ook gebruikelijk om dit in een brief vast te leggen.

Derde lid:
In het derde lid wordt aangegeven aan welke vereisten het akoestisch onderzoek moet voldoen. Desgewenst kunnen in overleg met het bevoegd gezag nadere afspraken gemaakt worden over het detailniveau van de benodigde informatie.

Vierde lid:
Ten minste vier weken voor het begin van de activiteit moet het geluidonderzoek aan het bevoegd gezag verstrekt worden. Behalve het geluidonderzoek moeten ook de gegevens zoals vermeld in artikel 1.5 worden verstrekt.

Vijfde lid:
In artikel 10.11 zijn aanvullende indieningsvereisten gesteld voor activiteiten die op grond van het Besluit activiteiten leefomgeving als vergunningplichtig zijn aangewezen. Indien op grond van dat artikel reeds akoestisch onderzoek wordt verstrekt, dan geldt de verplichting in dit artikel niet. Hiermee worden dubbele onderzoekslasten voorkomen.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikelen 22.60 en 22.61 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en van artikel 1.11 van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer.

Artikel 10.18 Onderzoek op verzoek

Eerste lid:
Dit artikel is een voortzetting van de bevoegdheid die voorheen in artikel 1.11, lid 4 en 6 van het Activiteitenbesluit was opgenomen. In de bruidsschat was die bevoegdheid niet expliciet geregeld omdat de generieke maatwerkbevoegdheid deze ook omvat. Omwille van transparantie en duidelijkheid wordt deze bevoegdheid expliciet benoemd.

Onderdeel a
Op grond van het eerste lid, aanhef en onder a, kan het bevoegd gezag om een akoestisch onderzoek verzoeken als de kans op geluidhinder zeer reëel is, maar het indienen van een akoestisch onderzoek op grond van het voorgaande artikel niet verplicht is. Hiervoor moet het bevoegd gezag aannemelijk maken dat te verwachten is dat het geluidsniveau en/of het maximale geluidsniveau meer zal bedragen dan de van toepassing zijnde waarden voor de activiteit. Het gaat om gevallen waarin gelet op de bronvermogens en afstanden tot gevoelige objecten de normen naar verwachting zullen worden overschreden. Deze beoordeling is afhankelijk van de aard van het bedrijf en de omgeving. Het bevoegd gezag dient te onderbouwen waarom van deze bevoegdheid gebruik wordt gemaakt. Alleen in die

gevallen waarbij problemen zijn te verwachten bij het voldoen aan de geluidsnormen, kan een akoestisch rapport gevraagd worden.

Onderdeel b
Het eerste lid, aanhef en onder b heeft betrekking op gevallen dat het voor de monitoring van geluidproductieplafonds (voor het zonebeheer) noodzakelijk is de geluidsproductie van activiteiten gelegen op een industrieterrein met geluidproductieplafonds (gezoneerd industrieterrein) te weten. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn als een activiteit aan de rand van het industrieterrein is gelegen of als een activiteit met de waarden genoemd in dit omgevingsplan een onevenredig groot beslag zou leggen op de nog beschikbare geluidsruimte, zonder dat die activiteit de bij deze waarden behorende geluidsruimte daadwerkelijk nodig heeft.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat bij het verzoek een termijn wordt gesteld waarbinnen het rapport moet worden verstrekt.

Derde lid:
Voor de inhoud van het akoestisch onderzoek wordt doorverwezen naar de bepaling in het vorig artikel. Hierbij geldt ook de opmerking dat in vooroverleg met het bevoegd gezag nadere afspraken kunnen gemaakt worden over het detailniveau van de benodigde akoestische informatie.

Dit artikel is een voortzetting van artikel 1.11, lid 4 en 6 van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer

Artikel 10.19 Verstrekken gegevens bij gewijzigde uitvoering van een activiteit

Dit artikel is van toepassing als een activiteit op een andere manier wordt uitgevoerd dan zoals beschreven in de gegevens die aan het geluidsonderzoek ten grondslag liggen. Hieronder wordt niet alleen aanpassing van de bedrijfsvoering verstaan maar ook een wijziging van andere omstandigheden die in het akoestisch rapport vermeld stonden, bijvoorbeeld het anders uitvoeren van maatregelen. De maatwerkmogelijkheid van artikel 10.5 kan gebruikt worden om van de plicht tot het verstrekken van een geluidonderzoek af te zien als zo'n onderzoek gezien de wijziging niet noodzakelijk is. In de praktijk is het ook gebruikelijk om dit in een brief vast te leggen .

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.61, tweede lid van de bruidsschat (tijdelijk deel)

Artikel 10.20 Buiten beschouwing laten van geluidbronnen

Eerste lid:

Onderdeel a
In dit onderdeel is conform het Besluit kwaliteit leefomgeving bepaald dat de geluidwaarden geen betrekking hebben op het geluid van de spoedeisende inzet van hulpvoertuigen. Dat geldt voor het gemiddelde geluidniveau en voor het maximale geluidniveau. Deze uitzondering geldt alleen voor de spoedeisende inzet en dus niet voor het geluid als gevolg van niet-spoedeisende inzet van hulpvoertuigen of bijvoorbeeld het onderhouden en testen van die voertuigen. Anders dan in artikel 2.22 van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer, gaat deze omgevingsplanregel ook over geluid van traumahelikopters en over het Langtijdgemiddelde beoordelingsniveau LAr,LT.

De mogelijkheid om met maatwerkvoorschriften gebruiksregels op te nemen geldt niet voor de inzet van motorvoertuigen of helikopters voor spoedeisende medische hulpverlening, ongevallenbestrijding, brandbestrijding, gladheidbestrijding en het vrijmaken van de weg na een ongeval. Zie de toelichting bij de artikelen 5.71 en 5.72 van het Besluit kwaliteit leefomgeving voor een verduidelijking.

Op grond van artikel 2.22, tweede lid van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer was het mogelijk om maatwerkvoorschriften te stellen over te treffen technische en organisatorische

maatregelen bij het uitrukken van motorvoertuigen voor ongevallenbestrijding, spoedeisende medische hulpverlening, brandbestrijding of gladheidbestrijding en het vrijmaken van de weg na een ongeval. Dit was al veranderd in de bruidsschat.

Onderdeel b
Ook het menselijk stemgeluid is uitgezonderd voor de toetsing aan de geluidwaarden. Op grond van de instructieregel in artikel 5.73 van het Besluit kwaliteit leefomgeving, moet onversterkt stemgeluid vaker buiten beschouwing worden gelaten dan onder de bruidsschat en het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer. Op grond van de instructieregel wordt onversterkt menselijk stemgeluid buiten beschouwing gelaten, tenzij het muziekgeluid is of daarmee vermengd is. De reden hiervoor is dat een getalsmatige normering ervan in de praktijk slecht toepasbaar en handhaafbaar is. Er kunnen wel andere eisen worden gesteld die hinder door stemgeluid beperken (bv. gedragsregels of technische voorzieningen).

Onderdeel c
Voor geluid voor het oproepen tot het belijden van godsdienst of levensovertuiging e.d. brengt dit artikel geen verandering teweeg ten opzichte van de situatie onder de bruidsschat en het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer. In de Grondwet is bepaald dat iedereen het recht heeft zijn godsdienst of levensovertuiging individueel of in gemeenschap met anderen vrij te belijden. Wel kunnen volgens de Grondwet regels worden gesteld ter bescherming van de gezondheid, in het belang van het verkeer en ter bestrijding of voorkoming van wanordelijkheden.
Anders dan de vorige onderdelen, zondert het Besluit kwaliteit leefomgeving deze bron in artikel 5.73 niet uit van de toetsing aan de geluidwaarden. Conform de systematiek van het Besluit kwaliteit leefomgeving kan de aanvaardbaarheid van deze geluidbron (zoals vereist in artikel 5.59 Besluit kwaliteit leefomgeving) ook anders gemotiveerd worden dan door normering. Op grond van artikel 5.70 Besluit kwaliteit leefomgeving kan de gemeente ervoor kiezen om aan bepaalde activiteiten (geheel of gedeeltelijk) geen waarde te stellen gelet op de aard of locatie van de activiteit. Het beginsel van aanvaardbaar geluidklimaat, zoals opgenomen in artikel 5.59 Besluit kwaliteit leefomgeving blijft wel gelden.
Bestaande activiteiten veroorzaken in het algemeen geen onaanvaardbare geluidsituatie die noopt tot het stellen van nadere regels. Bij het toelaten van nieuwe activiteiten dient uiteraard in dat kader beoordeeld te worden in hoeverre er sprake is van een aanvaardbaar geluidklimaat. Mochten de in dit onderdeel genoemde activiteiten bij een kerk, moskee etc. toch tot klachten leiden, dan kan de gemeente beoordelen of het stellen van regels voor dat specifieke geval noodzakelijk en wenselijk is. Op het stellen van regels is de Wet openbare manifestaties (Wom) van toepassing. Op grond van artikel 10 Wom is de gemeenteraad bevoegd om regels te stellen met betrekking tot duur en geluidsniveau. (B&W kunnen dus geen maatwerkvoorschrift stellen voor deze activiteit.) Gelet op artikel 2 Wom kan de raad deze bevoegdheid alleen gebruiken ter bescherming van de gezondheid.

Tweede lid:
In het tweede lid is een tweetal uitzonderingen opgenomen voor het maximale geluidniveau (piekgeluid). Het verrichten van sportactiviteiten in de open lucht en het komen en gaan van bezoekers kan gepaard gaan met maximale geluidsniveaus die hoger liggen dan de toegestane maximale geluidsniveaus. Onder het geluid door het komen en gaan van bezoekers wordt onder meer begrepen het dichtslaan van autoportieren en het starten en gas geven bij het wegrijden van voertuigen. Voor beide uitzonderingen geldt dat het redelijkerwijs het niet mogelijk is deze pieken te beheersen op basis van een getalsmatige normstelling. Daarom worden de maximale geluidniveaus vanwege deze activiteiten, net als in het voorheen geldend recht, buiten beschouwing gelaten bij de toetsing aan de geluidwaarden in dit omgevingsplan. De zorgplicht bedoeld in artikel 10.4 en 10.10 geldt ook voor deze activiteiten. Op grond van artikel 10.5 kan het bevoegd gezag per maatwerkvoorschrift gedragsregels of voorzieningen voorschrijven om hinder zo veel mogelijk te voorkomen of beperken.

De voormalige bruidsschat bevatte meer bronnen die voorheen buiten beschouwing vielen. Gelet op de instructieregels van het Besluit kwaliteit leefomgeving, die alleen voor bepaalde bronnen in verband spoedeisende hulpverlening en voor stemgeluid een uitzondering maken (zie het eerste lid van dit artikel), is bekeken welke bronnen uit het voormalige artikel 22.70 Bruidsschat onder de normering kunnen vallen. Sommige activiteiten komen in Amsterdam niet voor (bv. traditioneel schieten) of ze kunnen voldoen aan de geluidwaarden (bv. activiteiten op militaire terreinen) waardoor het maken van een extra uitzondering niet nodig is. Bij onversterkte muziek is het met oog op het voorkomen en beperken van hinder wenselijk om de geluidwaarden laten gelden – hiermee wordt overigens aangesloten bij de praktijk van veel gemeenten die dit voorheen in een gemeentelijke verordening hadden geregeld. Bij de uitzonderingen voor maximale geluidniveau (piekgeluid) werd tevens betrokken dat de normering van het maximale geluidniveau onder het Besluit kwaliteit leefomgeving wijzigt waardoor het over het algemeen gemakkelijker is om aan deze norm te voldoen. Het maken van een uitzondering voor die piekgeluiden is daardoor niet (meer) nodig. Mocht het in enkele gevallen voorkomen dat toch niet aan de geluidnormering kan worden voldaan, dan kan per geval een passende oplossing worden vastgelegd in maatwerk (afwijkende waarde of geen waarde met motivering van aanvaardbaarheid).

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.70 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en van artikel 2.18, eerste tot en met vierde lid, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer. Het is aangepast naar aanleiding van de instructieregels van het Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.21 Maatregelen of voorzieningen bij stomen van grond

Eerste lid:
In tuinbouwbedrijven waar het systeem van substraatteelt niet wordt toegepast, maar waar in de grond wordt geteeld, moet op gezette tijden ontsmetting van de grond plaatsvinden. Dit geschiedt door de grond te stomen. Het geluid dat wordt veroorzaakt door het stomen van grond met een installatie van derden wordt buiten beschouwing gelaten bij het bepalen van het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau. Grondstomen vindt niet vaker dan enkele keren per jaar plaats. De frequentie hangt af van het te telen gewas. Gelet op de frequentie van het grondstomen en het feit dat het een activiteit is die door derden wordt uitgevoerd, kan deze activiteit niet worden beschouwd als een representatieve bedrijfssituatie zoals bedoeld in de «Handleiding meten en rekenen industrielawaai». Daarom blijft bij het bepalen van de langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus het door deze activiteit veroorzaakte geluid buiten beschouwing.

Het grondstomen wordt in de regel uitgevoerd door gespecialiseerde bedrijven. Deze bedrijven plaatsen tijdelijk een mobiele installatie bij het tuinbouwbedrijf. Als het grondstomen met een eigen ketelinstallatie plaatsvindt, wordt het wel meegeteld bij het bepalen van de langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus. Zo'n eigen installatie is een vast onderdeel van de activiteit, kan vaker worden gebruikt en door degene die de activiteit verricht zodanig worden aangepast dat het geluid gereduceerd wordt..

Tweede lid:
Omdat het grondstomen dat plaatsvindt met een installatie van derden buiten beschouwing blijft bij het bepalen van de langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus, moeten maatregelen of voorzieningen getroffen worden om de geluidhinder zo veel mogelijk te reduceren. De maatregelen of voorzieningen zijn in het tweede lid omschreven. Op grond van artikel 10.5 kan het bevoegd gezag maatwerkvoorschriften stellen, waarmee de maatregelen of voorzieningen meer specifiek kunnen worden ingevuld.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.72 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en van artikel 2.18, zesde tot en met achtste lid, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer.

Artikel 10.22 Meet- en rekenbepalingen

De meet- en rekenvoorschriften voor geluid worden landelijk geregeld op grond van artikel 4.1, tweede lid, van de Omgevingswet. In dit omgevingsplan hoeven dus in principe geen verwijzingen opgenomen te worden naar deze meet- en rekenvoorschriften. Dit is hier wel gedaan voor de leesbaarheid van de regelgeving. In de Omgevingsregeling zijn deze meet- en rekenbepalingen voor geluid opgenomen in paragraaf 6.2.1.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.74 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subsubparagraaf 10.2.2.3.2 Geluidregels ter bescherming van geluidgevoelige gebouwen

Artikel 10.23 Toepassingsbereik

Subsubparagraaf 10.2.2.3.2 bevat regels ter bescherming van geluidgevoelige gebouwen. Dit artikel bepaalt het toepassingsbereik van dat onderdeel.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat deze subsubparagraaf van toepassing is op het geluid door een activiteit op of in een geluidgevoelig gebouw dat in dit omgevingsplan, of in een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit is toegelaten.
Voor de definitie van een geluidgevoelig gebouw is aangesloten bij de terminologie van artikel 3.21 van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Of een gebouw geluidgevoelig is, is afhankelijk van de gebruiksfuncties van dat gebouw. Zo wordt in het Besluit kwaliteit leefomgeving het gesproken van een gebouw met een 'woonfunctie en nevengebruiksfuncties daarvan' in plaats van over een woning. Naast wonen worden onderwijs, gezondheidszorg met bedgebied en kinderopvang met bedgebied beschermd.

Dit onderdeel beschermt alleen geluidgevoelige gebouwen die toegelaten zijn op grond van een omgevingsplan of een omgevingsvergunning voor een afwijkactiviteit. Dat betekent dat dit onderdeel geen betrekking heeft op 'illegale' geluidgevoelige gebouwen. Dit is een voortzetting van de regeling uit de voormalige Wet milieubeheer op grond waarvan de planologische status bepalend is voor de bescherming tegen geluid. Het feitelijke gebruik van een gebouw als woning bijvoorbeeld is daarbij niet van belang.

Tweede lid:
Het tweede lid bevat een drietal uitzonderingen voor de bescherming van geluidgevoelige gebouwen.

Onderdeel a
In onderdeel a worden geluidgevoelige gebouwen uitgesloten die op een industrieterrein met geluidproductieplafonds liggen. Dit is een voortzetting van de oude situatie, onder andere uit het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer, waarin op een gezoneerd industrieterrein gelegen gebouwen en locaties niet werden beschermd tegen het geluid afkomstig van bedrijven op het industrieterrein waarop zij zijn gelegen en het geluid afkomstig van een ander industrieterrein. In artikel 10.9 is bepaald dat bestaande gezoneerde industrieterreinen worden gelijkgesteld met een industrieterrein waarvoor geluidproductieplafonds zijn vastgesteld.

Onderdeel b
Onderdeel b bepaalt dat het geluid van een activiteit niet geldt op een geluidgevoelig gebouw dat tijdelijk is toegelaten. Deze tijdelijkheid moet expliciet in het omgevingsplan of de omgevingsvergunning voor de afwijkactiviteit zijn vastgelegd. Het kan daarbij zowel gaan om een geluidgevoelig gebouw dat tijdelijk geluidgevoelig is (bijvoorbeeld huisvesting in een kantoor) als om een tijdelijk geluidgevoelig gebouw. Op het tijdelijk toelaten van een geluidgevoelig gebouw zijn de artikelen 5.58 en 5.59 van het Besluit kwaliteit leefomgeving wel van toepassing. Dit betekent dat er rekening gehouden moet worden met het geluid op deze geluidgevoelige gebouwen en dat dit geluid aanvaardbaar moet zijn. Zo kan de aanwezigheid van een tijdelijk geluidgevoelig gebouw aanleiding zijn voor het (met maatwerk) opleggen

van een andere waarde dan de standaardwaarde of voor het opleggen van maatregelen of gedragsvoorschriften. De specifieke zorgplicht voor een milieubelastende activiteit is ook van toepassing op geluid door een activiteit op deze tijdelijke geluidgevoelige gebouwen. Voor al bestaande tijdelijke gebouwen is een overgangsregeling opgenomen in artikel 10.24.

Onderdeel c
Onderdeel c heeft betrekking op niet-geluidgevoelige gevels. Een gevel kan bij het toelaten van nieuwe geluidgevoelige gebouwen met toepassing van de artikelen 5.78y of 5.78aa van het Besluit kwaliteit leefomgeving, in het omgevingsplan als niet-geluidgevoelige gevel worden aangemerkt. Deze niet-geluidgevoelige gevels vervangen in het nieuwe stelsel de gevels die onder de Wet geluidhinder als 'doof' werden aangemerkt of waarvoor met toepassing van de Interimwet stad-en-milieubenadering werd afgeweken van de wettelijke norm.

Derde lid:
Het derde lid regelt dat de geluidregels in deze subsubparagraaf niet gelden op gevels die onder het voormalige recht als dove gevel werden aangemerkt of gevels waar met toepassing van de Stad- en-milieubenadering van de wettelijke norm werd afgeweken. Deze bepaling heeft een overgangsrechtelijk karakter. Op grond van 12.13g van het Besluit kwaliteit leefomgeving is het verplicht om deze gevels tijdens de overgangsfase (tot 1 januari 2029) te voorzien van de nieuwe aanduiding "niet-geluidgevoelige gevel".

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.54, eerste en tweede lid van de bruidsschat (tijdelijk deel). De regeling van de bruidsschat is aangevuld met het derde lid. Het artikel geeft uitvoering aan artikel 5.63, eerste lid Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.24 Toepassingsbereik: eerbiedigende werking

Dit artikel bevat enkele aanvullende regels met betrekking tot het toepassingsbereik, die in feite van overgangsrechtelijke aard zijn. Om die reden is ervoor gekozen ze in een apart artikel op te nemen. Het artikel bevat een tweetal uitzonderingen op de hoofdregel in artikel 10.23.

Eerste lid:
Het eerste lid bevat een uitzondering op de uitzondering in artikel 10.23, tweede lid, onder b. De daar opgenomen uitzondering voor een tijdelijk toegelaten geluidgevoelig gebouw geldt alleen voor een geluidgevoelig gebouw dat na inwerkingtreding van de Omgevingswet is toegelaten voor een duur van niet meer dan 10 jaar. Voor een geluidgevoelig gebouw dat al voor inwerkingtreding is toegelaten (onder a) of waarvoor een vergunning is aangevraagd voor de inwerkingtreding en die vervolgens is toegelaten (onder b) geldt de uitzondering niet. Zo'n gebouw valt dus wel binnen het toepassingsbereik van deze subsubparagraaf en hiervoor blijft wel een waarde gelden voor het geluid op de gevel van zo'n tijdelijk toegelaten geluidgevoelig gebouw. De reden voor deze uitzondering op de uitzondering is dat onder het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer de geluidnormen wel golden voor gebouwen waarvoor het tijdelijk toegelaten is om ze te gebruiken als geluidgevoelig gebouw.
In de overzichtstabel na de volgende alinea is een overzicht opgenomen van de gevallen waarin een waarde voor geluid geldt bij verschillende situaties van geluidgevoelige gebouwen die tijdelijk toegelaten zijn in relatie tot activiteiten.

Tweede lid:
Ook het tweede lid bevat uitzonderingen van overgangsrechtelijke aard. Onder het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer kregen reeds toegelaten, maar nog niet aanwezige geluidgevoelige gebouwen geen bescherming tegen geluid van milieubelastende activiteiten. Dit is bij de instructieregels van het Besluit kwaliteit leefomgeving veranderd. De geluidwaarde geldt dan op de locatie waar volgens het omgevingsplan of de omgevingsvergunning de gevel van het gebouw gebouwd mag worden. Omdat de voormalige bestemmingsplannen van rechtswege zijn overgegaan in het omgevingsplan, zou toetsing op een dergelijk 'geprojecteerd' gebouw ertoe kunnen leiden dat een bestaande activiteit opeens niet

meer voldoet aan de geluideisen. Het is ongewenst dat voor rechtmatige bestaande situaties ineens strengere waarden voor geluid gaan gelden. Daarom is voor situaties die al toegestaan zijn voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet, de uitzondering opgenomen dat onder een geluidgevoelig gebouw niet wordt verstaan een nog niet aanwezig geluidgevoelig gebouw.

Overzichtstabel bescherming nog niet aanwezige of tijdelijke geluidgevoelig gebouwen in relatie tot activiteiten

Geluidgevoelig gebouw	**Activiteiten**	
	al rechtmatig verricht voor inwerkingtreding van de Omgevingswet	**nog niet rechtmatig verricht voor inwerkingtreding van de Omgevingswet**
op grond van het oude recht (in het tijdelijke deel van het omgevingsplan) toegelaten maar nog niet gebouwd	de waarden voor geluid uit deze subsubparagraaf zijn niet van toepassing	de waarden voor geluid uit deze subsubparagraaf zijn wel van toepassing
in het nieuwe deel van het omgevingsplan toegelaten maar nog niet gebouwd	de waarden voor geluid uit deze subsubparagraaf zijn wel van toepassing	de waarden voor geluid uit deze subsubparagraaf zijn wel van toepassing
op grond van het oude recht (in het tijdelijke deel van het omgevingsplan) toegelaten voor een duur van niet meer dan tien jaar	de waarden voor geluid uit deze subsubparagraaf zijn wel van toepassing	de waarden voor geluid uit deze subsubparagraaf zijn wel van toepassing
in het nieuwe deel van het omgevingsplan toegelaten voor een duur van niet meer dan tien jaar	de waarden voor geluid uit deze subsubparagraaf zijn niet van toepassing	de waarden voor geluid uit deze subsubparagraaf zijn niet van toepassing

Bron: Nota van Toelichting Invoeringsbesluit Omgevingswet

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.55 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.25 Waar waarden gelden

Dit artikel bepaalt waar de waarden voor het geluid door een activiteit gelden. Onder a en b wordt bepaald op welk punt de waarden gelden die voor het geluid door een activiteit op een geluidgevoelig gebouw worden gesteld.

Onderdeel a
Als het geluidgevoelige gebouw al gerealiseerd is gelden de waarden op de gevel van dat gebouw.

Onderdeel b
Als het geluidgevoelige gebouw nog niet gerealiseerd is, gelden de waarden op de locatie waar een gevel van het geluidgevoelige gebouw mag worden gerealiseerd. Daarbij wordt uitgegaan van maximale benutting van de mogelijkheden van het omgevingsplan. Door bij het bepalen van de geluidregels voor activiteiten meteen rekening te houden met aanwezige bouwmogelijkheden, wordt voorkomen dat de benutting van zo'n bouwmogelijkheid in een later stadium alsnog leidt tot een aanscherping van de geluideisen voor omliggende bedrijven.

Onderdeel c
Onder c is bepaald dat de waarde voor geluid voor woonschepen en woonwagens geldt op de grens van

de locatie. Dit heeft te maken met de verplaatsbaarheid van de woonwagen en het woonschip binnen de locatie en de lagere eisen aan de gevels van dergelijke gebouwen. Net als onder oud recht worden de ligplaatsen van woonschepen en de standplaatsen van woonwagens beschermd tegen geluidhinder. Anders dan onder het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer worden woonschepen en woonwagens wel als geluidgevoelig gebouw aangemerkt en wordt daarvoor niet de aparte benaming 'gevoelige terreinen' gehanteerd. In bijlage I bij het Besluit kwaliteit leefomgeving is een woonschip gedefinieerd als 'drijvende woonfunctie op een locatie die in het omgevingsplan is aangewezen als een ligplaats voor een woonschip'. In bijlage I bij het Besluit bouwwerken leefomgeving wordt onder een woonwagen verstaan: woonfunctie op een locatie bestemd voor het plaatsen van een woonwagen.

Onderdeel d
Onderdeel d regelt waar de waarden gelden die voor het geluid door een activiteit binnen geluidgevoelige gebouwen in het omgevingsplan worden gesteld, namelijk in de geluidgevoelige ruimten.

Het begrip geluidgevoelige ruimte is in artikel 3.22 van het Besluit kwaliteit leefomgeving anders gedefinieerd dan in de voormalige Wet geluidhinder en het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer. Zo heeft de oude regelgeving het over een keuken van ten minste 11 m2. Die ondergrens van 11 m2 vervalt. Een geluidgevoelige ruimte wordt gedefinieerd als een verblijfsruimte of verblijfsgebied van de aangewezen gebruiksfuncties. In de praktijk kunnen zodoende kleine verschillen optreden. Als dit in een concreet geval een probleem oplevert, dan kan dit opgelost worden met maatwerkvoorschriften op grond van artikel 10.5.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.57 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.60 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.26 Functionele binding

Dit artikel regelt dat de waarden niet van toepassing zijn op geluidgevoelige gebouwen die functioneel verbonden zijn met een activiteit. Of sprake is van een functionele binding is een feitelijke constatering. In het omgevingsplan worden geluidgevoelige gebouwen die functioneel verbonden zijn niet afzonderlijk aangewezen. Voor een toelichting op het begrip functionele verbondenheid wordt verwezen naar paragraaf 8.1.3 onder "Functioneel verbonden en functioneel ondersteunende gebouwen en locaties", van het algemeen deel van de toelichting op het Besluit kwaliteit leefomgeving. Dit artikel is een voortzetting van de systematiek van de Wet milieubeheer, op grond waarvan zo'n gebouw tot de inrichting behoorde. Die wet beschermde alleen de omgeving van de inrichting, dus alleen de gebouwen die geen onderdeel uitmaakten van de inrichting.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.58 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.61 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.27 Voormalige functionele binding geluid

Dit artikel biedt de mogelijkheid om geluidgevoelige gebouwen aan te wijzen die voorheen functioneel verbonden waren met een activiteit. Het aangewezen gebouw wordt niet beschermd tegen geluid van de voorheen verbonden activiteit. Het gebouw blijft wel beschermd tegen geluid van andere activiteiten.

Deze regeling is (gedeeltelijk) een voorzetting van artikel 1.1a van de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) dat zag op geluidgevoelige gebouwen die functioneel verbonden waren met een "landbouwinrichting". Die regeling werd in 2013 in het leven geroepen om een oplossing te bieden voor de spanning die ontstond bij voormalige bedrijfswoningen op het platteland als gevolg van de wet- en regelgeving over geluid en geurhinder die woningen van derden beschermt. Die spanning is ontstaan doordat een voormalige bedrijfswoning die nog de planologische status van bedrijfswoning had, maar feitelijk als burgerwoning werd gebruikt, beschermd werd als een burgerwoning, óók tegen

bijvoorbeeld geluidhinder afkomstig van het bedrijf waarvan die woning voorheen een onderdeel was. Het gevolg was dat er ofwel strijd ontstond met het bestemmingsplan en het risico bestond dat de (derde-)bewoner alsnog de woning moest verlaten ofwel de bedrijfsvoering van het nabijgelegen agrarisch bedrijf werd beperkt.

Met de Wet plattelandswoningen (wijziging van de Wabo) kon de woning na een positief besluit van de gemeente bewoond blijven, ook door derden. Tegelijkertijd werd de agrarische bedrijfsontwikkeling niet belemmerd omdat de voormalige bedrijfswoning als onderdeel van de inrichting werd beschouwd waardoor de desbetreffende milieuregels niet beschermden tegen bedrijfshinder vanaf 'eigen' terrein.

Naar aanleiding van praktijkervaringen is de regeling onder de Omgevingswet verbreed. Artikel 5.62 van het Besluit kwaliteit leefomgeving biedt de mogelijkheid om de regeling toe te passen bij voornamelijk voormalige bedrijfswoningen op bedrijventerreinen of in de horecasector. Een aanwijzing op grond van dit artikel moet voldoen aan het Besluit kwaliteit leefomgeving. Dat betekent dat de aanwijzing alleen betrekking kan hebben op voormalig verbonden gevoelige gebouwen in de agrarische sector, horecasector of op bedrijventerreinen.

Eerste lid:
Dit lid bepaalt dat geluidgevoelige gebouwen niet worden beschermd tegen het geluid door een activiteit waarmee ze voorheen functioneel verbonden waren. Het gaat hierbij vooral om voormalige bedrijfswoningen. Het gebouw blijft wel beschermd tegen geluid dat veroorzaakt wordt door andere omliggende activiteiten.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt vervolgens waar het eerste lid van toepassing is, namelijk alleen ter plaatse van de aangeduide locaties. Het aanwijzen van een voormalig functioneel verbonden geluidgevoelig gebouw gebeurt per specifiek geval na een belangenafweging. De aanwijzing vindt plaats door de aanduiding 'voormalige functionele binding - geluid' te koppelen aan het geluidgevoelig gebouw. Dat gebeurt bij wijziging van het omgevingsplan.

De activiteit waarmee de voormalige bedrijfswoning voorheen verbonden was, hoeft niet aangewezen te worden. Dat is een feitelijke constatering, net als het bestaan van functionele binding als bedoeld in het vorige artikel.

Derde lid:
Dit lid heeft een tijdelijk karakter en geldt voor voormalige bedrijfswoningen die voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet onder een vergelijkbare regeling vielen onder het oude recht. Het is de bedoeling dat tijdens de overgangsfase (tot 1 januari 2029) de aanduiding 'voormalige bedrijfswoning' ook voor die bestaande gevallen wordt aangebracht. Zolang dat nog niet heeft plaats gevonden, geldt voor die bestaande situaties deze bepaling.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.59 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.62 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.28 Reguliere waarde

Eerste lid:
In het eerste lid zijn waarden opgenomen die gelden op de gevel van een geluidgevoelig gebouw. In de systematiek van het Besluit kwaliteit leefomgeving zijn dit standaardwaarden waarvan afwijking onder voorwaarden is toegestaan (artikel 5.66 Besluit kwaliteit leefomgeving). Zie hierover de algemene toelichting op deze subparagraaf, onder het kopje "Maatwerk".

Tweede lid:
In het tweede lid zijn de waarden opgenomen die gelden in een in- of aanpandig geluidgevoelig gebouw

('binnenwaarde'). Gelet op het Besluit kwaliteit leefomgeving zijn deze waarden grenswaarden waarvan afwijking niet is toegestaan.

Nieuwe waarden voor het maximale geluid (piekgeluid)
De waarden voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau komen overeen met de waarden die op grond van de bruidsschat en daarvoor op grond artikel 2.17 van het Activiteitenbesluit milieubeheer voor het overgrote deel van de inrichtingen golden.

De waarden voor het maximale geluidniveau (piekgeluid) zijn echter gewijzigd ten opzichte van die uit de bruidsschat en het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer. De reden hiervoor is een beleidsvernieuwing die in het Besluit kwaliteit leefomgeving is doorgevoerd. Omdat piekgeluiden vooral een relatie hebben met slaapverstoring, worden voor de dagperiode geen verplichte eisen meer gesteld aan het maximale geluidniveau. De waarden voor maximale geluidniveaus die worden veroorzaakt door het aandrijfgeluid van transportmiddelen bedragen 70 dB(A) in de avond- en nachtperiode. Voor aandrijfgeluid is kenmerkend dat het op het beoordelingspunt relatief langzaam toeneemt en afneemt, en daardoor ook relatief minder slaapverstoring geeft. De standaardwaarde van 70 dB(A) geldt alleen voor aandrijfgeluiden die dat kenmerk hebben, dus bijvoorbeeld niet voor het klepperen van de lepels van een heftruck. De standaardwaarden voor alle andere piekgeluiden is gesteld op 65 dB(A) in de avond- en nachtperiode. Indien de aard of de locatie van de activiteit hiertoe aanleiding geeft kan alsnog een norm voor de dagperiode gesteld worden (zie art. 5.67 Besluit kwaliteit leefomgeving).

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.63, eerste en derde lid van de bruidsschat (tijdelijk deel) en het is aangepast i.v.m. instructieregels Besluit kwaliteit leefomgeving. Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 5.65, eerste lid Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.29 Waarde aangewezen bedrijventerreinen

Eerste lid:
Net als onder het voormalige recht wordt voor geluidgevoelige gebouwen op bedrijventerreinen een lager beschermingsniveau geboden door een hogere geluidwaarde te hanteren. De afwijkende waarden gelden alleen voor het geluid op de gevel van geluidgevoelige gebouwen. De binnenwaarden, bedoeld in artikel 10.28, tweede lid, gelden onverkort. De afwijkende waarde geldt alleen in situaties waarin zowel de geluidbron als het geluidgevoelige gebouw op het bedrijventerrein liggen.

Bedrijventerreinen met een lager beschermingsniveau worden in dit omgevingsplan aangewezen. De aanwijzing geschiedt door aanduiding 'bedrijventerrein – afwijkende geluidwaarde' te plaatsen. Hierbij komen industrieterreinen met geluidproductieplafonds (voorheen gezoneerde industrieterreinen) niet aanmerking. Voor geluidgevoelige objecten op zulke terreinen biedt deze subparagraaf immers geen bescherming.

Tweede lid:
Dit lid heeft een tijdelijk karakter. Het is de bedoeling dat tijdens de overgangsfase (tot 1 januari 2029) de aanduiding 'bedrijventerrein' wordt aangebracht om bedrijventerreinen met een lager beschermingsniveau aan te wijzen. Zolang dat nog niet heeft plaats gevonden, worden die bedrijventerreinen door de kwalitatieve beschrijving van deze bepaling aangewezen. Hierbij wordt de formulering van de bruidsschat overgenomen. Het begrip Activiteitenbesluit-bedrijventerrein wordt in bijlage I Begripsbepalingen omschreven als 'een cluster aaneengesloten percelen met overwegend bedrijfsbestemmingen, binnen een in het tijdelijk deel van dit omgevingsplan, bedoeld in artikel 22.1, onder a, van de wet, als bedrijventerrein bestemd gebied, daaronder niet begrepen een industrieterrein'.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.63, tweede lid van de bruidsschat (tijdelijk deel) en artikel 2.17, derde lid van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer, en geeft uitvoering aan artikel 5.65, tweede lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.30 Waarde agrarisch gebied

Eerste lid:
Net als onder het voormalige recht worden in dit artikel lagere normen vastgesteld voor het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau LAr,LT van geluid op de gevel van geluidgevoelige gebouwen bij agrarische activiteiten. De maximale geluidniveaus LAmax komen overeen met de reguliere waarden uit artikel 10.28. De binnenwaarden, bedoeld in het tweede lid van artikel 10.28, gelden onverkort. De afwijkende waarde geldt alleen in situaties waarin zowel de geluidbron als het geluidgevoelige gebouw in het agrarische gebied liggen.

Vanwege de instructieregels van het Besluit kwaliteit leefomgeving wijken de regels van dit omgevingsplan ten aanzien van agrarische activiteiten op een aantal punten af van de bruidsschat en het Activiteitenbesluit.

1. Tijdsperioden
De tijdsperioden in het Besluit kwaliteit leefomgeving sluiten aan bij de reguliere dagindeling, namelijk:
- dagperiode: 07.00-19.00;
- avondperiode: 19.00-23.00;
- nachtperiode: 23.00 – 07.00.

In het Activiteitenbesluit en de Bruidsschat werd voor agrarische activiteiten de volgende indeling gebruikt:
- dagperiode: 06.00-19.00;
- avondperiode: 19.00-22.00;
- nachtperiode: 22.00 – 06.00.

De dagindeling in het Activiteitenbesluit en de Bruidsschat sluit beter aan bij de bedrijfsvoering bij agrarische bedrijven, waar vaak eerder wordt begonnen dan bij andere bedrijven. In deze dagindeling wordt tussen 6 en 7 uur 's ochtends meer geluid toegestaan dan in de standaardregeling van het Besluit kwaliteit leefomgeving op dat tijdstip is toegestaan. Het Besluit kwaliteit leefomgeving biedt ruimte om meer geluid toe te staan, maar stelt daarbij de voorwaarde dat aan de grenswaarde voor geluid binnen woningen wordt voldaan. Dit kan niet op voorhand voor alle situaties worden bepaald, en is daarom niet als hoofdregel in het omgevingsplan opgenomen. Wel kan voor individuele bedrijven met maatwerk worden afgeweken. Ook kan een uitzondering gemaakt worden voor bestaande activiteiten, zie verder de toelichting op het derde lid.

2. De geluidwaarden gelden ook voor de mobiele installaties bij een agrarisch bedrijf. Al het geluid van locatiegebonden activiteiten vallen onder reikwijdte van deze bepaling, ook die op akkers en weilanden worden verricht.

3. De geluidwaarden gelden voor alle activiteiten in het agrarisch gebied, in aansluiting op artikel 5.65 lid 3 Besluit kwaliteit leefomgeving. In het Activiteitenbesluit en de bruidsschat golden de lagere geluidwaarden in combinatie met de afwijkende dagindeling alleen voor bedrijven waarvan agrarische activiteiten de kern vormden.

Tweede lid
Dit lid heeft een tijdelijk karakter. Het is de bedoeling dat tijdens de overgangsfase (tot 1 januari 2029) de aanduiding 'agrarisch gebied – afwijkende geluidnorm' wordt aangebracht om aldaar de lagere waarden te laten gelden. Zolang dat nog niet heeft plaats gevonden, wordt kwalitatief aangewezen voor welke gevallen deze bepaling van toepassing is. Hierbij wordt de formulering van de bruidsschat overgenomen.

Derde lid
Voor de inwerkingtreding van deze bepaling gold voor agrarische bedrijven een afwijkende dagindeling op grond van de bruidsschat en het voormalige Activiteitenbesluit, zie verder de toelichting bij het eerste lid. In dit artikellid wordt deze afwijkende dagindeling voor bestaande bedrijven voortgezet. Voor

bestaande bedrijven geldt niet de instructieregel dat aan de grenswaarde voor geluid binnen woningen wordt voldaan (artikel 5.66 lid 2, b Besluit kwaliteit leefomgeving). Daarom kan voor deze groep bedrijven met dit artikellid de bestaande regeling worden voortgezet zonder dat voor ieder bedrijf een beoordeling van het geluid binnen omliggende gebouwen moet worden gemaakt.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.65, derde lid van de bruidsschat (tijdelijk deel) en artikel 2.17, vijfde lid van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer. Het artikel is aangepast n.a.v. instructieregels van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Het artikel geeft uitvoering aan artikel 5.65, derde lid en artikekl 5.66, tweede lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.31 Waarde bestaande tankstations

Dit artikel regelt geluidwaarden voor bestaande tankstations. Voor inwerkingtreding van deze bepaling gold voor tankstations een afwijkende dagindeling op grond van de bruidsschat en het voormalige Activiteitenbesluit. Voor bestaande bedrijven wordt deze afwijkende dagindeling voortgezet.

Nieuwe tankstations moeten voldoen aan de standaardregeling van artikel 10.28. Als een nieuw tankstation vanwege zijn bedrijfsvoering in de avondperiode meer geluid veroorzaakt, dan kan met maatwerk worden afgeweken van artikel 10.28. Daarbij kan ook worden afgeweken van de standaard dagindeling die in artikel 10.28 is opgenomen. Als de dagindeling wordt gehanteerd die in dit artikel is opgenomen, dan wordt in de periode van 19 tot 21 uur meer geluid toegestaan dan de standaardwaarden van de instructieregels in het Besluit kwaliteit leefomgeving. In dat geval moet worden beoordeeld of wordt voldaan aan de voorwaarde dat wordt voldaan aan de grenswaarden voor geluid binnen geluidgevoelige ruimten in geluidgevoelige gebouwen. Voor bestaande bedrijven geldt deze voorwaarde in de instructieregels niet voor het voortzetten van de bestaande geluidwaarden. Daarom kan voor deze groep bedrijven met dit artikel de bestaande regeling worden voortgezet zonder dat voor ieder tankstation een beoordeling van het geluid binnen omliggende gebouwen moet worden gemaakt.

Eerste lid:
In het eerste lid wordt de maximum waarde op de gevel van geluidgevoelige gebouwen bepaald. Deze regel wijkt op twee punten af van de reguliere norm van artikel 10.28. Ten eerste wordt de dagindeling van het voormalige Activiteitenbesluit en van de bruidsschat gebruikt omdat dit, gelet op de bezoekersstromen, beter aansluit bij de exploitatie van tankstations. Het gevolg van deze afwijking is dat tussen 19.00 en 21.00 uur ten opzichte van de reguliere waarde een hogere geluidbelasting is toegestaan, terwijl in de periode tussen 21.00 en 23.00 uur juist een strengere norm van toepassing is. Afwijkende waarden zijn voor bestaande situaties op grond van artikel 5.66 lid 2, b Besluit kwaliteit leefomgeving mogelijk. De aard van de activiteit (veel bezoek in de avondperiode) maakt deze afwijking wenselijk voor de bedrijfsvoering. De afwijking is tevens aanvaardbaar om de volgende redenen:
- de gedeeltelijke verruiming van de norm wordt 'gecompenseerd' door een gedeeltelijk strengere norm;
- de duur van de verruiming (2 uur per dag) is beperkt;
- via lid 3 wordt een aanvaardbare binnenwaarde ook tijdens die periode geborgd;
- er wordt aangesloten bij de situatie die gold voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet.

Ten tweede wordt voor tankstations ook in de dagperiode een waarde voor het maximaal geluidniveau voorgeschreven. Hiertoe biedt artikel 5.67 Besluit kwaliteit leefomgeving de mogelijkheid. De aard van de activiteit, namelijk de pieken bij dichtslaan van autoportieren, maakt dit wenselijk.

Tweede lid:
Laden en lossen in de dagperiode en tot 21.00 was ook onder het voorheen geldend recht uitgesloten. Dat wordt in dit onderdeel voortgezet.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.64 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en artikel 2.17, vierde lid van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer, en geeft uitvoering aan artikel 5.67 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.32 Waarde industrieterrein

In dit artikel wordt een aanvullende eis gesteld voor het geluid op 50 meter van de activiteit, om te voorkomen dat activiteiten op industrieterreinen onnodig veel geluid mogen maken, en daardoor onnodig veel 'geluidruimte' innemen. Deze aanvullende eis van 50 dB(A) op 50 m geldt altijd, ongeacht of er een geluidgevoelig gebouw (buiten het gezoneerd industrieterrein) op minder dan 50 m vanaf de begrenzing van de locatie waarop de activiteit wordt verricht, is gelegen. In artikel 10.9 is geregeld dat een industrieterrein met geluidproductieplafonds gelijkgesteld wordt met een gezoneerd industrieterrein.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.71 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en artikel 2.17, tweede lid van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer.

Artikel 10.33 Waarde woonschepen

Eerste lid:
Dit artikel is een voortzetting van het overgangsrecht voor ligplaatsen voor woonschepen. De ligplaatsen werden per 1 juli 2012 aangemerkt als geluidgevoelig terrein op grond van de voormalige Wet geluidhinder. Om knelpunten te voorkomen bij omliggende milieubelastende activiteiten die geconfronteerd zouden worden met de aanscherping van hun geluidsruimte is de geluidwaarde bij (destijds) 'bestaande woonschepen' met 5 dB(A) verhoogd. 'Bestaande' woonschepen zijn woonschepen die als zodanig voor 1 juli 2012 in dit omgevingsplan waren toegelaten en drijvende woonfuncties die voor 1 juli 2012 een ligplaatsvergunning hadden op grond van een gemeentelijke verordening (Verordening op het binnenwater of de havenverordening) en nadien, maar voor 1 juli 2022, alsnog waren opgenomen in een omgevingsplan. Omwille van de duidelijkheid voor de bewoners van woonschepen en voor de omliggende milieubelastende activiteiten is in dit omgevingsplan ervoor gekozen om woonschepen die aan deze voorwaarde voldoen inzichtelijk te maken met de aanduiding 'woonschip - afwijkende geluidsnorm'.

Voor woonschepen die na die datum hun ligplaats hebben ingenomen en zijn toegelaten geldt de reguliere waarde.

In Amsterdam geldt sinds 1996 een woonbotenstop waardoor nieuwe ligplaatsen slechts per uitzondering kunnen worden ingenomen. Veruit de meeste woonboten in Amsterdam zijn dus 'bestaande woonschepen' van vóór 1 juli 2012, waarvoor de 5 dB(A) hogere norm geldt.

Wat onder een woonschip moet verstaan worden is in het Besluit kwaliteit leefomgeving bepaald, namelijk een drijvend bouwwerk met een woonfunctie op een locatie die in het omgevingsplan is aangewezen als een ligplaats voor een woonschip. Een drijvende woonfunctie kan ook een woning op het water zijn, die geen woonschip is. Deze woningen op het water worden gelijk behandeld als andere woningen.

Tweede lid:
Dit lid heeft een tijdelijk karakter. Het is de bedoeling dat tijdens de overgangsfase (tot 1 januari 2029) de aanduiding 'woonschip – afwijkende geluidsnorm' wordt aangebracht om aldaar de verhoogde waarden van het eerste lid te laten gelden. Zolang dat nog niet overal heeft plaats gevonden, wordt naast de aanduiding met deze omschrijving bepaald voor welke ligplaatsen dit artikel van toepassing is.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.68 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en artikel 2.17, eerste lid, aanhef en onder e, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer. Het artikel geeft uitvoering aan artikel 5.65, vierde lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.34 Maatwerkvoorschrift voor niet-representatief geluid

In artikel 10.5 is een generieke bevoegdheid opgenomen om maatwerkvoorschriften te stellen over milieuregels in dit hoofdstuk. Dit artikel is een nadere invulling van de maatwerkmogelijkheid specifiek voor niet-representatief geluid. Hiervoor is gekozen omwille van duidelijkheid over dit onderwerp.

Bij niet-representatief geluid gaat het om afwijkende bedrijfssituaties die geen onderdeel zijn van de representatieve bedrijfsvoering. In de praktijk is het niet altijd eenvoudig om te bepalen wat hieronder valt. Het gaat om afwijkingen waarbij een hogere geluidemissie plaatsvindt dan bij de representatieve bedrijfsvoering en het bevat in ieder geval incidentele bedrijfssituaties en regelmatige afwijkingen die voorheen in de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening (HILVER) zijn beschreven. Onder incidentele bedrijfssituaties kunnen in het algemeen gebeurtenissen worden verstaan die niet vaker dan 12x per jaar voorkomen en maximaal één etmaal per keer. Als regelmatige afwijking wordt gezien als met enige regelmaat (circa één dag-, avond- of nachtperiode per week) duidelijk meer geluidemissie plaatsvindt dan in de overige tijd. De hierboven genoemde 'richtlijnen' voor duur frequentie in de HILVER zijn uitgangspunten. Er zijn bijzondere situaties denkbaar waarin hiervan gemotiveerd kan worden afgeweken.

In het inmiddels ingetrokken artikel 22.62, tweede lid van de bruidsschat werd niet-representatief geluid generiek uitgezonderd van de geluidnormering. Die werkwijze is echter niet wenselijk omdat juist niet-representatief geluid van activiteiten kan leiden tot hinder voor de omgeving. Daarom wordt in dit omgevingsplan de werkwijze van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer voortgezet om niet-representatief geluid door middel van maatwerkvoorschriften te reguleren.

Er is geen automatisch recht op een maatwerkvoorschrift voor niet-representatief geluid. Bij toepassing van artikel 4.35 zal een belangenafweging moeten plaatsvinden. De volgende punten zijn in dat kader onder meer van belang: het tijdstip, de frequentie en duur van het niet-representatief geluid, de hoogte van het geluidsniveau, de noodzakelijkheid en vermijdbaarheid van het geluid en of maatregelen mogelijk zijn. Dat er ook festiviteiten worden georganiseerd waarvoor vergunningen op grond van artikel 4.34 zijn benodigd en worden verleend, kan ook een rol spelen bij de belangenafweging.

Een maatwerkvoorschrift kan andere waarden bevatten. Dit kan een hogere of lagere waarde zijn, maar ook een waarde in een andere dosismaat of een waarde bepaald met andere geluidweging, zoals dB(C). Hierbij kan ook de duur en frequentie van de activiteiten beperkt worden, of een voorgaande meldplicht dan wel het treffen maatregelen en voorzieningen verplicht gesteld worden.

Dit is een voortzetting van artikel 2.20, zesde lid, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer.

Artikel 10.35 Uitzondering geluidwaarden op Koningsdag

Bij het vieren van incidentele festiviteiten en andere evenementen kan niet altijd voldaan worden aan de gestelde geluidsvoorschriften. Daarom bevat dit artikel, samen met artikel 10.36 en 10.37 de zogenaamde festiviteitenregeling waarmee wordt toegestaan of kan worden toegestaan om de geluidwaarden van deze subsubparagraaf onder voorwaarden te overschrijden.

In dit artikel is bepaald dat op Koningsdag de geluidwaarden buiten toepassing blijven. Dit is een generieke ontheffing van de geluidwaarden en geldt zonder nadere toestemming voor alle activiteiten binnen horeca-, sport- en recreatiebedrijven.

Het inmiddels ingetrokken artikel 5.6 APV bevatte de bevoegdheid voor de burgemeester om ten hoogste negen dagen per kalenderjaar aan te wijzen in verband met de viering van bepaalde festiviteiten in elk stadsdeelgebied. Van deze bevoegdheid is in het verleden geen gebruik gemaakt. Daarom is die bepaling uit de APV niet overgenomen.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 5.6 APV in samenhang met artikel 22.73 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en 2.21 van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer en geeft uitvoering aan artikel 5.68 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.36 Maatwerkvoorschrift voor festiviteiten bij horeca

Bij het vieren van incidentele festiviteiten en andere evenementen kan niet altijd voldaan worden aan de gestelde geluidsvoorschriften. Daarom bevat dit artikel, samen met artikel 10.35 en artikel 10.37 de zogenaamde festiviteitenregeling waarmee wordt toegestaan of kan worden toegestaan om de geluidwaarden van deze subsubparagraaf onder voorwaarden te overschrijden. Dit artikel bevat de uitzonderingsmogelijkheden voor horecabedrijven, en vervangt (een deel van) de regeling uit het inmiddels ingetrokken artikel 5.6 van de Algemene Plaatselijke Verordening (APV). Onder de APV was deze regeling bekend als 'geluidontheffing'. De Omgevingswet kent het instrument ontheffing echter niet. Hier is gekozen voor het instrument maatwerkvoorschrift om af te wijken van algemeen geldende regels.

Eerste lid:
Naast de generieke uitzondering van artikel 10.35 voor Koningsdag kan op aanvraag met een maatwerkvoorschrift tevens een overschrijding van de geluidwaarden toegestaan worden bij een incidentele festiviteit of een ander incidenteel evenement bij een horecabedrijf. Dit wordt conform de voorheen geldende regeling in de APV voor horecabedrijven voor maximaal twee dagen mogelijk gemaakt. Een festiviteit die voor middernacht begint en doorloopt tot na 24.00 uur wordt als één festiviteit aangemerkt.

Tweede lid:
In het tweede lid is het beoordelingscriterium vastgelegd. Dit is ontleend aan de praktijk die onder het voormalige recht (artikel 5.6 APV) is ontstaan. Bij de beoordeling wordt gekeken of aan het horecabedrijf een bestuurlijke waarschuwing of bestuurlijke maatregel werd opgelegd of in/bij het horecabedrijf een andere relevante overtreding werd geconstateerd in de 6 maanden voorafgaande aan de aanvraag van het maatwerkvoorschrift.

Derde lid:
Het derde lid bevat de aanvraagvereisten voor een maatwerkvoorschrift. Voor de behandeling van de aanvraag worden vooralsnog dezelfde termijnen aangehouden zoals de praktijk was bij de toepassing van het voormalige recht (artikel 5.6 APV). Bij horecabedrijven waar geen handhavingsstap is opgelegd en geen overtreding is geconstateerd, kan de aanvraag één werkdag van tevoren ingediend worden. In andere gevallen duurt de beoordeling langer. Daarom dient de aanvraag in die gevallen minstens 5 werkdagen van tevoren ingediend te worden.

Vierde lid
Steeds moet afdoende zijn gewaarborgd dat overmatige geluidhinder wordt voorkomen. Hiertoe kunnen bij het maatwerkvoorschrift aanvullende voorschriften worden gesteld. De voorschriften kunnen bijvoorbeeld afwijkende geluidwaarden, verplichte maatregelen of gedragsregels bevatten. De geluidwaarde kan ook met een andere geluidweging, bv. in dB(C) gesteld worden.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 5.6 APV in samenhang met artikel 22.73 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en 2.21 van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer en geeft uitvoering aan artikel 5.68 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.37 Maatwerkvoorschrift voor festiviteiten bij sport- en recreatiebedrijven

Bij het vieren van incidentele festiviteiten en andere evenementen kan niet altijd voldaan worden aan de gestelde geluidsvoorschriften. Daarom bevat dit artikel, samen met artikel 10.35 en 10.36 de zogenaamde festiviteitenregeling waarmee wordt toegestaan of kan worden toegestaan om de

geluidwaarden van deze subsubparagraaf onder voorwaarden te overschrijden. Dit artikel bevat de uitzonderingsmogelijkheden voor sport- en recreatiebedrijven.

Eerste lid:
Naast de generieke uitzondering van artikel 10.35 voor Koningsdag kan op aanvraag met een maatwerkvoorschrift tevens een overschrijding van de geluidwaarden toegestaan worden bij een incidentele festiviteit of een ander incidenteel evenement. Dit wordt conform de voorheen geldende regeling in de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) bij sport- en recreatiebedrijven voor maximaal 12 dagen mogelijk gemaakt. Een festiviteit die voor middernacht begint en doorloopt tot na 24.00 uur wordt als één festiviteit aangemerkt. Sport- en recreatiebedrijven zijn, anders dan dat bij horeca vaak het geval is, meestal niet in de directe nabijheid van elkaar gelegen zodat het probleem van geluidscumulatie zich niet snel zal voordoen.

Tweede lid:
In het tweede lid zijn de beoordelingscriteria opgenomen voor toestaan van de incidentele activiteit met een maatwerkvoorschrift (voorheen 'ontheffing'). Of in een individueel geval toestemming tot overschrijding van de geluidwaarden wordt verleend hangt af van de waardering van verschillende omstandigheden zoals de aard en omvang van de festiviteit of activiteit, de aard van het bedrijf, de situering daarvan, de plaatselijke omstandigheden, eerder veroorzaakte overlast et cetera. Als er al een maatwerkvoorschrift op grond van artikel 10.34 is afgegeven voor het bedrijf voor een niet-representatieve bedrijfssituatie waarbij meer geluid wordt veroorzaakt dan de standaardwaarden, kan dat ook een rol spelen bij de belangenafweging.

Derde lid:
Het derde lid bevat de aanvraagvereisten voor een maatwerkvoorschrift op grond van dit artikel.

Vierde lid:
Dit lid biedt de grondslag om akoestische informatie te vragen als ernstige geluidhinder te verwachten valt. Het bevoegd gezag bepaalt wat het detailniveau is van de benodigde akoestische informatie. In sommige gevallen volstaat een eenvoudig geluidsplan, in andere gevallen is een rapport van akoestisch onderzoek nodig.

Vijfde lid:
Steeds moet afdoende zijn gewaarborgd dat overmatige geluidhinder wordt voorkomen. Hiertoe kunnen bij het maatwerkvoorschrift aanvullende voorschriften worden gesteld. De voorschriften kunnen bijvoorbeeld afwijkende geluidwaarden, verplichte maatregelen of gedragsregels bevatten. De geluidwaarde kan ook met een andere geluidweging, bv. in dB(C) gesteld worden.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 5.6 APV in samenhang met artikel 22.73 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en 2.21 van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer en geeft uitvoering aan artikel 5.68 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Subsubparagraaf 10.2.2.3.3 Geluidregels ter beheersing van geluidemissie (reservering)

Artikel 10.38

Artikel 10.39

Artikel 10.40

Artikel 10.41

Artikel 10.42

Artikel 10.43

Artikel 10.44

Artikel 10.45

Subparagraaf 10.2.2.4 Trillingen

Artikel 10.46 Toepassingsbereik

Eerste lid:
Deze paragraaf is van toepassing op de trillingen door een activiteit, in een trillinggevoelige ruimte van een trillinggevoelig gebouw.

Trillingen door een activiteit
Deze paragraaf geldt alleen voor activiteiten die ook onder het algemene toepassingsbereik van deze afdeling vallen, zoals bepaald in artikel 10.8. Verder is deze paragraaf alleen van toepassing op activiteiten die trillingen in een frequentie van 1 tot 80 Hz veroorzaken. Dat bleek onder het Activiteitenbesluit milieubeheer impliciet door de verwijzing naar normwaarden in de Meet- en beoordelingsrichtlijn B 'Hinder voor personen' van de Stichting Bouwresearch.

De trillingparagraaf uit het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer was niet van toepassing op vergunningplichtige inrichtingen. In de meeste gevallen zijn deze vergunningplichtige inrichtingen onder de Omgevingswet een vergunningplichtige milieubelastende activiteit op grond van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal). Deze paragraaf van dit omgevingsplan is wel van toepassing op vergunningplichtige milieubelastende activiteiten op grond van het Bal. Voor vergunningplichtige inrichtingen werden voor inwerkingtreding van de Omgevingswet, soms trillingnormen of andere voorschriften ter beperking van trillinghinder opgenomen in de omgevingsvergunning milieu. Deze bestaande vergunningvoorschriften blijven op grond van het overgangsrecht gelden en hebben op grond van artikel 10.2 van dit omgevingsplan voorrang op de regels voor trillingen in deze paragraaf van dit omgevingsplan.

Trillinggevoelige gebouwen en trillinggevoelige ruimten
De begrippen trillinggevoelige gebouwen en trillinggevoelige ruimten zijn in artikel 5.80 en 5.81 Besluit kwaliteit leefomgeving gedefinieerd. Op grond van artikel 1.1, tweede lid van dit omgevingsplan zijn deze begripsbepalingen van het Besluit kwaliteit leefomgeving ook op dit omgevingsplan van toepassing. Het gaat om woningen en gebouwen voor onderwijs, gezondheidszorg met bedgebied en kinderopvang met bedgebied. Deze categorie komt overeen met geluidgevoelige gebouwen, met het verschil dat woonschepen en woonwagens uitgezonderd zijn van het begrip trillinggevoelig gebouw.

Overigens is het begrip trillinggevoelige ruimte in het Besluit kwaliteit leefomgeving wel anders gedefinieerd dan in het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer. Zo was in de oude regelgeving een keuken van ten minste 11 m^2 aangewezen. Die ondergrens van 11 m^2 vervalt. Een trillinggevoelige ruimte wordt gedefinieerd als een verblijfsruimte of verblijfsgebied van een aangewezen gebruiksfunctie. In de praktijk kunnen dus kleine verschillen optreden. Als dit in een concreet geval een probleem oplevert, dan kan dit opgelost worden met maatwerkvoorschriften.

Tweede lid:

Onderdeel a
In onderdeel a worden trillinggevoelige gebouwen uitgesloten die op een industrieterrein liggen waarvoor geluidproductieplafonds als omgevingswaarden zijn vastgesteld. Op grond van artikel 10.9 geldt deze bepaling ook voor industrieterreinen die onder de Wet geluidhinder 'gezoneerd' waren. Dit is een voortzetting van de oude situatie uit het Activiteitenbesluit milieubeheer, waarin op een industrieterrein gelegen gebouwen en locaties niet werden beschermd tegen trillingen.

Onderdeel b
Met dit onderdeel wordt bepaald dat deze paragraaf niet geldt voor trillingen in een trillinggevoelig gebouw dat tijdelijk is toegelaten. Bij het toelaten van tijdelijke gebouwen moet wel worden getoetst aan het vereiste van 'aanvaardbaarheid' uit artikel 5.83, tweede lid, van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Voor al bestaande tijdelijke gebouwen is een overgangsregeling opgenomen in artikel 10.47.

Dit artikel is een voortzetting van artikel 22.83 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.79 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.47 Toepassingsbereik: eerbiedigende werking

Dit artikel bevat een aanvullende regeling met betrekking tot het toepassingsbereik, die in feite van overgangsrechtelijke aard is. Om deze reden is ervoor gekozen deze in een apart artikel op te nemen. Het artikel bevat een uitzondering op artikel 10.46, tweede lid, onder b. De daar opgenomen uitzondering voor een tijdelijk toegelaten trillinggevoelig gebouw geldt alleen voor een trillinggevoelig gebouw dat na inwerkingtreding van de Omgevingswet is toegelaten voor een duur van niet meer dan 10 jaar. Voor een trillinggevoelig gebouw dat al voor inwerkingtreding is toegelaten (onder a) of waarvoor een vergunning is aangevraagd voor de inwerkingtreding en die vervolgens is toegelaten (onder b) geldt de uitzondering niet. Zo'n gebouw valt dus wel binnen het toepassingsbereik van deze paragraaf en hiervoor blijft wel een waarde gelden voor het geluid op de gevel van een tijdelijk toegelaten trillinggevoelig gebouw. De reden voor het uitzonderen is dat onder het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer de trillingnormen wel golden voor gebouwen waarvoor het tijdelijk toegelaten is om ze te gebruiken als trillinggevoelig gebouw.

Dit artikel is een voortzetting van artikel 22.84 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.48 Meerdere activiteiten beschouwen als een activiteit

Onder het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer golden de trillingnormen voor de gehele inrichting in de zin van de Wet milieubeheer. Dus voor het samenstel van activiteiten die binnen de inrichting plaatsvonden. Deze bepaling beoogt hetzelfde. Wanneer op een locatie meerdere, onderling samenhangende activiteiten worden verricht, gelden de waarden voor trillingen voor dit samenstel van activiteiten. Dit artikel geeft aan welke clustering van activiteiten als één activiteit beschouwd moet worden. Deze bepaling beoogt niet het algemene toepassingsbereik van deze afdeling, bedoeld in artikel 10.8 uit te breiden. Deze bepaling trekt een activiteit, zoals bijvoorbeeld landbouwvoertuigen op de weg, niet alsnog 'binnen' de activiteit. Artikel 5.82 van het Besluitkwaliteit leefomgeving regelt ook dat trillingen van samenhangende activiteiten samen beschouwd moet worden. In dit artikel van het

omgevingsplan is de formulering van de bruidsschat gevolgd, omdat deze makkelijker leesbaar is en de situatie onder het Activiteitenbesluit beter benadert. Met deze formulering wordt ook aan artikel 5.82 Besluit kwaliteit leefomgeving voldaan.

Dit artikel is een voortzetting van artikel 22.85 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.82 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.49 Functionele binding

Dit artikel bepaalt dat de waarden voor trillingen niet van toepassing zijn op trillingen door een activiteit, in een trillinggevoelige ruimte van een trillinggevoelig gebouw dat functioneel verbonden is met de activiteit. Of sprake is van een functionele binding is een feitelijke constatering. In het omgevingsplan worden geluidgevoelige gebouwen die functioneel verbonden zijn niet afzonderlijk aangewezen. Voor een toelichting op het begrip functionele verbondenheid wordt verwezen naar paragraaf 8.1.3 onder "Functioneel verbonden en functioneel ondersteunende gebouwen en locaties", van het algemeen deel van de toelichting op het Besluit kwaliteit leefomgeving. Dit artikel is een voortzetting van de systematiek van de Wet milieubeheer, op grond waarvan zo'n gebouw tot de inrichting behoorde. Die wet beschermde alleen de omgeving van de inrichting, dus alleen de gebouwen die geen onderdeel uitmaakten van de inrichting.

Dit artikel is een voortzetting van artikel 22.86 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.84 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.50 Voormalige functionele binding trilling

Dit artikel biedt de mogelijkheid trillinggevoelige gebouwen aan te wijzen die voorheen functioneel verbonden waren met een activiteit. Voor meer informatie over de achtergrond van deze regeling zie de artikelsgewijze toelichting op artikel 10.27, waarin een vergelijkbare regeling is opgenomen voor geluid.

Eerste lid:
Dit lid bepaalt dat voormalige bedrijfswoningen niet worden beschermd tegen trilling door een activiteit waarmee ze voorheen functioneel verboden waren. Het gebouw blijft wel beschermd tegen trilling die veroorzaakt wordt door andere omliggende activiteiten.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt vervolgens waar het eerste lid van toepassing is, namelijk ter plaatse van de aangeduide locaties. Het aanwijzen van een voormalige bedrijfswoning gebeurt per specifiek geval na een belangenafweging. De aanwijzing vindt plaats door de aanduiding 'voormalige bedrijfswoning' te koppelen aan het trillinggevoelig gebouw. Dat gebeurt bij wijziging van het omgevingsplan. De activiteit waarmee de voormalige bedrijfswoning voorheen verbonden was, hoeft niet aangewezen te worden. Dat is een feitelijke constatering, net als het bestaan van functionele binding als bedoeld in vorig artikel.

Derde lid:
Dit lid heeft een tijdelijk karakter en geldt voor voormalige bedrijfswoningen die voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet onder een vergelijkbare regeling vielen onder het voormalige recht. Het is de bedoeling dat tijdens de overgangsfase (tot 1 januari 2029) de aanduiding 'voormalige bedrijfswoning' ook voor die bestaande gevallen wordt aangebracht. Zolang dat nog niet heeft plaats gevonden, geldt voor die bestaande situaties deze bepaling.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.87 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.85 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.51 Waarden voor continue trillingen

Wat onder continu trillingen verstaan moet worden, is in bijlage I bij het Besluit kwaliteit leefomgeving omschreven. Het gaat om trilling die ten opzichte van de grootste trillingstijd gedurende een lange tijd

aanwezig is. Die definitie is op grond van artikel 1.1, tweede lid van dit omgevingsplan ook in dit omgevingsplan van toepassing. Continue trillingen worden doorgaans veroorzaakt door stationaire installaties zoals compressoren of koelmachines en stans- en ponsactiviteiten, die vooral plaatsvinden in de metaal-elektrobranche.

Het uitgangspunt is dat continue trillingen niet voelbaar mogen zijn. Voor continue trillingen zijn de waarden opgenomen in tabel 10.51. Het betreft drie waarden: A_1, A_2 en A_3. Deze waarden voor continue trillingen zijn afkomstig uit het Besluit kwaliteit leefomgeving en zijn gebaseerd op de richtlijn Meet- en beoordelingsrichtlijnen voor trillingen van de Stichting Bouwresearch. Alleen bij A_2 is een verschil gemaakt tussen de dag- en nachtperiode. A_1 en A_2 betreffen waarden voor het maximaal optredende trillingniveau (V_{max}). A_3 betreft waarden voor het gemiddelde trillingniveau (V_{per}).

Eerste lid:
Bij de continue trillingen moet worden voldaan aan waarde A1 voor wat betreft het maximaal optredende trillingniveau (uitgedrukt als trillingssterkte Vmax).

Tweede lid :
Als aan het eerste lid niet kan worden voldaan, mag het maximaal optredende trillingniveau weliswaar hoger zijn dan waarde A1, namelijk A2, maar dan moet het gemiddelde trillingniveau (uitgedrukt als trillingssterkte Vper) wel onder een bepaalde waarde (A3) blijven. Degene die de activiteit verricht waardoor continue trillingen worden veroorzaakt, heeft dus de keuze tussen voldoen aan de waarden onder A1, of aan de waarden onder A2 én A3 zoals opgenomen in dit omgevingsplan.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.88 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en artikel 2.23 van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer en geeft uitvoering aan artikel 5.87 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.52 Waarden voor herhaald voorkomende trillingen

Bij herhaald voorkomende trillingen gaat het om kortdurende trilling met een repeterend karakter. In bijlage I bij het Besluit kwaliteit leefomgeving is deze begripsomschrijving opgenomen. Die definitie is op grond van artikel 1.1, tweede lid van dit omgevingsplan ook in dit omgevingsplan van toepassing. Herhaald voorkomende trillingen kunnen door bijvoorbeeld wegverkeer dat stilstaat bij laden en lossen worden veroorzaakt, of door rijdend materieel dat wordt gebruikt binnen de begrenzing van de activiteit, zoals heftrucks bij een opslagloods of kranen in een haven, maar ook door bijvoorbeeld een machine. Die trillingen treden niet continue op maar komen wel herhaald voor.

Het uitgangspunt is dat herhaald voorkomende trillingen tot op zekere hoogte voelbaar mogen zijn. Voor herhaald voorkomende trillingen zijn de waarden opgenomen in tabel 10.52. Het betreft drie waarden: A_1, A_2 en A_3. Alleen bij A_2 is een verschil gemaakt tussen de dag- en nachtperiode. A_1 en A_2 betreffen waarden voor het maximaal optredende trillingniveau (V_{max}). A_3 betreft waarden voor het gemiddelde trillingniveau (V_{per}). Deze waarden voor herhaald voorkomende trillingen in tabel 5.87.2 zijn ontleend aan de richtlijn Meet- en beoordelingsrichtlijnen voor trillingen van de Stichting Bouwresearch.

Eerste lid :
In eerste instantie moet worden voldaan aan de waarde A1. Dit is een waarde voor het maximaal optredende trillingsniveau (uitgedrukt in Vmax).

Tweede lid:
Het kan voorkomen dat niet aan de waarde A1 kan worden voldaan als bepaald in het eerste lid. In dat geval is een hogere waarde voor het maximaal optredende trillingsniveau (waarde A2, uitgedrukt in Vmax) toegestaan, maar daarbij komt een extra eis, namelijk dat ook het gemiddelde trillingsniveau onder een bepaalde waarde moet blijven (waarde A3, uitgedrukt in Vper).

Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 5.87a Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.53 Meet- en rekenbepalingen

Deze meet- en rekenvoorschriften voor trillingen worden landelijk geregeld op grond van artikel 4.1, derde lid, van de Omgevingswet. In dit omgevingsplan zijn dus in principe geen verwijzingen nodig naar deze meet- en rekenvoorschriften. Dit is in dit geval wel gedaan voor de leesbaarheid van de regelgeving. In de Omgevingsregeling staan deze meet- en rekenbepalingen voor trillingen in artikel 6.11 van de Omgevingsregeling.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.89 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.87, vierde lid Besluit kwaliteit leefomgeving.

Subparagraaf 10.2.2.5 Geur

Subsubparagraaf 10.2.2.5.1 Algemene geurregels ter bescherming van geurgevoelige gebouwen

Artikel 10.54 Toepassingsbereik

Dit artikel bepaalt dat deze subsubparagraaf van toepassing is op de geur door een activiteit als bedoeld in het algemene toepassingsbereik van deze afdeling.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.90, eerste lid van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.55 Geurgevoelige gebouwen

In dit artikel wordt bepaald wat onder geurgevoelige gebouwen wordt verstaan.

Onder a worden (delen van) gebouwen benoemd die op grond van artikel 5.91 van het Besluit kwaliteit leefomgeving in ieder geval als geurgevoelig gebouw worden aangemerkt. Deze geurgevoelige gebouwen worden reeds beschermd indien deze al toegelaten, maar nog niet gebouwd zijn.

Het vierde en vijfde lid van artikel 5.91 Besluit kwaliteit leefomgeving maken het mogelijk om in het omgevingsplan ook andere gebouwen of locaties aan te wijzen indien er hoofdzakelijk sprake is van verblijf van mensen. In onderdeel b van dit artikel gebeurt dit door aan te sluiten bij de definitie van de bruidsschat waarin de begripsbepaling van het Activiteitenbesluit is overgenomen. Hierbij gaat het om gebouwen die feitelijk al bestaan en die legaal voor wonen of menselijk verblijf permanent gebruikt worden.

Dit artikel is een voortzetting van de begripsbepaling van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.91 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.56 Voorkomen of beperken van geurhinder

Dit artikel een concretisering van de specifieke zorgplichtbepaling zoals opgenomen in artikel 10.4 en 10.10. Dit artikel was niet opgenomen in de bruidsschat (tijdelijk deel van het omgevingsplan) omdat de specifieke zorgplicht hiervoor voldoende werd geacht. Met deze nadere invulling van de zorgplicht wordt voor bedrijven en derden duidelijker wat ten aanzien van geur verwacht wordt.

Eerste lid:
Het eerste lid bepaalt dat, indien bij een activiteit emissies naar de lucht plaatsvinden, daarbij geurhinder bij geurgevoelige gebouwen wordt voorkomen, dan wel voor zover dat niet mogelijk is de geurhinder tot een aanvaardbaar niveau wordt beperkt.

Tweede lid:
Op grond van het tweede lid kan om een geuronderzoek worden verzocht indien er redelijke vermoeden bestaat dat er sprake is van geurhinder. In de voormalige regeling van het Activiteitenbesluit was een

redelijk vermoeden vereist dat niet wordt voldaan aan de plicht om geurhinder te voorkomen dan wel tot een aanvaardbaar niveau te beperken. Dat kon geïnterpreteerd worden alsof het bevoegd gezag de geurbelasting al bepaald en beoordeeld moest hebben voordat men tot het vorderen van een geuronderzoek kon overgaan. Het geuronderzoek heeft echter juist het doel om inzicht te verschaffen in de geurbelasting. Om deze cirkelredenering te doorbreken is de formulering van de bevoegdheid aangepast. Het college dient uiteraard nog steeds zorgvuldig te onderbouwen waarom er sprake is van een redelijke vermoeden van geurhinder. Hierbij kunnen de aspecten uit het derde lid meegewogen worden.
Het geurrapport moet ook een onderzoek naar geurbeperkende maatregelen bevatten. Deze bepaling was voorheen in het vijfde lid van artikel 2.7a Abm opgenomen. Die bevoegdheid bestond echter alleen als een maatwerkvoorschrift werd opgesteld. Een onderzoek naar maatregelen is echter juist wenselijk voorafgaand een eventueel nog te volgen maatwerkvoorschrift.

Derde lid:
Het derde lid geeft aan welke aspecten het bevoegd gezag kan meewegen bij het bepalen van het aanvaardbaar niveau van geurhinder. Bij de formulering van dit lid is duidelijk gemaakt dat de te betrekken aspecten indicatief zijn. De genoemde aspecten worden meegewogen al naar gelang ze relevant zijn. Zo zal voor een nieuwe activiteit geen 'historie van de activiteit' beschikbaar zijn en zal dat aspect dus niet meegewogen worden. Deze lijst is niet uitputtend. Zo kan het nuttig zijn, als het gaat om een nieuwe activiteit, om informatie op basis van een vergelijkbare activiteit te betrekken bij het bepalen van het aanvaardbaar hinderniveau.

Onderdeel a
Voor IPPC-installaties gelden de BBT-conclusies en BREF's. In deze documenten is over het algemeen weinig aandacht voor geur. Toepassing van de BBT-maatregelen voor luchtemissies zorgt wel vaak voor het wegnemen van een deel van de geurhinder, maar niet altijd. Het college van gedeputeerde staten van de provincie Noord-Holland heeft beleidsregels opgesteld voor de beoordeling van geurhinder welke worden toegepast bij de verlening van omgevingsvergunningen voor milieubelastende activiteiten waarvoor de provincie bevoegd gezag is. De gemeente Amsterdam heeft vooralsnog geen beleid opgesteld over wanneer er sprake is van aanvaardbaar geurhinder. Dit wordt steeds per geval bepaald (maatwerk).

Onderdeel b
Het aanvaardbaar hinderniveau wordt bepaald ter plaatse van geurgevoelige gebouwen nabij de geurrelevante activiteit. Wat onder een geurgevoelig gebouw wordt verstaan is in artikel 10.55 bepaald. Bij het bepalen welke mate van geurhinder als aanvaardbaar wordt beschouwd kan het bevoegd gezag met de aard van het gevoelig gebouw rekening houden. Het bevoegd gezag kan bijvoorbeeld op een bedrijventerrein een lager niveau van bescherming aanvaardbaar achten dan in een woonwijk. Ook betrekt het bevoegd gezag de lokale situatie bij het afwegen van het aanvaardbaar hinderniveau. Zo kan in een gebied waar veel bedrijven bij elkaar staan sprake zijn van cumulatie van geur waardoor de geurbelasting ter plaatse van geurgevoelige gebouwen onaanvaardbaar is. Het bevoegd gezag kan dan in maatwerkvoorschriften van het individuele bedrijf rekening houden met het cumulatie-effect.

Onderdeel c
Aard, omvang en waardering van de geur geven inzicht in de mate van hinder die ervaren wordt. Zo zal de geur van gebakken brood als minder hinderlijk worden ervaren dan de geur van een rioolwaterzuiveringsinstallatie. Inzicht in de aard, omvang en waardering van de geurhinder, ook wel 'hedonische waarde' genoemd, kan op een kwalitatieve (belevingsonderzoek, hinderenquête, klachtenregistratie etcetera) of kwantitatieve manier (meetrapport) worden bepaald. De NTA9065 meten en rekenen geur geeft een overzicht van kwalitatieve en kwantitatieve meet- en berekeningsmethoden.

Onderdeel d
De historie en het klachtenpatroon van de activiteit geven inzicht in mogelijk eerdere knelpunten van geur. Als uit de historie van de activiteit bijvoorbeeld blijkt dat een ontgeuringsinstallatie niet goed wordt onderhouden, dan kunnen hieraan aanvullende eisen worden gesteld. Geurklachten hoeven nog niet te betekenen dat er sprake is van een onaanvaardbaar hinderniveau. Het bevoegd gezag bepaalt het niveau dat nog als aanvaardbaar wordt beschouwd. Wel geeft het klachtenpatroon inzicht in de mate van hinder die ervaren wordt door de omgeving. Om die reden vormt het klachtenpatroon een aspect dat het bevoegd gezag meeneemt in zijn afweging van het aanvaardbaar hinderniveau. De Handleiding geur geeft een nadere toelichting op de geurklachten en handhaving.

Onderdeel e
Bij het bepalen van het aanvaardbaar hinderniveau weegt het bevoegd gezag de huidige en verwachte hinder af in zijn beoordeling. Indien bij de melding van een nieuwe activiteit bijvoorbeeld bekend is dat in de nabijheid van de nieuwe activiteit een woonwijk wordt gerealiseerd, dan wordt rekening gehouden met de verwachte hinder ter plaatse van de nog te realiseren woonwijk.

Onderdeel f
Als gevolg van de technische of organisatorische maatregelen kan exploitant geconfronteerd worden met uitzonderlijke kosten maar ook mogelijke baten als gevolg van het toepassen van een maatregel. Integrale afweging en kosteneffectiviteit spelen een rol bij het inzichtelijk maken van de kosten en baten.

Vierde lid:
Beoordeelt het bevoegd gezag de geur als onaanvaardbaar, dan maakt het vierde lid mogelijk maatwerkvoorschriften te stellen. Het bevoegd gezag kan ten behoeve van het opstellen van dit maatwerk van degene die de activiteit verricht een onderzoek naar mogelijke maatregelen vragen (tweede lid).

Onder het voormalige Abm was het stellen van een maatwerkvoorschrift alleen mogelijk als bleek dat de geurhinder ter plaatse van een of meer geurgevoelige gebouwen een aanvaardbaar niveau kon overschrijden. Dit wekte de indruk alsof de geurbelasting eerst kwantitatief vastgesteld moest worden voordat het college een maatwerkvoorschrift kon stellen. Voor het stellen van (soms eenvoudige) maatregelen, zoals gedragsregels, is dit niet noodzakelijk. Daarom is de bevoegdheid nu breder geformuleerd 'ter voorkoming van geurhinder'.

Vijfde lid:
In dit lid wordt de verhouding met enkele andere geurregels in dit omgevingsplan verhelderd. Anders dan onder het voormalige Abm is dit artikel ook van toepassing bij activiteiten waar concrete geureisen zijn gesteld. De geurwaarden en afstanden worden in acht genomen bij het beoordelen van geurhinder. Bij activiteiten waar dit omgevingsplan middelvoorschriften stelt (zoals bovendaks afvoeren of ontgeuren) fungeert deze bepaling als een vangnetartikel.

Dit artikel is een nadere uitwerking van de zorgplichtbepaling van de bruidsschat (tijdelijk deel) en voortzetting artikel 2.7a van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer.

Subsubparagraaf 10.2.2.5.2 Geurregels ter beheersing van geuremissie (gereserveerd)

Artikel 10.57

Artikel 10.58

Artikel 10.59

Artikel 10.60

Artikel 10.61

Artikel 10.62

Artikel 10.63

Paragraaf 10.2.3 Regels voor specifieke activiteiten

Subparagraaf 10.2.3.1 Specifieke geurregels voor aangewezen agrarische activiteiten

Subsubparagraaf 10.2.3.1.1 Algemene bepalingen

Artikel 10.64 Toepassingsbereik

Eerste lid:
Dit artikel bakent het toepassingsbereik van deze subparagraaf af. Deze subparagraaf geldt alleen ten aanzien van aangewezen agrarische activiteiten zoals benoemd in de volgende twee subsubparagrafen. Deze subparagraaf bevat specifieke geurregels (geurwaarden en afstanden) die de algemene zorgplicht zoals opgenomen in artikel 10.56 nader invullen. Deze specifieke geurregels gelden op een geurgevoelig gebouw dat is toegelaten. Wat onder geurgevoelig gebouw moet worden verstaan is in artikel 10.55 bepaald.

Tweede lid:
Dit artikel sluit aan bij artikel 5.90 van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Daarin zijn geurgevoelige gebouwen die zijn toegelaten voor de duur van niet meer dan tien jaar, uitgesloten van het toepassingsbereik van de bepalingen over geur in dat besluit. De algemene voorwaarde dat geur van een activiteit aanvaardbaar moet zijn (art. 5.92 Besluit kwaliteit leefomgeving) geldt wel voor deze tijdelijke gebouwen, net als de algemene zorgplicht van artikel 10.56 van dit omgevingsplan.

Dit artikel is de voortzetting van artikel 22.90 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.90 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.65 Toepassingsbereik: eerbiedigende werking

Eerste lid:
In artikel 5.90 van het Besluit kwaliteit leefomgeving zijn geurgevoelige gebouwen die zijn toegelaten voor de duur van niet meer dan tien jaar, uitgesloten van het toepassingsbereik van de bepalingen over geur in dat besluit. In het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer en in de Bruidsschat kregen deze gebouwen dezelfde bescherming tegen geurhinder als alle andere geurgevoelige objecten. Dit artikellid zorgt ervoor dat de tijdelijke geurgevoelige gebouwen die toegelaten zijn op grond van het recht zoals dat gold vóór de inwerkingtreding van de Omgevingswet, wel bescherming in de vorm van geurwaarden en afstandseisen blijven houden.

Tweede lid:
Het tweede lid gaat over reeds toegelaten maar nog niet aanwezige en in aanbouw zijnde geurgevoelige gebouwen die op grond van het recht zoals dat gold vóór de inwerkingtreding van de Omgevingswet toegelaten zijn. Deze gebouwen krijgen op grond van dit artikellid geen bescherming voor geur. Het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer en de Bruidsschat boden namelijk geen bescherming voor geur aan geplande, maar nog te bouwen gebouwen.

Dit artikel is de voortzetting van artikel 22.91 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.66 Waar waarden en tot waar afstanden gelden

Dit artikel regelt waar de waarden of afstanden gelden die voor geur door een activiteit op een geurgevoelig gebouw gelden. Als het geurgevoelige gebouw al gerealiseerd is, gelden de waarden of afstanden op of tot de gevel van het geurgevoelige gebouw (onderdeel a). Als het geurgevoelige gebouw nog niet gerealiseerd is, gelden de waarden of afstanden op of tot de plaats waar de gevel van het geurgevoelige gebouw mag worden gerealiseerd (onderdeel b).

Voor woonwagens en woonschepen geldt dat de waarden gelden op een begrenzing van de locatie (onderdeel c). De woonwagen en het woonschip wordt dus niet zelf beschermd, maar de locatie waarop de woonwagen of het woonschip geplaatst kan worden. Dit heeft te maken met de verplaatsbaarheid van de woonwagen en het woonschip binnen de locatie.

Dit artikel is de voortzetting van artikel 22.92 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.93 en 5.94 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.67 Functionele binding

Dit artikel bepaalt dat de waarden voor geur niet van toepassing zijn op de geur door een activiteit op een geurgevoelig gebouw dat een functionele binding heeft met die activiteit. Het kan bijvoorbeeld gaan om een bij de activiteit horend kantoor of bedrijfswoning. Of sprake is van een functionele binding is een feitelijke constatering. In het omgevingsplan worden geurgevoelige gebouwen die functioneel verbonden zijn niet afzonderlijk aangewezen. Voor een toelichting op het begrip functionele verbondenheid wordt verwezen naar paragraaf 8.1.3 onder "Functioneel verbonden en functioneel ondersteunende gebouwen en locaties", van het algemeen deel van de toelichting op het Besluit kwaliteit leefomgeving. Dit artikel betreft een voortzetting van de systematiek van de Wet milieubeheer, op grond waarvan zo'n gebouw tot de inrichting behoorde. Die wet beschermde alleen de omgeving van de inrichting, dus alleen de gebouwen die geen onderdeel uitmaakten van de inrichting.

Dit artikel is de voortzetting van artikel 22.93 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.95 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.68 Voormalige functionele binding geur

Dit artikel biedt de mogelijkheid geurgevoelige gebouwen aan te wijzen die voorheen functioneel verbonden waren met een activiteit zoals aangewezen in artikel 10.64. Het aangewezen gebouw wordt niet beschermd tegen geur van de voorheen verbonden activiteit. Het gebouw blijft wel beschermd tegen geur van andere activiteiten.

Deze regeling is (gedeeltelijk) een voorzetting van artikel 1.1a van de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) dat zag op geurgevoelige gebouwen die functioneel verbonden waren met een "landbouwinrichting". Die regeling werd in 2013 in het leven geroepen om een oplossing te bieden voor de spanning die ontstond als gevolg van de wet- en regelgeving over geluid en geurhinder die woningen van derden beschermt. Die spanning ontstond doordat een voormalige bedrijfswoning die nog de planologische status van bedrijfswoning had, maar feitelijk als burgerwoning werd gebruikt, beschermd werd als een burgerwoning, óók tegen geurhinder afkomstig van het bedrijf waarvan die

woning voorheen een onderdeel was. Het gevolg was dat er ofwel strijd ontstond met het bestemmingsplan en het risico bestond dat de (derde-)bewoner alsnog de woning moest verlaten ofwel de bedrijfsvoering van het nabijgelegen agrarisch bedrijf werd beperkt.

Met de Wet plattelandswoningen (wijziging van de Wabo) kon de woning na een positief besluit van de gemeente bewoond blijven, ook door derden. Tegelijkertijd werd de agrarische bedrijfsontwikkeling niet belemmerd omdat de voormalige bedrijfswoning als onderdeel van de inrichting werd beschouwd waardoor de desbetreffende milieuregels niet beschermden tegen bedrijfshinder vanaf 'eigen' terrein.

Naar aanleiding van praktijkervaringen is de regeling onder de Omgevingswet verbreed. Artikel 5.62 van het Besluit kwaliteit leefomgeving biedt de mogelijkheid om de regeling toe te passen bij voormalige bedrijfswoningen op bedrijventerreinen of in de horecasector. Een aanwijzing op grond van dit artikel moet voldoen aan het Besluit kwaliteit leefomgeving. Dat betekent dat de aanwijzing alleen betrekking kan hebben op voormalig verbonden gevoelige gebouwen in de agrarische sector, horecasector of op bedrijventerreinen.

Eerste lid:
Dit lid bepaalt dat geurgevoelige gebouwen niet worden beschermd tegen het geur door een activiteit waarmee ze voorheen functioneel verboden waren. Het gebouw blijft wel beschermd tegen geur dat veroorzaakt wordt door andere omliggende activiteiten. Het kan gaan om voormalige bedrijfswoningen, maar ook om een kantoor dat aan derden wordt verhuurd

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt vervolgens waar het eerste lid van toepassing is, namelijk ter plaatse van de aangeduide locaties. Het aanwijzen van een voormalig functioneel verbonden geurgevoelig gebouw gebeurt per specifiek geval na een belangenafweging. De aanwijzing vindt plaats door de aanduiding 'voormalige functionele binding - geur' te koppelen aan het geurgevoelig gebouw. Dat gebeurt bij wijziging van het omgevingsplan.

De activiteit waarmee het geurgevoelig gebouw voorheen verbonden was, hoeft niet aangewezen te worden. Dat is een feitelijke constatering, net als het bestaan van functionele binding als bedoeld in vorig artikel.

Derde lid:
Dit lid heeft een tijdelijk karakter en geldt voor voormalige bedrijfswoningen die voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet onder een vergelijkbare regeling vielen onder het voormalige recht. Het is de bedoeling dat tijdens de overgangsfase (tot 1 januari 2029) de aanduiding 'voormalige bedrijfswoning' ook voor die bestaande gevallen wordt aangebracht. Zolang dat nog niet heeft plaats gevonden, geldt voor die bestaande situaties deze bepaling.

Dit artikel is de voortzetting van artikel 22.94 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.96 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.69 Maatwerk vanwege cumulatie

De bepalingen in deze subparagraaf stellen waarden of minimumafstanden voor geur voor een individuele activiteit. In de paragrafen voor het houden van landbouwhuisdieren gaat het om een waarde of minimumafstanden voor een individuele veehouderij en alleen vanwege dierenverblijven. Hierbij is geen rekening gehouden met cumulatie van geur, veroorzaakt door meerdere veehouderijen in een gebied of cumulatie door meerdere bronnen binnen de veehouderij. Deze regels vormen de voortzetting van het voorheen geldend recht (Activiteitenbesluit en Wet geurhinder en veehouderij). Daarin was het expliciet niet toegestaan om cumulatie te beoordelen.

Artikel 5.92, eerste lid van het Besluit kwaliteit leefomgeving verplicht er echter wel toe om rekening te houden met de cumulatieve effecten van geurhinder. Cumulatie kan een reden zijn om strengere eisen te

stellen dan de waarden of afstanden die afgeleid zijn van een individuele activiteit. Bij de vergunningverlening voor vergunningplichtige veehouderijen moet dit worden meegewogen. Ook bij niet-vergunningplichtige veehouderijen kunnen strengere eisen zo nodig in een maatwerkvoorschrift worden vastgelegd.

Met dit artikel wordt het expliciet duidelijk gemaakt dat cumulatie inmiddels een mee te wegen aspect is en dat gelet hierop maatwerkvoorschriften gesteld kunnen worden. Deze mogelijkheid is een nadere concretisering van de algemene maatwerkbevoegdheid bedoeld in artikel 10.5.

Dit artikel is een aanpassing van artikel 22.95 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.92, eerste lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.

Subsubparagraaf 10.2.3.1.2 Geur door het houden van landbouwhuisdieren en paarden en pony's voor het berijden in een dierenverblijf

Artikel 10.70 Toepassingsbereik

Eerste lid :
Deze subsubparagraaf gaat over het houden in een dierenverblijf van landbouwhuisdieren en paarden en pony's die gehouden worden voor het berijden. Paarden en pony's die gehouden worden voor het berijden zijn specifiek benoemd omdat deze niet vallen onder het begrip landbouwhuisdieren in het Besluit activiteiten leefomgeving. Het begrip landbouwhuisdieren in het Besluit activiteiten leefomgeving, is op grond van artikel 1.1 van dit omgevingsplan van toepassing op dit omgevingsplan.

Het gaat in deze subsubparagraaf dus om:
- landbouwhuisdieren zoals bedoeld in Bijlage I bij het Besluit activiteiten leefomgeving, zijnde: zoogdieren of vogels voor de productie van vlees, eieren, melk, wol, pels of veren of paarden of pony's voor het fokken; en
- paarden en pony's die gehouden worden voor het berijden.

Bovenstaande komt overeen met het begrip landbouwhuisdier uit het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer. Voor bijvoorbeeld kinderboerderijen, dierentuinen, hondenkennels en volières gelden deze voorschriften niet. Het gaat bij deze bedrijven namelijk niet om het houden van landbouwhuisdieren, omdat deze dieren niet voor de productie worden gehouden. Deze activiteiten vallen wel onder paragraaf 10.2.3.2.3, Het fokken, houden of trainen van landbouwhuisdieren of andere vogels of zoogdieren.

Het Besluit kwaliteit leefomgeving bevat instructieregels voor geur door het houden van landbouwhuisdieren. Deze instructieregels gelden voor veehouderijen zoals bedoeld in het Besluit activiteiten leefomgeving (art. 3.200 Bal). Deze subsubparagraaf geeft uitvoering aan deze instructieregels, maar geldt ook voor activiteiten die geen veehouderij als bedoeld in het Bal zijn, zoals kleinere veehouderijen en maneges (het houden van paarden en pony's voor het berijden).

Voorheen golden ook regels voor geur bij het houden van nertsen en andere pelsdieren. Deze activiteit is inmiddels landelijk verboden, waardoor regels over geur niet meer nodig zijn.

Tweede lid:
Als ondergrens voor het van toepassing zijn van deze paragraaf is aangesloten bij de ondergrenzen zoals die ook golden in de bruidsschat en het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer, namelijk: minder dan 10 schapen, 5 paarden en pony's, 10 geiten, 25 stuks pluimvee, 25 konijnen en 10 overige landbouwhuisdieren. Voor het houden van minder dan de genoemde aantallen dieren geldt wel de algemene zorgplicht voor het voorkomen van geurhinder (art. 10.56).

Dit artikel is een voortzetting van artikel 22.96 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.104 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.71 Vanaf waar afstanden gelden

De afstanden zoals opgenomen in deze paragraaf worden gemeten tussen het emissiepunt van het dierenverblijf en het dichtstbijzijnde geurgevoelige gebouw. Het gaat om het emissiepunt als bedoeld in artikel 4.806, tweede lid, Besluit activiteiten leefomgeving. Op grond van dat artikel wordt onder emissiepunt verstaan:
a. het punt waarop een relevante hoeveelheid emissie buiten het dierenverblijf treedt of wordt gebracht; of
b. bij een gedeeltelijk overdekt dierenverblijf: het punt waarop een relevante hoeveelheid emissie buiten het overdekte gedeelte van het dierenverblijf treedt of wordt gebracht.
In artikel 10.77 wordt hier een uitzondering op gemaakt voor de zogenaamde gevel-gevelafstanden.

Dit artikel is een voortzetting van artikel 22.97 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.107 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.72 Landbouwhuisdieren met geuremissiefactor: waarden

Eerste lid :
In dit artikel worden de standaardwaarden voor geurbelasting in odour units gegeven voor dierenverblijven met dieren waarvoor een emissiefactor is vastgesteld. Deze waarden komen overeen met de standaardwaarde van artikel 5.109, eerste lid van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Op grond van Bijlage I bij dit omgevingsplan wordt onder landbouwhuisdieren met geuremissiefactor verstaan: landbouwhuisdieren waarvoor in de Omgevingsregeling een emissiefactor voor geur is vastgesteld en die vallen binnen een van de volgende diercategorieën:
a. varkens, kippen, schapen of geiten; of
b. als deze worden gehouden voor de vleesproductie:
1°. rundvee tot 24 maanden;
2°. kalkoenen;
3°. eenden; of
4°. parelhoenders.

In de voormalige Wet geurhinder en veehouderij en in het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer werd onderscheid gemaakt tussen geurgevoelige gebouwen binnen en buiten de bebouwde kom. Het begrip 'bebouwde kom' was en is niet gedefinieerd. Gelet op het Besluit kwaliteit leefomgeving wordt in dit omgevingsplan de bebouwingscontour geur opgenomen, zodat vooraf hierover altijd duidelijkheid is.

Tweede lid:
In het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer werd voor de manier van berekenen van de geur door het houden van landbouwhuisdieren met geuremissiefactor, verwezen naar de ministeriële regeling die op grond van artikel 10 van de Wet geurhinder en veehouderij was vastgesteld. In de Omgevingsregeling is deze methode voor het berekenen van de geurwaarden verwerkt in artikel 6.14 van de Omgevingsregeling.

De rekenvoorschriften voor geur worden landelijk geregeld op grond van artikel 4.1, tweede lid, van de Omgevingswet. In dit omgevingsplan hoeven dus in principe geen verwijzingen opgenomen te worden naar deze rekenvoorschriften. Dit is hier wel gedaan voor de leesbaarheid van de regelgeving.

Dit artikel is een voortzetting van artikel 22.98 van de bruidsschat (tijdelijk deel), van artikel 3.115, eerste lid van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer en artikel 3 van de voormalige Wet geurhinder en veehouderij. Het begrip 'bebouwde kom' is vervangen door het begrip 'bebouwingscontour' om te voldoen aan artikel 5.97 Besluit kwaliteit leefomgeving. Het artikel geeft uitvoering aan artikel 5.109 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.73 Landbouwhuisdieren met geuremissiefactor: eerbiedigende werking bij waarden

In dit artikel is een regeling opgenomen voor situaties waar op de dag van inwerkingtreding van de Omgevingswet rechtmatig niet voldaan wordt aan de immissiewaarden. Uitbreiden en wijzigen is dan alleen mogelijk in de gevallen genoemd in het eerste en tweede lid.

Eerste lid:
Op grond van het eerste lid is uitbreiden of wijzigen mogelijk zolang de geur op een geurgevoelig gebouw door het houden van landbouwhuisdieren met geuremissiefactor op een geurgevoelig gebouw niet toeneemt en het aantal landbouwhuisdieren met geuremissiefactor per diercategorie niet toeneemt. Dit is de voortzetting van de artikelen 3, derde lid, van de voormalige Wet geurhinder en veehouderij en 3.115, tweede lid, onder c, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer.

Tweede lid:
Dit is de voortzetting van de zogenaamde 50%-regeling. In rechtmatig toegestane overschrijdingssituaties mag het aantal landbouwhuisdieren met geuremissiefactor per diercategorie niet toenemen, tenzij er een geurbelastingreducerende maatregel getroffen en de toegestane overschrijding van de geur gehalveerd wordt. Bij het toepassen van de 50%-regeling moet gerekend worden met de waarden zoals opgenomen in het omgevingsplan.

Voor wat betreft de geur die rechtmatig veroorzaakt mocht worden gaat het om de geur die onmiddellijk voorafgaand aan de toepassing van de maatregel rechtmatig mocht worden veroorzaakt.

Dit lid vormt de voortzetting van artikel 3, vierde lid, van de voormalige Wet geurhinder en veehouderij en artikel 3.115, tweede lid, onder b en c, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer. Voor de 50%-regeling is aangesloten bij de formulering zoals die in artikel 3.115, tweede lid, onder b, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer, is opgenomen, in plaats van de formulering in artikel 3, vierde lid, van de voormalige Wet geurhinder veehouderij. Hierdoor hoeft niet berekend te worden wat de reductie als gevolg van de geurbelastingreducerende maatregelen zou zijn, gelet op de bestaande (oude) situatie. Dit is eenvoudiger voor de praktijk.

Dit artikel is een voortzetting van artikel 22.99 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.109a Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.74 Landbouwhuisdieren met geuremissiefactor: afstand tot bijzondere geurgevoelige gebouwen

In dit artikel staan de minimumafstanden tussen een dierenverblijf met landbouwhuisdieren waarvoor een geuremissiefactor is vastgesteld en een geurgevoelig gebouw dat hoort of heeft gehoord bij een andere veehouderij of een ruimte voor ruimtewoning. Het gaat hier om woningen bij omliggende veehouderijen of een woning bij een omliggende veehouderij die na 19 maart 2000 is gestopt of een woning die is gebouwd na 19 maart 2000 tegelijk met het (deels) beëindigen van een omliggende veehouderij. De genoemde geurgevoelige gebouwen krijgen minder bescherming dan andere geurgevoelige gebouwen, maar er moet wel sprake zijn van een minimaal beschermingsniveau. Dit minimale beschermingsniveau wordt bereikt door een afstand aan te houden van 100 meter tot een gebouw binnen de bebouwingscontour geur en 50 meter tot een gebouw buiten de bebouwingscontour geur. Als niet voldaan wordt aan de minimumafstand, dan moet wel aan artikelen 10.72 en 10.73 voldaan worden.

Dit artikel is een voortzetting van artikel 22.100 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.110 en 5.111 Besluit kwaliteit leefomgeving. Het begrip 'bebouwde kom' is vervangen door het begrip 'bebouwingscontour' om te voldoen aan artikel 5.97 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.75 Landbouwhuisdieren zonder geuremissiefactor of paarden en pony's voor het berijden: afstand

Voor landbouwhuisdieren waarvoor geen geuremissiefactor is vastgesteld, gelden geen waarden, maar is het uitgangspunt dat afstanden worden aangehouden. Deze afstanden zijn in dit artikel opgenomen. Het gaat hierbij om vaste afstanden; de afstand is niet gekoppeld aan het aantal dieren.

In dit omgevingsplan wordt onder landbouwhuisdieren zonder geuremissiefactor verstaan: landbouwhuisdieren waarvoor in de Omgevingsregeling geen emissiefactor voor geur is vastgesteld, met uitzondering van pelsdieren. Deze begripsbepaling staat opgenomen in Bijlage 1 bij dit omgevingsplan.

In dit artikel gaat het dus om het houden van landbouwhuisdieren zonder geuremissiefactor, behalve pelsdieren. (Hierbij wordt opgemerkt dat het houden van pelsdieren inmiddels landelijk is verboden is, zodat regels over geur niet meer nodig zijn.)

Dit artikel is een voortzetting van artikel 22.101 van de bruidsschat (tijdelijk deel), artikel 4, eerste lid, van de voormalige Wet geurhinder en veehouderij en artikel 3.117, eerste lid, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer. Het artikel geeft uitvoering aan artikel 5.112, eerste lid Besluit kwaliteit leefomgeving. Het begrip 'bebouwde kom' is vervangen door het begrip 'bebouwingscontour' om te voldoen aan artikel 5.97 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.76 Landbouwhuisdieren zonder geuremissiefactor of paarden en pony's voor het berijden: eerbiedigende werking voor afstand

Eerste lid:
In dit artikel is een regeling opgenomen voor het laten voortbestaan van de situatie waarin op een locatie de afstand tussen een dierenverblijf voor het houden van landbouwhuisdieren zonder geuremissiefactor of paarden en pony's die gehouden worden voor het berijden en een geurgevoelig gebouw rechtmatig kleiner is dan de afstand die geldt op grond van artikel 10.75.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat in het geval bedoeld in het eerste lid er wordt voldaan aan de minimum afstanden die in artikel 5.112, tweede lid van het Besluit kwaliteit leefomgeving als ondergrens zijn aangegeven. Dit lid is een voorzetting van artikel 6, derde lid, van de Wet geurhinder en veehouderij.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.102 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.112, tweede lid, Besluit kwaliteit leefomgeving. Het begrip 'bebouwde kom' is vervangen door het begrip 'bebouwingscontour' om te voldoen aan artikel 5.97 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.77 Landbouwhuisdieren en paarden of pony's voor het berijden: afstand vanaf de gevel dierenverblijf

Dit artikel bevat afstanden gemeten vanaf (de buitenzijde van) de gevel van het dierenverblijf tot de gevel van een geurgevoelig object, de zogenaamde gevel tot gevelafstanden. De afstanden, bedoeld in dit artikel, gelden naast de waarden die op grond van artikel 10.72 gelden en naast de afstanden die op grond van de artikelen 10.74 en 10.75 gelden. Dit artikel geldt voor het houden van landbouwhuisdieren met geuremissiefactor en voor landbouwhuisdieren zonder geuremissiefactor en voor het houden van paarden en pony's die gehouden worden voor het berijden. Door dit artikel wordt geborgd dat er altijd een zekere afstand is tussen een geurgevoelig object en een dierenverblijf. De afstanden in de artikelen 10.74 en 10.75 gelden vanaf het emissiepunt bedoeld in artikel 10.71. De afstanden in dit artikel gelden vanaf de gevel van het dierenverblijf.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.103 van de bruidsschat (tijdelijk deel), van artikel 5, eerste lid, van de voormalige Wet geurhinder en veehouderij en artikel 3.119, eerste lid, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer. Het artikel geeft uitvoering aan artikel 5.116 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Het begrip 'bebouwde kom' is vervangen door het begrip 'bebouwingscontour' om te voldoen aan artikel 5.97 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.78 Landbouwhuisdieren met geuremissiefactor: eerbiedigende werking voor afstand vanaf gevel dierenverblijf

In dit artikel is een regeling opgenomen voor het wijzigen of uitbreiden van het in een dierenverblijf houden van landbouwhuisdieren met geuremissiefactor, voor locaties waar de afstand tussen de gevel van een dierenverblijf voor het houden van landbouwhuisdieren met geuremissiefactor en een geurgevoelig gebouw rechtmatig kleiner is dan de afstand, bedoeld in artikel 10.77. De eisen zoals gesteld onder a, b en c zijn cumulatief.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.104 van de bruidsschat (tijdelijk deel), van artikel 5, tweede lid, onder a, van de voormalige Wet geurhinder en veehouderij en artikel 3.119, tweede lid, onder a en b, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer. Het artikel geeft uitvoering aan artikel 5.106, tweede lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.79 Landbouwhuisdieren zonder geuremissiefactor en paarden en pony's voor het berijden: eerbiedigende werking voor afstand vanaf gevel dierenverblijf

In dit artikel is een regeling opgenomen voor een soortgelijke situatie als in artikel 10.78, maar dan voor dieren zonder geuremissiefactor en paarden en pony's die gehouden worden voor het berijden. De eisen gesteld onder a en b zijn cumulatief.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.105 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en geeft uitvoering aan artikel 5.106, tweede lid, Besluit kwaliteit leefomgeving.

Subsubparagraaf 10.2.3.1.3 Geur door andere aangewezen agrarische activiteiten

Artikel 10.80 Opslaan van vaste mest, champost of dikke fractie: afstand

Eerste lid :
In het eerste lid wordt aangegeven op welke opslag dit artikel van toepassing is. Dit artikel geldt niet voor de opslag van vaste mest, afkomstig van andere dieren dan landbouwhuisdieren of paarden en pony's die gehouden worden voor het berijden, zoals honden, dieren op een kinderboerderij of dieren in dierentuinen. Voor de geurhinder, veroorzaakt door die mestopslagen geldt artikel 10.87.

Het Besluit kwaliteit leefomgeving bevat in artikel 5.120 instructieregels voor geur bij het opslaan van vaste mest, champost en dikke fracties. Deze instructieregels gelden voor het opslaan van deze stoffen bij een aantal in dat artikel aangewezen milieubelastende activiteiten zoals bedoeld in het Besluit activiteiten leefomgeving, zoals veehouderijen. Deze subsubparagraaf van het omgevingsplan geeft uitvoering aan die instructieregels, maar geldt ook voor andere activiteiten dan de in het Besluit kwaliteit leefomgeving aangewezen activiteiten, zoals kleinere veehouderijen en maneges (het houden van paarden en pony's voor het berijden).

Tweede lid:
In het tweede lid zijn enkele uitzonderingen gemaakt. Bij het opslaan van minder dan 3 m3 vaste mest, champost of dikke fractie gelden geen eisen, anders dan de specifieke zorgplicht (onderdeel a). Als vaste mest, champost of dikke fractie korter dan twee weken op één plek opgeslagen ligt, dan is dit artikel eveneens niet van toepassing (onderdeel b). Wel geldt de specifieke zorgplicht. Tevens valt een opslag van meer dan 600 m3 vaste mest niet onder het toepassingsbereik van dit artikel (onderdeel c). In artikel 10.155 is aanvullend op deze bovengrens een vergunningplicht opgenomen voor de opslag van meer dan 600 m3 vaste mest.

Derde lid :
De afstanden in dit lid komen overeen met de afstanden onder het voormalige recht. De maatwerkmogelijkheid in artikel 3.46, achtste lid, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer is niet specifiek overgenomen. Dit valt nu onder de generieke maatwerkbevoegdheid van dit hoofdstuk van dit omgevingsplan.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.114 van de bruidsschat (tijdelijk deel), Dit artikel vormt een voortzetting van de artikelen 1.1, eerste lid, 3.45, eerste lid, en 3.46, eerste lid, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer. Het artikel geeft uitvoering aan artikel 5.120 Besluit kwaliteit leefomgeving. Het begrip 'bebouwde kom' is vervangen door het begrip 'bebouwingscontour' om te voldoen aan artikel 5.97 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.81 Opslaan van gebruikt substraatmateriaal van plantaardige oorsprong: afstand

Eerste lid :
Bij het opslaan van minder dan 3 m3 gebruikt substraatmateriaal van plantaardige oorsprong gelden geen eisen, anders dan de specifieke zorgplicht.

Het Besluit kwaliteit leefomgeving bevat in artikel 5.121 instructieregels voor geur bij het opslaan van gebruikt substraatmateriaal. Deze instructieregels gelden voor het opslaan bij een aantal in dat artikel aangewezen milieubelastende activiteiten zoals bedoeld in het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal-mba), zoals glastuinbouwbedrijven. Deze subsubparagraaf van het omgevingsplan geeft uitvoering aan die instructieregels, maar geldt ook voor deze opslag als deze geen onderdeel uitmaakt van een van de genoemde Bal-mba.

Tweede lid:
De afstanden in dit lid komen overeen met de afstanden zoals die stonden in artikel 3.46, eerste lid van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.115 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en van de artikelen 1.1, eerste lid, 3.45, eerste lid, en 3.46, eerste lid, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer. Het artikel geeft uitvoering aan artikel 5.121 Besluit kwaliteit leefomgeving. Het begrip 'bebouwde kom' is vervangen door het begrip 'bebouwingscontour' om te voldoen aan artikel 5.97 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.82 Opslaan kuilvoer of vaste bijvoedermiddelen: afstand

Dit artikel regelt het opslaan van kuilvoer of vaste bijvoedermiddelen. Kuilvoer is veevoer dat door inkuilen als wintervoorraad opgeslagen wordt. Kuilgras en snijmaïs kunnen onder meer als kuilvoer gebruikt worden. In bijlage I bij het Besluit activiteiten leefomgeving worden vaste bijvoedermiddelen omschreven als plantaardige restproducten uit de landbouw en tuinbouw. Ook de plantaardige restproducten afkomstig van voedselbereiding en voedselverwerking vallen onder vaste bijvoedermiddelen. Dat geldt niet voor voedselresten afkomstig van restaurants, cateringfaciliteiten en keukens.

Dit artikel geldt voor alle milieubelastende activiteiten, die vallen onder het algemene toepassingsbereik van deze afdeling. Zo gelden deze regels voor het opslaan van kuilvoer of vaste bijvoedermiddelen bij bijvoorbeeld een veehouderij, een manege of dierentuin. Het Besluit kwaliteit leefomgeving bevat in artikel 5.122 instructieregels voor geur bij het opslaan van kuilvoer of vaste bijvoedermiddelen. Deze instructieregels gelden voor het opslaan bij een aantal in dat artikel aangewezen milieubelastende activiteiten zoals bedoeld in het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal-mba), zoals veehouderijen. Deze subsubparagraaf van het omgevingsplan geeft uitvoering aan die instructieregels, maar geldt ook voor deze opslag als deze geen onderdeel uitmaakt van een van de genoemde Bal-mba, bijvoorbeeld bij maneges.

In het voorheen geldende recht (het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer en de bruidsschat) golden de afstandseisen voor het opslaan van vaste bijvoedermiddelen en kuilvoer niet als er sprake was van een totaal volume van minder dan 3 m^3. Achtergrond hiervan was om te voorkomen dat alle kleinschalige (particuliere) opslagen aan bedrijfsmatige eisen werden gebonden. Artikel 5.122 Besluit kwaliteit leefomgeving hanteert echter geen ondergrens voor de aangewezen activiteiten (veehouderijen en loonbedrijven). Dergelijke kleinschalige (particuliere) opslagen komen immers niet voor bij de aangewezen activiteiten.

Gelet hierop is in het eerste lid van dit artikel is daarom een onderscheid gemaakt tussen het opslaan van kuilvoer en vaste bijvoedermiddelen bij:
a. veehouderijen en loonbedrijven waar geen ondergrens geldt conform het Besluit kwaliteit leefomgeving; en
b. overige activiteiten met een ondergrens van 3 m^3 conform het voorheen geldende recht.

Voor zover bij overige activiteiten kuilvoer of vaste bijvoedermiddelen in een kleinere omvang worden opgeslagen geldt de specifieke zorgplicht op grond van artikel 10.56. Hiermee wordt het voorheen geldende recht beleidsneutraal voortgezet.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.116 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en van de artikelen 1.1, eerste lid, 3.45, eerste lid, en 3.46, eerste, vijfde en negende lid, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer. Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 5.122 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.83 Opslaan van drijfmest, digestaat en dunne fractie: afstand

Eerste lid:
Het mestbassin is bovengronds gelegen en kan ook uit een mestzak of foliebassin bestaan. Voor de berekening van de gezamenlijke oppervlakte en de gezamenlijke inhoud worden de inhoud en oppervlakte van mestkelders en ondergrondse mestbassins die zijn voorzien van een afdekking die als vloer fungeert, niet meegerekend. Is sprake van meerdere bassins, dan worden deze voor de oppervlakte- of inhoudsbepaling dus bij elkaar opgeteld. Een uitgebreide toelichting over het opslaan van drijfmest, digestaat of dunne fractie is te lezen in de artikelsgewijze toelichting op artikel 4.855 van het Besluit activiteiten leefomgeving. In het Besluit activiteiten leefomgeving, staat geen vergunningplicht voor het opslaan van dierlijke meststoffen die verpompbaar zijn in een of meer mestbassins met een gezamenlijke oppervlakte groter dan 750 m2 of een gezamenlijke inhoud groter dan 2.500 m3. Deze vergunningplicht komt wel terug in artikel 10.155 van dit omgevingsplan.

Het Besluit kwaliteit leefomgeving bevat in artikel 5.123 instructieregels voor geur bij het opslaan van drijfmest, digestaat en dunne fractie. Deze instructieregels gelden voor het opslaan bij een aantal in dat artikel aangewezen milieubelastende activiteiten zoals bedoeld in het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal-mba), zoals veehouderijen. Deze subsubparagraaf van het omgevingsplan geeft uitvoering aan die instructieregels, maar geldt ook voor deze opslag als deze geen onderdeel uitmaakt van een van de genoemde Bal-mba.

Tweede lid:
De afstand die ten minste in acht moet worden genomen, is kleiner voor bassins met een (gezamenlijke) oppervlakte kleiner dan 350 m2, dan voor bassins met een (gezamenlijke) oppervlakte van 350 m2 of meer. Verder geldt een kleinere afstand tot een geurgevoelig gebouw of een geprojecteerd geurgevoelig gebouw, dat een functionele binding heeft met een veehouderij in de directe omgeving, dan een te beschermen gebouw zonder die functionele binding met een veehouderij.

Ondanks dat de afstanden in acht worden genomen, kan toch geuroverlast optreden. Het bevoegd gezag heeft dan de mogelijkheid om aanvullende eisen te stellen met maatwerkvoorschriften. Dit kan bijvoorbeeld voor de situering van het mestbassin, het afdekken ervan en de frequentie en tijdstip van de

aan- en afvoer. Dit geldt ook voor mestkelders. Met name het leegpompen van mestkelders kan leiden tot geuroverlast.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.117 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en artikelen 3.50, derde lid, en 3.51, elfde lid, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer en geeft uitvoering aan artikel 5.123 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.84 Voorziening biologisch behandelen dierlijke meststoffen voor of na vergisten: afstand

Eerste lid:
Dit artikel is van toepassing op een voorziening voor het biologisch behandelen van dierlijke meststoffen voor of na het vergisten van dierlijke meststoffen. Dit artikel geldt bij alle milieubelastende activiteiten, die vallen onder het algemene toepassingsbereik van deze afdeling. Zo is dit artikel niet alleen van toepassing bij een bedrijf voor mestbehandeling, als bedoeld in artikel 3.225 van het Besluit activiteiten leefomgeving, maar op alle mestvergistingsinstallaties die voldoen aan de omschrijving in het eerste lid.

Het Besluit kwaliteit leefomgeving bevat in artikel 5.124 instructieregels voor geur bij het biologisch behandelen van dierlijke meststoffen voor of na het vergisten. Deze instructieregels gelden bij een bedrijf voor mestbehandeling, als bedoeld in artikel 3.225 van het Besluit activiteiten leefomgeving. Deze subsubparagraaf van het omgevingsplan geeft uitvoering aan die instructieregels, maar geldt ook voor deze activiteit als deze geen onderdeel uitmaakt van een van de genoemde Bal-mba.

Tweede lid:
Dit artikel is niet van toepassing op een milieubelastende activiteit die als vergunningplichtig is aangewezen in het Besluit activiteiten leefomgeving. Een vergunningplicht kan onder meer gelden bij mestverwerking van meer dan 25.000 m3 mest van derden (grootschalige mestverwerking, artikel 3.91 Besluit activiteiten leefomgeving) of als de vergistingsinstallatie onderdeel is van een IPPC-installatie.

Derde lid:
Dit is een voortzetting van het voormalige recht. De bepaling dat bepaalde gebruikseisen bij maatwerkvoorschrift kon worden vastgelegd is niet expliciet overgenomen. Die mogelijkheid valt nu onder de generieke maatwerkbevoegdheid van dit hoofdstuk van dit omgevingsplan. Het stellen van gebruiksregels aanvullend op de afstandseis kan nodig zijn om te voldoen aan artikel 5.92 van het Besluit kwaliteit leefomgeving, dat vereist dat de geur door een activiteit op geurgevoelige gebouwen aanvaardbaar is. Hierbij kan gedacht worden aan maatwerkvoorschriften over:
- de situering van de voorziening;
- het gesloten uitvoeren van de voorziening;
- de ligging en afvoerhoogte van het emissiepunt, wanneer emissies worden afgezogen;
- de toepassing van een doelmatige ontgeuringsinstallatie.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.118 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en van de artikelen 3.129c en 3.129g, eerste en tweede lid, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer. Het artikel geeft uitvoering aan artikel 5.124 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.85 Composteren of opslaan van groenafval: afstand

Eerste lid en tweede lid:
Dit artikel ziet op de geur door het composteren of opslaan van groenafval. In paragraaf 4.89 van het Besluit activiteiten leefomgeving staan regels voor deze activiteit. Dit artikel van het dit omgevingsplan regelt de afstanden die moeten worden aangehouden om geurhinder te beperken.

Het Besluit kwaliteit leefomgeving bevat in artikel 5.123 instructieregels voor geur bij het composteren of opslaan van groenafval. Deze instructieregels gelden voor het opslaan bij een aantal in dat artikel aangewezen milieubelastende activiteiten zoals bedoeld in het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal-mba), zoals het telen van gewassen. Deze subsubparagraaf van het omgevingsplan geeft uitvoering aan

die instructieregels, maar geldt ook voor deze activiteiten als deze geen onderdeel uitmaken van een van de genoemde Bal-mba.

Derde lid:
Onder het voormalige recht was expliciet geregeld dat bepaalde gebruikseisen bij maatwerkvoorschrift konden worden vastgelegd. Die mogelijkheid valt nu onder de generieke maatwerkbevoegdheid van dit hoofdstuk van dit omgevingsplan. Het stellen van gebruiksregels aanvullend op de afstandseis kan nodig zijn om te voldoen aan artikel 5.92 van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Dat artikel vereist dat de geur door een activiteit op geurgevoelige gebouwen aanvaardbaar is.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.119 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en van de artikelen 1.1, eerste lid, 3.45 en 3.46, eerste lid, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer voor zover het gaat om het opslaan van groenafval, inclusief afgedragen gewas (restmateriaal afkomstig van de teelt van gewassen) en 3.106 en 3.108, eerste en tweede lid, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer voor zover het gaat om composteren van groenafval. Het artikel geeft uitvoering aan artikel 5.125 Besluit kwaliteit leefomgeving. Het begrip 'bebouwde kom' is vervangen door het begrip 'bebouwingscontour' om te voldoen aan artikel 5.97 Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikel 10.86 Overige agrarische activiteiten: eerbiedigende werking

In beginsel geldt bij geur die veroorzaakt wordt door de activiteiten, bedoeld in de artikelen 10.80 tot en met 10.85, de afstanden die in die artikelen zijn genoemd. Voor rechtmatig voor geur overbelaste situaties ligt dat anders. Van een rechtmatig overbelaste situatie als bedoeld in dit artikel is sprake als de bestaande afstand tussen de genoemde activiteit en een bestaand geurgevoelig gebouw op 1 januari 2013 rechtmatig kleiner was dan de afstand, genoemd in de artikelen, en nog steeds kleiner is. Dit artikel bevat een regeling met 'eerbiedigende werking' voor zulke bestaande situaties.

Als dit artikel van toepassing is, heeft degene die de activiteit verricht op grond van de specifieke zorgplichtbepaling (artikel 10.56) de plicht om maatregelen of voorzieningen te treffen die geurhinder voorkomen of tot een aanvaardbaar niveau beperken. Hierbij kan gedacht worden aan maatregelen over:
– de situering van de plaats van de opgeslagen bedrijfsstoffen;
– het afdekken van de opgeslagen agrarische bedrijfsstoffen; of
– de frequentie van de afvoer van de opgeslagen agrarische bedrijfsstoffen.

In het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer stond ook dat degene die de inrichting drijft op verzoek van het bevoegd gezag aangeeft welke maatregelen of voorzieningen hij daarvoor heeft getroffen of zal treffen. Deze gegevens kan het bevoegd gezag ook vragen op grond van de toezichtsbevoegdheden van de Algemene wet bestuursrecht. Deze plicht komt dus niet expliciet terug in dit omgevingsplan.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.120 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en van de artikelen 3.45 in samenhang met 3.46, tweede en derde lid, 3.50 in samenhang met 3.51, vierde en vijfde lid, en 3.106, in samenhang met 3.108, vierde en vijfde lid, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer.

Artikel 10.87 Opslaan vaste mest – overig

Dit artikel is niet van toepassing op het opslaan van vaste mest, afkomstig van landbouwhuisdieren of van paarden en pony's die gehouden worden in verband met het berijden. Hiervoor geldt artikel 10.80.

Bij het opslaan van minder dan 3 m3 vaste mest gelden geen eisen, anders dan de specifieke zorgplicht (artikel 10.56). Een opslag van meer dan 600 m3 valt niet onder het toepassingsbereik van deze paragraaf. In artikel 10.155 is een vergunningplicht opgenomen voor de opslag van meer dan 600 m3 vaste mest.

Als mest korter dan twee weken op één plek opgeslagen ligt, dan is deze paragraaf niet van toepassing. Wel geldt dan ook de specifieke zorgplicht.

Het opslaan van vaste mest maakt vaak deel uit van bijvoorbeeld een veehouderij, een akkerbouwbedrijf of een agrarisch loonwerkbedrijf die aangewezen zijn als milieubelastende activiteit in het Bal. In dat geval geldt dit artikel niet, maar de regels voor de opslag van vaste mest uit het Bal. De regels van dit artikel gelden voor opslagen die behoren bij bijvoorbeeld kinderboerderijen, dierentuinen of bij maneges en veehouderijen die minder landbouwhuisdieren houden dan de ondergrenzen opgenomen in artikel 3.200 van het Bal.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.245 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subparagraaf 10.2.3.2 Milieuregels bij houden van dieren en telen van gewassen, anders dan geur

Subsubparagraaf 10.2.3.2.1 Opslaan van vaste mest

Artikel 10.88 Toepassingsbereik

Regels ten aanzien van geur vanwege het opslaan van vaste mest staan niet in deze subparagraaf maar in subparagraaf 10.2.3.1 Specifieke geurregels voor aangewezen agrarische activiteiten, meer specifiek in artikel 10.80 voor het opslaan van vaste mest afkomstig van landbouwhuisdieren of van paarden die gehouden worden in verband met het berijden en artikel 10.87 voor het overige opslaan van vaste mest.

Eerste lid:
Bij het opslaan van minder dan 3 m3 vaste mest gelden geen eisen, anders dan de specifieke zorgplicht. Een opslag van meer dan 600 m3 valt niet onder het toepassingsbereik van deze paragraaf. In artikel 10.155 is een vergunningplicht opgenomen voor de opslag van meer dan 600 m3 vaste mest.

Tweede lid:
Als mest korter dan twee weken op één plek opgeslagen ligt, dan is deze paragraaf niet van toepassing (onderdeel a). Wel geldt de specifieke zorgplicht.
Het opslaan van vaste mest maakt vaak deel uit van bijvoorbeeld een veehouderij, een akkerbouwbedrijf of een agrarisch loonwerkbedrijf die aangewezen zijn als milieubelastende activiteit in het Bal. In dat geval gelden niet de regels uit deze paragraaf, maar de regels voor de opslag van vaste mest uit het Bal (onderdeel b). De regels uit deze paragraaf gelden voor opslagen die behoren bij bijvoorbeeld veehouderijen die minder landbouwhuisdieren houden dan de ondergrenzen, opgenomen in artikel 3.200 van het Bal, kinderboerderijen, dierentuinen of bij maneges.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.240 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.89 Gegevens en bescheiden

De te verstrekken gegevens en bescheiden dienen om een beeld te verschaffen van:
- de activiteit zelf en wat daarbij hoort;
- de precieze plek en indeling van de activiteit; en
- wanneer deze begint of wordt gewijzigd.

Er hoeft geen inschatting van de door te activiteit veroorzaakte milieubelasting te worden verstrekt. Wel kan het bevoegd gezag op grond van artikel 10.6 verzoeken om gegevens en bescheiden die nodig zijn om te bezien of de algemene regels uit dit omgevingsplan en maatwerkvoorschriften voor de activiteit toereikend zijn gezien ontwikkelingen van de technische mogelijkheden tot het beschermen van het milieu en de ontwikkelingen van de kwaliteit van het milieu. Wanneer gegevens en bescheiden moeten worden verstrekt, zijn ook altijd artikel 1.5 (algemene gegevens bij het verstrekken van gegevens en bescheiden) en artikel 1.6 (gegevens bij wijzigen naam, adres of normadressaat) van toepassing.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.241 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.90 Bodem: opslag

Een aaneengesloten bodemvoorziening is een vloer, verharding of constructie die stoffen tijdelijk keert en waarvan eventuele onderbrekingen of naden zijn gedicht.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.242 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.91 Bodem: logboek bodembeschermende voorziening

De formulering van dit artikel is gelijk aan de formulering van artikel 5.20 van het Bal.

Degene die de activiteit verricht houdt een logboek bij waarin voor bodembeschermende voorzieningen gegevens worden vastgelegd over controles, beoordelingen, onderhoud en reparaties. Dat een logboek beschikbaar moet zijn voor het bevoegd gezag, volgt uit de Algemene wet bestuursrecht. Dit mag ook in digitale vorm zijn. Op grond van artikel 10.7, tweede lid, onder d, moet aan het bevoegd gezag informatie worden verstrekt over de maatregelen die zijn getroffen of worden overwogen om nadelige gevolgen van een ongewoon voorval te voorkomen.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.243 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subsubparagraaf 10.2.3.2.2 Opslaan van kuilvoer of vaste bijvoedermiddelen

Artikel 10.92 Toepassingsbereik

Bij het opslaan van minder dan 3 m^3 vaste mest gelden geen eisen, anders dan de specifieke zorgplicht.

Het opslaan van kuilvoer of vaste bijvoermiddelen maakt vaak deel uit van een veehouderij, die aangewezen is als milieubelastende activiteit in artikel 3.200 van het Bal of een agrarisch loonwerkbedrijf dat aangewezen is als milieubelastende activiteit in artikel 3.215 van het Bal. In dat geval gelden niet de regels uit deze paragraaf, maar de regels voor de opslag van kuilvoer of vaste bijvoermiddelen uit het Bal. De regels uit deze paragraaf gelden voor opslagen die behoren bij bijvoorbeeld veehouderijen die minder landbouwhuisdieren houden dan de ondergrenzen, opgenomen in art 3.200 van het Bal, kinderboerderijen, dierentuinen of bij maneges.

Het opslaan van kuilvoer of vaste bijvoedermiddelen kan ook geurhinder veroorzaken. Hiervoor geldt artikel 10.82 (geur opslaan kuilvoer of vaste bijvoedermiddelen: afstand).

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.246 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.93 Gegevens en bescheiden

De te verstrekken gegevens en bescheiden dienen om een beeld te verschaffen van:
- de activiteit zelf en wat daarbij hoort;
- de precieze plek en indeling van de activiteit; en
- wanneer deze begint of wordt gewijzigd.

Er hoeft geen inschatting van de door te activiteit veroorzaakte milieubelasting te worden verstrekt. Wel kan het bevoegd gezag op grond van artikel 10.6 verzoeken om gegevens en bescheiden die nodig zijn om te bezien of de algemene regels uit dit omgevingsplan en maatwerkvoorschriften voor de activiteit toereikend zijn gezien ontwikkelingen van de technische mogelijkheden tot het beschermen van het milieu en de ontwikkelingen van de kwaliteit van het milieu. Wanneer gegevens en bescheiden moeten worden verstrekt, zijn ook altijd artikel 1.5 (algemene gegevens bij het verstrekken van gegevens en bescheiden) en artikel 1.6 (gegevens bij wijzigen naam, adres of normadressaat) van toepassing.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.247 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.94 Bodem: bodembeschermende voorziening

Een elementenbodemvoorziening is een vloer, verharding of constructie die stoffen tijdelijk keert, waarvan eventuele onderbrekingen of naden niet zijn gedicht.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.248 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.95 Bodem: logboek bodembeschermende voorziening

De formulering van dit artikel is gelijk aan de formulering van artikel 5.20 van het Bal.

Degene die de activiteit verricht houdt een logboek bij waarin voor bodembeschermende voorzieningen gegevens worden vastgelegd over controles, beoordelingen, onderhoud en reparaties. Dat een logboek beschikbaar moet zijn voor het bevoegd gezag, volgt uit de Algemene wet bestuursrecht. Dit mag ook in digitale vorm zijn. Op grond van artikel 10.7, tweede lid, onder d, moet aan het bevoegd gezag informatie worden verstrekt over de maatregelen die zijn getroffen of worden overwogen om nadelige gevolgen van een ongewoon voorval te voorkomen.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.249 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subsubparagraaf 10.2.3.2.3 Het fokken, houden of trainen van landbouwhuisdieren, andere zoogdieren of vogels

Artikel 10.96 Toepassingsbereik

Deze subsubparagraaf bevat voorschriften voor het houden van landbouwhuisdieren, andere zoogdieren of vogels. Hieronder vallen dus bijvoorbeeld het op kleine schaal houden van landbouwhuisdieren, kinderboerderijen, dierentuinen, maneges, hondenkennels of dierenasiels. Het grootschalig houden van landbouwhuisdieren wordt geregeld door het Bal. Het houden van landbouwhuisdieren of paarden of pony's kan ook geurhinder veroorzaken. Hiervoor gelden de artikelen uit subsubparagraaf 10.2.3.1.2 (Geur door het in een dierenverblijf houden van landbouwhuisdieren en paarden en pony's die gehouden worden voor het berijden). Deze subsubparagraaf bevat geen aanvullende geurvoorschriften voor het houden van andere zoogdieren of vogels. Wanneer er toch maatregelen tegen geuroverlast noodzakelijk zijn, kan het bevoegd gezag deze bij maatwerkvoorschrift stellen. Te denken valt aan maatwerkvoorschriften waarbij wordt voorgeschreven dat uitwerpselen met een bepaalde frequentie worden verwijderd of maatwerkvoorschriften die gaan over de uitvoering en ligging van een dierenverblijf.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.252 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.97 Gegevens en bescheiden

De te verstrekken gegevens en bescheiden dienen om een beeld te verschaffen van:
- de activiteit zelf en wat daarbij hoort;
- de precieze plek en indeling van de activiteit; en
- wanneer deze begint of wordt gewijzigd.

Er hoeft geen inschatting van de door te activiteit veroorzaakte milieubelasting te worden verstrekt. Wel kan het bevoegd gezag op grond van artikel 10.6 verzoeken om gegevens en bescheiden die nodig zijn om te bezien of de algemene regels uit dit omgevingsplan en maatwerkvoorschriften voor de activiteit toereikend zijn gezien ontwikkelingen van de technische mogelijkheden tot het beschermen van het milieu en de ontwikkelingen van de kwaliteit van het milieu. Wanneer gegevens en bescheiden moeten worden verstrekt, zijn ook altijd artikel 1.5 (algemene gegevens bij het verstrekken van gegevens en bescheiden) en artikel 1.6 (gegevens bij wijzigen naam, adres of normadressaat) van toepassing.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.253 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.98 Bodem: bodembeschermende voorziening

Uitwerpselen van dieren kunnen de bodem verontreinigen. Een aaneengesloten bodemvoorziening is in principe voldoende om het bodemrisico tot verwaarloosbaar te beperken. Bij een dierenverblijf in de open lucht zoals een dierenweide ontbreekt de vloer. Over het algemeen zal dit geen problemen geven, mits de uitwerpselen en andere bederfelijke waren regelmatig worden verwijderd. Hiervoor is geen frequentie vastgesteld. Het bevoegd gezag kan de frequentie nader invullen met een maatwerkvoorschrift als dat nodig is om geurhinder te beperken of de bodem te beschermen.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.254 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.99 Bodem: logboek

De formulering van dit artikel is gelijk aan de formulering van artikel 5.20 van het Bal.

Degene die de activiteit verricht houdt een logboek bij waarin voor bodembeschermende voorzieningen gegevens worden vastgelegd over controles, beoordelingen, onderhoud en reparaties. Dat een logboek beschikbaar moet zijn voor het bevoegd gezag, volgt uit de Algemene wet bestuursrecht. Dit mag ook in digitale vorm zijn. Op grond van artikel 10.7, tweede lid, onder d, moet aan het bevoegd gezag informatie worden verstrekt over de maatregelen die zijn getroffen of worden overwogen om nadelige gevolgen van een ongewoon voorval te voorkomen.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.255 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subparagraaf 10.2.3.3 Activiteiten m.b.t. voedingsmiddelen

Subsubparagraaf 10.2.3.3.1 Niet-industriële voedselbereiding

Artikel 10.100 Toepassingsbereik

Dit artikel bepaalt dat deze subsubparagraaf van toepassing is op (kleinschalige) voedselbereiding. Het betreft bijvoorbeeld bedrijfskantines of de horeca. Deze subsubparagraaf is niet van toepassing op de voedingsmiddelenindustrie als bedoeld in artikel 3.128 van het Besluit activiteiten leefomgeving, met uitzondering van de kantine van dergelijke bedrijven.

Het werkingsgebied van artikel 3.128 van het Besluit activiteiten leefomgeving, verschilt enigszins van het werkingsgebied van § 3.6.3 (industrieel vervaardigen of bewerken van voedingsmiddelen of dranken) uit het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer. Daardoor ontstaan mogelijk wat verschuivingen in het werkingsgebied van de voorschriften ten opzichte van de oude situatie. Zo is de ondergrens van 400 kW uit het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer veranderd in 130 kW omdat er in artikel 3.128 van het Besluit activiteiten leefomgeving een ondergrens van 130 kW wordt gehanteerd. In gevallen waarin dit een probleem oplevert kan dit worden opgelost met maatwerk.

Grootkeukenapparatuur is apparatuur die wordt gebruikt voor professionele keukens in de horeca en bij instellingen. De apparatuur die in professionele keukens wordt gebruikt, is een slag groter dan huishoudelijke apparatuur en wordt gekocht bij gespecialiseerde leveranciers. Grootkeukenapparatuur komt zowel in elektrische als gasgestookte varianten voor. Het maximale vermogen van grootkeukenapparatuur is ongeveer 80 kilowatt. Zware grootkeukenapparaten zijn bijvoorbeeld pastakokers voor een mensa of instelling of de bakwand van een snackbar.

In § 3.6.1 van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer werd ook het koken met gewone keukenapparatuur gereguleerd. De geurvoorschriften van de voormalige Activiteitenregeling milieubeheer waren echter niet van toepassing op het koken met gewone keukenapparatuur. Daarom is er voor gekozen om in de onderhavige regels het werken met gewone keukenapparatuur ook niet te reguleren. De specifieke zorgplicht is voldoende. De regels ten aanzien van lozingen zijn wel van toepassing bij werken met gewone keukenapparatuur. Deze regels zijn in 10.3.2.19 opgenomen.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.196 van de bruidsschat (tijdelijk deel), waarbij onderdeel a van het eerste lid (keukenapparatuur) is geschrapt.

Artikel 10.101 Gegevens en bescheiden

Dit artikel bevat een verplichting tot het verstrekken van gegevens en bescheiden. De te verstrekken gegevens en bescheiden dienen om een beeld te verschaffen van:
- de activiteit zelf en wat daarbij hoort;
- de precieze plek en indeling van de activiteit; en
- wanneer deze begint of wordt gewijzigd.

Er hoeft geen inschatting van de door te activiteit veroorzaakte milieubelasting te worden verstrekt. Wel kan het college van burgemeester en wethouders op grond van artikel 10.6 verzoeken om gegevens en bescheiden die nodig zijn om te bezien of de algemene regels uit dit omgevingsplan en maatwerkvoorschriften voor de activiteit toereikend zijn gezien ontwikkelingen van de technische mogelijkheden tot het beschermen van het milieu en de ontwikkelingen met betrekking tot de kwaliteit van het milieu.

Wanneer gegevens en bescheiden moeten worden verstrekt, zijn ook altijd artikel 1.5 (algemene gegevens bij het verstrekken van gegevens en bescheiden) en artikel 1.6 (gegevens bij wijzigen naam, adres of normadressaat) van toepassing.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.197 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.102 Geur

Dit artikel bevat regels met het oog op het voorkomen of beperken van geurhinder.

Eerste lid:
Het eerste lid bevat daartoe de verplichting dat afgezogen dampen en gassen die naar de buitenlucht worden geëmitteerd of op ten minste 2 m boven de hoogste daklijn van de binnen 25 m van de uitmonding gelegen bebouwing worden afgevoerd (onder a), of dat deze worden geleid door een doelmatige ontgeuringsinstallatie (onder b).

Doelmatig houdt onder meer het volgende in:
- de installatie vangt de geurdragende componenten daadwerkelijk af en maskeert de geur niet met andere stoffen;
- de installatie is geschikt voor die afgasstroom;
- de dimensionering van de installatie is voldoende, zodat de capaciteit past bij de activiteit;
- het bedrijf onderhoudt de installatie op een zodanige wijze dat de installatie goed functioneert.

Tweede lid:
Grootkeukens die grillen, frituren of bakken in olie of vet, moeten de hierbij vrijkomende dampen afzuigen. Bovendien moeten de afgezogen dampen via een doelmatig verwisselbaar of reinigbaar vetvangend filter worden afgevoerd naar de buitenlucht. Dit geldt niet voor het grillen met houtskool.

Derde lid:
Het derde lid geeft een uitzondering voor activiteiten op een industrieterrein conform het voormalige recht. De uitzondering voor bedrijventerreinen met minder dan één gevoelig gebouw (in de zin van artikel 10.55, onderdeel a) per hectare is in het nieuwe deel echter niet overgenomen. In de praktijk werd deze uitzondering niet toegepast. Mocht dat wenselijk zijn, dan kan in voorkomende gevallen een maatwerkoplossing gevonden worden met gebruik van de mogelijkheden op grond van artikel 10.5 en 10.56.

Artikel 22.199 van de bruidsschat bevatte een vierde lid met overgangsrecht voor activiteiten dat uit het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer was overgenomen. Het gold voor activiteiten die voor 1

januari 2008 een onherroepelijk milieuvergunning hadden dan wel onder het overgangsrecht van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer vielen. Indien op basis van het oud overgangsrecht geen geurvoorschrift gold voor die activiteit dan was het treffen van maatregelen als bedoeld in het eerste lid niet verplicht mits in de tussentijd geen verandering van de bedrijfsvoering plaats vond met een grotere geurbelasting op geurgevoelige gebouwen als gevolg. Deze bepaling is in dit nieuwe deel van het omgevingsplan geschrapt omdat er in de praktijk weinig beroep hierop werd gedaan. Het komt immers zelden voor dat de bedrijfsvoering zo lang ongewijzigd blijft. Bovendien is het ook redelijk om na zo een lange tijd het treffen van maatregelen te vergen. Mocht dat wenselijk zijn, dan kan in voorkomende gevallen een maatwerkoplossing gevonden worden met gebruik van de mogelijkheden op grond van artikel 10.5 en 10.56.

Dit artikel vormt de aangepaste voortzetting van artikel 22.120 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en van van artikel 3.103 van de voormalige Activiteitenregeling milieubeheer.

Subsubparagraaf 10.2.3.3.2 Voedingsmiddelenindustrie

Artikel 10.103 Toepassingsbereik

Het aspect geurimmissie is voor de voedingsmiddelenindustrie, bedoeld in artikel 3.128 van het Besluit activiteiten leefomgeving, niet specifiek geregeld in het Besluit activiteiten leefomgeving. Wel valt dit aspect onder de specifieke zorgplicht van artikel 2.11 van het Besluit activiteiten leefomgeving. Deze paragraaf is een maatwerkregel op grond van die specifieke zorgplicht.

Voor vergunningplichtige milieubelastende activiteiten als bedoeld in artikel 3.129, eerste lid, 3.130 of 3.131 van het Besluit activiteiten leefomgeving wordt het toestaan van (meer) geur door het beginnen of uitbreiden in capaciteit van de activiteit, geregeld via een vergunningaanvraag voor een omgevingsvergunning voor een milieubelastende activiteit. Bij de vergunningaanvraag kan een geuronderzoek geëist worden.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.200 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.104 Geur: beginnen of uitbreiden activiteit

Een nieuwe activiteit (of een uitbreiding) als bedoeld in artikel 10.103 is uitsluitend toegestaan als nieuwe geurhinder op een geurgevoelig gebouw wordt voorkomen. Het bevoegd gezag kan in, afwijking van dit artikel, bij maatwerkvoorschrift op grond van het derde lid, een bepaalde mate van nieuwe geurhinder ter plaatse van geurgevoelige gebouwen toestaan. In het maatwerkvoorschrift kunnen voorschriften worden gebonden. Hierbij kan het bevoegd gezag bepalen dat een bepaalde geurbelasting ter plaatse van geurgevoelige objecten niet wordt overschreden, of dat technische voorzieningen worden aangebracht of gedragsregels in acht worden genomen om de geurhinder tot een aanvaardbaar niveau te beperken.

Dit artikel vormt de aangepaste voortzetting van artikel 22.201 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en van artikel 3.140 van de voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer.

Artikel 10.105 Gegevens en bescheiden

Het uitgangspunt van artikel 10.104 is dat een nieuw bedrijf nieuwe geurhinder moet voorkomen; hetzelfde geldt bij wijzigingen van het bedrijf. Om te kunnen controleren of aan dat vereiste wordt voldaan is in dit artikel een informatieplicht opgenomen. Het bedrijf moet op basis van het eerste lid informatie verstrekken hoe het aan dit uitgangspunt kan voldoen. Het bevoegd gezag kan op basis van de verstrekte informatie om een geuronderzoek vragen, indien het aannemelijk is dat toch geurhinder kan optreden.

Het bevoegd gezag kan (op verzoek van het bedrijf) op grond van artikel 10.5 en 10.56 bij maatwerkvoorschrift meer geurhinder toestaan. Bij het maatwerk kunnen naast het hinderniveau concrete maatregelen worden voorgeschreven die nodig zijn om het voorgeschreven hinderniveau te bereiken.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 1.17 van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer.

Subsubparagraaf 10.2.3.3.3 Slachten van dieren en bewerken van dierlijke bijproducten of uitsnijden van vlees, vis of organen

Artikel 10.106 Toepassingsbereik

Op het slachten van meer dan 10.000 kilogram levend gewicht aan dieren per week is paragraaf 3.4.8 (Voedingsmiddelenindustrie) van het Bal van toepassing. Bij de andere drie activiteiten genoemd in dit artikel, eerste lid, onderdelen b tot en met d, staat geen ondergrens. Paragraaf 3.4.8 van het Bal is van toepassing op alle IPPC-installaties in de voedingsmiddelenindustrie. Wanneer dus de andere drie activiteiten onderdeel zijn van een IPPC-installatie, dan is deze paragraaf niet van toepassing.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.202 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.107 Gegevens en bescheiden

De te verstrekken gegevens en bescheiden dienen om een beeld te verschaffen van:
- de activiteit zelf en wat daarbij hoort;
- de precieze plek en indeling van de activiteit; en
- wanneer deze begint of wordt gewijzigd.

Er hoeft geen inschatting van de door te activiteit veroorzaakte milieubelasting te worden verstrekt. Wel kan het bevoegd gezag op grond van artikel 10.6 verzoeken om gegevens en bescheiden die nodig zijn om te bezien of de algemene regels uit dit omgevingsplan en maatwerkvoorschriften voor de activiteit toereikend zijn gezien ontwikkelingen van de technische mogelijkheden tot het beschermen van het milieu en de ontwikkelingen van de kwaliteit van het milieu. Wanneer gegevens en bescheiden moeten worden verstrekt, zijn ook altijd artikel 1.5 (algemene gegevens bij het verstrekken van gegevens en bescheiden) en artikel 1.6 (gegevens bij wijzigen naam, adres of normadressaat) van toepassing.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.203 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.108 Geur: voorkomen of beperken geurhinder

Een ontgeuringsinstallatie zoals voorgeschreven in het eerste lid, onder b, van dit artikel moet uiteraard doelmatig zijn. Op grond van de specifieke zorgplicht in artikel 10.56 van dit omgevingsplan of artikel 2.11 van het Bal moet bijvoorbeeld de capaciteit van de ontgeuringsinstallatie groot genoeg zijn en moet de ontgeuringsinstallatie voldoende vaak worden gereinigd.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.205, eerste lid van de bruidsschat (tijdelijk deel). Het tweede lid van dat artikel is geschrapt.

Artikel 10.109 Bodem: bodembeschermende voorziening

Een aaneengesloten bodemvoorziening is een vloer, verharding of constructie die stoffen tijdelijk keert en waarvan eventuele onderbrekingen of naden zijn gedicht.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.206 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.110 Bodem: logboek bodembeschermende voorziening

De formulering van dit artikel is gelijk aan de formulering van artikel 5.20 van het Bal.

Degene die de activiteit verricht houdt een logboek bij waarin voor bodembeschermende voorzieningen gegevens worden vastgelegd over controles, beoordelingen, onderhoud en reparaties. Dat een logboek beschikbaar moet zijn voor het bevoegd gezag, volgt uit de Algemene wet bestuursrecht. Dit mag ook in digitale vorm zijn. Op grond van artikel 10.7, tweede lid, onder d, moet aan het bevoegd gezag informatie worden verstrekt over de maatregelen die zijn getroffen of worden overwogen om nadelige gevolgen van een ongewoon voorval te voorkomen.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.207 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.111 Bodem: eindonderzoek bodem

De formulering van dit artikel is gelijk aan de formulering van artikel 5.3 van het Bal.

Eerste lid:
Een eindonderzoek bodem heeft tot doel te bepalen of de bodem na het beëindigen van het pekelen van dierlijke bijproducten of organen is verontreinigd of aangetast. Een bodemonderzoek voorafgaand aan de activiteit, zoals op grond van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer werd voorgeschreven, is niet langer verplicht voor deze activiteit. Degene die het pekelen van dierlijke bijproducten of organen beëindigd kan er nog altijd wel zelf voor kiezen op eigen initiatief een bodemonderzoek te verrichten voorafgaand aan het beëindigen van de activiteit. Als voorafgaand aan de activiteit geen nulsituatie wordt vastgesteld, kan het wel zo zijn dat de initiatiefnemer meer moet herstellen dan alleen door zijn activiteit veroorzaakte bodemverontreiniging. De initiatiefnemer heeft dus een keuze.

Tweede lid:
Dit lid schrijft voor dat het bodemonderzoek alleen is gericht:
– op de bodembedreigende stoffen die als gevolg van de activiteit in de bodem kunnen geraken of daarin terecht kunnen zijn gekomen; en
– op de plaatsen waar de bodembedreigende activiteit is verricht.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat het bodemonderzoek moet voldoen aan NEN 5725 en NEN 5740 en dat het veldwerk moet worden verricht door een instelling met een erkenning bodemkwaliteit voor BRL SIKB 2000 of een certificatie- of inspectie-instantie met een erkenning bodemkwaliteit voor AS SIKB 2000. Het veldwerk bestaat onder andere uit het nemen van grond(water)monsters en het plaatsen van handboringen en peilbuizen. Een «erkenning bodemkwaliteit» is in bijlage I bij het Bal omschreven als een erkenning als bedoeld in het Besluit bodemkwaliteit. Het Besluit bodemkwaliteit omschrijft een erkenning als beschikking van de Minister van Infrastructuur en Waterstaat waarbij wordt vastgesteld dat een instelling voor een werkzaamheid voldoet aan de bij of krachtens het Besluit bodemkwaliteit geldende voorwaarden.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.208 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.112 Bodem: rapport van het eindonderzoek bodem

Dit formulering van dit artikel is gelijk aan de formulering van artikel 5.4 van het Bal. In het rapport van het eindonderzoek bodem moeten een aantal gegevens worden opgenomen. Bij de naam van degene die het onderzoek heeft uitgevoerd zal het in de regel gaan om de bedrijfsnaam. De wijze waarop het onderzoek is verricht zal over het algemeen een weergave bevatten van de normdocumenten die zijn gevolgd en de gegevens die op grond daarvan moeten worden vastgelegd. Het rapport moet informatie bevatten over de soort en concentratie van de aangetroffen verontreinigende stoffen, van welke bronnen deze stoffen afkomstig zijn en informatie over de geschiedenis van het terrein. Als er bestaande informatie is over bodem- en grondwatermonsters van de verontreinigende stoffen die bij de activiteit gebruikt zijn, geproduceerd zijn of zijn vrijgekomen ten tijde van het opstellen van het rapport kunnen deze gegevens in de rapportage verwerkt worden, anders moeten nieuwe monsters worden genomen.

Wanneer is gebleken dat de bodem is verontreinigd of aangetast, zal in het rapport ook moeten worden vastgelegd op welke wijze de bodemkwaliteit wordt hersteld en de mate waarin dat plaatsvindt.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.209 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.113 Gegevens en bescheiden: beëindigen activiteit

Dit formulering van dit artikel is gelijk aan de formulering van artikel 5.5 van het Bal. De resultaten van het eindonderzoek bodem moeten uiterlijk binnen zes maanden na beëindiging van de activiteit zijn gerapporteerd aan het bevoegd gezag.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.210 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.114 Bodem: herstel van de bodemkwaliteit

Dit formulering van dit artikel is gelijk aan de formulering van artikel 5.6 van het Bal.

Eerste lid:
Als uit het rapport van het eindonderzoek bodem blijkt dat de bodem is verontreinigd dan moet op grond van het eerste lid uiterlijk binnen zes maanden na het toezenden van het rapport de bodemkwaliteit zijn hersteld. Voor het herstellen van de bodemkwaliteit kan uit drie opties worden gekozen. Deze keuze wordt gemaakt door degene die de activiteit verricht.

De bodemkwaliteit wordt hersteld tot:
– De waarden van een bodemrapport volgens NEN 5740 waarin de bodem- en grondwaterkwaliteit voor aanvang van de activiteit zijn vastgelegd.
– De bodemkwaliteit van de zone waarin de activiteit is verricht zoals vastgelegd op een geldende bodemkwaliteitskaart.
– De achtergrondwaarden, vastgesteld op grond van artikel 1 van het Besluit bodemkwaliteit.

Wanneer de bodemkwaliteit voor aanvang van de activiteit niet is vastgelegd of wanneer er geen geldende bodemkwaliteitskaart voor dat gebied voor handen is, dan moet herstel plaatsvinden tot de achtergrondwaarden als vastgesteld op grond van artikel 1 van het Besluit bodemkwaliteit. Dit artikel regelt dat de bodemkwaliteit hersteld moet worden na beëindiging van de activiteit. Dit doet er niks aan af dat eventuele morsingen of lekkages op een bodembeschermende voorziening direct opgeruimd moeten worden. Het opruimen van gelekte of gemorste (vloei)stoffen is onderdeel van de specifieke zorgplicht in artikel 22.44 van dit omgevingsplan of artikel 2.11 van het Bal. Deze verplichtingen bestaan naast elkaar.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat het herstel van de bodemkwaliteit moet worden verricht door een persoon of onderneming met een erkenning bodemkwaliteit voor BRL SIKB 7000. Een «erkenning bodemkwaliteit» is in bijlage I bij het Bal omschreven als een erkenning als bedoeld in het Besluit bodemkwaliteit. Het Besluit bodemkwaliteit omschrijft een erkenning als beschikking van de Minister van Infrastructuur en Waterstaat waarbij wordt vastgesteld dat een persoon of een instelling voor een werkzaamheid voldoet aan de bij of krachtens het Besluit bodemkwaliteit geldende voorwaarden.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.211 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.115 Informeren: herstelwerkzaamheden

Dit formulering van dit artikel is gelijk aan de formulering van artikel 5.7 van het Bal. Zowel ten minste vijf dagen voor de aanvang van de herstelwerkzaamheden als ten hoogste vijf dagen na de afronding van de herstelwerkzaamheden wordt het bevoegd gezag door degene die de activiteit heeft verricht geïnformeerd over deze herstelwerkzaamheden, zodat het bevoegd gezag daarop haar toezichtsactiviteiten kan afstemmen.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.212 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.116 Water: opruimen gemorste en gelekte stoffen

Bij het pekelen van dierlijke bijproducten en organen kunnen bepaalde stoffen lekken en worden gemorst, die bij voorkeur niet in het afvalwater terecht mogen komen. Daarom is in dit artikel voorgeschreven dat ze zoveel mogelijk, zonder verder toevoegen van water worden opgeruimd en afgevoerd als afvalstof en dat zoveel mogelijk wordt voorkomen dat deze stoffen in het afvalwater terecht kunnen komen.

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.213 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subparagraaf 10.2.3.4 Opwekken van elektriciteit met een windturbine

Subsubparagraaf 10.2.3.4.1 Geluid door windturbines en windparken

Artikel 10.117 Toepassingsbereik

Eerste lid:

Windturbines
Deze subsubparagraaf heeft betrekking op alle windturbines. Dit is anders dan in de bruidsschat waarbij een ondergrens werd gebruikt van een rotordiameter van meer dan 2 m. Het Besluit kwaliteit leefomgeving ziet echter op alle windturbines en gelet hierop is het toepassingsbereik van deze subsubparagraaf verbreed.

Geluidgevoelige gebouwen
Het eerste lid bepaalt dat deze subsubparagraaf van toepassing is op het geluid door een activiteit op of in een geluidgevoelig gebouw dat in dit omgevingsplan, of in een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit is toegelaten.
Voor de definitie van een geluidgevoelig gebouw is aangesloten bij de terminologie van artikel 3.21 van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Of een gebouw geluidgevoelig is, is afhankelijk van de gebruiksfuncties van dat gebouw. Zo wordt in het Besluit kwaliteit leefomgeving het gesproken van een gebouw met een 'woonfunctie en nevengebruiksfuncties daarvan' in plaats van over een woning. Naast wonen worden onderwijs, gezondheidszorg met bedgebied en kinderopvang met bedgebied beschermd.

Dit onderdeel beschermt alleen geluidgevoelige gebouwen die toegelaten zijn op grond van een omgevingsplan of een omgevingsvergunning voor een afwijkactiviteit. Dat betekent dat dit onderdeel geen betrekking heeft op feitelijk illegale geluidgevoelige gebouwen. Dit is een voortzetting van de regeling uit de voormalige Wet milieubeheer op grond waarvan de planologische status bepalend is voor de bescherming tegen geluid. Het feitelijke gebruik van een gebouw is daarbij niet van belang.

Tweede lid:
Het tweede lid bevat een drietal uitzonderingen voor de bescherming van geluidgevoelige gebouwen.

Onderdeel a
In onderdeel a worden geluidgevoelige gebouwen uitgesloten die op een industrieterrein liggen. Dit is een voortzetting van de oude situatie.

Onderdeel b
Onderdeel b bepaalt dat het geluid van een activiteit niet geldt op een geluidgevoelig gebouw dat tijdelijk is toegelaten. Deze tijdelijkheid moet expliciet in het omgevingsplan of de omgevingsverordening voor de afwijkactiviteit zijn vastgelegd. Het kan daarbij zowel gaan om een geluidgevoelig gebouw dat tijdelijk geluidgevoelig is (bijvoorbeeld huisvesting in een kantoor) als om een tijdelijk geluidgevoelig gebouw. Op het tijdelijk toelaten van een geluidgevoelig gebouw zijn de artikelen 5.58 en 5.59 van het Besluit kwaliteit leefomgeving wel van toepassing. Dit betekent dat er rekening

gehouden moet worden met het geluid op deze geluidgevoelige gebouwen en dat dit geluid aanvaardbaar moet zijn. Zo kan de aanwezigheid van een tijdelijk geluidgevoelig gebouw aanleiding zijn voor het (met maatwerk) opleggen van een andere waarde dan de standaardwaarde of voor het opleggen van maatregelen of gedragsvoorschriften. De specifieke zorgplicht voor een milieubelastende activiteit is ook van toepassing op geluid door een activiteit op deze tijdelijke geluidgevoelige gebouwen.

Onderdeel c
Onderdeel c heeft betrekking op niet-geluidgevoelige gevels. Een gevel kan bij het toelaten van nieuwe geluidgevoelige gebouwen met toepassing van de artikelen 5.78y of 5.78aa van het Besluit kwaliteit leefomgeving, als niet-geluidgevoelige gevel in het omgevingsplan worden aangemerkt. Deze niet-geluidgevoelige gevels vervangen in het nieuwe stelsel de gevels die onder de Wet geluidhinder als 'doof' werden aangemerkt of waarvoor met toepassing van de Interimwet stad-en-milieubenadering werd afgeweken van de wettelijke norm.

Derde lid:
Het derde lid regelt dat de geluidregels in deze subsubparagraaf niet gelden op gevels die onder het voormalige recht als dove gevel werden aangemerkt of gevels waar met toepassing van de Stad- en-milieubenadering van de wettelijke norm. Deze bepaling heeft een overgangsrechtelijk karakter. Op grond van 12.13g van het Besluit kwaliteit leefomgeving is het immers verplicht om deze gevels tijdens de overgangsfase (tot 1 januari 2029) te voorzien van de nieuwe aanduiding "niet-geluidgevoelige gevel".

Dit artikel vormt de voortzetting van artikel 22.75 en 22.54 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.118 Toepassingsbereik: eerbiedigende werking

Dit artikel bevat enkele aanvullende regels met betrekking tot het toepassingsbereik, die in feite van overgangsrechtelijke aard zijn. Om die reden is ervoor gekozen ze in een apart artikel op te nemen. Het artikel bevat een tweetal uitzonderingen op de hoofdregel in artikel 10.117.

Eerste lid:
Het eerste lid bevat een uitzondering op de uitzondering in artikel 10.117, tweede lid, onder b. De daar opgenomen uitzondering voor een tijdelijk toegelaten geluidgevoelig gebouw geldt alleen voor een geluidgevoelig gebouw dat na inwerkingtreding van de Omgevingswet is toegelaten voor een duur van niet meer dan 10 jaar. Voor een geluidgevoelig gebouw dat al voor inwerkingtreding is toegelaten (onder a) of waarvoor een vergunning is aangevraagd voor de inwerkingtreding en die vervolgens is toegelaten (onder b) geldt de uitzondering niet. Zo'n gebouw valt dus wel binnen het toepassingsbereik van deze subsubparagraaf en hiervoor blijft wel een waarde gelden voor het geluid op de gevel van een tijdelijk toegelaten geluidgevoelig gebouw. De reden voor het uitzonderen is dat onder het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer de geluidnormen wel golden voor gebouwen waarvoor het tijdelijk toegelaten is om ze te gebruiken als geluidgevoelig gebouw.

Tweede lid:
Ook het tweede lid bevat uitzonderingen van overgangsrechtelijke aard. Onder het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer kregen reeds toegelaten, maar nog niet aanwezige geluidgevoelige gebouwen geen bescherming tegen geluid van milieubelastende activiteiten. Dit is bij de instructieregels van het Besluit kwaliteit leefomgeving veranderd. De geluidwaarde geldt dan op de locatie waar volgens het omgevingsplan of de omgevingsvergunning de gevel van het gebouw gebouwd mag worden. Omdat de voormalige bestemmingsplannen van rechtswege zijn overgegaan in het omgevingsplan, zou toetsing op een dergelijk 'geprojecteerd' gebouw ertoe kunnen leiden dat een bestaande activiteit opeens niet meer voldoet aan de geluideisen. Het is ongewenst dat voor rechtmatige bestaande situaties ineens strengere waarden voor geluid gaan gelden. Daarom is voor situaties die al toegestaan zijn voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet, de uitzondering opgenomen dat onder een geluidgevoelig gebouw niet wordt verstaan een nog niet aanwezig geluidgevoelig gebouw.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.55 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.119 Schakelbepaling

Subsubparagraaf 10.2.2.3.2 bevat ook geluidregels ter bescherming van geluidgevoelige gebouwen, maar dan ten aanzien van andere activiteiten dan voor windturbines. De bepalingen over samenhangende activiteiten (artikel 10.16), waar waarden gelden (artikel 10.25), functionele binding (artikel 10.26) en voormalige bedrijfswoningen (artikel 10.27) zijn ook voor het geluid door windturbines relevant. Daarom zijn deze in dit artikel van overeenkomstige toepassing verklaard.

Artikel 10.120 Geluid: waarden windturbines

In dit artikel zijn specifieke normen opgenomen voor windturbines. Deze waarden komen overeen met die uit de bruidsschat en het voormalige Activiteitenbesluit. In het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer stonden hele concrete maatwerkmogelijkheden voor geluid van windturbines. Die mogelijkheden zijn er nu op grond van de maatwerkmogelijkheid van artikel 10.5 van dit omgevingsplan. Die mogelijkheden worden begrensd door onder andere de instructieregels van het Besluit kwaliteit leefomgeving (art. 5.74 en 5.75 Besluit kwaliteit leefomgeving).

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.76 van de bruidsschat (tijdelijk deel), en van artikel 3.14a van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer.

Artikel 10.121 Registratie gegevens windturbines

Eerste lid:
Onderdeel a verplicht de exploitant van de windturbine de gegevens te registreren waarmee het bevoegd gezag inzicht kan krijgen in de geluidsproductie van een windturbine of een combinatie van windturbines gedurende een kalenderjaar, en daarmee of aan de eisen wordt voldaan. Onderdeel b stelt als extra eis dat exploitant gedurende de handhavingsmeting de windsnelheid op ashoogte registreert.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.77 van de bruidsschat (tijdelijk deel), artikel 3.15 van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer en artikel 3.14e van de voormalige Activiteitenregeling milieubeheer.

Artikel 10.122 Geluidonderzoek

Eerste t/m derde lid:
Net als onder het voorheen geldend recht dient de exploitant van een windturbine een akoestisch onderzoek verstrekken waaruit blijkt dat aan de geluidwaarden kan worden voldaan. Desgewenst kan in vooroverleg met het bevoegd gezag nadere afspraken gemaakt worden over het detailniveau van de benodigde informatie.

Vierde lid:
Ten minste vier weken voor het begin van de activiteit moet het geluidonderzoek aan het bevoegd gezag versterkt worden. Behalve het geluidonderzoek moeten ook de gegevens zoals vermeld in artikel 1.5 worden verstrekt.

Dit artikel is een voortzetting van de inmiddels vervallen artikelen 22.60 en 22.61 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en van artikel 1.11 van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer.

Artikel 10.123 Geluid: meet- en rekenbepalingen

In het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer werd voor de manier van meten van - en rekenen met industrielawaai, verwezen naar de Handreiking meten en rekenen industrielawaai. Deze Handreiking meten en rekenen industrielawaai is nu verwerkt in de Omgevingsregeling. Deze meet- en rekenvoorschriften voor geluid blijven landelijk geregeld op grond van artikel 4.1, tweede lid, van de Omgevingswet. In dit omgevingsplan hoeven dus in principe geen verwijzingen opgenomen te worden

naar deze meet- en rekenvoorschriften. Dit is hier wel gedaan voor de leesbaarheid van de regelgeving. In de Omgevingsregeling zijn deze meet- en rekenbepalingen voor geluid opgenomen in paragraaf 6.2.1

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.78 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subsubparagraaf 10.2.3.4.2 Slagschaduw en lichtschittering door een windturbine

Artikel 10.124 Toepassingsbereik

Eerste lid:
Deze subsubparagraaf ziet op windturbines die slagschaduw veroorzaken in verblijfsruimten van slagschaduwgevoelige gebouwen of lichtschittering veroorzaken. Onder deze paragraaf vallen alleen windturbines met een rotordiameter van meer dan 2 m.

Wat onder slagschaduwgevoelige gebouwen wordt verstaan is in art. 5.89b Besluit kwaliteit leefomgeving bepaald. Deze begripsbepaling is via artikel 1.1 van dit omgevingsplan van toepassing. De afbakening van slagschaduwgevoelige gebouwen komt overeen met die van geluidgevoelige gebouwen en het (kort gezegd) om wonen, onderwijs, gezondheidszorg met bedgebied en kinderopvang met bedgebied.

Tweede lid:
Anders dan onder het voormalige Activiteitenbesluit worden conform Besluit kwaliteit leefomgeving tijdelijke gebouwen niet beschermd. Daarom wordt deze in het tweede lid van het toepassingsbereik uitgezonderd.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.214 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.125 Toepassingsbereik: eerbiedigende werking`

Eerste lid:
In artikel 10.124, tweede lid zijn (conform het Besluit kwaliteit leefomgeving) slagschaduwgevoelige gebouwen, die zijn toegelaten voor de duur van niet meer dan tien jaar, uitgesloten van het toepassingsbereik van de bepalingen over slagschaduw in dat besluit. In het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer en in de bruidsschat kregen deze tijdelijke toegelaten slagschaduwgevoelige gebouwen wel bescherming. Dit artikellid zorgt ervoor dat de tijdelijke slagschaduwgevoelige gebouwen, die toegelaten zijn op grond van het recht zoals dat gold vóór inwerkingtreding van de Omgevingswet, wel bescherming tegen slagschaduw blijven houden.

Tweede lid:
Het tweede lid, gaat over reeds toegelaten, maar nog niet aanwezige (geprojecteerde) en in aanbouw zijnde slagschaduwgevoelige gebouwen, die op grond van het recht zoals dat gold vóór inwerkingtreding van de Omgevingswet toegelaten zijn. Deze gebouwen krijgen op grond van dit onderdeel geen bescherming voor slagschaduw. Het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer en de bruidsschat bood namelijk geen bescherming tegen slagschaduw aan geplande, maar nog te bouwen gebouwen.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.215 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.126 Slagschaduw: stilstandvoorziening

De passerende schaduw van draaiende wieken van een windturbine kan op bepaalde plaatsen en onder bepaalde omstandigheden een hinderlijk schaduweffect, dat wil zeggen wisseling van lichtsterkte, veroorzaken. Dit kan vooral hinderlijk zijn als de schaduw over ramen valt en zich bijvoorbeeld over een werkplek beweegt waar gestudeerd of gelezen wordt. De mate van hinder wordt onder meer bepaald door de frequentie van het passeren (rotortoerental), door de blootstellingsduur en door de intensiteit van de wisselingen in lichtsterkte. Passeerfrequenties tussen 2,5 en 14 Hz (aantal passeringen per seconde) veroorzaken hinder. Bij grotere turbines is het toerental lager zodat de passeerfrequenties

doorgaans beneden 2,5 Hz liggen. Naast de passeerfrequentie is een aantal andere factoren ook bepalend voor eventuele hinder in de omgeving. Deze factoren zijn dermate locatie specifiek dat het ondoenlijk is een eenduidige alomvattende norm te stellen. Doorgaans is het noodzakelijk deze factoren in samenhang te analyseren en te projecteren op de specifieke situatie. Zo nodig kan hiervoor een maatwerkvoorschrift worden gesteld. Een hinderduur van maximaal 64 (en gemiddeld 17) dagen per jaar met een maximum van 20 minuten per dag is op grond van artikel 5.89f van het Besluit kwaliteit leefomgeving, als aanvaardbaar te beschouwen. Bovendien zijn in veel gevallen eenvoudige voorzieningen aan te brengen aan een turbine. Dat kan bijvoorbeeld in de vorm van een stilstandregeling. De eis uit dit artikel geldt in slagschaduwgevoelige ruimten. Een gevel zonder ramen of tuinen bij woningen worden niet beschermd tegen slagschaduw. Het bevoegd gezag kan aanvullend maatwerkvoorschriften stellen voor het voorkomen of beperken van hinder door slagschaduw als de maatregel in dit artikel in een specifiek geval niet toereikend is.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.216 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.127 Slagschaduw: functionele binding

Dit artikel bepaalt dat de regel voor het beperken van slagschaduw, niet van toepassing is op de slagschaduw door een windturbine, in een slagschaduwgevoelig gebouw dat een functionele binding heeft met de windturbine. Dit artikel sluit aan bij artikel 5.89d van het Besluit kwaliteit leefomgeving.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.217 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.128 Slagschaduw: voormalige functionele binding

Dit artikel biedt de mogelijkheid slagschaduwgevoelige gebouwen aan te wijzen die voorheen functioneel verbonden waren met een activiteit. Voor meer informatie over de achtergrond van deze regeling zie de artikelsgewijze toelichting op artikel 10.27.

Eerste lid:
Dit lid bepaalt dat voormalige bedrijfswoningen niet worden beschermd tegen slagschaduw door een activiteit waarmee ze voorheen functioneel verboden waren. Het gebouw blijft wel beschermd tegen trilling die veroorzaakt wordt door andere omliggende activiteiten.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt vervolgens waar het eerste lid van toepassing is, namelijk ter plaatse van de aangeduide locaties. Het aanwijzen van een voormalige bedrijfswoning gebeurt per specifiek geval na een belangenafweging. De aanwijzing vindt plaats door de aanduiding 'voormalige bedrijfswoning' te koppelen aan het slagschaduwgevoelig gebouw. Dat gebeurt bij wijziging van het omgevingsplan. De activiteit waarmee de voormalige bedrijfswoning voorheen verbonden was, hoeft niet aangewezen te worden. Dat is een feitelijke constatering, net als het bestaan van functionele binding als bedoeld in vorig artikel.

Derde lid:
Dit lid heeft een tijdelijk karakter en geldt voor voormalige bedrijfswoningen die voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet onder een vergelijkbare regeling vielen onder het voormalige recht. Het is de bedoeling dat tijdens de overgangsfase (tot 1 januari 2029) de aanduiding 'voormalige bedrijfswoning' ook voor die bestaande gevallen wordt aangebracht. Zolang dat nog niet heeft plaats gevonden, geldt voor die bestaande situaties deze bepaling.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.218 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.129 Lichtschittering: beperken van reflectie

Lichthinder door lichtschittering kan voorkomen worden door het gebruik van niet-reflecterende materialen of door coating op de rotorbladen aan te brengen. Daarnaast blijkt dat door weersinvloeden

de rotorbladen mat kunnen worden (glansgraad maximaal 30%) waardoor reflectiewaarden in de tijd afnemen. Het bevoegd gezag kan aanvullend maatwerkvoorschriften stellen voor het voorkomen of beperken van hinder door lichtschittering als dit artikel in een specifiek geval niet toereikend is.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.219 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.130 Lichtschittering: meten reflectiewaarden

De methode van meten van reflectiewaarden is opgenomen in NEN-EN-ISO 2813, 'Verven en vernissen - Metingen van de glans (spiegelende reflectie) van niet-metallieke verflagen onder 20°, 60° en 85°, uitgave 1999'. Indien de geschiktheid onderbouwd, kan per maatwerkvoorschrift of omgevingsvergunning het gebruik van een gelijkwaardige meetmethode toegestaan worden. Gelijkwaardige meetmethoden zijn bijvoorbeeld opgenomen in DIN (Deutsche Industrie Norm) 67530 en NEN 3632.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.220 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subparagraaf10.2.3.5 Exploiteren van zuiveringtechnische werken

Artikel 10.131 Toepassingsbereik

Eerste lid:

Zuiveringtechnisch werk
Deze subparagraaf is van toepassing op het exploiteren van zuiveringtechnische werken zoals in dat artikel benoemd. Voor een uitleg over het exploiteren van een zuiveringstechnisch werk wordt kortheidshalve verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij artikel 3.173 van het Bal. De verwijzing naar artikel 3.173 van het Bal brengt met zich mee dat het exploiteren van een zuiveringtechnisch werk ook andere milieubelastende activiteiten omvat die worden verricht op dezelfde locatie die de activiteit functioneel ondersteunen. De activiteiten worden gezien als één activiteit. Deze paragraaf bevat alleen regels ten aanzien van het aspect geur. Hiermee is het een nadere invulling van de algemene zorgplicht voor geur zoals opgenomen in artikel 10.56.

Geurgevoelige gebouwen
Wat onder geurgevoelig gebouw moet worden verstaan is in artikel 10.55 bepaald. Het gaat kort samengevat om woningen, onderwijs, gezondheidszorg met bedgebied en kinderopvang met bedgebied, alsmede om overige gebouwen voor langdurig verblijf van mensen. Zie verder de toelichting op dat artikel.

Tweede lid:
Dit artikel sluit aan bij artikel 5.90 van het Besluit kwaliteit leefomgeving. Daarin zijn geurgevoelige gebouwen die zijn toegelaten voor de duur van niet meer dan tien jaar, uitgesloten van het toepassingsbereik van de bepalingen over geur in dat besluit. Hierbij wordt opgemerkt dat op grond van artikel 5.92 Besluit kwaliteit leefomgeving moet het geur ook op tijdelijke geurgevoelige gebouwen aanvaardbaar zijn.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikelen 22.90 en 22.121 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.132 Toepassingsbereik: eerbiedigende werking

Eerste lid:
In artikel 5.90 van het Besluit kwaliteit leefomgeving zijn geurgevoelige gebouwen die zijn toegelaten voor de duur van niet meer dan tien jaar, uitgesloten van het toepassingsbereik van de bepalingen over geur in dat besluit. In het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer en in de Bruidsschat kregen deze gebouwen dezelfde bescherming tegen geurhinder als alle andere geurgevoelige objecten. Dit artikellid

zorgt ervoor dat de tijdelijke geurgevoelige gebouwen die toegelaten zijn op grond van het recht zoals dat gold vóór de inwerkingtreding van de Omgevingswet, wel bescherming in de vorm van geurwaarden blijven houden.

Tweede lid:
Het tweede lid gaat over reeds toegelaten maar nog niet aanwezige en in aanbouw zijnde geurgevoelige gebouwen die op grond van het recht zoals dat gold vóór de inwerkingtreding van de Omgevingswet toegelaten zijn. Deze gebouwen krijgen op grond van dit artikellid geen bescherming voor geur. Het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer en de Bruidsschat boden namelijk geen bescherming voor geur aan geplande, maar nog te bouwen gebouwen.

Dit artikel is de voortzetting van artikel 22.91 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.133 Geur: waar waarden gelden

Dit artikel regelt waar de waarden gelden die voor geur door een zuiveringtechnisch werk op een geurgevoelig gebouw gelden. Als het geurgevoelige gebouw al gerealiseerd is, gelden de waarden of afstanden op of tot de gevel van het geurgevoelige gebouw (onderdeel a). Als het geurgevoelige gebouw nog niet gerealiseerd is, gelden de waarden of afstanden op of tot de plaats waar de gevel van het geurgevoelige gebouw mag worden gerealiseerd (onderdeel b).

Voor woonwagens en woonschepen geldt dat de waarden gelden op een begrenzing van de locatie (onderdeel c). De woonwagen en het woonschip wordt dus niet zelf beschermd, maar de locatie waarop de woonwagen of het woonschip geplaatst kan worden. Dit heeft te maken met de verplaatsbaarheid van de woonwagen en het woonschip binnen de locatie.

Dit artikel is de voortzetting van artikel 22.92 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.134 Geur: functionele binding

Dit artikel bepaalt dat de waarden voor geur niet van toepassing zijn op de geur door een activiteit op een geurgevoelig object dat een functionele binding heeft met die activiteit. Of sprake is van een functionele binding is een feitelijke constatering. In het omgevingsplan worden geurgevoelige gebouwen die functioneel verbonden zijn niet afzonderlijk aangewezen. Voor een toelichting op het begrip functionele verbondenheid wordt verwezen naar paragraaf 8.1.3 onder "Functioneel verbonden en functioneel ondersteunende gebouwen en locaties", van het algemeen deel van de toelichting op het Besluit kwaliteit leefomgeving. Dit artikel betreft een voortzetting van de systematiek van de Wet milieubeheer, op grond waarvan zo'n gebouw tot de inrichting behoorde. Die wet beschermde alleen de omgeving van de inrichting, dus alleen de gebouwen die geen onderdeel uitmaakten van de inrichting.

Dit artikel is de voortzetting van artikel 22.93 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.135 Geur zuiveringtechnisch werk: waarde

Eerste lid:
Het eerste lid bevat de waarden voor het exploiteren een zuiveringtechnisch werk op een geurgevoelig gebouw.

Tweede lid:
Het tweede lid bevat hogere waarden voor het exploiteren een zuiveringtechnisch werk dat is opgericht voor 1 februari 1996, en waarvoor op 1 februari 1996 een vergunning op grond van artikel 8.1 van de Wet milieubeheer in werking en onherroepelijk was.

Derde lid:
De geurbelasting ter plaatse van geurgevoelige gebouwen wordt bepaald met behulp van een rekenmethode. In de Omgevingsregeling is deze methode voor het berekenen van de geurwaarden

verwerkt in artikel 6.14 van de Omgevingsregeling. In de Omgevingsregeling is bepaald dat als voor een procesonderdeel in bijlage XXIX van die Omgevingsregeling, geen geuremissiefactor is vastgesteld, de emissie van geur door dat onderdeel wordt bepaald met een geuronderzoek volgens NTA 9065. Op grond van de algemene maatwerkmogelijkheid in deze afdeling van dit omgevingsplan, kan het bevoegd gezag ook een geuronderzoek vragen voor het begin van de activiteit. Het bevoegd gezag kan op grond van deze informatie beoordelen of extra maatregelen moeten worden getroffen om geurhinder zoveel mogelijk te voorkomen.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.122 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en artikel 3.5b, eerste en tweede lid, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer.

Artikel 10.136 Geur zuiveringtechnisch werk: geen waarde bij specifieke geurgevoelige gebouwen

De waarden die in dit omgevingsplan zijn opgenomen, gelden niet voor de geur door een zuiveringtechnisch werk op bepaalde geurgevoelige gebouwen, als voor het zuiveringtechnisch werk tot 1 januari 2011 een omgevingsvergunning voor milieu op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in werking en onherroepelijk was. Het gaat daarbij in de eerste plaats om geurgevoelige gebouwen die op het moment van verlening van de omgevingsvergunning milieu niet aanwezig waren en voor de inwerkingtreding van dit besluit zijn gebouwd (onderdeel a). In de tweede plaats gaat het om geurgevoelige gebouwen die in de omgevingsvergunning op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht niet als geurgevoelig gebouw werden beschouwd (onderdeel b).

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.123 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en artikel 3.5b, zevende lid, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer.

Artikel 10.137 Geur zuiveringtechnisch werk: eerbiedigende werking

Bij wijziging van een zuiveringtechnisch werk mag de geur niet toenemen als voor dat zuiveringtechnisch werk rechtmatig een hogere waarde geldt, dan de waarde bedoeld in artikel 10.135, eerste lid. De geur mag wel toenemen als die binnen de waarden bedoeld in artikel 10.135, eerste lid blijft.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.124 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en artikel 3.5b, achtste lid, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer.

Artikel 10.138 Gegevens en bescheiden

Om te kunnen controleren of een nieuwe zuiveringtechnisch werk aan de geurregels in deze subparagraaf wordt voldaan is in dit artikel een informatieplicht opgenomen. Het zuiveringtechnisch werk moet op basis van het eerste lid informatie verstrekken hoe het aan de regels zal voldoen. Het bevoegd gezag kan op basis van de verstrekte informatie om een geuronderzoek vragen, indien het aannemelijk is dat toch geurhinder kan optreden.

Het bevoegd gezag kan (op verzoek van het bedrijf) op grond van artikel 10.5 en 10.56 bij maatwerkvoorschrift meer geurhinder toestaan. Bij het maatwerk kunnen naast het hinderniveau concrete maatregelen worden voorgeschreven die nodig zijn om het voorgeschreven hinderniveau te bereiken.

Dit artikel is een voortzetting van en artikel 1.17 van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer.

Subparagraaf 10.2.3.6 Overige activiteiten

Subsubparagraaf 10.2.3.6.1 In werking hebben van een acculader

Artikel 10.139 Toepassingsbereik

Deze subsubparagraaf heeft enkel betrekking op het opladen van 'natte' accu's. Deze accu's bevatten (zwavel)zuur en zijn niet volledig gesloten waardoor er lekkage kan optreden. Deze activiteit was onder het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer niet meldingsplichtig. Vandaar dat er geen plicht om gegevens en bescheiden aan te leveren is opgenomen in deze paragraaf.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.221 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.140 Bodem: bodembeschermende voorziening

Uit een natte accu kan zuur lekken, dat de bodem kan verontreinigen. Daarom moet een aaneengesloten bodemvoorziening aanwezig zijn. Een aaneengesloten bodemvoorziening is een vloer, verharding of constructie die stoffen tijdelijk keert en waarvan eventuele onderbrekingen of naden zijn gedicht.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.222 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.141 Bodem: logboek bodembeschermende voorziening

De formulering van dit artikel is gelijk aan de formulering van artikel 5.20 van het Bal. Degene die de activiteit verricht houdt een logboek bij waarin voor bodembeschermende voorzieningen gegevens worden vastgelegd over controles, beoordelingen, onderhoud en reparaties. Dat een logboek beschikbaar moet zijn voor het bevoegd gezag, volgt uit de Algemene wet bestuursrecht. Dit mag ook in digitale vorm zijn. Op grond van artikel 10.7, tweede lid, onder d, moet aan het bevoegd gezag informatie worden verstrekt over de maatregelen die zijn getroffen of worden overwogen om nadelige gevolgen van een ongewoon voorval te voorkomen.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.223 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subsubparagraaf 10.2.3.6.2 Bieden van gelegenheid voor het beoefenen van sport in de buitenlucht

Artikel 10.142 Toepassingsbereik

Deze subsubparagraaf is van toepassing op buiten sporten met terreinverlichting. Wanneer een sportveld terreinverlichting heeft, kan dit lichthinder veroorzaken voor omwonenden.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.237 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.143 Gegevens en bescheiden

De te verstrekken gegevens en bescheiden dienen om een beeld te verschaffen van:
- de activiteit zelf en wat daarbij hoort;
- de precieze plek en indeling van de activiteit; en
- wanneer deze begint of wordt gewijzigd.

Er hoeft geen inschatting van de door te activiteit veroorzaakte milieubelasting te worden verstrekt. Wel kan het bevoegd gezag op grond van artikel 10.6 verzoeken om gegevens en bescheiden die nodig zijn om te bezien of de algemene regels uit dit omgevingsplan en maatwerkvoorschriften voor de activiteit toereikend zijn gezien ontwikkelingen van de technische mogelijkheden tot het beschermen van het milieu en de ontwikkelingen van de kwaliteit van het milieu. Wanneer gegevens en bescheiden moeten worden verstrekt, zijn ook altijd artikel 1.5 (algemene gegevens bij het verstrekken van gegevens en bescheiden) en artikel 1.6 (gegevens bij wijzigen naam, adres of normadressaat) van toepassing.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.238 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.144 Licht

Het eerste lid van dit artikel beperkt het gebruik van de terreinverlichting door deze te verbieden in de nachtperiode en als dat niet nodig (geen sportactiviteiten en geen onderhoudswerkzaamheden).

Deze beperkingen gelden niet op Koningsdag (zie tweede lid) en bij incidentele festiviteiten en activiteiten die met een maatwerkvoorschrift worden toegestaan (zie derde lid). Net als op basis van de voormalige regeling in de Algemene Plaatselijke Verordening kan per locatie maximum 12 met een maatwerkvoorschrift afgeweken worden van de verboden van het eerste lid. De beoordelingscriteria voor die vergunning is in het vijfde lid opgenomen.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.239 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en artikel 5.6 van de Algemene Plaatselijke Verordening.

Subsubparagraaf 10.2.3.6.3 Bieden van parkeergelegenheid in een parkeergarage

Artikel 10.145 Toepassingsbereik

Deze subsubparagraaf geldt voor parkeergarages met mechanische ventilatie. Er vindt dan ook emissie uit een puntbron van uitlaatgassen van auto's plaats. Hierdoor kan er lokaal geurhinder of een te hoge concentratie van stoffen die gevaarlijk zijn voor de gezondheid ontstaan.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.224 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.146 Gegevens en bescheiden

De te verstrekken gegevens en bescheiden dienen om een beeld te verschaffen van:
- de activiteit zelf en wat daarbij hoort;
- de precieze plek en indeling van de activiteit; en
- wanneer deze begint of wordt gewijzigd.

Er hoeft geen inschatting van de door te activiteit veroorzaakte milieubelasting te worden verstrekt. Wel kan het bevoegd gezag op grond van artikel 10.6 verzoeken om gegevens en bescheiden die nodig zijn om te bezien of de algemene regels uit dit omgevingsplan en maatwerkvoorschriften voor de activiteit toereikend zijn gezien ontwikkelingen van de technische mogelijkheden tot het beschermen van het milieu en de ontwikkelingen van de kwaliteit van het milieu. Wanneer gegevens en bescheiden moeten worden verstrekt, zijn ook altijd artikel 1.5 (algemene gegevens bij het verstrekken van gegevens en bescheiden) en artikel 1.6 (gegevens bij wijzigen naam, adres of normadressaat) van toepassing.

In de bruidsschat, net als in het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer gold de plicht om gegevens en bescheiden te verstrekken bij een parkeergarage met meer dan 30 parkeerplaatsen. Omwille van duidelijkheid is deze ondergrens gelijk getroffen met die van artikel 10.145. Omdat het om algemene gegevens gaat, blijft de toename van de administratieve lasten beperkt.

Dit artikel is een aangepaste voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.225 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.147 Lucht en geur: afvoeren emissies

De voorschriften in dit artikel dienen om te voorkomen dat er op een bepaald punt geurhinder of een te hoge concentratie ontstaat van stoffen die gevaarlijk zijn voor de gezondheid.

Artikel 22.226 van de Bruidsschat bevatte een tweede lid met een bepaling van overgangsrechtelijk karakter. Voor activiteiten die voor 2008 (voor de inwerkingtreding van het Activiteitenbesluit) rechtmatig in werking waren en de in het eerste lid voorschreven voorziening niet hadden, hoefden daaraan niet voldoen zolang de activiteit ongewijzigd bleef. Gelet op de gezondheidseffecten is het niet wenselijk dit overgangsrecht te blijven continueren. Bovendien is het ook redelijk om na zo een lange tijd

het treffen van maatregelen te vergen. Mocht dat wenselijk zijn, dan kan in voorkomende gevallen een maatwerkoplossing gevonden worden met gebruik van de mogelijkheden op grond van artikel 10.5 en 10.56.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.226 van de bruidsschat (tijdelijk deel), het tweede lid is geschrapt.

Subparagraaf 10.2.3.7 Overige vergunningplichtige activiteiten, aanvraagvereisten en beoordelingsregels

Artikel 10.148 Toepassingsbereik

In deze subparagraaf worden vergunningplichtige activiteiten aangewezen die in sommige gevallen ook in hoofdstuk 3 van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) als vergunningplichtige activiteit zijn aangewezen. Als vergunningplicht geldt op grond van het Bal, dan geldt op grond van dit artikel geen vergunningplicht op grond van dit Omgevingsplan. Het kan gaan om de vergunningplichten voor complexe bedrijven en andere vergunningplichtige activiteiten.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.258 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.149 Binnenplanse vergunningplicht verwerken polyesterhars

Eerste lid:
De in dit artikel opgenomen vergunningplicht is een voortzetting van de omgevingsvergunning beperkte milieutoets voor handelingen met polyesterhars en de bijbehorende toetsingsgrond voor geurhinder. Op grond van artikel 10.148 geldt deze vergunningplicht niet voor milieubelastende activiteiten die in hoofdstuk 3 van het Besluit activiteiten leefomgeving aangewezen zijn als vergunningplichtig. Op grond van artikel 3.135 van het Besluit activiteiten leefomgeving geldt voor deze activiteit een vergunningplicht als de activiteit onderdeel is van een ippc-installatie.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat bij een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in het eerste lid in aanvulling op de overige aanvraagvereisten als bedoeld in artikel 1.5 een beschrijving wordt verstrekt van de maatregelen die worden getroffen om de emissie van styreen te beperken. De te verstrekken gegevens en bescheiden moeten ook op grond van paragraaf 4.110 van het Besluit activiteiten leefomgeving worden aangeleverd. Uit artikel 16.55, vijfde lid, van de Omgevingswet vloeit voort dat de gegevens en bescheiden niet behoeven te worden verstrekt voor zover het bevoegd gezag al over die gegevens of bescheiden beschikt.

Derde lid:
Het derde lid bevat een specifieke beoordelingsregel ter voorkoming van onaanvaardbare geurhinder.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.259 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.150 Binnenplanse vergunningplicht gesloten bodemenergiesysteem

Eerste lid:
De in dit artikel opgenomen vergunningplicht is een voortzetting van de omgevingsvergunning beperkte milieutoets voor gesloten bodemenergiesystemen. Gesloten bodemenergiesystemen zijn in het Bal aangewezen als milieubelastende activiteit (art. 3.18), en er gelden voorschriften, waaronder een verbod op interferentie. De vergunningplicht zorgt er voor dat voor grotere bodemenergiesystemen en systemen gelegen in een aangewezen interferentiegebied vooraf wordt getoetst of interferentie plaats kan vinden.

Tweede lid:
Het tweede lid bevat specifieke beoordelingsregels. Wordt niet aan de gestelde regels voldaan, dan moet de vergunning worden geweigerd.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat bij een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in het eerste lid in aanvulling op de overige aanvraagvereisten als bedoeld in artikel 1.5 een aantal specifiek benoemde gegevens en bescheiden worden verstrekt. Deze gegevens en bescheiden komen overeen met de gegevens en bescheiden die aan het bevoegd gezag moeten worden verstrekt op grond van artikel 4.1137 van het Besluit activiteiten leefomgeving. In aanvulling hierop moeten de coördinaten van de buitenrand van het systeem worden aangegeven. Deze zijn van belang zodat de interferentiebereking voor een toekomstig systeem goed kan worden uitgevoerd. Hierdoor wordt de werking van het bestaande, en de toekomstige systemen beschermd. Uit artikel 16.55, vijfde lid, van de Omgevingswet vloeit voort dat de gegevens en bescheiden niet behoeven te worden verstrekt voor zover het bevoegd gezag al over die gegevens of bescheiden beschikt.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.26o van de bruidsschat (tijdelijk deel) en aangevuld met de verplichting om de coördinaten van de buitenrand van het systeem aan te geven.

Artikel 10.151 Binnenplanse vergunningplicht kweken van maden van vliegende insecten

Eerste lid:
De in dit artikel opgenomen vergunningplicht is een voortzetting van de omgevingsvergunningplicht onder oud recht. Het kweken van maden van vliegende insecten kende onder het oude recht een volledige vergunningplicht, maar is in het Bal niet aangewezen als milieubelastende activiteit.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat bij een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in het eerste lid in aanvulling op de overige aanvraagvereisten als bedoeld in artikel 1.5 een aantal specifiek benoemde gegevens en bescheiden worden verstrekt.

Op grond van artikel 10.158 zijn (in navolging van de regeling in de Bruidsschat) op de beoordeling van een vergunningaanvraag, de beoordelingsregels zoals opgenomen in artikel 8.9 tot en met 8.11 van het Besluit kwaliteit leefomgeving van overeenkomstige toepassing. Bij het kweken van maden van vliegende insecten moeten in ieder geval maatregelen ter voorkoming van geurhinder worden getroffen.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.261 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.152 Binnenplanse vergunningplicht antihagelkanonnen

Eerste lid:
De in dit artikel opgenomen vergunningplicht is een voortzetting van de omgevingsvergunningplicht onder oud recht. Antihagelkanonnen worden met name toegepast bij de fruitteelt. Het in werking hebben van een antihagelkanon zoals omschreven in het eerste lid kende onder het oude recht een volledige vergunningplicht, maar is in het Bal niet aangewezen als milieubelastende activiteit. Deze activiteit is zo specifiek dat deze niet onder de algemene geluidregels van dit omgevingsplan is te vatten. De specifieke representatieve bedrijfssituatie (namelijk een gedurende een bepaalde periode van het jaar sporadisch voorkomende reeks van zeer luide knallen) en de diversiteit in lokale omstandigheden maken dat generieke regels niet geschikt zijn. Door het antihagelkanon vergunningplichtig te maken is het mogelijk het gebruik hiervan onder specifieke voorwaarden toe te staan.

Op grond van artikel 10.158 zijn (in navolging van de regeling in de Bruidsschat) op de beoordeling van een vergunningaanvraag, de beoordelingsregels zoals opgenomen in artikel 8.9 tot en met 8.11 van het Besluit kwaliteit leefomgeving van overeenkomstige toepassing. De belangrijkste beoordelingsgrond voor deze activiteit is geluidhinder. Op basis van een goed gemotiveerde optimale belangenafweging,

waarin zaken als lokale omstandigheden, het incidentele gebruik, bedrijfseconomische belangen tegen schade aan gezondheid, hinderbeleving, individuele en maatschappelijke belangen, enzovoort worden afgewogen, kan het bevoegd gezag een vergunning verlenen voor een antihagelkanon.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat bij een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in het eerste lid in aanvulling op de overige aanvraagvereisten als bedoeld in artikel 1.5 een aantal specifiek benoemde gegevens en bescheiden worden verstrekt.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.264 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.153 Binnenplanse vergunningplicht biologische agens

Eerste lid:
De in dit artikel opgenomen vergunningplicht is een voortzetting van de omgevingsvergunningplicht onder oud recht. Het werken met biologische agens is ook in het Bal aangewezen als milieubelastende activiteit (par. 3.7.5 Bal). Op grond van artikel 10.158 zijn (in navolging van de regeling in de Bruidsschat) op de beoordeling van een vergunningaanvraag, de beoordelingsregels zoals opgenomen in artikel 8.9 tot en met 8.11 van het Besluit kwaliteit leefomgeving van overeenkomstige toepassing.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat bij een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in het eerste lid in aanvulling op de overige aanvraagvereisten als bedoeld in artikel 1.5 een aantal specifiek benoemde gegevens en bescheiden worden verstrekt. Deze gegevens en bescheiden komen overeen met de gegevens en bescheiden die verstrekt moeten worden bij de melding op grond van artikel 4.648 van het besluit activiteiten leefomgeving. Uit artikel 16.55, vijfde lid, van de Omgevingswet vloeit voort dat de gegevens en bescheiden niet behoeven te worden verstrekt voor zover het bevoegd gezag al over die gegevens of bescheiden beschikt.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.265 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.154 Binnenplanse vergunningplicht genetisch gemodificeerde organismen

Eerste lid:
De in dit artikel opgenomen vergunningplicht is een voortzetting van de omgevingsvergunningplicht onder oud recht. Het werken met genetisch gemodificeerde organismen is ook in het Bal aangewezen als milieubelastende activiteit (par. 3.7.6 Bal). Op grond van artikel 10.158 zijn (in navolging van de regeling in de Bruidsschat) op de beoordeling van een vergunningaanvraag, de beoordelingsregels zoals opgenomen in artikel 8.9 tot en met 8.11 van het Besluit kwaliteit leefomgeving van overeenkomstige toepassing.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat de vergunningplicht niet van toepassing is als het gaat om ingeperkt gebruik als bedoeld in het Besluit genetisch gemodificeerde organismen milieubeheer 2013 waarop inperkingsniveau IV van toepassing is. In dat geval geldt de vergunningplicht op grond van artikel 3.247 van het Besluit Activiteiten leefomgeving.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat bij een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in het eerste lid in aanvulling op de overige aanvraagvereisten als bedoeld in artikel 1.5 een aantal specifiek benoemde gegevens en bescheiden worden verstrekt. Deze gegevens en bescheiden komen overeen met de gegevens en bescheiden die verstrekt moeten worden bij de melding op grond van artikel 4.630 van het besluit activiteiten leefomgeving. Uit artikel 16.55, vijfde lid, van de Omgevingswet vloeit voort dat de gegevens en bescheiden niet behoeven te worden verstrekt voor zover het bevoegd gezag al over die gegevens of bescheiden beschikt.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.266 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.155 Binnenplanse vergunningplicht opslaan dierlijke meststoffen

Eerste lid:
De in dit artikel opgenomen vergunningplicht is een voortzetting van de omgevingsvergunningplicht onder oud recht. De vergunningplicht heeft betrekking op het opslaan van drijfmest, digestaat en dunne fractie (onder a) of vaste mest (onder b).

Drijfmest, digestaat en dunne fractie
In het Bal zijn regels opgenomen voor de opslag van drijfmest in paragraaf 4.86. Deze paragraaf bevat voorschriften over bodembescherming en emissie van ammoniak. Deze paragraaf is van toepassing verklaard bij de milieubelastende activiteiten Grootschalige mestverwerking (par. 3.3.14), Veehouderij (par. 3.6.1), Agrarisch loonwerkbedrijf (par. 3.6.5) en Bedrijf voor mestbehandeling (par. 3.6.8). Voor het opslaan van deze stoffen is geen vergunningplicht opgenomen in het Bal.

In dit omgevingsplan zijn afstandseisen opgenomen met het oog op geurhinder bij de opslag drijfmest, digestaat en dunne fractie (artikel 10.83) onder de ondergrenzen van dit artikel.

Voor de opslag van drijfmest, digestaat of dunne fractie in een of meer mestbassins met een gezamenlijke oppervlakte groter dan 750 m2 of een gezamenlijke inhoud groter dan 2.500 m3 gelden geen voorschriften, maar is de vergunningplicht van dit artikel opgenomen om het aspect geurhinder te reguleren.

Vaste mest
In het Bal zijn regels opgenomen over de opslag van meer dan 3 m^3 vaste mest in paragraaf 4.83. Deze paragraaf is van toepassing verklaard bij de milieubelastende activiteiten Grootschalige mestverwerking (par. 3.3.14), Veehouderij (par. 3.6.1), Telen van gewassen in de openlucht (par. 3.6.3), Telen van gewassen in een gebouw (par. 3.6.4), Agrarisch loonwerkbedrijf (par. 3.6.5) en Bedrijf voor mestbehandeling (par. 3.6.8). Voor het opslaan van dierlijke meststoffen is geen vergunningplicht opgenomen in het Bal.

In dit omgevingsplan zijn regels opgenomen voor geurhinder bij de opslag van vaste mest onder de 600 m^3 (artikel 10.80) en bij bijvoorbeeld veehouderijen die minder landbouwhuisdieren houden dan de ondergrenzen opgenomen in het Bal, bij kinderboerderijen of bij maneges (artikel 10.87).

Voor de opslag van meer dan 600 m3 vaste mest gelden geen voorschriften, maar is de vergunningplicht van dit artikel opgenomen om het aspect geurhinder te reguleren.

Op grond van artikel 10.158 zijn (in navolging van de regeling in de Bruidsschat) op de beoordeling van een vergunningaanvraag, de beoordelingsregels zoals opgenomen in artikel 8.9 tot en met 8.11 van het Besluit kwaliteit leefomgeving van overeenkomstige toepassing.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat bij een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in het eerste lid in aanvulling op de overige aanvraagvereisten als bedoeld in artikel 1.5 een aantal specifiek benoemde gegevens en bescheiden worden verstrekt. Deze gegevens en bescheiden komen overeen met de gegevens en bescheiden die verstrekt moeten worden bij de melding op grond van artikel 4.836 van het Besluit activiteiten leefomgeving. Uit artikel 16.55, vijfde lid, van de Omgevingswet vloeit voort dat de gegevens en bescheiden niet behoeven te worden verstrekt voor zover het bevoegd gezag al over die gegevens of bescheiden beschikt.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.267 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.156 Binnenplanse vergunningplicht buitenschietbanen en militaire springterreinen

De bruidsschat (tijdelijk deel omgevingsplan) bevatte een paragraaf over geluid door civiele buitenschietbanen, militaire buitenschietbanen en militaire springterreinen (§ 22.3.4.4). Deze activiteiten komen in Amsterdam niet voor en daarom zijn die regels ook niet nodig. Genoemde paragraaf uit het tijdelijk deel is in dit hoofdstuk (nieuw deel) dan ook niet overgenomen.

Hoewel niet waarschijnlijk, valt het niet uit te sluiten dat deze activiteiten zich in de toekomst wel gaan voordoen. In dit artikel is daarom een verbodsbepaling opgenomen voor buitenschietbanen en militaire springterreinen. Dit biedt het bevoegd gezag de gelegenheid om de akoestische effecten te beoordelen.

Op de beoordeling van een vergunningaanvraag zijn op grond van artikel 10.158 de beoordelingsregels voor de vergunning voor milieubelastende activiteiten die zijn aangewezen op grond van het Besluit activiteiten leefomgeving zoals opgenomen in artikel 8.9 tot en met 8.11 van het Besluit kwaliteit leefomgeving van overeenkomstige toepassing. Nu het omgevingsplan geen passende geluidregels bevat voor buitenschietbanen en militaire springterreinen, zal het noodzakelijk zijn om de geluidproductie van de vergunde activiteit nader te reguleren en geluidvoorschriften aan de omgevingsvergunning te verbinden (met toepassing van artikel 10.159).

In tegenstelling tot artikel 10.160 (Melding recreatieve visvijver) en 10.161 (Melding traditioneel schieten) is voor buitenschietbanen en militaire springterreinen gekozen voor een vergunningplicht in plaats van meldingsplicht. Een vergunningplicht biedt het bevoegd gezag meer sturingsmogelijkheden; een aanvraag kan (en moet) geweigerd worden als de activiteit significante milieuverontreiniging veroorzaakt. Tevens vindt vooraf een toets plaats of alle passende preventieve maatregelen worden getroffen, en wordt in een vergunning hierover duidelijkheid gegeven voordat de activiteit mag plaatsvinden.

Artikel 10.157 Binnenplanse vergunningplicht voor risicoactiviteiten

Eerste lid:
Risicoactiviteiten hebben een groot impact op de omgeving. Gelet hierop bevat het Besluit kwaliteit leefomgeving verschillende instructieregels voor het toelaten van risicoactiviteiten en voor het toelaten van (zeer of beperkt) kwetsbare gebouwen in het zogenaamde aandachtsgebied van risicoactiviteiten. Om de instructieregels van het Besluit kwaliteit leefomgeving adequaat uit te voeren is in het eerste lid een verbodsbepaling opgenomen voor het beginnen van nieuwe risicoactiviteiten en voor het veranderen van bestaande risicoactiviteit. De verbodsbepaling ziet niet op het verrichten van bestaande risicoactiviteiten. Bestaande (legale) risicoactiviteiten kunnen dus zonder meer doorgezet worden.

Tweede lid:
In het tweede lid is bepaald wat onder risicoactiviteit moet verstaan worden. Daarbij is een koppeling gelegd met wat het Besluit kwaliteit leefomgeving als risicoactiviteit aanmerkt. Die zijn in bijlage VII aangewezen. Het Besluit kwaliteit leefomgeving kent overigens het begrip risicoactiviteit niet; dit begrip heeft alleen betekenis in dit artikel van het omgevingsplan. In bijlage VII zijn activiteiten aangewezen met betrekking tot opslag, productie, gebruik en vervoer gevaarlijke stoffen alsmede windturbines. Van de bijlage VII-activiteiten vallen de aangewezen transportroutes die onderdeel uitmaken van het Basisnet en buisleidingen voor het vervoer van gevaarlijke stoffen niet onder deze regeling. De transportroutes van het Basisnet worden op Rijksniveau geregeld een daarom is een nadere sturing op het toelaten van nieuwe Basisnet-routes in dit omgevingsplan niet nodig. Voor buisleidingen is een aanlegvergunningplicht opgenomen in artikel 3.148.

Derde lid:
Het derde lid bevat de beoordelingscriteria voor de omgevingsvergunning, naast de algemene milieutoets zoals voorgeschreven in artikel 10.158.

Onderdeel a
Bij de verlening wordt bekeken of de risicoactiviteiten toegestaan is op grond van artikel 2.4 of een omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit. In artikel 2.4 is voorgeschreven dat gronden worden gebruikt in overeenstemming met de ruimtelijke regels van hoofdstuk 2 dan wel met die van het tijdelijke deel (als die nog gelden). Als een risicoactiviteit niet is toegestaan op de locatie dan moet de vergunning geweigerd worden.

Onderdeel b
Uit artikel 5.14 Besluit kwaliteit leefomgeving volgt dat voor risicoactiviteiten met brand- of explosieaandachtsgebied een voorschriftengebied moet aangewezen worden. Binnen dat voorschriftengebied gelden aanvullende bouweisen op grond van het Besluit bouwwerken leefomgeving. Bij voorkeur wordt het voorschriftengebied aangewezen bij het toelaten van een risicoactiviteit op grond van hoofdstuk 2. Dat is echter niet het geval bij activiteiten die reeds in het tijdelijke deel zijn toegelaten. Ook is het mogelijk dat bij het globaal toelaten van toekomstige risicoactiviteiten nog geen zicht is op de omvang van het aandachtsgebied en daarom nog geen voorschriftengebied is aangewezen.

Bij de verlening van de omgevingsvergunning bedoeld in het eerste lid voor risicoactiviteiten met een brand- of explosieaandachtsgebied wordt tevens beoordeeld of het aandachtsgebied van de activiteit past in het aangewezen voorschriftengebied. Zolang er geen voorschriftengebied is aangewezen, moet de aanvraag geweigerd worden.

Vierde lid:
Voor de aanvraagvereisten wordt aangesloten bij hetgeen op grond van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) en de Omgevingsregeling is verplicht gesteld met betrekking tot het aspect externe veiligheid. In het Bal is per activiteit bepaald in welke gevallen een meldingsplicht, informatieplicht of een vergunningplicht milieubelastende activiteit geldt. In het Bal is het tevens bepaald welke gegevens bij een melding moeten worden aangeleverd. Voor het opslaan van propaan of propeen in opslagtanks is bijvoorbeeld in artikel 4.897, tweede lid bepaald welke gegevens een melding moet bevatten. Die bepaling geldt niet voor activiteiten die als vergunningplichtig zijn aangewezen. Voor de vergunningplichtige activiteiten zijn de aanvraagvereisten in de Omgevingsregeling opgenomen (bijvoorbeeld in artikel 7.37 voor opslagtank voor gassen).

Het aansluiten bij de informatieplichten op grond van het Bal is overzichtelijk voor aanvragers; ze kunnen met één set van gegevens voldoen aan de informatieverplichtingen op grond van dit omgevingsplan en het Bal. Voor zover de gegevens reeds in het kader van het Bal zijn aangeleverd, dan hoeft deze niet nog een keer aangeleverd te worden. Dat is vastgelegd in artikel 16.55, vijfde lid Omgevingswet.

Dit artikel is een aangepaste voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.262 en 22.263 van de bruidsschat (tijdelijk deel). De regeling is aangevuld met andere risicoactiviteiten en een breder beoordelingskader. Voor de aanvraagvereisten wordt aangesloten bij hetgeen op grond van het Bal is verplicht.

Artikel 10.158 Beoordelingsregels omgevingsvergunningen milieu

Voor de beoordeling van een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een milieubelastende activiteit op grond deze subparagraaf, zijn de beoordelingsregels zoals opgenomen in artikel 8.9 tot en met 8.11 van het Besluit kwaliteit leefomgeving van overeenkomstige toepassing. Dat sluit aan op de situatie die gold voor inwerkingtreding van de Omgevingswet.

Het toetsingskader voor het verwerken polyesterhars (artikel 10.149) en voor gesloten bodemenergiesysteem (artikel 10.150) is neergelegd in die artikelen.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.270 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.159 Vergunningvoorschriften

Op grond van artikel 4.5 van de Omgevingswet kunnen aan een omgevingsvergunning voorschriften verbonden worden indien hiervoor expliciet de mogelijkheid is opgenomen in het omgevingsplan. Daartoe dient dit artikel.

Aan milieubelastende activiteiten kan het bevoegd gezag ook regels stellen in de vorm van een maatwerkvoorschrift (met toepassing van artikel 10.5). Het is niet wenselijk dat (op dit omgevingsplan aanvullende) regels voor milieubelastende activiteiten in verschillende documenten staan (in de vergunning en in maatwerkvoorschrift). Daarom is hier de mogelijkheid opgenomen om aan de vergunning voorschriften te kunnen binden zodat een apart maatwerkvoorschrift niet nodig is.

Subparagraaf 10.2.3.8 Overige meldingsplichtige activiteiten

Artikel 10.160 Melding recreatieve visvijver

De bruidsschat (tijdelijk deel omgevingsplan) bevatte een paragraaf over recreatieve visvijvers (§ 22.3.12) met regels over de lozing van afvalwater. Daarin was vastgelegd dat spuiwater van een recreatieve visvijver op of in de bodem of in een schoonwaterriool geloosd moest worden. Recreatieve visvijvers komen in Amsterdam niet voor en daarom zijn die regels ook niet nodig. Genoemde paragraaf uit het tijdelijk deel is in dit hoofdstuk (nieuw deel) dan ook niet overgenomen.

Hoewel niet waarschijnlijk, valt het niet uit te sluiten dat deze activiteit zich in de toekomst wel gaat voordoen. In dit artikel is een meldingsplicht opgenomen voor deze activiteit. De melding moet 4 weken voor aanvang van de activiteit worden gedaan. Dit biedt het bevoegd gezag de gelegenheid om de vervallen lozingsregels als maatwerkvoorschrift alsnog te stellen (op grond van artikel 10.5).

Anders dan in artikel 10.156 is hier gekozen voor een meldingsplicht, in plaats van een vergunningplicht. Een vergunningplicht betekent extra administratieve lasten die bij deze activiteit niet nodig zijn om nadelige gevolgen voor het milieu voldoende te kunnen voorkomen of beperken. In dit geval is het voldoende om de genoemde lozingsregel naar aanleiding van een melding achteraf op te leggen.

Artikel 10.161 Melding traditioneel schieten

De bruidsschat (tijdelijk deel omgevingsplan) bevatte een paragraaf over traditioneel schieten (§ 22.3.21) met regels over bodembescherming en externe veiligheid. Deze activiteit komt in Amsterdam niet voor en daarom zijn de regels met betrekking tot deze activiteit ook niet nodig. Genoemde paragraaf uit het tijdelijk deel is in dit hoofdstuk (nieuw deel) dan ook niet overgenomen.

Hoewel niet waarschijnlijk, valt het niet uit te sluiten dat deze activiteit zich in de toekomst wel gaat voordoen. In dit artikel is een meldingsplicht opgenomen voor die activiteit. Het is verboden de activiteit te verrichten zonder dit ten minste 8 weken voor het begin ervan te melden. Traditioneel schieten kan ernstige bodemverontreiniging veroorzaken als geen geschikte voorzieningen worden getroffen. Daarnaast is aandacht nodig voor de veiligheid en geluid. Op grond van de zorgplicht moeten maatregelen worden getroffen om deze nadelige gevolgen van de activiteit te voorkomen of te beperken. De meldplicht 8 weken voor het begin van de activiteit biedt het bevoegd gezag de gelegenheid om de vervallen bodemregels als maatwerkvoorschrift alsnog te stellen (op grond van artikel 10.5).

Anders dan in artikel 10.156 is hier gekozen voor een meldingsplicht, in plaats van een vergunningplicht. Een vergunningplicht betekent extra administratieve lasten die bij deze activiteit niet nodig zijn om nadelige gevolgen voor het milieu voldoende te kunnen voorkomen of beperken. In dit geval is het voldoende om de genoemde voorschriften naar aanleiding van een melding achteraf op te leggen.

Afdeling 10.3 Lozen op het riool en op of in de bodem

Paragraaf 10.3.1 Lozen bij wonen

Artikel 10.162 Toepassingsbereik

Deze paragraaf gaat over het lozen bij wonen. De belangrijkste lozing bij wonen is de lozing van huishoudelijk afvalwater. Dit is afvalwater dat overwegend afkomstig is van menselijke stofwisseling en huishoudelijke werkzaamheden. Naast huishoudelijk afvalwater is er ook ander afvalwater bij huishoudens zoals afstromend hemelwater van een afdak of terras, of water dat in de bodem loopt bij het ramenlappen of het wassen van een auto. In de algemene toelichting op deze afdeling is meer te lezen over de regels die gelden voor deze lozingen.

Beroep en bedrijf aan huis
Op het lozen in het kader van de uitoefening van een beroep en bedrijf aan huis is subparagraaf 10.3.2 (Lozen anders dan bij wonen) van toepassing. Dit komt overeen met de situatie voor inwerkingtreding van de Omgevingswet. Toen was het begrip inrichting uit de Wet milieubeheer bepalend: een bedrijfsmatige activiteit moest aan de regels voor inrichtingen voldoen.

De bepalingen in deze paragraaf zijn afkomstig uit de bruidsschat milieu (tijdelijk deel). In de bruidsschat waren de regels over lozingen geïntegreerd met de regels voor bedrijven. In veel gevallen werd voor wonen echter weer een uitzondering gemaakt op de regels. Daarom, en in verband met de herkenbaarheid voor particulieren, zijn in dit Omgevingsplan de regels voor wonen in een aparte afdeling opgenomen. Voor inwerkingtreding van de Omgevingswet waren regels over het lozen van afvalwater bij huishoudens opgenomen in het Besluit lozen afvalwater huishoudens (Blah).

Artikel 10.163 Concretisering oogmerken

Eerste lid:
De oogmerken van hoofdstuk 10 zijn opgenomen in artikel 10.3. Dit artikel is een nadere invulling en aanvulling van deze oogmerken voor het lozen. Met de formulering 'in het bijzonder ook' wordt aangeduid dat het gaat om een nadere invulling; de algemenere formulering van artikel 10.3 omvat het merendeel van de genoemde belangen ook. Voor de herkenbaarheid zijn ze hier nader omschreven.

Onderdeel b
Met de omschrijving 'voorzieningen voor het beheer van afvalwater' worden alle soorten rioolstelsels bedoeld waarmee afvalwater wordt opgevangen en afgevoerd naar de afvalwaterzuivering of het oppervlaktewater. De werking van het rioolstelsel, dat bestaat uit buizen, pompen en gemalen kan schade ondervinden door stoffen die geloosd worden; bijvoorbeeld verstoppingen door vet, of schade aan pompen door schoonmaakdoekjes, zand of zout die in het riool belanden. De regels in deze afdeling hebben onder andere als doel om dit soort schade te voorkomen.

In het vervolg van dit hoofdstuk is deze lange omschrijving vanwege de leesbaarheid vervangen door de term 'riool'. In de algemene toelichting op dit hoofdstuk is toegelicht welke soorten riool er zijn.

Tweede lid:
De specifieke zorgplicht die in het begin van dit hoofdstuk is opgenomen (artikel 10.4) verplicht er toe om nadelige gevolgen voor de belangen in het eerste lid te voorkomen of, als dat niet kan, zoveel mogelijk te voorkomen. Het tweede lid van dit artikel benadrukt dit. De zorgplicht houdt bijvoorbeeld in dat frituurvet of schoonmaakdoekjes, die schadelijk zijn voor de riolering niet in het riool gebracht mogen worden. Op grond van de zorgplicht kan ook een maatwerkvoorschrift worden vastgesteld als er in een bijzonder geval behoefte is om te concretiseren waar aan moet worden voldaan.

In het voormalige Besluit lozen afvalwater huishoudens (Blah) was apart bepaald dat zwemwater met chemicaliën zoveel mogelijk in het vuilwaterriool moet worden geloosd. Door te lozen op het vuilwaterriool wordt voorkomen dat de chemicaliën via de bodem of het oppervlaktewater in het milieu terecht komen. Deze verbijzondering is niet meer apart opgenomen, maar de verplichting bestaat nog steeds op grond van de zorgplicht.

In dit algemene artikel is de term 'lozen' gebruikt. De term 'lozen' ziet ook op het brengen van andere afvalstoffen dan afvalwater in het riool. Het riool is hier niet voor bedoeld, en dit zal in het algemeen dus in strijd zijn met de specifieke zorgplicht; denk aan het weggieten van frituurvet of het doorspoelen van schoonmaakdoekjes. De overige regels in deze paragraaf gaan over het lozen van afvalwater.

Algemene achtergrondinformatie over de regels voor lozingen is opgenomen in de algemene toelichting van deze afdeling.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.42 van de bruidsschat (tijdelijk deel). In dit artikel zijn de oogmerken nader uitgewerkt voor lozingen op basis van de voorgangers van de bruidsschat: het Activiteitenbesluit milieubeheer en het Besluit lozen buiten inrichtingen.

Artikel 10.164 Lozen van huishoudelijk afvalwater

Eerste lid:
Dit artikel is van toepassing op het lozen van huishoudelijk afvalwater. Het begrip huishoudelijk afvalwater is gedefinieerd in de Wet milieubeheer. Dit is afvalwater dat overwegend afkomstig is van menselijke stofwisseling en huishoudelijke werkzaamheden.

Tweede lid:
Gemeenten hebben de taak om zorg te dragen voor inzameling en transport van stedelijk afvalwater. In Amsterdam zijn vrijwel alle huishoudens en bedrijven aangesloten op het gemeentelijk riool. Het huishoudelijk afvalwater wordt gezuiverd in een gemeente of waterschap beheerde rioolwaterzuiveringsinstallatie (rwzi). Soms wordt huishoudelijk afvalwater gezuiverd in een zuiveringtechnisch werk dat in beheer is bij de gemeente: een gemeentelijke IBA (individuele behandeling van afvalwater). Dan is sprake van lozing op een zuiveringtechnisch werk zoals bedoeld in lid 2 van dit artikel.

Derde lid:
In lid 3 van dit artikel is duidelijk gemaakt dat lozen van huishoudelijk afvalwater op het schoonwaterriool niet is toegestaan. Deze verbodsbepaling is absoluut en niet gekoppeld aan een vergunning.

Vierde lid:
In de regelgeving die gold voor inwerkingtreding van dit artikel was het onder omstandigheden toegestaan dat huishoudelijk afvalwater werd geloosd op de bodem, na zuivering in een particuliere voorziening (particuliere IBA). Deze situaties doen zich in Amsterdam niet of nauwelijks voor. Daarom is deze regeling niet overgenomen in het Omgevingsplan. Mocht zich toch een geval voordoen waarin lozen op het vuilwaterriool niet mogelijk is, dan kan op grond van dit artikel een vergunning worden verleend.

Vijfde lid:
Het vijfde lid bevat het beoordelingscriterium voor de vergunning voor het lozen op of in de bodem. De vergunning kan worden verleend als het gezien de omstandigheden redelijkerwijs niet mogelijk is om op de riolering aan te sluiten. Bij het verlenen van deze vergunning kan aansluiting worden gezocht bij de oude regeling. In de regeling die voorheen gold werd bij huishoudens lozing op de bodem toegestaan als de afstand tot het dichtstbijzijnde vuilwaterriool meer was dan 40 meter. Binnen die afstand kon lozing op de bodem onder omstandigheden tijdelijk worden toegestaan. Er waren voorschriften voor het treffen van voorzieningen.

Zesde lid:
Aan de vergunning worden voorschriften verbonden. Bij een lozing van een individuele woning zal hoeveelheid te lozen afvalwater meestal klein genoeg zijn om via een septic tank in de bodem te lozen. Voor inwerkingtreding van de Omgevingswet waren voorschriften opgenomen in de Regeling lozing afvalwater huishoudens. Hierin was onder andere voorgeschreven dat een nieuwe septic tank moet voldoen aan NEN-EN 12566-1, en dat de infiltratie vanuit de septic tank in de bodem zodanig uitgevoerd moet worden dat geen hinder wordt veroorzaakt. Dergelijke voorschriften kunnen aan de vergunning worden verbonden.

Zevende lid:
In lid 7 staat welke informatie bij de aanvraag verstrekt moet worden. Daarnaast moet algemene informatie worden verstrekt op grond van artikel 1.5 (algemene gegevens bij verstrekken gegevens en bescheiden).

Achtste lid:
Dit lid bevat een overgangsrechtelijke bepaling voor bestaande lozingen die op grond van de voorheen geldende regelgeving rechtmatig plaats vond.

Dit artikel vervangt de inmiddels vervallen artikelen 22.148 en 22.149 van de bruidsschat (tijdelijk deel). De regeling in de bruidsschat die lozen van huishoudelijk afvalwater onder omstandigheden toestond is vervangen door een vergunningplicht, omdat deze situaties zich in Amsterdam niet of nauwelijks voordoen.

Artikel 10.165 Verbod lozen bij voedselrestvermaling

Het is niet toegestaan om afvalwater via een voedselrestvermaler te lozen op het vuilwaterriool.

Een voedselrestvermaler vermaalt verteerbare etensresten met toevoeging van water tot een min of meer vloeibare afvalstof. Deze vloeibare afvalstof wordt vervolgens met het afvalwater geloosd. De vermalen stoffen kunnen leiden tot verstopping, maar zorgen ook voor een ongewenste toename van organische afvalstoffen in het afvalwater.

Er kunnen zich initiatieven of pilots met kleinschalige zuiveringen voordoen waar de wens bestaat om wel voedselrestvermalers toe te mogen passen. Dit kan aanleiding zijn om af te wijken van dit artikel met een afwijkende omgevingsplanregel voor die locatie of eventueel een of meer individuele maatwerkvoorschriften op grond van artikel 10.5. Daarbij moet in ieder geval rekening worden gehouden met het Landelijk afvalbeheerplan (onderdeel B.3.7.1), waarin voorwaarden zijn opgenomen waaronder het gebruik van voedselrestvermalers doelmatig kan zijn.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.147 van de bruidsschat (tijdelijk deel). De tekst is licht aangepast.

Paragraaf 10.3.2 Lozen anders dan bij wonen

Subparagraaf 10.3.2.1 Algemene bepalingen

Artikel 10.166 Toepassingsbereik

Eerste lid:
Deze paragraaf is van toepassing op het lozen van afvalwater anders dan bij wonen. Het toepassingsbereik van deze paragraaf is ruimer dan het toepassingsbereik van afdeling 10.2 (milieubelastende activiteiten anders dan lozen), omdat de beperkingen van artikel 10.8 niet gelden. De regels over lozen gelden dus ook in de openbare ruimte of bij bouwen.

Tweede lid:
Het uitoefenen van beroep of bedrijf aan huis vindt plaats bij wonen. Daarom is in het tweede lid van dit

artikel bepaald dat de regels voor het lozen van afvalwater in deze afdeling wél van toepassing zijn bij het uitoefenen van beroep of bedrijf aan huis. De regels van deze afdeling gelden voor de beroeps- of bedrijfsactiviteit. Voor de lozingen van het wonen, zoals het huishoudelijk afvalwater of water dat bij het ramenlappen in de bodem loopt gelden de regels voor wonen.

Voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet was het begrip inrichting uit de Wet milieubeheer bepalend: een bedrijfsmatige activiteit moest aan de regels voor inrichtingen voldoen. Dit komt dus overeen met de regeling in dit Omgevingsplan. Eventueel kan met maatwerk op grond van artikel 10.5 van de voorschriften in deze paragraaf worden afgeweken als hier gezien de omvang of uitvoering van de activiteit in een concreet geval aanleiding voor is.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.42 derde lid van de bruidsschat (tijdelijk deel) en het is licht aangepast.

Artikel 10.167 Concretisering oogmerken

Eerste lid:
De oogmerken van hoofdstuk 10 zijn opgenomen in artikel 10.3. Dit artikel is een nadere invulling en aanvulling van deze oogmerken voor het lozen. Met de formulering 'in het bijzonder ook' wordt aangeduid dat het gaat om een nadere invulling; de algemenere formulering van artikel 10.3 omvat het merendeel van de genoemde belangen ook. Voor de herkenbaarheid zijn ze hier nader omschreven.

Onderdeel b
Met de omschrijving 'voorzieningen voor het beheer van afvalwater' worden alle soorten rioolstelsels bedoeld waarmee afvalwater wordt opgevangen en afgevoerd naar de afvalwaterzuivering of het oppervlaktewater. De werking van het rioolstelsel, dat bestaat uit buizen, pompen en gemalen kan schade ondervinden door stoffen die geloosd worden; bijvoorbeeld verstoppingen door vet, of schade aan pompen door schoonmaakdoekjes, zand of zout die in het riool belanden. De regels in deze afdeling hebben onder andere als doel om dit soort schade te voorkomen. In het vervolg van dit hoofdstuk is deze lange omschrijving vanwege de leesbaarheid vervangen door de term 'riool'. In de algemene toelichting op dit hoofdstuk is toegelicht welke soorten riool er zijn.

Tweede lid:
De specifieke zorgplicht die in het begin van dit hoofdstuk is opgenomen (artikel 10.4) verplicht er toe om nadelige gevolgen voor deze belangen te voorkomen of, als dat niet kan, zoveel mogelijk te voorkomen. Het tweede lid van dit artikel benadrukt dit.

In dit algemene artikel is de term 'lozen' gebruikt. De term 'lozen' ziet ook op het brengen van andere afvalstoffen dan afvalwater in het riool. Het riool is hier niet voor bedoeld, en dit zal in het algemeen dus in strijd zijn met de specifieke zorgplicht; denk aan het weggieten van frituurvet of het doorspoelen van schoonmaakdoekjes. De overige regels in deze Afdeling gaan over het lozen van afvalwater.

Algemene achtergrondinformatie over de regels voor lozingen is opgenomen in de algemene toelichting van deze afdeling.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.42 van de bruidsschat (tijdelijk deel). In dit artikel zijn de oogmerken nader uitgewerkt voor lozingen op basis van de voorgangers van de bruidsschat: het Activiteitenbesluit milieubeheer en het Besluit lozen buiten inrichtingen.

Artikel 10.168 Nadere concretisering specifieke zorgplicht

Eerste lid:
In artikel 10.4 van dit omgevingsplan is een zorgplichtbepaling opgenomen die voor alle milieubelastende activiteiten geldt. Het eerste lid bevat een nadere invulling hiervan met betrekking tot het lozen waarop deze afdeling van toepassing is. Deze nadere invulling bevat vergaande

inspanningsplichten en het is daarom niet wenselijk om deze voor alle milieubelastende activiteiten te laten gelden.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat het eerste lid niet van toepassing is op een milieubelastende activiteit die is aangewezen in hoofdstuk 3 van het Besluit activiteiten leefomgeving. Voor die gevallen gelden de specifieke zorgplichten uit artikel 2.11 van het Besluit activiteiten leefomgeving.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikelen 22.44, tweede en vierde lid, van de bruidsschat (tijdelijk deel) en het is licht aangepast.

Artikel 10.169 Vergunningplicht lozen op of in de bodem

Eerste lid:
In de volgende subparagrafen van deze paragraaf zijn verschillende lozingen in de bodem toegestaan. Voor alle andere lozingen is een voorafgaande toestemming vereist, vanwege de nadelige gevolgen die dergelijke lozingen kunnen hebben voor de bodemkwaliteit. De voorafgaande toestemming heeft de vorm van een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit. Voorheen was hiervoor een maatwerkvoorschrift op grond van het Activiteitenbesluit milieubeheer, het Besluit lozen buiten inrichtingen of het Besluit lozing afvalwater huishoudens vereist. Een omgevingsvergunning ligt echter meer voor de hand omdat de activiteit zonder toestemming geheel verboden is.

Tweede lid:

Onderdeel a
De vergunningplicht geldt niet voor lozingen die afkomstig zijn van milieubelastende activiteiten als bedoeld in hoofdstuk 3 van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal). Dat besluit bevat immers al de regels die ter bescherming van de bodem nodig zijn. Het op of in de bodem brengen van afvalstoffen is in het Bal aangewezen als milieubelastende activiteit (paragraaf 3.2.14 Bal). Het lozen van afvalwater is echter uitgezonderd van deze aanwijzing (artikel 3.40b Bal).

Derde lid:
De beoordelingsregels in de artikelen 8.9 tot en met 8.11 van het Besluit kwaliteit leefomgeving zijn van overeenkomstige toepassing op het verlenen van deze vergunning. Dat sluit aan op de situatie die gold voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet. In deze artikelen staan de algemene beoordelingsregels voor vergunningen voor milieubelastende activiteiten. Een vergunning wordt alleen verleend als onder andere emissies in het water en de bodem worden voorkomen en alle passende preventieve maatregelen tegen milieuverontreiniging worden getroffen. Verder moet rekening worden gehouden met voorkeursvolgorde voor afvalwater (artikel 10.29a Wet milieubeheer) en het Landelijk afvalbeheerplan.

Vierde lid:
In het vierde lid zijn de aanvraagvereisten opgenomen. Bij de aanvraag van de vergunning moet het maximale debiet van de lozing en het soort afvalwater worden vermeld. Dit gebruikt de gemeente om het risico op wateroverlast en de effecten van de lozing op de bodemkwaliteit te beoordelen.

Dit artikel is een voortzetting van de inmiddels vervallen artikelen 22.268 en 22.270 van de bruidsschat (tijdelijk deel). De uitzondering voor wonen uit dat artikel is niet overgenomen omdat in dit omgevingsplan de regels voor lozen van afvalwater bij wonen in een aparte paragraaf staan en dit artikel daarom niet van toepassing is op wonen.

Artikel 10.170 Vergunningplicht lozen in schoonwaterriool

Eerste lid:
In de volgende subparagrafen van deze paragraaf zijn verschillende lozingen in het schoonwaterriool toegestaan. Voor alle andere lozingen is een voorafgaande toestemming vereist, vanwege de nadelige

gevolgen die dergelijke lozingen kunnen hebben voor de doelmatige werking van die riolering en voor de oppervlaktewaterkwaliteit. De voorafgaande toestemming heeft de vorm van een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit. Voorheen was hiervoor een maatwerkvoorschrift op grond van het Activiteitenbesluit milieubeheer, het Besluit lozen buiten inrichtingen of het Besluit lozing afvalwater huishoudens vereist. Een omgevingsvergunning ligt echter meer voor de hand, omdat de activiteit zonder toestemming geheel verboden is.

Tweede lid:

Onderdeel a
De vergunningplicht geldt niet voor lozingen die afkomstig zijn van milieubelastende activiteiten als bedoeld in hoofdstuk 3 van het Besluit activiteiten leefomgeving. Dat besluit bevat immers al de regels die ter bescherming van de bodem nodig zijn.

Derde lid:
De beoordelingsregels in de artikelen 8.9 tot en met 8.11 van het Besluit kwaliteit leefomgeving zijn van overeenkomstige toepassing op het verlenen van deze vergunning. Dat sluit aan op de situatie die gold voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet. In deze artikelen staan de algemene beoordelingsregels voor vergunningen voor milieubelastende activiteiten. Een vergunning wordt alleen verleend als onder andere emissies in het water en de bodem worden voorkomen en alle passende preventieve maatregelen tegen milieuverontreiniging worden getroffen. Verder moet rekening worden gehouden met voorkeursvolgorde voor afvalwater (artikel 10.29a Wet milieubeheer) en het Landelijk afvalbeheerplan.

Vierde lid:
Bij de aanvraag van de vergunning moet het maximale debiet van de lozing en het soort afvalwater worden vermeld. Dit gebruikt de gemeente om het risico op wateroverlast en de effecten van de lozing op de riolering en de oppervlaktewaterkwaliteit te beoordelen.

Dit artikel is een voortzetting van de inmiddels vervallen artikelen 22.269 en 22.270 van de bruidsschat (tijdelijk deel). De uitzondering voor wonen uit dat artikel is niet overgenomen omdat in dit omgevingsplan de regels voor lozen van afvalwater bij wonen in een aparte paragraaf staan en dit artikel daarom niet van toepassing is op wonen.

Subparagraaf 10.3.2.2 Lozen van huishoudelijk afvalwater

Artikel 10.171 Toepassingsbereik

Deze subparagraaf is van toepassing op het lozen van huishoudelijk afvalwater als bedoeld in artikel 1.1 in de Wet milieubeheer. Het gaat om afvalwater dat overwegend afkomstig is van menselijke stofwisseling en huishoudelijke werkzaamheden. Ook bij bedrijven komt dus huishoudelijk afvalwater vrij.

Voor zover de lozing van huishoudelijk afvalwater plaatsvindt bij een milieubelastende activiteit als bedoeld in hoofdstuk 3 van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal), bevat deze paragraaf maatwerkregels als bedoeld in artikel 2.12 van dat besluit.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.145 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.172 Lozen van huishoudelijk afvalwater

Eerste lid:
Huishoudelijk afvalwater moet op het vuilwaterriool worden geloosd. Gemeenten hebben de taak om zorg te dragen voor inzameling en transport van stedelijk afvalwater. In Amsterdam zijn vrijwel alle huishoudens en bedrijven aangesloten op het gemeentelijk rioolstelsel. Het huishoudelijk afvalwater wordt gezuiverd in een door gemeente of waterschap beheerde rioolwaterzuiveringsinstallatie (rwzi).

Soms wordt huishoudelijk afvalwater gezuiverd in een zuiveringtechnisch werk dat in beheer is bij de gemeente: een gemeentelijke IBA (Individuele Behandeling van Afvalwater). Dan is sprake van lozing op een zuiveringtechnisch werk zoals bedoeld in lid 1 van dit artikel.

Tweede lid:
In lid 2 van dit artikel is een verbodsbepaling opgenomen voor het lozen van huishoudelijk afvalwater op het schoonwaterriool. Deze verbodsbepaling is absoluut en niet gekoppeld aan een vergunning. Hiermee wordt afgeweken van het bepaalde in artikel 10.170.

Derde lid:
In de regelgeving die gold voor inwerkingtreding van dit artikel was het onder omstandigheden toegestaan dat huishoudelijk afvalwater werd geloosd op de bodem, na zuivering in een particuliere voorziening (particuliere IBA). Deze situaties doen zich in Amsterdam niet of nauwelijks voor. Daarom is deze regeling niet overgenomen in het Omgevingsplan. Mocht zich toch een geval voordoen waarin lozen op het vuilwaterriool niet mogelijk is, dan kan op grond van artikel 10.169 (vergunning lozen op de bodem) een vergunning worden verleend. Dit artikel bevat een nadere invulling van die algemene grondslag. In aanvulling op de algemene regeling is in lid 3 van dit artikel aangegeven wanneer een vergunning verleend kan worden.

De vergunning kan worden verleend als het gezien de omstandigheden redelijkerwijs niet mogelijk is om op de riolering aan te sluiten. Aan de vergunning worden voorschriften verbonden ter bescherming van de bodem. Bij het verlenen van deze vergunning kan aansluiting worden gezocht bij de oude regeling.

In de regeling die voorheen gold werd bij de onderstaande afstanden tot het dichtstbijzijnde vuilwaterriool en vervuilingswaarde van het te lozen afvalwater lozing op de bodem toegestaan. Daarnaast werden emissiegrenswaarden gesteld of eisen aan de toepassing van een septictank bij een kleinere vervuilingswaarde van het afvalwater (minder dan zes inwonerequivalenten).

Afstanden tot dichtstbijzijnde vuilwaterriool of zuiveringtechnisch werk en vervuilingswaarde afvalwater:
- meer dan 40 m bij niet meer dan 10 inwonerequivalenten;
- meer dan 100 m bij meer dan 10 maar minder dan 25 inwonerequivalenten;
- meer dan 600 m bij 25 of meer inwonerequivalenten maar minder dan 50 inwonerequivalenten;
- meer dan 1.500 m bij 50 of meer inwonerequivalenten maar minder dan 100 inwonerequivalenten; en
- meer dan 3.000 m bij 100 of meer inwonerequivalenten.

Een inwonerequivalent is een maat voor de vervuilingswaarde van het afvalwater, die overeenkomt met de gemiddelde hoeveelheid vervuiling in het afvalwater die één persoon in huis veroorzaakt, in de Wet milieubeheer gedefinieerd als een biochemisch zuurstofverbruik van 54 gram per etmaal.

Vierde lid:
In aanvulling op de algemene regeling in artikel 4.165 is in lid 4 van dit artikel aangegeven welke (aanvullende) informatie bij de aanvraag verstrekt moet worden.

Vijfde lid:
Aan de vergunning worden voorschriften verbonden. Het afvalwater moet worden gezuiverd in een zuiveringsvoorziening. Voor inwerkingtreding van de Omgevingswet waren voorschriften met emissie-eisen opgenomen in de het Activiteitenbesluit en het Besluit lozen buiten inrichtingen. Hierbij kan worden aangesloten. Voor lozingen van minder dan 6 inwonerequivalenten kan ook een septic tank worden toegepast. Zie daarover de toelichting bij artikel 10.164, vijfde lid.

Zesde lid:
Vanuit spoorvoertuigen mag worden geloosd op de bodem. De voorzieningen voor de opvang van huishoudelijk afvalwater bij spoorvoertuigen kunnen via de spoorwegwetgeving worden geregeld.

Zevende lid
Dit lid bevat een overgangsrechtelijke bepaling voor bestaande lozingen die op grond van de voorheen geldende regelgeving rechtmatig plaats vond.

Dit artikel vervangt de inmiddels vervallen artikelen 22.148 en 22.149 van de bruidsschat (tijdelijk deel). De regeling in de bruidsschat die lozen van huishoudelijk afvalwater onder omstandigheden toestond is vervangen door een vergunningplicht, omdat deze situaties zich in Amsterdam niet of nauwelijks voordoen.

Artikel 10.173 Verbod lozen bij voedselrestvermaling

Het is niet toegestaan om afvalwater via een voedselrestvermaler te lozen op het vuilwaterriool.

Een voedselrestvermaler vermaalt verteerbare etensresten met toevoeging van water tot een vloeibare afvalstof. Deze vloeibare afvalstof wordt vervolgens met het afvalwater geloosd. De vermalen stoffen kunnen leiden tot verstopping, maar zorgen ook voor een ongewenste toename van organische afvalstoffen in het afvalwater.

Er kunnen zich initiatieven of pilots met kleinschalige zuiveringen voordoen waar de wens bestaat om wel voedselvermalers toe te mogen passen. Dit kan aanleiding zijn af te wijken van dit artikel met een afwijkende omgevingsplanregel voor die locatie of eventueel een of meer individuele maatwerkvoorschriften op grond van artikel 10.5. Daarbij moet in ieder geval rekening worden gehouden met het Landelijk afvalbeheerplan (onderdeel B.3.7.1), waarin voorwaarden zijn opgenomen waaronder het gebruik van voedselvermalers doelmatig kan zijn.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.147 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subparagraaf 10.3.2.3 Lozen van grondwater bij ontwatering

Artikel 10.174 Toepassingsbereik

Deze subparagraaf is van toepassing op het lozen van grondwater afkomstig van ontwatering, bijvoorbeeld een bouwputbemaling. Grondwater bij ontwatering is de algemene term voor grondwater dat vrijkomt bij bijvoorbeeld bronneringen en water uit drainagebuizen. Dit kunnen kleinschalige activiteiten betreffen die na een paar uur zijn afgerond, maar ook grootschalige projecten (vooral in de bouw) die jaren duren en waar zeer grote hoeveelheden grondwater worden weggepompt. Veel grond in Amsterdam is in enige mate verontreinigd. Ook dan wordt de lozing vaak beschouwd als lozen van grondwater bij ontwatering. Als er een saneringsbeschikking is voor de locatie, of als het grondwater verontreinigd is, dan is sprake van lozing bij sanering, zoals geregeld in de volgende subparagraaf.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikelen 22.137 van de bruidsschat (tijdelijk deel). In de bruidsschat waren de regels voor het lozen bij ontwatering en bij bodem- of grondwatersanering in één paragraaf samengevoegd. In de nieuwe regeling zijn de regels gesplitst in een subparagraaf over lozen bij ontwatering en een subparagraaf over lozen bij sanering.

In deze subparagraaf zijn enkele aanpassingen opgenomen ten opzichte van de voorheen geldende rijksregels (Abm en Blbi) die werden voortgezet in de bruidsschat. Deze aanpassingen zijn in overeenstemming met de bestaande afspraken in Amsterdam tussen OD, rioolbeheerder en waterkwaliteitsbeheerder en zijn bekend bij betrokkenen (aannemers).

Artikel 10.175 Gegevens en bescheiden

Dit artikel verplicht om vier weken voor de start van de lozing het bevoegd gezag te informeren. Daarbij worden de aard en omvang van de lozing aangegeven, zoals de te lozen hoeveelheid afvalwater en de concentraties van stoffen die in het afvalwater worden verwacht. Voor het beschrijven van de aard van de lozing zijn analysegegevens van het te lozen grondwater nodig. Hiervoor kunnen eventueel gegevens uit een (historisch) bodemonderzoek worden gebruikt als hieruit de kwaliteit van het grondwater blijkt. Naar

aanleiding van de informatie die op grond van dit artikel verstrekt wordt, beoordeelt het bevoegd gezag welke lozingsroute het geschiktst is. Het bevoegd gezag moet eveneens worden geïnformeerd als er wijzigingen optreden in de lozing, bijvoorbeeld omdat de te lozen hoeveelheid water wordt aangepast.

De plicht om het bevoegd gezag te informeren geldt niet voor lozingen van minder dan 48 uur. Voor lozingen bij ontwatering met een duur tussen 48 uur en 8 weken geldt een afwijkende termijn voor het verstrekken van gegevens en bescheiden: 5 werkdagen in plaats van 4 weken.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikelen 22.138 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.176 Lozen van grondwater bij ontwatering

Eerste t/m vierde lid:
De regeling voor het lozen van grondwater heeft de voorkeursvolgorde voor het beheer van afwater (het huidige artikel 10.29a Wet milieubeheer) als uitgangspunt. Over het algemeen kan het grondwater dat lokaal bij ontwatering vrijkomt zonder problemen lokaal in het milieu teruggebracht worden. Daarom is in het tweede lid vastgelegd dat het grondwater alleen in een vuilwaterriool geloosd mag worden als lozen in een schoonwaterriool of op het oppervlaktewater redelijkerwijs niet mogelijk is. Lozen op de bodem of het oppervlaktewater is Amsterdam in veel gevallen om praktische redenen, zoals ruimtegebrek of de verkeersveiligheid, niet wenselijk. Lozen op het schoonwaterriool is wel vaak mogelijk. Soms betekent dit dat extra voorzieningen moeten worden toegepast om te voldoen aan de emissie-eisen voor ijzer en onopgeloste bestanddelen bij lozing op het schoonwaterriool. Aan deze emissie-eisen kan voldaan worden met standaard voorzieningen die onderdeel uitmaken van de stand der techniek. In Amsterdam is op veel plaatsen een gemengd rioolstelsel aanwezig waarin schoon water en vuilwater gezamenlijk worden afgevoerd. In dat geval is lozen in een schoonwaterstelsel dus niet mogelijk en kan het grondwater op het gemengd stelsel worden geloosd. Naar aanleiding van de informatie die op grond van het voorgaande artikel verstrekt wordt, beoordeelt het bevoegd gezag welke lozingsroute het geschiktst is.

In artikel 10.169 en 10.170 is als vangnet een vergunningplicht opgenomen voor het lozen op de bodem en het schoonwaterriool. Dat verbod geldt niet voor een lozing die in dit hoofdstuk is toegestaan. In dit artikel wordt lozing van grondwater bij ontwatering op de bodem en het schoonwaterriool toegestaan. Voor deze lozingen geldt de vergunningplicht dus niet.

Vijfde lid:
In het vijfde lid is de verplichting opgenomen om een bezinkinstallatie toe te passen. In de praktijk is deze nodig om aan de normen voor onopgeloste stoffen in het derde en vierde lid te kunnen voldoen. In het artikel is bepaald dat de bezinkinstallatie doelmatig en op het te lozen debiet gedimensioneerd moet zijn. Dat wil onder andere zeggen dat de bezinkinstallatie goed toegankelijk moet zijn om de installatie te kunnen onderhouden en inspecteren. De bezinkinstallatie moet iedere dag worden gecontroleerd en zo vaak als dit voor een goede werking van de daarop aangesloten werken noodzakelijk is, worden ontdaan van de afgescheiden stoffen. In de bezinkruimte van de bezinkinstallatie mag niet meer dan 40 procent van de beschikbare ruimte worden ingenomen door zand en/of ander bezinkend materiaal.

Zesde lid:
In het zesde lid zijn de maximale duur en het maximale debiet van de lozing opgenomen. Voorheen waren lozingen tot 8 weken toegestaan. In lijn met de bestaande praktijk is dit verruimd tot 12 weken. Als de lozing langer duurt dan kan met maatwerk op grond van artikel 10.5 een langere termijn worden vastgesteld, eventueel onder het stellen van aanvullende voorschriften. Hetzelfde geldt voor een hoger debiet, als het vuilwaterriool ter plaatse een hoger debiet kan verwerken.

Het lozen mag geen overlast veroorzaken, bijvoorbeeld door het water via de openbare weg in het hemelwaterriool te laten lopen in plaats van rechtstreeks in het riool te lozen. Dit is in dit artikel niet apart geregeld, maar volgt uit de zorgplicht.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.140 van de bruidsschat (tijdelijk deel). In dit artikel zijn enkele aanpassingen opgenomen ten opzichte van de voorheen geldende rijksregels (Abm en Blbi) die werden voortgezet in de bruidsschat. Deze aanpassingen zijn in overeenstemming met de bestaande afspraken in Amsterdam tussen OD, rioolbeheerder en waterkwaliteitsbeheerder en zijn bekend bij betrokkenen (aannemers). Het vijfde lid van dat artikel bepaalde dat het artikel niet van toepassing is op wonen. Dit artikellid is geschrapt, omdat deze paragraaf in zijn geheel niet van toepassing is op wonen. De regels voor lozen bij wonen zijn in paragraaf 10.3.10opgenomen.

Artikel 10.177 Meet- en rekenbepalingen

In dit artikel wordt aangegeven welke normen gehanteerd worden voor het meten van emissiegrenswaarden. Artikelen met normbladen voor het bemonsteren van afvalwater schrijven niet voor dat het afvalwater moet worden bemonsterd, maar wel wat er moet gebeuren áls er wordt bemonsterd. Er zijn normen opgenomen voor het bemonsteren, conserveren en ontsluiten. Ook zijn de analysemethoden die moeten worden gebruikt voor de stoffen waaraan in deze paragraaf emissiegrenswaarden worden gesteld voorgeschreven. De versies van de NEN-EN-normen zijn opgenomen in de begripsbepalingen van bijlage I.

Als er wordt bemonsterd, moeten de monsters volgens NEN 6600-1 worden geconserveerd om te voorkomen dat in de monsters verandering optreedt voor de te analyseren parameter tussen het moment van bemonstering en het moment van analyse. Omdat de emissiegrenswaarden die zijn gesteld betrekking hebben op het totaal van opgeloste en niet opgeloste stoffen in het afvalwater, is het van belang dat het monster niet gefilterd wordt en dat de stoffen die zich onopgelost in het afvalwater bevinden meegenomen worden in de analyse.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.141 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subparagraaf 10.3.2.4 Lozen van grondwater bij sanering

Artikel 10.178 Toepassingsbereik

Deze subparagraaf is van toepassing op het lozen van afvalwater dat afkomstig is van een bodemsanering of grondwatersanering, of een onderzoek voorafgaand aan een grondwatersanering. Dit water kan meer verontreinigingen bevatten dan grondwater dat niet van een sanering afkomstig is. Daarom gelden meer voorwaarden bij het lozen van dit water. Veel grond in Amsterdam is in enige mate verontreinigd. Ook dan wordt de lozing vaak beschouwd als lozen van grondwater bij ontwatering, dat in de vorige subparagraaf geregeld is. Als er een saneringsbeschikking is voor de locatie, of als het grondwater verontreinigd is, dan is sprake van lozing bij sanering, zoals geregeld in deze paragraaf.

De regels in deze paragraaf gaan over onderzoek voorafgaand aan grondwatersaneringen. Lozingen afkomstig van onderzoeken voorafgaand aan bodemsaneringen zijn geregeld in paragraaf 3.2.23 van het Besluit activiteiten leefomgeving. In paragraaf 6.2 van de nota van toelichting bij het Aanvullingsbesluit bodem Omgevingswet is ingegaan op de keuze om voor grondwatersaneringen geen algemene rijksregels meer te stellen.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.137 van de bruidsschat (tijdelijk deel). In de bruidsschat waren de regels voor het lozen bij ontwatering en bij bodem- of grondwatersanering in één paragraaf samengevoegd. In de nieuwe regeling zijn de regels gesplitst in een subparagraaf over lozen bij ontwatering en een subparagraaf over lozen bij sanering.

Artikel 10.179 Gegevens en bescheiden

Dit artikel verplicht om vier weken voor de start van de lozing het bevoegd gezag te informeren. Daarbij worden de aard en omvang van de lozing aangegeven, zoals de te lozen hoeveelheid afvalwater en de concentraties van stoffen die in het afvalwater worden verwacht. Voor het beschrijven van de aard van de

lozing zijn analysegegevens van het te lozen grondwater nodig. Hiervoor kunnen eventueel gegevens uit een (historisch) bodemonderzoek worden gebruikt als hieruit de kwaliteit van het grondwater blijkt. Naar aanleiding van de informatie die op grond van dit artikel verstrekt wordt, beoordeelt het bevoegd gezag welke lozingsroute het geschiktst is. Het bevoegd gezag moet eveneens worden geïnformeerd als er wijzigingen optreden in de lozing, bijvoorbeeld omdat de te lozen hoeveelheid water wordt aangepast.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.138 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.180 Lozen van grondwater bij saneringen

Eerste lid:
Afvalwater afkomstig van het saneren van de bodem of het grondwater (of een aan een grondwatersanering voorafgaand onderzoek) is qua biologische afbreekbaarheid niet vergelijkbaar met huishoudelijk afvalwater. In lijn met de voorkeursvolgorde voor het omgaan met afvalwater, opgenomen in artikel 10.29a van de Wet milieubeheer, heeft het de voorkeur om dit afvalwater na zuivering lokaal terug te brengen in het milieu en niet af te voeren naar de RWZI (rioolwaterzuiveringsinstallatie) via het openbare vuilwaterriool. Daarom is in dit artikel het lozen op of in de bodem of in een schoonwaterriool (ieder riool dat geen vuilwaterriool is) toegestaan. Deze paragraaf geldt ook voor lozingen bij sanering bij milieubelastende activiteiten als bedoeld in hoofdstuk 3 van het Besluit activiteiten leefomgeving. In dat geval zijn de regels van deze paragraaf maatwerkregels op grond van artikel 2.12 van dat besluit.

In artikel 10.169 en 10.170 is een vergunningplicht opgenomen voor het lozen op de bodem en het schoonwaterriool. Dat verbod geldt niet voor een lozing die in deze paragraaf is toegestaan. In dit artikel wordt lozing van grondwater bij sanering op de bodem en het schoonwaterriool expliciet toegestaan. Voor deze lozingen geldt die vergunningplicht dus niet.

Tweede en derde lid:
Bij het saneren kunnen, naast het positieve milieueffect dat de sanering heeft, ook nadelige gevolgen optreden. Om de nadelige gevolgen voor de bodem of de oppervlaktewaterkwaliteit van bij het saneren vrijkomend afvalwater te beperken, zijn in het tweede en derde van dit artikel emissiegrenswaarden opgenomen met betrekking tot het lozen daarvan. Vaak wordt dit water ter plaatse gezuiverd. Het afvalwater wordt vervolgens in de bodem of een schoonwaterriool geloosd.

In het Activiteitenbesluit milieubeheer en het Besluit lozen buiten inrichtingen was ook bepaald dat het afvalwater doelmatig moest kunnen worden bemonsterd. Die regel is nu opgenomen in de specifieke zorgplicht in deze paragraaf (artikel 10.168).

Vierde lid:
In het vierde lid is de verplichting opgenomen om een bezinkinstallatie toe te passen. In de praktijk is deze nodig om aan de normen voor onopgeloste stoffen in het tweede en derde lid te kunnen voldoen. In het artikel is bepaald dat de bezinkinstallatie doelmatig en op het te lozen debiet gedimensioneerd moet zijn. Dat wil onder andere zeggen dat de bezinkinstallatie geschikt moet zijn om de juiste bestanddelen de tijd te geven om te bezinken. De installatie moet ook goed toegankelijk zijn om deze te kunnen onderhouden en inspecteren. De bezinkinstallatie moet iedere dag worden gecontroleerd en zo vaak als dit voor een goede werking van de daarop aangesloten werken noodzakelijk is, worden ontdaan van de afgescheiden stoffen. In de bezinkruimte van de bezinkinstallatie mag niet meer dan 40 procent van de beschikbare ruimte worden ingenomen door zand en/of ander bezinkend materiaal.

Vijfde lid:
In het vijfde lid is bepaald dat het grondwater niet in het vuilwaterriool mag worden geloosd. Lozen op de bodem of het oppervlaktewater is gezien de voorkeursvolgorde voor afvalwater in beginsel de meest wenselijke optie. In Amsterdam zijn er in veel gevallen praktische redenen, zoals ruimtegebrek of de verkeersveiligheid waardoor deze opties niet kunnen worden uitgevoerd. Lozen op het schoonwaterriool is wel vaak mogelijk. In Amsterdam is op veel plaatsen echter een gemengd rioolstelsel aanwezig waarin

schoon water en vuilwater gezamenlijk worden afgevoerd. In dat geval is lozen in een schoonwaterriool dus niet mogelijk en kan lozing van het grondwater op het gemengd stelsel met maatwerk op grond van artikel 10.5 worden toegestaan, eventueel onder het stellen van aanvullende voorschriften of emissie-eisen. Naar aanleiding van de informatie die op grond van het voorgaande artikel verstrekt wordt, beoordeelt het bevoegd gezag welke lozingsroute het geschiktst is.

Het lozen mag geen overlast veroorzaken, bijvoorbeeld door het water via de openbare weg in het hemelwaterriool te laten lopen in plaats van rechtstreeks in het riool te lozen. Dit is in dit artikel niet apart geregeld, maar volgt uit de zorgplicht.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.139 van de bruidsschat (tijdelijk deel). In aanvulling op dit artikel is expliciet voorgeschreven dat via een bezinkinstallatie moet worden geloosd. Deze voorziening wordt in de praktijk standaard toegepast en is nodig om aan de emissie-eisen te voldoen.

Artikel 10.181 Meet- en rekenbepalingen

In dit artikel wordt aangegeven welke normen gehanteerd worden voor het meten van emissiegrenswaarden. Artikelen met normbladen voor het bemonsteren van afvalwater schrijven niet voor dat het afvalwater moet worden bemonsterd, maar wel wat er moet gebeuren áls er wordt bemonsterd. Er zijn normen opgenomen voor het bemonsteren, conserveren en ontsluiten. Ook zijn de analysemethoden die moeten worden gebruikt voor de stoffen waaraan in deze paragraaf emissiegrenswaarden worden gesteld voorgeschreven. De versies van de NEN-EN-normen zijn opgenomen in de begripsbepalingen van bijlage I.

Als er wordt bemonsterd, moeten de monsters volgens NEN 6600-1 worden geconserveerd om te voorkomen dat in de monsters verandering optreedt voor de te analyseren parameter tussen het moment van bemonstering en het moment van analyse. Omdat de emissiegrenswaarden die zijn gesteld betrekking hebben op het totaal van opgeloste en niet opgeloste stoffen in het afvalwater, is het van belang dat het monster niet gefilterd wordt en dat de stoffen die zich onopgelost in het afvalwater bevinden meegenomen worden in de analyse.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.141 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subparagraaf 10.3.2.5 Lozen van afvloeiend hemelwater niet afkomstig van een bodembeschermende voorziening

Artikel 10.182 Toepassingsbereik

Deze subparagraaf heeft betrekking op het lozen van afvloeiend hemelwater dat niet afkomstig is van een verplichte bodembeschermende voorziening. Het gaat met name om afvloeiend hemelwater van daken en van verhardingen, waar geen bodembedreigende activiteiten plaatsvinden. Bodembedreigende activiteiten zijn activiteiten met stoffen die bodemverontreiniging kunnen veroorzaken. Bij dergelijke activiteiten worden in dit Omgevingsplan, het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) of een vergunning voorzieningen voorgeschreven om te voorkomen dat de bodembedreigende stoffen in de bodem kunnen komen. Hemelwater dat op zo'n bodembeschermende voorziening terecht komt kan in contact komen met bodembedreigende stoffen en kan daarom niet op dezelfde manier worden afgevoerd als ander afvloeiend hemelwater. De voorkeursvolgorde van dit artikel is wel van toepassing op afvloeiend hemelwater afkomstig van bodembeschermende voorzieningen die vrijwillig zijn aangebracht, omdat hier geen bodembedreigende stoffen op aanwezig zijn.

Deze subparagraaf is niet van toepassing op het hemelwater van een kas als bedoeld in paragraaf 4.78 van het Bal of drainagewater als bedoeld in paragraaf 4.77 van dat besluit. Voor deze activiteiten zijn specifieke voorschriften opgenomen in de genoemde paragrafen van het Bal.

Verhouding met het Besluit activiteiten leefomgeving
Lozing van afvloeiend hemelwater vindt ook plaats bij activiteiten die zijn aangewezen als milieubelastende activiteit in het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal). Als bij die activiteiten een bodembeschermende voorziening moet worden toegepast dan is deze subparagraaf niet van toepassing.

Voor lozing van afvloeiend hemelwater bij deze activiteiten dat niet afkomstig is van een bodembeschermende voorziening geldt dit artikel wel. In dat geval zijn deze regels maatwerkregels op grond van artikel 2.12 van het Bal. In het Bal geldt voor dit onderwerp de zorgplicht (artikel 2.11 Bal), maar geen specifieke regeling. De regels van deze paragraaf zijn maatwerkregels die een nadere invulling geven van de zorgplicht als het gaat om het lozen van afvloeiend hemelwater.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.142 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.183 Gegevens en bescheiden rijkswegen en provinciale wegen

Lozingen van afstromend hemelwater vormen in het algemeen geen risico voor de bodem of de riolering. Het is daarom niet nodig om voorafgaand aan de start of wijziging van de lozing het bevoegd gezag te informeren. Alleen wanneer er een rijksweg of provinciale weg wordt aangelegd of gewijzigd, moet het bevoegd gezag tijdig op de hoogte worden gesteld. Het bevoegd gezag kan dan samen met de wegbeheerder bekijken wat de gewenste wijze van verwerking van het afstromende regenwater is.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.143 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.184 Lozen van afvloeiend hemelwater

Eerste lid:
De regeling voor het lozen van hemelwater heeft de voorkeursvolgorde voor het beheer van afvalwater (artikel 10.29a van de Wet milieubeheer) als uitgangspunt. Over het algemeen kan afvloeiend hemelwater zonder problemen lokaal in het milieu teruggebracht worden, mits preventieve maatregelen worden getroffen om verontreiniging van het water te voorkomen. De beheerder van het terrein of oppervlak waar het hemelwater is neergekomen, is verantwoordelijk voor het nemen van preventieve maatregelen en kan vervolgens op grond van de specifieke zorgplicht worden aangesproken op het nemen daarvan. De maatregelen kunnen bijvoorbeeld inhouden: het schoonhouden van het terrein, het dusdanig omgaan met milieugevaarlijke stoffen dat verontreiniging van het hemelwater wordt voorkomen, het bij de keuze van materialen die aan hemelwater zijn blootgesteld rekening houden met het feit dat bij contact van hemelwater met deze materialen verontreinigende stoffen in het hemelwater kunnen geraken (uitloging), of een zodanige wijze van onkruidbestrijding dat onnodige verontreiniging van het hemelwater wordt voorkomen. In dit omgevingsplan is ervoor gekozen deze preventieve maatregelen niet in concrete voorschriften te vertalen.

Tweede lid:
Dit artikellid regelt dat afvloeiend hemelwater op of in de bodem, in een schoonwaterriool of op het oppervlaktewater geloosd moet worden. Alleen als dat niet mogelijk is dan mag op het vuilwaterriool worden geloosd. Zo wordt voorkomen dat het vuilwaterriool en de zuivering worden belast met relatief schoon water dat beter lokaal in het milieu teruggebracht kan worden. Als dit water op het vuilwaterriool wordt geloosd dan raakt het door vermenging met ander afvalwater in het vuilwaterriool sterk verontreinigt. Tijdens het transport kunnen overstortingen in het oppervlaktewater plaatsvinden wanneer het rioolstelsel de hoeveelheden niet kan verwerken. Daarnaast heeft het hemelwater ook negatieve effecten op het zuiveringsproces van het zuiveringtechnisch werk (rwzi).

Derde lid:
Voordat het Activiteitenbesluit en het Besluit lozingen buiten inrichtingen in werking traden was de verplichting om bij het lozen van afvloeiend hemelwater uitvoering te geven aan de voorkeursvolgorde

niet wettelijk vastgelegd. Voor lozingen die op dat moment al bestonden geldt daarom deze overgangsregeling.

Vierde lid:
In het vierde lid is het lozen van afvloeiend hemelwater vanaf rijkswegen en provinciale wegen buiten de bebouwde kom geregeld. Tot die wegen behoren eveneens de daarbij behorende bruggen, viaducten en andere kunstwerken, en overig openbaar gebied. In het verleden is veel onderzoek verricht naar verontreinigingen in afvloeiend hemelwater van wegen en overige openbare ruimte. Afhankelijk van de intensiteit van het verkeer kan het in meer of mindere mate verontreinigd zijn met straatvuil, waarin PAK's, zware metalen of minerale olie voorkomen. Buiten de bebouwde kom is het lozen van afstromend wegwater in een gemeentelijk rioolstelsel veelal niet mogelijk, omdat daar geen rioolstelsels zijn aangelegd, of alleen rioolstelsels, die niet bestemd zijn voor afvoer van regenwater. Het wegwater vloeit buiten de bebouwde kom meestal af naar de bodem of een eventueel aanwezig oppervlaktewaterlichaam. Hemelwater afkomstig van rijkswegen en provinciale wegen wordt buiten de bebouwde kom bij voorkeur geloosd op de bodem. Als lozen in de bodem niet (of niet volledig) mogelijk is, kan lozing (deels) plaatsvinden in een oppervlaktewaterlichaam. De regels hierover staan in de waterschapsverordening.

In artikel 10.169 en 10.170 is een vergunningplicht opgenomen voor het lozen op de bodem en het schoonwaterriool. Dit verbod geldt niet voor een lozing die in dit hoofdstuk is toegestaan. In dit artikel wordt lozing van afvloeiend hemelwater op de bodem of het schoonwaterriool toegestaan. Voor deze lozingen geldt de vergunningplicht dus niet.

In Amsterdam is op veel plaatsen een gemengd rioolstelsel aanwezig waarin schoon water en vuilwater gezamenlijk worden afgevoerd. In dat geval is lozen in een schoonwaterstelsel dus niet mogelijk en kan afvloeiend hemelwater op het gemengd stelsel worden geloosd.

Vijfde lid:
Bij tunnels of bij verdiepte wegen, wordt het afstromend wegwater geconcentreerd ingezameld en ontstaat er een puntlozing. Tunnels hebben allemaal de beschikking over een grote pompkelder waarin het hemelwater wordt opgevangen. Deze pompkelder functioneert tevens als bezinkbak, waarin de verontreiniging wordt afgevangen. Het afvalwater kan daarna worden geloosd in de bodem of het grote oppervlaktewaterlichaam. De dimensionering van de pompkelder en bezinkbak wordt bepaald door Europese richtlijnen met betrekking tot de veiligheid van tunnels bij stortbuien. Daarmee voldoet de pompkelder tevens aan de eisen die gesteld zouden worden aan een bezinkbak. Wanneer in de nabijheid een vuilwaterriool aanwezig, is het vanuit het oogpunt van de bescherming van het milieu gewenst om de zogenaamde first flush (het meest vervuilde afstromend wegwater) op dat riool te lozen. Bij grotere regenbuien kan de rest van het hemelwater dan zonder voorzieningen op andere wijze worden geloosd.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.144 van de bruidsschat (tijdelijk deel). Het derde lid van dat artikel maakte een uitzondering voor wonen. Dit artikellid is geschrapt, omdat deze paragraaf in zijn geheel niet van toepassing is op wonen. De regels voor lozen bij wonen zijn in paragraaf 4.1 opgenomen.

Subparagraaf 10.3.2.6 Lozen bij reinigen van bouwwerken

Artikel 10.185 Toepassingsbereik

Deze subparagraaf is van toepassing op het lozen van afvalwater, afkomstig van reinigingswerkzaamheden aan bouwwerken. De regels voor lozen van dit afvalwater bij wonen zijn in paragraaf 10.3.1 opgenomen. Het gaat dan om water dat vrijkomt bij een particulier die ramen lapt of de gevel afneemt. Bedrijven of zzp'ers die bedrijfsmatig ramen lappen bij woningen vallen niet onder de regels voor wonen, maar onder deze paragraaf.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.154 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.186 Reinigen van bouwwerken

Eerste lid:
Bij het reinigen van bouwwerken wordt onderscheid gemaakt tussen periodiek reinigen, waarbij alleen vuilafzetting wordt verwijderd, en andere reinigingswerkzaamheden. Daartoe behoren bijvoorbeeld werkzaamheden, waarbij na verloop van een lange periode (vaak meer dan enkele jaren) hardnekkige aanslag wordt verwijderd (gevelreiniging). Ook vallen hieronder werkzaamheden, waarbij bijvoorbeeld graffiti of andere verflagen worden verwijderd. In overleg met de branche, landelijke overheden en het Rijk zijn richtlijnen opgesteld om te bepalen wanneer sprake is van periodiek reinigen. Deze zijn te vinden op de website van Infomil.

Het lozen van afvalwater afkomstig van andere reinigingsactiviteiten dan periodiek reinigen is onwenselijk, omdat het water onopgeloste bestanddelen bevat die schade aan de riolering kunnen veroorzaken, metalen die de RWZI niet verwijdert en andere onwenselijke stoffen. Daarom moet het water worden opgevangen en mag het dus niet worden geloosd op de bodem of het riool. Het opgevangen water wordt naar een erkende inzamelaar afgevoerd of het wordt gezuiverd (en daarna herbruikt). Voor lozen op de bodem of het schoonwaterriool geldt het vangnetverbod (artikel 10.169 en 10.170). In aanvulling daarop is in het eerste lid ook lozen op het vuilwaterriool verboden.

Tweede lid:
Bij het periodiek reinigen van bouwwerken, waarbij uitsluitend vuilafzetting wordt verwijderd, komt afvalwater vrij. Deze werkzaamheden zijn wat verontreiniging van het afvalwater betreft vergelijkbaar met ramenlappen. Naast ramen worden op deze wijze bijvoorbeeld ook gladde gevels periodiek gereinigd. Dit afvalwater kan zonder problemen in de bodem of de riolering worden geloosd. In artikel 10.169 en 10.170 is als vangnet een vergunningplicht opgenomen voor het lozen op de bodem en het schoonwaterriool. Dit verbod geldt niet voor een lozing die in deze paragraaf is toegestaan. In dit artikel wordt lozing van afvalwater bij het periodiek reinigen van bouwwerken op de bodem of het schoonwaterriool toegestaan. Voor deze lozing geldt de vergunningplicht dus niet. Het is niet nodig om het bevoegd gezag over de lozing te informeren.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.155 van de bruidsschat (tijdelijk deel). In dat artikel was abusievelijk het verbod om te lozen op het vuilwaterriool niet opgenomen. Dit is toegevoegd. Dat artikel maakte een uitzondering voor wonen. Deze is geschrapt, omdat deze subparagraaf in zijn geheel niet van toepassing is op wonen. De regels voor lozen bij wonen zijn in paragraaf 10.3.1 opgenomen.

Subparagraaf 10.3.2.7 Lozen bij opslaan en overslaan van goederen

Artikel 10.187 Toepassingsbereik

Deze subparagraaf is van toepassing op het opslaan en overslaan van goederen. Deze activiteit wordt deels ook geregeld in paragraaf 4.104 van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal). Deze subparagraaf bevat daarom maatwerkregels op grond van artikel 2.12 van dat besluit. Paragraaf 4.104 Bal bevat de regels over het opslaan van lekkende, uitlogende en vermestende goederen. In deze subparagraaf zijn, in aanvulling daarop, regels gesteld over het lozen van inerte goederen.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.156 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.188 Inerte goederen

Dit artikel geeft aan welke goederen *in ieder geval* inerte goederen zijn. De opsomming is dus niet uitputtend. Voor alle genoemde goederen geldt wel dat deze niet verontreinigd mogen zijn, bijvoorbeeld met stoffen die het oppervlaktewater kunnen verontreinigen.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.157 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.189 Gegevens en bescheiden

Dit artikel verplicht om vier weken voor de start van de lozing het bevoegd gezag te informeren. Daarbij worden de aard en omvang van de lozing aangegeven, zoals de te lozen hoeveelheid afvalwater en de concentraties van stoffen die in het afvalwater worden verwacht. Het bevoegd gezag moet eveneens worden geïnformeerd als er wijzigingen optreden in de lozing, bijvoorbeeld omdat de te lozen hoeveelheid water wordt aangepast.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.158 van de bruidsschat (tijdelijk deel). Dit artikel maakte een uitzondering voor wonen. Deze is geschrapt, omdat deze subparagraaf in zijn geheel niet van toepassing is op wonen. De regels voor lozen bij wonen zijn in paragraaf 10.3.1 opgenomen.

Artikel 10.190 Lozen bij opslaan van inerte goederen

Eerste lid:
Afvalwater dat slechts met inerte goederen in aanraking is geweest moet bij voorkeur direct geloosd worden (op oppervlaktewater, bodem of schoonwaterriool). In het eerste lid wordt lozen op of in de bodem en het schoonwaterriool toegestaan. Voor deze lozingen geldt de vergunningplicht van artikel 10.169 en 10.170 dus niet.

Tweede lid:
Als een directe lozing (op oppervlaktewater, bodem of schoonwaterriool) redelijkerwijs niet mogelijk is, bijvoorbeeld door afwezigheid in de nabijheid van oppervlaktewater of een schoonwaterriool en als de bodem ongeschikt is voor lozingen, kan het afvalwater geloosd worden op het vuilwaterriool.

Derde lid:
Bij het lozen op de riool moet de hoeveelheid onopgeloste bestanddelen beperkt worden tot minder dan 300 milligram per liter. Dit kan bijvoorbeeld gerealiseerd worden met preventieve maatregelen en eventueel een slibvangput voorafgaande aan de lozing. Dit ter voorkoming van dichtslibben van het riool. De eis voor onopgeloste stoffen geldt voor enig steekmonster. Dat wil zeggen dat alleen in extreme situaties deze concentratie mag worden aangetroffen, bijvoorbeeld bij extreme regenval.

Vierde lid:
In lijn met de voorkeursvolgorde voor de verwijdering van afvalwater (artikel 10.29a Wm) wordt het afvalwater bij voorkeur hergebruikt (eventueel overtollig afvalwater wordt geloosd onder de voorwaarden die in dit artikel worden gesteld). In het algemeen zal dit (verzameld) afstromend hemelwater, schrob- en spoelwater of water van een nevelgordijn zijn. Op grond van het vierde lid moet dit afvalwater bij voorkeur (her)gebruikt voor bevochtiging als de goederen ter voorkoming van stofverspreiding worden bevochtigd.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.159 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.191 Meet- en rekenbepalingen

In dit artikel wordt aangegeven welke normen gehanteerd worden voor het meten van emissiegrenswaarden. Artikelen met normbladen voor het bemonsteren van afvalwater schrijven niet voor dat het afvalwater moet worden bemonsterd, maar wel wat er moet gebeuren áls er wordt bemonsterd. De versies van de NEN-EN-normen zijn opgenomen in de begripsbepalingen van **bijlage I**.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.160 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.192 Uitzondering voorgeschreven lozingsroute uitlogende goederen

In artikel 4.1058 van het Besluit activiteiten leefomgeving is voor afvalwater afkomstig van het opslaan van uitlogende goederen een verplichte lozingsroute opgenomen naar het vuilwaterriool. Het

Activiteitenbesluit milieubeheer maakte het ook mogelijk om dit afvalwater te lozen op oppervlaktewater. Deze alternatieve lozingsroute is als maatwerkregel opgenomen in de waterschapsverordening. Maar het waterschap is niet bevoegd om de verplichte lozingsroute naar het vuilwaterriool 'uit te zetten'. Vandaar dat dit artikel de verplichte lozingsroute naar het vuilwaterriool omzet in een facultatieve lozingsroute, voor zover de lozingsroute naar het oppervlaktewater in de waterschapsverordening is toegestaan.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.161 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subparagraaf 10.3.2.8 Lozen bij schoonmaken van drinkwaterleidingen

Artikel 10.193 Toepassingsbereik

Deze subparagraaf is van toepassing op het lozen van water dat wordt gebruikt bij het spoelen van distributieleidingen voor drinkwater, tapwater en huishoudwater, om die leidingen voor het eerst in gebruik te nemen of bij het onderhoud aan die leidingen.

Bij het schoonmaken van leidingen kan onderscheid gemaakt worden tussen afvalwater afkomstig van leidingen uit het transportnet en afvalwater afkomstig van leidingen uit het distributienet. Vanuit de productiestations wordt het drinkwater via transportleidingen naar het distributienet gepompt. Het transportnet kenmerkt zich door een grotere leidingdiameter en het geringe aantal vertakkingen en aansluitingen. Het distributienet verdeelt de hoofdstroom naar de vele eindgebruikers en kenmerkt zich door de vele vertakkingen en het verloop van grotere naar kleinere diameters. In grote lijnen zal het schoonmaken van leidingen uit het transportnet lozingen opleveren van 100 m^3 of meer, terwijl lozingen van afvalwater afkomstig van distributieleidingen daaronder blijven. Ook op het schoonmaken van de aanvoerleiding heeft dit artikel betrekking.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.165 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.194 Schoonmaken drinkwaterleidingen

Eerste lid:
Tegen lozingen van afvalwater als bedoeld in deze subparagraaf bestaat, voor zover het geen desinfecteermiddelen of andere chemicaliën bevat, geen bezwaar, anders dan dat het geen overlast mag veroorzaken. In dit geval heeft het direct terugvoeren van dit water in het milieu de voorkeur. Het lozen op of in de bodem of in schoonwaterstelsels wordt daarom zonder beperkingen toegestaan. Voor deze lozingen geldt de vergunningplicht van artikel 10.169 en 10.170 dus niet. Het lozen van dit afvalwater in het oppervlaktewater is ook toegestaan. Dat is geregeld in de waterschapsverordening.

Tweede lid:
Het lozen op het vuilwaterriool is minder gewenst vanwege de verminderde werking van de zuivering bij de toevoeging van een relatief grote hoeveelheid schoon water. Dit is alleen een optie als anders lozen niet in redelijkheid mogelijk is.

Derde lid:
Bij het schoonmaken van leidingen van het distributienet kan het water veelal direct ter plaatse in de bodem worden geloosd zonder overlast te veroorzaken. Bij het schoonmaken van leidingen van het transportnet zal gezocht moeten worden naar een geschikte locatie.

Vierde lid:
Als er desinfecteermiddelen zijn gebruikt is overleg met het bevoegd gezag noodzakelijk om de meest geschikte oplossing voor het lozen te vinden. Het bevoegd gezag kan het lozen met een maatwerkvoorschrift toestaan, als het belang van de bescherming van het milieu zich daartegen niet verzet.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.166 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subparagraaf 10.3.2.9 Lozen bij calamiteitenoefeningen

Artikel 10.195 Toepassingsbereik

Deze paragraaf is van toepassing op het lozen van afvalwater dat afkomstig is van een calamiteitenoefening, met uitzondering van de permanente voorzieningen voor het oefenen van brandbestrijdingstechnieken, bedoeld in artikel 3.259 van het Besluit activiteiten leefomgeving.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.167) van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.196 Gegevens en bescheiden

Dit artikel verplicht om vier weken voor de start van de lozing het bevoegd gezag te informeren. Daarbij worden de aard en omvang van de lozing aangegeven, zoals de te lozen hoeveelheid afvalwater en de concentraties van stoffen die in het afvalwater worden verwacht. Het bevoegd gezag moet eveneens worden geïnformeerd als er wijzigingen optreden in de lozing, bijvoorbeeld omdat de te lozen hoeveelheid water wordt aangepast.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.168) van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.197 Lozen bij calamiteitenoefeningen

Bij calamiteitoefeningen kan soms afvalwater vrijkomen. Zo zal een oefening om een brand te bestrijden gepaard kunnen gaan met het gebruik van grote hoeveelheden bluswater, dat tijdens de oefening in de bodem of een rioolstelsel stroomt. Wanneer daarbij zorgvuldig wordt gehandeld zodat het water niet onnodig verontreinigd raakt, kan het zonder problemen worden geloosd. Voor deze lozing geldt de vergunningplicht van artikel 10.169 en 10.170 dus niet.

Er is een handreiking opgesteld voor het invullen van deze zorgplicht die te vinden is op de website van Infomil: Lozingsvoorschriften calamiteitenoefeningen - Kenniscentrum InfoMil.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.169 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subparagraaf 10.3.2.10 Lozen van koelwater

Artikel 10.198 Toepassingsbereik

Deze paragraaf is van toepassing op het lozen van koelwater, dat niet afkomstig is van een milieubelastende activiteit die is aangewezen in hoofdstuk 3 van het Besluit activiteiten leefomgeving. Voor het lozen van koelwater dat afkomstig is van een milieubelastende activiteit, zoals aangewezen in hoofdstuk 3 van het Besluit activiteiten leefomgeving, staan de regels in dat besluit.

Veel bedrijfstakken waarbij koelwater wordt geloosd, zijn geregeld in het Besluit activiteiten leefomgeving. Het lozen van koelwater kan echter ook plaatsvinden bij bedrijven die niet onder het Besluit activiteiten leefomgeving vallen. Daarom is in deze subparagraaf het lozen van koelwater in de riolering geregeld. Koelwater kan ook worden geloosd in een oppervlaktewaterlichaam. De regels daarover staan in de waterschapsverordening.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.151 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.199 Gegevens en bescheiden

Dit artikel verplicht om vier weken voor de start van de lozing het bevoegd gezag te informeren. Daarbij worden de aard en omvang van de lozing aangegeven, zoals de te lozen hoeveelheid afvalwater en de concentraties van stoffen die in het afvalwater worden verwacht. Het bevoegd gezag moet eveneens

worden geïnformeerd als er wijzigingen optreden in de lozing, bijvoorbeeld omdat de te lozen hoeveelheid water wordt aangepast.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.152 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.200 Lozen van koelwater

Eerste lid:
Het lozen van koelwater in een schoonwaterriool is toestaan. Voor deze lozing geldt de vergunningplicht van artikel 10.170 dus niet.

Tweede lid:
Lozen in een vuilwaterriool is alleen toegestaan als het lozen in een schoonwaterriool of in een oppervlaktewaterlichaam redelijkerwijs niet mogelijk is. Koelwater is relatief schoon water, zodat het lozen daarvan in het vuilwaterriool bij voorkeur vermeden moet worden. In Amsterdam is op veel plaatsen een gemengd rioolstelsel aanwezig waarin schoon water en vuilwater gezamenlijk worden afgevoerd. In dat geval is lozen in een schoonwaterstelsel dus niet mogelijk en kan koelwater op het gemengd stelsel worden geloosd als lozen op het oppervlaktewater niet mogelijk is.

Derde lid:
Er mogen aan het koelwater geen chemicaliën (zoals aangroeiwerende middelen of antikalkmiddelen) worden toegevoegd. Afwijking hiervan kan met een maatwerkvoorschrift op grond van artikel 10.5 worden toegestaan.

Warmtevracht
In dit artikel is geen maximale warmtevracht vastgelegd. Naar aanleiding van de aangeleverde bescheiden kan hierover aanvullend iets geregeld worden. Dit kan nodig zijn als de temperatuur en de (korte) lengte van het riool hiervoor aanleiding geven.
De warmtevracht van een koelwaterlozing wordt berekend als het product van het lozingsdebiet en het verschil tussen de lozingstemperatuur en de temperatuur van het ontvangende oppervlaktewaterlichaam (waarop het schoonwaterriool uitkomt). De warmtecapaciteit van het koelwater is gelijk aan 4.190 Kilojoule per m3 per graad temperatuursverhoging. Anders geformuleerd:
De warmtevracht = L x ΔT x W, waarbij
L = lozingsdebiet (m3/s);
ΔT = verschil temperatuur koelwater en temperatuur ontvangend oppervlaktewater in graden Celsius;
W = warmtecapaciteit van het koelwater = 4190 kJ/m3 per graad temperatuurstijging.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.153 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subparagraaf 10.3.2.11 Lozen vanuit gemeentelijke voorzieningen voor inzameling en transport van afvalwater

Artikel 10.201 Toepassingsbereik

Deze subparagraaf is van toepassing op het lozen van afvalwater dat afkomstig is uit een openbaar ontwateringsstelsel of een openbaar hemelwaterstelsel en uit de zogeheten overheids-IBA's (individuele behandeling van afvalwater). Dat zijn voorzieningen voor de verwerking van huishoudelijk afvalwater in beheer bij de gemeente, anders dan een openbaar vuilwaterriool.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.162 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.202 Lozen vanuit openbaar hemelwaterstelsel en openbaar ontwateringsstelsel

In dit artikel wordt het lozen van afvalwater vanuit openbare ontwateringsstelsels en openbare hemelwaterstelsels op of in de bodem toegestaan. Voor deze lozing geldt de vergunningplicht van artikel 4.164 dus niet. Voorwaarde daarbij is dat deze stelsels voorkomen op het overzicht van

voorzieningen en maatregelen dat is opgenomen in het gemeentelijke rioleringsplan (GRP) als bedoeld in het voormalige artikel 4.22 van de Wet milieubeheer. Volgens het overgangsrecht van artikel 4.93 van de Invoeringswet Omgevingswet blijven GRP's van kracht tot het tijdstip waarop de periode verstrijkt waarvoor het rioleringsplan is vastgesteld, of tot het tijdstip waarop het gemeentebestuur besluit dat het rioleringsplan vervalt.

De Omgevingswet biedt in artikel 3.14 de mogelijkheid dat het college van burgemeester en wethouders een (facultatief) gemeentelijk rioleringsprogramma vaststelt. Als het college een rioleringsprogramma heeft vastgesteld, is het lozen vanuit de in dat programma opgenomen voorzieningen eveneens toegestaan. De naam «rioleringsprogramma» is overigens niet limitatief, de gemeente kan dit programma bijvoorbeeld ook een waterprogramma noemen.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikelen 22.163 van de bruidsschat (tijdelijk deel). De bruidsschatbepaling gold voor bestaande lozingen. Amsterdam maakt ook in de toekomst een rioleringsprogramma, en ook toekomstige lozingen kunnen conform dit artikel plaatsvinden.

Artikel 10.203 Lozen van huishoudelijk afvalwater vanuit andere systemen

Voor lozingen vanuit 'overheids-IBA's' geldt dezelfde regeling als voor de lozingen vanuit gemeentelijke rioolstelsels. Kortheidshalve wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 10.202.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikelen 22.164 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subparagraaf 10.3.2.12 Lozen van afvalwater bij het maken van betonmortel

Artikel 10.204 Toepassingsbereik

Deze subparagraaf is van toepassing op het lozen van afvalwater afkomstig van enkele activiteiten met beton waarvoor voorschriften zijn opgenomen in paragraaf 4.8 (Betoncentrales) van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal). De activiteiten waar het om gaat zijn het reinigen van installaties en voorzieningen voor het maken van betonmortel en het inwendig reinigen van voertuigen waarin betonmortel is vervoerd. Deze paragraaf is in het Bal van toepassing verklaard voor bedrijven in de minerale productenindustrie, zoals bedrijven die kalkzandsteen, betonmortel of producten van betonmortel maken. Hierbij zijn activiteiten uitgesloten die plaatsvinden tijdens het verrichten van een bouwactiviteit of de aanleg van een weg (art. 3.111 lid 3 Bal). Het gaat dus niet om het gebruik van beton op bouwplaatsen. Ook uit de zorgplicht vloeit voort dat lozen bij het gebruik van beton op bouwplaatsen niet op het riool mag plaatsvinden, omdat dit leidt tot verstoppingen van het riool.

Het Bal regelt de lozing van afvalwater bij de activiteiten waar paragraaf 4.8 Betoncentrale van het Bal voor geldt. De artikelen in deze subparagraaf geven een aantal specifieke mogelijkheden om af te wijken van de voorschriften van het Bal. Deze artikelen bevatten maatwerkregels als bedoeld in artikel 2.12 van het Bal.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.177 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en is licht aangepast. De nieuwe formulering sluit directer aan bij de vindplaats van de regels van het Bal waarvan op grond van deze paragraaf kan worden afgeweken.

Artikel 10.205 Gegevens en bescheiden

Dit artikel verplicht om vier weken voor de start van de lozing het bevoegd gezag te informeren. Daarbij worden de aard en omvang van de lozing aangegeven, zoals de te lozen hoeveelheid afvalwater en de concentraties van stoffen die in het afvalwater worden verwacht. Het bevoegd gezag moet eveneens worden geïnformeerd als er wijzigingen optreden in de lozing, bijvoorbeeld omdat de te lozen hoeveelheid water wordt aangepast.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.178 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.206 Lozen van afvalwater

Volgens artikel 4.140, eerste lid, van het Besluit activiteiten leefomgeving moet afvalwater afkomstig van het maken van betonmortel worden geloosd op een oppervlaktewaterlichaam. In sommige gevallen is dat echter niet mogelijk, bijvoorbeeld omdat er geen geschikt oppervlaktewaterlichaam in de directe omgeving van het bedrijf ligt. Voor dergelijke gevallen is in dit artikel geregeld dat het afvalwater onder voorwaarden ook in de riolering kan worden geloosd. De gemeente is echter niet bevoegd om de verplichte lozingsroute naar oppervlaktewater, die in het Besluit activiteiten leefomgeving is opgenomen, op te heffen. Daarom is in de waterschapsverordening bepaald dat die verplichte lozingsroute niet geldt als er een andere lozingsroute in het omgevingsplan is toegestaan. De initiatiefnemer heeft in dat geval de keuze tussen lozen in oppervlaktewater of lozen in de riolering. Voor de lozing op het schoonwaterriool geldt de vergunningplicht van artikel 10.170 dus niet.

Tweede en derde lid:
Bij lozing op het riool mag het afvalwater het niet teveel onopgeloste bestanddelen bevatten om te voorkomen dat het riool dichtslibt.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.179 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.207 Meet- en rekenbepalingen

In dit artikel wordt aangegeven welke normen gehanteerd worden voor het meten van emissiegrenswaarden. Artikelen met normbladen voor het bemonsteren van afvalwater schrijven niet voor dat het afvalwater moet worden bemonsterd, maar wel wat er moet gebeuren áls er wordt bemonsterd. De versies van de NEN-EN-normen zijn opgenomen in de begripsbepalingen van bijlage I.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.180 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subparagraaf 10.3.2.13 Lozen van afvalwater bij het uitwassen van beton

Artikel 10.208 Toepassingsbereik

Deze paragraaf is van toepassing op het lozen van afvalwater afkomstig van het uitwassen van beton bij het maken van betonproducten waarvoor voorschriften zijn opgenomen in paragraaf 4.9 Vormgeven betonproducten van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal). Deze paragraaf is in het Bal van toepassing verklaard voor bedrijven in de minerale productenindustrie, zoals bedrijven die kalkzandsteen, betonmortel of producten van betonmortel maken. Hierbij zijn activiteiten uitgesloten die plaatsvinden tijdens het verrichten van een bouwactiviteit of de aanleg van een weg (art. 3.111 lid 3 Bal). Het gaat dus niet om het gebruik van beton op bouwplaatsen. Ook uit de zorgplicht vloeit voort dat lozen bij het gebruik van beton op bouwplaatsen niet op het riool mag plaatsvinden, omdat dit leidt tot verstoppingen van het riool.

Het Bal regelt de lozing van afvalwater bij de activiteiten waar paragraaf 4.9 Vormgeven betonproducten van het Bal voor geldt. Deze subparagraaf geeft een specifieke mogelijkheid om af te wijken van de voorgeschreven lozingsroute in het Bal. Deze subparagraaf bevat maatwerkregels als bedoeld in artikel 2.12 van het Bal.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.181 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en is licht aangepast. De nieuwe formulering sluit directer aan bij de vindplaats van de regels van het Bal waarvan op grond van deze paragraaf kan worden afgeweken.

Artikel 10.209 Gegevens en bescheiden

Dit artikel verplicht om vier weken voor de start van de lozing het bevoegd gezag te informeren. Daarbij worden de aard en omvang van de lozing aangegeven, zoals de te lozen hoeveelheid afvalwater en de concentraties van stoffen die in het afvalwater worden verwacht. Het bevoegd gezag moet eveneens

worden geïnformeerd als er wijzigingen optreden in de lozing, bijvoorbeeld omdat de te lozen hoeveelheid water wordt aangepast.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.182 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.210 Lozen van afvalwater

Eerste lid:
Volgens artikel 4.158, eerste lid, van het Besluit activiteiten leefomgeving moet afvalwater afkomstig van het uitwassen van beton worden geloosd op een oppervlaktewaterlichaam. In sommige gevallen is dat echter niet mogelijk, bijvoorbeeld omdat er geen geschikt oppervlaktewaterlichaam in de directe omgeving van het bedrijf. Voor dergelijke gevallen is in dit artikel geregeld dat het afvalwater onder voorwaarden ook in de riolering kan worden geloosd. De gemeente is echter niet bevoegd om de verplichte lozingsroute naar oppervlaktewater, die in het Besluit activiteiten leefomgeving is opgenomen, op te heffen. Daarom is in de waterschapsverordening bepaald dat die verplichte lozingsroute niet geldt als er een andere lozingsroute in het omgevingsplan is toegestaan. De initiatiefnemer heeft in dat geval de keuze tussen lozen in oppervlaktewater of lozen in de riolering.

Tweede lid:
Bij lozing op het riool mag het afvalwater het niet teveel onopgeloste bestanddelen bevatten om te voorkomen dat het riool dichtslibt.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.183 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.211 Meet- en rekenbepalingen

In dit artikel wordt aangegeven welke normen gehanteerd worden voor het meten van emissiegrenswaarden. Artikelen met normbladen voor het bemonsteren van afvalwater schrijven niet voor dat het afvalwater moet worden bemonsterd, maar wel wat er moet gebeuren áls er wordt bemonsterd. De versies van de NEN-EN-normen zijn opgenomen in de begripsbepalingen van bijlage I.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.184 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subparagraaf 10.3.2.14 Lozen bij het ontwikkelen of afdrukken van fotografisch materiaal

Artikel 10.212 Toepassingsbereik

Deze paragraaf is van toepassing op het ontwikkelen en afdrukken van fotografisch materiaal. Dit is de 'ouderwetse', chemische manier van ontwikkelen en afdrukken van lichtgevoelige film. Digitaal afdrukken, het met onder andere inkjet- en laserprinters afdrukken van digitale foto's, is specifiek uitgezonderd.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.188 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.213 Gegevens en bescheiden

De te verstrekken gegevens en bescheiden dienen om een beeld te verschaffen van:
- de activiteit zelf en wat daarbij hoort;
- de precieze plek en indeling van de activiteit; en
- wanneer deze begint of wordt gewijzigd.

Er hoeft geen inschatting van de door te activiteit veroorzaakte milieubelasting te worden verstrekt. Wel kan het college van B&W op grond van artikel 10.6 verzoeken om dergelijke informatie.

Wanneer gegevens en bescheiden moeten worden verstrekt, zijn ook altijd artikel 1.5 (algemene gegevens bij het verstrekken van gegevens en bescheiden) en artikel 1.6 (gegevens bij wijzigen naam, adres of normadressaat) van toepassing.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.189 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.214 Lozen van afvalwater

Eerste lid:
In dit artikel is het in het vergelijkbare artikel van het Activiteitenbesluit voorkomende voorschrift dat het te lozen afvalwater op een doelmatige wijze kan worden bemonsterd geschrapt. Dit volgt namelijk al uit de specifieke zorgplicht (artikel 10.168, eerste lid, onder f).

Tweede lid:
Bij het ontwikkelen of afdrukken van fotografisch materiaal moet een zilverterugwininstallatie worden toegepast, tenzij wordt voldaan aan de voorwaarden van het derde lid. Daarbij komt gevaarlijk afval vrij. Het afval moet worden afgegeven aan een erkende inzamelaar (art. 10.37 Wm) en de gegevens hierover moeten worden bewaard (art. 10.38 Wm).

Derde lid:
Als aan beide voorwaarden genoemd in dit lid wordt voldaan, dan hoeft geen zilverterugwininstallatie te worden gebruikt. Bij een verbruik van meer dan 700 liter aan gebruiksklare fixeer en ook als binnen het bedrijf geen gedragsvoorschriften aanwezig zijn om de zilveremissie te beperken, dan is een zilverterugwininstallatie wel verplicht.

Vierde lid:
Bij het lozen van afvalwater afkomstig van het ontwikkelen en afdrukken van fotografisch materiaal geldt een emissie-eis van 4 milligram zilver per liter.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.190 van de bruidsschat (tijdelijk deel). Het eerste lid is tekstueel aangepast om te verduidelijken en beter aan te sluiten bij de regel in het Activiteitenbesluit.

Artikel 10.215 Meet- en rekenbepalingen

In dit artikel wordt aangegeven welke normen gehanteerd worden voor het meten van emissiegrenswaarden. Artikelen met normbladen voor het bemonsteren van afvalwater schrijven niet voor dat het afvalwater moet worden bemonsterd, maar wel wat er moet gebeuren áls er wordt bemonsterd. De versies van de NEN-EN-normen zijn opgenomen in de begripsbepalingen van bijlage I.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.191 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subparagraaf 10.3.2.15 Lozen bij telen, kweken, spoelen of sorteren van gewassen

Artikel 10.216 Toepassingsbereik

Deze paragraaf is van toepassing op het lozen van afvalwater afkomstig van het telen, kweken, spoelen of sorteren van gewassen waarvoor voorschriften zijn opgenomen in hoofdstuk 4 van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal). Het Bal regelt de lozing van afvalwater bij deze activiteiten. De artikelen in deze paragraaf geven een aantal specifieke mogelijkheden om af te wijken van de voorschriften van het Bal. Deze artikelen bevatten maatwerkregels als bedoeld in artikel 2.12 van het Bal.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.170 van de bruidsschat (tijdelijk deel) en is licht aangepast. De nieuwe formulering sluit directer aan bij de vindplaats van de regels van het Bal waarvan op grond van deze paragraaf kan worden afgeweken.

Artikel 10.217 Gegevens en bescheiden

Dit artikel verplicht om vier weken voor de start van de lozing het bevoegd gezag te informeren. Daarbij worden de aard en omvang van de lozing aangegeven, zoals de te lozen hoeveelheid afvalwater en de concentraties van stoffen die in het afvalwater worden verwacht. Het bevoegd gezag moet eveneens

worden geïnformeerd als er wijzigingen optreden in de lozing, bijvoorbeeld omdat de te lozen hoeveelheid water wordt aangepast.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.171 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.218 Lozen bij spoelen van biologisch geteelde gewassen

Eerste lid:
In artikel 4.761 van het Bal is voorgeschreven dat afvalwater afkomstig van het spoelen van biologisch geteelde gewassen gelijkmatig moet worden verspreid over landbouwgronden. Op grond van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer was het ook mogelijk om dit afvalwater te lozen in het vuilwaterriool of in het oppervlaktewater. In dit artikel worden die alternatieve lozingsroutes voortgezet.

Tweede lid:
Bij lozing op het riool mag het afvalwater het niet teveel onopgeloste bestanddelen bevatten om te voorkomen dat het riool dichtslibt.

Derde lid:
De mogelijkheid om dit afvalwater te lozen in het oppervlaktewater is opgenomen in de waterschapsverordening. In het derde lid van dit artikel is bepaald dat, als de waterschapsverordening die lozingsroute mogelijk maakt, het verplichte verspreiden over landbouwgronden niet geldt. Het waterschap is immers niet bevoegd om die plicht via een maatwerkregel aan te passen.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.173 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.219 Lozen bij sorteren van biologisch geteeld fruit

Eerste lid:
In artikel 4.773 van het Bal is voorgeschreven dat afvalwater afkomstig van het spoelen van biologisch geteelde gewassen gelijkmatig moet worden verspreid over landbouwgronden. Op grond van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer was het ook mogelijk om dit afvalwater te lozen in het vuilwaterriool of in het oppervlaktewater. In dit artikel worden die alternatieve lozingsroutes voortgezet.

Tweede lid:
Bij lozing op het riool mag het afvalwater het niet teveel onopgeloste bestanddelen bevatten om te voorkomen dat het riool dichtslibt.

Derde lid:
De mogelijkheid om dit afvalwater te lozen in het oppervlaktewater is opgenomen in de waterschapsverordening. In het derde lid van dit artikel is bepaald dat, als de waterschapsverordening die lozingsroute mogelijk maakt, het verplichte verspreiden over landbouwgronden niet geldt. Het waterschap is immers niet bevoegd om die plicht via een maatwerkregel aan te passen.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.174 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.220 Recirculatie bij grondgebonden teelt in een kas

Artikel 4.791l van het Bal schrijft voor dat bij grondgebonden teelt in een kas een recirculatiesysteem voor drainagewater aanwezig is en in gebruik is. Op grond van artikel 3.71, zevende lid, van het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer hoefde geen recirculatiesysteem aanwezig te zijn, als hergebruik van het drainagewater niet doelmatig is. Voor lozingen van drainagewater die al voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet bestonden, wordt deze uitzondering in dit artikel voortgezet.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.172 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.221 Uitzondering voorgeschreven lozingsroute afvalwater uit een gebouw

Op grond van artikel 4.795 van het Bal geldt voor het lozen van afvalwater bij het telen van gewassen de plicht om te lozen in het vuilwaterriool, of het afvalwater gelijkmatig te verspreiden over landbouwgronden. In het voormalige Activiteitenbesluit milieubeheer was geregeld dat dat afvalwater ook in oppervlaktewater mag worden geloosd. In de waterschapsverordening is geregeld dat die lozingsroute mogelijk blijft. Het waterschap is echter niet bevoegd om de verplichte lozingsroute van artikel 4.795 'uit te zetten'. Daarom is in dit artikel bepaald dat, als de waterschapsverordening het lozen op oppervlaktewater mogelijk maakt, de verplichte lozingsroute een facultatieve lozingsroute wordt.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.175 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.222 Meet- en rekenbepalingen

In dit artikel wordt aangegeven welke normen gehanteerd worden voor het meten van emissiegrenswaarden. Artikelen met normbladen voor het bemonsteren van afvalwater schrijven niet voor dat het afvalwater moet worden bemonsterd, maar wel wat er moet gebeuren áls er wordt bemonsterd. De versies van de NEN-EN-normen zijn opgenomen in de begripsbepalingen van bijlage I.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.176 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subparagraaf 10.3.2.16 Lozen bij opslaan van vaste mest

Artikel 10.223 Toepassingsbereik

Deze paragraaf is van toepassing op het lozen van afvalwater bij het opslaan van vaste mest als bedoeld in subsubparagraaf 10.2.3.2.1. Die subsubparagraaf geldt alleen voor milieubelastende activiteiten als bedoeld in artikel 10.8, dus bijvoorbeeld niet als de activiteit plaatsvindt in de openbare ruimte. Door de verwijzing naar subsubparagraaf 10.2.3.2.1 geldt deze beperking van het toepassingsbereik ook voor de regels over lozen bij de activiteit die in deze subparagraaf zijn opgenomen. Zie verder voor een toelichting op het toepassingsbereik de toelichting bij artikel 10.88.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.240 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.224 Gegevens en bescheiden

In artikel 10.89 is een verplichting opgenomen om gegevens en bescheiden te verstrekken bij deze activiteit. Daarbij moet ook informatie worden verstrekt die relevant is voor de lozing. Die informatie is in dit artikel opgenomen. Zie verder de toelichting op artikel 10.89.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.241 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.225 Lozen van afvalwater: lozingsroute

Het gelijkmatig verspreiden over onverharde bodem van vrijkomende vloeistoffen afkomstig van het opslaan van vaste mest is voorgeschreven omdat het lozen van deze vloeistoffen in het riool of in oppervlaktewater niet de voorkeur heeft. In dit artikel wordt lozing van vrijkomende vloeistoffen bij het opslaan van vaste mest op de bodem toegestaan. Voor deze lozing geldt de vergunningplicht van artikel 10.169 dus niet.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.244 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subparagraaf 10.3.2.17 Lozen bij opslaan van kuilvoer of vaste bijvoedermiddelen

Artikel 10.226 Toepassingsbereik

Deze paragraaf is van toepassing op het lozen van afvalwater bij het opslaan van kuilvoer of vaste bijvoedermiddelen als bedoeld in subsubparagraaf 10.2.3.2.2. Die subsubparagraaf geldt alleen voor

milieubelastende activiteiten als bedoeld in artikel 10.8, dus bijvoorbeeld niet als de activiteit plaatsvindt in de openbare ruimte. Door de verwijzing naar subsubparagraaf 10.2.3.2.2 geldt deze beperking van het toepassingsbereik ook voor de regels over lozen bij de activiteit die in deze subparagraaf zijn opgenomen. Zie verder voor een toelichting op het toepassingsbereik de toelichting bij artikel 10.92.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.246 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.227 Gegevens en bescheiden

In artikel 10.93 is een verplichting opgenomen om gegevens en bescheiden te verstrekken bij deze activiteit. Daarbij moet ook informatie worden verstrekt die relevant is voor de lozing. Die informatie is in dit artikel opgenomen. Zie verder de toelichting op artikel 10.93.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.247 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.228 Lozing van afvalwater: lozingsroute vrijkomende vloeistoffen

Eerste lid:
Door het gelijkmatig verspreiden over onverharde bodem van vrijkomende vloeistoffen wordt grotendeels voorkomen dat deze in het oppervlaktewater terecht komen. In dit artikel wordt lozing van vrijkomende vloeistoffen bij het opslaan van kuilvoer of vaste bijvoedermiddelen op de bodem toegestaan. Voor deze lozing geldt de vergunningplicht van artikel 10.169 dus niet.

Tweede lid:
De waterkwaliteitsbeheerder kan met een maatwerkvoorschrift toestaan dat op het oppervlaktewater geloosd wordt. In dat geval is ook die lozingsroute toegestaan

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.250 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.229 Lozen van afvalwater: lozingsroutes afvalwater bodembeschermende voorziening

Afvalwater afkomstig van de bodembeschermende voorziening voor de opslag van kuilvoer of vaste bijvoedermiddelen kan gescheiden worden van vervuild water. Een voorbeeld hiervan is compartimentering. Als dit in combinatie met een afdekking en het bezemschoon houden van de voorziening wordt toegepast, is het afstromend hemelwater schoon. De afdekking kan een folie of een overkapping zijn. Afvalwater is met toepassing van deze technieken schoon en hoeft daarom niet apart te worden opgevangen. Schoon afvalwater mag op het oppervlaktewaterlichaam worden geloosd. Als er geen technieken aanwezig zijn om het afvalwater schoon te houden, moet het samen met de vrijkomende vloeistoffen alsnog worden opgevangen en over landbouwgronden worden verspreid (volgens het vorige artikel).

Er is geen plicht om te lozen, wel om te lozen via de voorgeschreven route. Het gaat steeds alleen om «te lozen» afvalwater; afvalwater kan natuurlijk ook worden afgevoerd naar een verwerker of opnieuw worden gebruikt.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.251 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subparagraaf 10.3.2.18 Lozen bij fokken, houden of trainen van landbouwhuisdieren, andere zoogdieren of vogels

Artikel 10.230 Toepassingsbereik

Deze subparagraaf is van toepassing op het lozen van afvalwater bij het fokken, houden of trainen van landbouwhuisdieren, andere zoogdieren of vogels als bedoeld in subsubparagraaf 10.2.3.2.3. Die subsubparagraaf geldt alleen voor milieubelastende activiteiten als bedoeld in artikel 10.8, dus bijvoorbeeld niet als de activiteit plaatsvindt in de openbare ruimte. Door de verwijzing naar subsubparagraaf 10.2.3.2.3 geldt deze beperking van het toepassingsbereik ook voor de regels over lozen

bij de activiteit die in deze subparagraaf zijn opgenomen. Zie verder voor een toelichting op het toepassingsbereik de toelichting bij artikel 10.96.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.252 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.231 Gegevens en bescheiden

In artikel 10.97 is een verplichting opgenomen om gegevens en bescheiden te verstrekken bij deze activiteit. Daarbij moet ook informatie worden verstrekt die relevant is voor de lozing. Die informatie is in dit artikel opgenomen. Zie verder de toelichting op artikel 10.97.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.253 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.232 Lozen van afvalwater: lozingsroute en emissiegrenswaarde

Dit artikel stelt eisen aan het afvalwater afkomstig van dierenverblijven waarin landbouwhuisdieren of paarden of pony's voor het berijden worden gehouden. Bij lozing op het vuilwaterriool mag het afvalwater het niet teveel onopgeloste bestanddelen bevatten om te voorkomen dat het riool dichtslibt.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.256 van de bruidsschat (tijdelijk deel). De uitzondering voor wonen uit dat artikel is niet overgenomen omdat in dit omgevingsplan de regels voor lozen van afvalwater bij wonen in een aparte paragraaf staan. Het tweede lid is tekstueel aangepast om te verduidelijken en beter aan te sluiten bij de regel in het Activiteitenbesluit.

Artikel 10.233 Meet- en rekenbepalingen

Dit artikel geeft aan welke normen worden gehanteerd bij bemonstering van afvalwater. Artikelen met normbladen voor het bemonsteren van afvalwater schrijven niet voor dat het afvalwater moet worden bemonsterd, maar wel wat er moet gebeuren áls er wordt bemonsterd. De versies van de NEN-EN-normen zijn opgenomen in de begripsbepalingen van bijlage I.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.257 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subparagraaf 10.3.2.19 Lozen bij niet-industriële voedselbereiding

Artikel 10.234 Toepassingsbereik

Deze subparagraaf is van toepassing op het lozen van afvalwater bij het bereiden van voedingsmiddelen als bedoeld in subsubparagraaf 10.2.3.3.1. Die subsubparagraaf geldt alleen voor milieubelastende activiteiten als bedoeld in artikel 10.8, dus bijvoorbeeld niet als de activiteit plaatsvindt in de openbare ruimte. Door de verwijzing naar subsubparagraaf 10.2.3.3.1 geldt deze beperking van het toepassingsbereik ook voor de regels over lozen bij de activiteit die in deze subparagraaf zijn opgenomen. Zie verder voor een toelichting op het toepassingsbereik de toelichting bij artikel 10.100. Het toepassingsbereik voor de regels over lozingen is iets breder dan voor de voorschriften over geur. In het tweede lid is bepaald dat deze subparagraaf ook van toepassing is als het bereiden van voedingsmiddelen met keukenapparatuur.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.196 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.235 Gegevens en bescheiden

In artikel 10.101 is een verplichting opgenomen om gegevens en bescheiden te verstrekken bij deze activiteit. Daarbij moet ook informatie worden verstrekt die relevant is voor de lozing. Die informatie is in dit artikel opgenomen. Zie verder de toelichting op artikel 10.101.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.197 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.236 Lozen van afvalwater: vetafscheider

Vethoudend afvalwater wordt altijd op het vuilwaterriool geloosd.

Bij het lozen van vethoudend afvalwater is het toepassen van een vetafscheider en slibvangput verplicht. Deze moeten voldoen aan en worden gebruikt conform NEN-EN 1825-1 en NEN-EN 1825-2. Op grond van het vijfde lid kan in afwijking van NEN-EN 1825-1 en NEN-EN 1825-2, met een lagere frequentie van het legen en reinigen dan daar vermeld worden volstaan als dit geen nadelige gevolgen heeft voor het doelmatig functioneren van de afscheider.

Een slibvangput en vetafscheider die vóór 14 september 2004 zijn geplaatst, hoeven niet te voldoen aan de NEN-EN-normen. In plaats daarvan is volstaan met de voorwaarde 'afgestemd op de hoeveelheid water'.

In sommige gevallen bevat het afvalwater bij het bereiden van voedingsmiddelen niet zo veel vet dat een vetafscheider noodzakelijk is. Als dit het geval is dan kan door middel van een maatwerkvoorschrift worden toegestaan dat geen vetafscheider wordt toegepast. In het maatwerkvoorschrift wordt de specifieke bedrijfsvoering en werkwijze vastgelegd die er toe leidt dat er weinig vet in het afvalwater terechtkomt.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.198 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.237 Verbod lozen bij voedselrestvermaling

Het is niet toegestaan om afvalwater via een voedselrestvermaler te lozen op het vuilwaterriool.
Een voedselrestvermaler vermaalt verteerbare etensresten met toevoeging van water tot een vloeibare afvalstof. Deze vloeibare afvalstof wordt vervolgens met het afvalwater geloosd. De vermalen stoffen kunnen leiden tot verstopping, maar zorgen ook voor een ongewenste toename van organisch afval in het afvalwater.

Er kunnen zich initiatieven of pilots met kleinschalige zuiveringen voordoen waar de wens bestaat om wel voedselvermalers toe te mogen passen. Dit kan aanleiding zijn af te wijken van dit artikel met een afwijkende omgevingsplanregel voor die locatie of eventueel een of meer individuele maatwerkvoorschriften op grond van artikel 10.5. Daarbij moet in ieder geval rekening worden gehouden met het Landelijk afvalbeheerplan (onderdeel B.3.7.1), waarin voorwaarden zijn opgenomen waaronder het gebruik van voedselvermalers doelmatig kan zijn.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.198 lid 3 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Subparagraaf 10.3.2.20 Lozen bij slachten van dieren en bewerken van dierlijke bijproducten of uitsnijden van vlees, vis of organen

Artikel 10.238 Toepassingsbereik

Deze subparagraaf is van toepassing op het lozen van afvalwater bij het slachten van dieren en bewerken van dierlijke bijproducten of uitsnijden van vlees, vis of organen als bedoeld in subsubparagraaf 10.2.3.3.3. Die subsubparagraaf geldt alleen voor milieubelastende activiteiten als bedoeld in artikel 10.8, dus bijvoorbeeld niet als de activiteit plaatsvindt in de openbare ruimte. Door de verwijzing naar subsubparagraaf 10.2.3.3.3 geldt deze beperking van het toepassingsbereik ook voor de regels over lozen bij de activiteit die in deze subparagraaf zijn opgenomen. Zie verder voor een toelichting op het toepassingsbereik de toelichting bij artikel 10.106.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.202 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.239 Gegevens en bescheiden

In artikel 10.107 is een verplichting opgenomen om gegevens en bescheiden te verstrekken bij deze activiteit. Daarbij moet ook informatie worden verstrekt die relevant is voor de lozing. Die informatie is in dit artikel opgenomen. Zie verder de toelichting op artikel 10.107.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.203 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.240 Lozen van afvalwater: lozingsroute en zuivering

Door het inpandig uitvoeren van het slachten van dieren en het broeien, koken of pekelen van daarbij vrijkomende dierlijke bijproducten wordt voorkomen dat afvalwater onbedoeld in de bodem of het oppervlaktewater terecht komt.

Bij het lozen van vethoudend afvalwater is het toepassen van een vetafscheider en slibvangput verplicht. Deze moeten voldoen aan en worden gebruikt conform NEN-EN 1825-1 en -2. Op grond van het vierde lid kan in afwijking van NEN-EN 1825-1 en -2, met een lagere frequentie van het legen en reinigen dan daar vermeld worden volstaan als dit geen nadelige gevolgen heeft voor het doelmatig functioneren van de afscheider. In plaats van een vetafscheider kan ook een flocculatie-afscheider als alternatieve maatregel worden toegepast.

Een slibvangput en vetafscheider, die vóór 14 september 2004 zijn geplaatst, hoeven niet te voldoen aan de NEN-EN-normen. In plaats daarvan kan worden volstaan met de voorwaarde 'afgestemd op de hoeveelheid water'. Hetzelfde geldt voor een flocculatie-afscheider geplaatst voor 1 januari 2013.

Voor meer uitleg over de zuivering bij het lozen van vethoudend afvalwater in een vuilwaterriool wordt kortheidshalve verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij artikel 4.407 van het Bal.

Derde lid:
Volgens NEN-EN 1825-1 en -2 moet men de vetafscheider eens per maand legen. Als de goede werking gewaarborgd blijft mag dit met een lagere frequentie. Als de vetafscheider te vol zit dan wordt het afvalwater niet goed gescheiden.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.204 van de bruidsschat (tijdelijk deel). Het tweede lid is tekstueel aangepast om te verduidelijken en beter aan te sluiten bij de regel in het Activiteitenbesluit.

Subparagraaf 10.3.2.21 Lozen bij het wassen van motorvoertuigen

Artikel 10.241 Toepassingsbereik

Deze subparagraaf is van toepassing op het uitwendig wassen van motorvoertuigen, met uitzondering van het wassen van motorvoertuigen bij een milieubelastende activiteit als bedoeld in hoofdstuk 3 van het Besluit activiteiten leefomgeving. In het Besluit activiteiten leefomgeving zijn, waar nodig, al regels gesteld over het reinigen van voertuigen.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.192 van de bruidsschat (tijdelijk deel). De uitzondering voor het wassen van motorvoertuigen bij wonen uit dat artikel is niet overgenomen omdat in dit omgevingsplan de regels voor lozen van afvalwater bij wonen in een aparte paragraaf staan.

Artikel 10.242 Opvangen van afvalwater

Het wassen van motorvoertuigen moet in principe plaatsvinden boven een vloeistofdichte bodemvoorziening. Vanwege de aard van de activiteit, waarbij continue bodembedreigende vloeistoffen over de voorziening stromen, zijn niet-vloeistofdichte voorzieningen niet toereikend.

Op de plicht om het wassen van motorvoertuigen plaats te laten vinden boven een vloeistofdichte bodemvoorziening is een uitzondering gemaakt voor het wassen van motorvoertuigen op een mobiele wasinstallatie. Dit soort installaties worden tegenwoordig steeds meer toegepast bij initiatiefnemers die zelf niet beschikken over de vereiste voorzieningen. Mobiele installaties moeten wel voldoende bodembeschermende werking hebben. Daarom is bepaald dat er geen vloeistoffen in de bodem terecht mogen komen.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.193 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.243 Lozen van afvalwater

Uitgangspunt bij het lozen van oliehoudend afvalwater is een norm van 20 milligram olie per liter in enig steekmonster. Aan deze norm kan worden voldaan door ofwel het toepassen van zuiveringstechnieken volgens beste beschikbare technieken, ofwel het zodanig inrichten van de werkwijze, dat het gehalte van 20 milligram per liter ook zonder behandeling in zuiveringsvoorzieningen niet wordt overschreden.

Op de norm van 20 milligram per liter wordt een uitzondering gemaakt als het afvalwater geleid wordt door een olie-afscheider en slibvangput die voldoen aan NEN-EN 858-1 en 2. Vanzelfsprekend moeten de olie-afscheider en slibvangput adequaat functioneren. Dit kan worden beoordeeld aan de hand van het oliegehalte van het geloosde water. Daarbij is het wel van belang, dat de werkwijze (waaronder de keuze van het reinigingsmiddel en de wijze van toepassing van een eventuele hogedrukreiniger) zodanig is dat een goede werking van de afscheider niet onmogelijk wordt gemaakt door vorming van emulsies. Ook moeten de slibvangput en olieafscheider goed worden onderhouden. Dit omvat het tijdig ledigen en reinigen en het zo spoedig mogelijk verhelpen van geconstateerde gebreken. Wanneer het verwijderen van afgescheiden olie en slib exact aan de orde is kan afhankelijk van het type afscheider verschillen. Over het algemeen moet de slibvangput of slibvangruimte worden geleegd wanneer deze voor meer dan 50% gevuld is met slib/zand. Dit valt onder de specifieke zorgplicht.

Om de goede werking van een slibvangput en olieafscheider te waarborgen dient bij alle afscheiders, naast het zo nodig verwijderen van olie en slib, de afscheider met enige regelmaat volledig geleegd en gereinigd te worden en onderzocht te worden op aantasting en andere gebreken. Gebleken gebreken moeten zo spoedig mogelijk verholpen worden. Ook dit valt onder de specifieke zorgplicht.

Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.194 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Artikel 10.244 Meet- en rekenbepalingen

Dit artikel geeft aan welke normen gehanteerd worden bij bemonstering van afvalwater. Artikelen met normbladen voor het bemonsteren van afvalwater schrijven niet voor dat het afvalwater moet worden bemonsterd, maar wel wat er moet gebeuren áls er wordt bemonsterd. De versies van de NEN-EN-normen zijn opgenomen in de begripsbepalingen van bijlage I. Dit artikel is een voortzetting van het inmiddels vervallen artikel 22.195 van de bruidsschat (tijdelijk deel).

Hoofdstuk 11 Gemeentelijke monumenten en activiteiten met betrekking tot gemeentelijke monumenten

Afdeling 11.1 Gemeentelijke monumentenArtikel 11.1 Toepassingsbereik en oogmerk

Hoofdstuk 11 bevat een regeling over gemeentelijke monumenten en activiteiten met betrekking tot gemeentelijke monumenten.

Eerste lid:

In artikel 11.1, eerste lid, is bepaald dat de afdeling van toepassing is op a) gemeentelijke monumenten en voorbeschermde gemeentelijke monumenten, en de zorg daarvoor, en b) op het verrichten van een omgevingsplanactiviteit gemeentelijke monumenten.

In bijlage I is aangegeven dat daaronder wordt verstaan een omgevingsplanactiviteit bestaande uit het verrichten van activiteiten die worden verricht in, aan, op of bij een gemeentelijk monument of een voorbeschermd gemeentelijk monument. Met hetgeen onder a is opgenomen wordt duidelijk gemaakt dat deze afdeling niet alleen van toepassing is op actief handelen zoals bedoeld onder b, waarvoor in veel gevallen een vergunningplicht geldt, maar ook op de algemene zorg voor gemeentelijke monumenten en voorbeschermde gemeentelijke monumenten. Dat betekent dat ook bijvoorbeeld het nalaten van noodzakelijk onderhoud onder de reikwijdte van deze afdeling valt. Met het oog daarop zijn ook een specifieke zorgplicht (artikel 11.3) en de mogelijkheid tot het stellen van maatwerkvoorschriften daarover (artikel 11.4) opgenomen.

Wat verstaan wordt onder 'gemeentelijk monument' en een 'voorbeschermd gemeentelijk monument' is vastgelegd in de begripsbepalingen van het Besluit bouwwerken leefomgeving. Bij een gemeentelijk monument gaat het om een monument of archeologisch monument waaraan in het omgevingsplan de functie-aanduiding gemeentelijk monument is gegeven. Bij een voorbeschermd gemeentelijk monument gaat het om een monument of archeologisch monument waarvoor het omgevingsplan een voorbeschermingsregel bevat vanwege het voornemen om aan dat monument of archeologisch monument in het omgevingsplan de functie-aanduiding gemeentelijk monument te geven. Gelet op artikel 1.1, tweede lid, zijn deze omschrijvingen van toepassing op dit omgevingsplan.

Overigens worden binnen Amsterdam archeologische monumenten niet als gemeentelijk monument aangewezen. Met het aanlegvergunningstelsel zoals opgenomen in afdeling 6.1 wordt de zorg voor archeologische vindplaatsen op adequate wijze geborgd.

De begripsomschrijvingen van bovengenoemde begrippen zijn toegesneden op de wijze waarop de bescherming van monumenten en archeologische monumenten op gemeentelijk niveau via het toekennen van een beschermde status en daardoor het van toepassing worden van bepaalde regels onder het nieuwe recht van de Omgevingswet vorm krijgt. Dit gebeurt door aan het monument in dit omgevingsplan de functie-aanduiding gemeentelijk monument te geven (zie artikel 11.10, eerste lid) en, als het gaat om een voorbeschermd monument, door het voor de locatie van het monument of archeologisch monument toevoegen van een voorbeschermingsregel aan dit omgevingsplan via een voorbereidingsbesluit vanwege het voornemen om aan dat monument of archeologisch monument in dit omgevingsplan de functieaanduiding gemeentelijk monument te geven.

De afdeling heeft dus ook betrekking op activiteiten *bij* een gemeentelijk monument of voorbeschermd monument. Daaruit volgt dat ook activiteiten die niet plaatsvinden in, aan of op een monument, maar in de nabijheid ervan, onder de reikwijdte van deze afdeling vallen. Dat is ook de reden dat het geografisch toepassingsbereik van deze regels niet is beperkt tot locaties met de functie-aanduiding 'gemeentelijk monument'. De regels in deze afdeling gelden overal binnen Amsterdam.

Tweede lid:

Het tweede lid bevat het oogmerk van de regeling, namelijk het behoud van cultureel erfgoed. Dit brengt mee dat de regels in dit onderdeel uitsluitend met dat doel voor ogen zijn gesteld en mogen worden toegepast.

Derde en vierde lid:

Het derde en vierde lid bevatten een tweetal overgangsrechtelijke regels. Beide leden komen in de plaats van artikel 22.2 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Het artikel is ongewijzigd overgenomen. Zoals hiervoor is aangegeven bepaalt artikel 1.1, tweede lid, in samenhang met het Besluit bouwwerken leefomgeving wat moet worden verstaan onder een 'gemeentelijk monument' of een 'voorbeschermd gemeentelijk monument'. Daarmee zouden buiten de reikwijdte van bovengenoemde begrippen vallen monumenten en archeologische monumenten op gemeentelijk niveau die onder het voor de Omgevingswet geldende recht als gemeentelijk monument of archeologisch monument zijn aangewezen op grond van een gemeentelijke verordening of een voorbeschermde status hebben verkregen op grond van een zodanige verordening, en waaraan nog niet direct bij de inwerkingtreding van de Omgevingswet in dit omgevingsplan de functie-aanduiding gemeentelijk monument is gegeven of waarvoor op dat moment in het omgevingsplan nog geen voorbeschermingsregel is opgenomen. In de praktijk werden onder het voormalige recht onder de begrippen 'gemeentelijk monument' en 'voorbeschermd gemeentelijk monument' dergelijke monumenten en archeologische monumenten verstaan (hierna samen te noemen: gemeentelijke monumenten 'oude stijl').

Dit gevolg, dat niet is beoogd, kan zich voordoen tot het bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip waarop gemeenten over een omgevingsplan moeten beschikken dat voldoet aan alle eisen van de Omgevingswet. Uiteraard moeten de hier bedoelde gemeentelijke monumenten 'oude stijl' gedurende deze overgangsfase wel adequaat worden beschermd. Dit is het geval zolang deze in dit omgevingsplan nog niet zijn voorzien van de functie-aanduiding gemeentelijk monument in het omgevingsplan of, voor zover het gaat om voorbeschermde monumenten of archeologische monumenten, ter zake een voorbeschermingsregel in dit omgevingsplan is opgenomen. Daarbij wordt er voor zover het gaat om voorbeschermde monumenten en archeologische monumenten op gewezen dat die onder de Omgevingswet niet per se eerst via een door een voorbereidingsbesluit toe te voegen voorbeschermingsregel aan het omgevingsplan hoeven te worden omgezet naar een voorbeschermd gemeentelijk monument in de zin van de begripsomschrijving uit bijlage I bij het Bbl. Afhankelijk van het tijdsverloop van de procedure tot aanwijzing op grond van de gemeentelijke verordening en van de procedure om tot vaststelling van een nieuw omgevingsplan te komen, kan er voor deze voorbeschermde monumenten en archeologische monumenten ook voor worden gekozen om deze direct, dus zonder hiervoor eerst een voorbeschermingsregel aan het omgevingsplan toe te voegen, in het nieuwe deel van het omgevingsplan de functie-aanduiding gemeentelijk monument te geven. Dit zal zich met name voordoen als de procedure tot aanwijzing op grond van de gemeentelijke verordening gedurende hetzelfde tijdvak gaande is als de procedure tot vaststelling van het omgevingsplan. In dat geval kan het zo zijn dat die procedure tot aanwijzing voldoende voorziet in de benodigde voorbescherming en hoeft die voorbescherming niet afzonderlijk met voorbeschermingsregels in het omgevingsplan te worden gecreëerd.

Voor zover het gaat om de continuering van de gelding van de gemeentelijke verordeningen zelf en een eventueel daarin opgenomen vergunningplicht wordt in de bescherming van de hier bedoelde gemeentelijke monumenten 'oude stijl' al voorzien door de artikelen 22.4 en 22.8 van de Omgevingswet, zoals die artikelen bij de Invoeringswet Omgevingswet worden toegevoegd. Maar voor een adequate bescherming van deze gemeentelijke monumenten 'oude stijl' is ook vereist dat de onderdelen van het omgevingsplan die betrekking hebben op gemeentelijke monumenten en voorbeschermde gemeentelijke monumenten in overeenstemming met de daarvoor geldende begripsomschrijvingen, ook op deze gemeentelijke monumenten 'oude stijl' van toepassing zijn. Het derde en vierde lid voorzien

hierin voor wat betreft dit hoofdstuk. Daarbij is het uiteraard zo dat als bij voorbeschermde monumenten en archeologische monumenten de uitkomst van de procedure tot aanwijzing op grond van de gemeentelijke verordening is dat wordt afgezien van de aanwijzing, op dat moment de voorbescherming vervalt en niet langer sprake is van een 'monument of archeologisch monument waarop die verordening van overeenkomstige toepassing is' als bedoeld in het derde lid. Het van toepassing zijn van dit derde lid op de hier bedoelde gemeentelijke monumenten 'oude stijl' kan dus niet alleen worden beëindigd doordat gedurende de overgangsfase daaraan in het omgevingsplan de functieaanduiding gemeentelijk monument wordt gegeven of ter zake in het omgevingsplan een voorbeschermingsregel wordt opgenomen (de situaties beschreven in het vierde lid), waardoor de desbetreffende monumenten en archeologische monumenten rechtstreeks onder de begrippen gemeentelijk monument en voorbeschermd gemeentelijk monument komen te vallen, maar ook doordat de procedure tot aanwijzing op grond van de gemeentelijke verordening uiteindelijk niet tot een aanwijzing leidt.

Artikel 11.10 Aangewezen gemeentelijke monumenten

Artikel 11.10, eerste lid, bepaalt dat als gemeentelijk monument is aangewezen het het monument of archeologisch monument ter plaatse van de functie-aanduiding 'gemeentelijk monument'. Dit artikel regelt dat ter plaatse van die aanduiding het monument of archeologisch monument is aangewezen als gemeentelijk monument.

Overigens wordt een wijziging van het omgevingsplan waarmee aan een bepaalde locatie de functie-aanduiding gemeentelijk monument wordt gegeven, eerst in ontwerp gepubliceerd en raadpleegbaar gemaakt. Op dat moment is het monument of archeologisch monument nog niet als gemeentelijk monument aangewezen, maar volgt daaruit dat het bevoegd gezag dit voornemens is te doen. De regels zoals opgenomen in deze afdeling zijn dan nog niet van toepassing. van het voornemen gaat geen zelfstandige voorbereidingsbescherming uit. Dat is alleen het geval wanneer sprake is van een voorbeschermd gemeentelijk monument. Zoals bij de toelichting op artikel 11.1 reeds gememoreerd gaat het dan om een monument of archeologisch monument waarvoor het omgevingsplan een voorbeschermingsregel bevat vanwege het voornemen om aan dat monument of archeologisch monument in het omgevingsplan de functie-aanduiding gemeentelijk monument te geven. De status van voorbeschermd gemeentelijk monument volgt dus niet uit de regels in deze afdeling, maar uit een voorbeschermingsregel. Om een monument of archeologisch monument tot aan in werking treden van de wijziging van het omgevingsplan voorbereidingsbescherming te geven, zullen met betrekking tot dat monument of archeologisch monument dus aanvullende beschermingsregels worden vastgesteld. Dat gebeurt door middel van een voorbereidingsbesluit als bedoeld in artikel 4.14 van de Omgevingswet. Dit voorbereidingsbesluit moet het omgevingsplan wijzigen met voorbeschermingsregels.

Volledigheidshalve is een tweede lid opgenomen waarmee eens te meer duidelijk wordt gemaakt dat als gemeentelijk monument ook zijn aangewezen gemeentelijke monumenten waarvan de aanwijzing heeft plaatsgevonden of is aangevangen op grond van de gemeentelijke erfgoedverordening.

Artikel 11.3 Specifieke zorgplicht

In artikel 11.3 is analoog aan artikel 13.7 van het Besluit activiteiten leefomgeving een specifieke zorgplicht opgenomen met betrekking tot gemeentelijke monumenten en voorbeschermde gemeentelijke monumenten.

Artikel 11.4 Maatwerkvoorschriften

In artikel 11.4 is analoog aan artikel 13.10 van het Besluit activiteiten leefomgeving de mogelijkheid opgenomen tot het stellen van maatwerkvoorschriften met betrekking tot de specifieke zorgplicht uit artikel 11.3, die dient om beschadiging of vernieling van gemeentelijke monumenten en voorbeschermde gemeentelijke monumenten te voorkomen.

In paragraaf 3.4 van het algemeen deel van de nota van toelichting bij het Besluit activiteiten leefomgeving (Staatsblad 2018, 293) is uitgebreid ingegaan op de rol die maatwerkvoorschriften kunnen spelen, ook in verhouding tot de specifieke zorgplicht. Voor een verdere toelichting wordt kortheidshalve daarnaar verwezen.

Een maatwerkvoorschrift zou bijvoorbeeld kunnen worden ingezet om zo nodig nader aan te geven wat degene die een activiteit verricht in een concreet geval moet doen om beschadiging van een gemeentelijk monument te voorkomen. Hierbij kan gedacht worden aan een maatwerkvoorschrift gericht op de uitvoering van een activiteit in de directe nabijheid van een gemeentelijk monument, die tot beschadiging of zelfs vernieling van dit gemeentelijk monument zou kunnen leiden, zoals de wijze van slopen van een buurpand en het zo nodig stutten van het gemeentelijk monument. Ook kan geacht worden aan concreet aangegeven noodmaatregelen om bij calamiteiten of ernstig verval het gemeentelijk monument zoveel mogelijk in stand te houden.

Artikel 11.5 Vergunningplicht voor het verrichten van activiteiten in, aan, op of bij een gemeentelijk monument

In artikel 11.5 is een verbod opgenomen om zonder of in afwijking van een omgevingsvergunning een omgevingsplanactiviteit gemeentelijke monumenten te verrichten voor zover die activiteit inhoudt het slopen, verstoren, verplaatsen of wijzigen van een gemeentelijk monument of een voorbeschermd gemeentelijk monument of het herstellen of gebruiken daarvan waardoor het wordt ontsierd of in gevaar gebracht. Hiermee wordt een vervolg gegeven aan de vergunningplicht zoals die ook gold op grond van de gemeentelijke erfgoedverordening.

Het gaat om activiteiten die plaatsvinden in, aan, op of bij een gemeentelijk monument. Nadrukkelijk wordt opgemerkt dat het dus niet alleen gaat om activiteiten die plaatsvinden in, aan, of op het gemeentelijk monument. Het verbod heeft ook betrekking op activiteiten die bij een gemeentelijk monument plaatsvinden. Dat brengt mee dat het verbod ook betrekking heeft op activiteiten die plaatsvinden in de nabijheid van het gemeentelijk monument zoals dat met de functie-aanduiding gemeentelijk monument is aangeduid, voor zover het monument daardoor wordt ontsierd of in gevaar wordt gebracht.

De definitie van een monument in de Erfgoedwet als onroerende zaak brengt met zich dat de vergunningplicht betrekking heeft op een onroerende zaak met inbegrip van datgene wat op basis van het vermogensrecht als bestanddeel van die onroerende zaak wordt aangemerkt (zie artikel 3:4 van het Burgerlijk Wetboek). Dit betekent ook dat een uitbreiding die dateert van na de aanwijzing als monument – bijvoorbeeld met een uit- of aanbouw, zoals een erker, een keukenuitbouw of grotere uitbreiding – van rechtswege deelt in de bescherming van het gemeentelijk monument. Dat geldt ook wanneer de uitbreiding is gesitueerd buiten de begrenzing van de functie-aanduiding 'gemeentelijk monument, bedoeld in artikel 11.10, eerste lid. Als de uitbreiding overigens niet als een constructief en functioneel onzelfstandige, maar als een zelfstandige onroerende zaak kan worden aangemerkt, valt de uitbreiding niet onder de bescherming van het gemeentelijk monument.

Onder activiteiten in, aan, op of bij het monument vallen in elk geval alle activiteiten aan trappen, stoepen, hekwerk, luifels, aanbouwen, enzovoort die op enigerlei wijze verbonden zijn aan het monument.

Ook inbegrepen zijn activiteiten aan onderdelen die weliswaar niet bevestigd zijn aan het monument, maar daar in aanleg of ontwerp wel deel van uitmaken. Denk bijvoorbeeld aan een hekwerk, kade of muurtje, een omheining, (groen)aanleg, installatie/mechaniek, beeldhouwwerk of een los bouwwerk (zoals een poort, schoorsteen, klokkentoren, secreet, schuur en dergelijke) dat in de nabijheid aanwezig is.

Ook activiteiten die plaatsvinden in de omgeving van het monument, waarbij het zicht op het monument of de ensemblewaarde van monument(en) wordt aangetast, vallen onder deze bepaling.

Op deze wijze wordt deels invulling gegeven aan artikel 5.130, tweede lid, onder d, onder 1°, van het Besluit kwaliteit leefomgeving dat de aantasting van de omgeving van deze monumenten moet worden voorkomen voor zover deze daardoor zouden worden ontsierd of beschadigd.

Artikel 11.6 Activiteiten in, aan, op of bij een gemeentelijk monument waarvoor de in artikel 11.5 bedoelde vergunningplicht niet geldt

Artikel 11.6 ziet toe op categorieën gevallen waarin voor activiteiten met betrekking tot een gemeentelijk monument of archeologisch monument geen omgevingsplanvergunning is vereist. Het artikel is een bewerking van artikel 13.11 Bal, waarin de uitzonderingen op de vergunningplicht voor de rijksmonumentenactiviteit is geregeld.

Samengevat gaat het om de volgende activiteiten:

a. Reguliere onderhoudswerkzaamheden gericht op het behoud van de monumentale waarden, mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan (geen wijziging van detaillering, profilering, vormgeving, kleur en materiaalsoort).
b. Inpandige wijzigingen van een onderdeel dat uit oogpunt van monumentenzorg geen waarde heeft.
c. Als een monument een begraafplaats is, dan is geen vergunning nodig voor begravingen, asbijzettingen en het plaatsen van een grafmonument.

De toelichting hieronder is ontleend aan de Nota van toelichting over artikel 13.11 Bal.

Eerste lid, onderdeel a:

Allereerst geldt een uitzondering voor zover de activiteit betrekking heeft op noodzakelijke reguliere werkzaamheden die zijn gericht op het behoud van de monumentale waarden, als detaillering, profilering, vormgeving, materiaalsoort en kleur niet worden gewijzigd. Hiermee wordt gedoeld op normaal onderhoud. Onder normaal onderhoud worden verstaan werkzaamheden die erop gericht zijn om wat bestaat te behouden. Anders dan in het vroegere Besluit omgevingsrecht is aansluiting gezocht bij het specifieke begrip "normaal onderhoud" uit artikel 1.1 van de Erfgoedwet. Normaal onderhoud is in de Erfgoedwet gedefinieerd als noodzakelijke reguliere werkzaamheden die gericht zijn op het behoud van monumentale waarde. Aansluiting bij dit begrip zorgt voor een goede verbinding met de monumentenzorgpraktijk, waarin sober en doelmatig onderhoud en het behoud van de monumentale waarden voorop staan.

Voorbeelden van normaal onderhoud zijn:

a. het aanlassen van verrot kozijnhout;
b. het schilderen in dezelfde kleur;
c. het vervangen van kapot, niet-historisch glas door dezelfde soort glas;
d. het herstellen, vervangen of vernieuwen van hemelwaterafvoer in hetzelfde materiaal;
e. het herstellen van ijzersmeedwerk; f. kleine aanpassingen aan een moderne winkelpui;
f. het opstoppen van rieten daken en het vervangen van kapotte dakpannen, leien of een gescheurde loodslab, of dat deel van de dakbedekking dat technisch 'op' is (aan het eind van de levenscyclus).

Bij normaal onderhoud dienen de werkzaamheden het bestaande werk zoveel mogelijk te respecteren. Materiaalvervanging geschiedt daarom alleen in dezelfde materiaalsoort en met dezelfde verschijningsvorm en detaillering. Zo is schilderwerk waarbij alle oudere afwerkingslagen worden verwijderd of waarbij de kleurstelling of het verfsysteem wordt gewijzigd, geen normaal onderhoud. Het vervangen van historisch glas door nieuw (isolatie)glas evenmin.

In onderdeel a wordt geen onderscheid gemaakt tussen gebouwde monumenten en (groene) aangelegde monumenten. Hiermee is geen inhoudelijke wijziging beoogd ten opzichte van het Besluit omgevingsrecht. Voor tuinen en parken betekent dit dat de aanleg niet mag wijzigen door de vergunningvrije activiteit. Voorbeelden van normaal onderhoud bij aangelegde monumenten zijn het herstel van de opbouw en het profiel van paden met hetzelfde materiaal, het maaien, het snoeien en het inboeten van beplanting met dezelfde soort en cultivar. Met cultivar wordt de variëteit van de beplanting bedoeld.

Eerste lid, onderdeel b:

Op grond van onderdeel b is voor de omgevingsplanactiviteit gemeentelijke monumenten geen omgevingsvergunning nodig als de activiteit uitsluitend leidt tot inpandige veranderingen en betrekking heeft op een onderdeel dat uit het oogpunt van monumentenzorg geen waarde heeft. Te denken valt aan het verwijderen van hard- en zachtboard betimmeringen, gipsplaten, niet dragende scheidingswanden, een keukenof badkamerinrichting en verlaagde plafonds, die zijn aangebracht na de aanwijzing van het monument als gemeentelijk monument, of aan veranderingen in het interieur van een recente uitbreiding van het monument. In veel gevallen gaat het hierbij dus om onderdelen die ten tijde van de aanwijzing als monument nog niet bestonden. Verandering van later toegevoegde onderdelen die van belang zijn voor het monument als geheel, zoals onderdelen die bij een restauratie zijn hersteld of teruggebracht, is echter niet vergunningvrij, omdat de toevoeging ervan in het belang van de monumentenzorg is gebeurd.

Tweede lid:

De aanwijzing van vergunningvrije gevallen in het tweede lid heeft betrekking op reguliere activiteiten met betrekking tot graven en grafmonumenten. Deze activiteiten moeten zoveel mogelijk zonder belemmering kunnen plaatsvinden. Overigens gaat het om begraafplaatsen die in gebruik zijn, niet om archeologische gemeentelijke monumenten. Dit artikel is mede opgenomen met oog op de begraafplaats Landscroon in Weesp die is aangewezen als gemeentelijk monument.

Derde lid:

In het derde lid gaat het om activiteiten met betrekking tot een archeologisch gemeentelijk monument, en geeft aan dat de vergunningplicht onder de daar opgenomen voorwaarden niet geldt.

Artikel 11.7 Advies gemeentelijke adviescommissie AF TE STEMMEN OP VERORDENING GEM ADVIESCIE

Afstemmen op uiteindelijke redactie verordening gemeentelijke adviescommissie. De Omgevingswet geeft aan dat in het omgevingsplan kan worden bepaald dat de commissie kan worden gevraagd advies uit de brengen over een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit. Verder bepaalt de wet dat de commissie ook om advies kan worden gevraagd over een aanvraag om een omgevingsvergunning in door de gemeenteraad aangewezen gevallen of als het college van burgemeester en wethouders daartoe aanleiding ziet. Schrappen indien de verordening in verplicht advies voorziet. Rekening houden met advies m.i. niet opnemen als beoordelingsregel. Awb voorziet voldoende in omgaan met advies, volgens mij beoordelingsregels beperken tot inhoud

Artikel 11.8 Beoordelingsregels

Artikel 11.8 bevat de beoordelingsregels voor vergunningaanvragen. De regels in deze afdeling zijn gesteld met het oog op behoud van cultureel erfgoed (zie artikel 11.1).

De beoordelingsregels voldoen aan de instructieregels over het behoud van cultureel erfgoed uit het Besluit kwaliteit leefomgeving, en strekken mede ter uitvoering van het Europees landschapsverdrag,

het verdrag van Granada en het verdrag van Valletta. Zij zijn ontleend aan de beoordelingsregels voor de rijksmonumentenactiviteit.

De vergunningverlener moet ook bij gemeentelijke monumenten rekening houden met de volgende uitgangspunten, die ook in internationale verdragen zijn vastgelegd:

a. Het voorkomen van ontsiering, beschadiging of sloop van monumenten en archeologische monumenten.
b. Het voorkomen van verplaatsing van monumenten of een deel daarvan, tenzij dit dringend is vereist voor het behoud van die monumenten.
c. Het bevorderen van het gebruik van monumenten, zo nodig door het wijzigen van die monumenten. Hierbij moet de vergunningverlener rekening houden met de monumentale waarden.
d. Het conserveren en in stand houden van archeologische monumenten. Dit gebeurt bij voorkeur op dezelfde plek (in situ) en zonder verstoring.

De redactie van de regels en de toelichting daarop zijn ontleend aan de beoordelingsregels over de rijksmonumentenactiviteit (artikel 8.80 van het Besluit kwaliteit leefomgeving). De beoordelingsregels komen overeen met de beginselen uit de instructieregels uit het Besluit kwaliteit leefomgeving om cultureel erfgoed te beschermen in het omgevingsplan.

Eerste lid:

Dit lid ziet niet toe op alle aspecten van het cultureel erfgoed maar alleen op tot belang van de monumentenzorg. Hiermee wordt een al te ruime afweging in de fase van de vergunningverlening voorkomen. Met het belang van de monumentenzorg wordt niet alleen het belang van het desbetreffende monument bedoeld, maar ook het bredere belang van de (archeologische) monumentenzorg als geheel. Zo komt het voor dat er bij sloop van een monument met vergunning onderdelen en materialen ter beschikking komen – bijvoorbeeld een gebeeldhouwde geveltop – die van nut kunnen zijn bij het restaureren van andere monumenten. Als aan de vergunning het voorschrift wordt verbonden dat afkomende onderdelen of materialen voor een restauratie van een ander monument ter beschikking moeten worden gesteld, is dit strikt genomen niet in overeenstemming met het belang van het monument zelf. Daarom wordt sinds de Monumentenwet 1988 het ruimere begrip "monumentenzorg" gehanteerd. Ook moet het belang van de archeologische monumentenzorg meegewogen worden bij de vergunningverlening voor een monumentenactiviteit, ook met betrekking tot gebouwde en aangelegde monumenten. Dit komt tot uitdrukking in de mogelijkheid om in het belang van de archeologische monumentenzorg voorschriften aan de vergunning te verbinden. Zo heeft het aanleggen van vloerverwarming in een kerk onder een zerkenvloer ook impact op de graven en resten van eventuele voorgangers van de kerk, en het uitbaggeren van een slotgracht op het daarbij vrijkomende bodemarchief afkomstig van het slot of eventuele voorgangers. Daartoe kunnen er aan de omgevingsvergunning voor de monumentenactiviteit voorschriften worden verbonden als bedoeld in artikel 9.8.

Tweede lid:

In dit lid is aangeven met welke beginselen, die zien op het belang van de (archeologische) monumentenzorg bij de beoordeling van de aanvraag, rekening moet worden gehouden. De beginselen onder a tot en met c zijn ontleend aan de artikelen 4, tweede lid, 5 en 11 van het verdrag van Granada.

Onder a:
Dit onderdeel benoemt het beginsel van het voorkomen van ontsiering, beschadiging of sloop van monumenten. Het gaat bij dit beginsel om het behoud van het (archeologisch) monument en zijn monumentale waarden. Het (archeologisch) monument is immers van een zodanig algemeen belang dat ervoor gekozen is om het als monument aan te wijzen of aan te gaan wijzen. Dit aanwijzen gebeurt niet

voor de korte termijn, maar om het voor de huidige en toekomstige generaties te bewaren. Dat met dit uitgangspunt bij de afweging door het bevoegd gezag rekening moet worden gehouden, betekent dat er een belangenafweging moet worden verricht. Niet elke voorgenomen aantasting van de monumentale waarden van het (voorbeschermde) monument moet ertoe leiden dat de omgevingsvergunning moet worden geweigerd. Bij deze belangenafweging staat het voorkomen van ontsiering, beschadiging of sloop voorop, maar zullen, in overeenstemming met de bestaande praktijk, ook de belangen van de aanvrager moeten worden betrokken. Dit volgt onder meer uit artikel 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht.

Onder b:
Dit onderdeel benoemt het beginsel van het voorkomen van verplaatsing van monumenten of een deel daarvan. Gehele of gedeeltelijke verplaatsing van (voorbeschermde) monumenten is in beginsel onwenselijk omdat de binding tussen een monument en zijn historische plaats in de leefomgeving een belangrijke monumentale waarde vormt. Deze directe binding met de historische context – waaronder ook een eventuele archeologische context moet worden verstaan – gaat met een verplaatsing verloren. Ook tast verplaatsing de belevingswaarde en historische verankering van de leefomgeving ter plaatse aan, omdat het monument ook uitdrukking geeft aan de geschiedenis van die plek. Uitzondering op dit uitgangspunt vormen de bijzondere gevallen waarbij het behoud van het monument vereist dat het (deel van het monument) wordt verplaatst of de gevallen waarin zwaarwegender nationale of internationale belangen dit verlangen.

Onder c:
Dit onderdeel benoemt het beginsel van het bevorderen van het gebruik van monumenten, zo nodig door wijziging van die monumenten, rekening houdend met de monumentale waarden. Dit aan artikel 11 van het verdrag van Granada ontleende beginsel valt uiteen in twee aspecten. Enerzijds kan het gebruik van monumenten bijdragen aan het behoud daarvan. Leegstand vergroot het risico op verwaarlozing, waardoor het voortbestaan van het monument in gevaar komt. Anderzijds komt het belang van het hedendaagse gebruik van het (voorbeschermde) monument door de eigenaar/gebruiker naar voren. Dit aspect, dat voorheen in artikel 2.15 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht was neergelegd, geeft aan dat het bevoegd gezag bij de beslissing op de aanvraag rekening dient te houden met het gebruik van het monument. Daarbij kan het gaan om het huidige gebruik of, als dat niet kan worden voortgezet, een nieuwe functie. Hoewel in de praktijk doorgaans een (her)bestemming mogelijk is die voor zowel monument als eigenaar wenselijk is, zal niet elk denkbaar gebruik toelaatbaar zijn omwille van het respect voor de monumentale waarden.

Artikel 11.9 Vergunningvoorschriften

In artikel 11.9 is bepaald dat aan de in artikel 11.5 bedoelde omgevingsvergunning voorschriften kunnen worden verbonden die nodig zijn in het belang van het behoud van cultureel erfgoed. Voorschriften met een ander oogmerk mogen niet aan de vergunning worden verbonden. In de gemeentelijke erfgoedverordening was bepaald dat aan de vergunning zowel voorschriften als beperkingen konden worden verbonden. Dat suggereert dat een aan een vergunning verbonden beperking geen vergunningvoorschrift is. Dat is het wel. In navolging van de formulering elders in dit omgevingsplan wordt uitsluitend gesproken van aan de vergunning te verbinden voorschriften.

Artikel 11.10 Vervallen

Artikel 11.11 Aanvraagvereisten algemeen

Artikel 11.11 bevat aanvraagvereisten die gelden voor iedere activiteit die betrekking heeft op een gemeentelijk monument. Dit artikel komt in de plaats van artikel 22.287 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan.

Deze aanvraagvereisten gelden naast de algemene aanvraagvereisten in artikel 4:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (ondertekening, naam en adres van de aanvrager, dagtekening en aanduiding van de gevraagde beschikking) en de aanvraagvereisten in artikel 7.2 van de Omgevingsregeling (aanduiding van de activiteit, elektronisch adres en telefoonnummer van de aanvrager, aanduiding en begrenzing van de locatie van de activiteit en eventuele gegevens van een gemachtigde).

Onderdeel a:
Onderdeel a van dit artikel betreft de identificatie van het gemeentelijk monument waarop de aanvraag betrekking heeft.

Onderdeel b:
Onderdeel b betreft informatie over het huidige en het beoogde gebruik na verlening van de omgevingsvergunning. Deze gegevens zijn nodig om nut en noodzaak van de activiteit en de gevolgen daarvan voor het gemeentelijk monument te kunnen beoordelen.

Onderdeel c:
Onderdeel c is nieuw ten opzichte van de voormalige Regeling omgevingsrecht. Dit aanvraagvereiste werd in de praktijk gemist, en dient enerzijds om inzicht te krijgen in de belangen van de aanvrager en de keuzes die ten grondslag liggen aan de aanvraag en anderzijds in de gevolgen voor (de monumentale waarde van) het gemeentelijk monument. Het aanvraagvereiste sluit ook aan op de algemene zorgplicht in de artikelen 1.6 en 1.7 van de Omgevingswet. Die brengt met zich dat een initiatiefnemer voor zover dit redelijkerwijs van hem kan worden gevraagd nadelige gevolgen voor het gemeentelijk monument zoveel mogelijk moet voorkomen of beperken, of, als dit niet mogelijk is, de activiteit (in die vorm) achterwege laat. Overigens hoeft niet elk verlies van monumentale waarden tot weigering van de omgevingsvergunning te leiden. Bij de belangenafweging worden ook de belangen van de aanvrager betrokken. Dit volgt onder meer uit artikel 3:4 van de Algemene wet bestuursrecht. Vooroverleg met het bevoegd gezag is nuttig om te komen tot een haalbaar plan. De aanvrager kan in het kader van het aanvraagvereiste in dit onderdeel refereren aan dit overleg.

Aanvullende aanvraagvereisten in de artikelen 11.11 tot en met 11.16:

In artikel 11.2 zijn de algemene aanvraagvereisten voor omgevingsplanactiviteiten die betrekking hebben op een gemeentelijk monument opgenomen, die bij iedere aanvraag van toepassing zijn.

Voor het overige zijn de aanvraagvereisten in verschillende artikelen gespecificeerd voor de volgende activiteiten:

a. activiteiten die betrekking hebben op archeologische monumenten;
b. het slopen (= geheel of gedeeltelijk afbreken of uit elkaar nemen) van monumenten;
c. het gedeeltelijk of volledig verplaatsen van monumenten;
d. het wijzigen van een monument (restauratie, verbouw, reconstructie of op een andere manier wijzigen) of het door herstel ontsieren of in gevaar brengen van een monument;
e. het gebruiken van een monument waardoor het wordt ontsierd of in gevaar gebracht.

De artikelen 11.11 tot en met 11.16 voorzien in specifieke aanvraagvereisten voor omgevingsplanactiviteiten die betrekking hebben op een gemeentelijk monument. Bij een gemeentelijk monument gaat het op grond van bijlage I bij het Bbl om een monument of archeologisch □□□ monument als bedoeld in de Erfgoedwet waaraan in dit omgevingsplan de functie-aanduiding gemeentelijk monument is gegeven. Op grond van artikel 22.295 zijn deze aanvraagvereisten van overeenkomstige toepassing op eventuele voorbeschermde gemeentelijke monumenten in dit omgevingsplan. Bijlage I bij het Bbl definieert een voorbeschermd gemeentelijk monument voor zover in het kader van het omgevingsplan van belang als een monument of archeologisch monument waarvoor

het omgevingsplan een voorbeschermingsregel bevat vanwege het voornemen om aan dat monument of archeologisch monument in het omgevingsplan de functie-aanduiding van gemeentelijk monument te geven. De artikelen 22.287 tot en met 22.295 zijn ook van toepassing op monumenten en archeologische momenten die een (voor)beschermde status hebben op grond van een gemeentelijke verordening en nog niet via een voorbeschermingsregel of functie-aanduiding in het omgevingsplan zijn overgezet. Dit volgt uit artikel 22.2 van dit omgevingsplan.

Voor de leesbaarheid wordt hierna alleen van gemeentelijk monument gesproken, maar kan steeds ook voorbeschermd gemeentelijk monument worden gelezen.

Omgevingsplanactiviteiten die betrekking hebben op een gemeentelijk monument komen overeen met de activiteiten die op grond van de bijlage bij artikel 1.1 van de Omgevingswet onder de 'rijksmonumentenactiviteit' vallen: het slopen, verstoren, verplaatsen of wijzigen van een monument of een archeologisch monument of het herstellen of gebruiken daarvan waardoor het wordt ontsierd of in gevaar gebracht. Waar in deze begripsomschrijving gesproken wordt van 'monument' wordt alleen op gebouwde en aangelegde (groene) monumenten gedoeld. Waar gesproken wordt van 'archeologisch monument' wordt gedoeld op een terrein dat deel uitmaakt van cultureel erfgoed vanwege de daar aanwezige overblijfselen, voorwerpen of andere sporen van menselijke aanwezigheid in het verleden, met inbegrip van die overblijfselen, voorwerpen en sporen (zie de bijlage bij artikel 1.1 van de Omgevingswet en artikel 1.1 van de Erfgoedwet).

Voor deze aanvraagvereisten hebben, zoals hierboven al aangegeven, de indieningsvereisten in de voormalige Regeling omgevingsrecht onder de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht als basis gediend, aangevuld met indieningsvereisten voor archeologische rijksmonumenten op grond van de Monumentenwet 1988. De redactie is daarbij wel aangepast aan voortschrijdend inzicht en aan de stelselkeuzes van de Omgevingswet.

Met deze uitsplitsing in activiteiten wordt voorkomen dat initiatiefnemers (vergunningaanvragers) worden geconfronteerd met aanvraagvereisten die niet relevant voor hen zijn. Deze insteek bestond al in de voormalige Regeling omgevingsrecht, maar is nu verder vereenvoudigd. Bij een aantal artikelen is ook een splitsing aangebracht in aanvraagvereisten die in beginsel altijd noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de voorgenomen activiteit in relatie tot het monument of archeologisch monument en zijn monumentale waarde (eerste lid), en aanvraagvereisten die niet in alle gevallen nodig zijn of die alleen voor bepaalde soorten gemeentelijke monumenten van toepassing zijn (tweede lid).

De aard en de omvang van de activiteit en het soort gemeentelijk monument bepalen welke aanvraagvereisten in een concreet geval van toepassing zijn. Zo zijn voor de beoordeling van een vergunningaanvraag voor uitvoering van een restauratie- of (ver)bouwplan meer gegevens en bescheiden noodzakelijk dan voor het beoordelen van een vergunningaanvraag voor het aanbrengen van gevelreclame. Voorafgaand aan ingrijpende restauraties is het uitvoeren van een bouwhistorisch onderzoek vaak wenselijk, terwijl dit voor kleinere herstelwerkzaamheden meestal niet aan de orde zal zijn. Ook de locatie van de activiteiten is voor de aanvraagvereisten van belang. Als er werkzaamheden in het interieur worden uitgevoerd, zijn interieurfoto's nodig, maar deze zijn doorgaans niet relevant als de ingrepen alleen de buitenkant van het monument betreffen.

Door de grote verscheidenheid aan activiteiten die van invloed kunnen zijn op de monumentale waarde van een monument of archeologisch monument is geen volledig dekkend beeld te geven van alle mogelijke aanvraagvereisten. Het bevoegd gezag kan in specifieke gevallen, naast de genoemde aanvraagvereisten, op grond van artikel 4:2, tweede lid, in samenhang met artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht ook nog andere aanvraagvereisten formuleren. De gevraagde informatie moet uiteraard wel noodzakelijk zijn voor, en in directe relatie te staan tot, de beoordeling van de aanvraag. Het is dan ook in het algemeen bij voorgenomen omgevingsplanactiviteiten die betrekking hebben op een gemeentelijk monument raadzaam voor een aanvrager om eerst in vooroverleg te treden met het

bevoegd gezag en daarna pas over te gaan tot het maken van definitieve plannen. Zo krijgt hij vroegtijdig inzicht in welke aanvullende aanvraagvereisten in het concrete geval nodig worden geacht en kan rekening worden gehouden met eventuele toepasselijke kwaliteitsnormen of uitvoeringsrichtlijnen voor de instandhouding van monumenten.

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag zal het belang van de (archeologische) monumentenzorg bij het behoud van het monument of archeologisch monument in redelijkheid moeten worden afgewogen tegen de belangen van de aanvrager (eigenaar/gebruiker) en die van derde belanghebbenden. Bij die belangenafweging staat het voorkomen van nadelige gevolgen van de aangevraagde activiteiten voor het monument of archeologisch monument en de monumentale waarden ervan voorop.

Ook zal er bij de beoordeling van een aanvraag voor een omgevingsvergunning rekening moeten worden gehouden met de volgende beginselen uit het verdrag van Granada (de op 3 oktober 1985 te Granada tot stand gekomen Overeenkomst inzake het behoud van het architectonische erfgoed van Europa; Trb. 1985, 163) en het verdrag van Valletta (het op 16 januari 1992 te Valletta tot stand gekomen herziene Europees Verdrag inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed; Trb. 1992, 32):

a. het voorkomen van ontsiering, beschadiging of sloop van monumenten en archeologische monumenten,
b. het voorkomen van verplaatsing van monumenten of een deel daarvan, tenzij dit dringend vereist is voor het behoud van die monumenten,
c. het bevorderen van het gebruik van monumenten, zo nodig door wijziging van die monumenten, rekening houdend met de monumentale waarden, en
d. het conserveren en in stand houden van archeologische monumenten, bij voorkeur in situ.

Een aanvraag moet dus voldoende inzicht geven in de reden, aard en omvang van de activiteit, de impact op het monument of archeologisch monument en de monumentale waarde ervan, en het (voorgenomen) gebruik van het monument of archeologisch monument.

Artikel 11.12 Vervallen

Artikel 11.13 Aanvullende aanvraagvereisten voor zover het gaat om het slopen van een gemeentelijk monument, niet zijnde een archeologisch monument

Artikel 11.13 komt in de plaats van artikel 22.290 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan.

Dit artikel bevat de aanvraagvereisten voor zover een omgevingsplanactiviteit die betrekking heeft op een gemeentelijk monument bestaat uit het slopen van een monument. Onder slopen wordt verstaan het geheel of gedeeltelijk afbreken of uit elkaar nemen, zie de begripsbepaling van slopen in de bijlage bij artikel 1.1 van de Omgevingswet. Het gaat hierbij dus niet alleen om het slopen van een monument of complete bouwdelen, maar ook over het slopen van kleinere onderdelen zoals muren, houtwerkconstructies, deuren en vensters, of interieurelementen.

Eerste lid, onderdeel a

De foto's in onderdeel a moeten een duidelijke indruk geven van de technische staat en de ruimtelijke context van het monument of het te slopen onderdeel, zodat de noodzaak van de voorgenomen sloop voldoende wordt geïllustreerd. Het gaat er hierbij niet om dat het originele (digitale) foto's moeten zijn, maar het mogen geen onduidelijke kopieën zijn.

Eerste lid, onderdeel b

Situatietekeningen als bedoeld in onderdeel b, onder 1°, zijn nodig in geval van het gedeeltelijk afbreken van het monument waarbij de omvang van het monument wijzigt. Als de voorgenomen activiteit alleen bestaat uit inpandig slopen of als het monument geheel wordt gesloopt, geldt dit aanvraagvereiste dus niet. Opnametekeningen als bedoeld in onderdeel b, onder 2°, zijn tekeningen waarop de toestand van het monument voorafgaand aan de activiteit is weergeven. Afhankelijk van de aard, omvang en plaats van de voorgenomen sloop kan het gaan om plattegronden, doorsneden, gevelaanzichten en een dakaanzicht. Als alleen inpandige sloopwerkzaamheden plaatsvinden zullen die laatste twee soorten tekeningen niet nodig zijn. Uit slooptekeningen als bedoeld in onderdeel b, onder 3°, moet blijken welke materialen of onderdelen verwijderd worden. Dit moet de omvang en de exacte impact van de voorgenomen sloopwerkzaamheden op het monument inzichtelijk maken. De opnametekeningen kunnen hiervoor als basis worden gebruikt.

Eerste lid, onderdeel c

Een omschrijving van de aard van en de bestemming voor het door de sloop vrijkomende materiaal als bedoeld in onderdeel c is van belang omdat aan de omgevingsvergunning het voorschrift kan worden verbonden deze onderdelen te hergebruiken of voor hergebruik te bewaren, of ze in het belang van de monumentenzorg voor hergebruik elders beschikbaar te stellen. Denk hierbij bijvoorbeeld aan historische dakpannen, een monumentale topgevel, gevelsteen of een monumentale schouw.

Tweede lid, onderdeel a

De rapporten, bedoeld in onderdeel a, kunnen nodig zijn om de monumentale waarde van het monument of de te slopen onderdelen (nader) te bepalen. Lang niet altijd zullen de actuele monumentale waarden al in voldoende mate in beeld zijn om de gevolgen van de voorgenomen sloopwerkzaamheden voor de aanwezige monumentale waarden te kunnen beoordelen.

Tweede lid, onderdeel b

Een rapport als bedoeld in onderdeel b kan nodig zijn als dit omgevingsplan voor de locatie van het gebouwde of aangelegde monument (nog) niet voorziet in een adequaat archeologisch regime en de activiteit leidt tot verstoring van de bodem. Zie verder de toelichting bij artikel 11.2.

Tweede lid, onderdeel c

Een beschrijving van de technische staat als bedoeld in onderdeel c is bijvoorbeeld nodig in geval van een voorgenomen sloop op grond van de technische staat van een monument of een onderdeel daarvan. Als deze beschrijving en de foto's niet voor zich spreken, kan een nadere onderbouwing van de beschrijving in de vorm van een of meerdere technische rapporten nodig zijn (onderdeel d).

Artikel 11.14 Aanvullende aanvraagvereisten voor zover het gaat om het verplaatsen van een gemeentelijk monument, niet zijnde een archeologisch monument

Artikel 11.14 komt in de plaats van artikel 22.291 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan.

Dit artikel bevat de aanvraagvereisten voor zover een omgevingsplanactiviteit die betrekking heeft op een gemeentelijk monument bestaat uit het gedeeltelijk of volledig verplaatsen van een monument. Denk hierbij bijvoorbeeld aan een kerkorgel of een molen. Het bevoegd gezag zal rekening moeten houden met het beginsel uit het verdrag van Granada dat verplaatsing van monumenten of een onderdeel daarvan moet worden voorkomen, tenzij dit dringend vereist is voor het voortbestaan ervan. Gaat het bevoegd gezag in een concreet geval toch over tot het verlenen van een omgevingsvergunning voor het verplaatsen van het monument, dan zal het gelet op artikel 5 van het verdrag van Granada voorschriften aan de vergunning verbinden over het treffen van voorzorgsmaatregelen voor het demonteren, het overbrengen en de herbouw van het monument op de nieuwe locatie. Gelet hierop

moeten de gegevens en bescheiden voldoende inzicht geven in de reden en de noodzaak van de voorgenomen verplaatsing, in de huidige en de toekomstige ruimtelijke context van het monument, en in de beoogde wijze van demonteren, verplaatsen en herbouwen. De herbouw op een nieuwe, geschikte locatie mag dus niet onzeker zijn.

Eerste lid:

De foto's in onderdeel b moeten een duidelijke indruk geven van de technische staat van het monument (toestand) of het te verplaatsen onderdeel en van de ruimtelijke context van het monument (situatie) of het onderdeel in de huidige en in de nieuwe situatie en mogen daarom geen onduidelijke kopieën zijn.

Opnametekeningen als bedoeld in onderdeel c, onder 2°, zijn tekeningen waarop de toestand van het monument voorafgaand aan de activiteit is weergeven. Bij verplaatsing van een gedeelte van een monument (zoals een kerkorgel) zullen minder tekeningen nodig zijn dan bij verplaatsing van het gehele monument.

Plantekeningen als bedoeld in onderdeel c, onder 3°, zijn tekeningen waarop de nieuwe toestand van het monument (na de voorgenomen verplaatsing) is weergeven. Bij verplaatsing van een gedeelte van een monument zijn dit ook tekeningen van de nieuwe toestand van het monument waar het verplaatste gedeelte dan deel van uitmaakt. Zo zijn bij verplaatsing van een orgel van de ene kerk naar de andere kerk ook plantekeningen nodig van de toestand van die andere kerk nadat het orgel daarin is aangebracht.

Als het te verplaatsen monument een molen is, moet op grond van onderdeel e, ook inzicht worden gegeven in de molenbiotoop, zowel op de huidige als de nieuwe locatie. Met de molenbiotoop wordt hier de omgeving van de molen bedoeld, voor zover die van belang is voor de werking van de molen. Het gaat daarbij met name om de windvang (bij een windmolen) of de watertoe- en afvoer (bij een watermolen).

Tweede lid:

Een rapport als bedoeld in onderdeel b kan nodig zijn als dit omgevingsplan voor de locatie van het gebouwde of aangelegde monument of voor de nieuwe locatie (nog) niet voorziet in een adequaat archeologisch regime en de activiteit leidt tot verstoring van de bodem. Zie verder de toelichting bij artikel 11.2.

Aanvullende tekeningen als bedoeld in onderdeel d kunnen bijvoorbeeld nodig zijn als er sprake is van bijzondere detaillering (detailtekeningen) of om een beeld te krijgen van het (functioneren van het) monument op de nieuwe plek, bijvoorbeeld met impressietekeningen of 3D-visualisaties.

Het bevoegd gezag kan bij de beoordeling van vergunningaanvragen voor een rijksmonumentenactiviteit kwaliteitseisen hanteren, bijvoorbeeld door te verwijzen naar de uitvoeringsrichtlijnen die in de beroepsgroep(en) gelden. Bij de beoordeling van een aanvraag is het voor het bevoegd gezag van belang om te weten of de aanvrager het plan dat ten grondslag ligt aan de aanvraag hierop al heeft afgestemd of niet. Op grond van onderdeel e moet hij hier opgave van doen. Het gaat hier overigens niet om algemene uitvoeringsvoorschriften als bedoeld in het Bbl.

Artikel 11.15 Aanvullende aanvraagvereisten voor zover het gaat om het wijzigen van een monument of monument door herstel ontsieren of in gevaar brengen

Artikel 11.15 komt in de plaats van artikel 22.292 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan.

Dit artikel omvat de meest voorkomende activiteiten. Onder het wijzigen van een monument vallen bijvoorbeeld het restaureren, reconstrueren, renoveren, verbouwen, uitbouwen, aanbouwen, of het bijvoorbeeld op een andere manier wijzigen van een gebouwd monument of een aangelegd (groen)

monument. Denk hierbij ook aan het in een afwijkende kleur schilderen van een gevel of het hanteren van een ander verfsysteem.

Voorbeelden van het herstellen van een monument op een wijze waardoor het wordt ontsierd of in gevaar gebracht, zijn het met golfplaten repareren van een rieten dak, of het reinigen of herstellen van een interieurschildering, of gevel, waarbij een onvoldoende deskundige uitvoering in potentie grote gevolgen kan hebben voor de technische staat en de monumentale waarde van het onderdeel (bij een gevel ook het patina).

Eerste lid, onderdeel a:

De foto's in onderdeel a moeten een duidelijke indruk geven van de technische staat en de ruimtelijke context van het monument, zodat de noodzaak van de voorgenomen activiteit voldoende wordt geïllustreerd. Het mogen daarom geen onduidelijke kopieën zijn.

Eerste lid, onderdeel b:

Opnametekeningen als bedoeld in onderdeel b, onder 2°, zijn tekeningen waarop de toestand van het monument voorafgaand aan de activiteit is weergeven. Welke soort tekeningen in een concreet geval nodig zijn, hangt af van de aard van de activiteit. In de regel zullen plattegronden en doorsnedetekeningen nodig zijn. Als de activiteit ook impact heeft op het exterieur of het aangezicht van het monument, zullen ook geveltekeningen en in voorkomend geval een dakaanzicht nodig zijn.

Gebrekentekeningen als bedoeld in onderdeel b, onder 3°, zijn nodig als er gebreken worden hersteld. Het betreft feitelijk opnametekeningen waarop de te verhelpen gebreken adequaat zijn weergegeven.

Plantekeningen als bedoeld in onderdeel b, onder 4°, zijn tekeningen waarop de nieuwe toestand van het monument (na afloop van de voorgenomen activiteit) is weergeven.

Als er in het kader van de activiteit ook materiaal wordt verwijderd, moeten er in een dergelijk geval ook enkele gegevens en bescheiden als bedoeld in artikel 11.13 (slopen) worden overgelegd. Zoals blijkt uit de begripsbepaling van slopen in de bijlage bij artikel 1.1 van de Omgevingswet wordt onder slopen ook verstaan het gedeeltelijk afbreken of uit elkaar nemen. In de praktijk van de voormalige Wet algemene bepalingen omgevingsrecht bleek dat een aanvrager die zijn monument wil restaureren of verbouwen zich niet altijd realiseert dat het wegnemen van materialen ook onder slopen valt en noodzakelijke gegevens en bescheiden daardoor geregeld ontbraken. Daarom zijn de aanvraagvereisten uit artikel 11.13 expliciet (en niet met een verwijzing) in dit artikel opgenomen. Op grond van onderdeel b, onder 5°, moet de aanvrager in een dergelijk geval ook slooptekeningen overleggen, waaruit blijkt welke materialen of onderdelen verwijderd worden. De slooptekeningen moeten de exacte impact van de voorgenomen sloopwerkzaamheden op het monument inzichtelijk maken.

Eerste lid, onderdeel c:

Op grond van onderdeel c moet in het bestek of in de werkomschrijving de sloopmethode en de aard van en bestemming voor het vrijkomend materiaal worden omschreven. Aan de omgevingsvergunning kan namelijk het voorschrift worden verbonden deze onderdelen te hergebruiken of voor hergebruik te bewaren, of ze in het belang van de monumentenzorg voor hergebruik elders beschikbaar te stellen.

Tweede lid, onderdeel b:

Een rapport als bedoeld in onderdeel b kan nodig zijn als dit omgevingsplan voor de locatie van het gebouwde of aangelegde monument (nog) niet voorziet in een adequaat archeologisch regime en de activiteit leidt tot verstoring van de bodem. Zie verder de toelichting bij artikel 11.2.

Tweede lid, onderdeel c en d:

Een beschrijving van de technische staat als bedoeld in onderdeel c kan bijvoorbeeld nodig zijn in geval van het herstellen van technische gebreken. Als deze beschrijving en de foto's niet voor zich spreken, kan een nadere onderbouwing van de beschrijving in de vorm van een of meerdere technische rapporten nodig zijn (onderdeel d). Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen bij een (complexe) restauratie.

Tweede lid, onderdeel e:

Aanvullende tekeningen als bedoeld in onderdeel e kunnen bijvoorbeeld nodig zijn als er sprake is van bijzondere detaillering (detailtekeningen) of om een beeld te krijgen van het (functioneren van het) monument na verrichting van de activiteit, bijvoorbeeld met impressietekeningen of 3Dvisualisaties.

Tweede lid, onderdeel f:

Het bevoegd gezag kan bij de beoordeling van vergunningaanvragen voor een omgevingsplanactiviteit die betrekking heeft op een gemeentelijk monument kwaliteitseisen hanteren, bijvoorbeeld door te verwijzen naar de uitvoeringsrichtlijnen die in de beroepsgroep(en) gelden. Bij de beoordeling van een aanvraag is het voor het bevoegd gezag van belang om te weten of de aanvrager het plan dat ten grondslag ligt aan de aanvraag hierop al heeft afgestemd of niet. Op grond van onderdeel f moet hij hier opgave van doen. Het gaat hier overigens niet om algemene uitvoeringsvoorschriften als bedoeld in het Bbl.

Tweede lid, onderdeel g:

Een beheervisie als bedoeld in onderdeel g is een visie op het beheer van een groenaanleg, gebaseerd op een analyse en een waardering op grond van (cultuur)historisch onderzoek en inventarisaties van natuurwaarden, recreatieve en belevingswaarden, waterhuishouding en bodem, en wensen van belanghebbenden (eigenaar en gebruikers). De beheervisie maakt duidelijk welke keuzes zijn gemaakt voor het beheer en is richtinggevend voor een langere periode, bijvoorbeeld 12 tot 18 jaar, of langer. De visie kan ook worden weergegeven in streefbeelden.

Artikel 11.16 Aanvullende aanvraagvereisten voor zover het gaat om het door gebruik ontsieren of in gevaar brengen van een monument

Artikel 11.16 komt in de plaats van artikel 22.293 zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan.

Dit artikel bevat de aanvraagvereisten voor zover een omgevingsplanactiviteit die betrekking heeft op een gemeentelijk monument bestaat uit het gebruiken van een monument waardoor het kan worden ontsierd of in gevaar gebracht. Bij het eerste kan bijvoorbeeld worden gedacht aan het (tijdelijk) aanbrengen van reclames of op een andere manier aan het zicht onttrekken van een gevel of het dak. Bij het laatste bijvoorbeeld aan het gebruiken van een monument als vuurwerkopslag of op een wijze die slecht verenigbaar is met een kwetsbaar interieur, zoals een disco in een zaal met een historische wandbespanning en parketvloer.

Ook als het voorgenomen gebruik niet gepaard gaat met een fysieke wijziging van het monument moet de aanvrager aangeven welke maatregelen hij treft om ontsiering van het monument of de nadelige gevolgen van het in gevaar brengen van het monument te voorkomen of zoveel mogelijk te beperken.

Artikel 11.17 Eisen aan tekeningen als bedoeld in de artikelen 11.13 tot en met 11.15

Artikel 11.17 komt in de plaats van artikel 22.294 zoals die bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. Dit artikel bevat de eisen aan tekeningen als bedoeld in de artikelen 11.13 tot en met 11.15. Daar waar er meerdere schalen genoemd zijn, moet een schaal worden gekozen die het onderdeel van het monument adequaat weergeeft. Bij detailtekeningen van stucwerk of ornamenteel stuc kan bijvoorbeeld een schaal van 1:1 gevraagd worden ter verificatie van het profiel. Maar deze schaal zal lang niet altijd nodig zijn om details voldoende

duidelijk weer te geven. Het is aan de aanvrager om zijn aanvraag voldoende duidelijk te maken en aan het bevoegd gezag om te beoordelen of de ingediende bescheiden volstaan voor de beoordeling.

Afdeling 11.2 Provinciale monumenten: regels opgenomen vanwege instructieregels provinciale omgevingsverordening

Artikel 11.17a Toepassingsbereik [gereserveerd]

Gedeputeerde staten kunnen provinciale monumenten aanwijzen en schrappen, en stellen regels voor het verrichten van activiteiten aan een monument. Tot aan de invoering van de Omgevingswet zijn de gemeenten bevoegd om aanvragen voor omgevingsvergunningen voor activiteiten af te handelen die zien op wijzigingen van een provinciaal monument. Hetzelfde geldt voor toezicht en handhaving met betrekking tot provinciale monumenten. De provincie wil deze taakverdeling behouden onder de Omgevingswet. De provincie heeft daarom instructieregels opgenomen in de Omgevingsverordening NH2022 om gemeenten een vergunningenstelsel voor provinciale monumenten in het omgevingsplan te laten opnemen. De opgenomen regels zijn ontleend aan de regels in het Besluit activiteiten leefomgeving voor Rijksmonumenten, om op deze manier de werkwijze voor Rijks en provinciale monumenten zoveel mogelijk op elkaar te doen lijken. Deze instructieregels zijn vertaald naar deze afdeling. De regels in deze afdeling zijn daarmee uitsluitend van toepassing op provinciale monumenten. In artikel 11.17a wordt het toepassingsbereik bepaald.

Artikel 11.18 Zorgplicht provinciaal monument

Artikel 11.18 bevat een zorgplicht voor provinciale monumenten. Deze zorgplicht strekt ertoe dat al het redelijke moet worden gedaan om beschadiging of vernieling van een provinciaal monument te voorkomen.

Artikel 11.19 Verboden activiteiten

Een eigenaar van een provinciaal monument mag dit niet verwaarlozen en moet dan ook geregeld onderhoud plegen om het monument te kunnen behouden. Artikel 11.19 bepaalt dit.

Artikel 11.20 Omgevingsvergunningplichtige activiteiten

Artikel 11.20 bevat een vergunningplicht voor het uitoefenen van bepaalde activiteiten. Als een eigenaar grootschalig onderhoud of een restauratie wil uitvoeren, die invloed heeft op de bouwkundige structuur van zijn monument, moet er bij de gemeente een omgevingsvergunning worden aangevraagd. Dit geldt ook als een eigenaar een andere bestemming aan het monument wil geven. Denk hierbij bijvoorbeeld aan een schuur, die omgebouwd gaat worden tot een woning. Bij funderingsherstel of rioleringswerkzaamheden moet een eigenaar ook archeologisch onderzoek (laten) verrichten om te voorkomen dat archeologische waarden door de werkzaamheden verloren gaan. Geadviseerd wordt om over een omgevingsvergunning eerst vooroverleg met de gemeente te voeren om teleurstellingen te voorkomen.

Artikel 11.21 Aanwijzing omgevingsvergunningvrije gevallen

Dit artikel bevat een aantal vergunningvrije activiteiten waarvoor de omgevingsverunningplicht niet geldt.

Artikel 11.22 Aanvraagvereisten

Artikel 11.22 bevat aanvraagvereisten. In de provinciale verordening is geen nadere artikelgewijze toelichting gegeven.

Eerste lid:

In het eerste lid wordt een aantal in afdeling 11.1 gestelde aanvraagvereisten van overeenkomstige toepassing verklaard. Kortheidshalve wordt voor de toelichting verwezen naar de toelichting op de betreffende artikelen.

Tweede tot en met vierde lid:

Het tweede tot en met vierde lid bevatten aanvraagvereisten die vanwege de provinciale instructieregel wel moet worden opgenomen, maar niet in afdeling 11.1 zijn opgenomen. Het tweede en derde lid zijn gelijk aan artikel 22.288 en en het vierde lid is gelijk aan artikel 22.289 zoals die bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel waren geworden van dit omgevingsplan. De instructieregels geven aan dat ook de daarin opgenomen regels inhoudelijk in het omgevingsplan moeten worden opgenomen.

In het tweede tot en met vierde lid staan de specifieke aanvraagvereisten voor een omgevingsplanactiviteit die betrekking heeft op een provinciaal monument die een archeologisch monument betreft. Een archeologisch monument is in de Erfgoedwet gedefinieerd als een terrein dat deel uitmaakt van cultureel erfgoed vanwege de daar aanwezige overblijfselen, voorwerpen of andere sporen van menselijke aanwezigheid in het verleden, met inbegrip van die overblijfselen, voorwerpen en sporen. Deze leden zijn van toepassing als de aanvraag een provinciaal monument betreft dat een archeologisch monument is, en kan in bepaalde gevallen van toepassing zijn als deze een archeologisch monument betreft dat geen zelfstandig provinciaal is, maar zich ter plaatse van een gebouwd of aangelegd provinciaal monument bevindt. Denk hierbij bijvoorbeeld aan de resten van een voorganger van een als provinciaal monument beschermde kerk die zich daar nog onder bevinden, of aan het bodemarchief onder een slotgracht of kasteeltuin. Als voor die locatie nog geen afweging over de archeologische monumentenzorg heeft plaatsgevonden in het kader van besluitvorming over het toedelen van functies aan locaties, kunnen de archeologische belangen worden meegewogen bij de besluitvorming over de omgevingsvergunning voor een (bodemverstorende) activiteit die een gebouwd of aangelegd provinciaal monument betreft. Er kunnen in dat geval aan de omgevingsvergunning in het belang van de archeologische monumentenzorg ook vergunningvoorschriften worden verbonden voor het in situ- of ex situ-behoud van het zich daaronder bevindende archeologisch monument.

In de meeste gevallen zal het bij een omgevingsplanactiviteit als bedoeld in deze leden gaan om het op een of meer plaatsen verstoren van de bodem, maar het kan bij zichtbare archeologische monumenten, zoals terpen/wierden, kasteelterreinen, hunebedden, grafheuvels en scheepswrakken, bijvoorbeeld ook gaan om ontsiering of beschadiging van het zichtbare deel van het archeologisch monument.

Veel voorkomende activiteiten die betrekking hebben op een archeologisch monument, zijn:

- bouw-, sloop-, inrichtings- en graafwerkzaamheden,

- de aanleg of het onderhoud van infrastructurele werken zoals (spoor)wegen, rioleringen, kabels en leidingen.

Ook kan het gaan om:

- het aanbrengen van verhardingen in de openbare ruimte,

- het aanleggen of dempen van waterlopen en het aanleggen van vaargeulen,

- het aanplanten en verwijderen van (diepwortelende) bomen en struiken,

- het ophogen, verlagen of egaliseren van het maaiveld,

- het wijzigen van het grondwaterpeil,

- het winnen van grondstoffen,

- agrarische grondwerkzaamheden, en

- activiteiten die tot doel hebben de fysieke staat van het archeologisch monument te consolideren of te restaureren.

Tweede lid:

In het tweede lid is geregeld welke gegevens en bescheiden nodig zijn om de exacte locatie(s) te bepalen waar en tot welke diepte het archeologisch monument door de voorgenomen activiteit zal worden verstoord, en op welke wijze.

Tweede lid, onderdeel a en c

In onderdeel a moet de aard van de activiteit worden omschreven. Als het maaiveldniveau, bedoeld in de onderdelen a en c en elders in dit artikel, niet of lastig is vast te stellen, zoals het geval is binnen een bouwwerk, kan hiervoor het niveau van de bovenkant van de afgewerkte begane grondvloer worden aangehouden.

Tweede lid, onderdeel b

Voor de topografische kaart, bedoeld in onderdeel b, kan gebruik worden gemaakt van de Basisregistratie Grootschalige Topografie (BGT) en voor locaties op zee van de officiële zeekaarten van de Dienst der Hydrografie. De BGT-kaart is een digitale topografische kaart met een schaal variërend van 1:500 – 1:5000 en bevat topografische objecten, zoals gebouwen, wegen, spoorwegen, waterlopen, parken en bossen. Via de Landelijke Voorziening BGT-informatie kan eenieder vrij de beschikbare BGT-informatie opvragen en downloaden.

Met de coördinatenparen in dit onderdeel wordt gedoeld op het coördinatensysteem van de Rijksdriehoeksmeting en, voor locaties op zee, het Europees Terrestrisch Referentiesysteem 1989 (ETRS89). Er zijn minimaal twee coördinatenparen nodig, zodat daaruit de schaal van de tekening kan worden herleid.

Tweede lid, onderdeel d

Met een programma van eisen als bedoeld in onderdeel d kan het bevoegd gezag specifieke eisen aan een archeologische opgraving stellen, gericht op een professionele uitvoering van de archeologische opgraving als bedoeld in de Erfgoedwet. In een programma van eisen worden de onderzoeksvragen en onderzoeksmethoden beschreven en beargumenteerd. Die zijn gebaseerd op de archeologische verwachting uit het aan het veldonderzoek voorafgaande (bureau)onderzoek.

Tweede lid, onderdeel e

Bij booronderzoek als bedoeld in onderdeel e kan in plaats van met een programma van eisen worden volstaan met een (minder uitvoerig) plan van aanpak. Zie verder de toelichting bij onderdeel d.

Tweede lid, onderdeel f

In onderdeel f is geregeld dat als sprake is van een zichtbaar archeologisch monument zoals een terp/wierde of een grafheuvel, de aanvrager gevraagd kan worden aan de hand van foto's inzichtelijk te maken wat de huidige situatie is en tekeningen te overleggen waaruit blijkt hoe het archeologisch monument eruit zal zien na realisatie van het voorgenomen plan. Behalve het bouwen van bouwwerken kan het ook andere ingrepen betreffen, zoals terreinverhardingen, het graven of dempen van sloten of het planten van bomen. Het gaat er bij dit aanvraagvereiste om de gevolgen van de voorgenomen

activiteit voor de zichtbaarheid en de belevingswaarde van het archeologisch monument inzichtelijk te maken.

Tweede lid, onderdeel g

Het aanvraagvereiste in onderdeel g – funderingstekeningen – betreft dat deel van de bouwwerkzaamheden dat in de bodem plaatsvindt. Het bovengrondse deel van het bouwplan is voor de impact op archeologie in de bodem niet relevant.

Derde lid:

Het tweede lid bevat aanvraagvereisten die niet altijd nodig zijn voor de beoordeling van de gevolgen van de voorgenomen activiteit voor het archeologisch monument. Tijdens het vooroverleg kan het bevoegd gezag aangeven welke aanvraagvereisten in het concrete geval van toepassing zijn. Ook kan het bevoegd gezag die gegevens opvragen naar aanleiding van een ingediende aanvraag, voor de beoordeling waarvan deze gegevens en bescheiden ook nodig blijken.

Derde , onderdeel a

Onderdeel a betreft een volgens de normen van de archeologische beroepsgroep opgesteld rapport van een archeologisch vooronderzoek, waarin de archeologische waarde van het archeologisch monument op de locatie(s) van de voorgenomen activiteit nader is vastgesteld. Het bevoegd gezag moet op basis hiervan voldoende inzicht krijgen in de exacte impact van de activiteit op de archeologische waarde van het archeologisch monument. In die gevallen dat de archeologische waarde eerder al voldoende is vastgesteld, zal dit aanvraagvereiste niet nodig zijn.

Derde lid, onderdeel b

Het rapport in onderdeel b verschilt in die zin van een rapport als bedoeld in onderdeel a, dat uit dit rapport moet blijken wat de gevolgen van de activiteit zullen zijn voor het archeologisch monument, bijvoorbeeld een zettingsrapport (over het samendrukken van de grond door belasting). Een rapport als hier bedoeld is niet altijd nodig, maar vooral als het om specifieke informatie gaat die niet al blijkt uit de overige gegevens en bescheiden en het bevoegd gezag deze informatie zelf niet al heeft.

Derde lid, onder d

Met aanlegwerkzaamheden als bedoeld in onderdeel d worden alle werkzaamheden bedoeld die geen bouwactiviteit, sloopactiviteit of ontgrondingsactiviteit zijn en waarbij de bodem wordt geroerd, een werk wordt aangelegd of het terrein anders wordt ingericht. Denk hierbij bijvoorbeeld aan het aanbrengen van terreinverhardingen, aan het graven of dempen van sloten, aan het planten van bomen, struiken of andere diepwortelende planten, of aan het (deels) ophogen van een terrein. Als deze aanvraagvereisten moeten worden aangeleverd in het kader van een aanvraag voor een omgevingsplanactiviteit of een ontgrondingsactiviteit, kunnen dezelfde bescheiden ook in dit kader worden ingediend. Deze aanvraagvereisten zijn niet nodig in geval van kleinschalige werkzaamheden die door de grondgebruiker of eigenaar zelf worden uitgevoerd. Het gaat bij deze aanvraagvereisten vooral om omvangrijkere werkzaamheden die door een aannemer worden uitgevoerd, zoals het verbreden of verdiepen van sloten, het uitbaggeren van grachten, het beschoeien van vaarwegen, sloten of grachten, het (gedeeltelijk) ophogen van het maaiveld, het graven van sleuven voor kabels, leidingen of riolering, of de aanleg van wegen, opritten of verhardingen (bestrating, parkeerplaatsen).

Derde lid, onderdeel e

In onderdeel e is geregeld dat als de activiteit (ook) bestaat uit het geheel of gedeeltelijk afbreken van een bouwwerk het bevoegd gezag bestaande funderingstekeningen kan verlangen. Dit kan uiteraard niet als deze tekeningen verloren zijn gegaan of redelijkerwijs niet meer te achterhalen zijn.

Derde lid, onderdeel f

Bij de sonaropnamen, bedoeld in onderdeel f, gaat het doorgaans om zogenoemde 'multibeamopnamen'. Deze hebben als doel om de topografische hoogte, de bathymetrie, van de zeebodem ter plekke te bepalen en dienen als nulmeting om de situatie voorafgaand aan de ingreep te kunnen vergelijken met die daarna.

Vierde lid:

Het vierde lid bevat de eisen aan tekeningen als bedoeld in het tweede en derde lid.

Artikel 11.23 Beoordelingsregels omgevingsvergunning

Artikel 11.23 bevat beoordelingsregels. De beoordelingsregels en de vergunningvoorschriften zijn conform de regel voor Rijksmonumenten. De regel is dat een omgevingsvergunning alleen wordt verleend als de activiteit in overeenstemming is met het belang van de monumentenzorg. Hierop geldt een uitzondering indien het voor dijkversterking nodig is om monumentale dijklichamen te beschadigen. In de uitspraak over het projectplan Waterwet Versterking Markermeerdijken overwoog de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dat uit de – destijds geldende – Erfgoedverordening niet de verplichting volgt om in het geval er een alternatief aanwezig is dat minder ingrijpend is voor het desbetreffende provinciale monument, altijd voor dat alternatief te kiezen. Een dergelijke verplichting zou een reëel en integraal dijkversterkingsproject, waarin recht wordt gedaan aan alle relevante belangen, onmogelijk maken, omdat dan immers altijd gekozen zou moeten worden voor het voor het monument minst ingrijpende alternatief, hoe onrealistisch of ongewenst dat alternatief - gelet op bijvoorbeeld de kosten, technische mogelijkheden of andere zwaarwegende belangen zoals naastgelegen Natura 2000-gebieden - ook is (uitspraak van 22 april 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1125). Deze lijn kan onder de Omgevingsverordening worden voortgezet.

Artikel 11.24 Voorschriften omgevingsvergunning

Artikel 11.24 bevat regels over het verbinden van voorschriften aan de omgevingsvergunning. In de provinciale verordening is geen nadere artikelgewijze toelichting gegeven.

Artikel 11.25 Aanwijzing adviseurs

In artikel 11.25 worden adviseurs aangewezen. Als een omgevingsvergunning wordt aangevraagd voor het wijzigen van een provinciaal monument, moet de gemeente advies vragen aan zowel gedeputeerde staten als aan de gemeentelijke adviescommissie als bedoeld in artikel 17.9 van de Omgevingswet (de monumentencommissie). Het artikel regelt ook de situatie dat de gemeente niet het bevoegd gezag is, waarbij Burgemeester en Wethouders adviseur worden en zij bij hun advies advies vragen van de monumentencommissie.

Hoofdstuk 22 Activiteiten (Bruidsschat van het Rijk)

Hoofdstuk 23 Overgangsrecht

Artikel 23.1 Overgangsrecht met betrekking tot vergunningen, ontheffingen, maatwerkvoorschriften en andere besluiten waarvan de grondslag is opgegaan in dit omgevingsplan

Artikel 23.1 bevat overgangs- en slotbepalingen met betrekking tot vergunningen, ontheffingen, maatwerkvoorschriften en andere besluiten waarvan de grondslag is opgegaan in dit omgevingsplan.

Eerste lid:
Het eerste lid regelt dat bestaande vergunningen, ontheffingen et cetera hun rechtskracht behouden totdat ze hetzij vervallen, hetzij worden ingetrokken of gewijzigd.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat op aanvragen die vóór de inwerkingtreding van de desbetreffende regels van het omgevingsplan zijn ingediend, maar waarop ná de inwerkingtreding van die regels wordt beslist, de regeling wordt toegepast zoals die gold op het moment van het besluit. Dat is in lijn met de jurisprudentie, die bepaalt dat bij het nemen van een besluit op aanvraag in beginsel het recht moet worden toegepast zoals dat op dat moment geldt (ECLI:NL:RVS:2020:2619).

Derde lid:
Het derde lid ziet op uitvoeringsbesluiten en handhavingsbesluiten. Aan de hand van deze bepaling blijven bijvoorbeeld eerder genomen besluiten van kracht.

Vierde lid:
Het vierde lid geeft aan welk wettelijk kader geldt bij de besluitvorming in bezwaar. Als een bezwaarschrift is ingediend vóór de inwerkingtreding van deze verordening, maar de beslissing pas ná de inwerkingtreding plaatsvindt, dan is dat met toepassing van de nieuwe regels. Overigens volgt dit ook uit de wijze van toetsing in bezwaar zoals die door de Algemene wet bestuursrecht wordt voorgeschreven.Artikel 23.2 Overgangsrecht met betrekking tot vergunningen, ontheffingen, maatwerkvoorschriften en andere besluiten bij wijziging van regels in dit omgevingsplan

Artikel 23.2 bevat overgangs- en slotbepalingen met betrekking tot vergunningen, ontheffingen, maatwerkvoorschriften en andere besluiten waarvan de grondslag of de beoordelingsregels in dit omgevingsplan zijn gewijzigd.

Eerste lid:
Het eerste lid regelt dat bestaande vergunningen, ontheffingen et cetera hun rechtskracht behouden totdat ze hetzij vervallen, hetzij worden ingetrokken of gewijzigd.

Tweede lid:
Het tweede lid bepaalt dat op aanvragen die vóór de inwerkingtreding van de desbetreffende regels van het omgevingsplan zijn ingediend, maar waarop ná de inwerkingtreding van die regels wordt beslist, de regeling wordt toegepast zoals die gold op het moment van het besluit. Dat is in lijn met de jurisprudentie, die bepaalt dat bij het nemen van een besluit op aanvraag in beginsel het recht moet worden toegepast zoals dat op dat moment geldt (ECLI:NL:RVS:2020:2619).

Derde lid:
Het derde lid bevat een uitzondering op het tweede lid. Met deze uitzondering wordt de jurisprudentie met betrekking tot specifiek aanvragen om een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit bouwwerken, gecodificeerd. Zoals hiervoor aangegeven is uitgangspunt dat een besluit op aanvraag wordt genomen met toepassing van de regels zoals die gelden op dat moment. Bij wijze van uitzondering

moet echter het ten tijde van de aanvraag geldende nog wel, maar het ten tijde van het besluit niet meer geldende recht worden toegepast, maar uitsluitend indien ten tijde van het indienen sprake was van een rechtstreekse aanspraak op het verkrijgen van een omgevingsvergunning voor het bouwen. Dat is het geval als het betreffende bouwplan in overeenstemming was met de dan geldende ruimtelijke regels over bouwwerken, er geen sprake was van strijd met hoger recht en ook geen voorbeschermingsregels golden (ECLI:NL:RVS:2020:2619).

Vierde lid:
Het vierde lid ziet op uitvoeringsbesluiten en handhavingsbesluiten. Aan de hand van deze bepaling blijven bijvoorbeeld eerder genomen besluiten van kracht.

Vijfde lid:
Het vijfde lid geeft aan welk wettelijk kader geldt bij de besluitvorming in bezwaar. Als een bezwaarschrift is ingediend vóór de inwerkingtreding van deze verordening, maar de beslissing pas ná de inwerkingtreding plaatsvindt, dan is dat met toepassing van de nieuwe regels. Overigens volgt dit ook uit de wijze van toetsing in bezwaar zoals die door de Algemene wet bestuursrecht wordt voorgeschreven.

Artikel 23.3 Overgangsrecht met betrekking tot het gebruik van gronden en bouwwerken, bedoeld in hoofdstuk 3

In artikel 23.3 is eerbiedigend overgangsrecht opgenomen dat er in voorziet dat bestaand legaal gebruik mag worden voortgezet, ook wanneer dat in strijd is met nieuwe regels over gebruik. Met deze regeling wordt het uitgangspunt van eerbiedigend overgangsrecht zoals dat voorheen in bestemmingsplannen moest worden opgenomen, voortgezet. Het artikel beoogt in de daarop betrekking hebbende rechtspraktijk geen inhoudelijke verandering te brengen. Dit laat onverlet dat er op enig moment voor een bepaald gebied een uitzondering wordt gemaakt. In dat geval zullen in dit regelonderdeel in een of meerdere artikelen maatwerkregels met betrekking tot het overgangsrecht worden opgenomen, die uitsluitend voor dat gebied gelden.

Eerste lid: In het eerste lid is bepaald dat het gebruik van gronden en bouwwerken dat bestond op het tijdstip dat een wijziging van dit omgevingsplan in werking is getreden, en dat als gevolg van die wijziging in strijd is met de regels over gebruik in dit hoofdstuk, mag worden voortgezet. Het eerste lid bevat de peildatum voor het vaststellen van het bestaande gebruik: het gebruik dat bestond op het tijdstip dat een wijziging van dit omgevingsplan in werking is getreden. Alleen dat gebruik mag, ook al is het in strijd met de regels over gebruik in dit hoofdstuk, worden voortgezet.

Tweede lid:
Het tweede lid maakt duidelijk dat het overgangsrecht niet geldt voor gebruik dat voorafgaand aan wijziging van dit omgevingsplan reeds in strijd was met de voorheen geldende regels over gebruik in dit omgevingsplan, daaronder begrepen de overgangsbepalingen daarvan. In dit lid wordt niet gesproken van regels over gebruik in dit hoofdstuk, maar regels over gebruik in dit omgevingsplan. Door in dit tweede lid te refereren aan regels over gebruik in dit omgevingsplan, geldt deze uitzondering dus ook wanneer het bestaand gebruik in strijd was met regels over gebruik van gronden en bouwwerken, opgenomen in een ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan.

Derde lid:
Het derde lid bepaalt dat het verboden is het strijdige gebruik, bedoeld in het eerste lid, te veranderen in een ander met het omgevingsplan strijdig gebruik, tenzij door deze verandering de afwijking naar aard en omvang wordt verkleind. Ten opzichte van overgangsrecht zoals opgenomen in een ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan, wordt niet langer gesproken van een verbod op het 'laten veranderen'. Op grond van artikel 1.4 van dit omgevingsplan is de normadressaat van ook dit derde lid degene die de activiteit (in dit geval het veranderen) verricht. Zoals toelicht bij artikel 1.4 wordt onder degene die de activiteit verricht mede begrepen degene die de activiteit laat verrichten.

Vierde lid:
Het vierde lid bepaalt dat indien het strijdig gebruik, bedoeld in het eerste lid, na inwerkingtreding van de in het eerste lid bedoelde wijziging voor een periode langer dan een jaar wordt onderbroken, het verboden is dit gebruik daarna te hervatten of te laten hervatten.

Artikel 23.4 Overgangsrecht met betrekking tot bouwwerken, bedoeld in hoofdstuk 5

In artikel 23.4 is overgangsrecht met betrekking tot het bouwwerken opgenomen. Er is voor gekozen om het specifieke op een bepaald onderwerp van toepassing zijnde overgangsrecht in dit omgevingsplan per hoofdstuk vorm te geven. Dit omgevingsplan bevat een groot aantal hoofdstukken over sterk uiteenlopende onderwerpen. Opname van overgangsrecht over specifieke onderwerpen in het desbetreffende hoofdstuk, draagt bij aan de vindbaarheid en daarmee de kenbaarheid van ook de overgangsrechtelijke bepalingen.

In artikel 23.4 is eerbiedigend overgangsrecht opgenomen. De regeling zoals opgenomen in het tweede tot en met het vijfde lid is analoog aan de regeling zoals die voorheen vanwege artikel 3.2.1 van het Besluit ruimtelijke ordening moest worden opgenomen in bestemmingsplannen. Met deze regeling wordt het uitgangspunt van eerbiedigend overgangsrecht zoals dat voorheen in bestemmingsplannen moest worden opgenomen, voortgezet. Het artikel beoogt in de daarop betrekking hebbende rechtspraktijk geen inhoudelijke verandering te brengen. Ten opzichte van die regeling is tevens voorzien in instandhouding van het bouwwerk. Daarop heeft ook het eerste lid betrekking.

Eerste lid:
Het eerste lid komt in de plaats komt van artikel 22.40, zoals dat bij wijze van Bruidsschat bij inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel was geworden van dit omgevingsplan. De inhoud is ongewijzigd. Met deze bepaling wordt expliciet gemaakt dat het overgangsrecht voor bouwwerken, zoals dat in bestemmingsplannen moest zijn opgenomen op grond van artikel 3.2.1 van het voormalige Besluit ruimtelijke ordening en dat betrekking had op de voorwaarden waaronder de in dat artikel bedoelde bouwwerken mogen worden vernieuwd of veranderd, ook voorziet in het in stand mogen houden van die bouwwerken. Het uitdrukkelijk regelen van het in stand mogen houden van die bouwwerken, is een logisch gevolg van het codificeren dat de vergunningplicht voor de bouwactiviteit als bedoeld in artikel 4.7 ook ziet op het in stand houden van het te bouwen bouwwerk. Het in stand mogen houden van een bouwwerk wordt hiermee onder het nieuwe recht uitdrukkelijk geregeld. Voor de bouwwerken die onder het planologisch overgangsrecht vielen zoals opgenomen in voormalige bestemmingsplannen, welk overgangsrecht met de inwerkingtreding van de Omgevingswet onderdeel is geworden van het tijdelijke deel van dit omgevingsplan, treden hiermee geen veranderingen op.

Tweede lid:
In het tweede lid, aanhef en onder a, wordt bepaald dat een bouwwerk dat op het tijdstip dat een wijziging van dit omgevingsplan in werking is getreden aanwezig is en afwijkt van het omgevingsplan na wijziging, in stand mag worden gehouden, gedeeltelijk mag worden vernieuwd of veranderd en in vernieuwde of veranderde staat in stand mag worden gehouden, mits deze afwijking naar aard en omvang niet wordt vergroot. Hiermee is vastgelegd dat van het gewijzigde omgevingsplan afwijkende bouwwerken in alle gevallen in stand mogen worden gehouden, gedeeltelijk mogen worden vernieuwd of veranderd, en dat het bouwwerk ook in de vernieuwde of veranderde toestand in stand mag worden gehouden. Dit alles uiteraard met inachtneming van alle verder toepasselijke wettelijke regels, en met als enige verdere restrictie dat daardoor de afwijking van het omgevingsplan niet naar aard en omvang wordt vergroot. De kern van de bepaling is dat de vernieuwing of verandering er niet toe mag leiden dat het onder de oude regels toegestane gebruik van het bouwwerk verder daarvan gaat afwijken dan reeds het geval was. Als voorbeelden kunnen worden genoemd de recreatiewoning die voor permanente bewoning geschikt wordt gemaakt, en de horecaonderneming die van een eenvoudige drinkgelegenheid wordt omgevormd tot een disco. De bedoeling is, met andere woorden, dat het gebruik geen wezenlijke verandering of verzwaring ondergaat. Overigens staat daaraan ook hoofdstuk 2 in de weg. Voldaan moet

worden aan de kerngedachte van het voorgestelde overgangsrecht: geen bevriezing, maar aangepast beheer. Burgemeester en wethouders dienen deze regel met dat oogmerk toe te passen. Dat impliceert dat een gefaseerde algehele vernieuwing niet tot de mogelijkheden behoort. In het tweede lid, aanhef en onder b, wordt bepaald dat een bouwwerk dat op het tijdstip dat een wijziging van dit omgevingsplan in werking is getreden aanwezig is en afwijkt van het omgevingsplan na wijziging, na het teniet gaan ten gevolge van een calamiteit geheel mag worden vernieuwd of veranderd en in vernieuwde of veranderde staat in stand mag worden gehouden, mits deze afwijking naar aard en omvang niet wordt vergroot. Voorwaarde is wel dat de aanvraag van de omgevingsvergunning voor het bouwen wordt gedaan binnen twee jaar na de dag waarop het bouwwerk is teniet gegaan. Hiermee wordt voorkomen dat gedurende langere tijd onzeker blijft of de oude situatie zal worden hersteld. Daarvoor bestaat in gevallen van calamiteit geen goede reden. Ook in dit geval geldt uiteraard dat een en ander gebeurt met inachtneming van alle verder toepasselijke wettelijke regels, en met als enige verdere restrictie dat daardoor de afwijking van het omgevingsplan niet naar aard en omvang wordt vergroot. Vernieuwing of verandering bij gedeeltelijke beschadiging is mogelijk met toepassing van het bepaalde onder a. Bij calamiteiten dienen de feiten goed in beeld te zijn gebracht. De feiten kunnen slechts door het verrichten van goed onderzoek worden achterhaald. Dat vergt dus enige inspanning, maar het past binnen de aard van het overgangsrecht om ook bij calamiteiten kritisch te bezien in hoeverre de vernieuwingsbehoefte werkelijk in verband staat met de calamiteit.

Derde lid:
In het derde lid is bepaald dat onder een bouwwerk dat op het tijdstip dat een wijziging van dit omgevingsplan in werking is getreden aanwezig is, in dit artikel tevens wordt verstaan een bouwwerk dat in uitvoering is, dan wel gebouwd kan worden krachtens een omgevingsvergunning voor het bouwen. Ook daarop is dit overgangsrecht van toepassing.

Vierde lid:
Het vierde lid sluit illegale bouwwerken expliciet uit van het overgangsrecht bouwwerken. Bepaald is dat het eerste lid niet van toepassing is op bouwwerken die weliswaar bestaan op het tijdstip dat een wijziging van dit omgevingsplan in werking is getreden, maar zijn gebouwd zonder vergunning en in strijd met de voorheen geldende regels over bouwwerken in dit omgevingsplan, daaronder begrepen de overgangsbepalingen daarvan. In dit lid wordt niet gesproken van regels over bouwwerken in dit hoofdstuk, maar over regels over gebruik in dit omgevingsplan. Door in dit vierde lid te refereren aan de voorheen geldende regels over bouwwerken in dit omgevingsplan, , daaronder begrepen de overgangsbepalingen daarvan, geldt deze uitzondering dus ook wanneer het bestaand bouwwerk in strijd was met regels over bouwwerken, opgenomen in een ruimtelijk plan tijdelijk deel omgevingsplan.

Vijfde lid:
In het vijfde lid is er de mogelijkheid opgenomen dat burgemeester en wethouders eenmalig in afwijking van het eerste lid bij omgevingsvergunning, bedoeld in artikel 4.7, kunnen instemmen met het vergroten van de inhoud van een bouwwerk, bedoeld in het eerste lid, met maximaal 10%. Deze mogelijkheid voorziet erin dat het mogelijk wordt gemaakt bouwwerken die in strijd zijn met het gewijzigde omgevingsplan en onder het overgangsrecht zijn gebracht, nog in beperkte mate uit te breiden. De ratio erachter is dat zolang deze bouwwerken nog in stand worden gehouden, ze aan de daaraan te stellen eisen moeten kunnen blijven beantwoorden. Het betreft een discretionaire bevoegdheid, waarbij een belangenafweging plaats dient te vinden. Het niet opnemen van deze mogelijkheid zorgt voor een harde bevriezing. De weg van een buitenplanse omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit hoort immers redelijkerwijze niet tot de mogelijkheid, omdat die leidt tot een aanpassingsplicht van het omgevingsplan. Dat strookt niet met het uitgangspunt dat het bouwwerk niet voor niets onder het overgangsrecht zal zijn gebracht.

Hoofdstuk 24 Slotbepaling